Seviticus

Formatting by Nathan Kasimer

With the Targum, 1917 $\ensuremath{\mathrm{JPS}}$ Translation, and Rashi

©Nathan Kasimet, 2021 (5782). This text may be re-used under the terms of the Creative Commons Sharealike 2.0 licenses (CC-BY-SA), the terms of which are available here: https://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.0/. This book includes the following texts:

- Migra According to the Masora
- License: CC-BY-SA
- מקראַ על פּר מסוררה/ikiw/gio.eource.org/wiki
- Targum Onkelos, vocalized according to the Yemenite Taj
- License: CC-BY-SA
- TITIL MITGTIONIES Source: https://he.wikisource.org/wiki/org/
- Rashi Chumash, Metsudah Publications, 2009
- License: CC-BY

All these texts were retreived from Sefaria. It was typeset and formatted using ETEX, using the Shlomo font by Shlomo Orbach from https://sites.google.com/site/orlaeinayim/download and the EB Garamond font by Georg Duffner from http://www.georgduffner.at/ebgaramond/index.html. Both of these were used under the terms of the SIL Open Font License.

הפטרת ויקרא הפטרת צו הפטרת שמיני הפטרת תזריע הפטרת מצרע הפטרת מצרע	143 145 152
פרשה במדבר	139
פרשת במדבר למנחה בשבת בחקתי	136
פרשת בחקתי	124
פרשת בהר	112
פרשה אמור	96
פרשת קרשים	₽8
פרשה אחרי מות	īΖ
פרשה מצרע	69
פרשה תוריע	84
פרשה שמיני	34
פרשה צו	61
פרשה ויקרא	I
Usage Guide	iν
Introduction	Λ

תוכן העניינים

ספר ויקרא – notroduction

הפטרת שבת הגדול	• • • • • • •		181
מפטיר לפרשת החודש	• • • • • • •	• • • • • • •	871
מפטיר לפרשת החודש	• • • • • • •	• • • • • • •	· · · · · · · 94I
nedra erwa icir erwa err nedra erwa err nedra erwa err segur derwa rate	• • • • • • •		
erwn err			
הפטרת פרשת זכור	• • • • • • •	• • • • • • •	691
erwn icir			891
הפטרת שבת ראש חודש			
הפטרת שבת ראש חודש			
מפטיר לשבת ראש חודש			
הפטרת בהר	• • • • • • •		191
הפטרת בהר	• • • • • • •	• • • • • • •	
הפטרת קדשים	• • • • • • •		ZSI
הפטרת קדשים	• • • • • • •	• • • • • • •	991

Introduction

This humash is intended primarily for learning Shnayim Mikra vetchad Targum, but to be versatile enough to be usable in a synagogue. To that end, it includes multiple texts used as the "Targum"—Targum Onkelos itself, the commentary of Rashi, and a translation into English. For Haftarot, special Maftir portions, and Shabbat Minha readings, only Hebrew and English are printed, since these sections are included for ease of use in synagogues rather than for study use.

The text of the Torah itself is from the Mikra at pi Masorah project. The text was selected for its open licensing, extensive source documentation, and accuracy in presenting the masoretic text. The text of Targum is the Wikisource Targum, which is based on Yemenite texts (particularly the 1901 edition of the Taj). It was selected for its accurate vocalization. The English translation is the from Sefaria. Data for aliya divisions, haftarot, and lengths of parshiyot was pulled from Hebcal. Information on which special Mastir and Hastarot can occur on which Sabbaths is from the Koren Shabbat Chumash. Sedarim data was pulled from Mikra at pi Masorah.

I hope this text will be helpful to those who use it.

Jange Guide

This text has minimal notations about various textual differences in the Masoretic text of the Torah. For information where this text varies from others, see the notes of the Mikra al pi Masorah project, or notes in Minhat Shai. The Mikra al pi Masorah project also has information in its notes about variations in customs about where to divide aliyot. Only differences that affect the consonantal text as it appears in a Seder Torah are noted. Kamatz Katan is indicated with a special symbol for the text of the Torah, but not in the text of the Targum. Paseq is indicated with a vertical bat with a space on both sides, but the line indicating a munah legarmet has no space between the line and the preceding word.

To reduce confusion, different numbering systems used for running verse references are numbered differently. Roman numerals are used for chapters, Hindu-Arabic numerals for verses, and Hebrew letters for Sedarim. In verse references in notes, however, chapters are listed in Hindu-Arabic numerals. Where there are attested seder divisions that are not included in the traditional 154-seder count, the number is printed with an asterisk, indicating that it is a seder break but the seder number has not increased. Instances where there are variations in tradition for the start of a seder are in brackets or parentheses.

Names of parshiyot, aliyot, and the number of verses in each parsha are noted in Rashi script. The weekday aliyot can be assumed to end where the second aliya begins. The ending is noted if that is not the case. The and TRTUT indicate the weekday aliyot. Aliyot for doubled parshiyot are in parentheses.

Parsha breaks are indicated with a Dor o in parentheses. A petuna is a paragraph break that ends a line, a setuma is a break where a blank space is left mid-line. Keri ukhetiv instances are noted with brackets and letters indicating which text is the keri and which is the ketiv.

Large/small letters are printed in the text. Note that in an actual Seder Torah the large/small letters have the top of the letter aligned with the rest of the text. They are printed aligned with the bottom line here due to typesetting considerations. Other special letters are indicated with parenthetical notes.

א אַלְיו מַאָּהֶל מוּעָר לַאִּמָר: سطح تنظُّتُ ﴿ عَجْ مِنْمُنَا تَنْلَقُل نُعِلَٰنِ نَظِّتُ خُمِيمُنا نَمْخَرَجُ نَبْ هَٰقِينا

ממּהְבּן וֹמִלֹא לִמִימָר:

of meeting, saying: and spoke unto him out of the tent And the LORD called unto Moses,

خُلُونُونَا: עַבְּקר וּמִן־תַצֵּאוֹ תַּקָרִינוּ אָת־ عِرِجٍ إِذِيبَ مِا مَجِمَثِم مِا ــ ב אַלְטְם אַבְׁם בּירוַקְרָיב מִבָּם לְחוֹן אֵנִשׁ אַבִּי יָקְבִיים מִנְּכוֹן يَةِد جُرِ خَبْرُ نَشِلَهُمْ لِجُمْلُنَ مَرْدِمُ مَا خُبْرُ نَشِلُهُمْ لَقَامَا

كانك أثلاث دلا: מו שובי ימו מֹנֹא שַׁבַּוֹבִיוּו זִינוּ לונבלא בנם נו מו במונא

the flock. of the cattle, even of the herd or of LORD, ye shall bring your offering of you bringeth an offering unto the and say unto them: When any man Speak unto the children of Israel,

he may be accepted before the

the door of the tent of meeting, that

without blemish; he shall bring it to the herd, he shall offer it a male

If his offering be a burnt-offering of

<u>. בלוב:</u> מומד יקריב אלו לרצוו לפני ְ שַׁמִּים יַקְרִיבְהָנּ אָלְ־פְּׁתַח אָהֶלְ דְּכֵּר שְּלִים יְקְרָבְנִיה לְהָרַע אִם מָלְע פֿוֹבַלּוּן מִן עַבַּקְר זְבֶּר אִם מַּלְטָא פוּרְבָּוּיה מון שוִר.

לְנֹתֹּלֹא לְנִעַ עֲנִׁם נִיֹּי תֹמְכּן וֹמִלָּא וֹבֿונִר

Говр.

(שבועות יב.): מלמד שֶׁשְּׁמֵיס ממנדביס עולס בֹשומפומ: - קרבובם. מלמד שסיה בהס נדבת לבור, סיה עולת קיץ סמובה סבה מן סמותרות לסולים אם סנוגם שסמים, כשסוא אומר למעס מן סענין מן סבקר, שאין סלמוד לומר, לסולים את סעריפה: הקריבו. כולס, לסוליא אם סרובע ואת סנרבע: - מן הבקר. לסוליא את סנעבד: - מן הצאן. לסוליא את סמוקלס: - ומן הצאן. שסכל סיס שלו, אף אחם לא מקריצו מן סגול: חבחמה. יכול אף חיס בכלל, מלמוד לומר בקר ולאן: מן הבחמה. ולא (2) אדם כי יקריב מכם. כשיקריב, בקרצנית נדבס דְּבַּר סענין: אדם. למס נאמר, מס אדס סראשון לא סקריצ מן סגול היה הדבור. דבר אחר, לא ואמור להן דברי, והשיבני אם יקבלום, כמו שנאמר וַיָּשָׁב משֶׁה אָבֶרִי שָׁעָם וגוי (שמוח יע, ח): ואילך, לא נמייחד הדבור עם משה, שנאמר וַיְהִי פַּמַשֶׁר מַמּוּ פָל מַּנְשֵׁי הַמִּלְםְמֶה לֶמוּח. וַיְרַבֵּר ה' מַלַי לֵחֹתר (דברים ב מז, יז), אלי לא ואמור להם דברי כבושים, בשבילכם הוא נדבר עמי, שכן מלינו שכל ל"ח שנה שהיו ישראל במדבר כמנודים מן המרגלים הבית, מלמוד לומר מַעַל סַפַּפַרֶּמ (במדבר ז, פע), יכול מעל הכפורם כולה, מלמוד לומר מָבֵּין שָׁנֵי סַכְּרָבִיס (שֹם): ־ לאמר. בֿבל שַׁדַּי בְּדַבְּרוֹ (שם), אם כן למה נאמר עד החלר החילונה, שכיין שמגיע שם היה נפסק: מאהל מועד לאמר. יכול מכל שלול נפסק, כיוצא בו וְקוֹל פַנְפֵּי שַּבְּרוּבִיס נִשְׁמַע עַד הֶמְבֹּר בַּמִינֹבֶה (ימוקאל י, ה), יכול מפני שהקול נמוך, מלמוד לומר בְּקוֹל המפורש במהלים קול ה' בַּפַּׁת, קול ה' בֶּבְּרֶר, קול ה' שֹבֵר חֲבְוִים (מהלים כע ד, ה), אם כן למה נאמר מאהל מועד, מלמד שהיה הקרל נפסק ולא היה יולא מרץ לאהל, יכול מפני שהקרל נמרך, מלמוד לומר אָם הַקּוֹל (במדבר ז, פע), מהו הקרל, הוא הקרל ישמעו אם קול סקריאס, מלמוד לומר קול לו, קול אליו, משס שומע וכל ישראל לא שמעו.: מאהל מועד. מלמד שסיס מיעומין לְדַבֵּר אָפוֹ (במדבר ז, פמ), מִדַּבֵּר אַבְיוֹ (שֹס), וַיְדַבֵּר אַבְיוֹ, וְנוֹשְַדְפִּי לְּךְ (שמוח כה, כב), כולן בחורם כהנים, יכול כאמרו בחורה למשה ולאהרן, וכנגדן נאמרו י"ג מיעומין, ללמדך שלא לאהרן נאמרו אלא למשה שיאמר לאהרן, ואלו הן י"ג פרשם לפרשם ובין ענין לענין, קל וחומר לסדיום סלומד מן הסדיום: - אליו. למעם אם אסרן, רבי יסודה אומר י"ג דברום קריאס, חלמוד לומר וידבר, לדבור סימס קריאס ולא לספסקום, ומס סיו ספסקום משמשום, לימן ריוח למשס לסמבונן בין בְּלְעָם (במדבר כג, ד): ויקרא אל משה. הקול הולך ומגיע לאוניו, וכל ישראל לא שומעין. יכול אף להפסקום היחה שנאמר, וְקְרָּשׁ זֶבּ שֶׁל זֶב (ישעיה ו, ג), אֿבל לנביאי האומות עכו"ס נגלה אליהן בלשון עראי ומומאה, שנאמר וַיַּּקֶר שֳלהִיס שָׁל (1) ויקרא אל משה. לכל דברות ולכל התירות ולכל צוויים קדמה קריהה, לשון תבה, לשון שמלהכי השרת משתמשין בו,

בְּבְּעִׁט: בעל כרסו מלמוד לומר לרלונו, הא כילד, כופין אותו עד שיאמר רולה אני (ראש השנה ו.): - לפני ה' והטוך. אין שמיכה מי שסוא, יכול אפילו נמערבס בפסולין או בשאינו מינו, מלמוד לומר יקריבנו: "קריב אוחו. מלמד שכופין אומו, יכול שמעון יקריב כל אחד, לשם מי שסוא, וכן עולה בחולין ימכרו החולין לצרכי עולוח, והרי הן כולן עולוח, וחקרב כל אחח לשם בלא מוס: אל פחח אהל מועד. ממפל בסבאמו עד סעורס. מסו אומר יקריב יקריב, אפילו נמערבס עולת ראובן בעולת (E) זכר. ולא נקבה, כשהוא אומר זכר לממה, שאין הלמוד לומר, זכר ולא מוממוס ואנדרוגינוק (בכורות מא:): חבודם.

* וְסְמָּלֵי יִבְוִ מֹּלְ רַאִּמִּ חַמְלָי וִיסְמִוּ יִבִיה עַלְ בִישׁ עַּלְהָא

أنكلة، كنك خُرَفُلُه لِمَحْبِينَ: ا

atonement for him. shall be accepted for him to make + head of the burnt-offering; and it And he shall lay his hand upon the

CICAL: המוְבַּחַ סְבִּיב אֲשֶׁר־פָּתַח אָהֶל אָטַ־הַבְּׁם וְזָּרְלִּיּ אָטַ־הַבָּיָם עַּלְ־ ליי וְהַקְּוֹיִבוּ בְּנֵי צַּהְיוֹן הַכְּהָנִים

מַשְּׁכַּן זְמָנָא: מֹבְבְּהָא סְחור סְחור דְבְתְּרַע במא ווובלון זע במא הב ועלבון בנו אַברן בְּבְּנָיִא יִנְי וְאָׁחַטָּ אָתַ בָּלְ תַּבְּקָר לְבָּנָי, וְתַוְנִי וְיִבּנִים יָתְ בַּר מּוְבִי בֵּדָם יִיָּ

tent of meeting. the altar that is at the door of the dash the blood round about against priests, shall present the blood, and the Lord; and Aaron's sons, the And he shall kill the bullock before

خِلْتُكُابِكَ: ין וְהִפְּשִׁישׁ אֶת־הָעֹלְה וְנְתָּח אֹהָה וִיִשְׁלֹח יָה עַלְהָא וִיפַּלֵיג יָתַה

\$\$₽₽₽

and cut it into its pieces. And he shall flay the burnt-offering,

shall put fire upon the altar, and lay

And the sons of Aaron the priest

wood in order upon the fire.

במּוֹבֶּחַ וֹמְּרְכִּי מִצִּים עַּלְ־הָאֵמִי: ے اُڑئیں جُڑ، ہُلَالًا بَحِيْلًا ہُم مَٰے۔

הַלְ מַבְבְּהָא וִיסַבְּרוּן אָעַנָּא עַל נוטנון בנו אַבֿרן בַּבַּנָא אַישְׁקָאַ

אַלבוֹא וֹט בוּמֹא וֹט טַבַּלֹא

suet, in order upon the wood that is 8 lay the pieces, and the head, and the And Aaron's sons, the priests, shall

on the fire which is upon the altar;

בַּאָה אַהוֹר עַל־הַמִּוְבָּה: עַפְּקְרָ עַלְיִהְעָּאָהָיִא דְּעַלִּ ⁸ אָת הַנְּהָהִים אָת־הָרָאִשׁ וָאָת־ וְעְּרְכֹּוּ בְּגֵוֹ צַּהַרֹן תַבְּּהַלִּים וִיסְדְּרוּן בְּנֵי צַּהַרֹן כְּהָנִיִּא יָת

עשק, ועל לאו שנתק לעשק: מס סוא מכלס לו, אס מאמר על כרימות ומימות "ד, או מימס בידי שמיס, או מלקות, סרי עונשן אמור, סא אינו מכלס אלא על (+) על ראש העלה. להביה עולם מובה לסמיכה, ולהביה עולם הלהן: העלה. פרט לעולם העוף: ונרצה לו. על

- בומן שכול מפורק: בוריקס, אי וורקו יכול בוריקס אחם, חלמוד לומר סביב, סא כילד, נומן שמי מחנום שהן ד': אשר פחח אהל מועד. ולא כנגד סוויום, לכך נאמר שביב, שיסא הדס נימן בדי רוחום המובח, או יכול יקיפנו כחוע, חלמוד לומר וזרקו, ואי אפשר להקיף מלמוד לומר במקום אחר אָם דְּמוֹ (פּסוק יא): וזרקו. עומד למטה, וזורק מן הכלי לכוחל המובח למטה מחוט הסיקרא שנמערב במינו או בשאינו מינו, יכול אף בפסולים, או במעאום הפנימיום, או במעאום החלוניום, שאלו למעלה והיא למעה, אהרן. יכול מללים, מלמוד לומר הכהנים: אח הדם וזרקו אח הדם. מה מלמוד לומר דם דם בי פעמים, להביא את והקריבו. זו קצלס שסיא סראשונס, ומשמעס לשון סולכס, למדנו שמיסן (מ"א ששמיסן) צצני אסרן (מגיגס יא.): בני (a) ושחט והקריבו הכהנים. מִקַּבְּלֶס ומֿילך מנות כסינס, למד על סשמיעס שכשרס צור: לפני ה'. צעורס:
- **ζ**(αα'σ (αιζ'ן 'à.): (a) והפשים אח העולה. מס מלמוד לומר סעולס, לרצות את כל סעולות לספשע ונתות: אוחה לנחחיה. ולא נתחיס
- עבד בבגדי כהן הדיומ, עבודתו פקולה: (ד) ונחנו אש. אף על פי שהאש יירדת מן השמים, מלוה להביא מן ההדיע: בני אחרן הבהן. כשהוא בניהוע, הא אם
- שלוגלול יולפין מון למערכם: נאמר, ללמדך שמעלהו עם הראש ומכפה בו אם בים השמיעה, וזהו דרך כבוד של מעלה: אשר על המובח. שלא יהיו הראש. לפי שלין הראש בכלל הפשמ, שכבר הימו בשמימה, לפיכך הולרך למנימו לעלמו (מולין כו.): ואח הפדר. למה (8) בני אהרן הכהנים. כשסס בכיסונס, סל כסן סדיוע שעבר בשמונס בגדים, עבודתו פקולס: את הנחחים את

נִיחָוֹחַ לֵיהֹנֶה: (ס) त्स्रं द्वंत अंध्रत द्वंत देश्वे نظلفر بختمر نكتال جهزت نييس بجرهبد بمؤدم فمزه

זַבְר הַמָּנִם זַבְּרִיבָּנִי: עַכְשָׁבָּיִם אָנְ מִוֹ_חָמִּוּם לַמְלַנִי くはてみく וֹאִם_מוֹ_הַהָּאִוֹ

המוקה סביב: אַהַרוֹ הַפֹּהְנִים אָח־דְּמֶוֹ עַלֹ־ אַהַרוֹ פְהַנִיָּא יָח דְּמֵיה עַל יי עפְנָה לְפְּנֵי יְהְוְהַ וְזְרְלֵיּ בְּנֵי צִפּּינָא בֵּרָם יִיְ וְיִוּרְקּיּוֹ בְּנֵי וְשְׁעָּם אִילְוּ עַלְּ עָּלֶ יָבֶרְ הַמִּוְבֶּחַ

אָמֶר עַל־הַמִּוְבָּה: مَرِ ـ لَامَة مَ لَا مَر حَلَهُم خَلَامُ نَصْدِياً مَر هُمَنَه لَـ مَر יי וְאָת־פִּדְרֵוֹ וְעְרֵךְ הַכֹּהֵן אֹהָם וֹנֹטַּׁט אָטוַ לַנַּטַּטָּׁנִוּ וֹאָטַרַרַאָּמִּוּ

וְנִילַמָּגַר תַמִּוֹבְּטַר עַלָּר הוּא לְמַדְבָּחָא עַלְּלָהָא הוּא מוּדְבַּן تحتزا **ジロ_ロCム** נהקרב והפרעים ורתין במום

נאָם מוַבְימוּנה מְלָנו שַׁבַּנוּ אַשֶּׁר דֵיחַ נִיחָה כַיהנֶה: (פ)

מן בַּנָי הַיּוּנָה אָת־קַרְבָּנִי: ליהוֹה והקריב מו־התֹהים אַי קָרַם יִי וִיקָרִיב מוֹ שַׁפְּנִינִיּא אֹי

正算算量: הַמְּוְבֵּחָה וְנִמְצְה דְמֹוֹ עַל קִיר לִמְרְבְּחָא וְיִחְמָצֵי דְמִיהֹ עַל וְהְקְמָה וְיִמְלִוּל יָת בֵישִׁיה וְיַפֵּיק أنظنيئ يوتإ אָב בַמּוֹפֶים וּשָּׁבַבּוּה בָּהָנָא לַמָּוֹבָּהָא

> במטפלבל ברעניא ברם יו: אָת עַכְּלְ וֹנְפַּגַל בַּעַדָּא נִת

كِيْرُكُمْ لِمُحَالِ شِكْرِتِ نُكُلِّحُوْنِينَ: אַמַּבוֹא אַנ מוֹן בַּנוֹ הַנַּגֹּא מוֹן וֹאִם מוֹן הֹּנֹא מוּוֹבַבּוֹנִיה מוֹ

מַדְבְּחָא סְחוֹר סְחוֹר: וְיִכּוֹס יָמִיה עַל שָׁדָא דְּעַדְבָּחָא

ויפּביג יָהיה לְאָבְרוֹהי וְיָה

אָישְׁרָא דִּעַל מָדְבָּרָא:

בישיה ויָת תַּרְבָּיה וְיַסְדַר

But the inwards and the legs shall he upon the altar. wood that is on the fire which is its head and its suet, in order on the

and the priest shall lay them, with

And he shall cut it into its pieces;

dash its blood against the altar

and Aaron's sons, the priests, shall 11 altar northward before the LORD;

And he shall kill it on the side of the

offer it a male without blemish.

10 whether of the sheep, or of the

goats, for a burnt-offering, he shall

And if his offering be of the flock,

made by fire, of a sweet savour unto

make the whole smoke on the altar, wash with water; and the priest shall

but its inwards and its legs shall he

for a burnt-offering, an offering

round about.

тре Говр.

savour unto the LORD. an offering made by fire, of a sweet upon the altar; it is a burnt-offering, offer the whole, and make it smoke wash with water; and the priest shall

turtle-doves, or of young pigeons. To garing his offering of 14 burnt-offering of fowls, then he s эd аяоЛ эht ot grirsfto sid li baA

on the side of the altar. blood thereof shall be drained out make it smoke on the altar; and the the altar, and pinch off its head, and And the priest shall bring it unto

נמת רות לְפְנִי, שמתרתי ונעשה רלוני: (פ) עולה. לשם עולה יקמיכנו: אשה. כשישמנו יהא שומנו לשה האש, וכל אשה לשוץ אש, פושיי"ר בלע"ו: ניחוח.

מו בני יונה ית קורבניה:

במטפֿבּל בְּרַעָּנִא בָּרָם וְיָ:

לאָם מון מופא מַּלְטָא לוּוְבַּנִיה

וופבור פבולא זנו פולא וופום

וֹנוֹא וּכֹבֹמֹוֹא וֹעַבָּיִלְ בֹּמֹוֹא

כּוָטֹל מָבִבֹּטֹא:

- מן הכשבים או מן העזים. הרי אלו ג' מיעומין, פרע לוקן למולה ולמווהם: (10) ואם מן הצאן. וי"ו מוסיף על ענין ראטון, ולמס ספסיק, לימן רייח למטס לסמבונן בין פרטס לפרטס: – מן הצאן
- (11) על ירך המובח. על לד סמונה: צפונה לפני ה'. ואין לפון ננמס:
- ולאגדולים: מן החורים או מן בני חיונה. פרט לממלת סליסוב, שבוס ושבוס שסוא פסול, שסואגדול אלל בני יונס וקטן ממום ווכרום בעופום, יכול אף מחושר אבר, חלמוד לומר מן סעוף: החורים. גדוליס ולא קעניס: בני היונה. קעניס

שלל מורים:

בְּדַעָה אֶל־מָקוֹם הַדְּשֶׁן: إبرنهِלْיף אֹמָה אָצֶל הַמּוְבָּתַ אָנוַ_מִבְאָנוֹנ

ליהוֶה: (a) עקַר הוא אַשָּוֹר בֵיתַ נִיחָתַ مَح ـ لَمَةُ مَا الْمُهُلِّ مَح ـ لَاهُم خَمَالِ فَلَهُ مَح וֹשְׁׁסְּׁה אָטַׁוִ בֹבֹלֹפֹּוֹן לַאְ זִבְּנַוּלֵ וְיִפְּנֵוּל זָטִיה בְּבַּלָפּוָטִי לָא

אַבְּיִהְ שָּׁמִּוּ וֹלִנִוּ אַבְּיִה לְבָּלָה: ݣِيبَايْتِ فَكُنَّ يَكُنُّكُ كُلِّكُ لِللَّهُ لَا يُخْذِبُ لِنْهُمَ لثقم خينظير ظلظا مثنبر ثقثم تجدر

> **心はなる**: 世級はし ٤٩٥١ בנצקה ניעדי ית ופקיה באוכליה

במטפלב לבהוא פבס וו: אַגְּמָּטֹאַ הַּלְטַאָּ עוּאַ לוּוֹבַלּוֹ אָענָא דענר

ווטון מַלַע לִבוּנִטָא: ליובניה ויריק עלה משחא מְנְשִׁא מִבְשׁא וְבֵי ולבוד טונבו

> the place of the ashes. beside the altar on the east part, in 16 the feathers thereof, and cast it And he shall take away its crop with

> fire, of a sweet savour unto the burnt-offering, an offering made by wood that is upon the fire; it is a smoke upon the altar, upon the 17 asunder; and the priest shall make it thereof, but shall not divide it And he shall rend it by the wings

> frankincense thereon. shall pour oil upon it, and put offering shall be of fine flour; and he II meal-offering unto the LORD, his And when any one bringeth a

סקטרס ונמלס דמו כבר: מולס, אלא מה הקטרה הראש בעלמו והגוף בעלמו וכוי, אף מליקה כן. ופשוטו של מקרא מסורם הוא ומלק והקטיר, וקודה בית סשחיעס על קיר סמובת, וסדס מתמלס ויורד: ומלק והקשיר ונמצה. אפשר לומר כן, מאחר שסוא מקעיר סוא ומומך מפרקמ עד שמגיע לפימנין וקוללן: - ונמצה דמו. לשון מין פֿפַיָס (משלי ל, ג), פִי פְּפָם פַמֵּן (ישעיס מו, ד), כוצש (15) וחקריבו. אפילופרידס אחת יביא: חבחן ומלק. אין מליקס בכלי, אלא בעלמו של כהן, קולן בלפרנו ממול העורף

אצל המזבח קדמה. במולמו של כבש: אל מקום הדשן. מקוס שנותנין שס תרומת סדשן בכל בוקל, ודישון מובת באבום בעלים, נאמר והקרב והכרעים ירחן במים, והקעיר, בעוף שנוון מן הגול, נאמר, והשליך אם המעים שאכלו מן הגול: ז"ל אמרו, קודר סביב הזפק בסכין כעין ארובה ונוטלו עם הנולה שעל העור (זבחים סה.). בעולם בהמה שאינה אוכלת אלא גשו (סיכה ד, מו), וזהו שמהגם מונקלום בְּמוּבְגַיִּה, וזה מדרשו של מבת יומי בן מנן, שממר, נומל מת הקורקבן שמה. ורבומינו (15) בוראחו. מקום הרעי, ווה הופק: 🗆 בנוצחח. עם בני מעיה (ובחים קד:), ונולה לשון דבר המלום, כמו בִּי נָלוּ צַּם

ובלבד שיכוין את לבו לשמים: . מסיכוס, אלא קורעו מגבו. נאמר בעוף ריס ניסוס (פסוק ע), ונאמר בבהמה ריס ניסוס, לומר לך אסד המרבה ואחד הממעיע קלס עליו, ולמס אמר סכמוצ וסקעיר, כדי שיסא סמוצח שָבַע ומסודר צקרבנו של עני: - לא יבדיל. אינו מפרקו לגמרי לצ' כנפיו, אינו לריך למרוע כנפי נולמו: – בכנפיו. נולס ממש. וסלא אין לך הדיוע שמריח ריח רע של כנפיס נשרפיס ואין נפשר (17) ושסע. אין שיפוע אלה ביד, וכן הוא אומר בשמשון וַיְשַׁמְּעַהוּ בְּשַׁמַע הַבְּּדִי (שופעים יד, וזבחים פה:): 🗈 בבופיו. עם הפנימי, והמנורה, וכולם נבלעים שם במקומן (יומא כא.):

וּבְלְילָם כשבים בוב: עמס, שנאמר על כל לבוינאס, שלאחר שקמץ מלקט את סלבוינס כולס מעליס, ומקטירס: ויצק וגחן והביצה. מלמד שיניקס של כולה מפני שהוא נבלל עמה, ונקמץ עמה, כמו שנאמר מסלחה ומשמנה, ולבונה של מקלחה שאינה נבללח עמה ולא נקמלח "לבוגה. על מקלסס, מנים קומץ לצונס עליס ללד אמד, ומס כאים לומר כן, שאין ריצוי אמר ריצוי צמורס אלא למעמ ד"א שמן פחוחה מעשרון, שואמר וְעַשְׁלוּן בֹלָה לְמִנְהֶה (להלו יד, כא), עשרון לכל מנחה: ריצק עליה שמון. על כולה: ווחן עליה קודס קמילה מוץ מזו, לכך קרויה מנחח סלם: - סרח. אין סלח אלא מן החטין, שנאמר סלֶח השים (שמוח כט, ב), ואין מנחה הראשונה שבמנחות (שם) ונקמלת כשהיא סלת, כמו שמפורש בענין. לפי שנאמרו כאן ה' מיני מנחות, וכולן באות אפויות אני עליו כאילו הקריב נפשו (מנחות קד:): ההיה קרבנו. האומר הרי עלי מנחה שמם, מביא מנחת שלה, שהיא (I) וופש בי חקריב. לא נאמר נפט בכל קרבנות נדבה אלא במנחה, מי דרכו להתנדב מנחה, עני, אמר הקב"ה מעלה

<u> ۲۰۲۲</u>۲۲: הְּמִּוְבֵּחָה אֵשֶּׁה הֵיחַ נִיחָה אַרְכְּרְתַה לְעַרְבָּחָא קּוּרְבַּוֹ إترקفِيد يَحَيُّا אָת־אַוְּבְּרָתָה לְבּוֹנְתַה וָנַפָּיִל בְּתָּתָה וָנִפָּיִל בְּתָּתָה מַּלְ בָּלְ-לְבִוֹּעַהְ מִפְּלְתַּה וּמִמָּשְׁתַה עַלְ בָּלְ rawain تَ لَكُمِّهُ مَشِهِ مُكِرِّهِ كَمُعِرِ مَوْخُلِفُكِ لَيُكْمِيهُ مُفَعًا مُكِدَ كَيَفَةَ بِك يْقِجْ بَهْ مَا جَيْرٌ فِيَادِ أَ مَفَيَرٌ بَا إِن مِن فِيهِ فِيرِيْهِ فِيرِيْهِ

بخطئن خيم كنهنا مخهر نخطين التوبثرثا مالتهبئت إلاتباا بانسمود ما مبتمه إلاتبا במטפלבל ברעני ביים יון:

מפובלניא בּוּנ:

تَشْمُا: (a) حَهُمًا بلَكَيْنَ مَعَنِكَ مُهَلِنَا مُهُلَيْتِ فَهَيْلًا يُعَرِينًا خَمْهِنَا لَعُمْ فَيَدِياً תַנְּוּר סָלֶת חַלְּוֹת מַצֹּת בְּלוּלָת מַצִּפַה תַנּוּר סֹלֶת נְּרִיצְן וֹכֹׁ, טַלֵּבֶב לַבְבָּן מִנְטַב מַאָבָב וֹאָב, טַלַב,כ לַנְבַּן מִנְטַבאַ

יְהֹנְה: (ס)

מַצְּה תִּהְוֶה: לובלים סבי לבילי בשמו מיובלים סיליא

בְּמְאָם פַּמִּיר הְּהֵי: הגַ עַמְּעַבְע וֹאָם מִוֹטִיא הגַ מַסְבוּיִיאַ

שָׁמֶן מִנְחֲה הָוּא: (ס) פֿלוָנע אָלִשִּ פֹּשָׂנִם וֹלֹגַּלֵעָׂ הֹבְנִנֹ בֹּגַּה נֹטַשִּ בֹּגִּהּוֹ וּלַבִּנִל הַּלְשַּ

قفرنا يَـثِمُرنا خَثِمَن:

מֹמֵׁבֹא מֹנֹבוֹעָא בּיגא:

fire, of a sweet savour unto the upon the altar, an offering made by the memorial-part thereof smoke thereof; and the priest shall make together with all the frankincense flour thereof, and of the oil thereof, thereout his handful of the fine sons the priests; and he shall take And he shall bring it to Aaron's

the offerings of the Lord made by To ylod teom gnidt a ti i t'snos tid aneal-offering shall be Aaron's and But that which is left of the

unleavened wafers spread with oil. flour mingled with oil, or shall be unleavened cakes of fine 4 meal-offering baked in the oven, it And when thou bringest a

.lio driw bəlgnim shall be of fine flour unleavened, 5 meal-offering baked on a griddle, it And if thy offering be a

meal-offering. pour oil thereon; it is a Thou shalt break it in pieces, and

- ולנמת רות: ועלס בידו גרגיר מלח או קורע לבונס פסולס: - אוכרוחה. סקומץ סעולס לגבוס סוא וכרון סמנחס, שבו נוכר בעליס למובס כל סלבונס יסא סקומן מלא: - לבונחה והקטיר. אף סלבונס בסקערס: - מלא קמצו מסלחה ומשמנה. סא אס קמן לומר מלא, סא כילד, חופה ג'אלצעומיו על פס ידו (מנחום יא.), וזהו קומן במשמע, לשון העברים: על כל לבונחה. לבד מלמוד לומר במקום אחר וְבֵּרִים מִמֶּנּי בְּקַמְנֹוֹ (להלן ו, ח), לא יהא כשר אלא מה שבחוך הקומן, אי בקמנו יכול חשר, חלמוד בכל מקוס בעורה, אף בי"א אמה של מקוס דריסח רגלי ישראל (יומא מו:): מלא קטצו. יכול מָבֹרֶן, מְבַּלְבֵּן ויולא לכל לד, (2) הכהנים וקמץ. מקמילס ולילך מלום כסונס: וקמץ משם. ממקוס שרגלי סור עומדום, ללמדך שסקמילס כשרס
- ה׳. לין לסס מלק בס אלא לאמר ממנות סאישים: (3) לאחרן ולבניו. כסן גדול נועל מלק בראש שלא בממלוקמ, וססדיוע בממלוקמ: קדש קדשים. סיא לסס: מאשי
- (עו.) כל המנחות האפויות לפני קמילתן ונקמלות על ידי פתיתה כולן באות עשר עשר חלות, והאמור בה רקיקין בא עשר בשמן שני פעמיס, לסכשיר שמן שני ושלישי סיולא מן סזימיס, ואין לריך שמן ראשון אלא למערס שנאמר בו זך. ושנינו במנחות המנחוח טעונוח לוג שמן, ויש אומרים מושחן כמין כף יוניח, ושאר השמן נאכל בפני עלמו לכהנים, מה חלמוד לומר בשמן משומין (מנחום עד:), ונחלקו כבוחינו במשיחחן (שם עה.), יש אומכים מושחן וחויכן ומושחן עד שיכלה כל השמן שבלוג, שכל (+) וכי חקריב וגוי. שאמר סרי עלי מנחם מאפה חנור, ולימד סכחוב שיביא או חלום או רקיקין, החלום בלולום, והרקיקין
- "ממנים, שמן יניקס, ובלילס, וממן שמן בכלי, קודס לעשיימן: סלח בלילה בשמן. מלמד שבוללן בעודן סלם: וסכלי אינו עמוק אלא לף, ומעשה המנחה שבחורו קשין, שמחוך שהיא לפה האור שורף את השמן (מנחות סג.), וכולן מעונות (a) ואם מנחה על המחבח. שלמר סרי עלי מנחם מחבח, וכלי סום שסיס במקדש שלופין בו מנחס על ספור בשמן, **درا،را،!**:

وٰچُہ جَשٰٰچٰا مَعٰظِہ:

- بَحَدَرُا إِبَيْنَهُمَ هُرَ مِنْ لِهِنَ: מֹאֹבֶּׁע קִּיעוֹע וֹעַפֿעיבָע אָקַ- מֹאָבָּוּן פֿבּם נֵיֹ וּפֿנַבַּנּעּ
- אַשָּׁר בֵיחַ נִיחָתַ לַיהֹּוָה: אַּוְבָּרְמָה וְהַקְטָיר הַמּוְבָּחָה וְהַלִּים הַכֹּהֵן מִן־הַמִּנְחָהֹ אָת־
- : بالله: بخرد الم كالم من المجرية الخرايار إتواشيت مالتهبثت جهيبا بانهمها مامبمم جهينا
- व्रद्धाः श्रंक्षेत द्रात्रांतः אָאַרְ וֹכְּלְ-וַּבְּמִּ לְאִינִלְמִּירִוּ נִיִּמִירִ וֹכִּלְ צַּבַּמִּ לְאִינִפְּמִוּוֹ יי ליהנְה לֹא מִשְּשֶׁה חָמֵץ כֵּי כְּלְ - לָא הִהְשָּׁבֵיִר חֲמִיעַ צָּבִי כְּלֹ בָּלְ־תַמִּנְחָה אֲשֶׁר
- خترب زربات: לِيدَائِدَ إِهُمْ تَوَاقِلَ مُهَا يَقِحُهُ كُولَا يَا يَزُولَ فِيهُ مُومِواً לבלו באָהָנִי שַלַבנִיבוּ אָטִם לוּבַבּוּ לַבַּמָאִ שַׁלַבִבוּוּ וֹטִבִּוּוּ
- ځلخال تځدر څړب (۵) الأَكْرِبُرك مُرْمَ مُدْنَاثُكُ هَمْ خُمِ ۖ الْأَرْنَكِ مُرْمَة مُدْنَانُكُ هَمْ خُمْ ي فمَرْجَا إِذِي مَهْدِيهِ مُرَا جَلَيه بَهُجَا إِذِي مَفْجَا إِذِي يُعَدِقِيهِ مِرَا ظِيْطُ نَحْمِ عُلَظًا مَثَنَانَكِ فَقَرَبِ نُحْمِ عَيْلَظًا مَثَنَانَكَ خَمَرَٰنَهُ

סְבְּט בֹּמְׁמָּט טִּטְׁמֶּבׁי.ע: aça, iso atou aloau alette iso atous tlus delett

לְכַּבְּלָא וּיקְרָבְּנָה לְמָּבְבָּהָא: וְהַבְּאָתָ אֶתְ הַפְּנְחָה אַשֶּׁר יִשְּׁשָׁה וִתְּהָי יָת שִּנְחָהָא דְּתִּהְצָּרִר

עינבו במטפבל בנגנא פנם נת אַבְּבְרְתַה וְיַפֵּיק לְמַבְבְּתָא נופבות בשלא מו מנשטא

يَظَلِرِهِ خَمْ مَدْنَاتُمْ يَـنَظُلُهِ لِيَا

מנוע עוללא בדם ::

לאטלפלא פֿבּהֹנֹא:

לוּבְבָּוֹב מַלְבִא:

shall be made of fine flour with oil. meal-offering of the stewing-pan, it And if thy offering be a

- shall bring it unto the altar. be presented unto the priest, and he things unto the Lord; and it shall meal-offering that is made of these And thou shalt bring the
- by fire, of a sweet savour unto the upon the altar—an offering made thereof, and shall make it smoke the meal-offering the memorial-part And the priest shall take off from
- the offerings of the LORD made by his sons?; it is a thing most holy of bns s'norsA od llsds gniroffo-lsom But that which is left of the
- Гокр. offering made by fire unto the leaven, nor any honey, smoke as an with leaven; for ye shall make no bring unto the LORD, shall be made No meal-offering, which ye shall
- savour on the altar. they shall not come up for a sweet 12 bring them unto the LORD; but As an offering of first-fruits ye may
- offerings thou shalt offer salt. from thy meal-offering; with all thy covenant of thy God to be lacking shalt thou suffer the salt of the shalt thou season with salt; neither And every meal-offering of thine
- לומר סום: לרצום כל סמנסום ליציקס, יכול אף מנסם מאפס סנור כן, מלמוד לומר עליס, אוציא אם סמלום ולא אוציא אם סרקיקין, מלמוד (6) פחוח אוחה פחים. לרצומ כל סמומומ סולפום קודס קמילס לפמימס (שס עס.): ויצקח עליה שמן מנחה הוא.
- (ער מרחשת. כלי סום שסיס במקדש עמוק, ומפוך שסים עמוקס שַמְנֶּפּ לְבּוּר וֹפֿין סְפֿוּר שורפו, לפיכך מעשס מנחס סעשויין
- מגישה לקרן דרומית מערבית של מובח (ובחים קג:): (8) אשר יעשה מאלה. מלמד מן סמינים סללו: והקריבה. בעלים לל סכקו: והגישה. סכקו: אל המזבח. למוכס כומשין, כל דבר כך ע"י משקס נכמס כרומש ומנענע:
- (9) את אזכרתה. סום סקומן:
- (11) וכל דבש. כל ממיקמפרי קרוי דנש:
- שנחמר הְמֵץ הַהְּפֶינֶה (להלן כג, יו), ובכורים מן הדבש, כמו בכורי חלנים וחמרים (מנחוח נח.): (21) קרבן ראשיה הקריבו. מסיטלך לסנים מן סטמיר ומן סרנט, קרנן ראשיה הקריבו. מסיטלך לסנים מן סטמיר ומן סרנט, קרנן ראשיה הקריבו.

خوندًالك: אָת מִנְחָת ÷י ליהוְוָת אָבְיב קַלְוּי בְּאִשׁ גָּרֶשׁ קֵּרָשׁ קָרָם יִיְ אֲבִיב קַלִּי בְּוּוּר נֹאָם_טַלֵּבֶנֶר מָלְטַׁנֵי בַּכּוּצִוּם נֹאָם טַלַבִּיב מִנִטַנ בַּכּוּצוּוּ

לבֹנְה מִנְחָה הָוּא: יי וֹלִטַשַּׁ מֹבֶיִנִ מֻּמָּוֹ וֹמִּמִשׁ מֹבְינִי וֹטִיבוּ מֹבְינִ מִמָּטוֹ אִינִימִוּ מֹבִי

לְבֹנְתְּהְ אִשֶּׁה לַיהֹנְה: (פ) מגרשה ומשמנה על כַל־ מגרסה וממשחה על וְנִילַמָּגִּר תַּכְּבָוֹן אֶמַרְאַוֹּכְּבְתָה וְנִסֵּל בְּחָּנָא נָת אַּדְּבְּרָתַה

מְנְתַע בִּכּוּבְב:

לְבוּנִתְא מִנְתְּתָא הִיא:

לבוליש מולבלא שבם וו:

<u>֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֡֡֡</u> אם לפלע שמום ופוניפנו בפונ נגים, מן הַבַּבְּלֵר הָוּאַ מַלֵּבְיִר אָם בֹּבָר אָם מוּ שִּוֹבִי בּוּאַ מַלֵּבִירִ נאם זכע הִלְמִנם לַנַבּנֹנִ אָם

מַל_הַמִּוְבָּהַ סְבָּיב: בְּנֵי צַהַרְן הַכֹּהַנָיִם אָת הַדֶּם ַ יִּשְׁטְמֵי פֶּתַח אָמֵל מִוּמָד וְזְּרְלֵּיּ וֹסׁמֹּנִי גֹעוָ מֹּלְ בַּאָמִ צַּוֹבֹּנְוּ

ھے۔تظارت: עַפָּרֶב נְאָעַ כַּלְעַיַעַבֶּר אָּהָער ליהוֹגָה אֶמ־הַהֵלֶלְבֹ הַמְּכַּמָּה אֶמ־ וְהַקְרִיב מִוּבָּח הַשְּׁלְמִים אָשֶּׁר

> אָם בַּבר אָם װַלַּבָּא הָלִים נאָם וֹכַסַע לוּדְשָׁנָא לוּרָבָּנִיה

> סְחוֹר סְחוֹר: בְּנִוֹא נִית דְּמָא עַל עַדְבְּהָא מהכן ומלא לוובעון בנו אברן كانكاتُ اللك נוכסניה בהדער ווסמוד מַל הַישׁ

> لَـٰرة ﴿ لِأَنَّا اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللّلَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللّلْمُ اللَّالِي اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّاللَّا اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّا الللَّهُ اللَّهُ בְּטִבּׁג נִט עַּנֹא נִנִט כַּבְ עַּבְבָּא לוּבְבָּלֹא בוֹם וֹגֹ נִעַ עַּנֹ Ċ!ĊŌĽ

> > parched with fire, even groats of the thy first-fruits corn in the ear shalt bring for the meal-offering of first-fruits unto the LORD, thou And if thou bring a meal-offering of

meal-offering. lay frankincense thereon; it is a And thou shalt put oil upon it, and fresh ear.

unto the LORD. thereof; it is an offering made by fire thereof, with all the frankincense the groats thereof, and of the oil memorial-part of it smoke, even of And the priest shall make the

тре Говр. shall offer it without blemish before herd, whether male or female, he III peace-offerings: if he offer of the And if his offering be a sacrifice of

the blood against the altar round Aaron's sons the priests shall dash door of the tent of meeting; and head of his offering, and kill it at the And he shall lay his hand upon the

that is upon the inwards, covereth the inwards, and all the fat by fire unto the Lord: the fat that of peace-offerings an offering made And he shall present of the sacrifice

- על כל קרבגך. על עולה בהמה ועוף, ואמורי כל הקדשים כולן (מנהוה כ.): (13) מלח בריח. שהברים כרוסה למלח מששת ימי בראשית שהובעתו המים התחתונים ליקרב במובח במלח, וניסוך המים
- ردا دَدُشْر خُذِثَارِبِرِبِ (مرح،ص_ح ۱، مح): (מהלים קימ, כ): ברמל. צעוד הכר מלא (מנמות סו:), שהתבואה לחה ומלאה בקשין שלה, ועל כן נקראים המלילות כרמל, גרומס צעודס למס: - גרש. לשון שנירס וממינס גורמס ברימיס של גרומומ, כמו וַיַּנְבֶם בָּמָבֶן (מֿינס ג, מו), וכן בֶּרָמֶס נַפְשָׁי באבוב של קַנְּאָיס, (פירש"י במנחות שם סכלי של מוכרי קליות) שאלולי כן אינה נטחנת בריחים לפי שהיא לחה: גרש ברמל. ומן סשעורים סיא באס, נאמר כאן אביב, ונאמר לסלן כי סשעורס אביב (מנחות סמ:): קלור באש. שמיבשין אוחו על סאור יְקְיֶס סַיּוֹבֵל וגו' (במדבר לו, ב): – מנחה בכורים. במנחת סעומר סכחוצ מדבר, שסיח באס חביב בשעת בישול סתבוחס, (+1) ואם חקריב. סרי אס משמש צלשון כי, שסרי אין זס רשומ, שסרי צמומם סעומר סכמוצ מדצר שסיא מוצס, וכן וְאַס
- (I) שלמים. שממילים שלום בעולם. דבר אחר שלמים שיש בהם שלום למובח ולכהנים ולבעלים:
- (3) ואח כל החלב וגרי. לסביה מַלֶּב שעל קַבְּה דברי רבי ישמעהל, רבי עקיבה הומר, להביה מַלֶּב שעל הדקין:

- يتجزينه بويثينه: ַ אַּמֶּׁר עַּלְיָוֹ אַמֶּר עַלְ־הַכְּסְלִים בַּעַּלִיהוֹ דְעַלְ וּסְסִיּא וָיָח
- אַשֶּׁר רֵיחַ נִיחָׁתַ לֵיהְוָה: (פּ) مَرِ لَمَمْدُ مَرِ لَكُمْ هُمْنَا لَا مُرَالِكُمْ هُمْنَا لَالْمُرَا الْمُعْلَالِ الْمُعْلَى الْمُعْلِي الْمُعْلَى الْمُعْلَى الْمُعْلَى الْمُعْلَى الْمُعْلَى الْمُعْلِي الْمُعِلِي الْمُعْلِي الْمُعْلِي الْمُعْلِي الْمُعْلِي الْمُعْلِي الْع וֹבִלֹמָּגננ بإلألا
- نَكُرُت رَكُالِر اللَّهُ اللَّ שְׁלְמֶים לִיהְוָה זְכָר צֵּוֹ נְקְבָה קּוֹרְשִׁיִא בֶּוָה יִיְ דְּכַר צִּוֹ لْمُعَامِرًا بِعَمْهِمُ كُلُخُتُنِ كُنْجُنِ لَمُعَامِرًا مُثْمُ طَيْلُخُتُنِكَ خُنْخُمُنَا
- : בילני בווא_סַבובור
- המובה סביב: וְוֹבֹׁלֵנִ בַּוֹיָ אַנִוֹבוֹ אָנִי בַּמָנִ הַּכְ וְשְׁחַם אֹתוֹ לְפְּנֵי צָּהֶל מוֹעֵּד نَّ فَمَنَّكُ هُن لَدِي مَر لِهِم كَلَّ خَبَرَ
- خُر_بَيْرُك لِيَّهُد مَر_بَوْلُد: הַחַלֶּלְ חַמְּכְּמָה אָת הַפְּיֶר וֹאֵתְ בְּחָפֵּי יָח מַּיִא וְיָח כְּלִ תַּרְבָּא לְאָמָת הַמְּצֶה יְסִיהָנָה וְאֶתַ פַליהוָת הֶלְבוֹ הְצַּלְיְנֵה הְמִימְה וְהַקְרִיב מִזְבַּח הַשָּׁלְמִים ֹאָשֶּׁה
- עַבְּלְיָת יְסִיהֶנְהַ: خِيْرِد يَرَبُهُ خِيْرُد مِحْ ـ بَجُورُدُ عَدِيْرَ بَهَا جَعْرَ بَهُونِهِ إِنْ عَنْهِ الْبِعَ

- כולוםא וֹמְבוּנוֹשׁ: נֹאַעְ הֵּשַּׁוּ עַבַּׁבְּגָע נֹאָט עַעַלֶּךְ וֹנִט שַּׁנִשְׁוּוֹ כּוּלְוֹן וֹנִט שַּׁנַבֹּא
- במטפבל ברענא קדם יו: מַלְ־הָמְלָּה אַמֶּר לְמַרְבְּחָא עַל עַלְהָא דְעַל בַבְּרַאַבַּרְן וְיַפְּקוּן יָהַיה
- נוללא הֹלִים וֹלַבְבַנִּיה:
- אָם אָמָּר הוא מְקְרָיב יָת
- יָת דְּמֵיה עַל מַדְבְּחָא סְחוֹר מהכן ומלא ווובטון לה אברן לוּבְבָּנוּה וְוִכּוֹס יָתֵיה קָדָם ווסמוף יח ידיה על ביש
- מַוֹנִשׁ עוֹנִי שׁנִילָּא מֹבּנִים אַנִילוּאַ ځ₫ٿ،∠ ظلٰם <u>GLE'R</u> نرځتر
- نَعْنِ مُقَرِ بَخَرِينَ نَعْنَ بَتَتَرَجُرُ لَئِنَ فَلَقَالَ حَبَرُنًا لَئِنَ فَلَحُهُ דעל גנא:
- כובולש המצינה:

- which he shall take away hard by the loins, and the lobe above the liver, that is on them, which is by the and the two kidneys, and the fat
- savour unto the Lord. offering made by fire, of a sweet wood that is on the fire; it is an burnt-offering, which is upon the smoke on the altar upon the And Aaron's sons shall make it
- offer it without blemish. of the flock, male or female, he shall beace-offerings unto the Lord be And if his offering for a sacrifice of
- говъ. then shall he present it before the If he bring a lamb for his offering,
- about. thereof against the altar round Aaron's sons shall dash the blood before the tent of meeting; and head of his offering, and kill it And he shall lay his hand upon the
- covereth the inwards, and all the fat rump-bone; and the fat that shall take away hard by the thereof, the fat tail entire, which he by fire unto the Lord: the fat of peace-offerings an offering made And he shall present of the sacrifice
- he shall take away by the kidneys. and the lobe above the liver, which 10 is upon them, which is by the loins, and the two kidneys, and the fat that

that is upon the inwards,

- מן סַפְּבֵּר: על הכבד על הכליות. לצד מן סכצד, ולצד מן סכליום יםירים לוו: שקורין איזרי"ש, ובלשון ארמי שַלְבָא דְבַּבְּבָא: של הכבד. שימול מן הכבד עמה מעע, ובמקום אחר הוא אומרן אָם שַיֹּמָבֶמ סמפניס שקורין בלש"ו לויבילו"ש, לובן סנרסס למעלס בגובס סכפליס, ובמפומיפוס בשר מופסו: הווחרות. סימ דופן סמפך (+) הכסלים. (פלנקי"ן צלע"ו) שהחלצ שעל הכליום כשהצהמה חיה הוא בגובה הכסלים, והם מלמעה, וזהו החלצ שחחת
- (2) על העולה. מלבד סעולס, למדנו שמקדים עולם ממידלכל קרבן, על סמערכס:
- (y) אם כשב. לפי שיש במימורי סכשב מס שמין במימורי סעז, שסכשב מלימו קריצה, לכך נמלקו שמי פרשיום:
- (8) וזרקו. שמי ממנום שהן די, ועל ידי הכלי הוא זורק, ואינו נותן באלבע אלא במעאם:
- (9) הלבו. המוצחר שצו, ומהו, זה האליה המימה: לעמה העצה. למעלה מן הכליים היוענים (חולין יא.):

אַשֶּׁר לַיהוָה: (פּ) וו להקטירו הפהן המובחה לחם ויפקניה

לְנֵוִם לַנְּבְׁלֵּגְא צֶבָם וֹנִי: جُلَلَاٰۃ **くなとは止め**

offering made by fire unto the upon the altar; it is the food of the And the priest shall make it smoke

<u>֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֡֝</u> יה וְאָם מֵּוּ קְּרְבְּנִינִּ וְהַקְּרִיבְנִי לְבְּנֵיִי וְאָם מִוּ בְּנִי מִּנִּא מִּוּרְבָּנִיהִ יהוֹה:

shall present it before the LORD. And if his offering be a goat, then he

סָבֶיב: בְּנָגְ אַנְיַבְוֹן אָנַרַ בְּמָנְ הַּלְ רַמִּנְבָּנוֹ ^{ε1} אֹלוֹ לְפְּנֵי צִּהֶל מוֹמֵד יְיִוְּדְלֹוּ וְסְמָּךְ אָת־יָדוֹ עַל־רֹאִשׁׁוֹ וְשְׁתַע

עַל עַדְבְּחָא סְחוֹר סְחוֹר: ווובמו לני אַברו יָת דְּמֵיה נוכנס ימיה קדם משפו ומנא ליסמוף ית יביה על בישיה

the altar round about. shall dash the blood thereof against of meeting; and the sons of Aaron 13 head of it, and kill it before the tent And he shall lay his hand upon the

מַּגַעַבַיּפֿבּ: بَغْرِد نِهُمْ جِذَ بَيْرُد هِٰٓ هُٰۤ * ַ לִיהֹנְהַ אָת־הַהַלֶּל הַמְּכַּמָּה אָת־ וְהַקְּרֵיב מִמֶּנִי קְרְבְּנִוֹ אָמֶּה וִיקְרִיב

بتوكر يزبى: בְּעַפָּג נִע מַּגְא נִנָע כָּלְ עַּבְבָּא

that is upon the inwards, covereth the inwards, and all the fat fire unto the LORD: the fat that 14 offering, even an offering made by And he shall present thereof his

تخذبن نونيون: וֹאָט_עַּנְעָ מֹלְ_עַכַּבְ*ּע* מַלְ_ עַבּּבְּ ַ אְּמִּׁר מְּלִינְוֹ אִׁמִּׁר מַלְ-חַבִּסְלְיִם בּמִּלְיִנוּן בַּמַלְ יִּסְסִיֹּא וֹנִע لْمُعْ مُقْدَ يَخَذِينَ لَمُن يَتَكِرُحِ لَنُن فَلَقَدًا حَبَذِنًا لَئِن فَلَحُهُ

כולוםא וֹמְבוּנוֹשׁ:

16 smoke upon the altar; it is the food And the priest shall make them he shall take away by the kidneys.

and the lobe above the liver, which

and the two kidneys, and the fat that

15 is upon them, which is by the loins,

٢٠٢١; ٢٠ אֹמִּעְ לִבְנִיםׁ נִישָׁםׁ כֹּלִבְםׁלֶבְ לִנִים לוּנִבְּלָּא לָאִנַעַבַּלָא أنكم ثرا ووتا والقنوب كثوا ترقرها الحفته الإملاقات

לנגוא לג שנלא שנם וו:

LORD'S. sweet savour; all the fat is the of the offering made by fire, for a

小さ になべた: (ほ) מוְאֶּבְעַיגְכָּעׁ כֹּלְ עַבְּעָבְעַ וֹבֹּלְ בַּנִם מִוְטִבְּהָנִוּן כֹּלְ עַּבַבָּא וֹבִינִ שׁפֿע מּוּלִם לַגְנִינִיכָּם בֿכִּע פֿוֹם מֹּלָם לְגַנִינִינוּ בַּכִּעְ

בְּמָא לָא שַׁיכְלוּוֹ:

neither fat nor blood. your dwellings, that ye shall eat 17 throughout your generations in all It shall be a perpetual statute

ַ וַיְדַבֶּר יְהַוָּה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

And the Lord spoke unto Moses,

וְעְּשֶׁר מֵאַקות מִבְּנָר: מְצְּלָת יְהְנֶה צְּשֶׁר לָאִ הַמְּשֶׂינָה و بُرْقِي جَدِ بِيَاثِمُ لَمْ يَرْبُرُكِ مُحْرِ يَرْقِمُ عُدِر يُعْدِمُ خُرِيدُ مُحْرِ مُحْرِ

לאַנהֹלֹגא ווהדנו מו עוב פּפוּגוֹא בּוֹג בַּלְאַ כֹּחֲבוּוֹ

done, and shall do any one of them: LORD hath commanded not to be error, in any of the things which the saying: If any one shall sin through Speak unto the children of Israel,

(דניאל ה, א), לשְׁמוֹק עֹשִׁים לֶמֶם (קהלמ י, יע): (זו) לחם אשה להי. לממו של מש לשס גצוס: לחם. לשון ממכל, וכן נְשְׁמִימָס עֵן בְּלַמְמוֹ (ירמיס ימ, יע), עַצַּד לְמָס רַצ

(עו) חקח עולם. יפס מפורש במורמ כסנים (פרק כ,ו) כל ספמוק סום:

קְמֶים לַיהֹוֶה לְחַמֶּאת: חַטְאַתוֹ אֲשֶׁר חַטְּאַ פַּר בֶּן־בְּקָר מּוֹר בַּר מּוֹרִי שְּלִים קֵּדָם יִיָּ َ إِيَّهُ فِي مِن لِي إِن كَالِهِ لِي مَرْ مَقِع بِي رَالِي بِي مِن الرِّي بِي إِن اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ الل אַם הַכֹּהַן הַמְּשֶׁיהַ

خظتر نبيت: מַל־רַאַשׁ הַפְּּר וְשְׁתַט אָת־הַפָּר עַל בִישׁ הּוֹרָא וְיכּוֹס יָת הּוֹרָא ٠ ﻫﻨﻴﺔ ﴿ جُورِر بِهِ إِن إِمْمِ إِن عِلْ عِلْمَ تِهِ مُ جُهِدُهُ إِن إِن رِفِيْ إِن رِيدِيهِ * هُذِي الْعَالِمُ الْعَالَةُ عِلْمُ الْعَالَةُ عِلَى الْعَالَةُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ الْعَالَةُ عَلَيْكُ عَلِيهُ عَلَيْكُ عَلِيكُ عَلَيْكُ عِلْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عِلَيْكُ عِلْكُ عَلَيْكُ عِلْكُ عَلَيْكُ عِلْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عِلْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عِلْكُ عِلْكُ عِلَيْكُ عِلْكُ عَلَيْكُ عِلَيْكُ عِلْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلِيكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُمْ عَلِيكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُ عَلِيكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُ عَلَيْكُمْ عَلِيكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُ عَلِيكُ عَلَيْكُ عَلِيكُ عَلِيكُ عَلَيْكُ عَلِيكُ عَلِيكُ عَلَيْكُ عِلَاكُ عَلَيْكُ عَلِيكُ عَلِيكُ عَلِيكُ عَلِيكُ عَلِيكُ عَلِيكُ

וְהַבָּיא אַתְּוֹ אֶל־אָהֶל מוֹעֲר: ्र दिव्या तब्दा तब्बेर वर्द्ध वर्द्ध

ترظيه: לפְּנֵוֹ יְהְוֹהְ אֶתְ־פְּנֵוֹ פְּרָכֶת וְהִיּוֹה מִן־הַבְּם שֶׁבַע פְּעָמִים لْمُحَرِّ بَوْتِلًا كُنْ كُمْ خُمُرُ فَيُنَا

CILAL: מוְבָּח הִעֹּלֶה אֲשֶׁר פֶּתַח אָהֶל چِל־דָם תַפְּר יִשְׁפֹּרְ אֶל־יָסוֹדִי דְּטְּא דְתּוֹרָא יִשְׁפּוֹדְ לִיסוֹדָא יְהְנְה אֲשֶׁר בְּצְּהֶל מוֹעֵּד וְאֵחוּ ק מִזְּבְּח קְמָרֶת הַסַּמִּים לִפָּנֵי إزمرا محذر مرا مجه وح كرائم

אַמֻּר עַל־הַקָּרָ: מַּגְ_עַּפְּנִב נִאָּעִ כַּגְ_עַיְבָּב הֹלְ זּוֹא וֹנִט כֹּלְ טַּבְׁלָּא בְּהַלְ יְרַיִם מִמֶּנִנּ אָת־תַהַלֶּב הָמְכְּפָּהְר וַפַּריש מְנֵיה וָת תַּרְבָּא דָּחָפֵּי קַחַשָּאָת וַיָּת כָּל מִרַב תּוֹרָא דְּחַשְּׂהָא וֹאֶעַבַלֹּגְעַבַּלֹבְ

> र्ने प्रविद्धः <u>ְּנְחֲמֵאֵ אָם כְּחֲנָא רַבָּא יְחוּב לְחוֹבָת</u>

בולים בולי: إيرير هِم ترفِد هُرَ هِيَه هُنَ إِيْنَ إِنْ يَه مَانِه ذَبَرَه مَهُوا

בעובא וומיל ימיה למשפן בּבוֹלא בבא מבּגא

וֹמִנֹוֹ בוֹבִם נֹוֹ בוֹבם פֿרוּכִּהָא לבלא נובי מן במא מַלַּה וומבול בהוא יה אַצָּבַעיה

Laltin Ladin Ltila וֹנ צַבְׁמַמְּבּן וַמִּנָא וֹנִי בָּבְ מֹוַבַּע לַמונַע בַּסְמוֹא בוֹנִם ונשו פֿבֿלא מו בַּמֹא גַּבְ פַבַּלִים

And the priest shall put of the blood front of the veil of the sanctuary.

door of the tent of meeting. of burnt-offering, which is at the he pour out at the base of the altar remaining blood of the bullock shall in the tent of meeting; and all the incense before the LORD, which is upon the horns of the altar of sweet

seven times before the LORD, in

6 the blood, and sprinkle of the blood

5 the blood of the bullock, and bring

And the anointed priest shall take of

bullock, and kill the bullock before

his hand upon the head of the

blemish unto the LORD for a

sinned, a young bullock without him offer for his sin, which he hath

to bring guilt on the people, then let

if the anointed priest shall sin so as

Defore the LORD; and he shall lay the door of the tent of meeting

And he shall bring the bullock unto

it to the tent of meeting.

the LORD.

sin-offering.

And the priest shall dip his finger in

inwards, and all the fat that is upon the the fat that covereth the inwards, 8 sin-offering he shall take off from it; And all the fat of the bullock of the

- בוהנה. ממקלם אחם מהן, כגון הכוחב בשבח, שם משמעון, נח מנחור, דן מדניאל: (s) מכל מצוח ה׳. פירשו רבומינו אין מעאת באה אלא על דבר שודונו לאו וכרת ושגגתו מעאת (שבת קע.): מאחח
- ולסמפלל בעדס, ונעשה מקולקל: פר. יכול וקן מלמוד לומר בן, מי בן יכול מן, מלמוד לומר פר, המ כילד, זה פר בן ג': הטם. ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו. ופשומו לפי אגדה כשהכהן גדול חומא אשמה הטה הוא זה, שהן מלויין בו לכפר עליהה (3) אם הכהן המשיח יחשא לאשמת העם. מדרשו לינו מייב ללל בסעלם דבר עם שגגת מעשה, כמו שנלמר ללשמת
- (פ) אל אהל מועד. למשכן. ובנים עולמים לסיכל:
- (4ada.): (6) אח פני פרכח חקדש. כנגד מקוס קדושמס, כוון כנגד בין סבדים, ולם סיו נוגעים דמים בפרכם, ואם נגעו נגעו
- (ז) ואת כל דם. שירי מדם:
- ההשאת. לסביא שעירי עבודת אליליס לכליות ולחלבים ויותכת: יורים ממנו. מן סמתובר, שלא ינתתו קודם סערת חלבו (8) ואח בל חלב פר. מלצו הים לו לומר, מק מלמוד לומר פר, לרצומ פר של יום הכפורים לכליים ולמלצים ויימקם:

וְהוֹצָיא אָת־כָּל־הַפָּר הקראא והל בר בי וישיה בסביה הל בישיה וְאֶתַ עִּוֹר תַפְּר וְאֶת כְּלְ־בְּשִׂרוֹ וְיָת מִשְׁרֵּ חִיֹרָא וְיָת כְּלֹ מְוְבָּח הַעְּלֶה: בַּמֶּלְמָגִם וְבַּלַמִּגִבׁם בַּבַּנְן מֹלְ מִנְדְּמֵּנִא וָיַפְּנִפוּן בְּבַּנִּא מַלְ זְבַּע כְּמָא דְּמִמַפְּרַשׁ מִמּוֹר נִכְּסָת Çİ₩İ.

وذ-يود جين وذ-پود ميا عُدِ مُقَلَّد تَيُمًا لَمُثَلِّ عِنْ בּ מְחִוּץ לְמַחֲנֶה אֶל־מְקוֹם מְהוֹר לְמַשְׁרִיהָא לַאֲחַר דְּכֵּי לַאֲחַר אָקַ וֹנפּגל זֹנו כֹּלְ טוִנֹא לְמִבּנֹא

نظِلَك: (ق)

אַנְיַם מִכְּלְ־מִצְּנְיַם יְהְנָהַ אֲשֶׁר

 $\epsilon_{ ext{t}}$ اَدْمُكِلَ لَـٰ جُدُ مَمْدَدُ، لَـٰ كَاٰلُاحِ إِنْمُهِا،

הקהל ועשו. שעשו לנור על פיקס:

אָבֿל מוִמָּר:

לאַ־תַעְּשֶׁינָה וְאָשֶׁמוּ:

يتجزينه بويثيت: וֹאָט_עַּיּטְרָע מֹלְ_עַכּּדְע מֹלְ_ עַאָּנִא בַּמֹלְ כַּבְּנִגִּא אַמֶּר מַּלְיהָן אַמֶּר מַלְ־הַבְּסְלְיִם דַּצְּלִיהוֹן דְּעַלְ נְּסְסִיֹּא וֹנְתְּ

וֹאֵעְ אָשׁׁ. עַכְּלְיֵע וֹאָע עַעַלֶּךְ וֹנִע שַּׁבְּשׁוֹ כּוּלְוֹן וֹנִע שַּׁבַבֹּא

and the two kidneys, and the fat that

priest shall make them smoke upon as it is taken off from the ox of the

the altar of burnt-offering. o sacrifice of peace-offerings; and the

he shall take away by kidneys, and the lobe above the liver, which

9 is upon them, which is by the loins,

legs, and its inwards, and its dung, its flesh, with its head, and with its But the skin of the bullock, and all

out shall it be burnt. with fire; where the ashes are poured poured out, and burn it on wood clean place, where the ashes are carry forth without the camp unto a even the whole bullock shall he

done, and are guilty: LORD hath commanded not to be do any of the things which the from the eyes of the assembly, and Israel shall err, the thing being hid And if the whole congregation of

tent of meeting. sin-offering, and bring it before the shall offer a young bullock for a 14 sinned is known, then the assembly when the sin wherein they have

כולן לשון מוספת הן, כמו מלצד: ללמוד סימנו, שאין למדיון למד מן הלמד בקדשים, בפרק איוהו מקומן: על הכבד על הכליות על ראשו ועל כרעיו. לשלמים, מה שלמים לשמן, אף זה לשמו, ומה שלמים שלום לעולם, אף זה שלום לעולם. וצשמימת קדשים (וצחים ממ:) מלריכו (OI) באשר יורם. ממומן ממורין המפורטין בשור ובח השלמים, וכי מה פירש בובח השלמים של מפירש כמן, מל מל להקישו (a"c erq r, à):

לאַטְעָּבְרָא וִיחוּבוּן:

مُحْدِ فَطِيدَتُم يَدِدُ لُـكُم حُمُدًا

מהנה פולא ההלבון ער

וְהְשֹׁלְנְוֹ וֹנִנֵי מְכִּוּפַא פַּטִּיֹמָא

בוע מושר קטמא ותוקר:

בְּבְעוֹה וְנִוּיה וְאִוּכְלֵיה:

מֹוֹבְבֹּטֹא בַּהַּלְטֹא:

מַל אַמַנָא בֹאַישָׁרָא מַל אַתַר

בית מישר קטמא וייקיד ימיה

בַּקר לְחַשְּׁאִם וְהַבָּרִאִּי אִטְוּ לְבָּנֵי, לְחַשְּׁמָא וְיִיִּחִוּן יָהִיה לְקָּדָם

וְנְיִרְעָּה הַחַשְּׁאַת אֲשֶׁר חְשָּאָי וְהָהְיָדִע חוֹבְהָא דְּחָבוּ צְּלִה

لْجُلُ خُرْ مُثَلَّنَا نَشِلُكُمْ نَشَاتِهِ لَهُلَّ خُرْ خَرْشِفُهُ لِمَنْدُهُمْ

שפירשוסי רבוחינו במם' יומה (מח.) ובמנסדרין (מב:): אל שפך הדשן. מקוס ששופנין בו סדשן סמסולק מן סמובח, ממרן לממנה, זה שהיה מרן לעיר, שיהה המקום עהור: מדורץ למחנה. מרן לשלש ממנים, וצבים עולמים מרן לעיר, מר (בו) אל מקום שהור. לפי שיש מחוץ לעיר מקום מוכן למומחה להשליך הבנים מנוגעות ולבית הקברות, הולרך לומר

(13) עדת ישראל. אלו פנסדרין: ונעלם דבר. עעו לסורות באמת מכל כרימות שבתורס שסוא מותר (סוריות ז:): वेश वर्व त्याः כמו שנאמר וְסוֹנִים אָם סַדֶּשֶׁן אָל מִמוּן לַמַּמַנֶּס (לסלו ו, ד): על שפך הדשו ישרף. שאין מלמוד לומר, אלא מלמד שאפילו

OEL I'GLX - ELWR I'GLX - NG'W' - VI susitived

וְשָׁעַׁמ אָת־תַפֶּר לִפְּנָי יְהַוֶּה: مَر ـ لَهُم لَقُد خُفَّلًا نُدِيْكِ نَدَيْكِ لَمْ دُيَّهُ عَبْدُهُ كَانُو نَزُ ני ְּלְםְּמְּבֵׁרִ וְּקְנֵּרְ הָעֵּדֶה אָח־יְדִיהֶם וְיִסְּמְּכִּוּן

ונכוס זת תורא בדם וו:

the bullock shall be killed before the of the bullock before the LORD; and shall lay their hands upon the head And the elders of the congregation

<u>הפ</u>ָר אָל־אָהָל מוֹעֵר: נְהַבֶּיא הַכְּהַן הַמַּּמְּנִה מִנֵּם נִימֵּיל כְּהָגָא רַבָּא מִדְּמָא

דְתוֹרָא לְמִמְּכַּן זִמְנָא:

tent of meeting. of the blood of the bullock to the And the anointed priest shall bring

אַנ פַּלַג נַפַּבַרֶּנָי: וְהַלְּטִ מְּבֹת פֹּהְמִים לְפִׁנֵוֹ וְבַנְטִ בַּמֵּא וְנִבְּוְ מִּבְּת וְמִנִוֹ צֵבִם וִיִּ نَّمُ خَمْ بَوْتِا هُمُّ خُمْرِ مَالِيَتُو ا

كَلُو فَلِيْكُمُهُ: וומבול בהנא אַצבעוה מן

the veil. times before the LORD, in front of the blood, and sprinkle it seven And the priest shall dip his finger in

אַשֶּׁר־פָּתַח אָהֶל מוֹעֵר: البه المراجعة المراج בְּאַבְל מוּמָד וְאָנוּ כְּלְ-הַדְּהַם וְמָּנָא וָנִה כְּלְ דְּטָא וֹשְׁפּוֹרְ צּבּ הַמִּוְבְּהַ אֲשֶׁר לְפְּנֵר יְהוֹה אֲשֶׁר עּוְבְּחָא וּקְּדָה יִיָּ וּבְּעִשְּׁכַּן וּמָן־הַדֶּם المكتاب

בבטבה מהפן ומנא: ליסודא דַעַרבָּהָא דַעַּלְהָא הֹק שַנְנָּט ימוֹ בַּמֹא ישׁוֹ הֹלְ שַנְנִינוֹ is at the door of the tent of meeting. of the altar of burnt-offering, which blood shall he pour out at the base of meeting, and all the remaining Defore the LORD, that is in the tent the horns of the altar which is And he shall put of the blood upon

וְהַקְּשָׁיר הַמִּוְבֶּחָה: גַּע פַֿלַ טַלְבַּוֹ זְבַוֹם מִמְּנֵנוּ וֹנִט פַֿלְ עַּוֹבְנוּט וֹפְּבוֹהַ מִנְנוּט

ונפוק למדבקא:

the altar. off from it, and make it smoke upon And all the fat thereof shall he take

لإكثرت محترا إبوكم كهم: בַוֹם מָאַנו פֿן נְעָּמָּנו בַלָּו וְכִפָּּר וְשְּׁמְה לַפְּר כַּאֲשֶׁר עִשְׂה לְפַּר

נישְהַבּיק לְחַוּן: ליה ויכפר עַליהון בָּהַנָא לַטוָרָא בַּטַמְּטָא כַּן וֹהַבִּיר לנהביד לחורא במא דעבד

for them, and they shall be forgiven. and the priest shall make atonement sin-offering, so shall he do with this; as he did with the bullock of the Thus shall he do with the bullock;

ַבַּקְּהָל הְוּאֵ: (פּ) שְׁרֵךְ אָתְ תַפְּרְ תְרָאִשְׁוֹן תַפָּאָת רְאִנִיִּר יָתְ תּוֹרָא קַרְטְאָר בּ לַמַּחַנְּה וִשְּׁרֵךְ אֹהוֹ כַאֲשֶׁר לִמִּשְׁרִיהָא וִיֹּקִיד יָחֵיה כָּמָא נְהוֹצֶּיִא אָתַ חַפָּּר אָלְמִבּוֹא נְמִבּוֹא נְמִבּּרָא

חַשַּת קַהָלָא הוּא:

sin-offering for the assembly. burned the first bullock; it is the 21 without the camp, and burn it as he And he shall carry forth the bullock

משמעאו כולס מ"ו נסמלקס סקדושס (וצמיס מא:): שלו ממקיימת, ואס כולס פרמו, אין פמליא שלו ממקיימת, אף כאן כשמעא כהן משים עדיין שם קדושת המקוס על המקדש, (דו) אח בני הפרכח. ולמעלה הוא אומר אם פני פרכת הקדש, משל למלך שפרחה עליו מדינה, אם מעועה פרחה פמליא

(18) יסוד מובח העולה אשר פתח אהל מועד. זס יקוד מערני שקול כנגד ספתת:

לא נמפרשו בו, מנא דבי ר' ישמעאל, משל למלך שועס על אוסבו, ומיעט בקרמונו מפני חיבתו (שס): (19) ואח כל חלבו ירים. ואע"פ שלא פירש כאן יומרת ושתי כליות, למדין הס מְוְעָשֶׁה לפר כאשר עשה וגוי. ומפני מה

שנמנן בממנה קמט כפר, הולרך לומר כלן שממנה למח מהן מעכבם: מס שלא פירש כאן, ולכפול במלות סעבודות, ללמד שאם חסר אחח מכל הממנות פסול, לפי שמלינו בנימנין על המובח החילון (02) ועשה לפר. זה, כאשר עשה לפר החמאה כמו ממפורם נפר כהן מטיה, להניה יומרה ושה כליוה, שפירם שס

ري ـ تخمُّرات خمُلاك لغمَّاه: ַ מִכְּלַ מִּצְוֹתַ יְהוָֹה אֱלֹהָיו אֲשֶׁרַ אַשָּׁר נִשְּׁיא וֶהָטָא וְעָשְׁר אַתַר

('∏!⊑: בלא כֿמָבון לאָטִמְּבַבא בֹמָבוּ מכל פקודיא דיי אַלְהַיה אָם בֹּלֵא וְחִוּכ וְנִהְבִּיִּג חַגַ

and is guilty: hath commanded not to be done, things which the Lora his God through error any one of all the When a ruler sinneth, and doeth

המנו מונם ובר שמנם: שׁמֹא פֿע וִבְיבֿוּא אָעַ־לַּוֹבְּנָוּ אָרְהוֹדֻע אֵלְיוֹ חַשָּאהוֹ אֲשֶׁר

בר מזין דבר שלים: בה ונימי נת קורבניה צפיר או אָהְיְדַע לֵיה חוֹבְתֵיה דְּחָב

blemish. offering a goat, a male without 23 known to him, he shall bring for his if his sin, wherein he hath sinned, be

And he shall lay his hand upon the

אָת־הַעֹּלֶה לְפְּנֵי יְהֹוְהַ חַמָּאת עַלְהָא הֵּדְם יִיָ חַטְּהָא הוּא: ושְׁתַט אֹהַוֹ בִּמְקָוֹם אֲשֶׁר־וִשְׁתַט וֹסְמַּבְ יִדוֹ עַלְ־רַאָּשׁ הַשִּּלִיר

לופוס ומוה בְּצַּהָרָא דְּוִכּוֹס וָת נוסמוף ודיה על ביש צפירא

And the priest shall take of the is a sin-offering. burnt-offering before the LORD; it place where they kill the head of the goat, and kill it in the

יָסִיֹר מִיְבָּח הַעֹּלֶה: הְעַּלְהְ וְאָתְ־דְּעָוֹ וְשְׁפְּרְ אֶלְ־ ¿ בֹאָגֹּבֹּמְוּ וֹנֹעֲוֹ מֹלְ בַּוֹבֹנִע מוֹבַּעׁ

يَٰ لِمَٰ إِنَّ اللَّهُ ٢ ישְׁפּוּך לִיסוֹדָא דְעַּדְבָּחָא מֹוֹבְיםֹא בַּהֹּלְטֹא וֹנִי בַּמִיבּי בא לבוני לימין על שרנה וְלְאָח הַכּהֵוֹ מִבְּם תַחַשְּאֵת וִיפַּב כְּהָנָא מִדְּטָא דְּחַשְּׁהָא

burnt-offering. pour out at the base of the altar of remaining blood thereof shall he the altar of burnt-offering, and the finger, and put it upon the horns of blood of the sin-offering with his

נְנְסְלָע לְנִי (פּ) إَرْهُدُ مُكِّرًا لَامِيْاً يُلَاقِهُمُنَا مَائِهُمُ مُنْ فَلَيْهِ الْرَهَدِ يُطَالِبُ فِلَيْهِ 22 <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> <math> וּלַהָּגר וְיִנְים

מחוקמיה וישְּמְבֵיק לַיה: **ムロアロロン** څ۲ كككريا

shall be forgiven. him as concerning his sin, and he the priest shall make atonement for the sacrifice of peace-offerings; and smoke upon the altar, as the fat of And all the fat thereof shall he make

: ۩۩ڰٵ מִמְצְנְת יְהְנָה אֲשֶׁר לֹא הַעְשֶׁינָה שי מענם האָבֶין בַּעַשְׁהַיה אַהָר מִעַּמָּא רַאַרְעָא בָּמִעְּבָּרִיה חַר וֹאִם_נָפַּהְ אַנוֹע טִנוֹלָא בֹהָּוֹלִיע

לאְטְעְּבְּרָא וִיחוּב: מֹפֹּפִוּגוֹא בַּוֹל בַּלְאַ כֹּהְבוֹן נאָם אַנָּה תַּד יִחוּב בָּשָּׁלוּ

and be guilty: hath commanded not to be done, any of the things which the Lord people sin through error, in doing And if any one of the common

滋賀口 山道名: עּוּים הְמִימָה נְקַבְּה עַל־חַשָּאָתִּי _{אַ} בַּוֹמֹא וַבְּרָגִא לַבְבַּוֹנְוּ מִּמִּגַבַע וֹנִינִינִ מִוּבַבַּנִּנִי הַּנִּגַע וֹנִינִי מִנִּגַיַ מִּנִּ אַן הוֹדָע אֵלֶיוּ הַשָּׁאַתוֹ אַשֶּׁר אוֹ אָהְיָדַע לִיהּ הוֹבְהֵיה דְּחָב

שַׁלְמָא נוּקְבָּא עַל חוֹבְתֵּיה

he hath sinned. without blemish, for his sin which for his offering a goat, a female known to him, then he shall bring if his sin, which he hath sinned, be

- (22) אשר בשיא יחשא. לשון אשרי, אשרי שהישיא שלו נותן לב להביא כפרה על שגגתו, ק"ו שמתחרע על ודונותיו:
- כא, לו): הודע אליו. כשחמא סיס קבור שסוא סימר, ולאחר מכאן נודע לו שאיקור סיס: (23) או הודע. כמו אם סידע סדבר, סרבס או יש שמשמשין בלשון אם, ואם במקום או, וכן או לובע פי שור נגַם סוא (שמות
- (25) ואת דמו. זירי סרס: (+s) במקום אשר ישחש את העולה. נלפון שהול מפורש בעולה: חשאת הוא. לשמו כשר, שלה לשמו פקול:
- (62) בחלב זבח השלמים. כאומן אמורין המפורשים בעז, האמור אלל שלמים:

במקום העקה: עַרְשָּׁאָר וְשָּׁרָשׁ אָר־תַּרְשָׁאָר חַשְּׁאָר וְיִכּיִּיֹם נָת חַשָּׂאָרָא

בּאַטֹבא בּהַּלִטֹא: הלב באָה וֹנסׁמוִנ זֹני זֹבוני הֹב בוִה

burnt-offering. To sold sharing in the place of 29 head of the sin-offering, and kill the And he shall lay his hand upon the

正常注意证: إهِمَ حِدْ بِثِيرَ الْهُفَا هُذَ إِهَا ٢ וֹנְקֵּוֹ מַּלְ-בַּנִינִי מִוְבַּנוֹ נִתְּלְיִי וְנִתְּוֹ מַּלְ בַּנִינִי מָנִבְּנוֹא إرأم تحتيا مبمن جهبجنا

ליסוֹדָא דְעַדְבְּהָא: בּהֹּלִטֹא וֹנִט כֹּלְ בַּמִּנִי וֹמָפּוָנַ נופר פֿעוֹלא מוֹצַמִּשׁ פֿאָגַפֿתּיה

pour out at the base of the altar. remaining blood thereof shall he burnt-offering, and all the put it upon the horns of the altar of blood thereof with his finger, and And the priest shall take of the

נְנְסְלָע לְנִי (פּ) ניחח ליהוה וְכְפֶּר עְּבְיֵוּ הַכֹּהָן إنظفرا بوتا بغافبت جيرت דּבּ הוּסָר הֵגֶלֶבֶ מִעָּלְ זֶבָּח הַשִּּלְמִים

ווּשְׁשַׁבוּכו בוש: שבם גל נוכפר עלוהו לעולא למֹבְלִיא לאִטְׁלַלָּא בָּנְהֹוֹא בְאָטַהְבָּא טַּבְרַ מָהָּלְ נָכְסָת ווט פֿל פֿרבה יַעָּבר פַּטָּא

shall be forgiven. make atonement for him, and he unto the Lord; and the priest shall upon the altar for a sweet savour and the priest shall make it smoke off the sacrifice of peace-offerings; away, as the fat is taken away from And all the fat thereof shall he take

לטבר המימה יביאַנה: ינ נאם בּבּה וֹבֹיא סִוֹבְיהׁוֹ לְחַמֹּאִט נִ^{אֶּ}ם

לְטַמּטֹא נוּלַבּא מָּלָמָא וֹנִינוּנִי: ַנוֹנוֹנו לוּוִבַלוּנוּנוּ

bring it a female without blemish. offering for a sin-offering, he shall And if he bring a lamb as his

אַשֶּׁר יִשְׁחַט אָת־הָעַלֶּה: ןְשְׁחָש אִתְה לְחַשְּׁאַת בִּמְלְוֹם חַשְּׁמָא וִיפּוֹס יָתַה לְחַשְּׂמָא וְסְמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל רַאִּשׁ תַחַמָּאָת וִיסְמוֹד יָת יָדִיה עַל בִישׁ

באַטֹבא בּיִכּוֹס יָת עַּלְקָהָא:

they kill the burnt-offering. for a sin-offering in the place where 33 head of the sin-offering, and kill it And he shall lay his hand upon the

And the priest shall take of the

אָלְ יָסִוֹד תַמִּוְבֶּת: הַלְגַׁע וֹאָנוַ כְּלְ דְּמָה וֹאָפַּר ÷ בְּאָבְּבְיְ וֹנְתֵּן מִגְ_עֹרָנִי מִוֹבָּׁיו וְלַלַּח הַכַּנִין מִבַּם הַחַמְּאִי וִיפַּב פָּהָנָא מִדְּטָא דְּחַשְּׁהָא

ישְׁפּוּך לִיסוֹרָא דְעַרְבְּחָא: מֹבְבְּטִא בַּהְלְטָא וֹנִט כָּלְ בַּמִּנִי בא א לימון הכן כולני

And all the fat thereof shall he take pour out at the base of the altar. the remaining blood thereof shall he the altar of burnt-offering, and all finger, and put it upon the horns of blood of the sin-offering with his

חְמָא וְנִסְלָח לְוִ: (פּ) הְלְיוּ תַכְּבֵוֹ מַלְ_תַּמְאָנִי אָּמֶּרַ تقاشت ولا هُوِّد إِمَالِهِ إِحَوْد הַשְּׁלְמִים וְהִקְּמִיר הַכְּהֵוֹ אָטִם שַׁבְבַבַבַּמָּבַ ヸ╬⊈⊓

ענְבְתַיה דְּחָב וִישְׁהְבִיק כִיה: כֿבולא מַכ למֹבְבְּטֹא מֹל לוּנְבְּנִיֹא בַּיִּנִ שנא ויפיק בְּהַנָא יָהְהוּ בְּטִעַהְבַא שַּׁבַר אָמָּב מִנָּכַסְנַי ווֹט כֿל טַבַבַּע וֹמָבַּוּ כֹמָא

and he shall be torgiven. touching his sin that he hath sinned, make atonement for him as made by fire; and the priest shall upon the offerings of the LокD make them smoke on the altar, peace-offerings; and the priest shall away from the sacrifice of away, as the fat of the lamb is taken

- (IE) כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים. כלימורי עו הלמורים נשלמים:
- (33) ושחש אותה לחשאה. שמקל שמיממק לשס מעלת:
- אשר ה׳. על מדורות האש העשויות לשם, פואיילי"ש בלע"ו: (35) כאשר יוסר חלב הכשב. שומרצו אמוריון וַפַּלְנָה, אף מעאת כשהיא צאה כצשה מעווה פַּלְנָה עם האמוריון: על

- אִם_לוֹא יַנִּיִר וְנְשָׂא עֲוֹלְוֹ: אַלַב וְהָוּא מָב אָוִ בָּאָב אָוִ נִדְּעַ ב* װָפָשׁ בִּי־מִחֲמָא וְשֶׁמִּעָהׁ קַוֹּל
- וְרָוּאַ מְּמֵאָ וֹאַמֶּם: בּוֹלַבְע מָבוֹא מִמֹא וֹנֹהֹבָם מִפָּנוּ אַן בְּנִבְלְתַ בְּחֵמָה שְמֵאָה אָוֹי ב טַמֵאַ אוֹ בְנִבְלַת חַיָּה טַמֵאָה אָן וָפֹּמִ אֹמֹּב טִנּתְ בֹּכֹב בַבֹּב
- ממנו וֹבוֹנא גֹבֹת וֹאַמֹּם: מַמְאָבוּ אָמָב יִמְּקָא בָּה וָנָגְלַם אַן כֿי יַנּעַ בְּטְּמְאָנִי אָבְם לְכִלְ
- וְאָמֶם לְאַנִוֹנו מִאֶּבֶּנוי: בּהַבּׁמֹני וֹנֹמֹלַם מִמֵּנוּ וֹנוּאַ_נֹנַת לַכָּל אַמֶּר יְבַמֹּא בֹאֹבֶה לָכָל צִיפָּבוּיִם אַנְשָּׁא בִּקּיִם דַּמְּפַּׁנְיִם לְטַבַּמוּ אַנְ לְטֵבְּמִּהַ בַמְּפַּנִוּ לְאַבְּאָמֵּא אַנְ לְאֵנַמְּבַא אָנִ יְּפְׁמָה כַּּנִ עַמְּבֹרָתְ לְבַמָּא אִנְ אֵנָהְ אָּבִנְ נְלַבִּנָהְא
- إثبيتة هِوْد بَهِم دِجْرَبَ: י וְהְיָהְ בֶּי־נָאָשָׁם לְאַהַתְ מֵאֵּלֶּה וִיהֵי אֲבֵי יְחִוּב לַחֲדָא מֵאֵלֵין
- מַחַמָּאַנִי: לְטַמְּאֵט וֹכִפָּר מְּלְיֵנ תַכְּנֵוֹן לְטַמְּטָא וִיכִפּר עֵּלְוָנִי בְּנֵוֹיִא עַצָּאַן כַּשְּׁבֶּרָה אָרִישְׁעִרָּהָ עַנָּרָה עַנָּיִם עַנָּאָ אַפּּרָה עַנִּייִ י ַ חַשְּׁאַתוֹ אֲשֶׁר חָשְׂא נְקַבְּׁר מָן־ עַל חוּבְתַיה דְּחָב נוּקְבָּא מָן וְבִיבַּנִא אָּטַ-אַּהֻּמַּנִּ כַּנְטַנָָטַ מַּכְ וֹנִנְיַנִי נִטַ אַהְמִנִּיבַ כְלַבַבַוּ נִיֹ

- TIE'T: או יבע אם לא יחוי ויקביל מומי וְהוּא סָהִיד אוֹ הַזָּא וֹאֹנֹה אָבׁוּ וֹשוּב ווֹהָתֹּה לַב
- מְסְאַב וְחַב: מְסְאַב וֹיהֵי מְכוּסָא מִנִּיה וְהוּא מְסְאַבֹא אוּ בְּנִבְלָע בִווֹיִמָּ מַסְאַבְשָׁאַ אַנְ בַּוֹבְלָעַ בַּמִּגַבָּ מְסָאַר אַנְ בְּנִבְּלָע עַנְעָאַ או אוֹלָתְ בְּוֹלֵנִר בַּבֹּלְ מִבַּתִם
- נטב: וְיהֵי מְכוּסָא מִנֵּיה וְהוּא יָדַע לכל סאובתיה דיסתאַב בַּה אַ אָבׁוּ וֹלֵבַר דַּסוָאָּבָׁנוּ אָנָהָא
- וֹטִר כַטַבֹא מֹאִכָּוּ: ויהי מְכוּסָא מִנֵיה וְהוּא יְדַע
- ויוהי דָּקב עַּלַה:

- then he shall bear his iniquity; seen or known, if he do not utter it, being a witness, whether he hath Λεατετh the voice of adjuration, he And if any one sin, in that he
- that he is unclean; guilty, it being hidden from him unclean swarming things, and be unclean cattle, or the carcass of an unclean beast, or the carcass of thing, whether it be the carcass of or if any one touch any unclean
- knoweth of it, be guilty; hid from him; and, when he wherewith he is unclean, and it be man, whatsoever his uncleanness be or if he touch the uncleanness of
- these things; knoweth of it, be guilty in one of hid from him; and, when he utter clearly with an oath, and it be 4 whatsoever it be that a man shall lips to do evil, or to do good, or if any one swear clearly with his
- sinned; shall confess that wherein he hath S guilty in one of these things, that he and it shall be, when he shall be
- for him as concerning his sin. and the priest shall make atonement lamb or a goat, for a sin-offering; sinned, a female from the flock, a the LORD for his sin which he hath and he shall bring his forfeit unto
- (I) ושמעה קול אלה. נדנר שסול עד נו, שסשניעוסו שנועס שלס יודע לו נעדות שיעיד לו:
- (2) או נפש אשר חגע וגור. ולאחר המומאה הוו יאכל קדשים, או יכנס למקדש, שהוא דבר שודונו כרח, במסכם שבועות
- (ו.) נדרש כן: ונעלם ממנו. סמומס: ואשם. בלכילם קודש לו בבילם מקדש:
- מקדם: בבועל נדס: בה. לרבות בולע נבלת עוף מסור: ונעלם. ולה ידע. ששכת סמותהס: ואשם. בהכילת קודש הו בביתת (3) בטומאח אדם. זו עומלם ממ: לכל טומאחו. לרנום עומלם מגע זנין וזנום: אשר יטמא. לרנום סנוגע
- שבועה שיש בה כפירם ממון הינה בקרבן זו הלה בהשם: יבטא. לרבות לשעבר (שבועות כו.): ונעלם ממנו. ועבר על שבועתו. כל אלה בקרבן עולה ויורד כמפורש כאן, אבל (+) בשפחים. ולה צלצ: להרע. לעלמו: או להישיב. לעלמו בגון הוכל ולה הוכל הישן ולה הישן: לכל אשר

לַיהוָה אָהָר לְהַשָּאָת וְאָהָר ע נִבְּרָא אָנַבאָהָתוּ אָהֶב בַּהָא נאם_לא תַגִּיעַ יָדוֹ הַיַּ

Ĺ**Ć**⋈ (±Ľ,′**८**: ומכלל אָנוראַשִּׁוּ מִמִּוּלְ מָּרְפִּוּ יִנִי בִּישִׁיהִ מִפַּבִּילְ לַבְּלִיהִ וֹלָא زيجري بهن څر يوټا زيځتر انتت نتيا پان ځان ځانه نځدر ا

אָבְ ַנְסְנֶבְ עַמִּוֹבְּעַ עַמָּאָנ עַנָּאִ: במוְבָּחַ וְתַּנְּשְׁאָר בַּדְּם יִמְצֶר וְהִיּהְת מִבַּם הַחַמָּאִת עַל־קַּיר

אַּמֶּרַ הַמָּא וָנְסְלָּה לְוִּ: (ס) إجهْد مِجْرَد بَاحِيْرُ مُنَافِعُهُنَا إَيُّهُ مَا تَقِيْدٌ يَقِيْضُ لَا خُرِّا حَفِيْفُوْم

לְבַנְּׁע כַּי חַמָּאַת הָוֹא: مَجْرِبَ هِمَا لَحِهِـنِقَا مَجْرِبَرُ קאַפָּה סָלָת לְחַמָּאָת לאַ־יָשָׁים אָנַן לַבְּבָּוֹנִי אָמֹבוֹ טִמֹא הַמִּגְנַינִי عدرور هذ كرنوير جيد الزيث إييانه توجيبا هذ كرودا جيد الزب וֹאִם_לַאֻ עַּמְּגִי יַבְוִ לַמִּשׁׁי עַבְים וֹאִם לַא עַּבַבּׁעל וֹבוני לַטִּבוּל

אָשֶּׁי יְהַנְּהָ הַשָּׁאָה הָוֹאָאָ אַוְפְּרְתָה וְהִקְּטָּר הַמִּוְבְּתָה עַלְ אַרְבְּרָתָה וִיפִיק לְעַרְבְּּתָא עַלֹ ו טַמְּבָּר מָלְוֹא קַמָּצִי אָתַ כָּהָנָא מִנַּה מָלֵי קַמָצִיה יָת ثقدنغير څح_تجتار ٺځمًا تحتار

> בם גל עב לעמּשא נער ון שַּבְּנִינִין אַנְ טַּבֵין בָּנִי יוָנָע. סׁנְלָא נְנִימָר נְתְ חוּבְמָיה דְּחָב וֹאָם לַאַ טַמָמָה יָדֵיה כָּמָסָת

ַ לַחַמָּאַטַ רַאַמִּוֹנָה יָת דִּלְחַמֶּתָא קַדִּמוּתָא וִיִמִלוֹל

בַּעַרְבָּקא חַשָּׁקא הוא: **ぐらごび** は下兵口が ווב, מבמא בשמאטא הב

±۩ٙڐ ווכפר מַלוָנוּ כַּנוֹנא ぶんじゃ

הַמְּתָא הִיא: וֹלָא ושׁוֹן הֹלִשׁ לִבוּנִעֹא אָבוּי לְטַמְּטָא לָא יָׁמָוּי עֲלַה מִשְּׁטָא מו הֹסֹבֹא בֹטֹלִנו סֹאִנו סִיּלְטֹּא ונימי יח קון בניה דים ביד

לוּבְבָּוֹא בַּוֹּ עַמְּטָא עוֹא: ונימינה קנת פְּהַנָּא וִיקִמוֹץ

> burnt-offering. sin-offering, and the other for a pigeons, unto the LORD: one for a two turtle-doves, or two young for that wherein he hath sinned, lamb, then he shall bring his forfeit And if his means suffice not for a

> shall not divide it asunder. off its head close by its neck, but for the sin-offering first, and pinch priest, who shall offer that which is And he shall bring them unto the

the altar; it is a sin-offering. shall be drained out at the base of the altar; and the rest of the blood of the sin-offering upon the side of And he shall sprinkle of the blood

shall be forgiven. his sin which he hath sinned, and he atonement for him as concerning ordinance; and the priest shall make a burnt-offering, according to the And he shall prepare the second for

sin-offering. frankincense thereon; for it is a upon it, neither shall he put any for a sin-offering; he shall put no oil renth part of an ephah of fine flour that wherein he hath sinned, the then he shall bring his offering for turtledoves, or two young pigeons, But if his means suffice not for two

made by fire; it is a sin-offering. upon the offerings of the LокD and make it smoke on the altar, of it as the memorial-part thereof, and the priest shall take his handful And he shall bring it to the priest,

- ללד סלומר: מול עורף. מול סרומס מם סעורף, וסומ מורך כל ממורי סלומר: נכנס דורון אחריו (ובחים ז:): ולא יבדיל. אינו מולק אלא סימן אחד (חולין כא.): עורף. סוא גובה הראש המשופע (8) והקריב את אשר להשאת ראשונה. ממלם קודמם לעולס למס סדבר דומס לפרקליט שנכנס לרלום, רילס פרקליט
- (זבתיס קד:): חשאת הוא. לשמס כשרס, שלה לשמס פקולס: (9) והזה מדם החשאת. בעולה לה העעין הלה מלוי, ובחעה הוהה ומלוי, הוחו בעורף ומחיו, והדס ניתו והולך למובח
- (10) כמשפט. כדת האמור בעולת העוף של נדבה בראש הפרשה:
- (11) כי חשאת הוא. ומין בדין שיסמ קרְבָּנוֹ מֶסְבֶּר (מנמומו.):

כַּמִנְחֲה: (ס) ほみ口に וְכְפֶּר עְלֶיו הַכֹּהָן עַל־חַטָּאַתָּוֹ וִיכַפָּר

לפבן וישתבים ליה יהבי לקבולא מַאָּכֶּר חוֹבְמֵיה דְּחָב מִחָּדְא מָאָכִין ה הקוני. כבולא ה*ק*

** נִיְדַבֶּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה קַאִּמְר:

וּמַבֶּיל וְיָ עִם מִשָּׁה לְמֵימַר:

ක්ඵ්රීය ස්කීඵ්ර_ල්රීක ද්න්ක්ට: מוֹרתצאו _عا۵5 אָת־אַשְׁמִוּ לֵיהְוֹה אַנִיל הְמָנִים אַשְׁמֵיה לִקְּנִם יִיְ דְּכַּר שְׁלִים sı בְּמְּלְנִׁי מִפְּּוֹבְמֵּה יְרְנְיִי וְתַבִּיא בְּמְּכְוּ מִפְּוּרְשִׁיִּא בּיִי וְיַנִיםִי יָתּ ַבָּרָ הַשְּׁרִ לְּמָּלְ נְשְׁמֵּלְ נְשְׁמֵּלְ נְשְׁמֵּלִ אֵּנְהָ אֵּבִי. יְהַפַּר שְׁפַר וִיחוּב[ְ]

בְּסִלְהֵּוּ לַוּדְשָׁא לַאָּמְּטָא: מו גוא בפורסניה בסף סלגיו

ረኑ፡ (፭) مَّكْرُد خُمْدِم لِمُمْمُّك لَافَكِّنَا رُخُول مُجِينُ، خَيَخَتُمُ لَمُمْمُمُ أثرا يجهز حجتا المحتا بحود انقدا بهده خجهن اجتبه סו יְשַׁבֶּם וֹאֵט וַמְיִּשְׁטוֹ יוֹסֵף עְּלֵיו וְיָה חוּמְשִׁיה יוֹסֵיף עַלְיִהי אַמֶּר חַמְּא מִן חַפֵּבָה וֹיִם דִּחָב מִן כּוּדְשָׁא יָשַּכִּים

וֹלֹמֹא הֹנוֹנ: לא שממילי ולא ידע ואמם בשרו לאה בדא ולא ידע יי אַחַת מִכֶּל־מִצְוָֹת יְהַנְּה אֲנִשֶּׁר חַד מִכֶּל פִּפּוֹדַיָּא דַיָּיְ דְּלָא וֹאִם נָפַּהַ כַּג עַבּבּהָא וֹמֹהַטִּע וֹאָם אָנָה אָב, וֹשִוּכ וֹנֹהַכִּיִּג

וְחָב וִיקַבָּיל חוֹבֵיה:

forgiven; and the remnant shall be these things, and he shall be sin that he hath sinned in any of atonement for him as touching his And the priest shall make

:gaiyss And the Lord spoke unto Moses,

the priest's, as the meal-offering.

according to thy valuation in silver without blemish out of the flock, forfeit unto the LORD, a ram 15 of the Lord, then he shall bring his sin through error, in the holy things If any one commit a trespass, and

And he shall make restitution for sanctuary, for a guilt-offering. by shekels, after the shekel of the

torgiven. the guilt-offering, and he shall be atonement for him with the ram of the priest; and the priest shall make fifth part thereto, and give it unto 16 the holy thing, and shall add the that which he hath done amiss in

shall bear his iniquity. he know it not, yet is he guilty, and commanded not to be done, though the things which the Lord hath To yns ob bns ,nis əno yns Ti bnA

- (12) חשאת הוא. נקמלס ונקטרס לשמס כשרס שלה לשמס פסולס:
- נאכלין, זכו לפי פשומו. ורצומינו דרשו (שם יא. מנחום עג:), וכיחה לכהן, ואם חומא זה כהן הוא, חהא כשאר מנחת נדצת שממרין לקלין לעשירים המיפה בדלי דלום (מ"כ פרק ימ, י): והיחה לכהן במנחה. ללמד על מנחם חועה שיהיו שיריה וסקלין שבקלין יסיו בעשיכים סמיפס, מלמוד לומר ממחם ממלס, לסשוום קלין לחמורין לכשבס ושעירס מס סשיגס ידו, ואת או בעשירות, או בדלות, או בדלי דלות. ומה חלמוד לומר, שיכול הַמַמוּרָיס שבהם יהיו בכשבה או שעירה, והקלין יהיו בעוף, וסעשיר, יומיף עליסן ויציא קרצן עשיר, לכך נאמר כאן על מעאמו: מאחח מאלה. מאחם משלש כפרות האמורות צענין, הפריש מעות לשתי תורים והעני, יביה ממקלתן עשירית ההיפה, (לכך נהמר מחעהתו), הפריש מעות לעשירית ההיפה דקדקו רבומינו (כרימומ כו:) מכאן שאס ממא כשהוא עשיר והפריש מעומ לכשבה או שעירה והעני, יביא ממקלמן שמי מוריס, (13) על חשאחו אשר חשא. כאן שנה הכתוב, שהרי בעשירום ובדלום נאמר ממעאתו, וכאן בדלי דלום נאמר על מעאחו,
- (ימוקאל יו, יג), אף כאן קשה בן שמי שנים: בערכך בסף שקלים. שיהא שוה שמי מלעים: מעל ריבה (מעילה ימ:): - מקדשי ה?. המיוחדים לשם, ילאו קדשים קלים: - איל. ל' קשה, כמו וֶשָׁם מַּינֵי הַשָּׁבֶן לָקָח מס לסלן סוסיר אף כאן סוסיר, אי מס לסלן לא סוסיר אלא על סארכל אף כאן לא סוסיר אלא על סארכל, מלמוד לומר ממעול מקדשי הי. שנסים מן ססקדש, וסיכן סווסר, נאמר כאן מעא, ונאמר לסלן מעא צמרומס וַלא יַשָּׁא עָלָיו מַעָא (ויקרא כצ, ע), ַנּיִּןנִי פַֿבַּרֵי פֻבַּרַי עַמִּי סְבָּבֶן (דברי סימיס־ה ה, כה), וכן הוה פֿומר במומה וּמָעַלָה בוֹ מָעַל (במדבר ה, יב): וחשאה בשגגה (פו) כי חמעל מעל. אין מעילה בכל מקום אלא שינוי (מ"כ פרשמא יא, יצ), וכן הוא אומר וַיִּמְעַלוּ בַּאלֹבֵי מַבֹּוֹמִיהֶם כסן, שסום בְּלִיל מִבְיָה לֹח מַםְבַל (ויקרם ו, מו):
- (1) ואח אשר חטא מן הקדש ישלם. קרן ומומש למקדש (כרימות כו:):

ځږ: אַאָּהְרַישְׁגָּנְ וְהָוּאַ לְאִבְיֹבְתְּ וֹנִסְלְעִ שְּׁלְנִינִיה דְּאָשְׁהַלְּיִ וְהִוּאִ לְאִ إجهد لإذرا بونيا لإذ فبإزرا بادهد لإذابا וַבְבַּגא אַנֹע טַמָּנִם מַוְרַבַּגָּאַן נַנִּנִים, גַּבַר הַּלָנִם מוּן הַּנָאַ

ידע וישהביק ליה: בַבוֹנא מַכ אָלְ הַכַּבְוֹן בָּפַּבְסְנִיה לַאֲשָׁמָא לָנָת כָּהַנָּא

and he shall be forgiven. committed, though he knew it not, concerning the error which he make atonement for him unto the priest; and the priest shall 18 to thy valuation, for a guilt-offering, blemish out of the flock, according And he shall bring a ram without

ליהוֶה: (פ) ĽĿX

אָמְלָא וֹלֵבור עַבָּרם וֹנִי: אַשָּׁם אֲשְׁמָא הוא עַל חוֹבְתֵּיה דְּחָב

guilty before the LORD. It is a guilt-offering—he is certainly

וּמַבַּיל יִיָּ עִם מִשָּׁה לְמֵימַר:

If any one sin, and commit a trespass :gaiyss

And the Lord spoke unto Moses,

ההל אָנוַ הַנִּנונו: אָנַבְעַמְּנְמָּע נָדְ אָנִ בְּנְנָנְ בּנְעַוֹע וֹכִעַה בַּגַּמִנִעוּ בָּפַפַּעוּן וּפַּה כֹּי הַחַבַּיִּא יִּטְעַבַר הַעָּלַ הַ

בְּנִוּגְאַ אַנְ הַּהַבּל נִע עַבְּבִוּנִיה: בּבְּלַבְנִא או בַּשִּוּטִפּוּט וְבָא או שבים גל ויכדיב בחבריה אָלָהָ אָבוּ, וֹשִוּכ וֹיִהְפֿר הָבֹר

or have oppressed his neighbour; deposit, or of pledge, or of robbery, with his neighbour in a matter of 21 against the LORD, and deal falsely

±ÜţL: מכָּלְ אַמְּבְוּנְמְּמִׁבְ בְאַבְּם לְנִוֹמָאִ מִכָּלְ בְּנִגְּבֵינִ אַנְּמָא לְמָּחָב אַר מָצָא אַבּדָר וְכָּחָשׁ בָּה אוֹ אַשְׁכַּח אַבִּירְהָא וְכַּדִּיב בַּה

מַּלְ־אַּחַׁת וֹאִמְּטִּבַת עַל שִׁלָּבָא עַל חַדָּא

doeth, sinning therein; to a lie; in any of all these that a man 22 and deal falsely therein, and swear or have found that which was lost,

- . המור מעמה הימה פלע לרורה בכנפיו, ונפלה הימנו, ומלהה העני ונמפרנם בה, הרי הקב"ה קובע לו בררה: בר, יש) וְשֶׁבַּמְּשָׁ שׁוֹמֶר צַּשֶּׁדֶה (שׁס יג), סרי סוא אומר למען יברכך וגוי, קבע הכמוב ברכה למי שבאת על ידו מלוה בלה ידע. על המת כמה וכמה שישלם שכר מוצ לנמפל לעושי מלוה כעושי מלוה. ר' הלעור בן עוריה הומר פִי מִקְלוֹר קַנִּירָף בְּשַׁרֶּף (דברים שלישי להחמיר עליי ולעשוח דינו כיולא באלו לענין עונש והומה, אם כך ענש הכחוב לנמפל לעוברי עבירה כעוברי עבירה, שוק טומר על פי צ' עדים או ג' עדים וגו' (דברים יו, ו), אם מחקיימת העדות בשנים למה פרע לך הכחוד בג', אלא להביא ביום הכיפורים, על אחח כמה וכמה שיוכה לו ולדורוחיו ולדורום דורוחיו עד סוף כל הדורוח. ר' עקיבא אומר (שם יא) הרי פורענום המעומה כאה כמה מימום נקנסו לו ולדורומיו, מדה עובה המרובה, היושב לו מן הפגולין והנומרום והממענה כחה כמה מימות נקנתו עליו ולדוכותיו, וכי איזו מדה מכובה, של מובה או של פורענות, הוי אומר מדה עובה, אם מדת אומר (שם:) אם נפשך לידע ממן שכרן של לדיקיס, לא ולמד מאדם הראשון, שלא נלמיה אלא על מלוח לא מעשה, ועבר עליה, רֵי יוסי הגלילי אומר (שָׁס פרשמא יב, ז), הרי הכמוב ענש את מי שלא ידע, על אחת כמה וכמה שיעניש את שידע. רבי יוסי מלוי ומגין עליו כל ומן שלה נודע לו שודהי המה, והם יודע לו להחר ומן יביה העהם: - ולא ידע ואשם ונשא עונו. (מ"כ) לפניו, וכסבור ששמיסן סימר, ואכל את האחת, אמרו לו אחת של פֵלֶב סימה, ולא ידע אס זו של פֵלֶב אכל, הרי זה מביא אשם (פו) ולא ידע ואשם וחביא. הענין הזה מדבר במי שבה ספק כרם לידו ולה ידע הם עבר עליו הם להו, כגון הֶלֶב ושומן
- ער שיביק מעחת, סח למס זס דומס, לעגלס ערופס שנמערפס וחמ"כ נמלח הסורג, סרי זס יסרג (מ"כ פרק כח, צ): (18) בערכך לאשם. בערך האמור למעלה: אשר שגג והוא לא ידע. הא אם ידע לאחר ומן לא נתכפר לו באשם וה,
- [שוק שמי קלעיס]. יכול שאני מרבק אשם נזיר ואשם מצורע מלמוד לומר, קוא: מקרה שלה לצורך סוה, כבר נדרש סוה בח"ב (פרק כה, ג): אשם אשם. לסביה השם שפחס חרופס שיסה היל (בן שתי שניס) (פו) אשם הוא אשם אשם. סראשון כולו קמן שסוא שם דבר, וסאמרון מליי קמן ומליי פמח שסוא לשון פעל, ואס מאמר
- לסמעסק, או בנול. שגול מידו כלוס: או עשק. סוא שכר שכיר: שמדע בו נשמה אלא שלישי שביניהם, לפיכך כשהוא מכחש, מכחש בשלישי שביניהם: 🗈 בחשומת דר. 🌣 שָשֶׁם בידו ממון וסנומן אינו עושה אלא בעדים ובשמר, לפיכך בומן שהיא מכחש, מכחש בעדים ובשמר, אבל המפקיד אלל חבירו ואינו רולה (וב) נפש כי החשא. אמר ר' עקיצא (שם פרק כצ, ד) מה מלמוד לומר ומעלה מעל צה', לפי שכל המלוה והלוה והנושא?

אָתַ_בְאָבֶּבֶר אָּמֶב בָּאָב הפקרון אַשֶּר הְפְּקָר אִתְּי אָוֹ רַעִּשֶּׁלְ אֲשֶׁר מְשֶׁל אֵן אָרַ בּב אָת־תַגְּוַלֶּת אֲעֶׁר גָּזְל אָוֹ אָת־ יָת גָּוִילְא דְּגָוַל

לו ושלנו בוום אַמְּמֹשׁי: נְיוֹם מִּמְיִם יִכּוֹב מֹלְיִוּ כַאַּמָּב בִינּא מפמיר לַשֶּׁקֶר וְשִׁלָם אָתוֹ בָראָשָׁוֹ לַשִּׁקָר או מכל אַשֶּר־יִשְׁבַע עַלִּיוֹ אוֹ מִכּוּלָא דְּיִשְׁחָבַע עַלִּיוֹ

څد_تجتا: הְמְיִם מִן הַצָּאוֹ בְּעֶּרְכְּדְּ לְאָשֶׁם דְּכַר שְּלִים מוֹ עָנָא בְּפָּרְסְנִיהֹ נאָת־אַשְׁמָוֹ יָבֶּיא לֹיהֹוָה, צַּיִל וְיָה אַשְׁמֵיה יַיְהֵי לִקְּדָם יִיָּ

יַעֲשֶׂה לְאַשְׁמֶה בֶה: (פּ) ְנִיסְׁלְוּע לְוִ מִּלְ-אַנוֹיִע מִכָּלְ אֵּמֶּׁרִ - וְיִאֲטִּבִּיִע בָּיִע מַלְ וֹדָגֹא מִכָּלְ مرسم إجهْر لاركِير بَافَيَرا جَافِينِ بِالْبَابَ الْأَوْدِ لِالْبَابِ وَبِهِ جِهِدَا يَبْ

הוחמא בהחל או נו פלבולא וֹטֹוֹעַ כֹּגַיִּטְׁמֹֹא וֹאֹמֻם וֹעַמָּגִּר וִינִי אָנַיִּ יִטְמָּגִּ וּוִשִּׁרָ וֹנִיִּר

בְּיוֹמֶא דְּחוֹבְתֵיה: מַלוְנִי לְדְרוּא דִּילִיה יְהְנְנִיה LLCALL بْلتْدك

לְאָשְׁמְא לְנִׁע כַּבְּוֹנָא:

בְינְעָבוּ לְמְחָב בַּה:

thing which he found, was deposited with him, or the lost oppression, or the deposit which the thing which he hath gotten by that which he took by robbery, or and is guilty, that he shall restore then it shall be, if he hath sinned,

day of his being guilty. appertaineth shall he give it, in the more thereto; unto him to whom it in full, and shall add the fifth part sworn falsely, he shall even restore it or any thing about which he hath

valuation, for a guilt-offering, unto out of the flock, according to thy 25 the LORD, a ram without blemish And he shall bring his forfeit unto

as to be guilty thereby. concerning whatsoever he doeth so LORD, and he shall be forgiven, 26 atonement for him before the And the priest shall make

 $_{
m VI}$ And the Lord spoke unto Moses,

page 168. On Shabbat HaḤodesh read the Maftir and Haftara on page 176. The Hafrardh is Isaiah 43:21 - 44:23 on page 141. For Shabbat Lachor the maftir and Hafrara are on

לי ניְדְבֶּר יְהְנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יִּמִלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁה לְמִימָר:

שניבע בו: تذِّرْجُهِ مَد يَقِكُد لِيُّمَ يَفِلْكُنَ במ״ם רגילה) עַל־הַמִּוְבָּחַ כְּלִ- עַרְבָּחָא כָּלְ לֵילִיְא עַר עַפְּרָא על מוקרה (בספרי תימן מוקרה היא עלקא רְמִחוֹקָדְא עַל ַ זָאַת תּוֹרָת הְעֹלְה הָוֹא הִעֹלְה לְמִימַר דָּא אֹוֹרָיָהְאֹ דַּעֵּלְהָא הו אים אַנַירן וָאָנַי בְּנָינִוּ לַאָּמֶר פַּפֵּיד יָה אַנַּדִּן וְיָהַ בְּנִיהַי

làchda babtha bir idha

burning thereby. and the fire of the altar shall be kept altar all night unto the morning; goeth up on its firewood upon the burnt-offering: it is that which saying: This is the law of the Command Aaron and his sons,

:Sarives

- (22) וכחש בה. שכפר על אחת מכל אלה אשר יעשה האדם לחעות ולהשבע על שקר לכפירת ממון:
- לאשר הוא לו. (למפוקי בנו ושלומו מ"כ) למי שסממון שלו: במומש ונשבע וסודס מוזכ ומבים מומש על סומו מומש, וכן מומיף וסולך עד שיממעע סקכן שנשבע עליו פחום משוס פכועס: (24) בראשו. סום סקרן כפש סממון: וחמשחיו. (צ"ק קח.) רצחס מורס ממשיות סרצס לקרן פחם, שפס כפר

(ES) כי יחשא ואשם. כשיכיר בעלמו לשוב במשובה, ולדעת ולהתודות כי יחמא ואשם. כשיכיר בעלמו לשוב במשובה, ולדעת ולהתודות כי יחמא ו

העולה וגור. סרי סענין סוס בא ללמד על מקער חלבים ואיברים שיסא כשר כל סלילה (מגילה כא.), וללמד על הפסולין איוה (2) צו אח אהרן. מין לו מלם לשון זכוז מיד ולדוכום מכ"ש ביומר לכיך סכמוב לזכו במקום שיש בו ממכון כים: זאח חורת

هُمُم يَامَانِكُمَ: אָת־הַעֹּלְה עַל־הַמִּוְבָּחַ וְשָׂמֹוֹ אָתַרַ הַאָּעָל הַאָּעַר הַאָּכָל הָאָשׁ و تعلي نَاخِفَه مَا خَهُدي لَتَالَات يَعْدُونَا لَاحِياً نَاخِهُم مَا

دېرىزىم چاھىياۋىر ھە**ر** - دېچانە چېزىر : אַבונים וְהוּצְיא אָם־הַבַּיִּשְׁן אָלִ- לְבִּישִׁין אָבָּנִין וָוְפָּיק נָת

تِشِرُمُرِي: בְּמְלֵּיִ וְעִלְמָּיִר עָּלְיִי עִלְבָּי וְנִסְיִּר עַלְבָּי וְנִסְיִּר עַלְבָּי וְנִסְיִּר עִּלְיַא וְנִפּיק עִּלְיִ خَفَوْك خَفِوْك لَمُلَك مُرْبَلُ مُرْبِ خَلِينَهُ هُمْنا خَمُونِ خَمُونِ ַ טַבְּבְּע וּבַמָּע מַבְיָּע עַבְעָוֹן מַאָּנִם נַלַבָּא בָּנִע לָא טַמָּפָּג נַנְבַמַּע لْتُجْمِ مَرِ بَافِلْكُنَا فَاظِدِ حَرِيْجِ لَعُنَمُنَاءُ مَرْ مَلَحُنَاءُ فَتَا

رِي بَرَدُّكِٰ بِهِ رَامِ) الْمِي الْمُثَلِّدِةِ (a) ⁹ אָמִ שֹׁמֶּׁיִג שִּילֵּע מַּלְ עַּמִּׁוֹּדֵּעֹ אִימִּטֹא שִׁיִּילִא שִׁנִי וֹלֵּבִא מַּלְ

正过道道: בְּנֵי צְהַרוֹ לְפְּנֵי יְהְנְה אָלְ־פְּנֵי דִּיקְרַבוּן יָהַהְּבְּנֵי צְהַרוֹ בֵּנִי אָהַרוֹ בֵּנִי וְיִאָת תּוֹרָת הַמִּנְחָה הַקְּבֶּב אֹמָה וְדָא

άΓ¢Π×: מל מדבקא וישויניה בסטר בייכול אישָׁקא נָת עַלָּהָא إَرْكِكُ بِحَدِيًا مِهِدَ خِد نَمْجِبُونَ إِنَرْجَكُ جِبَيْهِ رَحَنُونًا وَحَامً

كِيُلَاكِ لِمُكَالِدُ الْمُحَادِدُ בְּמִּלֹא לְמִבּוֹא לְמָמָּוֹנִימָא بغَمَم عُن خُرَبُد لَجُرَمَ خُرُلُه النَّهُمَا يُن خُرِدِهِبِن لَنَجْهَم

עַרְבֵּי נְכְּסָת קּיִדְשָׁיָא:

מַבְבְּחָא לָא הַמְפֵּי:

וֹן לְלֵבְם מָרְבָּּהָא: XĻĹĊŮX

> burnt-offering on the altar, and he fire hath consumed the shall take up the ashes whereto the shall he put upon his flesh; and he garment, and his linen breeches And the priest shall put on his linen

shall put them beside the altar.

camp unto a clean place. carry forth the ashes without the + and put on other garments, and And he shall put off his garments,

fat of the peace-offerings. and shall make smoke thereon the the burnt-offering in order upon it, on it every morning; and he shall lay out; and the priest shall kindle wood kept burning thereby, it shall not go And the fire upon the altar shall be

altar continually; it shall not go out. Fire shall be kept burning upon the

front of the altar. shall offer it before the Lord, in 7 meal-offering: the sons of Aaron And this is the law of the

הענין בח"כ (פרשחא א, ח) וזבחים פ"ג ופ"ד): ירדו: הוא העולה. למעט את הרובע ואת הנרבע, וכיולא בהן, שלא היה פסולן בקדש שנפסלו קודם שבאו לעורה (כל . אס עלה ירד, ואיזה אם עלה לא ירד, שכל מורה לרצות הוא צא, לומר מורה אחת לכל העולים, ואפילו פסולין, שאס עלו לא

- שעדיין לא נמאכלו, מחוירן על המובח לאחר שחחה גחלים אילך ואילך ונעל מן הפנימיוח שנאמר אח העולה על המובח (יומא אשר האבל האש את העולה. ועשלמס דשן, מלומו דשן יריס מרומס: ושמו אצל המובח. (על סמונה. מלל לבריס ג:): - והרים את הדשן. - סיס מומס מלא סמממס מן סמאוכלות ספנימיות ונומנן במוכתו על כבע (ממיד כת:): - הדשן (3) מדו בד. סים סכמונת, ומס מ"ל מדו, שמסם כמדמו (מ"כ פרק ב, ם): על בשרו. שלם יסם דבר מולץ בנמיס (ערכין
- בַּמַפּוּחַ כשׁסוחֿ רֶבָּס וחֿין מקוס למערכה, מוליחֿו משס (ממיד כח:), וחֿין וס חובה בכל יוס, חֿבל המרומה חובה בכל יוס: בסן קדרס לרבו אל ימוג בסן כום לרבו, לכך ולבש בגדיס אחריס, פחומין מסן (יומא כג:): והוציא אח הדשן. פַּנְבּוּר (+) ופשט אח בגדיו. אין זו מונס אלא דרך ארן, שלא ילכלך נהולאת הדשן בגדים שהוא משמש בהן המיד, בגדים שבשל ((C.)):
- סקרבנום כולס, מכאן שלא יסא דבר מאוחר לחמיד של בין סערביס: עולס כאשונס) - חלבי השלמים. אס יניאו שם שלמים. ורבוחינו (שס נמ.) למדו מכאן עליס, על עולת סבוקר סשלס כל עולם ממיד סיא מקדיס (פסמיס נה:). (בר"י ומנין שלא יהא דבר קודס על המערכה לחמיד של שחר, חלמוד לומר העולה . ממיד מוקד על סמובה, כולן נדרשו במם' יומה (מס.) שנהלקו רבוהינו במנין סמערכות שסיו שם: 👚 וערך עליה העולה. (E) והאש על המובח חוקד בו .רינס כלן יקידום סרנס, על מוקדס, ולש סמונה מוקד נו, וסלש על סמונה מוקד נו, לש
- סמובם סמילון מוקד (יומל מס:): לא חכבה. סמכבס אם על סמובם עובר בשני לאיון: (6) אש חמיד. אם שנאמר בה המיד היא שמדליקין בה אה הנרוח שנאמר בה לָהַעֲלֹם גֵר הָמִיד (שמוח כו, כ), אף היא מעל

אַוְּכְּרְתָה לַיהוֹה: וְהִקְּמָיר הַמִּוְבָּחַ בֵּיחַ נִיחָׁחַ מַל_הַמִּנְהָה 8 កូដុក្នេក ដេងក្នុងក្នុង 4 ក្នុងក្នុង 4 កំដុក្នេង ដេងគ្នាក ្រុក 4 កំដុក្នុង ដេងគ្នាក ್ಷದ್ರ್ಗೆ ರಜ್ಞೇ ಕೃತ್ಯಭಟ್ಟ ರತ್ತನ್ನು ಸ್ವಕ್ಷಗಳ ಕೃತ್ಯಭಟ್ಟ ಕೃತ್ಯಭಟ್ಟ ಕೃತ್ಯಭಟ್ಟ ಕೃತ್ಯಭಟ್ಟ ಕೃತ್ಯಭಟ್ಟ ಕೃತ್ಯಭಟ್ಟ ಕೃತ್ಯಭಟ

בַּעַבָּר אָטַל־מוֹעָד יאַכְלוּהָ: بخئز مَجْبِك تَهُدُح خَمْكَبِه عَلِيهِ و וְהַנּוֹתֶהֶת מְמֶּנְּה יֵאַכְלוּ אַהֲרָן יּרְיִשְׁהְאַר מִנָּה יִיכְלוּן אַהֵרֹן

כּעַמָּאָר וְכָּאָמֶשׁם: אַנְה מַאָשָׁי קַבָּשׁ קַבְשִׁים הָוּאַ לְאִ עֹאִפֹּעְ עַתְּאֹ עַלְלֵם נִעָּשׁ. לָאִ טִּיִּאָפָּג עַמָּגָּ עַנְּגָּלַ

יי הַק־עּוּלְם לְּדְרָהֵילֶם מֵאִשֵּׁי יִיכְלִנָּה קָנָם עָּלִם לְּדָרִיכִּוּן خُدِ أَيُّد خَدُرٌ، هَلَادِا لِهُذَيَّاتِ خَدِ يُحِدِثُه خَدُرً، هَلَادِا

וּיְדַבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יּמַלֵּיל יִיָּ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

ימְשַׁבְּיִּ בַּּתְּבִי מְנְינוֹע שַּׁמְנִיג מְעַבְּגִינַע בּּבַעָּר מְּבַיִּגִינַא פּּלְיִנִעַע מַלְיוֹיָה מַיִּ 口袋貸口 נַקְרָיבוּ לֵיהֹנְה בְּיוֹם הִמְּשָׁה זְּע פֿוֹבֹלְ אַנְיְן וּבְלָּוּו אַמִּגִיי בּוֹן פּוּבְּנָיִא בּאַנִירוֹ וִדְּבָנִיִּתִי

> אַבְלְנְתַבַ בַּוֹנִי בַּבְרָם וֹנִי: למובליא לאיטלללא לוהוא לְבוִנִישׁא בַּמֹל מִנְחָהָא נִיַּפִיק

تركك لاقك לבות לבני מהלו ומלא ולווְנוֹ פֿמּוֹר מִתְאָבוֹלִ בַּאָתַר

לֹגֵשׁ קוּדְשִׁין הִיא בְּחַשְּׂמָא はひにしせに

אַמֶּר וַנָּע בְּהָם מִפּוּרְבָּנֵיְא דֵּייִ כֹּל דְּיִקְּרַב בְּחוֹן וְהְקּדִּשׁ:

יפֿליויטה בָרַמָּאָ: ַ בְּבַי בִּעַבְע בְּאֵוֹ בִּיּבְעָׁא מִוֹטִבֹא דירַבּוֹן יָמֵיה חַד מִן עַּסְרָא בופרבון פרם וו בוומא

> Savour unto the LORD. smoke upon the altar for a sweet make the memorial-part thereof upon the meal-offering, and shall and all the frankincense which is 8 meal-offering, and of the oil thereof, handful, of the fine flour of the And he shall take up therefrom his

> they shall eat it. in the court of the tent of meeting eaten without leaven in a holy place; Aaron and his sons eat; it shall be And that which is left thereof shall

guilt-offering. holy, as the sin-offering, and as the offerings made by fire; it is most have given it as their portion of My It shall not be baked with leaven. I

be holy. fire; whatsoever toucheth them shall the offerings of the LORD made by throughout your generations, from Aaron may eat of it, as a due for ever Every male among the children of

And the Lord spoke unto Moses,

the evening. in the morning, and half thereof in meal-offering perpetually, half of it ephah of fine flour for a anointed: the tenth part of an 13 the LORD in the day when he is his sons, which they shall offer unto This is the offering of Aaron and of

देवाचा वटावः מערבים: - לפבי ה". סיא מערב, שסיא לכד אסל מועד: - אל פבי המזבה. סיא סדרים שסיא פניי של מובת, שסרבש נמון מנחם ישראל שסיא נקמנם, מנחם כסנים שסיא כליל מנין, חלמוד לומר חורם: - הקרב אוחה. - סיא הגשה בקרן דרומים (ע) וואח חורח המנחה. מוכס ממת לכולן לסמעינן שמן ולבונס סממוכין בענין. שיכול מין לי מעונות שמן ולבונס מלמ

שם) ולפי שלא פירש כן אלא באחח מן המנחוח בויקרא (לעיל ב, ב), הוצרך לשנוח פרשה זו לכלול כל המנחוח כמשפען. (מ"ל פרשמא ב, ס): ואח כל הלבונה אשר על המנחה והקטיר. שמלקע את לבונתה לאחר קמינה ומקעירו, (מ"ל מו.): מסלח המנחה ומשמנה. מכלן שקומן ממקום שנמרבה שמנה (סומה יד:): המנחה. שלל מהל מעורבת בלחרת (8) (והרים ממנו. מסמחובר, שיסל עשרון שלס בנת לחת בשעת קמילס. בר"י) בקמצו. שלל יעשה מדה לקומן (יומל

(9) במקום קדש. וליוסו, נמלר אסל מועד:

כחמחת, לפיכך קמנס שלה לשמס פסולס, מנחח נדנס סרי סיה כחשם, לפיכך קמנס שלה לשמס כשרס (מ"כ פרק ג, ד): (10) לא האפה חמץ הלקם. אף סָשִׁירַיִס אֹמַרִיס נֹמתן (מומות נס.): בחמאה וכאשם. מומת מועל סרי סיל

שס ו): יקדש. להיות כמוה, שמה פקולה יפקלו, ומה כשרה ימכלו כתומר המנתה (שה ובתים לו:): אלה לרבוח בעלי מומין למחלוקח (ובחים קב.): כל אשר יגע וגרי. קדשים קלים או חולין שיגעו בה ויבלעו ממנה (ח"כ (II) כל זכר. מפילו צעל מוס. למס נממר, מס למכילה, סרי כצר ממור למס מלקיו מקדשי סקדשים וגוי (ויקרה כה, כצ),

יי מְרְבֶּבֶּהְ הְּבְּיִגְאָנְהְ הְּפְּיִנִי מְנְחָתְ רְבִיקְא מַיְהֵינִה הוּפִינִי מִנְחָתִּ حققتا なく なごさい

שַּׁבְּרֵנִים בְּנִים בְּנִינִים בְּנִינִים בְּנִינִים בְּנִינִים בְּנִינִם בְּנִינְם בְּנְינִים בְּינְם בְּנְינִים בְּינְים בְּינְים בְּינְים בְּינִים בְּינְים בְּינְים בְּינְים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינְים בְּים בְּינְים בְּינְים בְּינְים בְּינְים בְּינְים בְּינְים בְּיבְּים בְּינְים בְּינְים בְּינְים בְּינְים בְּינְים בְּינְים בְּינְים בְּינְים בְּיבְּים בְּינְים בְּינְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְי ה מּנְשֶּׁה עַל מַסְרֵיהָא בָּמִשָּׁה הָהָעַבֵּיד

۲۰۳۲:

בְּבְם גֵּלְ נְמָגַר תְּהַפַּל: יַעַשָּׂה אַמָה חַק־עוֹלֶם לַיהוָה מִבְּנוֹהִי יַעֲבֶּיד יָחַה קָיָם עְּלַם المحتا مقهرة متوري بهجية الجهزية الابرائة المرافع المائمانية

י וֹכֹٰלַ מִּנְחָתִי בּתַוֹּן בְּלָוּלָ מִנְחָהָ וֹכִּלְ מִּנְחָהָא בַּבְּתַּנְמִיר מְתַּיִ خذر يفظهد:

לְאַ טִטְאָבׁיִלִּי:

קד וַיְדַבֶּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ שָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

<u> ﺧﺎﻟﻪ ﮔﺎﻟﻪ, ܩ ﻟﺎﻟﻪ:</u> برهرات بالمهلام حرفير بالأتا جَمْرُنَا هُنُونَ مِنْفُتُم بَرَدُرُنَا جَهَرَبُهِ يَبَرَبُرُدُرهِ الْعَرَابُونُ فَيَ 81 לאמר זאר הזרָר הַחַפָּאָר לְמֵימַר דָּא אוֹרָיְהָא דְּחַשְּׂהָא ĿĔĹ

לודשין היא: שׁעוֹנְבֵים עַמְּטֹא בוֹבִם וֹנִ עִבְּמָ الأم خَرْد مُحْدِر مُن هَلَا لَمُن خُرِيدً

אָבֿל מוּעָר: מַהְּכּּן וֹמִנָא: בּמֹלוִם לַּבְתְּ שֹׁאַכְּבְ בַּעַוֹּגֹּע בַּאָּטַע לַצִּיִתְ שִּׁעֹּבִיבְ בַּבַעַע הַכְּהָן הַמְּחַמֵּא אָהָה יאַכְגָנָה כְּהָנָא דִּמְכַפַּר בִּדְמַה יִיכְלִנָּה

אַמָּר יַזְּרִ עַלְּיִהְ הְּכָּבָּס בְּמָלִים עַּבְּה הְּלָב הְחָוּר בַּאָתַר עַדִּישׁ: נְאַמֶּר יַנְיִר מִנְּמִּר מִלְ מַנְיִים מִלְ בִּימָא בְּיַבִּי בָּלְ אָמֶּר וֹנָת בֹּבְמְּנִינ וֹמִנְים כֹלְ בִּוֹמָנִד בִּבְמְנִינ וֹמְלַבַּת

: شِبْكُ

sweet savour unto the LORD. thou offer the meal-offering for a bring it in; in broken pieces shalt 14 oil; when it is soaked, thou shalt On a griddle it shall be made with

тре Говр. shall be wholly made to smoke unto shall offer it, it is a due for ever; it snos sin gnoma mort basts sin ni sd 21 And the anointed priest that shall

smoke; it shall not be eaten. priest shall be wholly made to And every meal-offering of the

:gaiyse And the LORD spoke unto Moses,

LORD; it is most holy. sin-offering be killed before the burnt-offering is killed shall the onstanti in the place where the saying: This is the law of the Speak unto Aaron and to his sons,

meeting. eaten, in the court of the tent of 19 shall eat it; in a holy place shall it be The priest that offereth it for sin

sprinkled in a holy place. shalt wash that whereon it was thereof upon any garment, thou there is sprinkled of the blood thereof shall be holy; and when Whatsoever shall touch the flesh

- שנאמר מנחס סמיד וגוי, וסכסן סמשיח מסמיו מבניו וגוי חק חקח עולס וגוי (מנחוח נא:): (13) זה קרבן אהרן ובניו. אף ססדיומות מקריבין עצירית סאיפס ביוס צסן מתתנכין לעצודס, אבל כסן גדול בכל יוס,
- (14) מרבכת. מלומס ברומחין כל לרכס (מ"כ פרק ד, ס): חפיני. אפויס אפיוח סרבס, שאחר חלימחס אופס במנור,
- (פו) המשיח החחיו מבניו. סמשים מבניו מחמיו: כליל חקטר. אין נקמום לסיום שירים נאכלין, אלא כולס כליל, ומוזר ומעגנס בממבת (מנמות נ:): מנחח פחים. מלמד שעעונס פתיתס:
- (15) בליל. כולה שוה לגצוה: וכן כל מנחם כהן של נדצה כליל חהיה:
- ממא בשעת וריקת דמים שאינו חולק בבשר (ובחים לע.), ואי אפשר לומר שאומר שאר כסנים באכילתה חוץ מן הזורק דמה, (פו) המחשא אוחה. העובר עבודומיה, שהיה נעשיה המקת על ידו: המחשא אוחה יאכלנה. הראוי לעבודה, ילה
- שסרי נאמר למעס כל זכר בכסנים יאכל אומס:
- כשרס מאכל כמומר שבה (שם לו:): ואשר יוה מדמה על הבגד. ואם הווה מדמה על הבגד אומו מקום דם (הבגד אשר (OS) כל אשר יגע בבשרה. כל דבר איכל אשר יגע ויבלע ממנס: יקדש. לסיום כמוס, אם פפולם מפפל, ואס סיא

ומרַק וְשָׁפָּוֹם: نهُدُّد نَهُم فَخَرْ، نَبِهُم فَهُمُنِ نحُذِ لِثَلَّم لِمُهُد

خِلُم كَالَّهُم تَالِي : בּ בֹּלְ וֹכִּנ בַּכְּעַוֹנִים יִאָכַלְ אָעַשׁ בֹּלְ גַּכִּנְגִא בֹּכִעַנִיּא הַכִּנִלְ יִעַּשׁ

לַאִ עֹאַכֹּלְ בַּאָה עַהָּבֶּוּנָ: (פּ) אָל־אָהֶל מוֹעֶד לְכַפָּר בַּקֹּדָשׁ וְכְּלְ־חַשְּׁאַת אֲשֶׁר יוּבָא מִדְּטָה

בולה ביוא: יוא נוֹאָם שוּנִים ロダダゴ

וְיִוֹרָל מַּלְ-חַמִּוֹבִי סָבְּיִבּי במלום אַשֶּׁר יִשְׁחַמוּ אָת־הָעַלַר

%प_<u>ग</u>्रद्धे दि: בְּאַלְיָּׁר וְאֶתְרַתַּהֵלֶכְ תַּמְכַפֶּׁר יָתְאַלְיָּהְא וְיָתְ מַּרְבָּא דְּחָפֵּי יָת

تخذبن نميثني: ן אָח־הַיּמֶנֶת עַל־הַכְּבֶּר עַל־ הַצְּרָא דְעַל כַּבְּדָּא ַ אַמֶּב הַּבְיִינִין אַמֶּב הַּבְ-נַבַּסְבְיִם בּהַבִּינִין בַּהַבְ יַּסְסִיָּא וֹנִים וֹאָטְ אָשׁׁ. עַכַּׁלְיָט וֹאָטַ עַעַבַּלֶּךְ וֹנִט שַּׁבְשׁוֹ כִּילָנוֹ וֹנִט שַּׁבַבָּא

אַשָּׁר לַיהוָה אַשָּׁם הָוּא: ، וְהִקְּשִׁיר אֹמֶם הַכֹּהַן הַמִּוְבָּחָה וָיַפֵּיק יָתְּהֹוֹ בְּהָנָא לְעַּרְבְּחָא

> בְּמָיָּא: ואָם בֹמֹנֹא צַנֹעַהַא שׁבֹאָּלְבַנִּ וּמֵּן בַּוֹסֵלְ בַּטִינְבָּאָּלְ בֵּיה

حِيْمِ طَيْلُمُ لِي رَبِي عَلَيْهِ اللَّهِ عَلَيْهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ال

למוֹבְאָא לָא טִטְאָּכִוּלְ בָּנוּנְא וֹכֹא שַמּטֹא בּוֹטַּגַּא מִבַּמִּע

לָבָה וְדָא אוֹרְוְהָא רַאַּשְׁמָא לִבָּשׁ לַבָּשׁ וְדָא אוֹרְוְהָא:

יורוק על מדבקא סחור וְכְּסֵוֹן נְתְ אֲשְׁמָא וְיָת דְּמֵיֹה באטבא בובסון זע הגלטא

المخد خُمِ فَحُر فَكُذُر مَا فَلَا لَا هُمُ عَلَا قَدْ الْأَلَادُ فَا لَا لَهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ

כולומא וֹמִבונוי:

לוּבְבָּלֹא בוֹבֶם גֹוֹ אַמְּלֵא בוּא:

scoured, and rinsed in water. sodden in a brazen vessel, it shall be 21 sodden shall be broken; and if it be But the earthen vessel wherein it is

eat thereof; it is most holy. Every male among the priests may

burnt with fire. holy place, shall be eaten; it shall be meeting to make atonement in the The blood is brought into the tent of And no sin-offering, whereof any of

guilt-offering: it is most holy. And this is the law of the

altar round about. thereof shall be dashed against the guilt-offering: and the blood burnt-offering shall they kill the In the place where they kill the

covereth the inwards, bereof: the fat tail, and the fat that And he shall offer of it all the fat

he shall take away by the kidneys. and the lobe above the liver, which 4 is on them, which is by the loins, and the two kidneys, and the fat that

guilt-offering. made by fire unto the LORD; it is a 5 smoke upon the altar for an offering And the priest shall make them

. אשקירי"ר בלע"ו: ומרק ושטף. לפלומ את בליעתו, אבל כלי מרם למדך הכתוב כאן שאינו יולא מידי דפיו לעולם (פסחים (12) ישבר. לפי שהצליעה שנצלעת צו נעשה נותר והוא הדין לכל הקדשים: ומרק. לשון פַּמֶרוּקִי הַנְּשִׁים (אֹםתר צ, יצ) יום עלים) מכבם במוך סעורם (מ"כ פרק ו, ו): אשר יוה. יסל נוס כמו וְלֹל יִמֶּס לְמֶבֶן מִנְלָם (מֿיוב מו, כמ), יסל נמוי:

שלינו רלוי לַמַּמוּי: (22) כל זכר בכהנים יאכל אוחה. סא למדת שֶׁסְמְמַפֵּא אומס סאמור למעלה לא להוציא שאר הכהנים, אלא להוציא את

(52) וכל חשאח וגוי. שאם הכנים מדס ממאת החילונה לפנים פעולה (זפחים פב.): וכל. לרצות שאר קדשים:

(I) קדש קדשים הוא. סול קרנולין ממורמו קרנס (ממורס יו: מ"כ פרצמל ד, נ):

(ב) ישחשו. ריבה לנו שחימות הרבה, לפי שתלינו אשם בלבור נאתר ישחשו, רבים, ומלאו בעולה להביא עולת לבור ללפון:

ויקרם: אח האליה. לפי שמשם מינו בא מלא מיל מו כבש, ומיל וכבש נמרבו במלים: (3) ואח בל חלבו וגוי. עד כאן לא נמפרשו אמורין באשם לכך סולרך לפרשם כאן, אבל מעאת כבר נמפרשו בה בפרשת

- בְּמְלַוְם לַבוְתְּ יֹאֹכְין לַבְּתְּ בֹּאִנִר זַבִּתְ יִנִאָּכִין מָבָתְ בַכְעַנִים
- : ٢١٠ الألانا كِيْنَ يَحْدِيْ لِمُقْلِدٍ يُحْفِدٍ حَبِي لِيَدِيْ خُدِيا خِيَتِهِ يَدِيْهِدِ خِيدِ בַּחַמְּאַנִ בַּאַמְּם שִוּבָה אַנַה בָּחַמְּסִאַ בַּן אַמְּמָא אַנְרִיָּהָא
- خږنئژك: قِنْدَ بِيُعْزِدُ هِنْ إِلَّهِ بَرَجِلُنَدَ كُذِيرًا فِيْفِلَ فِرْمِهُ جَرَجَدَدَ كُجِينِهُ וְנְבַבְּיוֹן תַמַּלֵינִר אָּט הָּלְט אָיִה וְבְּנִוּא צִּמִלְנִיב יָט הַּלְט וָּבָר
- تانات: מְחַבְּחַ לַפֹּהֵן הַמַּקְרָיב אֹהָה לוֹ מִסְרֵיהָא, לְבְהָנָא דִּמְקְרִיב و لَكُمْ - لَمُمْنَا لَكُمْ لَكُمْ لَمُمْ لَمُمْ لَكُمْ لَكُمْ لَمُمْ لَمُمْ لَمُمْ لَمُمْ لَمُمْ لَمُمْ لَمُ لْخُدِ مُثَلِيْكِ كَيْهُدِ سَيْهُ قِيلِ فَسَهِيدٍ لَحُدٍ مُثَلَّتُهُ لِمُنْكِهُ قِي فَنَهَدُهُ
- אָישׁ כְּאָחִיו: (פּ) ַנְחֲרַבְּּהְ לְּכְלִ בְּנֵיֵ אַהֲרָן תִּהְיָה וּדְלֵא פִּילָא לְכָל בְּנֵי אַהַרֹן אַהָרֶן הַּדְּלָא פִּילָא לְכָל בְּנֵי אַהַרֹן איש פאחיו: (פ)
- نظده حبينه: מלים, וְוָאָת תּוֹרֶת זֶבַח תַשְּׁלְמָים אֲשֶׁר וְדָא אִיִרְיִתְא דְּנְכְּסָת קּוּדְשִׁיָּא
 דִיקְרֵיב בֻּדְּם יָיָ:
- ĒÄÖl: וֹסְלְט מִבְּבְּבְט עַלְט בֹּלְנְלָט בֹּמִהָּע וֹסִלְט בֹבִילִא נִּבִיצִּוֹ بلكركاد متهبط مهتاره فهما نهوهبدا فمددا يحمهندا חַלְּוִע מַבּוּעִ בַּלְיַלְעַ בַּמְּמֵׁן זְּרִיצְן פַּמִּירָן בַּפִּילָן בַּמְמָּע יו וְהַקְּרֵים עַל־זֶבָּח הַתּּוֹדְה וִיקְרֵי עַקּרָר עַלְּרִיב עַל נְבְּסָת מּוֹדְתָא עַל־הוֹידְדֹּוֹ וֹבוֹנוֹנְמִי אָם מֹכְ שִוּגִּעֹא וֹבֿוֹבִינִּנִּי

- אַבְׁלְנָּנִ פּֿלְ גַּבוּנִא פֿבַעַנָּוֹא ווּכַּלְנָּוּעִי
- المركبات المادة
- المركزيا المائية
- بريب بدري بريد:
- خدِددِّاب حَشِدًا لَحْدِ مَدْنَاتُهُ لُحَدَدُهِ حَدْمَنَ

- - Aaron have, one as well as another. with oil, or dry, shall all the sons of And every meal-offering, mingled
- offer unto the LORD. peace-offerings, which one may And this is the law of the sacrifice of

the griddle, shall be the priest's that dressed in the stewing-pan, and on

of the burnt-offering which he hath

priest shall have to himself the skin 8 man's burnt-offering, even the

atonement therewith, he shall have

eat thereof; it shall be eaten in a holy

Every male among the priests may

And the priest that offereth any

them; the priest that maketh 7 guilt-offering; there is one law for

As is the sin-offering, so is the

place; it is most holy.

baked in the oven, and all that is

And every meal-offering that is

offereth it.

offered.

- soaked. mingled with oil, of fine flour wafers spread with oil, and cakes mingled with oil, and unleavened thanksgiving unleavened cakes he shall offer with the sacrifice of If he offer it for a thanksgiving, then
- ט: ומ"ם ברם"י): הכסוב בחעאת, לפי שאשם לא נאמר בו אשם הוא, אלא לאחר הקערת אמורין, והוא עלמו שלא הוקערו אמוריו כשר (ובחים - סמובת, אם שממו שמם אינו כשר לעולה קודם שנמק לרעיה. ואינו בא ללמד על האשם שיהא פסול שלא לשמו, כמו שדרשו, הוא (a) אשם הוא. עד שינתק שמו ממנו, לימד על אשס שמתו בעליו או שנתכפרו בעליו אף על פי שעומד לסיות דמיו עולה לקיץ

بوركا جيشا:

- (6) קדש קדשים הוא. נמורמ כסנים סול נדרם (פרשמל ס, י):
- ાવાલ: (ד) חורה אחת לחם. בדבר זס: הכהן אשר יכפר בו. סרלוי לכפרס מולק בו, פרע לעבול יוס וממוער כפוריס
- dr:): (8) עור העולה אשר הקריב לכהן לו יהיה. פרע לעצול יוס וממופר כפוריס ולונן שלינן מולקיס צעורות (וצמיס
- סא כילד לבים אב של אומו יום שמקריבין אומה (מ"כ פרק י, ג): (9) לבהן המקריב אחה וגרי. יכול לו לבדו, מלמוד לומר לכל בני אסרן מסיס, יכול לכולן, מלמוד לומר לכקן סמקריב,
- (10) בלולה בשמן. זו מנחת נדנה: ווחרבה. זו מנחת חועל, ומנחת קנלות, שלין נקן שמן:

לַבְבְּנִוּ מַלְ זָבָח מִוּבָת מִּלְמֶּנוּ: ני מַּלְיַהַלְּיִלְ בְּהָהֵם חַמְּא וֹלֵבְירֵב

שובע לודשוהי: לבור מורבניה על נכסת מֹל גָּרִיבֶּן הַלְחֵים חַמִּיעַ

thanksgiving. sacrifice of his peace-offerings for 13 shall present his offering with the With cakes of leavened bread he

אָת דַם הַשְּׁלְמָים לָוִ יִהְיֶה: קרימָה לַיהוָה לַכּהַוֹּ הַוּבֶּק ÷י נהקריב ממַנּנּ אָחָדׁ מִבְּלַ־קְרְבָּן

طالبهني بالأنه بين: לְכְּנִוֹלְאֵ בְּיִּוְרוֹק יָתְ דַּם נְכְּסָת לוּבְבָּוֹא אַפַּבְתוּנִיא בוֹבָם !! ויקביב מניה ゴレ

peace-offerings against the altar. dasheth the blood of the LORD; it shall be the priest's that each offering for a gift unto the And of it he shall present one out of

كُلُحُرُا يَعُكُم كُم يَثَنَ مَقُولًا ני וּבְשַּׁר ֻזָבַח מִיֹדָת שְּלְמְיו בְּיִוֹם

נְצְנְע מְנִיה עַנְיה עַנְּיה עַנְיה עַנ בּׁנִים לוּוֹבְבַּנִיצִי וֹטַאָּכֹוּלְ לָא וּבְשַּׁר וְכְסָת תּוֹדָת קוּדִשׁוֹהִי

until the morning. offering; he shall not leave any of it shall be eaten on the day of his peace-offerings for thanksgiving And the flesh of the sacrifice of his

الثاقليَّاتِ إيَادَارِيَاتِ مَقَادًا يَعُجُدُ: בּגוָם עַלַבוּבוּ אָנַ־וּבָּחוּ בּאָבֶל

زن٪خ،د: كظلالي ירושהאר מניה יַת נַכְסְתֵיה יָתָאָבִיל וּבָיוֹמָא לובבוו בומא בופבוב נאם נבבא או נבבהא נכסת

that which remaineth of it may be his sacrifice; and on the morrow be eaten on the day that he offereth a vow, or a freewill-offering, it shall But if the sacrifice of his offering be

^{בּ} וֹעַנִּיטִּׁר מִכְּמִּר עַזְּבָר בַּּיּוִם יֵרְיִּשְׁיִּבְּרָ

ַבַּאָבְנָהָנ בַּאָה נַּהְּבַנ<u>ּ</u>

יותקד: けんひと ڶڴڬ؞ڶڰ۬ڶ בְּנוֹבְא ťĊĊŮΧ ĊĊĀL

shall be burnt with fire. flesh of the sacrifice on the third day But that which remaineth of the

מין ומין י' מלומ, כך מפורש במנמום (דף עו.), ושעורן ס' סלין ירושלמיום שקן ו' מדבריום כ' עשרון: מדברת. לחס מלוע והקריב על זבח החודה. ד'מיני לחס, מלומ, ורקיקין, ורצוכה, ג'מיני מלה, וכמיצ על מלמ למס ממץ וגוי, וכל שלם על שחח מאלה נדר שלמים הללו, שלמי חודה הן, ומעונוח לחם האמור בענין, ואינן נאכלין אלא ליום ולילה, כמו שמפורש ומולם שנמרפא, שסס לריכין לסודומ שכמוב בסן יודו לם' מַמְדּוֹ וְנְפְּלְאוֹמָיו לְבְּגֵי מְדָס. וְיִוְבְּמוּ וּבְמֵי מוֹדֶס (מסליס קו, כא־כב), (12) אם על חודה יקריבוו. אם על דבר סודאס על ומשעטלו, כגון יורדי סיס, וסולכי מדברום, ומבושי בים סאסוריס,

(13) יקריב קרבנו על זבח. מגיר שלין הלחם קדוש קדושם הגוף (שם עמ:) ליפסל ביולא ועבול יום, ומללאם לחולין ברוממין כל גרכו:

בפדיון עד שישמע הובה:

ובשכה לבעלים מוץ ממוה ושוק שבה, כמו שמפוכש למטה מנופת מוה ושוק בשלמים (פסוק לד), והמודה קכויה שלמים (ובמים (14) אחד מכל קרבן. לחם אחד מכל מין ומין ימיל לחרומה לכהן העובד עבודתו והשאר נאכל לבעלים (מנחות עו:),

כל סלילס, אם כן למס אמרו עד מנומ, כדי לסרמיק אדם מן סעבירס (ברכום ב.): (ובמיס לו. מ"כ פרק יב, א): ביום קרבנו יאבל. וכומן בערס ומן לממס: לא יניח ממנו עד בוקר. אבל אוכל סוא (15) ובשר זבח חודח שלמיו. יש כאן כצויין סרצה, לכצום חמאחואשם, ואיל וויכ, וחגיגם י"ד, שיסיו נאכלין ליוס ולילס

בְּנֵי לְבְּׁמְוְן וְמַּיְּׁם וֹמְּלִם (בְרִטְםִיִּם לְוֹ בְרִ) מַם וְלְבָּם וְלְבָּם מָלְמֶם (דְנִימָלְ מִי יג): ובשחרת והגותר שמגו. בלסעון, יסלל. (ס"ס וסנופר ממנו יסלל) וי"ו זו יפירס סיס, ויש כמוס סרבס במקרס, כגון וָשַׁבֶּס (16) ואם גדר או גדבה. עלא הביאה על הודאה על ימי, אינה מעונה לחס ונאכלת לבי ימים, כמו שמפורש בענין:

הַמַּקְרֵיב אֹהוֹ לָאׁ יֵחְשָׁב לוֹי sı שְׁלַמְּׁנו בּּיוֹם וַשִּּלִּישִׁ, לַאִּ יִנְצִּי נאָם בֹאַכְלְ יֵאַכֶּלְ מִבָּמָּנִ בְּנָבַע

בָּלְשְׁרִוּר יֹאִבָּלְ בָּשֶּׁר: كې تغرّح ځېم نۀتك نېځۀد لْلَاقُهُد كَمُدَائِهُ خُرُدٍ مُثَمَّا

בעשות: מֹלְגִׁוּ נְוֹכִּבְׁנִיִּם בַיִּבְּמָּם בַבַּוֹגִּאַ تهٰخٰذرط لِجَهُل حَيدِيْت لَمُظٰلَانِهِ لْلَاثُونِي كِيْنِي الْمُؤْمِ فِيْنِ لِيَرْدُلُ

בספרי ספרד ואשכנו) ַבְהָרְאַ מֵעַמֶּירְ: (פּ) (אין פּרשה אַשֶּׁר ליהוָה וְנְכָּרְתָּה הַנָּפָשׁ لْهُكُمْ مَا فَمِدِ يُآمَلِ لَاهَمُ فَيُرَافِ لَنْ رَبِي مَا فَهُدِ رَحُونَ طِيلَةِ فَيْ הְמִאָּנִע אַנְ בַּבְּלַקְמָהְמֹלֹא הַמָּא מִסְאָבִא אַנְ בַּבְלְ הָשִּגּאַ מִסְאָב בְּטְּמִלְאָת אָבְם אָנִוּ בִּבְּבִימָנִר בירהוגע

בַּ נַיְרַבֶּר יְחֹנֶח אֶלַ מֹמֶוֹח לֵאמִר: יִמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁח לְמֵימַר:

עאַכֿלו: בּלְ_שָׁלֶּב מִּוִּע וֹכֵּמִּב וֹמֹו לָא בּלְ טַּנַב טוָע וֹאִמָּע וֹמוּ לָא لَـ قُدْرُ الْمُدْلِكُ مِي كُولُولُ لَا مُرْدِمُ مَا فَدْرُ الْمُدْلِكُمْ لِمُدْلِكُمْ لِمُدْلِكُمْ ل

> מביה חוביה יקביל: ליה מְרַחַק יָהֵי נְאֶנִשׁ דְּיִיכוֹל בְּמְלַבִּיב יָמִיה לָא יִהְחַמָּיב שׁלִינִאַב לֵא יִנִי מבשר וכסת קודשורי ביומא **ガロガロム**ガ

> בובכו למודשא ויכול בשר מַסְאַב לָא וֹטַאָּכוֹלְ בַּוּוֹבָא וְבַמְּר קוֹדְשָּׁא דִיקְרַב בַּכָּל

מֿכְוָטִׁי וֹוֹמֻשׁׁוֹבֵּי אָלֹמָא טַעוּאָ ליוְשׁנְא בּלַבְם וֹן יִסְאִיְבָתִיה נאנש דניכול בשרא מנכסת

דַקְרֶם יִיָּ וִישְׁמֵיצֵי אֲנְשָׁאׁ הַהֹּוֹא בַּטְאָבֹע אָנָהָא אַן בּבֹהֹגבֹא נאות אוו נפוב בלג מסאר

of the sacrifice of peace-offerings,

unclean thing, whether it be the And when any one shall touch any shall be cut off from his people. his uncleanness upon him, that soul that pertain unto the Lord, having

But the soul that eateth of the flesh

the flesh, every one that is clean may

shall be burnt with fire. And as for

19 unclean thing shall not be eaten; it

And the flesh that toucheth any

soul that eateth of it shall bear his

shall be an abhorred thing, and the

be accepted, neither shall it be

And if any of the flesh of the

18 all eaten on the third day, it shall not

sacrifice of his peace-offerings be at

imputed unto him that offereth it; it

eat thereof.

iniquity.

shall be cut off from his people. pertain unto the LORD, that soul sacrifice of peace-offerings, which thing, and eat of the flesh of the beast, or any unclean detestable uncleanness of man, or an unclean

:Saring: And the Lord spoke unto Moses,

sheep, or goat. saying: Ye shall eat no fat, of ox, or Speak unto the children of Israel,

ואחח ללמד על קרבן עולה ויורד שלא נאמר אלא על עומאח מקדש וקדשיו: יד, ג. מכום יד:). ג'כריפום פֿמורום בפֿוכלי קדשים בפומפֿם הגוף, ודרשוה רבופינו בשבועום (ז.), פֿסם לכלל, ופֿסם לפּרט, וסבשר אשר יגע בכל ממא וגוי. ואוסרת ממא שאכל את המסור אינה מפורשת בתורה, אלא תכמים למדוה בגוירה שוה (מ"כ (10) ושמאחו עליו. בעומאת הגוף הכתוב מדבר (זבתים מג:), אבל עהור שאכל את העמא, אינו ענוש כרת, אלא אזהרה, יל מין לקלעים אפורס, כמו שכמוב במלר אסל מועד יאכלוס, בבשר זה אני אומר לך כל מהור יאכל בשר, אפילו בכל העיר): הבעליס, לכך נאמר כל עהור יאכל בער: - (והבשר כל שהור יאכל בשר. כלומר כל מה שאפרמי לך במעאמ ואשס שאס שהור יאכל בשר. מה מלמוד לומר לפי שנהמר וְזַס וְבָּמֶיף יִשְׁפֵּף וְהַבָּשֶׁר פֹּהֹבֵל (דברים יב, כו), יכול לה יהכלו שלמים הלה (19) והבשר. של קדש שלמיס אשר יגע בכל ממא לא יאכל: והבשר. לרצוח אבר שילא מקלחו, שהפנימי מוחר: כל לא מעלס ואת בממשבס, ואס משב פיגול יסיס: והנפש האכלה ממנו. אפילו במוך סומן, עונס משא: לומר המקריב אומו לא ימשב, בשעת הקרבה הוא נפסל, ואינו נפסל בשלישי (מ"ר פרשתא ח, א). וכן פירושו בשעת הקרבמו

(18) ואם האכל יאַכל וגוי. בממשב בשמיעה לאכלו בשלישי הכתוב מדבר יכול אם אכל ממנו בשלישי יפקל למפרע, מלמוד

תאקלהו: ימְשֶׁה לְבְּלְ־מְּלְאַבְּה וְאָבְלְ לָא יִהְעָּבִידִ לְבָּלְ עַּבִּידָא יִמִיבְל לי נְעֵלְב וֹבְלְעְ וְעַבְּר מְנִבְּיִׁ וּעִרֵב וֹבִּלְאִ וּעִרֵב שִׁבְּיִּרְאִ ייי נְעַלְב וֹבְלְעִ וְעַבְּר מְנִבְּיִּׁ וּעִרֵב וֹבִילְאִ וּעִרֵב שִׁבְּיִּרָּאִ

לא שוכלוניש:

eat of it. other service; but ye shall in no wise torn of beasts, may be used for any itself, and the fat of that which is And the fat of that which dieth of

בות מורה: ליהוְה נְנְכְרְתָה הַנָּפָשׁ הְאֹכֶלֶה בֵּנִיפִּיה: מעמיה: בּׁג בּּלְאַבֵּלְ חֲבֶּׁד מָן חַבּּׁחַמָּׁח אָבִג כַּלְ גַּיִיכוּלְ חַּבְּא מִן

ರಜ್ಞಕಗ ಸಜ್ಞಗ ಕರ್ಳಸ ಗ್ರಾಗದ ರಚಿಗೆ ರ್ಗೆಕ್ಕಸೆ

shall be cut off from his people. LORD, even the soul that eateth it offering made by fire unto the 25 beast, of which men present an For whosoever eateth the fat of the

מنשְבתֵיבֶם לִשִּׁיף וְלַבְּתַמֶּה: ⁹ וֹבֹ<u>ׁלְ גַּׁםְ לַאָּ טַאָּבֹבְוּ דַּבִ</u>ׁלְ וֹבֹלְ גַּמִא לְאִ טִּגַבֹּלְוּ דַּבִּלְ

מוְטַבְנוֹכוּן דְעוֹפָא וְדִבְעִינִא:

beast, in any of your dwellings. blood, whether it be of fowl or of

And ye shall eat no manner of

בספרי תימן) ದಭ್ಯಗ್: (ಡ) (XY GFWR

إِنْשְׁמַיֹּצֵיֹּי אֲנְשָׁא תַרוּא מֶעַמָּיה: בלק אולה ביוכול בל דם

from his people. 27 blood, that soul shall be cut off Whosoever it be that eateth any

:Saiyses And the LORD spoke unto Moses,

מַנְבַּע שֶׁלְמֶּינ: ליהוְה יָבָיא אָת־קְרְבְּנָוֹ לִיהוְה ⁶² הַמַּקְרִיב אָר־זֶבַח שְּלְמְיוֹ הַמְּקְרִיב יָח נְכְּסָה קּיְדְשׁוֹהִי لَـ قَدْ مُرْ خَدْرُ نَشِلُ يُكْرِ مُهُلُولًا مُرْدِمُ مَا خُدْرُ نَشِلُ يَعْرِ ذُمْنَالًا

peace-offerings. LORD out of his sacrifice of shall bring his offering unto the of peace-offerings unto the LORD saying: He that offereth his sacrifice Speak unto the children of Israel,

خفتر نياب: אַת הָחָזָה לְהָנִיף אֹתָוֹ הְּנוּפָה יָת תַּרְיָא לְאָרָטָא יָתִיה צָּרָטָא בְּרָם יָיָ: ° אָר־הַהַלֶּב עַל־הֶּקְדָּוֹי יְבִיאָנּוּ יָת תַּרְבָּא עַל חַדִּיָא יִיִּמִינִיהּ נְבְוֹנִי מְּבֹנִאָּנִוֹרַ אֵּטְ אָאָהֹ, וְחַוְנִי וְבְוָבִי וּוּטְּגִוֹ נִטְ לַנּּבְּבָּנִיּא בּיִי

wave-offering before the LORD. that the breast may be waved for a the fat with the breast shall he bring, offerings of the LORD made by fire: His own hands shall bring the

- אין אישור חל על אישור (חולין לו.): חאבלהו. אמרס מורס יבוא איפור נבילס וערפס וימול על איפור מלב, שאם אכלו ימחייב אף על לאו של נבילה, ולא מאמר (44) יעשה לכל מלאכה. באולימד על החלב שאינו מעמא עומאה נבלוח (פקחים כג. ח"כ פרשחא י, ח): ואכל לא
- בכל מושבות, ובמסכת קדושין בפ"ח (לו:) מפרש למה הולרך לומר: (62) לעוף ולבחמה. פרע לדס דגיס ומגניס: בכל מושבוחיכם. לפי שסיה מוצת הגוף והינה מוצת קרקע נוהגת
- שמוס, יכול שיסם פף המוה למשים, לכך נמתר מת המוה להניף וגוי: החזה יביאנו. ואם החוה למה מביא, להניף אומו הוא מביאו, ולא שיהא הוא מן האשיה, לפי שנאמר את אשי ה' את החלב על על הַמְּזֹיִת וַיַּקְמֵר סְמַלְבָּיִס סַמִּוְבַּמָה (שם ע, כ), למדנו שג' כהניס וקוקין לה, כך מפורש במנחות (דף סב:): אח החלב על ְיְבִּיּלֹה לְּבֶּיִנִיף וגוי' (ויקרא י, עו), ולאחר החנופה נוחנו לכהן המקעיר, ונמלא החוה למעה, ווהו שנאמר וַיָּשִׁימוּ אָת הַמַּלְבִּיט ליד סכסן סמניף נמלא סחום למעלם וסחלב לממס, ווסו סאמור במקוס אחר עוק סקרומט וַמַוֵם סַקְּנוּפָס עַל אָשֵׁי סַמַלְבָּיס אח אשי ח. ומס סן סאשים, אם סחלב על סחוס: "ביאנו. כשמביאו מבים סמעבחים נותן סחלב על סחוס, וכשנותנו (30) ידיר חביאינה וגרי. שמסא יד סבעליס מלמעלה והחלב והחוום נחונין בה, ויד כהן מלמעה ומניפן (מנחוח שא:):

نڂڴڒ؞ڔ؞ مرقبيج بمبتد بمبتد جيميانا ※は_正正式て

לכהן מוּבְהוּ שַּלְמִיבֶם: ואֵם שִׁוֹכ הַנְּמִוֹ שִׁשִׁי הַרוּמָה

טבינה שִׁיק הַיִּמֶּין לְמָּנֶה: וֹאָטַ בַנוֹלֶב מִבְּלָוֹ אַנִדְוֹן לַנִּ ַ עַּמַלְבֶּיִר אָנַרַ עַם עַמָּלְמָים

לְטַׁלַ מִגְלֶם מִצִּינ בַּוֹנָ וֹמָבַצִּלִי: אַטַׁם לאַנַרָן נַכִּנַן יַלְבָּוֹי, نهٰلۃِے מוּבٰטו הַּלַמִּיטִם וֹאָטַוֹ +ध एक्टाक्ंप देवींगवरं धक्षेत दृद्ग בּי אָת־חַוֹּה הַמְּנִיפְּה וְאָתו שָׁוֹק

خ⊂تا ح،ىبت: מַאַשָּׁי יְהוָהְ בְּיוֹם הִקְּרֵיב אַנְם נְצְּת מִשְׁחָת צַּהַרֹּן וּמִשְׁחַת בְּנְיוּ דְּצִּא רְבוּת צַּהֵרֹן וּרְבוּת

חַפַּע מוּלֶם לְדִוּהָם: מֹאֲשׁנוּ אִינְים מִאִּט בֹּנֹג וֹאָבֹאֹלְ בּוּבבוּוֹ וֹטַבוּוֹ מוֹ בֹּנִג וֹאָבֹאַלְ אַשֶׁר ִצְּנְּה יְהְנְה לְתַּה לְהָה בְּיוֹם בְּיוֹם דְּפַקֵיד יִיְ לְמִתַּן לְהוֹן בְּיוֹמָא

ילְנֶבַׁע עַמֶּלְמֶׁים: וֹלְטַמּׂאָט וֹלְאֹמִּטׁ וֹלְמִּנְאָים וּלְטַמִּטֹּא וּלְאַמִּמֹא וּלְטוּוֹבֹהֹיּא راهُم يَمَارُم جُنْدُمُ خَفِرْضُم جِه عَنْدِرْمِه خَيْدُمُه جُفِرْمِهِ

> למובליא ויהי הויא לאהרן כֿבולא

בודשיכון: לְבְּשְׁלֵא מִוֹבְסַע XGLMIUX ווֹנו הַלַּא ドバス إناتانا

בַּוֹמֶוֹא בְעַבֹּי المالية المالية ناتار לוְגַאָהֹא וֹנְעַ עַּבְבָּא מִבְּנִי İĊŌL'

<u>ن</u>ھٰلٰھٰے: ולקבווהיי לקום על בני ויהקית וְהְהוֹן לְצַּהֲרוֹ בְּהָנָא לני ושְּׁבַאֵּל מִנְּכָסִה קוּדְשָׁיבוּוֹן מַּבֹא בַאַפַּבְשוּים לַכִּיבִית מוֹן אַבׁנ נֹט עֹבוֹא בּאָבֹמוּטֹא נוֹט

يدكك حدا تكسبا كهفهه كلت לוונו מפונלוא בנו לנומא

לום הלם לבוניון:

ילְנְכְסָת קּיִדְשׁיָּא:

shall be Aaron's and his sons'. smoke upon the altar; but the breast And the priest shall make the fat

peace-offerings. out of your sacrifices of unto the priest for a heave-offering And the right thigh shall ye give

have the right thigh for a portion. peace-offerings, and the fat, shall offereth the blood of the He among the sons of Aaron, that

ever from the children of Israel. priest and unto his sons as a due for have given them unto Aaron the sacrifices of peace-offerings, and children of Israel out of their thigh of heaving have I taken of the For the breast of waving and the

priest's office; minister unto the LORD in the when they were presented to the LORD made by fire, in the day of his sons, out of the offerings of Aaron, and the consecrated portion This is the consecrated portion of

generations. It is a due for ever throughout their in the day that they were anointed. given them of the children of Israel, which the LORD commanded to be

sacrifice of peace-offerings; consecration-offering, and of the guilt-offering, and of the sin-offering, and of the of the meal-offering, and of the This is the law of the burnt-offering,

- (מ"כ פרק מז, ד): (וצ) והקפיר הבהן את החלב. ולמר כך וסיס סמוס ללסרן למדנו שלין סצער נלכל צעוד שסלימוריס למעס מן סמוצמ
- (22) שוק. מן הפרק של הרכובה הנמכרה עם הרחש עד הפרק החמלעי שהוח פובך של ירך (חולין קלד:):
- שלינו מולק בבשר: (33) המקריב את דם וגרי. מי שסום כלוי לוכיקתו ולסקעיר חלביו, ילם עמם בשעת וריקת דמים לו בשעת סקער חלבים
- (48) החנופה החרומה. מוליך ומגיל מעלה ומוריד (קוכה לו:):
- (עב) ולמלואים. ליוס מינוך סכסונס:

בְּמִלְבַּר סִינֶי: (פּ) לְנַלְנְוֹת אָנַן לַנְלָּנְיִנִים לִינוֹנִים st סִינְיִ בְּיוֹם צַּוּחִוּ אָת־בְּנֵיֵי יִשְׁרָאֵל אַשֶּׁר צְנְּהַ יְהְנְה אָת־מֹשֶׁה בְּתַּרְ

רכיני וְיְדְבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

בְּאֵרְים נְאֵת סָל תַמַּצִּית: וְאָתוּ פָּר הַחַטְּאָת וְאָת שָׁנֵּוֹ الهُمْ يَجُرُبُ لِهُمْ يُهُمُ الْمُمْ يَعْمُ لِمُعْلِمُ لِمَا קַח אָר־צַּהַרֹן וָאָרּ־בָּנָיִוּ אָהַוֹּ

פַתַּח אָהֶל מוֹעֵּד: ּ וֹאָט פֿלַ הַעַּגָה הַלִּהַגַּ אָלַ וְיָה בָּלְ בָּנִאָּהָא בְּנִיִּא לְטִרַעּ

אָבֿל מוּעָר: كمبرز زمجمتك لإلائات لاكالهما וַיַעַשׁ מֹשֶׁה כְּאֲשֶׁר צְנָה יְהֹנֶה וַעְּבַר מֹשֶׁה כְּמָא דְפַפַּיר

رَيْرَهُنِي: يْلِدَ الْمَدْجُدِ كُوْلَا خَيْلًا إِلَيْكَ فَلِيْظِمُ يُوَمِّنَا إِنْ كُولِيْكِا: **ダイ**「口は了」 CIWIL

בּלנו נוֹבְעַל אָטָם בּמֶנם: י וּיִלְבֶר משֶה אֶת־צִּהַרְן וֹאָת־ וְלְבִיר משֶה יָת צַּהַרוּ וְיָת

کا جا: ניַהְנְּר אָתוֹ בְּהַשֶּׁב הָאָפָּר נִיּאָפָּר עַמְּמָּגְ וְנְשַׁן מְּלְוֹן אָנִי בְּאָפָּׁב זְּטְ מִמְּגִלְאִ וְנִעַּב הַּכְוָעִוּ זִּע ע אָעוַ בְּאַבְּנְּסְ וֹגַלְבָּמָּ אָעוַ אֶעַר יִמִיה בְּחַמְּנָגָא נְאַלְבָּגִּהְ יָמִיהִ נימן עליר אָת־הַבְּמֹנֶת נַיִּהְנָּר וִיהַב עַלוֹהִי יָת בִּתְּנָא וְזְרֵיי

ŪŪÖ.□: אָבְיַנְעָהֶוֹ אָנִי בַּאִנְיִנִם וֹאָנַ בַּעוּהָוֹא זָנַ אִנַנִּא וֹנִי טַנּפּוֹא: נַנְשֶׁם עָּלֶיו אָת־תַהָשֶׁן נַיִּתּן וְשִׁיִּי עֲלִיהִי יָת הוּשְׁנָא וִיתַב

> كَلُم لَدُ خَمَلَخُلُم لَوَيْتُ: וֹמְבֹאֵל לַלַבֹבֹא זֹט לוּוֹבֹּנִינִוּ בּסׁנוֹ, כַּנומָא בַבַּפֿנג וֹט כַּנוֹ הְפַקּיר יוַ יַת משָה בַטּוּרָא

Israel to present their offerings unto that he commanded the children of Moses in mount Sinai, in the day which the Lord commanded

the LORD, in the wilderness of Sinai.

And the LORD spoke unto Moses,

oil, and the bullock of the 2 and the garments, and the anointing Take Aaron and his sons with him,

the basket of unleavened bread; sin-offering, and the two rams, and

'.gnitəəm fo congregation at the door of the tent and assemble thou all the

door of the tent of meeting. congregation was assembled at the 4 commanded him; and the And Moses did as the LORD

to be done.' which the LORD hath commanded songregation: This is the thing And Moses said unto the

sons, and washed them with water. And Moses brought Aaron and his

him therewith. of the ephod, and bound it unto him with the skilfully woven band the ephod upon him, and he girded clothed him with the robe, and put and girded him with the girdle, and And he put upon him the tunic,

the Urim and the Thummim. him; and in the breastplate he put And he placed the breastplate upon

ביום כאשון למלואים חור וזרוו בשעת מעשה: קמנו בדברים ומשכסו: - ואח פר החשאח וגר.. אלו סאמורים בעניץ לוואת המלואים בואתה מלוה (שמות כע) ועכשיו (2) קח אח אחרן. פרשס זו נמתרס שצעם ימיס קודס סקמם סמשכן, שמין מוקדס וממוחר צמורס: קח אח אחרן.

אַנפּוָבֿא וֹאַטַׁכֿוּוֹ בָנִעּ בֿנע:

לנוני. וֹאַסְנוֹי, וֹנִינוֹ לַמֹּוֹא:

נאַמר משָה לְכָּנִשְּׁמָא בֵּין

לְטָׁנַת מַמְּפֹּן וֹמִנֹא: : מַנֵּי וֹאַטְׁפֹּוֹנְמָּטַ פֹּנְמָּטַׁא

ווט שבון גבוו ווט סלא

בבוטא וית מורא דישטא

מְמֵוְהַ וְנִתְ לְבוּהָּוֹא וִנְתַ מִהָּוַא

לבור זנו אַבֿרן וַנָּנוּ בַּנוּנִייִ

ממבן ומנא:

בַּמִּירַיָּא:

אַפוּגָא וֹזָבוּנוּ זָמִיהּ בְּהִלְּיֵן

- (3) הקהל אל פתח אהל מועד. זס למד מן סמקומום שסמויק מועע לם סמרובס:
- קוק בפרשת המלואים פירשתי בואתה מלוה (שם): (פ) זה הדבר. דברים שמראו שאני עושה לפניכה לוני הקב"ה לעשות, ואל מאמרו לכבודי ולכבוד אחי אני עושה. כל הענין

כּאֲשֶׁר צְּנָה יְהְנָה אָת־מֹשֶׁה: פְּנְיוֹ אֲתְ צְיִץ תַזְּהָב נֵזֶר תַּפְּדֶשׁ

ניִמְשָׁח אָת־תַמִּשְׁבֶּן וְאָת־בָּלִ- דִּרְְבִּיתָא וְנַבִּי יָחֹ מַשְׁבָּנְא וְיָׁת <u>्रिवृत विक्रेत श्रुंदर् एक्षे एवं एक्षेत्र एक</u>्ट विक्रेय देन विक्रेय

אַמֶּבַבְּנוֹלַבַּמ אָטֶׁם:

<u>וְאָטַרַכַּנָוֹ לְקַדְּשֶׂם:</u> וֹאָטַבלגַבלָּגוּ פּעַמִים ניִמשָּח رَزَا بَرُوْدِ مَرِ لِمَاكِلَ مُرْجَم لَهُدَ بَوْدِيهِ مَرْ مَلَحُلَهُ مُحَمُّ

אַהַרְן וַיִּמְשָׁה אָהָוֹ לְקַדְּשִׁוֹּ: ניצל משְּמֶן הַמִּשְׁהְה עַל רַאִּשׁ נַצְּרֵיק מִמְשְׁהַא דַּרְבַּיּהָא עַל

בּאַמֶּר צְּנָה יְהוָה אָת־מֹשֶׁה: هَجُرُّم تَبْلُخُهُ كُلُوا طَرُقَهُ لِللهِ الْمُؤْمِلِ الْمُؤْمِلِ فَيَالًا مَا خَدِياً الْمُؤْمِلِ الْمُؤْمِل הּגְלּבָּאָם כַּשְׁיִעְ הּטַּנְּר אָשָׁם נַאָּגַבּגָאָהּנן כּשהּנוֹ נִזְבֵינִ יִשְׁיִבּ וּנֹבְוֹדְ מְמֶּע אָטַ בַּׁוֹּג אַנִּבְן וֹבַוֹנִר מָמָּע וֹטַ בּּוֹג אַנִּבְן

רַאָּמֻ פַּר הַחַמָּאָת: אַבַרְן יבְנִיוֹ אָת־יְדִיהָם עַּלַ ניגש אָת פַּר הַחַמָּאָת נִיסְמָרְ

تَفَاجُنَا رَزُطَكُ مُكَانِدٍ خُرَقِتُ مُكِّرِنَا: ﴿ خُرَقِتُ * مُرَانِا: ۚ زيز \$4_i0,L בְּאָגְבָּתְוְ וֹנְחַמֵּאְ אָטַרַתַמּוֹבָּחַ sı וְנִישֵׁן עַּלְ־קַרְנְיִת תַּמִּוְבֶּת סְבִּיב וְיַתְּב עַלְ קַרְנָת עַרְבְּּהָא

್ಣ ಭಾವಭಾಗ: לַלְילָא בַּלוּדְשָׁא כָּטָא בַּפַּקּיד えんれ トレロウン וְהַוּוּ מַּלְ תַּצִּוֹפַטַא לָלֵבוּגַ נְיֵמֶם אָנוַ וַנְּמֵּגְנָפֵׁנ מַלְ בַאְמֻּוּ נְשִּוּ יָה מַצְּנָפָּהָא מַלְ בַישִּׁיה

בלק גבוני וֹפַבּוּהָ וֹטִבוּוֹי:

جْمَائِينَاتِيا: וֹאָטַ-טַכּיָּר מָנִינִי, וֹנִינ כִּיּוָרָאָ וְנִינִ בָּסִּיִםְיִּנִ אָט_טַמָּוֹבָּטַ וֹמֹּוֹוֹ וֹנִבֹּוֹ נִטְ מַבַּבַּטֹּאַ וֹנִטַ כֹּכִ

לְקַבְּשׁוּתֵיה: בישָא בּאַבַרוֹ וָרַבִּי יָהַיִּה

בְּמָא דְפַבֵּיר יִיָּ יָת משֶה:

וֹלונר וֹט טווֹא בַּוֹםמוֹא

על היש הורא דַּחַשָּׂהָא: יסְמַרְ צַּהַרֹן יִבְנְיהִי יָת יָדִיהוֹן

Coitx Fartin (Grain זְנֵע מַבְבְּנִוֹא וְנִע בַּמָא אָבונע סׁטור סָטור בָּאָגַבָּמִיה וְדַכִּי וַיִּשְׁחְט וַיִּפְּח מֹשֶׁה אָת־הַדְּם וּנְכַס וּנְסֵיַב מֹשֶׁה יָת דְּמָא

> as the LORD commanded Moses. set the golden plate, the holy crown; 9 and upon the mitre, in front, did he And he set the mitre upon his head;

that was therein, and sanctified and anointed the tabernacle and all And Moses took the anointing oil,

and its base, to sanctify them. altar and all its vessels, and the laver 11 altar seven times, and anointed the And he sprinkled thereof upon the

him, to sanctify him. upon Aaron's head, and anointed And he poured of the anointing oil

LORD commanded Moses. bound head-tires upon them; as the girded them with girdles, and and clothed them with tunics, and And Moses brought Aaron's sons,

of the bullock of the sin-offering. sons laid their hands upon the head 24 was brought; and Aaron and his And the bullock of the sin-offering

it, to make atonement for it. the base of the altar, and sanctified poured out the remaining blood at his finger, and purified the altar, and horns of the altar round about with the blood, and put it upon the And when it was slain, Moses took

- (8) את האורים. כמנ של שם המפורש:
- (9) וישם על חמצופח. פמילי מכלם הקבועים בלין נמן על המלופח נמלה הלין מלוי במלופח:
- (11) ויו ממנו על המובח. לא ידעתי סיכן נלמוס בסואות סללו:
- (21) ויצק. וימשה. בממלס יולק על רמשו, וממ"כ נומן בין ריסי עיניו, ומושך במלבעו מוס לוס (כרימות ס:):
- (13) ויחבש. לשון קשירס:
- טכפנוט: (פו) ויחשא אח המזבח. קמְּמֹוּ וְמְבֵּלוֹ מְנְרִיּמ לִיכנם לקדושה: בענודס זו: לכפר עליו. מעמס כל

رِيْمِوْد طَهُد بَمَاجِبَد: نڠڡۦۿۊ؞ڽڂڂڔؙٮڹڠڡۦؿڂڂؿٳ ⁶ עַל־הַּמֶּהֶב וְאֵת יֹתָנֶה הַכְּבָּר וּלַּם אֶניַלַּקַ בַּלְיַבְּלֶּבְ

ជů; לַמַּעַנְהָ כַּאַמֶּר צַנְּה יְהַנָּה אָת־ קאָר־פִּרְשֹׁוֹ שְׂתַרְ בְּאֵשׁ מִחְוּץ וֹאָטַ עַפַּׂר וֹאָטַ קָרַוָ וֹאָטַ בַּׁמְּרָן וֹיִטַ טַוָּרָא וֹיִטַ מַמָּכִּיִּצִּ וֹיִטַ

لېم ئېزے: אַבְּיָרְ וּבְּנְיֵרִ אָּעַ-יְּבִינִם מַּלְ- וּסְּמֶבוּ אַנְיִרוּ וּבְּנִינִי יָם יְבִּייִנוּ וּיַקְבֶּר אָנ אָיַל הַעַּלָּה וַיִּסְמְבֶּי

מַּגְעַנְמִוְבָּתַ סְבָּיִב: פּּי נִיִּשְׁׁחְשֵׁ נַיִּיְרְאַ מִשְּׁהַ אָת הַדְּהֶם וּנְכַס וּזְרַק מִשָּׁה יָת דְּמָא עַּלִ

نَّلُالِ لِنَظْلُدِ: משֶׁה אָת־הָרֹאִשׁ וְאָת־הַנְּהָהָים וֹאָט_בֹאָוֹלְ נִטַּב לְנָטַבְוֹיוֹ נַיּלַמָּב

בּאַמֶּר צְנָה יְהוָה אָת־משֶה: לְבֵיחַ נִיחֹתַ אָשֶּׁר הוּאַ לַיהוָה چِל־הַצַּיִל הַמִּוְבֶּהָה עַלָּה הָוּצִּ דַּ רְחַוֹּץ בַּמָּיִם וַיַּקְמָר מֹשֶׁה אָת־ וֹאָנַ_וַמַבוֹעַב וֹאֶנו_וַבֹּבֹתְנִם

\$ט_נֹבונום הַּלְבַרָּאָהָ בַּאָנִילָ: הַמִּלְאָים וַיִּסְמְכֵּי אַהַרַוֹּ יִבְּנְיִי ווּלִבר אָנוַ בּוֹאָנֹג בַּמִּנְּוּ אָנַג

בּלֹבְוְ עַוֹּמֶׁלִּינִי: نَمَح خِثا ثُدر تَنْظُرُنُ لَمَح خِثال ¿٠ מֹלְ שִׁנְוּךְ אֵּגֵוֹ צַּבְּרָוֹ הַנְיְמָנְיִר रांभृतेय। राजुन वंधन वंद्रवंर राज्य

> משה קמרבקא: כולון ווט שובעון ואַפוע ווֹט שַׁגַּר כּבְּדָּא ווֹט פַּרְפֵּין ולסיב נת כל הרבא דעל נוא

> דְפַקּיד יִיָּ יָת מֹשֶה: בּׁנוּבְא מִבּּבְא לְמַמְּבוּנִים בּמֹא להָבוּע וֹנִע אַנַלבוּע אָנִבוּגע

> על היש דּבְרָא: וֹפֿבור וֹט בּכֹבא בּהֹּלִטֹא

> מַדְבְּחָא סְחוֹר סְחוֹר:

אָבְרַיִּא וֹנִת תַּרְבָּא: וְאַסֵּיק מֹשֶׁה יָת בַיִּשָּׂאַ וִיָת ווע בכרא פּבור לאָברוִניי

And when the ram was cut into its

the pieces, and the suet smoke. pieces, Moses made the head, and

dashed the blood against the altar

sons laid their hands upon the head was presented; and Aaron and his

And the ram of the burnt-offering

fre without the camp; as the LORD

But the bullock, and its skin, and its

their fat, and Moses made it smoke

the liver, and the two kidneys, and

10 alon the inwards, and the lobe of

And he took all the fat that was

17 flesh, and its dung, were burnt with

And when it was killed, Moses

round about.

of the ram.

commanded Moses.

upon the altar.

LORD commanded Moses. made by fire unto the Lord; as the a sweet savour; it was an offering the altar; it was a burnt-offering for made the whole ram smoke upon were washed with water, Moses And when the inwards and the legs

the head of the ram. and his sons laid their hands upon 22 the ram of consecration, and Aaron And the other ram was presented,

right foot. hand, and upon the great toe of his and upon the thumb of his right upon the tip of Aaron's right ear, of the blood thereof, and put it And when it was slain, Moses took

- (16) ואח יחרח הכבד. לנד סכנד, שסיס נועל מעע מן סכנד עמס:
- (SS) איל המלאים. איל סשלמים שמלואים לשון שלמים שממלאים ומשלימים את סכסנים בכסונתם:

אַלְיוֹן בַנְּבִיה דְּיַמִּינָא:

והק אליון ידיה דימינא ועל

הל רום אודנא דַאַּהַרוֹ דַיַמִּינָא

ונכס ונסיב משה מדשיה ויהב

יָה יְדִיהוֹן עַּלְ דֵישׁ דִּכְּרָא:

לובלניא וסמכו אַבורן ובנוניו

וֹשְׁבוּר וֹט צַכְּבָא טַּנְיָנָא צַכַּב

ענא פֿבֿם װַ פֿמֹא בּפּפֿיד יִיִּ יָת

לאַטַלבֿלאַ בֿוֹהוֹאָ לוּוַבַּוֹאָ

בּכֹנא לְמָּבְבַּטֹא הַּלְטֹא בינא

בְּמִיָּא וְאַפֵּיק מֹשֶׁה יָתְ בְּל

ווט פּוֹא ווט פֿבהוֹא שַכַּיכ

סָבֶיב: مَنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ומכ למו נילם בימוני ניובל تأمّٰذِين لَمَح خُثا نُلُم تَأَمّٰذِين ** משָׁה מִן־הַדְּםׁ עַל־תְּנְיּךְ אָוְנָםׂ ווּלַבֶּר אָטַבַלוּ אַנַבָּן וּוּמָן

ני בְּמָא מַלְ מַבְבָּחָא סְחוֹר עון בּוֹמִוֹא וּוֹבַל מַהַּע. בַנְּמִּנֹא נַמָּב אָבְנִוּן בַּבָּא הַּכַ וֹפֿבור וֹט בֹּנוֹ אַבַּוֹן וּיהַב

against the altar round about. foot; and Moses dashed the blood upon the great toe of their right the thumb of their right hand, and the tip of their right ear, and upon and Moses put of the blood upon And Aaron's sons were brought,

וֹאֶת שִׁיל הַיִּמֶּוֹן: ٳۼۣۄ؆؈ڗ؞ڽڿڮۯؠٳۼۣۄۦڽڔڿڽٳ עַפֶּבֶׁע וְאָנִע יָעָבָרוּ הַכְּבָּרִי וּיִקְּע אָת־תַחֵקֶב וָאָת־הַאַלְיָּת

ונים שַּבְּבְּבִינוֹ וֹנִים מִּבֹא בַּנִּמִּנֹא: שׁבּר כַּבְּרָא וֹנִים שַּׁרְמֵּין כַּוּלְנִוֹ ווט כֿל מַרְבָּא דְעַל מַּלְאַ וְיָת וּלֹסִוֹב זֹט שַּׁבְׁלֵּא וֹזִט אַלְוֹטֹא

and the right thigh. and the two kidneys, and their fat, inwards, and the lobe of the liver, and all the fat that was upon the And he took the fat, and the fat tail,

تِزَيْرٍ!: נֹמֶם מֹגַעַנֹם נֹמֹגַ מִּנִע בְטִם מֻמֵּוֹ אַטִר וֹבְקַיק אָטָר व्यूप्त प्रदेष सङ्ग्रेष अग्रेष विदेष וּמִסְּלְ חַמַּצְּוֹת אֲשֶׁרוּ לְפְּנֵרְ יְחְנָׁח וּמִסַּלְא דְּפַּמִירַיָּא דְּקְּדָם יָיָ

נמלא דַיַמִּינָא: נאָספוּג חַד וְשִׁוּי עַל תַּרְבָּיָא ולנוגלא צלטום לותח טבא לכוב לנוגלא פּמּוננא בּבּא

upon the right thigh. and placed them on the fat, and cake of oiled bread, and one wafer, took one unleavened cake, and one bread, that was before the LORD, he

And out of the basket of unleavened

خظتر نبياب: וֹמֹלְ כּפָּׁוּ בְּנְנִינְ נִיֹּנֵנִם אַנִים שַׁנִיפָּׁע וֹמֹלְ יִבִּי בִּנְיָנִי, נֹאֶבִיִם יִּטְיַנִוּ נַיִּמַן אָת תַכֵּל עַל כַּבָּי אַנְרָן יִיתַב יָת כּוֹלָא עַל יְדֵי אַנְּרֹן

אָבֹמֹא בוֹבם וֹנֹי:

for a wave-offering before the LORD. hands of his sons, and waved them hands of Aaron, and upon the And he put the whole upon the

הוא ליהוֶה: מקאָים הַם לְבֵיהַ נִיחָה אַשֶּׁה קּוּרְבָּנִיָּא אַנּוּן sz แร้นั้น บัญ่เต็บน ลีราบันรู้น เหือเส รุ่นโดบัห ลีร ผู้รุ่นั้น ניפַֿח מֹשֶּׁה אֹסָם מִעַּל כַּפִּיהָם וּנְסֵיב מֹשֶּׁה יָהְהוֹן מִעַּל יַדְהוֹן

לבהוא מובלוא בוא מבם וו: ムダムははればく

made by fire unto the LORD. for a sweet savour; it was an offering they were a consecration-offering the altar upon the burnt-offering; hands, and made them smoke on And Moses took them from off their

בּאַמֶּר צְּנָה יְהְנָה אָת־מִשֶּה: <u>्रवृत वंधृतं श्रुत तृत्वेत र्र्यःवृतः</u>

ונסיב משה ית חדיא נאַרימיה

LORD commanded Moses. the ram of consecration; as the the LORD; it was Moses' portion of waved it for a wave-offering before

And Moses took the breast, and

- (62) וחלח לחם שמן. סיא רצוכה, שסיס מרצה בה שמן כנגד החלות והרקיקין, כך מפורש במנחות (עת.):
- מלינו שוק של שלמים קרב בכל מקום מון מום: (82) ויקטר המזבחה. משס שמש כל שבעם ימי סמלומים במלוק לכן (עבודס זרס לד.): על העולה. ממר סעולם ולמ

וֹאָט_בֹּנִבׁ, בֹּלָוּ אִטַּׁוּ: אָט_אַבֿיבָן אָט_בּׁנֹבְיו וֹאָט_בּׂנֹיוּ וֹמּלְבֹּלִב׳ׁוּ בֹּלוּוּ אִשַּׁוּ וֹוֹלַבַּהָ مَحْ عَكُ لِلْ مَحْ خُدُبُ لِللَّهُ حِي خُدُنُ لِللَّهِ حِيدُ لَا لَهُ حَي خُدُنُ لِ שניעי ימן הַדְּם אֲשֶׁר עַל־הַמּוְבֶּחַ נַיָּו וַיַּקַּח מִשֶּׁה מִשֶּׁמֵן

אַבְרָן וּבְּנָת יאָבְלָרוּ: עמּלְאָים כַּאָּמֶּר צִּיָּיִנִי לָאַמֶּר דָּפּפּיִדִית אַנוּ וְאָנִי הַלְּטְם אַּמְּר בְּסָלְ לְהַמָּא צִּבָּסָלְ מִּנְרְבָּנִיָּא בְּטָא אַב'ל מוּמִד וֹמִם שאַכ'לוּ ומוֹלא וֹשַמּוֹ שַּׁיכִלוּו וֹשִׁים וֹנִים וֹנִים בּ בְּנְּת בַּמִּבְׁנִ צִּע עַבְּמִּתְ, פַּעַת בַּמִּבְנִּיִּת בַמִּבְנִּ צִע עַבְּמִּבְנֵּ פַּעַת בַּמִּבְנִיּ עַבְּמִּבְנִּ צִע בַעַּבְּמַת מַמִּבַּנוּ ينُّهُ فِد مَاضُم هِا هِيَالًا إِهُا يَهُمُ لَيُهُمَا مُنْهِم إِمْرِياً إِكْثِينَاهِ

⁻⁻ נְעַנְּנְעָׁר בַּבְּמֶּבְ נְבַלְטָטִם בֹּאָמִ גּבְנְמָטִאַר בַּבְמָבָא נְבַלְטַמָאַ

: ◘ڭلأ. لك\$ מבאוכם בו מִבְעַּוּ וֹמִים וֹמִבְאַ מפמיר שבענת ימים עד וום מלאח ימי بضؤيس لا אַ מִיעָּר לְאַ מִילֵּאוּ יִמִּשְׁרַת מִהְּכּּן יִמְנָא לָא טִפְּלוּוּ

יְהְנָה לַצַּשָׂת לְכַפָּר צַּלֵיכֶם: ÷¿ כַּאַמֶּר עִּמֶּר בּיָּוֹם הַזָּה צְּיָה

בי־בו צווהי: אָנוַ מִּמְמֹנֵנִי וְדְוֹנִי וְלָאִ טִּמִוּנוּ ¿נְ לְגְוֹלְעִ מִּבְעָּנִע יִמְנִם ׁנִמְּמִנְיִםׁ וּפְּתַחֹ אַהֶל מוֹעָר הַשָּׁבֹוּ יוֹמֶם

ದೆಜ್ಞಗ: (ರ) הַבְּלְים אֲשֶׁר־צְּנְת יְתְוָת בְּיַר־ ווֹמֹמְ אַנוֹנִן וּבֹּנִוּ אָנִי כֹּלְ_

> וֹנִט פֿונִע, וֹנִט לַכוּהָ, פֿונִעֹי, וֹפֹצּישׁ יָת אַנַרוֹ יָת לְבוּשׁוֹהִי בְּנִוְהַי וְעַלְ לְבוּשֶׁי בְּנוֹהִי עִּמֵּיה מַל אַבורן עַל לְבוּשׁוֹהִי וַעַּל ימן בְּמָא בַּמַל מַבְבָּחָא נַאַבִּי וּנְסִיב מֹשֶׁה מִמִּשְׁהָא דְּרְבוּהָא

ילניהי "יכליניה: **ムなんなし**

בנובא מיקדון:

יומון יהקבר הורבנכון: ומו מובלוכון אבו הַלֹּמֹא שְׁבְּעָא יוֹמִין עַד יוֹם מִשְּׁכִם

נן לממבר לכפרא עליכין: כַּמָא בַּמְּבַר בַּיוָמָא בַבוּון פַּפֿיר

XŮŒŒĿ.U: בול ולא שמוטון אבו כן נטמבנו נט ממבט מומבא נומס ובובו מִבֹּגֹא ווָמוּן יבְהָרַע מַשְּׁכַּן וַמָּנָא שַהְבוּן

וַעְבַר אַהַרֹן וּבְנוֹהִי וַתְּ כַּל

garments with him. garments, and his sons, and his sons' and sanctified Aaron, and his upon his sons' garments with him, garments, and upon his sons, and sid noqu bas, and upon his 30 upon the altar, and sprinkled it oil, and of the blood which was And Moses took of the anointing

saying: Aaron and his sons shall eat of consecration, as I commanded, it and the bread that is in the basket of the tent of meeting; and there ear his sons: Boil the flesh at the door And Moses said unto Aaron and to

with fire. flesh and of the bread shall ye burn And that which remaineth of the

shall consecrate you seven days. consecration be fulfilled; for He days, until the days of your door of the tent of meeting seven And ye shall not go out from the

make atonement for you. Lord hath commanded to do, to As hath been done this day, so the

am commanded. the LORD, that ye die not; for so I seven days, and keep the charge of 35 meeting shall ye abide day and night And at the door of the tent of

commanded by the hand of Moses. ов things which the Lord And Aaron and his sons did all the

- שכקן גדול מעון פרישה קודם יום הכפורים שבעת ימים, וכן הכהן השורף את הפרה: (48) צוה הי לששוח. כל שבעת סימיס ורו"ל דרשו (יומל ב:) לששות, וס מעשס פרס, לכפר וס מעשס יוס סכפוריס, וללמד
- (35) ולא חמוחו. סל אם לל מעשו כן, רי אמם מייצים מימה:
- (98) ויעש אהרן ובניו. לסגיד שנתן שלה סמוימין ושמהל:

before Pesah, read the Haftara on page 181. Haftaru are on page 168. On Shabbat Parah, read Maftir and Haftaru on page 172. On the Shabbat The Haftarah is Jevemiah 7:21 - 8:3 & 5:22 - 9:23 on page 143. For Shabbat Zachov the maftiv and

שמיני וַיְהִי בַּיַּוֹם הַשְּׁמִינִי קְרֶא מֹשֶׁה

משה לצַבַרן וְלְבָנוֹהִי יִלְסָבֵי וְהַנְיִם בְּיוֹמָא הְמִינְאָר קְרָא

נאַמָּר לְאַנִירוֹ סַב לְבַּ מֵּנִילְ בַּר

לְטַמּטֹא וֹמֹנגל וֹאִמָּר בַּנוֹ חָּנֹא

למומר סבו אפור בר אוון

בור וֹמִבְאַץ שַׁמִּבָּוּץ

sons, and the elders of Israel; day, that Moses called Aaron and his And it came to pass on the eighth

בּּוֹבְבְּבַבְּי לְחַמְּאִי וֹאָנִק לְתָּלְיִ שִּיְבִׁי לְחַמְּטִא יּוֹבַר לְתַּלְיַא ַ וַנְאִמֶּר אֱלִ־אַּדְרוֹ קַח־לְּוֹּףְ עַנֶּל

שמימִם וְהַקְּרֵב לפְּנֵי יְהַוְּה:

וֹכֵּבָה בָּנִי שְׁנָה הְּנָה הְיִּה הְיִים לְעַלֶּה: كَلْنِد شِمْنِدِ مِنْدِتِ كُلَاقٍ مِن لَمِّرُكِ لْمُرِ خُدْرُ نَشِلْمُ كُمْرِ فَلَقْدَ كِمُرْد

ڲڒڔڟڡ؞ בַשְּׁמֵן בֵּי חַיּּוֹם יְחֹוֶה נְרְאָה דְפִּילִא בִּמְשָׁה אָבִי יוֹמָא בִין לְּפְּנֵרְ יְהְנֶהְ וּמִנְחָה בְּלִיּלְה לְדַבְּחָא מֵדָם יִיָּ וּמִנְחָהָא וֹמֻוְר וֹאָוֹלְ לַמִּלֹטָוִם לַוֹּדֶּעַ וֹעוָר וּדָבַר לַנְכָסָת לוּדָשִּׁוֹא

הַמְּלְת נַיִּעַּמְרָוּ לְפְּנֵי יְתְּוֹת: فَدُرُ كِيْكُم مِنْ مُنْ لِنَاكِلًا خُرًا خِنْكُ مِنْ مُولًا يَفْتُهُ نَكْلُاتِ ربק הוי אַת אַשֶּׁר צְנָה משֶׁה אֶלְ וְקָרִיבוּ יָת הְפּקּיד משָׁה

ללוג געלנו: אַנְה יְהְוָה הַעַּעְּיִי יִינְא אָלִיכָם וְיִפְּשִּׁיִר יִינְ ניאמר משה גד הדבר אשר־

הְעָם וַעַּשְּׁה אָת־קְרְבָּן הִעָּם עַּמָּא וַעַּבִּיד יָה קּוּרְבָּן עַמָּא لْمُسَمِّحُمُكُ لَحَقْدَ خَمَلَكَ بَحَمَّدَ لَيْنَ مُحْتَكَ لَحَقِدَ مُجْكِ لَمَحِ رْد אָלְ עַמִּוְבְּעָוֹ נְעָמֶעֵ אָטִ עַמְּאָטִרְ לְמִּרְבְּעָא נַעָּבִיר יָת עַמְּטִרְּ ينخور ظهُم كِلَّ هِينًا جِرِد يهِود ظهِم جِهِينًا جِرَد

וכפר עליהון קמא הפקיד ין:

خربا نظله يدن:

כֿל כָּנְשְּׁמַא וֹלַמִוּ לֵבֶם גֹוֹ:

نظلم قدر طائق خربا:

הַּלְמִּגוֹ לַהַּלְטִׁא:

لتظخديا أنكلاك

atonement for them; as the LORD offering of the people, and make and for the people; and present the and make atonement for thyself, near unto the altar, and offer thy

sin-offering, and thy burnt-offering, And Moses said unto Aaron: 'Draw

LORD may appear unto you.

ye should do; that the glory of the

gnidt ədt si sidT' :biss səsoM bnA

6 which the LORD commanded that

drew near and stood before the

And they brought that which

LORD appeareth unto you.

and an ox and a ram for

without blemish, for a

burnt-offering;

mingled with oil; for to-day the the LORD; and a meal-offering

peace-offerings, to sacrifice before

and a lamb, both of the first year,

he-goat for a sin-offering; and a calf

thou shalt speak, saying: Take ye a

blemish, and offer them before the

ram for a burnt-offering, without

and he said unto Aaron: 'Take thee

s bull-calf for a sin-offering, and a

And unto the children of Israel

of meeting; and all the congregation Moses commanded before the tent

commanded.'

- וְכַפַּׁר בְּעַּבְים כַּאָמֶר צְנָה יְהַנֶּה:
- ו): וליקני ישראל. לסשמיעם שעל פי סדבור אסרן נכנם ומשמש בכסונס גדולס, ולא יאמרו מאליו נכנם: (ו) ויהר ביום השמיני. שמינילמלומים, סוא כ"מ נימן, שסוקס סמשכן צו ציים, ונעל י' עעלות סשניות במדל עולס (פלק
- (2) קח לך עגל. לסודיע שמכפר לו סקב"ס ע"י עגל זס על מעשס סעגל שעשס:
- (4) כי היום ה' גראה אליכם. לסשרום שכינתו במעשה ידיכה, לכך קרצנות הללו בתין חובה ליום זה:
- (ק) קרב אל המובח. שסיס אסרן צוש וירא לגשם, אמר לו משס למס אם צוש, לכך נצמרם (מ"כ פרשמא א, מ): אח

34

הַּלְמִוֹ וֹלֵבוּת בַּ בַּבָּם וֹנִי:

ذږ: נּיִּמְׁבַּׁמַ אָּעַ־עָּגָּלְ הַהַּמָּאָת אָּמֶבַ %4_<u>正</u>ぬţ<u>Ę</u>Ţ

יָר עּגָלְא דְּחַשָּׁהָא דִּילִיה: ילביב אַבון לְמָּבְבָּהָא יוָכַס

which was for himself. and slew the calf of the sin-offering, So Aaron drew near unto the altar,

رَيْمَ هُم -رَوَبُه يَوْبَهُمْ:

אַבוע ליסוֹדָא דְעַּדְבָּחָא: הַּלְ בַּלְנִינִ עַמְּוֹבְּעַ נְמִי עַבְּיָם הַלְ מַנְנִי מָנְבָּטָא וְנִי עַמְאַ ﴿ جُمْرِي رَيْضُجُم جُمُقُمْرٍ فَيُهِا رَيْقًا يَضَحَم جُمُغُمُمَا خَلَفُهُ نَيْتِ إِنْظُلِتِهِ خُرِّدٍ هَٰكَلَالًا هُنِ نَتُمِ نُظُلِمَهِ خُنْهِ كُنِا نُنْ لُمُهُ خُنِيهِ

the altar. poured out the blood at the base of upon the horns of the altar, and his finger in the blood, and put it the blood unto him; and he dipped And the sons of Aaron presented

<u>יְהוָה אֶת־מֹשֶּה:</u> הקטיר המובחה כאַשֶּׁר צְנָה אַפִּיק לְמִרְבָּחָא בְּמָא דִּפַקּיר הַיּמָרֶת מִן־הַכְּבֵּד מִן־הַחַשָּׁאִת וֹאָט_עַעְלֶב וֹאָט_עַפֿלָגָט וֹאָט_

יִי יָת מֹשֶׁה: עַגּבא מו כַּבָּבא מו ַעַסִּעָא ווֹע שַּׁוֹבֹא ווֹט כּוּלְוֹטֹא ווֹט

the LORD commanded Moses. he made smoke upon the altar; as 10 lobe of the liver of the sin-offering, But the fat, and the kidneys, and the

בְּאָשׁ מִחָוּץ לַמַּחֲנֶה: ישראל וְאֶתְרַהַבְּשֶׁר וְאֶתְרַהְעָּרִר שְׁתַרְ וְיָתְ בִּשְּׁרָא וְיָת מַשְׁכָּא אִיקִיר

בוובא מבבא למהבימא:

burnt with fire without the camp. And the flesh and the skin were

אַבְרִן אֵלְיוֹ אָתְ־תַּלְּם וַיִּזְּרְקָתוּ אַבִּרן לֵיהִיָּה דָּמְאַ זָּרְקִיהִּ עַּלְ עֵלְ-הַמִּזְבַּה סְבֵּיבַ: עַּרְבְּהָא סְחֹוֹר סְחוֹר: נּיִשְׁטְם אָתְרְתִּלְגָת וְנִימְצִּאִ בִּנָּר וּנְכַס יָתִ עַּלְתָא וְאַמְטִּיאִי בְּנֵּר

altar round about. blood, and he dashed it against the 12 Aaron's sons delivered unto him the And he slew the burnt-offering; and

מַּלְ עַמִּוְבָּתַ סְבָּיב:

אָלְוּנ וֹנִע הֹלְטֹא אַמֹמִאוּ כְּיִע

them smoke upon the altar. piece, and the head; and he made 13 burnt-offering unto him, piece by And they delivered the

والمراجات المراجات לְנִישְׁשׁׁיִי נְאָתְרַבְּרָאָתְהְ נִיּלְמֶּר לְאֵּבְרַבָּאְ נִיִּם בִישָּׁא נְאָפַּוּל נו וְאֶת־הַעֹלְה הִמְצֵיאוּ

וֹטַבְּיַלְ זֹנִי עֹּוֹא וֹנִי בֹּבֹהַיֹּא

מַל מַדְבְּּחָא:

the burnt-offering on the altar. 14 legs, and made them smoke upon And he washed the inwards and the

正母?异中下: ヹさにないロ \$U_ŪŽĻT

ניקטר על־העלה וְאַסֵּיק עַלְ עַלְתְּדְבָּחָא:

נּוֹשְׁבַׁמַבּי נְיָּהַשְּׁצְּבִי כָּרִאִּמְוּן: אָר־שִׁעָּר קַחַפָּאָר אָשָּׁר לַעָּם ניקבר אָת קְרְבָּן הָעָם ניּמֶּח

خطَلُمُكِا: בַלְמַּמָא וֹנֹכַסְיה וְכַפַּר בַּדְמֵיה

sin, as the first. people, and slew it, and offered it for the sin-offering which was for the 15 presented; and he took the goat of And the people's offering was

خلية.: לנהמט ופבור ים הליא והלבש אָת־הַעַּלְה

according to the ordinance. offered it presented; and he offered it And the burnt-offering was

ומכאן אמה למד: חשאחך. עגל בן בקר: ואח עולחך. איל: קרבן העם. שעיר עויס ועגל וכבש. כל מקוס שנאמר עגל בן שנס סוא,

GE

(11) ואח הבשר ואח העור וגוי. לא מלינו ממאם מילונה נערפם אלא זו, ועל מלואים, וכולן על פי הדצור:

(שני) וימציאו. לשון הושמה והומנה:

(15) ויחשאהו. עשקו כמשפע מעלת: בראשון. כעגל שלו:

מלבר מלנו עלפר: حَطِر مَقِدُكِ يَنَكُمُكُ مَرَا لِمَقَاقِيَا مَدَكَ لِيُحَمِّمُ مَنْ مَلْ خَلِيهُ خَلَا וּנַקְבַ אָט הַמִּנְחָה נַנְטִּגַא וְקָבִיב יָה מִנְחָהָא וּמִלְא יָדִיה

מְעָּלְעַ צַּפְּרָא:

of the morning. the altar, besides the burnt-offering therefrom, and made it smoke upon presented; and he filled his hand And the meal-offering was

ڼ≒ړ⊏: なく しはがけし וַנַּמְּצְאַנִּ בְּנָגְ אַנְדְרָן אָת הַדְּם וְאַמְטִּיאִנִּ בְּנֵגְ אַנְדִיןְ נִת דְּמָא עַמָּלְמִים אַמֶּר לַמָּם וֹכִּסִׁים

וזַבְקֵיה עַל עַדְבְּחָא נּיִּמְעַם אָּעַעַמְּגָעָ נֹאָעַעַלַאָּיִלְ וּלִכֹס זִּעַ שִּיָנָא וֹזֶע צַּבְיָנָא

'anoqr he dashed it against the altar round delivered unto him the blood, and was for the people; and Aaron's sons sacrifice of peace-offerings, which He slew also the ox and the ram, the

וְעַבְּלְגֵע וְיִעָּבְעִי עַבְּבָּע: نظِلَ لَهُمْرَ لَاهَٰذِرُ لَا لَالْمُحَقَٰلِ لَـٰذَٰذُ ۚ هَٰذِٰنُهِ لَالْقَرَ וֹאֶּע_בַבַבַלְבָּיִם

וְכוּלְיָמֹא וַחֲצַר כַּבְּיָא: מּן־הַשְּׁוֹר וְיָה מּרְבָּיִא מון הּוֹרֶא ימוֹ

the lobe of the liver. the inwards, and the kidneys, and 19 the fat tail, and that which covereth and the fat of the ox, and of the ram,

And they put the fat upon the

正母诗音中: ثلألات تظظه אָטַ עַּעַׁלְבָּנִם בּּלְ נְאַנְּגִּיגִי נִע עַּנְבָּנִאָּ בּּלְ עַבְּנִעָּאַ

עַהַלְבָּיִם נְאַפִּיק תַּרְבָּיָא לְעַרְבָּהָא:

Aaron waved for a wave-offering And the breasts and the right thigh upon the altar.

breasts, and he made the fat smoke

בּאַמֶר צְּנָה מֹמֶה: تيزا لايترا مِسود לפِير بِتَنِهِ

בְּטָא דְפַבֵּיד מֹשֶׁה: בְּטָא דְפַבֵּיד מֹשֶׁה: נֹאָט בּיבֹּעִע נֹאַטְ הַּנְל בּיֹּמָע נֹגִי בַבְּנֹע נֹגִי בַּנִּעָל

commanded. Defore the LORD; as Moses

לוֹבֹבׁבכֹם ווֹנִב מִמְּמֵּט בַּוֹםמֹּאַנ וּוֹמָא אַנְוֹבוֹן אָנַרַיִּנְדָּוֹ אָלַרַנִּעָם

וְנְכְסָת קּיִדְשַּיָּא: はんはばれて [ばくけり 八点位と ダロー

peace-offerings. burnt-offering, and the offering the sin-offering, and the them; and he came down from toward the people, and blessed And Aaron lifted up his hands

ئىمكە ئىقكىدە:

ועאל משה ואַהַרוּ לִמשְׁכּוּ ניַבֹא משָׁה וְאַהַרֹן אָל־צָּהָל

the people. glory of the Lord appeared unto all and blessed the people; and the the tent of meeting, and came out, And Moses and Aaron went into

בַּהְים: لاثأنا אָבְבַבְּבְ וֹאִטַוֹּנְגִי וֹפֹבֹא בַּוֹג בְבָבָ הַמָּא: מוְמָּב נּוֹלֹבְבֹבוֹ אָנַ בַוֹמֹלֵם וְמָּנֹא נּוֹפַבְנִי נִבְיבַנִי נִנְ מַּמִּא

(16) ויעשה כמשפט. המפורש בעולה נדנה בויקרה (בילה כ.):

- (עו) וימלא כפו. סיא קמילס: מלבד עלה הבקר. כל אלם עשה אחר עולה החמיד:
- (19) והמכסה. מלג המכפה את הקרנ:
- (מנמומ קב.): (OS) וישימו אח החלבים על החזוח. לאחר החנופה וחנן כהן המניף לכהן אחר להקעירה, ומלאו העלינים למעה
- (שב) ויברכם. ברכת כסניס, יברכך, ימר, ישמ: וירד. מעל סמובת:
- עבודה, אף ביאה מעין עבודה, הא למדה למה נכנם משה עם אהרן למדו על מעשה הקערה. דבר אהר כיון שראה אהרן שקרבו משה עם אהרן, ללמדו על מעשה הקטרת, או לא נכנם אלא לדבר אחר, הריני דן ירידה וביאה טעונות ברכה, מה ירידה מעין (33) ויבא משה ואהרן וגוי. למס נכנמו, מלאמי בפרשת מלואיס בבריימא סנוספת על מורת כסניס שלנו, למס נכנק

זוּפֿלוּ מַּלְבַּׁנִינִים: עַעַלְבָּיִם וֹנִינִ שִּׁלְבְיִנִים בּּלְ עַנְּהָ נִנִינ עַנְבָּנִאָּ נִעָּוֹיִא פֿרְ הַמָּא אַנישי עַל־הַמִּוְבֶּהַ אָת־הָעַלָּה וְאָת־ נַאַבַּלַה עַל עַרְבְּהָא יָה עַלְהָא וּשֹּׁבֵא אָתְּ מִלְפַּׁנָ, וְבַּוְבְי וּשַאָכֹלְ וּוֹפַבּע אִישְּׁבָא מוֹ בַּבָּם וֹי

בּוֹנוֹ אַטַּם: לְפַּנְיְּ יְּעִיּטְיִּעְ אָהְ זַּבְּיִר אָהָהְר לָאֵ צְּבָׁם יִיְ אִישְּׁטִא נוּכְבִינִטְא צְּלָא נּוֹמָּוְמִוּ מֹבְוֹיִ לַמִּבִּי נַנְּלַבְוּיבוּ x אָישׁ מַחְקְּתוֹ וַיִּהְנָיִ בְּחֵן אָשׁ וּיִקְּחָוּ בְּנֵוֹ אֲמַבְוּ נְלְבְר וֹאַבִּיהוֹיִא

אוֹתָם וַיְמֶתוּ לְפָּנֵי יְהֹנְה: ַ נַהָּצָא אָשׁ מִלְפָּנֵי יְהַוָּה וַתַּאָבַל

עקם אָבָבֶר נוּדָם צַּהַרוֹ: בּלורבר אַפּוּ הַלְ בּבר בּלְ מַּמֹא ְ אַמְּב בּבֶּב יִדְוָנִי ו לְאִמִּר בַּמַלִּיל יִיְ לְמִימִר בַּקְּרִיבִי ַנּאַמֶּר מֹשֶּׁה אֱל־צַּהַרֹּן הוּאַ נַאֲמַר מֹשֶּה לְצַהַרֹן הוּא

वंग्रित देववृद्धाः אַבוּכֶם מִאָּנוּ פַּנִּי-בַפְּבָה אָלְ- מִנְלִי נִין אַבוּכוּוֹ מִן בַּנִם וַיַּאִמֶּר אֲכַהֶּם קַּרְבַיּ שְׁאַיּ אָתַר דְּצִּהָּרוֹ וַאֲמָר לְחֹוֹן קָרוּבוּ אַלְּגַּפָּׁן פַּׁדָּרָ מִּוֹנִאֵּכְ גַּבְ אַנַבְוֹן וּלְאַלְגַּפּׁן פַּדָּרָ מִּנִּאַכְ אַנִּפְנִינַרַ וּלַבָּא מְמָּע אָלַבְינִישָּׁאָלַ וֹאָבַ יַלַבָּא

וְשִׁבְּעוּ וּנְפַּלְוּ עַלְ אָפָּוּתוֹן:

قظىد ئىلىدا: הגבע לסבת בסמון ולוורני ווברו לבון אושקא ושויאו נאָבירוא גָּבַר מַהְתִּיהַיה בׁנֶּג אַבורן נָדַב

וֹאַכֹּלַע וֹטִׁעוָן וּמִּיתוּ בַּבַבַ וֹנִי: וּוֹפּלט אַיִּמְטֹאַ מִן עָבָרם וֹנֹ

אָטִיפַר יִּשְׁמִיק אַבַּרו:

ליובהא למברא למהביםא:

their faces. saw it, they shouted, and fell on and the fat; and when all the people upon the altar the burnt-offering before the Lord, and consumed And there came forth fire from

not commanded them. fire before the LORD, which He had incense thereon, and offered strange and put fire therein, and laid X Aaron, took each of them his censer, And Nadab and Abihu, the sons of

them, and they died before the 2 before the LORD, and devoured And there came forth fire from

And Aaron held his peace. all the people I will be glorified.' Me I will be sanctified, and before Through them that are nigh unto is it that the LORD spoke, saying: Then Moses said unto Aaron: 'This

the camp.' from before the sanctuary out of Draw near, carry your brethren uncle of Aaron, and said unto them: Elzaphan, the sons of Uzziel the And Moses called Mishael and

שטמלום בער בו: . אשר גוס ס' מעשו ויכא אליכס כפוד ס', אסרן אחי כדאי וחשוב ממני, שעל ידי קרבנוחיו ועבודתו חשרס שכינס בכס, וחדעו ואומרים למשה, משה רבינו כל העורח שערחנו שחשרה שכינה בינינו ונדע שנחכפר לנו עון העגל, לכך אמר להם זה הדבר ידיכס. לפי שכל ז' ימי המלואים שהעמידו משה למשכן ושמש בו, ופרקו בכל יום, לא שרחה בו שכינה, והיו ישראל נכלמים לישראל: ויצאו ויברכו אח חעם. אמרו ויקי נעס ס' פֻלֹקינוּ עְלֵינוּ (מסליס ל, יו), יסי רלון שמשרס שכינס צמעשס שכינה לישראל, אמר לו למשה משה אחי כך עשים לי שנכנסמי ונמביישמי, מיד נכנס משה עמו ובקשו רחמים וירדה שכינה כל הקרבנות ונעשו כל המעשים, ולה ירדה שכינה לישרהל, היה מלמער והומר, יודע הני שכעם הקב"ה עלי, ובשבילי לה ירדה

יין נכנסו למקדש. מדע שאחר מיחמן הזהיר הנומרים שלא יכנסו שמויי יין למקדש, משל למלך שהיה לו בן בימ וכו', כדאימא (ב) וחצא אש. רבי אליעור אומר לא ממו בני אסרן אלא על ידי שסורו הלכה בפני משה רבן, רבי ישמעאל אומר שמויי (אב) וירנו. כמרגומו:

שֶׁלְבִיס מִמְּקְדְּשֶׁיִּדְּ (מִבְלִים סִמּ, לו), אל מקרי ממקדשיך אלא ממקודשיך: העם אכבה. כשהקנ"ה עושה דין בלדיקים מחיירא, ומחעלה, ומחקלם, אם כן באלו, כל שכן ברשעים, וכן הוא אומר גוֹרָא קבל, שנסייחד עמו הדבור, שנאמרה לו לבדו פרשם שמויי יין (מ"כ שם לו. ויק"ר שם). 🗈 בקרובר. בבחירי: 🔻 ועל פני כל כואס אני שסס גדוליס ממני וממך (מ"כ פרשמא א, כג. ויקרא רבס יב, ב): וידום אהרן. קבל שכר על שמיקמו, ומס שכר (ובמים קמו:). אמר משם לאסרן, אסרן אמי, יידע סיימי שימקדש סבים במיודעיו של מקוס, וסיימי סבור או בי או בך, עכשיו (3) הוא אשר דבר וגוי. סיכן דבר, וִישַׁרְמִּי שְׁמֶּה לָבְנֵי יִשְׁרֶבֹּל וְיָקְדָּשׁ בְּכְּלִדִי (שמות כע, מג), הל מקרי בכבודי הלה במכו בדי בויקרא רבה (יב, א):

מָטִוּץ כְמְּטְבָּנְהְ כַּאֲשֶׁר דְּבֶּר לִמִבָּנְאִ לְמִשְׁרִימָא أَنْكُلُهِ، أَنْهُمُ فَحُقَتِهُم جُحِي يَكُلُيهِ، يَقْلَيْهِ يَقْمُرِينًا فَحَصِيبًا

אַשֶּׁר שְׂנָף יְהֹוָה: בְּית ישְׁרְאֵל יִבְפּוֹ אָת־תַשְּׁרִפְּׁה בְּינִי שְׁיָבְאַ בְּלְ-הְעֵּבֶהְ יִקְּלְּהְ יַּקְּלְּהְ בְּלִישְׁהְאִ יְהִי ְרוּנְזָא וַאֲּהִיכִוּן בְּלִ לאַ שׁפּּׁבֶּמנִ וֹלָאַ שֹׁמְשׁנּ וֹמֹלְ שִׁבּּנֹּמנּו וֹלָאִ שׁמוּשנּו וֹמֹלְ באָמִּגכּם אַּלְשִׁפְּבֹּתְנוּו נְבֹנִיבְגַכֹּם טְּרַבּוּן פּגרוּתַ וּלְדִימָּגכוּן לָא يزڠڒۿؽڔ يزۼٚڔڽؙڎ۪ڔ ١ څڋڔ يزۼڔڽڎڔ څټر نزۼ

يظڤِتين ۾يُح مينيَد کِج شَجُج، يظفُده مَهُدًا نظمُ کِج نفَظيا

יהוָה עַלֵּיכֶם וַיַּעַשְׁי פַּדְבָר רְבוּהָא דַיִּי עַלִּיכוֹן וַעְּבַרוּ מְשָׁה: (פ) ر چا-مِثِد جد-سُپارا

ַר וַיְדַבֶּר יְדְנְּׁר אֶבְרַאַנַרוֹן בַאַמִּר: וּמִבָּיל יִי עִם אַנַרוֹן לְמִימַר:

¿۲۲۵٬۵۵۰ מוּמֹר וְלָא שׁמִינוּ שְׁפַּׁנ מוּלֶם וּמִּנִים וֹמִנא וֹלָא שׁמוּטוּו בִּיִם מִּלְם و بجيرة بجنَّة جِكَيْجِت جِحَاجُينَ خَبَادَ بنجِية بَعِينَ جَمِينِ خَنَاهِ جِنَاهِ جَنَاهِ جَنَاهِ جَنَاهِ جَن ثَيَّا لَمْجُد هَمْ سَمْضًا هَفَانَا لَقِدَ بَقْدَةً مِهِ نَمْضَ هَفَ

יבָן הַשְּׁמֵא יבָן הַשְּׁהְוֹר: י וֹלְעַדְּיִּלְ בָּוֹן עַפְּׁבְּמְ וּבָּוֹן עַעִּׁלְ וּלְאַפֹּבְמֵא בּוּן מִנּבְמָּא וּבוּן

אָלִיהָם בְּיַד־מֹשֶׁה: (פּ) בְּלְ עַנִינִלְיִם אַּמֶּר בּבָּר יְחְנָיִנִ עַּנְמִינִא בַּמִּכְּיִלְ יִיְ לְעִוּן בִּיִדְאִ بْرَابِيرُى אָטַ בَٰדِرْ نَشِرُكِكُمْ كُينَ بَرَٰمُكِٰڠُم نُن حَٰتِ نَشِرُكِمْ نُن حَٰر

דַּמַלָּיל מֹשֶּׁה:

בּנע וֹמִבְאֵל וֹבְכוּן זָע וֹבּוֹבְעֹא אֶלְאָנְיִּלְוּ וַאָּמִר מִמָּר לְאַנִין וּלְאָלְמָּזִר

מְאֲבוֹע בּלְמֹא טַמוּטוּן אָבוּ מִאָּבוּ

خددربا:

חולא יבין מְסָאֲבָא יבין דָּכְיָא:

Moses had said. in their tunics out of the camp, as So they drew near, and carried them

the LORD hath kindled. of Israel, bewail the burning which let your brethren, the whole house wroth with all the congregation; but that ye die not, and that He be not go loose, neither rend your clothes, 6 sons: 'Let not the hair of your heads unto Eleazar and unto Ithamar, his And Moses said unto Aaron, and

according to the word of Moses. LORD is upon you.' And they did die; for the anointing oil of the door of the tent of meeting, lest ye And ye shall not go out from the

:gaiyss And the LORD spoke unto Aaron,

generations. forever throughout your ye die not; it shall be a statute ye go into the tent of meeting, that thou, nor thy sons with thee, when Drink no wine nor strong drink,

clean; and between the unclean and the between the holy and the common, And that ye may put difference

the hand of Moses.' LORD hath spoken unto them by of Israel all the statutes which the and that ye may teach the children

לחבירו, סעבר את המת מלפני הכלה, שלא לערבב את השמחה: (+) דד אחרן. עוזיפל פֿמי עמכס סיס, שנפֿמר וּבְּנֵי קְסָם וגו' (שמום ו, ים): שאר אח אחיכם וגוי. כפֿדס ספֿומר

(E) בכחגחם. של מסיס, מלמד, שלא ישרפו בגדיסס, אלא ישמחס, כמין שני חימין של אש יכיפו לחוך חיממיסס (פוסדרין

ולא חמוחו. סא אס מעשו כן, מומו: ואחיכם כל ביח ישראל. מכאן, שלרמן של מלמידי מכמיס מועלת על סכל (6) אל חפרעו. אל מגדלו שער, מכאן שֶׁאָבֵל אמור במספורם (מועד קען יד:), אבל אמס אל מערבבו שמחחו של מקוס: (E. 40 CL):

ביאם אסל מועד, ונאמר בקידוש ידים ורגלים ביאם אסל מועד (שמוח ל, כ), מס לסלן עשס גישה מובה כביאה אסל מועד, אף (9) יין ושבר. יין דרך שכרומו: בבאבם אל אהל מועד. אין לי אלא בבואם לסיכל, בגשמם למובח מנין, נאמר כאן להמחבל בה:

(10) ולהבדיל. כדי שמגדילו בין עבודה קדושה לממוללת, הא למדת שאם עבד עבודתו פעולה (שם ת. זבתים יו:): כאן עשה גישה מזבה כביאה אהל מועד (ה"כ פרשהא א, ד):

בוא: מּבּוּת אַבּּל הַמּוֹבְּהַ בָּי לָנִהְ מְּדְבְּהַאְ אָבִי לַנְהָ לִּיִּהְ לִּיִּהְ לִּיִּהְ לִּיִּהְ הַנּוֹמָבְתַ מֵאָשָׁוּ יְהְנָה וְאָכְּלִנִּהְ \$U_U\$\text{U}U ددره، بُكِرُمَأِد لَبُكِر بِجَدِنَاثُل ا خَتَدَارٍ بُكِرُمُأَد لَمْت بَدَيْنَادُ خَرَيْنَا،

<u>ירונה בי־בו צוויה:</u> בַּי חְקְהַ וְחָל בְּנֶיףׁ הָוֹא מֵאָשֶׁי צֵּרֵי חִילְקָּוּ נְאַכַלְמָם אִמְהֹ בְּמְקוֹם קֹרְוֹשׁ

הַלְמֶוּ בֹּנָוּ וֹהְבֹאָב: الأطك الأط خثرك دفير منختار هَيْد نجِرْبَ نجَانَانِ هَيْدَ جَرَـ ** הַהְרוּמָה הָאַכְלוּ בְּמָקוֹם שָהוֹר וְאָת חֲוֹה הַהְּנִיפְּה וְאָתו שָׁוֹק וְיָח חַדְיָא דַאַּרְשוּהָא וְיָה שְּקָא

בּאַמֻר צְנָה יְהְנָה: Ċ¤Ч_αιζ□ مبدود جوزر بمزب بمزد ج יז מַל אַמָּג עַעַבְּלָנִים ְיִבְיאוּ לְעַנָּוֹשׁ בַּאָּבַמִּנִּשׁאַ מַּלְ מִנִּבְּנָּגִּאִ שַׁלְּלְ הַמְּרוּמֶה וַהְזֵּהְ הַמְּנִפְּה שְׁקְּא

Ľ.X: וּנְדַבֶּר מִמֶּטִי אֶּלְאַנַרְן נָאֶלְ וּמַלָּילִ מִמָּר עִם אַנַרן נָעָם

XÚŒŒĹĸU: ניא מפונבלוא בּנוֹ אַנוּ כוֹ نبانكر خزك ומיקלון ימה באַמר קדיש

מִנֹכַסְנוּ לַנְיַבְשָּׁנְאַ צַבְּנֵי, וֹשְּׁבָאֵלִי: עולפֿב ועולט בּּוֹב אָטִּוֹנִיכוּ בכן אַנוּ וּבְנָרְ וּבְנָּנְרָ וּבְנָרָרָ עִּמָּרָ אָבִי האפרשותא היכלון באַתר

עלם כמא דפקיד ין: نت خك نخطك مفك خفاه נשנעון לאבמא אבמא פבם !: באַפֹבְאָנוֹא נוַוּגִא

> offerings of the LORD made by fire, adı 10 dıanismat tadı gritaflo-laam sons that were left: 'Take the unto Eleazar and unto Ithamar, his And Moses spoke unto Aaron, and

and eat it without leaven beside the

commanded. made by fire; for so I am due, of the offerings of the LORD 13 because it is thy due, and thy sons' And ye shall eat it in a holy place,

altar; for it is most holy.

Israel. Peace-offerings of the children of out of the sacrifices of the given as thy due, and thy sons' due, thy daughters with thee; for they are 14 clean place; thou, and thy sons, and thigh of heaving shall ye eat in a And the breast of waving and the

as the LORD hath commanded.' thy sons' with thee, as a due for ever; the LORD; and it shall be thine, and wave it for a wave-offering before offerings of the fat made by fire, to of waving shall they bring with the The thigh of heaving and the breast

- בעבודמס מימס, ואין מכמיס בסוראמס במימס: (11) ולהורח. למד, שאפור שיכור בהוראה (מ"כ), יכול יהא מייב מימה, מלמוד לומר אתה בנייך אָפֶּן: ולא ממומו, כהניה
- קא:): אח המנחה. זו מנחם שמיני ומנחם נחשון: ואכלוה מצוח. מה חלמוד לומר, לפי שהיא מנחם לצור ומנחם ַ וְמֶׁמְפַּגֵּל גַּס בְּעַד מַׁבֵּלן בְּעֵמ סַהַוֹמֹ (דבריס שס): - קחו את המנחה. מף על פי שמסס מויניין, וקדשיס ממוריס למוגן (ובמיס (דברים ע, כ), ואין השמדה אלא פְּלוּי בנים, שנאמר וַשְׁשְׁמִיד פִּרְיוֹ מִמַּשַל (עמום ב, ע), ומפלמו של משה בעלה מחלה, שנאמר (בו) הנוחרים. מן סמיחה, מלמד שאף עליסה קופה מיחה על עון העגל, הוא שואמר וּבְּשַׁבֶּלן הִמְשַׁבֵּף ס' מָאֹד לְפַשְׁמִידוֹ
- (13) וחק בניך. אין לְבְּנִיֹם מק בקרשים: כי כן צויחי. באנינום יאכלוס (מ"כ פרק א, מ זבחים קא.): שעס, ואין כיולא בס לדורות, סולרך לפרש בס דין שאר מנמות:
- (14) ואח חזה החנופה. על עלמי לגור: האכלו במקום טהור. וכי אם הכאשונים אכלו במקום ממא, אלא הראשונים
- לומר כי מקך ומק בניך נמנו, מק לבניס, ומין מק לבנות (מ"כ שם י): במלק, אבל בנומיך לא במלק, אלא אם ממנו להם ממנום רשאום הן לאכול בחום ושוק, או אינו אלא אף הבנום במלק, מלמוד שסיא מסיר מליכנם שם מלורעים, מכאן שקדשים קלים נאכלין בכל סעיר (שם נס.): אחד ובניך ובנוחיך. אמס ובניך שסס קדשי קדשים, סווקק אכילמס במקוס קדוש, אבל אלו אין זכיכיס מוך סקלעים, אבל זכיכיס סס לסאכל מוך ממנס ישראל,
- מנופה, וישוב המקראות שלא יכתישו זה את זה כבר פרשתי שלשתן בלו את אהרן (לעיל ז, ל): סכמוב מכומס בשוק ומנופס במוס. לא ידענו. ששניסס בסכמס וסנפס: על אשי החלבים. מכאן שסמלביס לממס בשעת (31) שוק החרומה וחזה החנופה. לשון אשר סונף ואשר סורס. מנופס מוליך ומציא מרומס מעלס ומוריד. ולמס מלקן

עניקרם לאמר: אָלַמֹּוֹר וֹמּלַ אָנִיםֹתְ בֹּדֹנ אַנִּבוּן ممرع، طبي البيرة عرب يُرج لاء عرب المراه المراع المراه المراع المراه الم

خظتر نبيت: אָנַ גְּנָן הַמֵּדְה לְכַפָּר צְּלֵיהָם עוֹא וֹאִטְהוּ נְתָּוֹ לְכָּם לְמָאִע לְיִּרְשׁׁ וִיִּא וֹנִיִּה וְהַבּ לְכִּוֹן בּי בֹמְלַנְם עַפֵּבְתְ כָּג לַבְתְ עַבְּתְ הַנְים בּאָנַר בַּרִישׁ אָרֵי עהוע לא־אַכַלְהָּם אָת־הַחַמְאַת עָדֵין לָא אַכַלְהוּן יָה חַשְּהָא

אַנַוּע בַּעַּבְשׁ כַּאָּשֶׁר צִּוּוֹתִי: ترظيك جيرين لاخنك مكجرا مبهه يورون يدجك ودجكا בון לאַ־הוּבָאַ אָת־דָּטָה אָל־

ביום הייטב בְּעִינִי יְהוְה: אָטֿג פֿאַכָּע וֹאַכֿלְטַג עַמּאָען אָלִטַּם לְפַּגַרְ יְּחַנֶּח וַשַּׁלְּבֶּאַנְת 61 בלבור אים בהאלם נאט_ يبريشِد هِيدًا هِذِ مَنْهُم بِيا نَهُ أَنَاهِ

בְּנֵי צַּתַּרֹן דְצִּשְׁהַצָּרוּ לְמֵימַר: יבונו מכ אַלְמֹוֹר וֹמַלְ אִוֹטַמָּר תַבְעָר מַשֶּה וְהָא אָתּוֹקַר נְאָנו שְׁמָּנִר תַּחַשְּׁאִנ בְּרָשׁ בְּרָשׁ נְיָה נִיָּה אַפִּירָאָ בְּחַשָּׁהָא מִהְבָּעַ

خُرَفَلُ؉ مُرْبِيلًا كُلُو أَنْ: לְסַלְּחָא עַּל חוֹבֵי כִּנִשְׁתַּא

ניבו בקון שא בְּמָא דְפַּקּידִית: הא לא אָהַעַל מִדְּמַה לְבֵּית

:£ ◘ أَنْ: אַכּלִית חַשְּׁהָא יוֹמָא דִין הַהָּקִין זטי עקו קאלין אלי פון ונט הֹלְנוטִבוּן פֿבִם נֹג וֹהֹבֹהֹא וומא בון פריבו נת הפנוקהון וּמָכֵּיל אַהַרוֹ עָם מֹשֶּׁה הַאַ

> were left, saying: Ithamar, the sons of Aaron that angry with Eleazar and with behold, it was burnt; and he was the goat of the sin-offering, and, And Moses diligently inquired for

the LORD? make atonement for them before or, noistegation, to He hath given it you to bear the sanctuary, seeing it is most holy, and sin-offering in the place of the Wherefore have ye not eaten the

the sanctuary, as I commanded. ye should certainly have eaten it in 18 brought into the sanctuary within; Behold, the blood of it was not

Behold, this day have they offered

And Aaron spoke unto Moses:

of the LORD? have been well-pleasing in the sight the sin-offering to-day, would it things as these; and if I had eaten and there have befallen me such burnt-offering before the LORD, their sin-offering and their

ועל איחמר. בשביל כבודו של אסרן ספך פניו כנגד סבניס וכעם: לאמר. אמר לסס סשיבוני על דברי: דרוש דרש. שמי דרישום סללו, מפני מס ושרף וס, ומפני מס נלכלו ללו, כך סול במורם כסניס (פרק ב, ב) על אלעוד ויש אומרים מפני אנינוח נשרף, לפי שהוא קדשי דורוח, אבל בקדשי שעה סמכו על משה שאמר להם במנחה ואכלוה מלום: מודש, ומכולן לא נשכף אלא זה, ונחלקו בדבר חכמי ישראל, (בח"ב פרק ב, ח־י) יש אומרים מפני טומאה שנגעה בו נשרף, (15) שעיר ההשאה. שעיר מוספי ראש מודש. ושלשה שעירי המאות קרצו צו ציום שעיר שוים, ושעיר נהשון, ושעיר ראש

לשאח אח עון העדה. מכלן למדנו ששעיר כלש מודש היה, שהול מכפר על עון מומלת מקדש וקדשיו, שהמלת שמיני וצמקוס סקדש סימס, מדוע לא אכלמס אומס: ואוחה נחן לכם לשאח וגוי. שסכסניס אוכליס וצעליסס ממכפריס: . אלא אמר לסס שמא מוץ לקלעים ילאס ונפסלס: − בי קדש קדשים הוא. ונפסלם ביולא, וסס אמרו לו לאו, אמר לסס סואיל (דו) מדוע לא אכלחם אח החשאח במקום הקדש. וכי מון לקדש מכלוס, וסלם שרפוס, ומסו מומר במקוס סקדש,

(18) הן לא הובא וגוי. שמילו סובא סיס לכס לשרפס, כמו שואמר וְכֶל מַשָּמֹח שַׁשֶׁר יוּבָא מִדִּי (ויקרא ו, ויקרא (אַר): אבול וממלת נמשון לא לכפרה באו:

מייב להיות אוון עליהם כאלו, כגון כל האמורים בפרשת כהנים שהכהן מעמא להם: - ואבלהי השאח. ואם אכלתי, הייעב שלני כסן גדול, ומקריב אונן (ובחים קא.): וחקראנה אוחי באלה. אפילו לא סיו סמחים בְּנִי, אלא שאר קרובים שאני . אמר להם משם שמא זרקשם דמה אוננים, שהאונן שעבד חלל, אמר לו אהרן, וכי הם הקריבו שהם הדיומות, אני הקרבחי, לא, כא), סרי כשרלס דבר לפני משס ולפני סנשיאים, זו מלאמי בספרי של פניס שני: הן היום הקריבו. מסו אומר, אלא יברין שיהה מלמיד משיב את רצו, יכול מפני שלה היה באלעור להשיב, מלמוד לומר וַיּהֿמֶר הֶלְּטֶּוֶ הַ הַפֹּקן הֶל הַנְצֵי הַצְּבָח וגוי (שם איממר, ואסרן מדבר, סא ידעם שלא סימס אלא מדרך כבוד, אמרו, אינו בדין שיסא אבינו יושב ואנו מדברים לפניו, ואינו (19) וידבר אחרן. אין לשון דבור אלה לשון עו, שנאמר ויָדַבּר בְשָׁס וגו' (במדבר כה, ס). הפשר משס קלף על אלעור ועל חאבלו אחד. היה לכם למכלה אף על פי שמחם אוננים: באשר צויחי. לכם במנחה:

בְּעֵּינְיוּי (פּ) ៰៹៲៲៙៰៸៴ は没に

נוניטַ⊏ ושְׁמַע משָׁה וּשְׁפַר בְּעַינוֹהָי:

well-pleasing in his sight. And when Moses heard that, it was

אַבְרָן לֵאמָר אָלֶבֶם: ממן נוֹנְבַבָּר יְהְנְיִׁה אָבְרַמְאָהַר וֹאָבְ וּמִבְּיִבְ יִי מִם מָאָר וּלְאַנִין

يَخُلُهُ هُرِ خُرْدُ نَشِلُهُم كِهُرُكِ مَعْزِيهِ مَا خُرْدَ نَشِلُهُمْ كُمَّامُكُ למימר להון:

בּבְעִין:

which ye may eat among all the 2 saying: These are the living things Speak unto the children of Israel,

and to Aaron, saying unto them:

And the Lord spoke unto Moses

beasts that are on the earth.

הַבְּהַמֶּה אֲשֶׁר עַל־הָאֶהֶץ: וַאָּט הַהַיָּה אַשֶּׁר האַבְלוּ מִבֶּלְ דָּא הַיִּהָא דְּהֵיכְלוּן מִבָּל

خِלًا עַפְּגֶטָת פַּרְסָׁה וְשׁׁסַעַּת בֹּל דִּסְדִיקְא פַּרְסָתַה וּעַמְלְפָּן בְּעִירָא דְעַל אַרְעָא:

ye eat. the cud, among the beasts, that may 3 wholly cloven-footed, and cheweth Whatsoever parteth the hoof, and is

אַּב אָע זִע לַאָ טַאָּכֹבְנִ מִמּהַבָּי, פֹבַם זִע בַּגוֹ לָא טַנִכֹּנְנִוֹ בַּבְּהַלְּהַ אָנִה הַאָּבֶלְנִי: שֶׁסַע פְּרְסֹת מַעַּלָת גַּרֶה טִלְפִין פַּרְסָתַה מַסְּקָא פִשְׁרָא

פַּמְבֹא עוּא ופַּרְסְתִיה לָא פֹּבְסְׁנֵא זְּנִי נִּמְלָא אָבוּ מִפֹּגִל

unclean unto you. but parteth not the hoof, he is camel, because he cheweth the cud them that only part the hoof: the them that only chew the cud, or of Nevertheless these shall ye not eat of

ְ ן אֶת־תַשְּׁפְּןְ בְּי־מַעֲלֵה גַרְהֹ הֹוּא וְיָה שַבְּיָא אֲרֵי מַסֵּיק פִּשְׁרָא ځڅ□∶ יפַרְסָה אֵינָנִנּי מִפְּרִיס טָמָא הָוּא הַנְּמָל בִּי־מַעֲּלֶה גַּרָה הוּאַ הַגַּרְה יִמִּמַפְּרְסֵי הַפַּרְסָה אֶת־

לך לסקל בקדשי דורום:

څڅ□∶

סְדִיקְא מְסָאַב הוּאַ לְכוֹן:

hoof, he is unclean unto you. רפַרְסָר לָא יַפְּרֶיס טְמֵא הָוּא הוּא רפּרִסְתִיה לָא סְרִיקָא an ton the cut burreth the cut burreth and the cut directly not the And the rock-badger, because he

וגוי: היום. אבל אנינים לילה מומר, שאין אונן אלא יום קבורה (שם ק:): היישב בעיני הי. אם שמעת בקדשי שעה, אין

מְסָאַב הוּאַ לְכוּוֹן:

(02) ויישב בעיניו. סודס ולה בוש לומר לה שמעתי (מ"כ פרק ב, יב):

ולמיממר: לאמר לישראל, כשסיא אומר דברו אל בני ישראל, הרי דבור אמור לישראל, הא מה אני מקיים לאמר אליהם, לבניו, לאלעזר (I) אל משה ואל אהרן. למשה למה, שילותר ללסרן: לאמר אליהם. למר שילותר לללעור ולליממר, לו לינו ללל

זאח החיה מכל הבהמה. מלמד שסבסמס בכלל מיס (מולין על.): מאכלו וגוי. אף בשרלי המים אחו מכל מין ומין והראה להס, וכן בעוף ואם אלה משקלו מן העוף, וכן בשרלים ווה לכם הממא: ויקכם כבס יג, ב): זאח החיה. מלמד שסיס משס פוחו בחיס ומכפס פוחס לישכפל ופח מפכלו וופח לפ מפכלו. פח וס עליסס מצוח, ולאומוח העולס לא אפר כלוס. משל לרופא שנכנס לבקר אם החולה וכוי, כדאימא במדרש רבי חוחומא (פ"ו, מאסבס: זאח החיה. לשון מייס, לפי שישראל דבוקיס במקוס וראויין לסיות מייס, לפיכך סבדילס מן סעומאס וגור (ב) דברו אל בני ישראל. את כולם סעום לסיות עלותים גדצור זה, לפי עהועוו גַּדְּתִּימֶט וקצלו עליהם גוירת התקום

עלים בעשה ולא מעשה (זבחים לד.): ימירם סים לדרשם, לסמיר את קשליל סנמלה במעי אמו: אחה האבלו. ולה בסמה עמהם, והלה בהוהרה סיה, הלה לעבור הַנְּבְּרִיס (שמוחל־ב יד, יד), שהוח נגרר חחר הפה, וחרגומו פְּשָׁרָח, שע"י הגרה החורל נפשר ונמוח: → בבהנוה. מיבה זו גרה. מעלס ומקיפס ספוכל ממעיס ומסוכם פומו למוך פיס לכמצו ולעסנו סדק: - גרה. כך שמו, וימכן לסיומו מגוכם אַיָס כמרגומו וּמַמַלְפָּחׁ מַלְפִין, שיש שפרסומיו סדוקות מלמעלה וחֿינן שסועות ומוצדלות לגמרי שמלמעה מחוצרות: – מעלח (3) מפרסת. כמרגומו קדיקה: פרסה. פלאנמ"ס בלט"ו: רשסעת שסע. שמובדלת מלמעלה ומלמעה בשמילפרנין,

מְמָאָר הָוֹא לְכֶּם: הוא ופַרְטָה לַא הפַרִיסָה היא ופַרְסָהַה לָא סָרִיקָא

בּבָה לא־יִנְּיִר שָמָא הִוּא לַבֶּם: וְאָת־הַחַוֹּיִר בִּי־עַפְּרִיס פַּרְטָׁה הוא וְשׁסָע שֶׁסַעַ פַּרְטָּה וְהָוּא

לְאַ טִּנְּעִי מְמֵאָים הָם לְכֶּם: « מִבְּמֶּבׁם לָא עאַכְלוּ וּבְנִבְלְנִוֹם מִבּמֶּבֹבְיוּן

בַּמָּוֹם בּוֹמֶּוֹם וּבַוֹּטַׁלְים אָטָם בּוֹמָמִּוֹא וּבִּוֹטַלְיָּא נִטַּעוּן ﴿ خِرَ يُجْمُدُ حِنِي مُنْفِيدٌ لَكَمُكِمُنَا حَرَ يُحْرِيبَ خِيدًا لِمَخْفِيا خِيرِيْهِ אָת־זֶה הָאָבְלְוּ מִכָּל אֲשֶׁר בַּמָּוָם יָת דֵּין הַיִּכְלוּן מִכֹּל דִּבְמִיָּא

نجح تجهد تخداجه فتقدد UXCC::

ځ۵۵∶ הַחַנְה אַמְּבֶׁר בַּמְּנִים שֶׁבֵּא חֵם דְּבְּמָנָא שִׁקְצָא אָפּוּן לְכִוּן: מפַל שָׁבֶּוֹם וּמִבָּלְ דָפָּׁהָ בַּמִּנִּא וּמִכָּלְ נַפְּהָא בַוֹּנִילָא סי וֹשֹׁמְשְׁמִי בּיּמִים יבּוֹנִילִים

יי וֹמְפּֿא וֹבְוֹנִ לְכֵּם מִּבָּמְּבִם לָאָ

עאָכְגוּ וֹאָטַ וֹלַלְטָׁם שַׁהַּשַּׁגוּי

څڅ□∶ إَمَّا مِنْ عِنْ اللَّهِ عِنْ اللَّهِ عِنْ اللَّهِ عِنْ اللَّهِ عِنْ اللَّهِ عِنْ اللَّهِ عِنْ اللَّهِ عِنْ اللَّهِ عِنْ اللَّهِ عِنْ اللَّهُ عَنْ ْكُ عَلَّا اللَّهُ عَنْ اللَّهُ عَنْ اللَّهُ عَنْ اللَّهُ عَنْ اللَّهُ عَنْ اللَّهُ عَنْ اللَّهُ عَنْ اللَّهُ عَنْ اللَّهُ عَنْ اللَّهُ عَلَيْكُمْ عَنْ اللَّهُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَّ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَّا عَلَيْكُمْ عَلَّا عَلَّا عِلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عِلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَّا عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَّا عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَّا عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلْ כק בבינו ביה גיצין וַבַּלְפָּין

מְסְאֵבְא הִיא לְכוֹן: וֹאָטַ עַאַבְוֹיָבְעַ בְּיִרַעַעַעַלְתַ נֵּבְתְ וָיָהַ אַבְוִבָּא אָבִי מַסְּקָא פַּמָּבָא

נווא פּהָבא לָא פֿהַר מַסָאַר הוא ומַטְּלְפָּן טִלְפִין פַּרְסְתֵיה וֹנִע עַוֹנִגְא אָב, סִבְּנִע פּּבְסִנֹא

הוא לכון:

מְסְאָבִון אִנּוּן לְכִוּן: ילללילטיון לא טלובין לא שולנון

וֹכִלְ גַׁלִינִי לִיהִי אַיִּאָין וְשַׁלְפָּין تارخدانا:

בּׁנֹמִמֹּנֹא יִבְנַנִיקְיָּא מִכָּק נִינִימָא

לְא שׁיכְלוּן וְנְת נְבִילַהָהוֹן

نفظغٰم ندبا خربا مخفندبا

unto you, waters, they are a detestable thing the living creatures that are in the that swarm in the waters, and of all in the seas, and in the rivers, of all And all that have not fins and scales

and in the rivers, them may ye eat. and scales in the waters, in the seas,

These may ye eat of all that are in

their carcasses ye shall not touch;

Of their flesh ye shall not eat, and

cheweth not the cud, he is unclean

And the swine, because he parteth

7 the hoof, and is cloven-footed, but

she is unclean unto you

the cud but parteth not the hoof,

And the hare, because she cheweth

9 the waters: whatsoever hath fins

they are unclean unto you.

unto you.

have in detestation. flesh, and their carcasses ye shall 11 unto you; ye shall not eat of their and they shall be a detestable thing

thing unto you. in the waters, that is a detestable Whatsoever hath no fins nor scales

(8) מבשרם לא האכלו. אין לי אלא אלו, שאר בהמה עמאה שאין לה שום סימן עהרה מנין, אמרת קל וחומר, ומה אלו

- (\(\frac{1}{2}\)(\(\frac{1}\)(\(\frac{1}{2}\)(\(\frac{1}{2}\)(\(\frac{1}2\)(\(\frac{1}2\)(\(\frac{1}2\)(\(\fra (9) סנביר. אלו ששמ נהס: קשקשת. אלו קליפין הקבועים בו (חולין נמ.), כמו שנאמר ושֶרְיוֹן קשְׁקַשִּׁים הוּא לְבוּים נבלה קלה לא כל שכן, ומה מלמוד לומר לא מגעו, ברגל (ראש השנה מו:). (זהו שאמרו חייב אדם למהר עלמו ברגל): כל, ל), כהנים מוזהרין, ולין ישראל מוזהרין, קל וחומר מעחה, ומה עומאת המת חמורה לא הזהיר גה אלא כהנים, עומאת וקרנים ועלפים: 🗆 ובובקחם לא חגעו. יכול יהו יעראל מוזהרים על מגע נצלה, מלמוד לומר שָמור שֶׁל הַפַּהַנִים וגוי (ויקרא שיש בסן קלת סימני מסרס אסורות וכוי (כל סענין בת"כ פרק ג, ב): מבשרם. על בשרס באוסרס, ולא על עלמות וגידין
- (II) ושקץ יהיו. לאמור את עירוציםן אם יש בו בנותן מעס (תולץ למ.): מבשרם. אינו מוזהר על הקנפירים ועל (10) שרץ. בכל מקום משמעו דבר נמוך שרוחש ונד על החרן:
- סעלמום: ואח גבלחם חשקצו. לרבום יבחושין שםינין (חולין םו.), יבחושין מושיילונ"ש בלע"ו:

07	چَر پَوْدٍا بَعْنَا بَشَاءِ يَتَذِيَّا عِرًا هَاجِع پُوءًا بَيْهَ رُچْם:	בּל רַחְשָׁא דְּעוֹפָא דִּטְּחַלֵּיךְ עַל אַרְבַע שָׁקְצָא הוּא לְכוֹן:	All winged swarming things that go upon all fours are a derestable thing unto you.	70
61	ױשָׁר הַחֲסִידָּה הְאַנְפָּה לְמִינָהּ װשָּׁת־הַדּיִּכִיפָּת וְאָת־הָצְַטַּבְּרִּ:	מורָא וֹמְמַלְיפָּא: וְחָוְרִיתָא וְאָבּוֹ לִזְנָה וְנַנָּר	and the stork, and the heron after its kinds, and the hoopoe, and the bat.	61
81	נאָט_טַבְאָט נאָט_טַקּאָט נאָט_טַלְאָטָ	וּבוֹטֹא וֹטֿטֹא וּנַבֿטַבּיטֿא:	and the horned owl, and the pelican, and the carrion-vulture;	81
Δı	ױשָּׁמִדּתַבְּיִס וְאָמִדתַשְּׁלֶּוְדִּ וְאָמִד תַיַּנְשְׁוּף:	וֹשְׁבֵּיִה וֹמִבְּנִינִא וֹשׁפּוּפָא:	and the little owl, and the cormorant, and the great owl;	Δī
91	ְנֵאֵת בָּת הִיַּעְּנְׁה וָאָת־הַתַּחְטֶס יְאָת־הַשְּׁחַף יְאָת־הַנֵּץ לְמִינֵהוּ:	שַּׁהְפָּא וַנִּצְא לְּוְנִיהָי: מְּחְפָּא וַנַצְא לְּוְנִיהָי:	and the ostrich, and the night-hawk, and the hawk after its kinds;	91
ζI	אָנו בְּלְ_מְנֵר לְמִּינְוִ:	נְתְ בְּלְ עֵּוְרְבָא לְּוְנֵיה:	every raven after its kinds;	ζI
† 1	וְאֶמַתְהַבְּאֶׁת וְאֶמַתְהַצִּנְּת לְמִינְהּ:	نتائع نمنخانه خائك:	and the kite, and the falcon after its kinds;	† I
٤١	ڹۿٮٙۼٚڕۧڽٚ؋ٷۼڎڎ٦ۦڽٙڟؙڗڂڔؗٚۼ ؽۼڿڒؙڎٷۣڿ؆ؚۦۺڡۼڡۦڽڎ۠ڥڎ ڹۼٮٙڽڿ۫ڽ٥ڹۼڡ؈ڹۼڹڎؿ؞	וְמֶר וְמְּוְלֶא: לְא וִהְאַכְלְּוּן שִׁקְצִא אִנּוּן נִשְׁרָא וְנְה אִבְּין הְשְׁקְצִא אִנּוּן נִשְׁרָא	And these ye shall have in detestation among the fowls; they shall not be eaten, they are a detestable thing: the great vulture, and the beatded vulture, and the oppray;	٤١

מניץ, מלמוד לומר כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במיס, הא אם היו לו במים אף על פי שהשירן בעלייתו מותר (מ"כ פרשתא (21) אשר אין לו הגר. (מ"כ) מס מלמוד לומר, שיכול אין לי שיסא מומר אלא סמעלם פימנין שלו ליבשם, סשירן במים

בסנאס, מלמוד לומר לא מאכלו (דבריס יד, יב), באכילה אסורין, בהנאה מומרין. כל עוף שנאמר בו למינה, למינו, למינהו, (13) א יאבלו. למייב אם המאכילן לקענים (יבמום קיד.), שכך משמעו לא יהיו נאכלים על ידך, או אינו אלא לאסרן व, 'वे):

יש באומו סמין שאין דומין זה לזה לא במראיהם ולא בשמומם, וכולן מין אחד:

(15) הנץ. לישפרוי"ר:

(TI) השלך. פירשו רבומינו (חולין סג.) זה השולה (פי' מגביה) דגים מן הים, וזהו שמרגם אונקלום וְשְׁלֵינוּנְא: בום

(18) החגשמת. סיא קלצ"א שורי"ן, ודומס לעכבר ופורחת בלילה, ומושמת האמורה בשרלים היא דומה לה, ואין לה עינים, וינשוף. סס נואימי"ש סנועקיס בלילס, ויש לסס לסמות כאדם, ועוד אתר דומה לו שקורין ייב"ן:

(19) החסידה. זו דיס לבנס, ליגוני"ס, ולמס נקרא שמס מפידס שמושס מפידומ עס מברומים במזונות (20): האופה. ולוכין לה מלפ"ה:

מי שלמוו (דף פת:): נקרא שמו דוכיפת, שהודו כפות, וזו היא כרצלמו, וְגַבֵּר מוּרֶא, נקרא על שם מעשיו, כמו שפירשו רצומינו צמם' גימין צפרק סיא דים רגונית, ונראם לי שסיא שקורין לם סיירו"ן: הדוכיפה. מרנגול סבר, וַבַרְצַּלְמּוֹ כפולס, ובלעו סרופ"א, ולמס

(02) שרץ העוף. סס סדקים סגמוכים סכוחשין על סמרן, כגון וצוצים ולכעין ויחושין וחגצים:

خُرَدَةُ مِن خُرْتُكُ فِينًا مَم لَكُمْ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّا اللَّا اللَّا اللَّهُ اللَّا الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ا (ح، ﴿٨)[ط، ﴿إِ حَلَّمْ لِي طَقِّمَ لِمُ الْحَمْ لِيَرِيْدِ عَلَى إِذِا لِمُعْذِيِّةً ية بَفْرَا يَمَارُ وَلَا يَهَا فِي اللَّهِ اللَّهُ اللَّالَّالِي اللَّهُ اللَّهُ اللّلْمِلْمُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّا

וֹאָט_ביבוֹלֵד לְמִּנִדְרֵנִי לְמִּנְדֵינִ נֹאָעַ בַּעַוֹרָנְלָ לְמִּנְדָינִ וֹנִי עַנִּבְּאַ לְזִּנְעַנִ וֹנִי עַנִּבָּאַ يع لِيَعَلَقُك كُمْرَنِ لِهُلا لَوَكُمُونَ وَبَحْهِ كُنِيْتِ زِيْنَ لِهُلا كَيْنَانِهِ كُنِيْنِهِ كُنِيْنِهِ אָת־אָּכֶּר מִהֶם תֹאַבֶּלוּ אָתַ יָת אָבֶּין מִנְּהוֹן מִיכְלוּן יָת

בּגַלְנִם מֻּפֹּא בִנִּא לַכֶּם: ق إذر يُهْدًا بَعْنَا يُجَهِّد كَا يَعْدُونَ إِذَا النَّهُم لِعَنْظِمَ لِكُرْبَةِ

בְּנִבְלְנִים וֹמְמֹא הַגַעַנְתְּלְנִים וֹמְמָא הַגַעַנְתְּ ⁺₹ ڶڔڴڴ۪ڔۧ۩

בְּלְבַוֹת וֹמְמָא מַּבַבְנַמֶּבִי: ⁵² וֹכַּٰל_עַנְמִּאָא מִנִּבְּלִנִים

چَپُت رَمْقِٰٰ٪: שְׁמֵאָנִם עִים לְכִּים כֹּלְ-עַנְיֹגָהַ תַּפַּבֹא מַסְאָבִוּן אַנּוּן לְכֵוּן כָּלִ שַּׁסַמַּת וְגָרֶה אֵינֶנָה מַעֲּלֶה שַּׁמְּלָפָּא אינְנָּה פַּרְסְׁה וְשֶׁסַעוּ אֵינֶנָּה פַּרְסְּתִּה ÄÄL

تركنت לקפְּצָא בְּהֹוֹן עַּלֹ אַר אָת־זֶת הְאַכְלְנְי מִכּלְ שֶׁבֶּלְ בָּרִם יָת בֵּין מִיכְלְיוֹ מִכּלְ

בְּמָמֵא: בּוֹבׁילַטַּהוֹן יָהֵי מִסְאַב עַּר שׁמּמֹאוּ בּֿלְ-עַנִּיֹמֹ נּלְאִבְּוֹ שׁסְטַּאַבוּוּ בּלְ גַּוֹפֿנִר

هَلُوَم لَاذِرْنَا شِكَمُمُ لِذِي ذُرِياً:

上口点が: לְבוּמֻוְנִי וֹנִנִי מִּסְׁאַב מֹּגַ نُحَدِّه لِخُم لِمُنْ مَائِدُ مِنْ لِمَالِ لَمُعَمَّم

בּוֹעַבר בְּהוֹן יְהֵי מְסְאַב: ıĠ'nĽ% נמלפון עוא לַכַּל בַּמִּירָא בַּעִיאַ סָבִיקָא

> the earth; their feet, wherewith to leap upon fours, which have jointed legs above Ils noqu og 1srlt sgnirt gnimsewe 12 Yet these may ye eat of all winged

after its kinds. after its kinds, and the grasshopper locust after its kinds, and the cricket locust after its kinds, and the bald even these of them ye may eat: the

detestable thing unto you. which have four feet, are a But all winged swarming things,

until even. carcass of them shall be unclean 24 unclean; whosoever toucheth the And by these ye shall become

clothes, and be unclean until the the carcass of them shall wash his And whosoever beareth aught of

them shall be unclean. you; every one that to toucheth cheweth the cud, is unclean unto but is not cloven footed, nor Every beast which parteth the hoof,

יודעים להצדיל ביניהם: םימנים סללו מלויין באוחן שבינוחינו, אבל יש שראשן ארוך ויש שאין להם ונב (שם סה:), ולריך שיהא שמו חגב, ובוה אין אנו מהרה נאמרו בהם, ארבע רגלים, וד' כנפים, וקרסולין אלו כרעים הכסובים כאן, וכנפיו חופין אם רובו (חולין נע.). וכל מן סמרן מסחוק במוחן שמי כרעים ופורח, ויש מהן הרבה, כמוחן שקורין לנגושמ"ם, מבל מין מנו בקימין בהן, מרבעה סימני (IS) על ארבע. על די רגלים: ממעל לרגליו. ממוך לנוחרו יש לו כמין שמי רגלים לצד די רגליו, וכשרולם לעוף ולקפוץ

- (33) וכל שרץ העוף וגוי. נאללמד שאס ישלו המש מסור (מ"כ פרק ס, י):
- (44) ולאלה. (מ"כ) סעמידין לסאמר למעס בענין: חשמאר. כלומר בנגיעמס יש מומאס:
- ۲٬۱): (25) וכל הנשא מובלחם. כל מקום שולמרה טומלם משל, ממורה מטומלם מגע, שהיל טעונה כצוס בגדים (שם פרשמל
- בסמס ממחם מממחם, ובענין שבסוף ספרשה פירש על בסמה מהורם: (62) מפרסח פרסה ושסע איננה שוסעה. כגון גמל שפרסח סדוקה למעלה, אבל למעה היא מחוברם. כאן למדך שנבלח

בְּנִבְלְעָם וֹמְמָא מַּגַ_עַמְלְנִבּיּ מְמָאָנִם עִם לַכִּים כַּלְ_עַנְיָגָּהַ حد تابت

څڅ۵: (۵) לְּבִּימִאְ אָּטַ יָּבְקְּעָׁם יְבַבֶּּס בְּנְרֵיוּ יְדִישׁוֹהִי וִיהֵי מְסְאָב עַּבּ װְהַנְּשְׁאָ אָטַ יִּבְקְלְיָם יְבַבָּס בְּנְרֵיוּ יְדִישׁוֹהִי וִיהִי מְסָאָב עַּבּיּ

נעקב למינהו: מּלְ בַּנְאַבֶּין בַּנְבְּבָב וְבְיִמְכַבְּבַר בְּבְבִינִים מּלְ אַנְעָּא בוּלְבָּא יַּ װְדְּיְ לְכָּם הַשְּׁמֵא בַּשְּׁבֶץ הַשְּׁבֵץ וְדֵין לְכוּן דִּמְסְאַב בְּרִחְשְׁא

نتائم نتفنهٔ فد: ٥٤ لَلْكُوّْلُكُلُوْلِياً ٤٥ ίĽĊŨ

נְהְבָּא מַרַ הַבְּּבֶּי تَقِيرٌ حِدً-بَفَرُو جِيْنَ جِمْنِهِ . ¹⁶ אָלֶּע עַמְּמְאָנִם לְכֵּם פַּבְּלְ- אָנְּגוּ צִּמְסְאָּבִּגוּ לְכִוּוּ פַּבְּלְ

نَصْتَاد: בּמֹנִם וּוּבָא וֹמִמֹא מַרַ־הַמָּנִר בְּלֵי אֲשֶׁר־יִנְשְׁה מִלְאַבֶּה בָּהָה בְּגֶר אִיִּעִירִ אַנִּ מְּבִל בְּלִי דְּאָנִ אִנְ לְבִנְּהָ אִנְ מְשָׁבִּי בִּלִי בּ בְּמִלְם יִשְּׁמָא מִכְּלְ־כְּלִי־עֵץ אַנֹ בְּמִוֹחָהוֹן יָהִי מְסְאַב מִכְּל מָאן וֹכִאַ אַּמֶּב_וֹפָּאַ_מֹּלְּוֹוְ מִנְיָם וּ

נאַנו ניהברו: אֶלְ שִׁיְבְיִּ בְּּלְ אֲמֶוֹר בְּתוּבְוּ יִשְׁמָא לְנֵּיִה בּלְ דָּבְנִּיִה יִסְתָּאַב عدره، اَجْرُ خَرْدَ بِثِثُمْ هُمُدَ نَجْرَ مُثِلًا لَا تَصْلَا لَا تَصْلَا لَا تَصْلَا لَا تَصْلَا لَا تَصْلَا

בְּמָמֵא: לללילטעון יהי מפאר ער ממאדון אַנון לַכוּן כָּלְ בִּוֹלַבַר עַנְיִלְכָּט מַּלְ-אַרְבָּע תַּיְהָא דִּמְתַלְּבָּא עַלְ אַרְבַּע لْحُرا لللزَّكِ هَمْ فَضِّر، خُخُمْ لُحِمْ يَطْتَخْرِكُ هَمْ بْعَيْنَدْ خُخُمْ

בְּמִתְּא מִסְאַבִּין אִנּוּן לְכִוּן:

ומכברא וצבא לונוהי:

וּאָמֶוּטִא: لْتَخْمُكُمْ لَيَخُعُ لَحِينَعُ لَتَخْمُنَعُ لَلَّهُ لَمُ

口口 ひがい במוְטַבוּן יְבֵי מְסָאַב בטַמָּא פֿב בַּנֹעַנַד בַּעַנָן

מַּר רַמְּמָא וְיִרְבֵּי: בְּחִוֹן בְּמִנְא יְהְעַלְּ הִּל כֹּלְ מֹאוֹ בִּוֹטְהַבִּיג הַבֹּוֹגִא לכל דיפול עלוהי מנהון

ائتين نائخديا:

be unclean until the even. whoso toucheth their carcass shall fours, they are unclean unto you; 27 paws, among all beasts that go on all And whatsoever goeth upon its

unclean unto you. unclean until the even; they are 28 them shall wash his clothes, and be And he that beareth the carcass of

and the great lizard after its kinds, the earth: the weasel, and the mouse, noqu mrewe that sgnint gnimrewe nuclean unto you among the And these are they which are

the sand-lizard, and the chameleon. 30 land-crocodile, and the lizard, and and the gecko, and the

they are dead, shall be unclean until whosoever doth touch them, when you among all that swarm; These are they which are unclean to

unclean until the even; then shall it be put into water, and it shall be wherewith any work is done, it must or sack, whatsoever vessel it be, vessel of wood, or raiment, or skin, shall be unclean; whether it be any when they are dead, doth fall, it And upon whatsoever any of them,

it shall be unclean, and it ye shall any of them falleth, whatsoever is in And every earthen vessel whereinto

be clean.

(27) על כפיו. לגון כלבודובוחמול: שמאים הם לכם. למגע:

- וקדשים, וליכנם למקדש: החלד. מוש"מילם: והצב. פויי"מ, שדומה ללפרדע: (92) וזה לכם השמא. כל מומאות הללו אינן לאימור אכילה, אלא למומאה ממש, להיות ממא במגען, ונאסר לאכול מרומה
- (30) אנקה. סרילו"ן: הלשאה. לישרר"ס: החמש. לימל"ל: הנשמה. עלפ"ל:
- (28) במים יובא. ואף לאחר עצילחו עמא הוא לחרומה: עד הערב. ואחר כך ושהר. בהערב העמע (יצמות עה.):
- (מ"ל ל"ל במוכו): ואחו חשבורו. למד שלין לו מסרס במקוס (מ"כ פרשמל ז. יג): (33) אל חוכו. אין כלי מרם מיעמא אלא מאוילו (מולין כד:): כל אשר בחוכו ישמא. הכלי מוזר ומעמא מה שבאוילו

iààx: תּהְפַּע אָהָּב וּהְּטְע בַּבְּלְ-בָּלִי מִסְאַב וַבָּלְ תַהָּפִּיֹא בּוֹהְטִּינּי זְבְוֹא מְּבְׁוֹנִ מִוֹם וֹמִמֹא וֹכֹּלְ בֵּנִהְּלְנִוּ הַּלְוָנִיִּ מפְּלְ־הָאָבֶלְ אֲשֶׁרִ יֵאָבֶלְ אֲשֶׁר מפָלִ מִיכָלְ

בום וממאום והוו לקם: נְּמְמָא שַּׁנְּב וְכִּיבָיִם יַּמָּץ מְמָאָים يُوم لِجَمْكِ مَاثِحُمْ مَاثِحُمْ ثَلُو المُحْدِيرِ لُوحِيْ

הַעוֹר וְנִינֹתּ בִּנִבְלִטִּם וֹהַמָּא: ⁹⁶ אַר שִּׁמְיָן וּבָּוֹר מִקְּוֹה שָׁיִם יִהְיָה

וֹב'. וֹטּוֹ מָנִםְ הַּלְ יָנָת וֹלֹפֹּלְ וֹאָנוּ, וֹטֹוֹטִבוּוּ מֹגֹא הֹלְ בַּנ זְנְוּתְ אֵׁמֵּבְ נִזְּבֵׁתְ סִּנְוַנְ נִיִּאֵי

﴿ رُوٰتِ: (٥)

בּבֹלְ מָאוֹ וְעֵוּ מִסְאַב:

ומְסְאָבִין יְהוֹן לְכוּוֹ: וֹכׁובוֹם וֹטַּבְתוּן מִסְאָּבוֹן אִנּוּן הֹבְוָנִי, וֹנֵי, מִסְאַר שַׁנּוּר מנבילתהוו باهاد

דּוֹבׁוּלְטַׁבְוּן וֹבִוּ מִסְאַבּ: בום מגלו לווכ בוט בנושט

לב זרמ זירוע דיוף רע דבי ל ב ובי יפל מנבללףם פלים בלים בלים ביאבר יפול מנברלה בלי וביל מנברלה בלים בלי

עַלוֹהִי מְסָאַב הוּאַ לְכוֹן: מַנְּבְׁלְנִים מְּבְּיִנִ מְמָנֵא בִינִא זָבְמָּא נִופּנִק מִנְּבִּנְקִיבִינִן

> shall be unclean. every such vessel that may be drunk shall be unclean; and all drink in 34 eaten, that on which water cometh, All food therein which may be

unclean unto you. they are unclean, and shall be pots, it shall be broken in pieces; unclean; whether oven, or range for part of their carcass falleth shall be And every thing whereupon any

carcass shall be unclean. be clean; but he who toucheth their 36 wherein is a gathering of water shall Nevertheless a fountain or a cistern

sown, it is clean. upon any sowing seed which is to be And if aught of their carcass fall

thereon, it is unclean unto you. and aught of their carcass fall But if water be put upon the seed,

סנאכל בבם אחח, ושיערו חכמים אין בים הבליעה מחזיק יוחר מבילת חרנגולם: משנמלשו. ולמדנו עוד שאין אוכל מעמא אחרים אלא אם כן יש בו כבילה (מ"כ פרק ע, א. יומא פ.) שנאמר אשר יאכל, אוכל יפפלו עלייסן משנסלשו, שאם אמה אומר מקבלין הכשר במסובר, אין לך שלא באו עליו מיס, ומהו אומר אשר יבוא עליו מיס, מליעמא מאויר כלי מרם, שהרי עומאה עלמה נגעה בהן מגדן. ולמדנו עוד, על ביאה מים שאינה מכשרה זרעים אלא אם כן וספם שנייה, ולא נאמר כואין אם המנור כאלו מלא עומאה וחהא הפס מחילה, שאם אומר כן, לא נממעמו כל הכלים לפיכך אינו חזור ומעמא כליס שבחורו. ולמדנו עוד שהשרך שנפל לאויר מנור והפת בחורו ולא נגע השרך בפת, המנור ראשון מישמא מאויר כלי מרש ואין כל הכלים מישמאין מאויר כלי מרש, לפי שהשרך אב השומאה והכלי שנשמא ממנו ולד השומאה, שנינו (פססים כ.:) יכול יהיו כל הכליה מממאין מאויר כלי חרס, חלמוד לומר כל אשר בחוכו יטמא, מכל הארכל, אוכל ומשקה עליו מיס או כל משקס אשר ישמס בכל כלי ישמא האוכל. ועוד למדו רבומינו מכאן שאין ולד העומאה מעמא כלים, שכך מומאס לעולס, ואפילו נגוב, וסיין וסשמן וכל סנקרא משקס מכשיר ורעים למומאס כמיס, שכך יש לדרוש סמקרא אשר יבוא הרבה, למדנו שאין אוכל מוכשר וממוקן לקבל מומאה עד שיבאו עליו מים פעם אחת, ומשבאו עליו מים פעם אחת, מקבל וסוא במוך כלי מרם סממא, יממא, וכן כל משקס אשר ישמה בכל כלי וסוא במוך כלי מרם סממא, יממא. למדנו מכאן דברים (44) מכל האכל אשר יאכל. מוסג על מקרא סעליון כל אשר בחיכו יעמא, מכל האכל אשר יאכל. מוסג עליו מיס,

יחץ. שאין לכלי מרם עסרס בעבילס: ושמאים יהיו לכם. שלא מאמר מנווס אנילנומנס, מלמוד לומר ועמאים יהיו לכס, (35) חגור וכירים. כליס המעלעלין הס,והס של מרם, ויש להן מוך, ושופת את הקדרה על נקב המלל, ושניהס פיהס למעלה:

וחומר, אם מעהר את העמאים מעומאתם, קל וחומר שיניל את העהור מליעמא, לכך נאמר ונוגע בנבלתם יעמא: מעומאסו: - ונוגע בגבלחם ישמא. אפיי הוא בפוך מעין ובור ומגע בנבלסס יעמא, (ס"כ פרשמא ע, ה) שלא מאמר קל (36) אך מעין ובור מקוה מים. המחוברים לקרקע, אין מקבלין מומאה. ועוד יש לך ללמוד: יהיה שהור. המובל בהם מס רלה לקיימן במומאמן רשאי:

(פ) זרע זרוע. זכיעס של מיני זכיעון. זכוע שם דבר סול, כמון יְמְּנוּ לְנוּ מָן סַצֵּלְעִים (דנילל לו, יב): שהור הוא. למדך

שכטוב שלט שוכשר ונשלן לקרוח מוכל לקבל טוממה עד שיבומו עליו מים:

בְּנִבְלְטַבְי וֹמְמָא מַּגַ_בַּמְבָּי 400 וָבֶּי נְמוּתֹ מִן־הַבְּהַמָּה צֵּשֶׁר־

ַנְבְלְטָב וְכַבָּס בְּנִבְיוִ וְמִמָּא מַּבַ וֹמִׁמֹא מַבַבוֹמֹבֹב וֹנַנְמָאָ אָנַב نتجحر منخرن نحقو خنئار

שָּׁבֶּץ הָוּא לָאִ נִאָּבֶל:

מַל־הָאָרֶץ לְאַ האַכְלִים כִּיַ- רְהְשָּׁאַ דְרָהֵישׁ עַלְאַרְעָּאַ בּלֹקְנִם לְבְּׁלְ_נַמְּמֹבֹא נַמְּנֵא הַּג בָּלְ סַּנְּנְנִי בַנְּלְגִוּ בָּבֹּלְ جر ببريد هَمِ-فبابل لَحْمِ، ببريَّك حِمْ

בשמאי בְּהָם וְנִשְׁמֵהַ בָּם: tċ4_Ľ@Ľ \$4_<u>U</u>@&{

> בְּעַמֶּא: בנבילתה יהי מסאב בביא לכון למוכל הופרב

עד רַמְשָא: יצבע קבושוהי ויהי מְסָאַב בְּמְּמָא יּדְיִפּוֹל יָת נְבִילְתַה לְבוּמִוְנוֹג נִינֵג מִסְאָּב מֹג نكتدحيح なばれんびじ IZEU

המהפיף על מעוהי

מְּלֵּגֵא בוּא לָא וֹנִאָּכִּילִ:

ביון וְיִסְסְׁאַבוּן פּוּן בְּרוּן: בַּמְבֻּאׁ וֹלָאִ נִיוֹמָא בַּנִינִתְ וֹלָאִ יִיסְׁטַאָּבוּוּ אַנו_נַפַּהָּנוֹנְכָם לַאִּ נִיהַפּֿגוּו זִנוּ נַפַּהָּנַכוּוּ בַּכַב

שׁבְּלֵנְנִנְנִוּ אֲבֵׁוֹ מִּלֵבָא אִנּוּוֹ:

thereof shall be unclean until the 39 eat, die, he that toucheth the carcass And if any beast, of which ye may

his clothes, and be unclean until the beareth the carcass of it shall wash unclean until the even; he also that it shall wash his clothes, and be And he that eateth of the carcass of

detestable thing; it shall not be 41 swarmeth upon the earth is a And every swarming thing that

eat; for they are a detestable thing. upon the earth, them ye shall not even all swarming things that swarm fours, or whatsoever hath many feet, and whatsoever goeth upon all Whatsoever goeth upon the belly,

that ye should be defiled thereby. make yourselves unclean with them, that swarmeth, neither shall ye detestable with any swarming thing Ye shall not make yourselves

שמת שוב שינו נעקר הימנו: מגבלחם עליו. אף משנגג מן המים, שלא הקפידה מורה אלא להיוח עליו שם אוכל, ומשירד עליו הכשר קצלם מומאה פעם על זרע. בין מיס, בין שאר משקין, בין הס על הזרע, בין הזרע נפל למוכן, הכל נדרש במורח נהניס (פרק יא, ו): ונפל (88) וכי יחן מים על זרע. לאחר שנחלש, שאס חאמר יש הכשר במחובר אין לך זרע שלא הוכשר (חולין קיח:): מים

- (93) בגבלחה. ולא בעלמום וגידים, ולא בקרנים ועלפים, ולא בעור (מ"ר פרשמא י, ה חולין קית.):
- ושמא עד הערב. אף על פי שמבל, לריך הערב שמש: מחבה לו חבירו בביח הבליעה, אם כן מה חלמוד לומר האכל, ליחן שיעור לנושא ולנוגע כדי אכילה, והוא כויח (נדה מב:): לְשְּׁמְפֶׁה בֶּה (ויקרה כב, מ), הומה משמהה בגדים בהכילמה, והין נבלת בהמה משמה בגדים בהכילמה, בלה משה, כגון, אם נאמר בו יכבס בגדיו: − והא⊂ל מגבלחה. יכול מטמאנו אכילמו, כשסוא אומר בנבלם עוף טסור נְבֵּלֶם וּמֶבֶפֶּם לֹא יאַכַל (0+) והגשא את גבלחה. ממורה עומאת משל, מעומאת מגע, שהנושא מעמא צגדים, והנוגע אין צגדיי עמאין, שלא
- דבר נמוך קלר רגליס שמינו נרמס מלמ כרומש ונד: הארך אלא במרך האוכל, אבל משילאו לאויר ושרלו הרי נאסרו: - לא יאבר. למייב על המאכיל כאוכל, ואין קרוי שרך, אלא (וף) השורץ על הארץ. לסוליה הה סימושין שֶׁבַּכְּלִימִין וְשֶבַּפּוֹלָין, והמ הזיזין שבערשים (הולין מו:) שהרי לה שרלו על
- לדומס: הולך על ארבע. וס עקרב: כל. לסבים אם סחפושים, אשקרבי"ע בלע"ו, ואם סדומס לדומס: מרבה (24) הולך על גחון. וס נמש, ולשון גמון, שָׁמִּיָס, שסולך שָׁמ ונופל על מעיו: כל הולך. לסבים השלשולין ומת סדומס
- מחם מממאין בהן בארן, אף אני מממא אחכם בעולם הבא, ובישיבת מעלה: (E+) אל חשקצו. במכילמן, שהכי כמיב נפשומיכם, ומין שקון נפש במגע, וכן ולמ מעממו במכילמם: ונשמחם בם. מס רגלים. זס גַדְּל, שֶׁבֶן, שיש לו רגליס מרחשו ועד זנצו לכחן ולכחן, וקורין לינמפיד"ש:

بَالِثِمْ مَحِـلَٰكُٰدُاءُ: خْر كَالِيم كُنْدُ لَكِم كَمَوْهِ لَكِم كَافَةُ حِيالًا لِتَغَمُّ كَالِيمَ كُنْدُ لَا تَعْمُكُ حِيالًا خُدُدٍ ** trọgrợp trước grạco ڲ۠ڔؙڷڔڎؚڡ

ـ ﴿ خُرُدٍ لِنَهُ لَا لَائِمُهُ لِالْتَابِمِ مَرِ هَلَمُهُ: نبترا عبانقا يجيا عبانك يجيه אבו אוא וו אלעכון וטטפוהון

upon the earth. of swarming thing that moveth ye defile yourselves with any manner ye holy; for I am holy; neither shall sanctify yourselves therefore, and be For I am the LORD your God;

كُلُله كُذِر: לאלהים והייתם קדשים בר לאלה יהחון סדישון צבר סדיש אנא: מֹאֹבֹּא מֹאֹנְוֹם לְנִיוִע לְכֹּם מֹאַנֹהֹא בַמֹּגִנוֹם לְמִנִינוֹ לְכִוּן

בֵּנו אֲלָנ נְעַנְּע עַמַּהְּצְע אָטַבֶּע אָבַנ אָלָא נִיָּ בַּאַפַּנַע נִּטְבִּוּן

holy, for I am holy. be your God; ye shall therefore be 45 you up out of the land of Egypt, to For I am the LORD that brought

قَطْنُات لَاحْجَـ ثَقْمَ لَاهِلَامُنَا فَصَلْمُ لَاجْحُمْ نَفْهُمْ لَالْتُهُمْ مَحِ וַאָּט טַנְרָט טַבְּטַמָּטַ וָטַמָּנָב בָּא אִנְרִיְּהָא בַּבְּעִירָא וּדְעוֹפָא

עַרְטָּשָׁת יִלְכָל נַפְּשָׁא חַיָּהָא דְּרָחַשָּׁא

the earth; every creature that swarmeth upon that moveth in the waters, and of 46 the fowl, and of every living creature

This is the law of the beast, and of

לא יכון עוֹשׁא בַלא מעאַכֿלא: ַ עַעַנִּעַ עַנָּאָכֶבֶעַ בַּבְּנִא נְבֵּגוֹ עַנִּעָא בַּמִעָאַבְּלָא نْتِزْرِ كِٰهَٰقَٰلَهُم قَيَا مُوْهَٰتُم نِتِنَا 戸母は女

eaten. and the living thing that may not be the living thing that may be eaten unclean and the clean, and between to make a difference between the

Parah, read Maftir and Haftara on page 172. For Shabbat HaHodesh the Maftir and Haftara are on The Hastarah is II Samuel 6:1 - 7:17 on page 145. Sepharadim read II Samuel 6:1 - 6:19. On Shabbat

וַיְדַבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

:Saring: And the Lord spoke unto Moses,

דוקה הִשְּׁמֶא: וְמְּמְאָה שְּבְעַּת יָמִים כִּימֵי נַדָּת ָ אָמָּעְ כַּּג עַזְּנְגָּה וֹנְלְבָּע זְּבֶר אָטָּטָא אָבָר עַמָּבְּר וַעַּלְיִר דְּבָר لَـقِـل \$جـِفَدُ، نَشِلُـعَج، جُعظِل مَجْرج مُه فدُر نَشِلُعَج خُقَرَمَـ

טְסְאֲבְא: ליומי ביחוק סאובתה תהי וטַבו מסָאַבא מָבֹמָא ווָמָון

she be unclean. the impurity of her sickness shall unclean seven days; as in the days of bear a man-child, then she shall be saying: If a woman be delivered, and Speak unto the children of Israel,

בגמי (מכום טו:) אכל פּוּמֵימָא לוקה ארבע, נמלה לוקה המש, לרעה לוקה שש: לפי שאני אקדש אחכם למעלה, ולעולם הבא: - ולא חשמאו וגרי. לעבור עליהם בלאיץ הרבה וכל לאו מלקוח, וזהו שאמרו (44) כי אני ה׳ אלהיכם. כשס שלוניקדוש, שלוניס' ללסיכס, כך וסמקדשמס, קדשו לח עלמכס לממס: והייחם קדושים.

כשחר חומות דיים, ומעליותה היה גבייהו, והוה לשון מעלה (ב"מ קה:)): הרנאמי, וכאן כמיב המעלה, מנא דבי רבי ישמעאל אלמלי לא העלימי אם ישראל ממלרים אלא בשביל שאין מעמאין בשרלים (אר) כי אני ה׳ המעלה אחכם. על מנת שמקבלו מלומי סעליתי אמכס. (דבר אמר כי אני ס׳ המעלה אמכס, בכולן כמיב

לומר בין לבי לערוד, והלא כבר מפורשים הם, אלא בין שנולדו בה מימני ערפה כשרה, לנולדו בה מימני ערפה פמולה: וסלא כבר מפורשים סס, אלא בין ממאס לך, למסורס לך, בין גשמע חליו של קנס, לנשמע רובו: ובין החיה הגאבלה. לריך (פא) להבדיל. לא פלפד סשונים אלא שמסא יודע ומכירו בקי פסן: בין השמא ובין השהוד. לריך לומר פין ממור לפרס,

المالك المالك المالك المالك المالك المالك المالك المالك المالك المالك المالك المالك المالك المالك المالك المالك בשר וביומא המינאה ותגור בשרא

his foreskin shall be circumcised. And in the eighth day the flesh of

ַ עַּרְ מָלְאָת יָמֵי שָּׁהְרֶה: לאַ עֹלָּה וֹאָקְ עַםְּמִלְּבָּהְ לָאִ עִדְאִ עַפַּרַ וֹלְתָּפַבְּהָא לָאִ עִיּתִּיִּךְ ל משטב בּרְעֵי שְהַרֶּה בְּכְל־קַהָשׁ בְּדִם דְּכִי בְּכָל קּוֹדְשָׁא לָא וּהְאַבְהֵּהִם וּוְםְ וּהְאַבְהֵמִּט וֹמָנִם וּטַּלְטִוּו וּטַבְּטֹא וּוְמִוּן טִטֵּיִב

עד משְׁלַם יוֹמֵי דְּכוּתַה:

fulfilled. the days of her purification be nor come into the sanctuary, until she shall touch no hallowed thing, of purification three and thirty days; And she shall continue in the blood

ŸĒĻ⊓: الْمُلَمِّكُ عَلَمُكُ لَا لَا لِمُلْكُمُ لَا لَمُلْكُمُ لَا لَكُمُ لِمُلْكُمُ لَا لَكُمُ لِمُلْكُمُ ل לוי שבעום בנדההה וששים יום מקאבא

שמיב על דַם דַכוּ: בוועופע וֹמִטֹוּן וֹמִטֹּא וַנְמִוּן ַנְשְּׁמְאָב נִאָם נַנְלַבְּּטָא טָלִיד וּהְהַיִּ

threescore and six days. in the blood of purification her impurity; and she shall continue she shall be unclean two weeks, as in But if she bear a maid-child, then

אָל_עַכִּעו: לְחַמְאֵת אֶלְ־פֶּתַח אְהֶלִ-מוֹעֶר שִפְּנִינָאְ לְחַשְּׁהָא לְהָרַע מַשְּׁכַּן שְׁנְחִוֹ קְעַלְּהְ וּבֶּן־יוֹנָה אַוֹּ־הָר שַׁמֵיה לַעֲּלְהָא וּבַר יוֹנָה אֹוֹ אַן לְבַעְ שַׂבְּגַא פַּבְּמַח פַּן אַן לַבְבַעַמָא שַּנְשֵׁן אַפּּר פַּר וּבְמִלְאָתוּ יְמֵיִ מְנֵיבְׁנֵי לְבֵּן וּבְמִמְּלִם יוֹמִי דְּכוּתַהּ לְבָרֶא

וְמִלֹא לְנִים כַּבְּוֹלָא:

meeting, unto the priest. unto the door of the tent of or a turtle-dove, for a sin-offering, burnt-offering, and a young pigeon, lamb of the first year for a 6 or for a daughter, she shall bring a purification are fulfilled, for a son, And when the days of her

₹₹₽± וֹאָע שוִנֿע עַּיּלְבְּע לְזֹכֵּנ אִי בֹא אִיִנוֹטֹא בּוֹלְיִנִשׁא לְנַכֹּנ $^{ imes}$ ਪ੍ਰਤੰਾਜ਼ arphi ਪ੍ਰਾਂਜ਼ਜ਼ ਸੰਪੰਜ਼ arphi ਪ੍ਰਾਂਜ਼ arphi ਪ੍ਰਾਂਸ਼ arphi ਪ੍ਰਾਂਸ਼ arphi ਪ੍ਰਾਂਸ਼ arphi ਪ੍ਰਾਂਸ਼ arphi ਪ੍ਰਾਂਸ਼ arphi ਪ੍ਰਾਂਸ਼ arphi ਪ੍ਰਾਂਸ਼ arphi ਪ੍ਰਾਂਸ਼ arphi ਪ੍ਰਾਂਸ਼ arphi ਪ੍ਰਾਂਸ਼ arphi ਪ੍ਰਾਂਸ਼ arphi ਪ੍ਰਾਂਸ਼ arphi ਪ੍ਰਾਂਸ਼ arphi ਪ੍ਰਾਂਸ਼ arphi ਪ੍ਰਾਂਸ਼ arphi ਪ੍ਰਾਂਸ਼ arphi انكالدية كرفين بمنتز إجهد الهابجيد كهنه برايدهد

או לנוללא:

And if her means suffice not for a male or a female. law for her that beareth, whether a fountain of her blood. This is the and she shall be cleansed from the LORD, and make atonement for her;

And he shall offer it before the

إَمْتِرَتِ: (E) לְחַמְּאֵנִ וְכִבָּׁבִ הַּבְּיִנִי עַכְּעֵוֹ בְּנֵלְ יוֹנְיִר אָמֵדְר לְמְלְיִר וֹאָנֵדְר הַבְּוֹן בִּּנֵּר יוֹנָר חַד לַמְּלְיִא וְלְקְּחָה שְׁמֵּרְ תֹּהְים אַנֹּ שְׁנֵי אִמְּרָא וְהַפַּבְ מְּבֵין שַּׁפְּנִינִן אֹנֹ נאָם לֵאַ חַמְּצָּאַ יָּדְהֹי בֵּרִ שָּׁרְ וָאָם לָאִ תַּמְּכַּם יָּדָה כְּמָסָּת

and she shall be clean. priest shall make atonement for her, other for a sin-offering; and the the one for a burnt-offering, and the turtle-doves, or two young pigeons: lamb, then she shall take two

- מביה הת כפרת מהרתה: שם), לפי שזו טבולת יום ארוך שטבלה לסוף שבעה ואין שמשה מעריב לטהרה עד שקיעת החמה של יום ארבעים, שלמחר שלם: לא חגע. אוסרס לאוכל, כמו ששנויס ביבמום (דף עס.): בכל קדש הגוי. לרבום אם סמרומס (מכום יד: יבמום אף על פי שרואס מסורס: - בדמי שהדה. לא מפיק ס"א, וסוא שס דצר, כמו מוסר: - ימי שהדה. מפיק ס"א, ימי מוסר (+) חשב. מין משב מלמ לשון עכנה, כמון מַשְׁנּי בְּקְבַשׁ (דבריס ה, מו), וַיַּשֶׁב בְּמַלֹנִי עַמְבַה (ברמי שהרה. דס: דוחה. לשון דבר סוב מגופס. לשון אחר לשון מדוס וחולי, שאין אשה רואס דס שלא מחלס ראשה ואברים כבדין עליס: (נדס כו:): – כימי גדת דותה תשמא. כקדר כל עומחס סחמורס בנדס, מעמחס בעומחם לידס, וחפילו נפחח סקבר בלח . נמפרשה אחר חורם בהמה חיה ועוף: - כי חזריע. לרבום שאפי' ילדמו מחוי, שנמחה ונעשה כעין זרע, אמו עמאה לידה (2) אשה כי חזריע. מ"ר שמלמי (ויק"ר יר, מ) כשם שילירמו של מרם ממר כל בסמס מיס ועוף במעשם ברמשימ, כך מורמו
- מי שסוא בא לכפר, בו סעסרס מלויס: ושהרה. מכלל שעד כאן קרויס ממאס (ובמיס ימ: קנסדרין פג:): (ד) והקריבו. ללמדך, שמין מעכבה למכול בקדשים מלמ מחד מהם, ומיוה הומ, וה מעממ, שנממר וכפר עליה הכהן ועהרה,

هَلَالًا كِهِرُال: بعدور ربيتور بمثل هِكَ مَسِم بهِكَ مَوَدَّهُ بِ بِعِنَ مَسْمَ بَرِهِيَارًا

עכבון שְבְעַת יָמִים שִּוֹית:

ַוְהְנָּהְ הַלָּגִתְ מְּלֵּגִר בְּמִּנְּנִוּ לְאָ

וָרְאָּרוּ הַפֹּהַןְ בַּיִּוֹם הַשְּׁבִיעִי

וְהְסְּגַּיר הַכּהָן אָת־הַנָּגַע שְבְעַת

ַבְעַּוּר וּשִּׁעְּרָה לאַ־הָפַּוּ לָבָוּ

דות בּבוֹתני ביוא וֹבֹאָבוּ בּכבוֹן

ימָרְאָה הַנָּנִע עָמִל מִעִיר בִּשָּׂרִוֹ

וְהוּבָאׁ אֶל־אַהֲרָוֹ הַכֹּהֵוֹ אָוֹ

וֹבְיָנְע בְּמִנְעַבְבְּמָּבְנִ לְנִינִּמ גִּבְנִמִּע

ء يَاخَمُّد لَمَّمُد خَثِرَم يَاظَكَ كَجُلًا

אָל־אַתָר מִבְּנָיו הַכֹּהָנִים:

+ בְּשְׁרֵוּ וְעְּמִלְ אֵין־מַרְאָָהָ מִן־

ĹĽĊĸĹĹ

וְאָם בַּנְיָנֶת לְבַנְּת הָוּא בְּעִּיר וְאָם בַּנִירָא חָוָרֶא הִיא בִּמְשַּר

וֹבְאָּׁע עַכְּעַוֹן אָטַ עַנְּיָּנְת בַּמְנֶב וֹנִטְוֹ, כִּעַנָּא נָט מַכְטַּמָא בַּמָתָּב

י שְׁאָר אָרְ־סַפַּּׁחַת אַנִּ בַהְבֶּרָת שְּנִקְאַ אַנִּ שְּרָהֵצְאַ נִיהֵרָ

פַּמָּׁר הַנָּגַע בָּעָּור

;¤.□:

נְשְׁמֵא אָרָר:

and unto Aaron, saying: And the Lord spoke unto Moses

leprosy, then he shall be brought skin of his flesh the plague of bright spot, and it become in the his flesh a rising, or a scab, or a When a man shall have in the skin of

of his sons the priests. unto Aaron the priest, or unto one

pronounce him unclean. the priest shall look on him, and flesh, it is the plague of leprosy; and plague be deeper than the skin of his white, and the appearance of the the hair in the plague be turned plague in the skin of the flesh; and if And the priest shall look upon the

shall shut up him that hath the be not turned white, then the priest than the skin, and the hair thereof appearance thereof be not deeper the skin of his flesh, and the And if the bright spot be white in

the plague be not spread in the skin, plague stay in its appearance, and seventh day; and, behold, if the And the priest shall look on him the plague seven days.

seven days more. then the priest shall shut him up

(8) אחד לעולה ואחד לחמאת. לא הקרימה הכחוב אלא למקראה, אבל להקרבה המאת קודם לעולה, כך שנינו בובחים

שְּבְעָא יומִין הָנְיָנִית:

מֹבְיםְשָׁא שִׁבְּעָא יומִין:

בְּהַנְא וִיסַאָּיב יָהַיה:

XULE(F

ĖÀĽĽ

כֹּר הַנְה לָא אוֹסֶיף מַכְּהָשָּׁא

מוביעאה והא מובימשא קם

תַּמְבֹּא וֹמַּגַּוֹבְא לִא אִטִּנִיפּוּנַ

בּסְבִיה וְעַמִּיק בֵית מִחְוַנַהָא מִן

מֹכְשָׁמ סְגִירוּתָא הוא וְיִחְזִינֵיה

מכשמא ממוט מממב בסבוצ

ומהלבא

לְנָת עַר מִבָּנוְעִי כַּעַנִּא:

וֹנִטַּנִים. לַוֹּט אַנַּבְן כַּנַּוֹא אַנָ

במשף בסביה למקמש סגירו

r¢i Lii

וֹנַסְׁנַּר בְּהָבָּנְאַ יָת

- (ב) שאת או ספחת וגו׳. שמות גועיס סס, ולבנות זומזו (גגעיס פ"ח מ"ח"): בהרח. מברבורות מייח"ר בלע"ו, וכן בַּהִיר (¿,) दख' ८८ जतर'ए:
- סיף בַּשְּׁמְקִיס (פֿינב לו, כה): אל אהרן וגרי. גוירם הכמוב הוה, שפין עומהם נגעים ומהרמן הלה על פי כהן (מ"כ נגעים
- (3) ישער בנגע הפך לבן. מתחלה שחיר והפך ללגן נחוך הנגע. ומעום שער שנים (מ"כ שם פרק ב, ג): עמוק מעור erada à, a):
- (+) ועמוק אין מראה. לא ידעתי פיכושו: והסגיר. ישגיכעו בבית אחד, ולא יכאס עד שוף סשבוע, ויוכיחו שימוים קימן מומלה, הוא גזירת הכמוב: בשרו. כל מראס לבן עמוק סוא, כמראס חמס, עמוקס מן סלל (שבועות ו:): ושמא אוחו. יאמר לו עמא אמס, ששער לבן
- (5) בעיניו. במכלסו ובשיעורו סרלשון: והסגירו, שניה. סל לס פשס בשבוע כלשון ממל מוחלמ: ας.ι:

- אַבְם בּּיוֹהָנֶה בְעּוֹרְבְּשָּׁרוֹ אֵנָשׁ אַבִּי יָהִי בְמִשָּׁךְ בִּשְּׁרֵוֹ
 - خيريد:

نَصْتِل: מספּשות הוא וְכְבָּט בְּגָרֶוּ פֿמָה הַנָּגַע בְּעָר וְטְהָרָר הַכּהַן איי שָׁנִיתֹ וְהַנָּתֹ בֶּהֲה הַנְּּגַעּ וְלֹאֹ־ إرْغِرَ مَحْدُرُ عُمُا جَرْنُهُ مَا فِرِدُوْ لِيُلِيِّ

בבבן: ﴿ خُمِيدٍ كَلَاتُ، تَالَٰكِنَا كُمْ لِنَجَلَا خُمَشَوْءٌ خُنَد لِيُغَنَلَهُۥ ذِخْلَتُهُ

בְּעַעַ הָוּא: (פּ) בַּמִּסְבַּּבַע בַּגִּוּר וַשְּׁמָּאָו הַכַּהָן וְרְאָה הַכֹּהֵן וְהְנָה

וְהוּבֶא אֶל־הַכֹּהֵן: י דוֹת אֹנְתֹע כֹּי טִבְינִע בֹּאִבֹע מִכְשַׁה סִנִּירוּ אָנִי חַבְּאַנְהָא

וּמִׁטְוֹנִי בַּמְּב עוֹ, בַּמְּאֵט: לַתָּוַע וֹנַיִּגאַ בַּפַבר מָתָּר לַלָּוֹ ַוְרְאַָה הַכֹּהֵן וְהִנָּה שְׁאֵת־לְבָּנִהֹ

שָׁבָּא הָוּא: נְטְמְּאָנְ תַּכְּעֵלְ לָאְ יַסְנִּיְנִי כָּי בִּשְּׁבִיה וִיסַאָּבִנִיה כְּתַּנָא לָא צַבְעַת נוֹשֶׁנֶת הָוֹא בְּעִוֹר בְּשֶּׁרוֹ סְנִירוּת עַמִּיקְא הָיֹא בִּמְשַׁרְּ

לְכָּלְ מַבְּאָׁ מִינֵי תַּכְּעֵּוֹ: הור הַנְּגַת מִראָהִוּ וְתַּדַרַנְלְיֵוּ בּי בְּעִּוֹר וְכִּסְּתָוֹת תַּצְּרַעַת אָת כְּלִ ŗ%¤_ġŕiī ÜĠĹμ

> מְבוּשִׁים בוּא וִיצַבַּע לְבוּשִּוֹבִי מכשהא ולא אופוף מכשהא אַבּיעָאַ הַנְיָּהָ הַנְיָּהָ הַנְיָּהָ יהיה ביומא

ذֻכְבַילָּא: הַמִּסְפַּׁחַתְ וֹאִם אוַסְפָּא תוֹסֵיף עָּדִיהָא

בְּהַנְא סְגִירוּהָא הִיא: מַבוּטַא בַּטַמְבַּא פֿמּטַע וּנֹטַזִּג כַּעַנֹא וַעַאַ אַנסַגפֿע

וושושו לוט לעולא:

בְעַמְיקְרָקָ خظلاله בֹמֹמֻכֹּא וֹנִיא נַפַּכֹע מַּגַּנִגא וֹנְטְוֹגְ כִּעְׁלָא וֹעִא הֹמָלֵא עַוֹנִא

זַסְגָּרְנֵיה אֲבֵי מְסָאַב הוּא:

בֿבוֹלאַ: וֹמֹּע וֹנִלְנְוִנִי, לַכָּבְ נוֹנוּוּ מִּנוֹי

> clothes, and be clean. is a scab; and he shall wash his priest shall pronounce him clean: it be not spread in the skin, then the if the plague be dim, and the plague again the seventh day; and, behold, And the priest shall look on him

the priest again. cleansing, he shall show himself to himself to the priest for his skin, after that he hath shown But if the scab spread abroad in the

him unclean: it is leprosy. skin, then the priest shall pronounce 8 behold, if the scab be spread in the And the priest shall look, and,

the priest. 9 man, then he shall be brought unto When the plague of leprosy is in a

in the rising, white, and there be quick raw flesh the skin, and it have turned the hair behold, if there be a white rising in And the priest shall look, and,

up; for he is unclean. him unclean; he shall not shut him 11 flesh, and the priest shall pronounce it is an old leprosy in the skin of his

as appeareth to the priest; from his head even to his feet, as far the skin of him that hath the plague in the skin, and the leprosy cover all And if the leprosy break out abroad

- בואיל ונוקק להשגר נקרא ממא, ולריך מבילה: (6) כהה. סוכסס מרלימו, סל לס עמד נמרלימו לו פשס עמל: מספחה. שס נגע מסור: וכבס בגדיו וטחר.
- (8) ושמאו הכהן. ומשממלו סרי סול מוחלט, ווקוק ללפרים ולחגלחם ולקרבן סלמור בפרשם ולח מסים: צרעה הוא.
- (10) ומחיד. שנימינ"ע בלע"ו, שנספך מקלה סלובן שבתוך סשלה למרלה בשר אף סוא שימן עומלה, שער לבן בלה מחיה, סמספסס סוסמ: צרעה. לשון נקנס. נגע לשון וכר:
- סוליל ועלמה מחיה העהרנה: (II) צרעה נושנה היא. מכס ישנס סים סמם סממיס, ומצורס זו נרפים צרים מלמעלס ומחמיס מלפס למס, שלם מפמר וממיס בלא שער לבן, ואף על פי שלא נאמרס ממיס אלא בשאמ, אף בכל סמראות ותולדותיסן סוא מימן מומאס:
- (21) מראשו. על אדס ועד רגליו: לכל מראה עיני הכהן. פרע לכקן שמשך מאורו:

אָח־הַנְגַע כֻּלְּוֹ הַפַּךְּ לְבָן שְׁהָוֹר וִידַכֵּי יָהְ שַׂכְּמִּשְׁא כָּלֵיה بيهْدَرَمَتِ مُناحَدٍ خُمُدٍ، لَمَنَاد مُنْردينُهِ إرِيْ مَحَيَّا إِمَيْدَ حَفِيْدَ إِنَّارً

אַטְהָפֵּיךְ לְמִחָנִר דְּבֵי הוּא: ĊĽĊΧ

turned white: he is clean. clean that hath the plague; it is all all his flesh, he shall pronounce him behold, if the leprosy have covered then the priest shall look; and,

וּבְיוֹם הַרְאָוֹת בָּוֹ בְּשֶׂר חַי וּבְיוֹמָא דְיִמַּחְזֵי בֵיה בִּשְׂרָא

חַנְאַ יְהֵי מְסְאַב:

in him, he shall be unclean. But whensoever raw flesh appeareth

בּּבֹבֹמֹנו שׁנִאַ: נְׁמְּמֵאָׁנְ עַבְּּמֶּׁבְ עַעַוֹּ מְמֵא עַנָּא נִיסְאָּבְנֵיה בַּמֶּבָא עַנָּא מְסָאַב וְנְאָלֵע תַכְּעֵוֹן אֶטְתַבְּהֶּהְרְ תַּחַ, וְיִחְיִגִּ כְּעִוֹּא זָה בִּשְּׁרָא תַּוֹא

בוא סגירוקא הוא:

the raw flesh is unclean: it is leprosy. flesh, and pronounce him unclean;

And the priest shall look on the raw

לְלְבָּׁלְ וּבֹּא אָּלְ_טַכְּיֵּוּ! אָן כָׁ, וֹאָנִד טַבָּאָׁר טַטַ, וֹנִיטָפּּוּ

בְּוֹינִא: ווטבפור למחור ונימי לות אַן אַבוּ נעוב בֹמָבֹא עַנֹאַ

the priest; into white, then he shall come unto But if the raw flesh again be turned

שָׁהְוֹר הִוּא: (פּ) جُرَجُرُ إِنْ ثِلَاكُ بِوَقِيًا هُمَا لَيْلِامُ مُخْتَفِهُمْ جُمْنِيْكِ أَنْ يَدِيدُ جَيَنِهِ ر، וְךְּאָׂרוּ הַפֹּהֹן וְהְנָה נָהְפָּךְ הַנָּגַע וִיִּחְזִינִיה בְּהָנָא וְהָא אִתְּהֵפִיךְ

נְת מַכְּמָשְׁא דְּבֵּי הוּא:

plague: he is clean. pronounce him clean that hath the into white, then the priest shall and, behold, if the plague be turned and the priest shall look on him;

にに直めい אנימי וּבְשְּׁר בְּי־יִהְגָה בְּוֹ־בְעֹרָוֹ שְׁחֵין נְצֵּגְשׁ צָרֵי יָהֵוּ בִּיה בְּטִשְׁבֵּיה

מְשׁבֹּא נִנִשַּׁם::

thereof a boil, and it is healed, And when the flesh hath in the skin

אַבּמִבְּמִי וֹלָבְאָב אָבְבַבַּבַיוֹן: إْبَرُبُ جَمْعَات بَهْبَارٌ שُيُو رَبِيَ فِهُوَا שُبَرِهُ فِرْمَاهُ بَارْتِهُ

ځڅ⋢₹%: אַ בַּבַבֹּא בַוֹבָא סַמַּלַא וֹנִינַבַּוֹי

shown to the priest. reddish-white, then it shall be 19 white rising, or a bright spot, and in the place of the boil there is a

וֹמֹפֹאַׁו עַכּעוֹן דֶּנִמְ_בָּעַעַמַע עונא מו בימור ישְׁמָנִר בַּבַּוֹן إربوب محتا إمير فرهٰن שُوِّر

جَهِٰ رَا قِرْ لَاتِ:

סְגְיאַת: מכשה סנירוקא היא בשקונא ľóätiľ מו מהפא וההבע אטובנע לובוו כבוא ובא מבובא מכוש

broken out in the boil. it is the plague of leprosy, it hath priest shall pronounce him unclean: thereof be turned white, then the lower than the skin, and the hair behold, if the appearance thereof be And the priest shall look; and,

- לו ולאלעליםו ולכקומו ולבימו, וכן ברגל נומנין לו כל ימי הרגל: מס מלמוד לומר, ללמד יש יוס שאמס רואס בו, ויש יוס שאין אמס רואס בו, מכאן אמרו ממן נומנין לו כל שבעם ימי סמשמס, סלבר ונמגלס שפועו ע"י שומן, כגון שסבריל ונעשס רמב ונרלימ בו סממיס, למדנו סכמוב שמעמל (שס פרק ס, ל): וביום. מעשכים וארבעה ראשי איברים שאין מעמאין משום מחיה, לפי שאין נראה הנגע כולו כאחד, ששופע אילך ואילך, וחור ראש (14) וביום הראוח בו בשר חי. אס לממס זו מִמְיָס סרי כזר פירש שסממיס מימן עומאס, אלא סרי שסיס סגנע זאי
- (15) צרעה הוא. סנשר ססול, נשר לשון זכר:
- שבוכם ובמלומו סתלם נגע ששב: (81) שחין. לשון ממוס, שנמממס סבשר בלקיי סבא לו ממממ מכס שלא ממממ סאיר (מולין מ.): ונרפא. סשמין סעלס
- (פו) או בהרח לבנה אדמדמה. שמין סנגע לגן מלק, מלמ פְּמוּן ומעורג נשמי מרמות לוגן ומודס:
- (02) בוראה שפל. ומין ממשו שפל, מלה ממוך לבנינומו סוה נכהה שפל ועמוק, כמכהה המה עמוקה מן הלל:

וּצֵםוּ יִרְצֵּנְה חַפֹּהֵן וְהַנָּה צֵּיִןְ בְּהֹ שִׁעָּר לְבָּן יִּשִׁפְּלָה צִּינָנְה מְן־הְעִּיר וְהֵיא בָהָה וְהִסְּנִירָוֹ הַכֹּהֵן שְׁבְעַה יָמִים:

ַ נְאָם פְּמֶּה הָפְּמֶּה בְּעָּוֹר וְטִמֵּאֵ הַבְּהָן אָהָוֹ נָגִע הָוֹא:

נֵאִם־מַחְמָיֹרְ פַּצְּמָר תַבַּטַנֶרַללֵא בְּשְׁמָר צְרֶבֶת תַשְּׁחָין הַוֹאנְשִׁהַרְוֹ תַבֹּהֵן: (ס)

ردיני, אַוֹ בְשֶׁר בֶּירִיהָה בְעֹרִוֹ מִבְוָה (פּני) אֵשׁ וְהִיְהְיה מֶחָיָת הַפִּבְּוָה בַּהָרֵת לְבְנָה אֲדַמְהַטָּמָת אָוֹ לְבְנָה:

ابوت ارتبوت تحفر ابيوت برا عد ججپزدار شيو کچا انهجرد برپوت براتبازت ارداد چپر ابتهدرا بخیا تهجود برات:

ַ וְרָאָהוּ הַפֹּהֵן בַּיֵּוֹם הַשְּׁבִיעִי אִם־פְּשָׂה הִפְּשָׁה בָּעֹּוֹר וְטִמֵּא הַפֹּהַן אֹהוֹ נֵנִע צְּרָעָה הֶוֹא:

> בְּחַנְא מְבְעָּא וְנְמָן: מִמְּבָּא וְהָיא עְּמָנְא וְנִסְּנְּהֵי מְעָּב הְנִינִא עְּנְיִה בְּנִיהָא מָן נְאָם וְחָזְיִנְה בְּחַנָּא וְהָא כִית בַּה

וְאָם אוֹסְפָא חוֹסֵיף בְּטַשְׁבָּא וִיסָאֵיב בְּהַנְא יָחֵיה מַכְּחָשָׁא היא:

וְיִרְבֵּינֵיה בְּחֲנְא: לְא אוֹסִיפַּת רֹשֶׁם שִׁחְנָא הִיא נְאָם בְּאַהְנִה בְּחֲנָא:

אַנְ אֵנְהָ אֲבֵי יְהֵי בְּתַּהְּבֵּיה בְּוַאָּה דְּנִיר וִיהֵי רֹשֶׁם בְּוֹאָה בְּהַרְא חָוְרָא סְמְקָא אִוֹ חַוְרָא:

Or when the flesh hath in the skin thereof a burning by fire, and the quick flesh of the burning become a bright spot, reddish-white, or white;

and, behold, if the hair in the bright spot be turned white, and the appearance thereof be deeper than the skin, it is leprosy, it hath broken out in the burning; and the priest shall pronounce him unclean: it is the plague of leprosy.

then the priest shall look upon it;

scar of the boil; and the priest shall

23 place, and be not spread, it is the

But if the bright spot stay in its

22 then the priest shall pronounce him

shall shut him up seven days.

21 behold, there be no white hairs

skin, but be dim, then the priest

But if the priest look on it, and,

therein, and it be not lower than the

And if it spread abroad in the skin,

pronounce him clean.

unclean: it is a plague.

But if the priest look on it, and, behold, there be no white hair in the bright spot, and it be no lower than the skin, but be dim; then the priest shall shut him up seven days.

And the priest shall look upon him the seventh day; if it spread abroad in the skin, then the priest shall pronounce him unclean: it is the plague of leprosy.

(22) געע הוא. סשמת סומת מו סבסרת:

(23) חחחיה. במקומס: צרבת השחין. כמרגומו רשָׁם שַׁמַּמָחׁ, חִינו חִלחֹ כושׁס סממוס סגיכר בצשר. כל לרצח לשון רגיעת עור סגרגע מחמת הימוס, כמו וָנְלְּרָבוּ בָּסּ בָּל פְּנִיס (יחוקחׁל כחׁ, ג), ריימרי"ד צלע"ו: צרבת. ריימרי"שמענע צלע"ו:

מֹכְימַשׁ סְגִירוּיִהָא הַיִּא:

בְּמָמֶבְא וִיסָאֵיב בְּהְנָא יָהִיה

שׁבִיעַאָר אָם אוסָפָא עוסָיף

ניסְגְּרְנֵיה בְּהַנָא שָׁבְעָא יוֹמִין:

לְנִׁעַבְא מִן מַהָּכֹּא נִבוא הֹמִנֹא

בְּבַּעַרְמָא סְעַר חִינְר וּעַבִּיכְא

וֹאָם וֹטַוֹנֹע כַּעַלֹא וַבַא כִנע

ווסאור ושוע פֿעולא עוכשמ

סׁלִּירוּתָא היא בִּכְּוֹאָה סְנִיצִּת

וּמִטוֹנִעֹא הַמִּגַל מִן מַהַּבּא

أنفت ثمد خفته لفع هفقهرك

せいし しゅん

خظناتد

סְנִירוּקָא הִיא:

なればな

ĊĽťX

(+2) מחירת המכוה. שנימני"ע בלע"ו, כשחיחה המכוה נהפכה לבהרת פתוכה או לבנה חלקה. ומימני מכוה ומימני שחין שוים הם, ולמה חלקן הכתוב, לומר שאין מלערפין זה עם זה, נולד חלי גרים בשחין וחלי גרים במכוה, לא ידונו כגרים (חולין שם):

בְּי־צְהֶבֶה הַמִּבְוָה הַוֹא: (פּ) שְׁאָת תַמִּבְוֹע הָוֹא וְשְׁתַּרוֹ תַבְּבָוֹן לא־פְשְׁתָּה בְעוֹר וְהָוֹא בַהָה וָאָם־תַּהְמֶּיהָ תַעֲּמֶד הַבַּהָבֶת

כַּבַוֹלֵא אָבוּ, בומֶם כַּנֹאַב בַּיא: מומש בוֹאַב בוא ווֹבבּונוּבּי אוטופֿט דֹמַמָּכֹא וִנִיא הֹמִנֹא נאם לאטבע למט לבבעא לא

scar of the burning. pronounce him clean; for it is the burning, and the priest shall but be dim, it is the rising of the place, and be not spread in the skin, And if the bright spot stay in its

plague upon the head or upon the

And when a man or woman hath a

ע בואָה אָן בוֹעוֹ: ממישי וְאִישׁ אַוֹ אִשְּׁה בִּי־וֹהְנֶה בְּוֹ בְּגָעַ הִּנְבָר אַן אִהָּא צָבוּי וְהֵי בַּיה

מַכְמָשָׁא בִבוּמָ אָוָ בִּוֹבַלוֹ:

oe מֹבְאֵבוּ מְּמָׁל מִן־הַמִּוֹר וּבָּוֹ שִׁעָּר וְרְאָה הַפֹּהֵן אָת־הַנָּגַע וְהַנָּה

בּבור בַּל וֹמִמֵּא אַנוֹ הַכּבוֹן זָמָל

בְיִמְא אִוְ צִּלְנָא בִוּא: יָמיה פְהַנָא נַהְקא הוא סָּגִירוּת מהר סומל בהבל ווסאום מטווטי עמיק מן משכא יביה ווֹטוֹו כַבוֹלא זַט מַכַּטַּמֹא וַבַא

it is leprosy of the head or of the pronounce him unclean: it is a scall, thin hair, then the priest shall the skin, and there be in it yellow appearance thereof be deeper than plague; and, behold, if the then the priest shall look on the

דנּ וְהַנָּה אֵין־עַרְאֵהוּ עְמָל מִן־ וְבְיִיוְרְאָה הַפֹּהֵוֹ אָת־נָגַע הַנָּמָק 止以: הוא צָרַעַת הָרָאָשׁ אָוֹ הַנָּקוֹ

בוע נוסור כבוא ות מכמש עמור ושְׁעָר שְׁחָר אֵין בִּוֹ מִן מִשְׁבָּא יִשְׁעַר אִיבָּם לֵיִר וּנְיַלְא וְבַא כִית מִהְוּוֹהִי עַמָּיק וֹאָבׁוּ וֹטִוּוּ כַּעַנֹא וֹנו מַכַּטַּהָ

scall seven days. of the chart hath the plague of the hair in it, then the priest shall shut than the skin, and there be no black appearance thereof be not deeper of the scall, and, behold, the And if the priest look on the plague

peard.

peard,

ُ^د تَשְּׁבִיעִּ إِبَيْتِ كَىٰ چَשָׂٰت يَנِٰثِمَ וָרְאָה הַפֹהַן אָת־הַנָּגִעֹּ בַּיִּוֹם שְּבְעָּת יָמֶים: נְיִסְלָּנְרְ תַּכְּבֵוֹן אָטַ דְנָלָת תַּנָּטִׁל

ומשוו ושלא בית המול מן וְלָא עַוְרָה בִּיה שִׁעַר סוּמָק מְּבֹימִאָׁב וֹבִא לֵא אִנְסִיף נִהְאָב וְנְעַוֹיִ כְּעַׁלָּא וְעַ מִּכְּעַהָּא בּּוּלָא נְיַבְּאַ מִּבְּמָא יוֹמִין:

not deeper than the skin, and the appearance of the scall be and there be in it no yellow hair, behold, if the scall be not spread, shall look on the plague; and, And in the seventh day the priest

تثثط للأل للأط ما للألد: וְלֹאִ הָנְה בִּוֹ שִׁמְּרַ צִּהְב וּמַרְאֵּה

נְיִלְאַ מִּבְּׁמֹּא וְמָוֹן שַׁנְיָנִינִי:

seven days more. shall shut up him that hath the scall 33 shall he not shave; and the priest then he shall be shaven, but the scall

וֹמוֹם מָּוֹנִם: וְנִיסְנְּוֹב נַבְּנֵיוֹ אֶשַ נַיִּנְיֹטְׁל מִבְלֵּע יִנִיפָא לָא וִנְכָּנִו וִנְסִנָּב בְּנִינָא נִע

- *tale* (a"c ecaad a, a): (es) בראש או בזקן. בא הכתוב לחלק בין נגע שבמקום שער לנגע שבמקום בער, שוה סימנו בשער לבן, ווה סימנו בשער
- (30) ובו שער צהוב. שנספך שער שחור שנו ללסונ: נחק הוא. כך שמו של נגע שנמקוס שער:
- שנקמר ושמר שמור לממ בו וגוי: (12) ושער שחור אין בו. סא אס סיס בו שער שחור מסור, ואין לריך לסקגר, ששער שחור מימן מסרס סוא בנמקיס, כמו
- (28) והנה לא פשה וגרי. סמ מס פשס, מו סיס בו שער לסוב, מממ:
- יפשם יעבור השערום וילה למקום הגילום: (33) והתגלח. פנינות סנתק: ואח הנחק לא יגלח. מנית שתי שערות פמוך לו פנינ, כדי שיסל ניכר לס פשס, שלס

בְּלָבֻוּנ וְשְּׁבִינ: בְעָּוֹר וְשְׁתַּר אַתוֹ הַכֹּהֵן וְכְבָּ בְּעִוֹר וּמַרְאֵּהוּ אֵנֶנָנּוּ עְּמָל מִוֹּ ** השְבִיעִּׁי וְהַנָּה לאׁ־פְּשָּׂה הַנָּהֵל וְרָאָה הַפֹּהָן אָת־הַנָּמָק בַּיַּוֹם

אַבוב' שְּבַּרְהָיני: ¿¿ וְאָם פְּשָּׁה יִפְּשָׂה הַנֶּהֶל בְּעִּיר

עַצָּקר מָמָא הָוּא: למור לאולפר הכהו לשער إڄ¥َدَا مَحَثَا إِمِيْرَ طِهُنَا مِيْرَمَ

שְׁהַוֹּר הָוּא וְשִׁהַרִוֹ הַכֹּהֵן: (ס) מַּבְוֹר צְימִר־בָּוֹ נִרְפָּא תַנָּמָל ²⁵ נְאָם_בֹּמְּגֹנִוְ מְּמָֹר עַּוֹּטְׁטִל נְמִּמָּר

בְּשְׁנִם בְּנִינִים בְּנִינִים בְּלִינִי: יאָישׁ אָרֹאִשָּׁה בְּי־יִהְנֶה בְעּוֹר־ arr

Πί**Χ**: (σ) בְּהַל הָוּא פְּרָח בְּעִוּר שְהָוֹר בְּשָּׁבֶׁם בַּעַבִּע כַּעִנָע לַבַּנָע וְנְאָב הַכּבוֹן וְהַנָּהְ בְּעִוּרַ

(שלישי) שַׁהָוֹר הְוּא: "אַבּוֹ, וֹאָנְחָ כָּׁוּ וֹמִּבֹח באָחֻוֹּן בַבְבוֹוֹ בוֹנִא נִלְּבַר אַבוּ, וַמַּר הַהָּמַר בוּהָוֹיִב

גּבָּחַ הַיּאַ שָּהָור הָיּא:

בּבוֹלְא וֹנְאַבָּה לְבוּהְוָנִי, וֹנִבְבָּי: תמיק מן משְׁבָּא וִידַבּי וָתַיה בַמַשָּׁכַּא יִמְחָזוֹרִי הְבִיּהְאָׁב וֹבִא לָא אִנְסָיִף נִהְקָא ווֹטִוּ כֹּנִוֹא וֹט וֹטַפֿא בֿוּנִמָא

בְּמָמֶכֹּא בְּתַר דְּכוּתֵיה: אַטַלא ווָסָיף באָן

לְמְּתַר סִוּמָל מִסְאַב בוּא: וְנִיבַלֵּא בְּתַּמֻבֹּא לָא וְבַעַּר בְּנִוֹנָא וְיִהְיַנִיה בְּהַנָא וְהָא אֹוֹסֵיף

דְבֵי הוֹא וִידַבֵּינֵיה כְּהָנָא: אוכֿם גֹמַנו בּיה אָתַּסִי נָתָקא נאם כֹּג עַנֹע לַם נִעַלַא נַסָּהַּג

خمُلِيرا حَتَدًا حَتَدًا مُثَدًا: וולבֿר או אַטַא אָביי וָבִי בַמִּשָּׁר

TF8: בְבַוֹלָא נִבַּא בַמָּהַבַּ

בֿבַבא בוא סֹנִי בַמַּמַבּא בַּכִּי tàlul tùl đài bil

לביה הוא דבי הוא:

בישיה גליש הוא דְבֵי הוא: יי וֹאִם מִפּׁאַּט פּֿוָּנו וֹמָנֵם באָמֻוּ וֹאִם מִפַּבני, וֹמַר מָּהַר

> shall wash his clothes, and be clean. shall pronounce him clean; and he deeper than the skin, then the priest and the appearance thereof be not if the scall be not spread in the skin, shall look on the scall; and, behold, And in the seventh day the priest

skin after his cleansing, But if the scall spread abroad in the

the yellow hair: he is unclean. the skin, the priest shall not seek for 36 and, behold, if the scall be spread in then the priest shall look on him;

the priest shall pronounce him the scall is healed, he is clean; and and black hair be grown up therein; But if the scall stay in its appearance,

even white bright spots; the skin of their flesh bright spots, And if a man or a woman have in

the skin: he is clean. it is a tetter, it hath broken out in skin of their flesh be of a dull white, behold, if the bright spots in the then the priest shall look; and,

head, he is bald; yet is he clean. And if a man's hair be fallen off his

forehead-bald; yet is he clean. 41 front part of his head, he is And if his hair be fallen off from the

- (פ) ושער שחר. מנין אף סיכוק וסאדוס שאינו לסוב, מלמוד לומר ושער. ולשון לסוב, דומס למבנית סוסב. לסוב כמו (185) אחרי שהרחו. אין לי אלא פועה לאמר הפמור, מנין אף במוף עבוע ראשון ובמוף עבוע שני, מלמוד לומר פעה יפעה:
- וסוב, אור"בלא בלע"ו: שהור הוא ושהרו הכהן. סא ממא שמסרו סכק לא מסור (מועד קמן ז:):
- (88) בהרה. מנרנורומ:
- מברבורום אדמימוםו קרוים בסק, כאים עדשן שבין עדשה לעדשה מבסיק הבשר בלובן למ: (98) כהוח לבנות. שמין לוצן שלמן עו מלמ כסס: בהק. כמין לוצן, סגרמס צצשר מדס, מדוס שקורין רוש"ו צין
- (0+) קרח הוא שהור הוא. עסור מעומלת נתקין, שלינו נדון בתימני כלש ווקן שסס מקוס שער, לגל בתימני נגעי עור
- לכני לכמם: (I+) ואם מפאח פניו. משפיע קדקד כלפי פניו, קרוי גבחח, ואף סלדעין שמכאן ומכאן בכלל, ומשפיע קדקד כלפי אחוריו, בשר, בשער לבן ומחיה ופשיון:

בוא ללבשטו או לוּפשטוי: נגע לבו אַדִּמְדָה צָּרַעָּה בּבַעַת פֹּרַחַת ַ וְבְיִייָהְיָה בַּמְּרַחַת**ׁ צֵּוֹ בַנְּבְּחַ**ת

ئىل: אַ בְּנַבַּשְׁעַוֹ בְּמַבְאָב בְּבַעַתְּ قَ مَوْلِوْ ݣِحِيْدَ هِيَتِمْيُومَ جِهِرَامِهُ וָרָאָה אֹתוֹ הַכֹּהָן וְהִנָּה שְׂאָת־

نَّمَفَٰڰُوۤۥ بَاحِتَا خُلِهِمْ بَرُمْ إِ: ** אַנש־צָרְוּעַ הָוּאַ שָּׁמָאַ הָוּאַ שַּׁמָּאַ

نظڭ: لَمْحِ_مُقُط نَمُٰمُكِ لَمُمْعِ ا مُمُعِ ^{יי} יהְיָי פְּרָמִים וְרֹאִשׁוֹ יִהְיָה פְּרִּיעַ וַהַצְּרְוּעַ אֲשֶׁרַבָּוֹ הַנְּגָע בְּנְדְּיוֹ

לַמַּעַנְר מִיִּשְּׁבְיִ: (ס) שְמֵא הָוּא בְּדֶר וַשֶּׁב מִהָוּץ בְּלְ־יְמֵׁר אֲשֶׁר תַנָּנִע בָּוֹ יִמְמָא בְּל יוֹמִין דְּעַבְּמִשְׁא בִּיה יָתִי

خَتُرُك مِثَال لَا خَتُرُك فَمُنابِ عَالَى اللَّهُ عَلَيْكُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ال

מְלֵאכִינו מִוְר: וְלַאָּמִיר אָנִ בְּעָנִר אָנִ בְּבָלִ וּלְמַּמְרָא אַנִּ בְעַמְּשָׁבָּא אַנְ בְבָלִ אַן בְּמְטִׁי, אַן בְּמְנִב לְפַמְטִים אוּ בְמִטִּיִא אוּ בְעִּבְבָּא לְכִטִּנָא

> או בגלישותיה: סְגִירוּת סְגְיָא הִיא בְּקַרְחוּתֵיה בולישותא מכתש חיור סמוק ڔؙڷڔ בְקַרְחוּהָא אוֹ

בְּמִטְזֵי סְגִירוּת מְשָּׁךְ בִּשְּׁרָא: בקרחותיה או בגלישותיה מומט מכשמא שונר סמוט ĊĹĊŊ

בְּרֵישִׁיה מַכְּמָשִׁיה: ענא סֹאֹבֹא וֹסַאָּבֹנוּע בַּעַוֹלָא ひかがけ

שַׁמְשַׁבֵּי וֹלֵבוּי: יהעשר ולא הסקאבו ולא נְבֵוּ פְּבוּתְּ וֹתְּלָ מִּפְּם כַּאָּבוּלָא לבומוני. וניון מבּוּמִין ונישוה

מוקביה: は「中心と **小は珍にいばめ** מְסְאַב מְסְאַב הוּא בִּלְחוֹדוֹהִי

סְגִירוּ בִּלְבוּשׁ עַּמַּר אַוֹ בִלְבוּשׁ לּי נְיִישְׁמֵי בֹּי יְבִינִי בֹּי זְנִינִ הֹבֹימַ וּלְבוּשִׂא אָבִי נְיִנִי בִּיְהַ מִבְּיִמַּא

אַבוּדה מִשְּׁך:

his bald head, or his bald forehead. plague, it is leprosy breaking out in 42 the bald forehead, a reddish-white But if there be in the bald head, or

the flesh, appearance of leprosy in the skin of head, or in his bald forehead, as the plague be reddish-white in his bald him; and, behold, if the rising of the Then the priest shall look upon

head. . him unclean: his plague is in his ++ the priest shall surely pronounce he is a leprous man, he is unclean;

cry: 'Unclean, unclean.' he shall cover his upper lip, and shall hair of his head shall go loose, and is, his clothes shall be rent, and the And the leper in whom the plague

without the camp shall his dwelling unclean; he shall dwell alone; him he shall be unclean; he is All the days wherein the plague is in

garment, or a linen garment; in a garment, whether it be a woolen And when the plague of leprosy is

or in a skin, or in any thing made of whether they be of linen, or of wool; or in the warp, or in the woof,

בשמין ומכוס שסיא נדון בשבוע א', ולא כמכאס נמקין של מקוס שער שאין מעמאין בארבע מכאום, שאת ומולדמס, בארמ עור בשר, אדם כי יסיס בעור בשרו, ומסו אמור בו, שמטמא בארבע מראות, ונדון בב' שבועות, ולא כמראס לרעת סאמור (ב+) נגע לבן אדמדם. פַּמוּךְ. מניין שמר המרמות מלמוד לומר כמרמֿס לרעת עור בער, כמרמה הלכעת הממור בפרעת

פומר בגדיו יסיו פרומים וגוי: (++) בראשו גגעו. אין לי אלא נמקין, מנין לרצוח שאר המנוגעים, מלמוד לומר טמא יטמאנו, לרצוח אם כולן. על כולן הוא

בלע"ו: ושמא שמא יקרא. משמיע שקול ממל ויפרשו ממנו (מ"ק ק.): (פּ+) פרומים. קרועיס (מ"ק מו.): פרוע. מָגָדָל שַׁעַר: ועל שפם יעטה. כחונ: שפם. שער השפחים, גרינו"ן

סיאיל וסיא סבדייל בלשון סרע בין איש לאשמו ובין איש לרעסו, אף סיא יבדל: מחויץ למחנה. מוץ לשלש ממנות (פסחיס (6+) בדד ישב. שלא יהיו שאר שמאים יושבים עמו. ואמרו רבותינו (ערכין מו:), מה נשמנה משאר שמאים לישב בדד,

<u> בְּרַעוּת הָוּא וְהְרְאָה אָת־הַכּהָן:</u> בְּמָבְרָ אָּוְ בַּבְרַבַּבְיבַרָ נְנִת ⁶⁴ בַבְּגֶר אֹו בְעוֹר אִוֹ־בַשְּׁתֵי אוֹ־ וְהְיָה הַנְּגַע יְרַקְרָקו צָּוֹ צָּרַמְדָּם

אָט_עַנוּגַע אָבַעַּע וֹטִוּם: °° וְרָאָה הַכֹּהֵן אָת־הַנְּגַע וְהִסְּנִיר

מַמְאָבְרַת בַּנִּגַע מָמָא בִוּא: נעשָה הַעוֹר לִמְלַאּבָה צָּהַעַּה אָוַ בְּמְנֶת אָוּ בְּמְוָר לְכָּלְ אָּמָּרַ ינ קי־פְּשָּׂה הַנָּגַע בַּבֶּגָ*ָר אָ*וֹ־בַשְּׁתָי וֹבְאָב אָנַר הַנָּגַע בַּיָּוֹם הַשָּׁבִיעָּיִ

: حَالَاهُكُ בְּיִצְנְעִ מִמְאָבָוֹעִ הָוֹאִ בְּאָשׁ בְּמָנִר אָּמֶּר יִהְנֶת בָּוֹ הַנְּגָע אָן בֿפֹּמִשְׁים אַן אָנוַבַּלָּגְבַלָּגָ ין הַאָּעָוּו אָן אָעַרְעָעָרֶב בַּצָּמֶרִ ושָּׁרָף אָת־הַבָּגֶּר אָוּ אָת־

למב או לכל_ ללי-עור: ּ פְּשְׁׁנִע בַּבֶּּנֶר אָוּ בַשְּׁתָּי אַנִּ עַכְּחָשָׁא בִּלְבוּשָׂא אוּ בְשִׁתָּי ני <u>וָאִם יִרְאָ</u>ת תַּפֹּתַן וְהִנָּת לֹאִ־

شائدن: בן עַלְּיָה וְעַסְׁיִּירָן הָּבְּהַעַ_וֹמִים *¿ וְצְנְּתְ תַבְּתוֹן וְלְבָּסִׁי אָת אֲשֶׁר־

> הוא וְיִתַּקְוֹי לְכְּהָנָא: מו במהב מכשה סיורותא בשה או בערבא או בכל בֹלְבוּמָא אָן בְּמַמָּבֹא אָן וובו מכשמא זבול או סמול

> נְעַ מַכְשַּׁמָא מָבָּגָא נְנִמָּוֹ: ווטוו כבוא ונ מכשמא ווסור

> בְּעַׁמַאַב בַוּאַ: خلايا άΠΘΓΧ בוטהביר משקא לעבירקא בלבוּהָא או בהועוֹא אוּ שְׁבְיִּעְאָה אַבִּי אִיִםִיף מַבְּהְשָּׁא ווֹטוֹו לנו מֹכֹטַמֹא בוומֹא

> סׁגּירוּת מְחַסְּרָא הִיא בְּנוּרָא בְּמָמָב בַּיה בַּיה מַכְּמָשָׁא צָּבִי או בכתוא או וַת כַּל מַאַן מִטְיָה אַן יִנוּ מִוְבָּא בַּמַּנְהָ וויקיד ות לבושא או ות

> וֹאִם וֹשִׁוֹּג כַּעַלֹּא וַעַא לַא אַנְסָּוּ ناناركاب:

> או בְּעָרְבָּא או בְּכָל מָן הַמָּשְׁרָ:

שְׁבְּיֵה מַכְּהָשְׁאַ שְׁבְּיֵא יוֹמִין הַנְיְנִוּת: ניפַקיד כָהַנָא ויהורון יה

> leprosy, and shall be shown unto the thing of skin, it is the plague of the warp, or in the woof, or in any in the garment, or in the skin, or in If the plague be greenish or reddish

the plague seven days. plague, and shut up that which hath And the priest shall look upon the

unclean. plague is a malignant leprosy: it is whatever service skin is used for, the warp, or in the woof, or in the skin, spread in the garment, or in the the seventh day: if the plague be And he shall look on the plague on

in the fire. malignant leprosy; it shall be burnt skin, wherein the plague is; for it is a of wool or of linen, or any thing of the warp, or the woof, whether it be And he shall burn the garment, or

the woof, or in any thing of skin; the garment, or in the warp, or in 53 behold, the plague be not spread in And if the priest shall look, and,

seven days more. plague is, and he shall shut it up 54 they wash the thing wherein the then the priest shall command that

מור שנמשה בו מלהכה: (84) לפשחים ולצמר. על פעמים או על נמר: או בעור. זה עור על העשה צו תלהכה: או בכל מלאכת עור. זה

(94) ירקרק. ירוק שנירוקין: ארמרם. מדום שנמדומים:

(IE) צרעה ממארת. לשון פְּלוֹן מַמְפִיר (יחוקלל כח, כד), פויי"נעש בלע"ו. ומדרשו מן בו מלרס שלל מסנס סימנו:

מלמוד לומר סיא באש משרף, אינס לריכס דבר אחר עמס, א"כ מס מלמוד לומר בלמר או בפשמיס, לסוליא את סָאִימֶרִיוֹח שבו (בב) בצמר או בפשחים. של למר או של פשמים, זהו פשומו. ומדרשו יכול יביא גיזי למר ואנילי פשמן וישרפס עמו,

שקן ממין אחר אימריים לשון שפה, כמו אימרא:

קומב סנדה 'סט כילד, יכבם מן סבדד שמו: (44) אח אשר בו הנגע. יכול מקוס סגגע בלבד, מלמוד לומר אם אשר בו סגגע, יכול כל סבגד כולו מעון כבום, מלמוד

בְּקְרַהְהָהָ אָנ בְּנַבַּהְהָהָ: היא בָאֵשׁ מִשְּׁרְבָּנִוּ פְּתָתָה הִוּא בְּנִוּרָא מִיקֹרְנִיה מְבְרָא הִיא אָת־עַינוֹ וְהַנָּנִע לְאַ־פְּשָׂה טְמָאַ $(\zeta \xi \zeta \zeta \zeta \zeta)$ برؤره إبرؤب جك برفه بروره שביתי וָרָאָה הַפֹּהָן אַחֲרֵיו הָפַבָּס אָת־

מו_הַבּּטׁג אַנ מוַ בַּמַבְּיבּי אַטִּוּ מִּוְ הַבְּּנֶּבְ אַּוּ מִוֹ הַמְּוֹר אִוּ יין בּנָת אַנִוֹנוֹ, נִיכָּדָּס אָנֻוּ וֹלֵנֹת בַּנָּת אַנוֹנוֹלַנֹת וָאָסְ רָאָָר הַכֹּהַן וְהָנָּר בַּהָָר

אָר אָמֶר־בָּו הַנְּגַנִינִי: מור פּרַחַת הוא בָּאָשׁ הִשְּׁרָבָּוּנוּ בַּמִּעַׁ, אַוְ_בַבְּנְבַ אַוְ בַבַבַּבְיַ מפמיר ןאָם־מַרְאָה עֿוֹד בַּבַּגָּר אָוֹ־

ממם עַּנְגַע וֹכֻבָּס הּגָית וְמָבַר: حُجْ حُجْ، لِيَعْبَدِ كِيْرِيْكُ لِيُحَدِّمُ لِمِنْ الْمُحَدِّمِ لِمُنْ الْمُعْرِينِ لِيَعْبُ וְהַבְּּגֶּר אִּוְ־הַשִּׁהִי אִוּ הְעָּבֶר אִוֹּ

לְשַׁהַרִוֹ אָוֹ לְשַׁמְאָוֹ: (פּ) אַן בֿקְבֶב אִן פֿק-פֿלְי-מִוּר אָן מּנִבֹּא אַן כֹלְ מָאֵן צַּמָהַנּ מ"ו הַצְּמֶרוּ אַוֹּ הַפִּשְׁהִים אַוֹּ הַשְּׁהִי לְבִּישׁ עַמַּר אוֹ כִחָּנָא אוֹ שִׁהְיָא אָט שוּרָט דְּנַמְ־צְּרַעַּט בְּגָר דָא אִנְרִיהָא דְּטַבְּהָשׁ סִּגִּרוּ

> בשהיקות או בְחַדְּתוּמִיה: XIQIF ひんダロ מַכְּטְשָׁא מון כַּד הַנְה וּמַכְּמָשְׁא נו מכשמא נוא לא מולא וֹוֹטְזֵּג כַּעֲדָּא בַּעַרַ

> άĽĖΧ: תַּמִבּא אַן מוֹן מִּעוֹנֹא אַן מוֹן וובזה ושוש מו לבואָא או מו מֹכֹטַמֹּא בֿעַר דּחַוּרוּ יָמִידּ אָלָה אָלִוֹ אַלְנִוֹיַ אַנְוֹנִי

> שׁנְלַבְנְיִבְי נְינַ בְּבָרָהַ מָכְּנִהְאָ: מו בממב סינא בנא בנובא בְּמִּעִיהֵא אַוְ בְּמִּבְׁאַ אַוְ בִבְּלַ נְאָם טַעַּקְנֵישָׁא אִנְ

> انلاقر: מנעון מכשמא וואמבה שַּנְינִינִינ כל מאן דמשה דתחנר וישהי ילְבוּמָא אוּ שָּׁלְיִנָא אוּ עַרְבָּא אוֹ

לְבַבְאִינוֹנִיה אַוְ לְסַאָּבוּנוֹנִיה:

bareness be within or without. it in the fire; it is a fret, whether the spread, it is unclean; thou shalt burn colour, and the plague be not the plague have not changed its the plague is washed; and, behold, if And the priest shall look, after that

out of the warp, or out of the woof. the garment, or out of the skin, or thereof, then he shall rend it out of the plague be dim after the washing And if the priest look, and, behold,

plague is with fire. thou shalt burn that wherein the any thing of skin, it is breaking out, or in the warp, or in the woof, or in And if it appear still in the garment,

time, and shall be clean. then it shall be washed the second the plague be departed from them, skin it be, which thou shalt wash, if the woof, or whatsoever thing of And the garment, or the warp, or

pronounce it unclean. pronounce it clean, or to or in any thing of skin, to linen, or in the warp, or in the woof, leprosy in a garment of wool or To sugalq sat to wal sat si sidT

.921 28v4 uo The Hafiarah is II Kings 4:42 - 5:19 on page 149. For Shabbat HaHodeesh the Mafitr and Hafiana are

וגו', וסקרמם כל ששופע ויורד מן סקדקד ולאמריו, כך מפורש במורם כסניס (פרק מו, מ): לשון מדשים, כאלו נכמב באמרימו או בקדמומו, שהקרחת לשון אחוריים, והגבחת לשון פנים, כמו שכמוב ואם מפאת פניו אף כאן פרס בכולו מסור. לכך אחו סכחוב לשון קרחם וגבחם. ולענין פירושו וחרגומו זסו משמעו, קרחם לשון ישנים, וגבחם בבגדים שסיל מסורס, נלמרס קרמת וגבמת בלודם, ונלמרס קרמת וגבתת בבגדים מס לסלן פרת בכולו מסור (מנסדרין פת.), בגבחחו. כמרגומו פְּשְׁמִיקוּמֵפּ מוּ בְּמַרְמוּמֵפּ: קרחחו. ממקיס, ישניס. ומפני סמדרש שסולרך לגורס שום, מנין לפרימס פחחת היא. לעון גומל, כמו בְּשַׁמַת הַבְּשַׁמָת (שמולל־יו, ע), כלומר שפלה היל, נגע שמרליי צוקעין: 🗆 בקרחתו או מקוס, דברי רבי יסודס, ומכמיס אומריס וכו' כדאימא במורת כסניס (פרק עו, ז), ורמזמיס כאן לישב המקרא על אופניו: ספך ולא פשה עמא, ואין זריך לומר לא הפך ופשה, הפך ולא פשה איני יודע מה יעשה לו, הלמוד לומר והסגיר את הנגע מכל (פב) אחרי הכבס. לעון מַטְשׁוֹמ: לא הפך הגיע את עינו. לה כסה ממרהימו: והגיע לא פשה. שמעמ שה לה

(99) וקרע אוחו. יקרע מקוס הנגע מן הצגד, וישרפנו:

- (72) פרחת הוא. דנר סמוזר ולוממ: באש חשרפנו. ממכל סנגד:
- לשבילה מתורגמין וילשבע: של כבומין שבפרשה זו לשון לבון, וְיִמְּפַוֹר, חוך מוה שהינו ללבון הלה למבול, לכך הרגומו וְיִגְשַבַּע, וכן כל כבומי בגדיים שהן (82) וסר מהם הנגע. אס כשכנקוקו נתחלה על פי כהן שר ממנו הנגע לגמרי: וכבס שניה. לשון ענילה. מרגוס

וַיְדַבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: ימַלֵּיל יִיָ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

 $_{
m XIA}$ And the Lord spoke unto Moses,

שְׁבֶּרְתִּי וְהוּבָא אֶלְ־הַפֹּהֵוּ: ַ זָאָת מְּהְיָה מּוֹרָת הַמְּצִּרְׁע בְּיָוֹם

בְּוֹיַנְא: ביומא דרכומיה וימימי לות בא טבי אוריקא דסגירא

brought unto the priest. 2 the day of his cleansing: he shall be This shall be the law of the leper in

עַבְּרַעַת מִן־הַצְּרִיעַ: וְרְאָה הַכֹּהָן וְהַנָּה נְרְפָּא נָנִע־ انتلام بوجتا هج منادا خمتائد

וַבְא אִשַּסִׁ. מַכְּשַׁמֻ סִּגִּרוּהָא מִן ĊĽťX ムなされる

then shall the priest command to be healed in the leper; and, behold, if the plague of leprosy

3 the camp; and the priest shall look,

And the priest shall go forth out of

אָבו וּשְׁנָי הוֹלַעַה וְאָוְב: שְּׁמֵּי־צְּפְּבָים חַיּוֹת טְּהֹדָוֹת וְעֵיַץ إلخبت بتختا إخجاب كوفيرا

וַאָּבוובָא: וֹאֹמֹא בַאַבוֹא יַּגַבַּמ וַבְיָבִי שבשון אפרון הייון דְּכְּיִיוֹן ניפּקיד בְּהָנָא נִיסָב לְדִמְרַבֵּי cedar-wood, and scarlet, and hyssop. two living clean birds, and 4 take for him that is to be cleansed

ਜੁ;'□: בְאָנְוָת אָלְ-בְּלִי-חָרֶשׁ עַּלִ-עָנִם הָרָא לְמָאוֹ דַּחָסָר עַל עֵי ְ וְצְּנְיִל תַכֹּהֶׁן וְשְׁחַט אָת־תַצִּפָּוֹר וִיפַּקּיד כָּהָנְא וִיכּוֹס יָת צִפְּרָא

vessel over running water. bill one of the birds in an earthen And the priest shall command to

다다..ㅁ: הַצִּפָּר הַשְּׁחַטְּה עַל הַמִּיִם אוסם וְאָתוּ הַצִּפָּּר הַחַיָּה בְּרַם הַמּוֹלַמָּט וֹאָטַ_הָאָנָׁב अत एथ्ड्रें प्रापंत खूग अंद्रेस

בּוֹכֹיסְהָא מַל מֵי מַבּוּמַ: גפּבא בוניא בּבְמָא בּגפּבא ונת אווילא וושבול נקהון ונת אֹמֹא בַאַבוֹא וֹנִי גֹּבֹמ וַבִּינַנִי נְיַל אַ בַּוֹנִא נַסָּב נָטַיַע וּנְיַנ

running water. the bird that was killed over the and the living bird in the blood of and the hyssop, and shall dip them and the cedar-wood, and the scarlet, As for the living bird, he shall take it,

تخوْد تَنَازُك مَحْ فَرْدُ تَهُٰتُكِ: شُرَم فَمُثَرَ لَمُثَابِ لِشَكِّ عُلِي شِحَم نَفِيْرا نِيَدِينِ اِنْفِكِ بِيُ ַ ןְהִלְּה עַלְ הַמִּשְּׁהֵרְ מִן הַצְּּהַעַת וִיַּרִי עַל דְּמִּדַבֵּי מִן סְגִירוּהָא

ההברא בוניא הכ אפו בפלא:

bird into the open field. him clean, and shall let go the living seven times, and shall pronounce is to be cleansed from the leprosy And he shall sprinkle upon him that

- (2) זאח חדיה חירה וגוי. מלמד שלין ממסרין לומו בלילס (מגילס כל.):
- (3) אל מחוץ למחנה. מון לשלש ממנות שנשמלת שם בימי מלומו:
- מקל של ארו: ושני תולעת. לשון של למר לבוע וסורית (ב"מ כא.): באין על גסוס הרוח (שם): ושני חולעח ואזוב. מה חקוסו ויחרפא, ישפיל עלמו מגאוחו כחולעס וכאוזב: עץ ארז. פְּמְפּוּמֵי דַבּרִיס, לפיכך הווקקו למהרמו לפריה, שמפמפמין המיד בלפלוף קול (ערכין מו:): ועין ארו. לפי שהנגעיה (+) חיות. פרט לערפות (חולין קת.): שהרות. פרט לעוף טמא (שס). לפי שהנגעים באים על לשון הרע, שהוא מעשה
- (a) על מים חיים. נומן אומס ממלס בכלי, כדי שיסא דס לפור ניכר בסס, וכמס סס, רביעית (קועס מז:):
- מסא בכלל עבילה, מלמוד לומר ועבל אומס ואת סלפור החיה, החזיר את הלפור לכלל עבילה: סוסורים, כענין שנאמר ואם עך סארו ואם שני סמולעם ואם סאווב, קיסס אחם לשלשמן, יכול כשס שאינס בכלל אגודס כך לא (6) אח הצפור החיה יקה אוחה. מלמד שליני לוגדה עמהם ללל מפרישה לעלמה, לכל הען והלווב כרוכים ימד כלעון

נוֹמָּב מטוּגוּ לַאִּנוֹלוָ מִּבֹמֹט וְמְבֶר וְאַחַר יְבָּוֹא אֶל הַמְּחֲנֶה 8 %17-47-444-

אָנוַ בַּאַבוּ בַּמִּנִם נֹמִבוּנִי أزقن أخقو אُن خُرْبُر، الْلَيَّاءُ נאט זַּבַּט מֹגוֹנו נאט_כַֿל_מָּמֹרַנִי כַּלְ_שְׁמְּרָוְ אֵטַ רַאָּמִוּ וֹאָטַ וֹלֵנוּן וְהְיָה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִּי יְגַּקָּה אָתַ־

المُثِلِّ: . מְנְחָה בְּלִילָה בַּמְּמָן וְלְיִג אָחָר הְמִימָת יִּשְׁלְשֶׁת עַשְּׁרְנִים סְּלֶת ישיאל קקיימם וְכַבְשָּׁה צַחָת בַּת־שְׁנָהָה יבַנִים הַשְּׁמִינִי וַקָּח שְׁנֵי־כְּבְשִׁים

יְהוְה פֻּתַח אָהֶל מוֹעֵר: تغرم توقتات إلائم كإفرا וְהָשְׁמְּגִּר הַכַּהַן הַמְּטְהַר אָת וִקִּם כְּהָנָא דָּטְּדַכִּי נָת מּבְּרָא

تَهِٰمُا لِيَرْبُ عُرُو مِنْهُد رَفِرْ، וְבִלְבִיב אָטַוּ לְאָהֶם וֹאָטַ-לְיֵי إرَعْمَ مِحَيَّا هُمَ مَهِجُهُ مِهُمُّهُ

نانى: הא לַכּהָן קָדָשׁ קַדָשִׁים ַבּיִּי נְשְּׁעַבְּׁשׁ אָתַ־הַחַּמָּאָת נְאָתַ־הַעַּלָה וֹמִּעַה אָעַרַבַּבְּבָשׁ בִּמְלָנִם אָמָּר

> למַמִּכוֹניה שָבִעָּא יומִין: למוֹא ווֹבבי ולטב כו יומוב בַּמַּנְםְ וֹנַכַּטְ זִינַ כַּבְ מָּהַבַּינִי וֹנִסְטִי וְכְבֶּסְ תַּמְּסְּנְיִר אָת בַּגָּבְוּו וָגַלְּיו וִיצְבָּיע דִּמְדַבֵּי יָת לְבוּשִׁוֹתִי

בְּמִיֹּא וְיִרְבָּי: לבושוהי ויסהי ות בשביה כֿל שַּׁמַבויה וַנַּלָח וִיצַּבַע וָחַ צַלַנוּנְעַ וֹנְעַ לַּבְנוּנִ מִּנוּנִנְי וַנְעַ בַּל שַׁעַבוּיה יַת בַישִּיה וִיַת ונבי בְּיוֹמָא שָׁבִיעָּאָר וְגַּפַּרו וָת

FUUTA: בּבּילַא בַמִּשָּׁח וַלוּגָא חַד מנלעא מּטַע מָלְמִׁטֹא וּטַלְטֹא אמנון הַלמון וֹאמּנוֹשׁא שֹנֹא ולוומא טמולאָר וַסַּר טַבוּוֹ

מֹמִבֹן וֹמִנֹא: בְמִבְבֵּ, וֹנְטְבֵון בוֹבם וֹנְ בִּטְבַת

אָבֹמֹא בוֹבם וֹנֹי: לוגא דַמִשָּׁהַא וִירִים יַתָּהוֹן וופבוד ושוע לאַשְּׁמָא ווֹע וֹנֹסַב כַּבַוֹלָא נִנוּ אַמֶּבָא בַּבַא

בוכנס זו שמלא ווט הגעדא נו אמובא באוובא

> dwell outside his tent seven days. may come into the camp, but shall he shall be clean; and after that he hair, and bathe himself in water, and wash his clothes, and shave off all his And he that is to be cleansed shall

in water, and he shall be clean. clothes, and he shall bathe his flesh shave off; and he shall wash his eyebrows, even all his hair he shall head and his beard and his that he shall shave all his hair off his And it shall be on the seventh day,

one log of oil. meal-offering, mingled with oil, and parts of an ephah of fine flour for a without blemish, and three tenth one ewe-lamb of the first year two he-lambs without blemish, and And on the eighth day he shall take

meeting. the LORD, at the door of the tent of cleansed, and those things, before shall set the man that is to be And the priest that cleanseth him

before the LORD. garinəfto-əvaw a toi mədə əvaw guilt-offering, and the log of oil, and he-lambs, and offer him for a And the priest shall take one of the

guilt-offering; it is most holy. sin-offering is the priest's, so is the of the sanctuary; for as the and the burnt-offering, in the place place where they kill the sin-offering And he shall kill the he-lamb in the

- (8) וישב מחוץ לאחלו. מלמד שאפור נמשמיש הממה (מ"כ פרק א, יא. מולין קמא.):
- (9) אח כל שערו וגור. כללופרט וכלל, להציח כל מקום כנום שער ונרחה (מומה מז.):
- (מנמום לם.): ולוג אחד שמן. לסוום עליו שבע, ולימן ממנו ל מנוך לזונו וממן בסונום: (10) וכבשה אחת. לממלת: ושלשה עשרונים. לנקני שלשה כנשים הללו, שחמלתו ולשמו של מלורע מעונין נקנים
- (II) לפני ה׳. נשער נקנור, ולמ בעורה עלמה, לפי שהומ מחוקר כפורים (קומה ז.):
- וטט טכנו: (21) והקריב אוחו לאשם. יקריננו למוך סעורה לשם אשם להניף, שהוא מעון מנופה מי: והניך אוחם. אם האשם

لمَح خِثا لَـٰذِكِ بَـٰنَٰمُرُنُهُ: בוֹמֹנוֹע וֹמֹכַבְבַּמוֹ וֹבוְ בּוֹמֹנִיע نْخَوَّا بَوْتَالِ مُنْتَا بُغُمُٰصِ لَرُفَالِ

על־כַּף הַכֹּהֵן הַשְּׁמָאלִית: יּ וֹלְלֵּטוּ תַכְּעֵוֹ מִלָּיִ תַּהְּמֵׁטִוּ וֹנִבָּל

<u>. בלוב:</u> בַּאָגַבּהוָ הָבָה פַּהַטִּים כַפַּנִי حَظَر لَاهُمُعُكُمُ لَا لَٰكِيْكِ مَالِ لَهُمُا or הַנְּמְּנִית מוֹ הַמֵּמוֹ אָּמָה הַּכְ تجتل אָנוַ_אָגֹּבֿהָנ

Ů\$₩□: المَح خِثا تَاثِكِ بَانَفَائِنَ مَح يَات تانظرن لمَم كِثا ثبر تانظرن لانهداء لمَمْ عَذْربا نتاب ע הַכַּהַלְ עַּלְ־קְּנֵיךְ אָזֵן הַמְּשַּׁהֵר בְּהָנָא עַלְ רוּם איַדְנְא דְּמִנַּכֵּי نظثثد تهُمّا لِحَهْد مَح حَقِي نقال

أخقد لأذرر يتجيار خفتر بمثلا: עַכְּעָן יִשְּׁן מַּלְ רַאָּמָ עַמָּסְעַר דְּכְּעָרָא יָהָין מַלְ בִישָּׁא דְּמִבַּכִּי المعاشرة وشهرا عنهاد وحاجه الانهمعة جونهم ووح بهم

יִשְׁתַם אָת־הַעּלֶה: מּלְ_עַמְּמְּעֵרְ מְמְּמְאָעִיְ נְאַעַר מּלְ דְּמִבְּבֵּ מִפְּאָנְבְתֵּיִה וּבְתַר الْمُشِّل תَحْيَالْ هُمَـ لِيَافِهُم لَحَقُد الْبُهُدِيدَ جَهَٰئِهُ بِمَ يَفِمُهُ الْحَقَدَ

> בּנִקנע בַּנִּמִנֹא: יביה דימינא ועל אליון במבכי בימולא ומל אליוו ווטון פֿעוֹא מַל רוּם אוּדְנָא נוסר פֿעוֹלא מוּעָא בּאַמְּמָא

> 下型はお付お: ויריק על וֹבְא דַכְּהַנָּא וִיפַב בְּהַנְא מִלּוֹנְא דְּמִשְׁהָא

בא א בי של מי ושנון של בי ול: ني المرابعة المرابعة المرابعة المرابعة المرابعة المرابعة المرابعة المرابعة المرابعة المرابعة المرابعة المرابعة בומולא מן ממִשׁא במכן ובוע נומפול פְהַנָא נָת אָצְּבְּעָהוּ

בּנְמִינָא עַל דְּמָא דַּצָּשְׁמָא: בומולא ומכ אליון בגליה ומשָאַר משָׁהָא דְּעַל יְדֵיה יַהַין

ניכפר עלוהי כְּהָנָא בֶּרָם יָיִ:

בּן יִכּוֹס יָת עֵּלְהָא:

toe of his right foot. his right hand, and upon the great cleansed, and upon the thumb of right ear of him that is to be priest shall put it upon the tip of the blood of the guilt-offering, and the And the priest shall take of the

his own left hand. To mls pour it into the palm of And the priest shall take of the log

the LORD. with his finger seven times before hand, and shall sprinkle of the oil oh in the oil that is in his left. And the priest shall dip his right

blood of the guilt-offering. great toe of his right foot, upon the of his right hand, and upon the to be cleansed, and upon the thumb Tr the tip of the right ear of him that is his hand shall the priest put upon And of the rest of the oil that is in

for him before the LORD. and the priest shall make atonement head of him that is to be cleansed; 18 priest's hand he shall put upon the And the rest of the oil that is in the

burnt-offering. afterward he shall kill the because of his uncleanness; and for him that is to be cleansed sin-offering, and make atonement And the priest shall offer the

- כסנים (פרק ג, א): ו הימורים לגבי מובה, לכך נאמר כי כהעאה האשם הוא לכהן, יכול יהא דמו ניתן למעלה כהעאה, הלמוד לומר וכו', במורת בכסן סשום אשם זה למעאמ, שלא מאמר הואיל ויצא דמו מכלל שאר אשמום להנמן על מנוך ובהונום, לא יהא מעון ממן דמים במקוס אשר ישמע וגו' (ובמיס מע.): בי בחשאת. כי ככל המעאומ: האשם. הוהי לבהן. בכל עבודות המלוית שהאשם מעוץ שחימה בלפוץ, לפי שילא זה מכלל אשמוח לידוץ בהעמדה, יכול חהא שחימחו במקום העמדחו, לכך נאמר ושחע (13) במקום אשר ישחם וגוי. על ירך סמונה בלפון, ומס הלמוד לומר, וסלה כבר נהמר בהורה השם בפרשה לו הה הסרן
- (+1) הגוך. גדר אמלעי שבאוון, ולשון מנוך לא נודע לי, וספומרים קורים לו ענדרו"ם: בהן. גודל:
- (1) לפני ה׳. כיגר נימ קרשי סקרשים (מ"כ שם ע):

بَادِيرًا إِشِيْات: (مَ) עמּוֹעוֹע עמּוֹבַעוֹע וֹכְפָּר עַלְּיִוּ מִנְּחָתָא לְמִוְבְּחָא וִיכִפּר ַוְהָמֶּלְהַ הַכְּהַן אָתַ הַעְּלָה וָאָתַ וִיַּסִיק כְּהָנָא יָת עַּלְהָא וָיָת

הֹלוה בְּהַנָא וְיִרְבֵּי:

him, and he shall be clean. the priest shall make atonement for meal-offering upon the altar; and burnt-offering and the And the priest shall offer the

خزير خَهْمُا ذِمْنُتُكِ لَذِيْ هُمُا: خُرَظُد مُخُرُد لَمُهُبِياً مِكْنِهِ كُنِيهِ (वर्तेष्ये) ृंद्र्वेत द्व्यं श्रूत्र श्रृंध्व देतृधवुत וָאִם־דַּל הוּא וָאֵין יָדוֹ מַשֶּׂנֶת

בשנק בממש למלטטא וקולא ムガルロメ נאָם מִסְבֵּן הוּא וָלֵית יָדִיה

FUUTA: מַלוהי וְשָּשׁרוֹנָא סוּלְתָּא חַד מֹוַבַּלֹא וֹנֹסַר אֹמָּוַ עַעַ

burnt-offering. sin-offering, and the other a for; and the one shall be a pigeons, such as his means suffice and two turtle-doves, or two young

meal-offering, and a log of oil;

fine flour mingled with oil for a

and one tenth part of an ephah of

waved, to make atonement for him,

he-lamb for a guilt-offering to be

suffice not, then he shall take one

And if he be poor, and his means

נְהַלָּיא אַלָּם בַּיַּנִם הַשְּׁמִינָי חַשָּׁאַת וְהַאֶּחָד עֹלֶה: אַשֶּׁר תַּשִּׂיג יְדֵוֹ וְהְיֶה אָהְר יֹנְה דְּתַּיְבִּיק יָבִיה וִיהֵי הַדִּ

מַהְּכּוֹ וֹמִלָּא לַלֵּבֶם !!: לְמְׁנֵירָתִּי אֶלְ-תַבְּנֵוֹן אֶלְ-פֶּתַח לְדְרִיּתִיה לָנְת בְּנִיגָּא לִהָרַע וֹנוֹטִי וֹטַבוּוֹ בּׁנוּמָא שַׁמִּנֹאַב

הַטְּקְא וְחַד עַּלְקָא:

וּהְשׁנוֹ עִנְים אַּוּ הְּנֵּוֹ בַּנֹנוֹ וּנְנָׁנו וּטְּבוּוֹ הַּפֹּנוֹנוֹ אָוִ טְבוּוֹ בִּנִּוֹ

meeting, before the LORD. priest, unto the door of the tent of 23 them for his cleansing unto the And on the eighth day he shall bring

הכבון הניפה לפני יהוָה: نَعْنَ كِبِ يَشْقُلُ لَيَزِنَكِ عِنْتِ لَيْنَ كِبِيْءَ يُطْمُنَعُ يَنِينَ يُعْلِينًا ± וְלְקַח ְתַכְּהָוֹ אָת־בָּבֶשׁ הְאִּשֶׂם אָהֶל־מוֹעֶד לְפְּנֵי יְהֹוֶה:

בַּבְּלֵא אַבְּלֵא בַּבְּם בָּיִ: וופר כּבוֹלא וֹט אֹמִבֹא בַאַמֹּמֹא

wave-offering before the LORD. and the priest shall wave them for a 24 the guilt-offering, and the log of oil, And the priest shall take the lamb of

בּגלו בּגֹמָלוני: لمَحْ حَثِا ثِدِر تَنْفُئِنَ لَمَحْ خَثِا لَمَحْ هَجْرِبا نِدَنِكَ لِمَدْهُ لَمْحَ خاناتك כּבּ עַבְּעַן מִעָּם עַאַמְּם וֹלִעָּן מַלְ _ בַּעָּלָאִ מִדְּמָא בַאַמְּמָא וִימֵן מִלְ וְמְּעַם אָעַבַכֹּבְמְ עַאְמִּם וְלְצִעׁ וְוִכּוָס וָט אִמֶּבָא גַאָּמָמָא וִוּפַּב

אַלְיוּן בַּלְּלִיה דְּיַמִּינָא: עּנִׁמְנִיִּע ענִם אַנְּוָלָא בַּמִּבַכּּי בַּנִמְנִּאָ

toe of his right foot. his right hand, and upon the great de cleansed, and upon the thumb of tip of the right ear of him that is to guilt-offering, and put it upon the 25 take of the blood of the guilt-offering, and the priest shall And he shall kill the lamb of the

הַכְּבֵוֹ הַמְּּמָאַלְית: י ימן השטו יצַל הבהן על־בָף ימן משְׁחָא יָרִיק בָּהָנָא עַל יָדָא

דְּכְהָנְא דִּשְׁמָאלָא:

into the palm of his own left hand. And the priest shall pour of the oil

<u>. ביוֹני</u>: لَاهُمُمْعُكُمُ لِي الْمُحْمَ فَمُمَّالِ كَإِفْلًا لِيَهْمُعُمْعُ هُوَمَ نَفِيْدًا كَلُو لَنْهُ ÄÄL دال ترقيدا וְהַיַּה הַכְּהַן בְּאָגְבָּעָּוֹ הַוְמָּנִית וְיַבֵּי

מַל־כַפַּוֹ דְיַמִּינָא מון מִשְּׁחָא דְעַל יְדֵיה

the LORD. is in his left hand seven times before his right finger some of the oil that And the priest shall sprinkle with

- (20) ואת המנחה. מנחח נקכים של צסמס:
- נסכי סמנחס לא סווקק סכמוב לפרש: (IS) ועשרון סלה אחד. לכנש, זם שהוא אחד יביא עשרון אחד לנסריו: ולוג שנון. לחת ממנו על הבהונות, ושמן של
- (ES) ביום השמיני לשהרחו. שמיני לנפריס ולהולם ען לרוולווד ושני מולעם:

מָלִנִם בַּם הַאָּמֶּם: נמכ בְּטֵּוֹ בַּנְּלְנִ בַּוֹמֶנְנִים מֵּלְ- בַּנִּמֵּנִא נִמּלְ אִלְיָנִוֹ בַנְלָנִיה בּוֹמֹּלְיִם וֹמַּלְ-בָּׁמֵן יְדִוֹ הַוֹמְלִים בּוֹמִּינִאּ וֹעַּלְ ss עַל־כַּפּוֹ עַלְ־חְּנְיּוְדְּ אָגָן הַמִּשְּׁהֵרִ יְדִיה עַל רוּם אוּדָנָא דְּמִיַבֵּי لْبُرَا لَحَيْلَ مَا لَهُمُا يُجَمِّد إِنْ لَ حُيُثِهِ مَا مَهُنَهِ يُحَرِّ

בְּאֲשֶׁכֶּא: ÄŪL خذبل نتي

of the blood of the guilt-offering. toe of his right foot, upon the place his right hand, and upon the great cleansed, and upon the thumb of the right ear of him that is to be that is in his hand upon the tip of And the priest shall put of the oil

خُرَقِد مُخْرِد خِفِرْد نِيالِد: עַכּעָן יַטּוּ עַלְרַנְאָמִ עַמִּמְּעַר דְּכְּעָנָאִ יָּטִין עַלְּ בִּיִּשָּׁא בְּמִבַּכִּי

the LORD. to make atonement for him before head of him that is to be cleansed, priest's hand he shall put upon the And the rest of the oil that is in the

מן בְּנֵי הַיּוּנְהַ מִאָּשֶׁר הַשָּׁיג יָדְוּ: יּ וְעְשֶׂה אֶת־הֶאֶהַדׁ מִן־הַתּהֹרִם אָוֹ וְיַעֲבֵיד יָה חַד מוֹ שַּבְּנִינִיָּא אוֹ

מן בְּנֵי יוֹנֶת מִדְּתַּדְבֵּיק יָדַיה:

המשהר לפני יהוה: מַל־הַמִּנְהָהְ וְכְפָּר הַכֹּהָן עַלְ מִנְהָהָא וִיכִפּר ¹⁵ 可<mark>算</mark>終れ אַת אַשֶּׁר תַשְּׁיג יָדוֹ אָת־הָאָחֶר יָה דְּתַּרְבָּיִק יָדִיה יָנִה חַרְ

מַלְע עַמּטָא וֹנָת עַג

This is the law of him in whom is be cleansed before the LORD. make atonement for him that is to meal-offering; and the priest shall

other for a burnt-offering, with the

the one for a sin-offering, and the

even such as his means suffice for,

pigeons, such as his means suffice

30 turtle-doves, or of the young

And he shall offer one of the

לאַ עַּמָּג יָדוֹ סְנִירוּ דְּלָאַ עַּוֹבָּיִע יְדִיהַ דְּנָת בְּא אוָבׁוֹטָא בְּבִּיה מַכְּחָשָׁ XAL_CL

to his cleansing. suffice not for that which pertaineth 32 the plague of leprosy, whose means

 אַבְרָן לַאַלְר: (224) ^{(כניטי} נִיְדַבֶּּר יְהַנְּה אֶל־מֹשֶׁה וָאֶלְ־ וּמָלֵּיל יִיָּ עָם מֹשֶׁה וּלְאַהַרֹן

خيرشد:

and unto Aaron, saying: And the LORD spoke unto Moses

בּבוּת בּבוּת צָבֶּן צָּבוֹוּהָבָם: אַנֹּי נְעַוֹ לְכֵּם לְאַנִוֹנְיִ וֹנְעַשִּׁ, זְנֵת בַּאַנָּא יִבִּיב לְכִוּן לְאַנִּטֹנִא

אָבֹת אַטַמְנָעָכוּן: נאטון מכשה סיורו בבית בֿי מַבְאוּ אָבְ־אָבֹא בֹּוְהוֹ אָהָר אָבוּ מוּהַבְּוּוּ בְּאָבֹהֹא בּבֹּהַוֹ then he that owneth the house shall your possession; leprosy in a house of the land of Possession, and I put the plague of Canaan, which I give to you for a

When ye are come into the land of

تا: الت לְכִּעוֹן לָאמָר כֹּנְיָנֹת נֹבְאָׁע לָ, לַכִּעוֹנֹא בַּמִנֹת ּוּבַאְ אַּהְוֹר לַוְ עַבְּוֹע וֹעַנִּיג וֹנִינִי בַּגַיַע בּוּטַא וּוַעַנִּי

אַטַעוּג לַג בָּבָינָא:

were a plague in the house.' There seemeth to me to be as it 35 come and tell the priest, saying:

- (82) על מקום דם האשם. אפיי ומקומ הדס, למד, שאין הדס גורס (מומומ י.), אלא המקוס גורס:
- כל מרבעים שנה שהיו ישרמל במדבר, (ויק"ר יו, ו) וע"י הנגע נומן הבימ ומולמן: (48) ונחחי גגע צרעח. בשורס סיא לסס שסנגעיס באיס עליסס, לפי שסממינו אמורייס מממוניות של וסב בקירות בתיסס
- נרחס לי (מ"כ פרשמח ס, י נגעים פי"ב מ"ס): (פצ) כגגע גראה לי בביה. אפי' מלמיד מכס שיודע שקוא נגע ודאי, לא יפקוק דבר ברור לומר נגע נראה לי, אלא כנגע

מָנ<u>ַרַ בַּל</u>ּוֹנֵי: וֹאַטַּר בָּן וֹבָאִ תַּכְּנֵוֹ לְנְאִנִי נַבְבַּנִיאָׁ נִבְטַּר בַּן יִישְּׁנִּ בּנְתְּה וֹלְאִ וֹמְתְּא בֹּלְ-אַמְּבְׁר בַּבְּיִנִי זְיִנְ מִבְּטִּמָּא וֹלְאִ וֹסְטַאַּבְ בֹּלְ פּ בְּשֶׁבֶם נְבָא תַכְּתֵן לְנְאַנִע אָעַרַ מַּר לָא יִיעוּל בְּתַּנָּא לְמִטָּוּי

שְּבֶּל מִן־הַמִּיר: וֹבְקָבְעָר אָוָ אָבְמָבַאָּנִי וּמָבָאָרָנוֹן ĽĒĠ וֹבְאָּב אָבַבַנַּגָּה וֹבַנַּבַ בַנָּגָה וֹבִינִה וֹבַנַּה אַנַבַאַה בַּבָּבַה בַּנָּגָה וֹבִי בַנָּגַה וֹבִי

;₽.□: עַבְּיִתְ וְעַסְׁלֵּיִר אָתְ־תַבְּיִתְ שְּׁבְעָּתְ בְּיִתְאֵ וְנִסְּנָּר יָתְ בִּיתָא שְּׁבְעָּא וְנִפְּיָלְ בְּנִתְאָ בְתָּבְעָּ

וְהַנֶּה פְּשֶׂה הַנָּגִע בְּקִירָת הַבְּיִת: ود البح باحتاا جراب بهديم البغد

לַמָּגר אֶּלְבַתְּלִוּם הַמֵּא: إبن المُحْرِد المُحْتِدِ المُحْدِدِةِ الْمُحْدِدِةِ الْمُحْدِدِةِ الْمُحْدِدِةِ الْمُحْدِدِةِ الْمُحْدِدِةِ ال ٠٠ הַאַבְּנִים אַמֶּר בְּהָן הַנְּגֵע אַבְנִיִּא דְּבְּהִוֹן מַכְּמִּשְׁא וִיָּדְמוֹן

ಫ಼ជុ%: אָלַ מְנְוּוּץ לְמָּוֹר אָלְ מְלִוֹם דַּלַלִים לַמְבָּרָא לְלַרְמָּא יֹּ וְשְׁפְּבֵׁוּ אֲתַ־הֵעְפָּרֹ אֲשֶׁר הִקְצִּוּ סְחוֹר וְיִרְמוֹן נאָט טַבּוֹט וֹפַאָה מבּוֹט סְבָּוֹך וֹנִט בּוּטָא וֹפַלְפוּוּ מִנִּיוּ סְּטִוּר

:3n ;qn %n"ng;n: אָלְ מַּנִת הְאָבְנָנִם וְעָּבְּרָ אַנֵוֹר בְּאָנֵר אַבְנָנִא נִעָּפָּרְ אָנֵיְרָוֹ נִפַּבְ ל נְלְטְׁעִוּ אֲבֹּלֵּנִם אֲעַרְנִע נִעֵּבְׁנִאֵנּ נִיּסְבֵּנִּוּ אַבְּנָנוּ אַעַבְּנָוּ וְנִהְּלְנָּוּ

כַּבַלָּא לַמִּבַוֹן, נִת בַּנַנַא: וְצִנְּה הַכֹּהֵן וּפְנַּוּ אֶח־הַבַּוֹח וִיפַקּיד כְּהָנָא וִיפַּנּוֹן יָח בַּיקָא

אַן סמלו ומטוועון מכוב מו הַלֹּהַנוּנִיםְ בַּכוּנִיבִוּ בּוֹנִא פּּנִינִיוּן וֹנִינִיּ

ַנבָּינוֹ:

בְּרוּהְלֵינִ בִּיהָא: ניהזי והא איסיף מקמשא וותוב בְּהַנָא בִּוּמָא שָׁבִיעַאַר

הַכּהָן וְחִלְצוּ אָת וִיפַקּיד כְּהָנָא וִישַׁלְפוּן יָת

מְסְאָב: יְהְהִיּן לְמִבָּרִאְ לְלַבְּהָאָ לְאָנִהּ יִיִּיִּ בִּיִּיִּיִּ

unclean place without the city. the plague is, and cast them into an 40 they take out the stones in which then the priest shall command that

behold, if the plague be spread in

And the priest shall come again the

house to the door of the house, and then the priest shall go out of the

appearance thereof be lower than

walls of the house with hollow

streaks, greenish or reddish, and the

and, behold, if the plague be in the

And he shall look on the plague,

that is in the house be not made priest go in to see the plague, that all

they empty the house, before the

And the priest shall command that

shall go in to see the house. unclean; and afterward the priest

the walls of the house;

the wall;

39 seventh day, and shall look; and,

shut up the house seven days.

an unclean place. they scrape off without the city into they shall pour out the mortar that scraped within round about, and And he shall cause the house to be

mortar, and shall plaster the house. stones; and he shall take other 42 and put them in the place of those And they shall take other stones,

(עב) שקערורה. שוקעום במרליקן (מ"כ פרשחלו, ס): ואס על אוכלין ומשקין יאכלס בימי מומאמו, הא לא מסה המורה אלא על כלי מרס שאין להם מהרה במקוה (מ"כ שם יב): לא יפנהו ויבא הכהן ויראה הנגע נוקק להסגר, וכל מה שבחורו יטמא. ועל מה חסה חורה, אם על כלי שמף יטבילם ויטהרו, (18) בטרם יבא הכהן וגרי. שכל ומן שלין כסן נוקק לו, לין שם מורם עומלה: ולא יטמא כל אשר בביח. שלם

ווְמִוּהֹ וֹט בֿוּטֹא:

לְאָתַר מְסְאָב:

שמא. מקוס שלין מסרום משחמשום שס, למדך סכחיב שסלבניס סללו מטמלום מקומן בעודן בו (מ"כ פרק ד, ד): (04) וחלצו אח האבנים. כמרגומו וִישַׁלְפוּן, ימלוס משס, כמו ומללס נעלו (דנריס כס, ע), לשון סמרס: אל מקום

(I+) יקצע. (דרילי"ר בלע"ו), ובלשון משום יש הרבה: מביח. מבפנים (שם ה): סביב. קביבות הנגע, במ"כ נדרש

כן, שיקלוף השיח שפריב הבני הנגע: הקצו. לשון קלה, השר קלעו בקלוע הנגע שביב:

एक्रिंग: 止されに %U_<u>L</u>E'.U אַבור הְלֵּץ אָת־הָאָבְנָיִם וְאַהַרִיִּ בְּבִּיהָא בְּתַּר דְּשִׁלִּיפּוּ יָתְ וֹאִם וֹמִּנִתְ וּפַבֹּנִע בּבְּנִע וֹאִם נִעוּכ מַכְשַׁמָּא וֹנִטִּינִ

נאַבור אַבוּגא וּבִנר בַּפֹּנִפּוּ יִנִי

and after it is plastered; after the house hath been scraped, the stones have been taken out, and break out in the house, after that And if the plague come again, and

בֿבֿוֹנו מַמָא בוּא: עַנְּנָת בּבְּיִר צְּלַעַם מַמְאָבָרת הָנָא מְבְּהָשָּׁא בּבְּיִלָּא סְנִירוּהָ וּבָא הַכּבוֹן וְרָאָה וְהַנָּה פַּעָּה וְיִיעִּיִל כְּהָנָא וִיחָיִי וְהָא אֹסִיף

מָלוִם מִמָּא: וְהוֹצִיאַ אֶל־מִהוּץ לָמָּיר אֶל־ י ַּיְ וֹאָעַ הַּגְּיִנ וֹאָעַ כֹּלְ הַפַּב עַבְּיִנִי וֹנִע אָתּנְעִי וֹנִע כֹּלְ הַפַּב בַּנִעָא

אָעַוֹ יִמְטֵא עַד־הַעָּבָ:

ألفيخ قونه نحقو فد فثلان

מַּעַסְבָּא עִיא בָּבִיקָא מָסָאַב

أزقرط خفائه خكالفه خقتد אָט_אַבוֹלוּן וּיסָרַע יָט בּיסָא יָט אַבְּוֹוָהִי

בְּמֶתֵּא: בְּיַסְנַּר יְתֵיה יְתֵי מְסָאַב עַר יבוימול לבוקא כל יומין

יצבע יה לבושוהי: לְבוּמִוְנוֹי וּבִיּיכוּלְ בַּבוּמֹא ⁴⁺ וֹנַמְּכֹּר פֿבְּוֹט וֹכַפֿס אָטַ בִּּלִנִיוּ וּבְוֹמְאַ נְאַבּּה נִינִי

> leprosy in the house: it is unclean. spread in the house, it is a malignant ++ look; and, behold, if the plague be then the priest shall come in and

out of the city into an unclean place. house; and he shall carry them forth thereof, and all the mortar of the the stones of it, and the timber And he shall break down the house,

shall be unclean until the even. house all the while that it is shut up Moreover he that goeth into the

wash his clothes; and he that eateth

in the house shall wash his clothes.

And he that lieth in the house shall

שבוע, אף שיבה האמורה כאן בתוף שבוע (שם פרשתא ז, ו): קבר ואם ישוב הגגע וגוי. יכול חור בו ביוס יסא ממא, חלמוד לומר ושב סכסן, ואס ישוב, מס שיבס סאמורס לסלן, במוף (19) הקצות. לשון הַשְּשׁוֹת, וכן העות. מבל מלך מת המבנים, מוסב הלשון מל המדם שמללן, והוא משקל לשון כבד, כמו פְּפֵר,

ומס יעשס לו, חולך וקולס ומח ונוחן לו שבוע, חור נוחך, לא חור מעוך לפריס, שאין בנגעיס יוחר מג' שבועום: סכסן וכאס וסנס פשס, ודבר סכמוב בעומד בכאשון שנומן לו שבוע שני לסמגרו, ובמוף שבוע שני לסמגרו בא וראסו שפשס, מלילם וקלוי ומיחס, ואין החוזר לריך פשיון. וסדר המקראום כך הוא, ואם ישוב, ונמך, והבא אל הביח, והאוכל בביח, ובא שיבה זהו ביאה, אף במממונה כך וכוי, כדאימא במורם כהנים (פרשמא ז, י). גמרו של דבר, אין נמילה אלא בנגע המוזר אמר . אם הרפוי, מה יעשה לו, ביאה אמורה למעלה וביאה אמורה למעה, מה בעליונה חולך וקולה ועח ונוחן לו שבוע, דגמר לה זהו פשה, זה העומד מה יעשה לו, יכול יפער וילך, כמו שכחוב כאן ועהר את הבית, חלמוד לומר כי נרפא הנגע, לא עהרתי אלא בשני, הכי כבר אמור, הא אינו אמור (ובא) ואס בא יבא, אלא את שבא בסוף שבוע ראשון ובא בסוף שבוע שני וראה והנה לא וקולס וממונומן לו שבוע, מלמוד לומר (ובל), ואס בא יבא, במס סכמוב מדבר, אס בפושס בראשון, סרי כבר אמור, אס בפושס ורומן לו שבוע, אף ביאה חולן וקולה ומח ונומן לו שבוע, (שם ז) ואם חור נומן, לא חור מהור. ומנין שאם עמד בזה ובזה חולן יכול ימלנו כמו שממך לו ונמך את סבית, מלמוד לומר ושב סכסן, ובא סכסן, נלמד ביאס משיבס, מס שיבס חולך וקולס ומח למעלה כלום בעומד בעיניו בשבוע ראשון, ולמדך כאן בפשיון זה שאינו מדבר אלא בעומד בראשון ופשה בשני, ומה יעשה לו, וסנס פשס, סא לא בא ללמד אלא על נגע סעומד בעיניו בשבוע כאשון ובא בסוף שבוע שני ומלאו שפשס, שלא פירש בו סכמוצ כן מס מלמוד לומר וסנס פשס, אין כאן מקומו של מקרא וס, אלא ונמך אם סבים, סיס לו לכמוב אחר ואס ישוב סנגע, וראס ממארת בבגדים, מה להלן טמא את החוור אף על פי שאינו פושה (שם ה), אף כאן טמא את החוור אף על פי שאינו פושה, אם (44) ובא הכהן וראה והנה פשה. יכול לא יסא המחור ממא אלא אם כן פשה, נאמר לרעם ממארת בבמים, ונאמר לרעם

מירובין פב:): לומר יכבם, יכבם ריבה, אם כן למה נאמר אוכל ושוכב, לימן שיעור לשוכב כדי אכילת פרם (מ"כ שם ה, ו, ו, מ ברכות מא. יכבם אם בגדיר, אין לי אלא אוכל, שוכב מנין, מלמוד לומר והשוכב, אין לי אלא אוכל ושוכב, לא אוכל ולא שוכב מנין, מלמוד פרק ס, ד): ישמא עד הערב. מלמד שחין מעמח בגדיס, יכול הפי' שהה בכדי הכילה פרם, הלמוד לומר והחוכל בביה (64) כל ימי הסגיר אוחו. ולה ימים שקלף אם נגעו, יכול שאני מוליא המוחלע שקלף אם נגעו, חלמוד לומר כל ימי (מ"כ

אָטַ עַּלּוֹט כָּי נְרָפָּא עַנְּגַּה: הפין אָת־הַבְּוָת וְשִׁתַר הַכֹּהַוֹּ ⁸⁴ לֹא־פְּשֶׁׁה הַנָּגִעׁ בַּבַּׁיִה אַהָּרֶי וָאָם בָּאָ יָבָאָ עַכְּעָן וָרָאָׁעַ וְעַנָּע

אָב, אִעַסִי עַכְּתִּשְׁא: בושא נובכו כשלא זע בושא בַּבוּעֹא בַּעַר דָאָטָשָׁמִּ וְהָא לְא אוֹסֵיף לאם מומל יומול פַּעַנָא ווִחָוּ

because the plague is healed. shall pronounce the house clean, house was plastered; then the priest not spread in the house, after the look, and, behold, the plague hath And if the priest shall come in, and

בּבְּרֵים וְמֵלֵא אָבִוּ וּמְלֵּי עוּלְמִּע בּבְּרֵו וֹאָמָא וְצִּבּוֹא יִבְּבַמִּ اْزُكُا إِلَاهُم مُن لَكُان مُقَار الْأَوْدَ ذِلْدُمُكَ لَا قَالُمُ فَلُقَالًا

זְהורִי וְאֵיזובָא:

and scarlet, and hyssop. house two birds, and cedar-wood, And he shall take to cleanse the

בְּלִי־ מֶּלִים חַנִּים: יּ וֹמֻׁנוֹס אָנוַנוּגַּפָּׁנַ נוֹאָנוֹנוּ אָלַ וֹנכּנָס וֹנוּ גַּפּּׂנִא נוֹבָא לַמָּאוֹ

דַחַסְף עַל מֵי מַבּוּעַ:

an earthen vessel over running And he shall kill one of the birds in

אָבְעַבַּנִנ אֲבָת פֹּהָטִוּם: השְׁחוּטְה וּבַמִּים הַחַיִּים וְהַזְָּּה בְּיַבְיּבְ וְמְבָּבְ אָלָים בְּדַבְ בַּאָפָּב יי וְאָתוּ שְׁנָי הַתּוֹלַעַת וְאָתַ הַצִּפָּׂר וְלַלַט אָט־עֵּץ דְּאַבֶּוּוֹאָט־הָאָבוּ וִיּפַב יִה אָעָא דַאַרָזָא וִיָה

מבוה וֹנגו לְבוֹשׁא חֻבֹּה וֹמִנוֹ!: לבלא בגפבא בוכיסקא יבמי אַפּבא בונלא וומכול וָהָדוֹן אַוולא וֹנֹט אַבֿה זַבונ. וֹנט

house seven times. running water, and sprinkle the blood of the slain bird, and in the the living bird, and dip them in the and the hyssop, and the scarlet, and And he shall take the cedar-wood,

ילמא האָבו ילאור ילשני יי יבמים הַחַיִּים יבִצִּפָּר הַחַיָּה נְחַמָּא אֶת חַבְּנִת בְּרַם הַצִּפְּנִר וִירַכִּי נְתַבְּנִתְאַבְּרְטָא בְּצְקָּבָר

יִבְצְבַע זְהַוֹרֵי: ולמו מכות ולאפבא שושא

with the hyssop, and with the bird, and with the cedar-wood, and running water, and with the living the blood of the bird, and with the And he shall cleanse the house with

בומולקנו:

ווכפו מכ בולא לובני طانا خُرَاد هُمْ فَرِي لَاهِٰتُنَا خُرَوْدُه خُرَادُنُه جُهُوْدَ لَاكْرُهِ וְּאָבַוּ אָטַ עַגִּפַּׂנִ עַוֹנִינָ אָלַ וִישָׁלַּם יָת צַפָּרָא תַיְּהָא

house; and it shall be clean. so shall he make atonement for the out of the city into the open field; But he shall let go the living bird

ממישי זאָת הַתּּוֹרֶה לְבְּלְ נָגַע הַצְּרָעַה דָא אוֹרְיָהָא לְבָל עַכְּתָּשׁ أخقْد مَح يتَدَنَّ لَمُتَّاد:

פֿלירויקא ילְנִקְקָא:

plague of leprosy, and for a scall; This is the law for all manner of

نحقثط:

וֹלְסׁלִּירוּת לְבוּתָּא וּלְבִּיתָא:

and for a house; and for the leprosy of a garment,

יין וּלְאָבֹתֹע עַפֿוֹע וְלַבָּוֹע:

95 ไζἀάς ζόθυς ζάΰις:

ולהמלא ולהבוא ולבוובא:

for a bright spot; and for a rising, and for a scab, and

סשבוע, כי נרפה סגגע, והס חור כבר פירש על סחוור שמעון נתילה: בעני, וכאס וסנס לא פעס ימימנו, ואין מימס בלא מלוץ וקלוי, ואמרי סעות את סבימ, ומסר סכסן את סבית, אם לא מזר למוף רפוי אלא הבים שהוקלה והומח ולא חור הנגע, אבל זה מעון חלילה וקלוי ומיחה ושבוע שלישי, וכן המקרא נדרש ואם בא יבא יעשה לו, יכול יעהרנו כמשמעו של מקרה, ועהר הכהן את הצית, חלמוד לומר כי נרפה הנגע, לה עהרתי הלה את הרפוי, והין (8+) ואם בא יבא. לפוף שבוע שני: וראה והנה לא פשה. מקרא וס בא ללמד בעומד בעיניו בראשון ובשני מס

שננט בַּכֹּיָא בֹא אִנְבִּיִּטֹא בּסִנִּיבוּטֹא: الَّهُولِي كُمْكُولُم فَيْلِ مُوكُمُّلُم يَثِيلِ

leprosy. V when it is clean; this is the law of to teach when it is unclean, and

هَلَالًا كِهِرُال:

خقرقد: יא ווְדַבֶּר יְחְוֶֹר אָל־מֹשֶׁר וָאֶל יִמַלֵּיל יִיָ עָם מֹשֶׁר יַלְאַהַרֹן

hath an issue out of his flesh, his 2 and say unto them: When any man Speak unto the children of Israel,

and to Aaron, saying:

 X_{V} And the Lord spoke unto Moses

מְבְשְּׁרוֹ זוֹבוֹ מְמֵא הָוּא: אַלְנָהָם אָנשׁ אָנשׁ בָּי יְהְנֶהׁ זְבֵּ וְתִּיִּשְׁרֵוּן לְהְוֹ זְבָּר זְּבֵּר אָרֵי لَـ قُدر بُمْر فَدَّد نَمُدُمِّم لَمُمَّادُنُاه مَذِيدٍ فَه فَدْ نَمُدُمِّم

מְסְאַב הוּא: וְהֵי בְאָיב מִבְּשְּׁבֵיה דּוֹבֵיה 3 his issue: whether his flesh run with And this shall be his uncleanness in issue is unclean.

בְּשְׁרוֹ מִזּוֹבֹו שָמְאָתִוֹ הֶוֹא: בֶר בְּשִּׁרֵּוֹ אָת־זּוֹבוֹ אִּוֹ־הֶחְתַּים וְנְאָט טִּבְיֶנְיִ מְמְאָטִוּ בְּזּוֹבְוּ וְדָא מְּהִי סְאוֹבְהֵיה בְּדּוֹבֵיה

סאובתיה היא: או חַתִּים בִּסְרֵיהׁ מִדּוֹבֵיה L'T EQL'R יות דוביה

every thing whereon he sitteth shall 4 issue lieth shall be unclean; and Every bed whereon he that hath the

from his issue, it is his uncleanness.

his issue, or his flesh be stopped

וְמֶּב הֹבְוּו וֹמִמָּא: עוֹד יְהְמְאׁ וֹבֶּלְ עַבְּעַבְּלָ, אַמֶּר עוִבְּנָא יָנִי מִסְאַר וֹבָלְ מָאֵנָא حَرَـ ـ تَافِهُ حَرِي يَهُمُ لَا يَهُ خَلَ لَا خُرُ لَا هُذَا خُرُ لِهُ خَلِيهُ لِمَانِهُ خَلِيلًا

בושור הגוני וני מסאר:

And whosoever toucheth his bed be unclean. .

בַּבְּבֶּי בּלִבְיוּ וְבְחַא בּפּוֹם וֹמִמֹא הַרַ וֹאָנְהָ אֹהֶבׁוּ נֹנֹת בֹּטִהֻבֹּבֹין וֹכַבַּבֹּס וּנִּבוּ בַּנֹטַבַ בַּטָהַבַּבוּנִי וֹהַבַּתַ

מְסְאַב עַּר רַמְשָּׁאַ: לבוחוני ניסני במיא ויני

ווֹסְתוֹ בְמִוֹא וִיתוּ מְסָאַד מַּגַ

מַלוְנִי, דּוְבָנָא יַצְבַּע לְבוּשִוֹיִי

יגושור מֿל מָאָנָא דּוָחָיב

until the even. himself in water, and be unclean 5 shall wash his clothes, and bathe

בַּמִּנִם נֹמִמֵא הַּגַ_עַהְּלֶּנֶב: מֹלֵו עַזִּיב וֹכַּפַּס פּֿלִבָּוּו וֹבְעַוֹא וֹנַיּמֶּבְ מֹּלְ_נַכֹּלְי אַּמֶּבְ־יִמֶּב

until the even. himself in water, and be unclean shall wash his clothes, and bathe 6 whereon he that hath the issue sat And he that sitteth on any thing

- (TE) להורות ביום וגר. ליוס יוס מעסרו, וליוס יוס מעמלו:
- סמפס שסיא מממאס. זוב דומס לְמֵי בֹנק של שעורין ודחוי, ודומס ללוצן בינס סמוזרם, שכבה זרע קשור כלוצן בינס שאינס אף הוב ממקום שמעמא עומאה קלה, קרי, מעמא עומאה המורה ויבה (מ"ר ובים פרשחא א, ה): זובו שמא. למד על לבשר וכימי לדין טימא בוב וטימא בובה, מה ובה ממקום שהיא מְטַמְּאָה טומאה קלה, נדה, מטמאה טומאה המורה, ויבה, (S) בי יהיה זב. יכול וז מכל מקוס יסא טמא, מלמוד לומר מבשרו, ולא כל בשרו. (נדס מג.) אחר שחלק סכחוז בין בשר

בְּעַמְּאַ:

- וובו שמא הוא, ומנה הכתוב השני כאיות שלש וקראו שמא, שנאמר טומאתו בזובו רר בשרו את זובו או החשים בשרו מזובו . בשרו מעפס וובו, והו פשועו. ומדרשו (מגילה ה. נדה מג:) מנה הרפוב הראשון ראיות שהים וקראו עמא, שנאמר וב מבשרו (3) רד. לשון כיר שוב אם בשרו: את זובו. כמו כיר שיוצא צלול: או החתים. שיוצא שב וקומס את פי האמה, ונקתס מוזרם (נדס לס:):
- ישכב, סמיוחד תמיד לכך, יכֿח וה שחומריס לו עמוד ונעשה מלחכתו: אשר ישב. יַשָּב לה נחמר, חלה השר יַשָּב עליו, סוב, (+) כל המשכב. קראיי למשכב, יכול אפילו מיוחד למלאכק אחרם, חלמוד לומר אשר ישכב, אשר שכב לא נאמר, אלא אשר מומאסו היא, הא כילד, שמיה למומאה, והשלישית מוקיקתו לקרבן:
- (E) ואיש אשר יגע במשכבו. לימד על המשכב שהמור מן המגע, שוה נעשה אב העומאה לעמא אדם לעמא בגדים, במיוחד ממיד לכך (שבח נמ.):
- וסמגע שלינו משכב, לינו ללל ולד סטומלס, ולינו מטמל, ללל לוכלין ומשקין:

لَلْمُنَاءُ خَفَاتِ لَمُقَاءُ مَنِهُ مَلِينَمُّاتِ: ל וְעַנְּעָהַ בֹּבְהָּרֵ עַזְּבָ וְכַבָּס בִּלְנָרֵוּ

מַסְאַב מַּג בַמִּמָאַ: לבושורי ווסהי במוא ויהי יובולוב בבהו בובנא וֹאַנַה water, and be unclean until the even. his clothes, and bathe himself in him that hath the issue shall wash And he that toucheth the flesh of

יבלב: בְּגְרֵיוֹ וְרַחַץ' בּמִּיִם וְשְׁמֵא עַדַ־ וִיצַבָּע לְבוּשׁוֹהִי וַיְסְחֵי בְמִּיָּא וֹכֹּגְ יַנְיִלְ עַזְּלֵּךְ פַּמְעַוְרַ וֹכִפָּסְ וֹאָבֵג יִבּוְלִ צִּוְכִּוֹאִ בֹּבַבִּיֹאִ

וְיהֵי מְסְאַב עַּר רַמְשָׁא:

דוֹבְנָא יָהֵי מְסָאַב:

in water, and be unclean until the wash his clothes, and bathe himself upon him that is clean, then he shall And if he that hath the issue spit

בַּנְב נְמְּמָא: וֹלַגְעַנִּלְּבְ אֹֹמֶּנ וֹבַלֹּב מֹלֵנו וֹלַגְ מִנְלֵּלֵא בּוֹנַכוִב מֹגְוַנוּ

נְבַוּנְמֵא אַנִלַם נְכַבַּס בַּלָּבָנִוּ מַּגַ_בַּתְּבֶּ لآلالأرا ごひひと וְכְלְ־תַּנְגַעַ בְּכֹל אֲשֶׁר יִהְיֶתוֹ

לּלִבְיוּ וְנְבַוֹּא בְּמִבוּ בְּמָנִם נוּנִם

וְבְי־ִיִשְׁתַר תַזְּבִ מִזּוּבֹו וְסָפַר

יכלי הַבָּי הַאָּשֶׁר יִנַע בָּוֹ הַדָּבַר

וֹבְתַּא בַּמִּיִם וְמְמָא עַּר־הַנְעֶּרָ:

رאַ_ۿؚۿڶ ڂڟؙڒڽ ڶڂڟٞ٥ ڂڋڷڒ

וֹכָל אָמָוֹר וֹנַמַ-פוּן עַוְּּב וֹנֹצִיוּו

نَجُح خَذ جِما نِهُمَا ـ

לו שׁבְעַת יָמֶים לְשְׁהֵדְהָוֹי וְכִבָּס

نَصْتاد:

<u>⊏</u>₫(□:

١٩٣١

מְסְאַב מָר רַמְשְׁאַ: לְבוּמִוְנִי, ווֹסְנוֹ, בַּעוֹּאָ ווִנוֹ, במשא ידישול יההון יצבע מְסְאַב מַר וֹכֹא בׁוֹלַבַר בֹּכָץ בׁינִיוּ

לְבוּמְוְנִי, וֹנֹסְנֵי, בֹמֹנֹא וּינֵי, נובוְנִיוּ לֵא מִּמִּוּב בֹמוֹא נוּגַּבֿת וכל היקרב ביה הובנא

מְסְאַב מָר רַמְּשָׁא:

ישְהָטִיף בְּעַיָּא: עוְבֹּלֹא וֹשַׁבַר וֹכֹּל מָאוֹ צַאָּמ ומאן דַחַסַר דַיִקַרַב בַּיה

اللكة: ואָרי יִדְבֶּי הּוֹבָנָא מִהּוֹבֵיה

> unclean. the issue rideth upon shall be And what saddle soever he that hath

unclean until the even. and bathe himself in water, and be those things shall wash his clothes, until the even; and he that beareth that was under him shall be unclean And whosoever toucheth any thing

in water, and be unclean until the wash his clothes, and bathe himself rinsed his hands in water, he shall issue toucheth, without having And whomsoever he that hath the

shall be rinsed in water. be broken; and every vessel of wood that hath the issue toucheth, shall And the earthen vessel, which he

running water, and shall be clean. and he shall bathe his flesh in his cleansing, and wash his clothes; number to himself seven days for cleansed of his issue, then he shall And when he that hath an issue is

(6) והישב על הכלי. אפילו לא נגע, אפילו עשרה כלים זה על זה, כולן מממאין משום מושב, וכן במשכב (מ"כ פרק ג, א):

(8) וכי ירק הזב בטהור. ונגע זו (שס מ) או נשאו שהרוק מעמא זמשא (נדה נה:):

אליו"ש, ממא מומאת מושב (עירובין כו.): (9) וכל המרכב. אף על פי שלא ישנ עליי, כגון סַמְּפּוּס של סַרְגָא שקורין ארלו"ן, ממא משום מרכנ, וסאורף שקורין

כבום בגדים, וסוא חומר במשכב מבמרכב: והנושא אוחם. כל האמור בענין הזב, זובו ורוקו ושכבה זרעו ומימי רגליו (10) וכל הנוגע בכל אשר יהיה חחחיו. של וז (מ"כ פרק ד, מ), בא ולימד על המרכז שיסא הנוגע זו ממא ואין מעון

סגלוי, כמו סידים (מ"כ שם ה נדה פו:): מומאומיו. ווס שהוליא הכמוב מבילת גופו של וב בלשון שמיפת ידים, ללמדך שאין בית הסתרים עעון ביאת מים, אלא אבר (II) וידיו לא שטף במים. בעוד שלה עבל מעומהחו, והפילו פסק מוובו וספר שבעה ומחוסר עבילה, מעמה בכל וסמשכב וסמרכב, משאן מעמא אדם לעמא בגדים:

ככולו, סוי אומר זה היקמו: (12) וכלי חרש אשר יגע בו הזב. יכול אפילו נגע צו מאמורינוני, כראימא צמ"כ (פרשמא ג, א), עד איזטו מגעו שפוא

ıţqta %ל־הַבֹּהַן: ﴿جِوِرْ إِمَازُمَ هُرًا هِٰرَمَا كِنِهِا لَا يُرْمُ لَا نُوْمِ ^{+¹} תֹרִׁים אָוֹ שָׁנֵי בְּנֵי יוֹנְהַ וּבֶאוּ וּבַוּוֹם הַשְּׁמִינִי וַקַּחַ לוֹ שְׁמֵּי וּבַוּוֹמָא הָמִינַאָּה וַסַב לַיה

זְמְנָא וְיִמֵינְנּוּן לְכְּעַׁנָא: וווטו לפוב וו להוע משפו שַׁבוּן מַּפֹּלִינִין אָן שַּׁבוּן בַּנֵּי יוָנָע

meeting, and give them unto the LORD unto the door of the tent of young pigeons, and come before the to him two turtle-doves, or two And on the eighth day he shall take

לפְּנֵי יְהַנְה מִּוּּבְוֹ: (ס) لْتُعْتَابِ مَكْبِدِ لْحَجْدِ مُكْبِدِ بَاحِتَالًا مَضْعُم لْمَدِ مُكْمِهِ نِدَهَدِ ני וְעְשֶׂה אֹחָם הַבֹּהֵן אָחֶר חַשָּׁאָה וִיעַבִּיד

הַלְנְעַר כְּעַבָּא בָּעָם יִיְ מִצְיַבִּיה: יָהְהוֹן בְּהָנָא חַר

before the LORD for his issue. shall make atonement for him for a burnt-offering; and the priest one for a sin-offering, and the other And the priest shall offer them, the

בּׁמִּבו וֹמִנֵא מַבַבְנַמֹנִיב: (عدرهر) ألَّام الْلَامَ فَقَالَ الْمُعَالِحُدِا اللَّهُ الْمُقَالَ خُمْنُهُ لَا خُدِ ממי נֹאָנְהָה בּּירַטִּבָּא מִמֵּנִנּ הָבְבַּבִיך נִיָּבֶר אָבִי טִפּוָל מִנֵּיִנִי הָבְבַּבִי

「ひひがる:

washed with water, and be unclean 17 whereon is the flow of seed, shall be And every garment, and every skin,

flesh in water, and be unclean until 16 a man, then he shall bathe all his

morf ruo og bees fo woft edt fi bnA

until the even.

the even.

הֹלְנוּ הַכְּבִעַ זְנָהְ וֹכְבָּסְ בַּמִּנִם הַלְנִנִי הַכְּבַע זַנְהָא נִיִּגְּמָבַת לי וֹבְּלְ־בֵּיִת וֹבְלִ מְּוִר אֻּמֶּר יִהְנֶת וֹבְלְ לְבִּיִּת וֹבְלְ מְמֵּר בִּיִתִּ

בְּמִגֹּא וֹיְבוֹי מְסְאַב עַּר רַמְשְׁא:

ואַטטא דושכוב גבר יַחַה

unclean until the even. bathe themselves in water, and be shall lie carnally, they shall both The woman also with whom a man

וֹמֹמֹאׁנּ הַּגַ_בְּהַלֶּבֶב: (פּ) מִּכֹבֿע_זָבֿג וֹבְשַׁגַּנּ וְאָשֶּׁר אֲשֶׁר וִשְׁכָּב אָישׁ אֹהָה

וְאָשֶּׁה בֶּי תְּהְנֵה זְבְּה בֶּם יְהְנֵה וַאֶּמְּהָא צֵּרִי תְּהַיֹּ דְּיִבְאַ דִּם יְהֵי וובון מַסְאַבון עַד בַמְשָׁא: במום שכבת זרשא ויסחון במיא

be unclean until the even. and whosoever toucheth her shall shall be in her impurity seven days; 19 her issue in her flesh be blood, she And if a woman have an issue, and

ַנֻ מַּבְרַ בַּיִּבְּלָּתְ מַבְּיַבְ יַבְּיַבְּיִבְיִבְּיִבְיִבְּיִבְיִבְּיִבְיִבְיִבְיִבְיִבְיִבְיִבְיִבְיִבְ מְהְיָה בְּנִיְהְהְה וְכְלִ הַנָּגַעַ בָּה פּוּ זְבֶהְ בְּבְשְׁרֶהִ שִׁבְעַתְ יְמִים דּוֹבָה בְּבִשְׂרָה שִׁבְּעָּא יוֹמִין

בַּה יָהֵי מְסָאַב עַדְ רַמְשָׁא: שבי בריחוקה וכל דיקנב

upon shall be unclean. every thing also that she sitteth 20 in her impurity shall be unclean; And every thing that she lieth upon

!母母X: יְמְּמָא וְכָּבְ אַּמְּבְבְעַמְּבִר מְּלְגִוּ בְּבִוּחִוּפַה יָבִי מְסְאַב וְכִבְ וֹכִלְ אָּמָּר שֹׁמִּכֹּד הֹלָוֹו דֹּנִבַּעַשׁ וֹכְלִ

בְּתְּמֵיב עֲלְוָנִי יְהֵי מְסָאַב:

until the even. himself in water, and be unclean 21 shall wash his clothes, and bathe And whosoever toucheth her bed

ĘĠĹŒ **ECACTL**

מְסְאַב מָר רַמְשָּׁא: נְשְּׁמֵא לְבוּמִוּנִי נִיסְנֵי בְּמִּיָּא וּיהַי וכֿבֿס וֹכֹע בוֹלַנִד בֹּמִמֻּכֹּבִי וֹגַבֹּמ

וכולן רלופין (נדה סמ:): (13) וכי ישהר. כשיפפוק (מגילה ה.): שבעה ימים לשהרחו. שבעת ימים עסורים מעומהת זיבה שלה ירהה זוב,

(19) ורחצו במים. גויכם מלך סיק שֶׁקּשֶׁמֵל החשה בביחה, וחיץ המעם משום מגע בשכבת ובע, שהרי מגע בית השחרים

יע.): בנדחה. כמו ומפבל יְנְדְּסֹיּ (מיוב ימ, ימ), שסיא מנודס ממגע כל אדס: חהיה בנדחה. אפילו לא כאמה אלא אלא הבא מן המקור (מ"כ פרשמא ד, ב): - דם יהיה זבה בבשרה. אין וובה קרוי ווב לממא אלא אם כן הוא אדום (נדה (19) בי חהיה זבה. (מ"כ) יכול מאמד מכל איבריס, מלמיד לומר וסיא גלמס את מקור דמיס (ויקרא כ, ימ), אין דס מעמא

כלים כלשונם:

69

בַּפּוֹם וֹמִבּא מַּגַ_נַמֹּבׁי تق مَكْنِد نَحَقُو خَنْكُند نَكَمَا لْجُمْ لِنَاثِمَ كَحُمْ خُمُ لَا لِمُهَا لَحُمْ لِمَانَاتِ خَحْمُ مُعْتَعَ

בְּנְיִּמְרַבְיִ וֹמְמָא מַּרַ עַבְּמַבְיּ עַבָּלָן אָמֶבַרַעוּא יִמֶּבָתַעַמַּלָּיוּ ןְאָם מַל־הַמִּשְׁבֶּב הָוּא אָוֹ עַל־

וֹבַּׁלְ_עַמִּמִּבָּׁד אַמָּע_יִמִּבַּׁד הַּלָּיוּ +² נְדְּקְה עְלְיוֹ וְשְׁמֵא שִׁבְעַּת וְמִיִם וּאָם שָׁכֹב יִשִׁכָּב אָיש אֹהָה וּהָהָי

שָׁמָאָר הָוא: ממאמע כנמנ נגעה שנינר שׁנּוּע מַּלְ־נִדְּקְהַ בָּלְ־נְמֵי נַוֹּע יב רַבִּים בְּלֹא עָתְרְנְדְּהָה אָוֹ כֶּיִר דְּמָה ַ יִּמָין וֹאַמֵּׁנִי כִּי־יָזוּבְ זִוּבְ דִּמְנִי יָמָנִים וֹאָנִיִּמֶא ֹ

: نىڭ ئات הַשְּׁב עָלְיוּ טְמֵא יִהְיֶה בְּטִמְאַה דְּהָתֵּיב עַלְּוֹהִי מְסָאַב יְהֵי -----בּ בְּלִימֵי זֹלְה בְּמִשְׁבָּב נְדְּחָה בְּל יוֹמֵי דּוֹבַה בְּמִשְׁבַב בּלְ הַמְּמְהַבֶּּר אָמֶר הַמְּמְבּר מְלְיוֹ בְּלְ מִמְּבָּרָא בְּהִמְּכִוּר מְּלְוִהִי

בַּבְּבֶּי בּׁנִיבְיוּ וֹבְעַוֹּן בַּפָּוֹם וֹמְמֵא הַּבְ_ וּגַּבָּה לְבוּמִוְעִי וֹנֹסְעֵי בַּמִּיֹּא וֹכֹא עַנּוּנִגֹּה בּשׁם וֹמִמֹא וֹכֹבָּס וֹכֹא בּוֹלֵנִר בַּעוּוֹ וֹנֵו מִסֹאַר

> しは必め: וֹסְבוֹי בְמִּיָא וִיבוּי מְסָאַב עַּר בטטיב עלוהי יצבע לבושוהי

> בְּעַמֵּא: בְּמִלֵּבְרֵנְעִ בָּנְעַ נְבִי מְסָאָרַ מַּגַ מַל מָאָנָא בַּהָיא נִתְּבָא מַלְוָהָי וֹאָם מֹלְ מִמֻּבַּבָּא בוּא אוָ

ÜQXE: משפבא דישכוב עלוהי יהי מֹסַאַב הַבֹּגֹא יוָמִין וַכָּע ויהי ריחוקה עלוהי ויהי נאָם מָמֶּכָּב נַמְּכּנָב לַבָּר נָתַּה

ひひぶげと じんと סאובתה ביומי ריחוקה תהי **GRYNTI** ÄĽ۰

מל ריחוקה כל יומי דוב מבן ביחוקה או אבי תדוב

בְּסוֹאֲבָת רִיחוּקַה:

וּיהִי מְסְאַב עַּר רַמְשָׁא:

and be unclean until the even. clothes, and bathe himself in water, 22 that she sitteth upon shall wash his And whosoever toucheth any thing

until the even. toucheth it, he shall be unclean 23 thing whereon she sitteth, when he And if he be on the bed, or on any

whereon he lieth shall be unclean. . unclean seven days; and every bed 24 impurity be upon him, he shall be And if any man lie with her, and her

days of her impurity: she is unclean. uncleanness she shall be as in the the days of the issue of her beyond the time of her impurity; all 25 her impurity, or if she have an issue dood many days not in the time of And if a woman have an issue of her

impurity. unclean, as the uncleanness of her thing whereon she sitteth shall be the bed of her impurity; and every days of her issue shall be unto her as Every bed whereon she lieth all the

in water, and be unclean until the wash his clothes, and bathe himself things shall be unclean, and shall And whosoever toucheth those

שבעם ימיס, ומה חלמוד לומר וחהי נדחה עליו, מה היא מעמאה אדם וכלי חרם, אף הוא מעמא אדם וכלי חרם (שם פרק ז, (4s) וחדי גדחה עליו. יכול יעלס לרגלה, שאס בא עליס בממישי לנדמס לא יממא אלא ג'ימיס כמומס, מלמוד לומר וממא שנתרבה מעל הכלי: 🗈 בוגעו בו ישמא. ואינו מעוץ כפוס פגדים, שהתרכב אין מגעו מעמא אדם לעמא פגדים: במקרא סעליון שמעון כבום בגדים: על הכלי. לרבות את המרכב: בנגעו בו ישמא. אינו מדבר אלא על המרכב (23) ואם על המשכב הוא. סשוכב, מו סיושב על משכבה, מו על מושבס, מפיילם גגע בס, מף סומ בדת עוממס סממורס

בפרשה זו, י"ה יום שבין מוף נדה לחחלת נדה, שכל שלשה רלופין שחרהה באחד עשר יוה הללו חהה זבה: וסנדס אינם טעונס ספירט ז' נקייס, אלא שבעם ימיס מסיס בנדמס, בין רואס בין שאינס רואס, ודרשו רבומינו (נדס עג.) על גדחה. מופלג מנדמס יום אמד זו סיא זבס, ומשפעס מרון בפרשס זו, ולא כדם סנדם, שוו מעונס שפירת ז'נקיים וקרבן, (אַב) ימים רבים. צלשס ימיס: בלא עה נדחה. אחר צילאי צנעם ימי נדחס: או כי הזוב. אחג' סימיס סללו: r (10 (r):

מְבֹׁמֹנִ וֹמִנִם וֹאַנַוֹר טַּמְבַוֹר: אַם מְהַרֶּה מִּאִלְה וְמָפְרַה לְּה וְאָם דְּכִיצִּה מִדּוֹבַה וְתִּמְנֵי לַה

מְבֹּמֹא וְמִוֹן וּבְתַר בוֹ שַּׁבְבֵּי:

be clean. seven days, and after that she shall 28 then she shall number to herself But if she be cleansed of her issue,

אוקם אָל־הַכּהוֹן אָל־פָּתַח אָהֶל ְ וִמִּיִמִי יִחְהוֹן לְוָת בְּחָנָא לִתְרַע מִשְּׁכַּן זִמְנָא: מבימי תוֹרִים אָוּ מְּנֵי בְּנֵי יוֹנְתְ וְתַבִּיאָת מְבִין שִּׁבְּנִינִין אָּוֹ מְבִין בְּנֵי יוֹנְת

اجرأت השְּטִינִי מַקַּח לֶה שְׁמֵי וּבִיוֹמָא חָטִינָאָה חַפַּב לַה

tent of meeting. unto the priest, to the door of the young pigeons, and bring them unto her two turtle-doves, or two And on the eighth day she shall take

שָׁמְאָהֵה: שְּׁבֶיהְ הַבְּהַלְ לְפְּנֵי יְהְנְה מִיּוֹב בְּהָנָא בֵּרָם יִנְמִדּוֹב סְאוֹבְהַהַּה: י ּ חַשְּׁאַת וְאֶת־הָאֶהֶר עֹלְיִה וְכִפָּר וְיָה תַד עַלְהָא וִיכִפָּר עַלִּה

אָנַרַ הַאָּנַדַר וְנִעָּבִיר בְּהָנָא נָת הַר הַשָּׁהָא

Thus shall ye separate the children uncleanness. LORD for the issue of her make atonement for her before the burnt-offering; and the priest shall a sin-offering, and the other for a And the priest shall offer the one for

בְתוֹבֶם: אָנו_מִמֶּכֹּוֹג はらなが日 מממאֹנוֹם וֹלַאַ וֹמִעוּ בּממֹמאֹנִים מפּוֹאַבֹּטֹבוּוֹן

לסואֹלטבון לסאולובון זע אָטַ בּׁנָיַ וֹאָבַאָּבְ וֹעַפֹּבָאוּוּ זֹטַ בּנִי

flow of seed goeth out, so that he is issue, and of him from whom the This is the law of him that hath an

tabernacle that is in the midst of

uncleanness, when they defile My

that they die not in their of Israel from their uncleanness;

מְמֶנֵנְ שֶׁכְבַתְ־זֶרַע לְטְמְאָרִ־בֶּה:

מְנֵיה שְׁכְבָת זַבְעָא לְאָסְתַאָּבָא יּנּ אָט שִּוְבְיִט עַזְּבְׁרַ נַאָּמְּבְ עַהָּא בָּא אָנְבִּיִטְאַ בַּבְּוָבְּוֹאַ נַבְּעַפּּוָלַ and of her that is sick with her unclean thereby;

ַנְשְׁבַּׁר מִם_מְמָאֲר: (פּ) לְּנְּבֶר וְלְנְּפַבְּיִר וּלְאֵישׁ אַמֶּר וְלְנְבָּאִיב יָתְ בּוְבֵּרָה לְנְבָר וְתַבְּנְתְ בְּנְבְּלְּה וְתַנְּבִ אָת־זוֹבֹוֹ

מְסְאַבְיםְא: ילנוללא ולודר בואפור מם וֹלְבְׁסְאִוּבְׁעַעַ

her that is unclean. woman; and of him that lieth with issue, whether it be a man, or a impurity, and of them that have an

Haftara on page 166. 181. On Rosh Hodesh, read the Maftir and Haftara on page 163. On Erev Rosh Hodesh, read the The Haftarah is II Kings 7:3 – 7:20 on page 152. On the Shabbat before Pesah, read the Haftara on page

למרי מום

לפְּנִי־יְהוְה וַיְּמֶתוּ: מְנִע מִּגֹוֹ בֹּנֹוֹ אַנִיגִוֹ בֹּלֵוֹבְעָם נוֹבַבֶּר יְהְוֹיִן אֶבְ מִמְּיִר אַנְוֹבֵי, וּמָבֵּיל יִיָּ עָם מַמִּיר בָּתַר

בור ין ימיתו: ללבוְכָּיִבוּוְן אִימָּטֹאַ זוּכָבוּיטֹאַ بالزارلا

the LORD, and died; Aaron, when they drew near before XVI after the death of the two sons of And the LORD spoke unto Moses,

- סרי סכרת של מעמא מקדש קרוי מימס: (ופ) והזרחם. מין נוירס מלמ פרישס, וכן נְוֹכוּ מְמוֹר (ישעי'מ, ד), וכן נויר ממיו (צרמשימ מע, כו): ולא ימחו בשמאחם.
- מכב: (28) זאח חורת הזב. בעלרליס למת, ומסו מורמו: ואשר חצא ממנו שכבה זרע. סרי סול כבעל קרי, ממל עומלת
- (33) והזב את זובו. בעל שמי רליות ובעל שלש רליות, שמורתן מפורשת למעלה:
- (I) וידבר הי אל משה אחרי מוח שני בני אהרן וגרי. מס מלמוד לומר, סיס רצי מלעור גן עוריס מושלו, משל למולס

אָרָאָר עַל־הַכַּפְּהָת: הַגַעה בוֹאָבוּן וֹבַאָ זֹמָוּט בֿוּ בּהֹלָּוֹן رَفُلْرُدُن هُمْ فَرْدُ لَاوَقِدُن هُشِد رُفِدِدُنُهُ مُؤْلُو خُفِدُلُنَهُ خُخُر_ةע אُלְ_עַלְבָה מִבּּנִע خُخِر مَثِا 'לְטִּוּבְהֵא מִנִּינ ^{*} אָק-אַדְּוֹן אָטָּוּבֶּ נְאַק-וֹבֹאָ אַדִּינִן אַטִּיּנִ נֹלְאָ נִיוּ הַּלְּנִק וַנּאַמָּר יְהְנְוֹה אֶל־מֹשָּׁה דַּבֵּר נַאֲמַר יִיָּ לְמִשֶּה מַבֵּיל עָם

בּׁפֹּׁר בּּוֹבְבֹּעוֹר לְעַמֹּאִט וֹאִגֹלְ בִּטוּר בּר שוִרָג לְעַמּטֹא וּוֹבֹר בּוֹאָט זְבָאָ אַנִּוֹנְן אֶבְיַנַאַנְיָה בִּרָאִיָּנִי מָבִילִ אַנִּין לְטִּיִּדְשָׁאִ

בְשֶׁרְוֹ וּלְבֵשֶׁם: קַבְשׁ בְּם וְרָחַץ בַּמָּיִם אָתַ־ تَنْيِد بَحْظَمُثُونَا قُد نَمُزُك خَدُدً._ + בַּדְ יְהְיָרְ עַּלְ בְּשֶׂרְוֹ וְּבְאַבְנָט בַּד יִלְבַּשׁ וּמִכְנְסִיןֹ דְּבוּץ יְהֹוֹן בְּחָנֶה בַּר לְבָשׁ יִלְבָּשׁ יִמְבְנָסֵי־ בְּחִינָא

אָטַר לִעַּלֶּה: מְּנֹוֹ מְמִנֹינִ מְנִוֹם לְעַםֹּמֹאָט נֹאָנֹלְ וֹפַּר טַּבוּן גִּפִּינִוּ מִנִּי לְעַמִּטִּאָ ىرىغى خَدَى خَدْرُ نَصْلَعْدِ نَكَابِ نِمَا خَبْصُفَع يَـخَدْرُ نَصْلَعْدِ

ترنال: אַמֶּגַבְיְנִי וְכְפָּגַר בַּמְּדִוּ וְבְעָּגַר דְּחַמְּהָא דִּיכִיה וִיכָפַר עַלְוֹהָי וְנִילֵינַר אַנִינָן אָטַבּּר נַיַנַּמָּאָטַ וּיַלָּבִיר אַנִינן

> בֹהְנֹוֹא אָנֹא מִטִּוֹלְ, הַּלְ בַּנִע בולא ולא ומונו אווי ביי

נולבמנון: וֹנֹסְבוֹג בֹּמִנֹא וֹנו בֹמֻבוֹנִי לבומוע לַבוּמו לוּבַמֹּא אַנּוּן ווסב ומֹאַנֹפַּטֹא בַּרוּגֹא וֹבוּנת ドロバン ドヘバアシス

יוְבַר חַד לַעָּלְקָאַ:

נמל אַנְשׁ בַּיהַיה:

cloud upon the ark-cover. that he die not; for I appear in the ark-cover which is upon the ark; holy place within the veil, before the he come not at all times into the Speak unto Aaron thy brother, that and the LORD said unto Moses:

burnt-offering. a sin-offering, and a ram for a 3 holy place: with a young bullock for Herewith shall Aaron come into the

them on. bathe his flesh in water, and put are the holy garments; and he shall linen mitre shall he be attired; they with the linen girdle, and with the 4 upon his flesh, and shall be girded and he shall have the linen breeches He shall put on the holy linen tunic,

and one ram for a burnt-offering. Israel two he-goats for a sin-offering, To negregation of the children of And he shall take of the

himself, and for his house. himself, and make atonement for of the sin-offering, which is for And Aaron shall present the bullock 👸 🦷 🥂

שמם פלוני, זה זרוו יומר מן הראשון, לכך נאמר אמרי מום שני בני אהרן: שנכנס אללו רופא, אמר לו אל מאכל לונן ואל משכב במסב, בא אחר ואמר לו אל מאכל לונן ואל משכב במסב שלא ממוח כדרך

- יבא כי אם בענן הקטרת ביום הכיפורים (יומא נג.): בי בעון אראה. כי ממיד לני נראס שם עם עמוד ענני, ולפי שגלוי שכינמי שם יוסר שלא ירגיל לבא, וסו פשומו. ומדרשו לא (2) ויאמר ה' אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא. עלל ימום כדכך שמתו בניו: ולא ימוח. עלס בל סול מם:
- סכיפוריס, כמו שמפורש נמוף ספרשה נחדש השניעי נעשור לחודש: (3) בואח. גימטרים שלו ד' מפוח ועשר, רמו לביח רםשון: בואח יבא אהרן וגר. ופף זו לה בכל עת כי הם ביום
- לבן לבגדי וסב, ובכל מליפס מעון מבילס ושני קדושי ידיס ורגליס מן סכיור (יומא לב.): בכל מליפומיו. וממש פעמיס היה ממליף מעבודת פנים לעבודת מרך, וממרך לפנים, ומשנה מבגדי זהב לבגדי לבך, ומבגדי כמכגומו יָמַם בְּבֵישֶׁס, ינים בכחבו, כמו ומנם בגדו (בכחבים למ, מו), וַסְׁמָּמָביּס: −ורדוץ ⊏מום. חומו סיוס עעון עבילס נעשס סניגור, (ר"ס כו.) אלא בדי ככסן סדיוע, וכולן של בוץ: קדש ילבש. שיסיו משל סקדש (מ"כ פרק א, י): יצוף. (+) בחנה בד וגוי. מגיד שלינו משמש לפנים בשמונם בגדים שסול משמש בסס בחוץ שיש בסס וסב, לפי שלין קמיגור
- ביחו. ממודה עליו עווומיו ועווומ בימו (שם לו: מ"כ פרשמה ב, ג): (6) את פר החטאת אשר לו. סממיר למעלס, ולמדך כמן שמשלו סום בם ולם משל לבור (שם ג:): וכפר בעדו ובעד

الإثام مانياء: וְהָשֶּׁמֶיִר אֹמָם לִפְּנֵי יְהִוֹּהׁ פֵּתַּח

זטרון קרם ין בּחָרַע מַשְּׁכַּן עַשְּׁמִּגִּינִם וְנַסַבְ זִינִ טְּבֵוּן צָּבִּינִוּן וְנִכִּים

door of the tent of meeting. > set them before the Lord at the And he shall take the two goats, and

אָטַר לַעַּנְאַנֵל: עְבְׁלְנִע עִּיְבֶּלְ אָשְׁבְ לְּיִעְלְיִע וֹנִינְבֶלְ הַּבְּכֵּין עַּבְּשָׁ תַּבְ לְהֶמֶא בַּיִּי « اَدْتَا ۚ هَٰتَذِا ۚ مَمْ مُثَّدُ تَاهُمَا ثَاتِا هَٰتَا مَمْ فَدَا جَعَادًا

וֹמֹוֹבֹא טַר לַמַּוֹאוֹל:

and the other lot for Azazel. two goats: one lot for the LORD, And Aaron shall cast lots upon the

And Aaron shall present the goat

ַּנְעַשְׁרֵוּ חַמְּאָת: אַשֶּׁר שְּבְּיִר שְּבְיִר הַגּּוֹרֶל לַירוֹוָה דַּסְלִיק שְּלוֹהִי עַרְבָּא לִשְּׁמָא ְּוֹבְקְּרֵיב אַהַרֹּן אָת־הַשְּׁמִיר וִיקָּבִיב אַהַרֹן יָה צְפִּירָא

into the wilderness. him, to send him away for Azazel the LORD, to make atonement over 10 for Azazel, shall be set alive before But the goat, on which the lot fell

> LORD, and offer him for a 9 upon which the lot fell for the

sin-offering.

לְעַּוֹאַנֹע הַמִּרְבָּרְה: بْلِيْكَ ݣُوهِد שْكِيْد ݣِهَوْل هَلْكِ خُوهْدَهُ هُكِيت، ݣِهَوْلَهُ بْيَدِين יי הַגּוֹרֶלְ לְמִּזְאִיְּלְ יֵמְעַרְהַוֹּ לְפְּנֵי לְמִּזְאִיֵלְ יִמְּסֵׁם כִּיְ הַיִּ מָדִם יִּיָּ إِسَשِّٰفِرَت كِيْسُلِّ لِإِذَّا لِوَجُرَا الْخِوَاتِي يَوَجُرَم فِكَابَا لِوَبَهِي

תוֹרָא דְּחַשְּׁתָא דִּילִיה: וְהְקְּהָיִר אַבְּרוֹ אָטַ פַּרו הַחַמְאַטְ וִיקְּבִייב אַבָּרוֹ יָה הּוֹרָא

לְהַּוֹאִנֹלְ לְתַּוֹבְלָתִּאִ:

sin-offering which is for himself. shall kill the bullock of the for himself, and for his house, and himself, and shall make atonement of the sin-offering, which is for And Aaron shall present the bullock

בּיתְוֹ וְשְׁתָם אֶת־פָּר תַחַשָּאַת וִעַּל אָנָשׁ בַּיתִיה וִיבּוֹס יָת יי אָשֶׁר־לְּוֹ וְכְפֶּר בַּעְּרְוֹ וּבְעָר וּהְעָר דְּחַשְׁמָא דִּילִיה וִיכַפּר עַלּוֹהִי

שוטמול בלולול לזהוק מלוו קָרֶם יְיָ יִמְלֵי חוּפָּנוֹהִי קַטֹּרֶת וְלָקָה מְלְאִ־הְמִּהְמְּה גַּהְלֵי־אָמִּ וִיפַּר מָלִי מָהְמִּיִהְאִ גּימָרִין

bring it within the veil. sweet incense beaten small, and the LORD, and his hands full of coals of fire from off the altar before And he shall take a censer full of

מבנת לפַּרְכָּת: קפְּנְיוֹ קְטְרֶת סַמִּים דַּקְּת וְהַבֶּיא ישראל מַעַלְ הַמִּיְבְּהַ מִּלְפְּנֵי יְהְוֹהְ וּמְלְאֵ דְּאִישָּׁא מִעִּלְנִי עַרְבְּחָא מִוּ

八角しょうはない

- וקשס, לוק גבוס (מ"כ פרק ב, מ יומה מו:), שנהמר פֶּבֶן גְּוֵבֶס, המוכס: בשמאל, ונומן עליסס, אם שכמוב בו לשס, סוא לשס ואם שכמוב בו לעואול, משמלם לעואול (יומא למ.): עזאזל. סוא סר עו (8) ונחן אחרן על שני השעירים גרלות. מעמיד למד לימין ולמד לשמלל, ונומן צ'ידיו בקלפי, ונומל גורל בימין ומברו
- (9) ועשהו המאח. כשמנים הגורל עליו קורם לו שם ומומר לס' מעמת (מ"כ שם ס):
- מליו. שימודס עליו כדכמיב וְסִמְוַדְּס עָלָיו וגוי: יודע שילוחו אס למיחה אס לחיים, לכך נאמר יעמד חי, עמידחו חי עד שישחלח, מכאן ששליחוחו למיחה (שס ו): לכפר (10) יעמד דוי. כמו יועמד מי, על ידי אמריס, ומרגומו יִפְּקַס בַּד מַי. מס מלמוד לומר, לפי שנאמר לצלם אומו לעואול, ואיני
- וֹכֹפֶּׁר תַּלְ כַּלְצִׁם מִמְּמִׁטָט וּדוּ, (מ"כ פּרק ד, כּ): שֶׁם ס' וגו' (מסלים קלס, יע), מכאן שסכסנים ממכפרים בו, וכל כפרמן אינה אלא על טומאם מקדש וקדשיו, כמו שנאמר, (II) וכפר בעדו וגרי. וידוי שני עליו ועל אחיו הכהנים, שהם כלם קרוים ביחו (שם פרשחא ג, א), שנאמר בֵּיח שַׁבֵּלוֹ בְּרֶכוּ
- סכפורים סיס מחזירס למכחשת: וסלא כל סקעורת דקס סיא, שנאמר וְשְׁמַקְמָ מִמֶּנְס בְּדֵק (שמות ל, לו), אלא שתהא דקס מן סדקס (יומא מג:), שמערב יוס (12) מעל המובח. סמילון (יומל מס:): מלפני ה'. מלד שלפני ספמת, וסול לד מערני (שס): דקה. מס מ"ל דקס,

וְלָאִ יְמִוּנִי: אָנַר עַכַּפָּׂרָת אָאָר עַלַרהָעָר $^{\epsilon_{1}}$ לְפָּנֵי יְהְוְּהְ וְכְּסָָהוּ עֲנֵן הַקְּטֹּהָת וְנְתַּן אֱת־תַקְּטֶבֶת עַל־הָאֵשׁ

עַבָּט בַּאָגַבּהוּ: הַכַּפַּבְרַע יַזָּדִי שֶׁבַע־פִּעְמָים מִּוֹ־ لْكِٰكِالِ مُلَالِم لَاقِدِ لَكَانُكَ كُمُخُخُمُهِ

بروغيم إكمهر بروغيم: עשה לְתַם הַפָּר וְהִיּוָה אָתָוֹ עַל־ לפְּרֶכֶת וְעְשֶׂר אָת־דָּמוֹ כַאֲשֶׁר sı לַבְּּׁם וֹעֵבוּאָ אָּעַ_בּּעָוּ אָּלַ_מִּבּוּע וְשְׁטַׁם אָת־שְׁעָר הַחַטְּאָת אָשֶׁר

تهِدًا אَنُه خُنيك مُنْعِنُه: הַפּאַתָּם וְבֵּן יַעֲשֶׁה לְאַהֶל מוֹעֵּד י בּנוּ יִשְׁרְאָלְ וּמִפּּאָמִּיהָם לְכָּלְ_

בילו יקעי יקער בלילל ישראל: מֹעַ בּאטוֹן וֹכֹפּּע בַּמֹען וּבַמֹּע מועה בְּבַאָּוֹ לְכַפָּר בַּקְּדָשׁ בְּמִיעֵלִיה לְכַפָּרָא בְּקּוּדְשָׁא لْخُمْ عَيُّ ٥ مِهِ عَلَيْكَا الْخَيْكَمْ لَحْمِ هُؤُهِ مُهُ نُنَا خَمَهُ هَا نَظَهُ

לבלונו עמודע סליב: הפָר וּמִתַּם הַשִּּעִיר וְנְתַּן עַלַ איי יהוָה וְכְּפֶּר עְּלְיִוּ וְלְלֵחׁ מִנְיַם لنجٰع عُر_تيناڤن غَمْد خفر _ ا

> סְהַרוּהָא וְלָא יְמוּת: למולשא זנו לפונשא צהג אַיִּשְׁקְּאָ בֻּרְם וֹן וִיְהָפָּוּ אַנֹּן ונשון זה קטרה בוסטיא על

> בְאָבְנִיתְיה: זבו מִבֹּה וֹמִנוֹן מִן בַּמֹא نظأ□ בְאָאַלְמָנִע מַלְ אָפָּוּ כָּפּוּבְעָא וְיַסְב מִבְּמָא בַּעוָרָא וְיַבֵּי

> כַפוּרְהָא: לנבי למיה על קפורקא וקדם בְּמָא בַּמְבַר לְדְמָא בְּתִוֹנָא לפורקיא ויגביר לדמיה בלממא נומיל נת דמיה למניי ונכנס וֹנו גֹפֹּובֹא בַנוֹמָּנֹא

בְּגוּ סוֹאֲבְּהָהוֹן: خْطَهُ فَا يَطُرُهُ لَيُهُ لِي مُقَالِ مَقْلِيا לכל שמאיהון וכן יצביר i MLXC וממבביבון וְכְפָּר עַלְ־הַלְּהַשְׁ מְטְּמְאָרְ וִיכָפָּר עַלְ קוּדְשָׁאַ מְסוֹאֶבֶרִ

١٠١٥١ אולה ביהיה ועל כָל קהלא מֹב מֹפֹּבֿוּנֵ וֹנְכֹפֹּב הֹּלְוָנִי, וֹמֹּלְ

על קרנת עדבתא סחור בעובא ימבמא באפובא ווטון נוכפר עליהן וופב מדקא liejd dalėba idio li

> that he die not. ark-cover that is upon the testimony, cloud of the incense may cover the 13 the fire before the LORD, that the And he shall put the incense upon

finger seven times. he sprinkle of the blood with his east; and before the ark-cover shall finger upon the ark-cover on the bullock, and sprinkle it with his And he shall take of the blood of the

before the ark-cover. sprinkle it upon the ark-cover, and the blood of the bullock, and and do with his blood as he did with and bring his blood within the veil, sin-offering, that is for the people, Then shall he kill the goat of the

of Israel. household, and for all the assembly atonement for himself, and for his until he come out, and have made make atonement in the holy place, tent of meeting when he goeth in to And there shall be no man in the the midst of their uncleannesses. meeting, that dwelleth with them in and so shall he do for the tent of transgressions, even all their sins; Israel, and because of their or uncleannesses of the children of the holy place, because of the And he shall make atonement for

the horns of the altar round about. blood of the goat, and put it upon the blood of the bullock, and of the atonement for it; and shall take of that is before the LORD, and make And he shall go out unto the altar

- (13) על האש. שבמוך סמממס: ולא ימוח. סא אס לא עשאס כמקנס מייב מימס (יומא נג.):
- (14) והזה באצבעו. סומס ממת במשמע: ולפני הכפרה יזה שבע. סרי ממת למעלס ושבע למעס (יוממ נס.):
- (16) משמאח בני ישראל. על הנכנפין למקדש במימאה ולא נידע להם בפוף, שנאמר לכל מעאחם, ומעאם היא שוגג כאשר עשה לדם הפר. למת למעלה ושנע למעה (שם נה.): (31) אשר לעם. מה שהפר מכפר מכפר על הכהנים מכפר השעיר על ישרחל, והוה השעיר שעלה עליו הגורל לשם (שם קה.):

משניסס בפניס, אחח למעלה ושבע לממה, כך מוה על הפרוכח מבחוץ משניהם, אחח למעלה ושבע לממה (יומא נו:): השבן (שבועות יו: מ"כ פרק ד, ב): ומפשעיהם. אף סוכנמץ מויד במומאס (שם ג.): וכן יעשה לאהל מועד. כשם שהוה

אחם בחוך שומאוחם. אף על פי שסס ממאיס, שכינה ביניהם:

מממאנו ללו ומלאב: מַבֹּה פֹּהֹמִנִם וֹמִבַּוֹנִוּ וֹלֵבַהָּוּ פּוּ וְהַנְּׁע הֹלְנִוּ מִוֹ הַנִּיָּם בְּאֵבְּבְּתִּוּ

וְבִּלְבְוּרַ אָּנַרַ הַּמְּלִּיר הָהָי: וֹאָט אָבוֹל מוֹמֶד וֹאָט רַפּוֹבָּוֹם %u_آڭي'ك

<u>ומְלֵלֵּ</u> הَשְּׁמְיֵר וְשִׁכֵּוֹת בְּיִר־אָישׁ עִּתְי לְמְּחָךְ לְעֵּדְבְּרָא: עמאָליִם וֹלִטֹּן אָטִׁם הַגְ_עֹאָה لْمُن خُر فَمُمْنيُات מֹלֵיו אָטַ-פּֿלְ-הַּוּנִעְ בֹּנוֹ יֹמִבְאָלְ הַּלְנִינִי נִט פּֿלְ הַּנֹנִט בֹּנִי ראש השעיר החי והקודה על ביש צפירא חיא ויודי וֹסׁמְּב אַנִּבְן אָנַ אָנַה אָנַה גֹּבָׁו מַּכְ וֹנִסְמִבּ אַנִּבוְוֹנִי עַּבַּעוֹ בּוִנִי,

אָנוַ וַמַּמֹּגוֹר בַּמִּרְבָּי הְּנְנְטִּם אָלְ־אָנֵרֶץ נְּזְרָה וְשִׁלְּח חוֹבִּיְחוֹן לְאָרַע דְּלָא יָהָבָּא וֹנֹמָא עַמִּמֹנִע מַּבְיָנִע אָטַבַּבְּן וֹנִמּוָכְ אֵפּירָא מַּבְוָנִע יָנִע כַּבְ

برته אַנוֹרוֹ אָלַ־אָנוֹל מוּמָר וִיִימוּל אַנוֹרוֹ לְמִּהָּכֹּוֹ וֹמִנֹא

.@L%4: انظينهتن לנבי הֿכוָני. מו בַּמֹא בַּאָהַבֹּהִנִי

וֹעַבוּר וֹטַ אַפּוּבָא עַוֹּא: וֹמֹל מַמִּפֿן וֹמִלֹא וֹמֹל מֹוֹבַבֹּטֹא וּנְהָּגְּגִּי מִלְכַפּּבֹא הֹכְ לַנּבֹהָא

אַפֿירָא וִישַׁלַח בִּיַד גָּבָר דִּיִּטִין שׁמֹּגִירוֹן וֹנִמֵּגוֹ נִטְרוֹן מַּלְ בֵּיִה نَشِدُ هُذُ لَذُكَ خُحُ مُلِكَ بَيْدًا ذُخُحُ

in the wilderness. cut off; and he shall let go the goat 22 their iniquities unto a land which is And the goat shall bear upon him all

head of the goat, and shall send him

and he shall put them upon the

transgressions, even all their sins;

the children of Israel, and all their

And Aaron shall lay both his hands

21 confess over him all the iniquities of upon the head of the live goat, and

shall present the live goat. tent of meeting, and the altar, he

20 atoning for the holy place, and the

And when he hath made an end of

the uncleannesses of the children of

and cleanse it, and hallow it from

And he shall sprinkle of the blood

19 upon it with his finger seven times,

man into the wilderness. away by the hand of an appointed

and shall leave them there. when he went into the holy place, linen garments, which he put on of meeting, and shall put off the And Aaron shall come into the tent

וּמְבַּע וֹע מֹפּוֹבָא בַּמֹבַבַּבָּא:

₩□: كْرْكُم خُرِيْنِ جُرِينَظِيْم لْنَائِيْنَات خَيْرَةُرْيِد خِطْنِيْم لْنَجْنُمْوْلًا בּ וּפְשַׁשׁ אָת־בִּגְהֵי הַבְּּד אֲשֶׁר וְיִשְׁלִח יָת לְבוּשִׁי בוּצָא דִּלְבַשׁ

- הפכרכת, ועמד מן המובל ולפנים והוה, ובמפנול המובל הוקיקו ללאה מן המובל ולפוץ, ויסמיל מקרן מוכלים לפוניה (יומא (18) אל המובח אשר לפני הי. ום מוזמ סוסג, שסום לפני ס' צסיכל. ומס מלמוד לומק וילם, לפי שסום ססופות על
- (19) והוה עליו מן הדם. אחר שנתן מתנות באלצעו על קרנותיו, עוש ז' האחת על גגו: ושהרו. ממה שעבר: וקדשו. נמ:): וכפר עליו. ומס סיא לפרמו, ולקח מדס ספר ומדס סשעיר, מעורצין זס למוך זס (יומא נו:):
- (12) איש עהי. המוכן לכך מיום הממול (יומה בו:):

לעמיד לבא (מ"כ פרק ד, יג):

שמעונין גניזס, ולה ישממש בהומן הרבעה בגדים ליום כפורים ההר (יומה יב:): עלמו וגרי, וְםְּׁם בֵּלֶב בַּסַּמְּסִׁם וגרי, וכל הפרשה עד וְסַבְּרֵי בוּן יָבּוֹסׁ בֶּל בַּמַבְּנָה, וֹחֹבר הם שם. מלמד בברבי וסבי וסבר סמלכקום לפי סדר סעבודום כך סול, וְשִׁלָּם מָשׁ סַּשְׁשִׁיר בַּמִּרְבִּי וְרָשַׁן מָשׁ בְּשָׁרוֹ בַּמִּיִם וּגוי, וְיָנְלָשׁ וְשָׁשָׁ המוספין בבגדי והב, והולאה כף ומחחה בבגדי לבן, ושירי המוספין וחמיד של בין הערבים וקעורם ההיכל שעל מובה הפנימי שדר העבודות, חמיד של שחר בבגדי והב, ועבודת פר ושעיר הפנימים וקטרת של מחחה בבגדי לבן, והילו והיל העם ומקלת שהקעיר בה הקערת לפני ולפנים: - ופשם אח בגדי הבד. אחר שהוליאם ולובש בגדי והב לחמיד של בין הערבים. ווהו שנעשים בחוץ בבגדי וסב, ומובל ומקדש ופושמן ולובש בגדי לבן. ובא אל אהל מועד. לסוליה את סכף ואת סמחתם לב.), ואמכו כל ספרשה כולה אמור על הסדר חוץ מביאה זו, שהיא אחר עשיים עולחו ועולם העם והקערם אימורי פר ושעיר (33) ובא אהרן אל אהל מועד. אמרו רבומינו, שלין זה מקומו של מקרל זה, ונמנו מעם לדבריסם במסכם יומל (דף

בהם וכפר בצרו ולער הקם: לבוְהְ וֹלְבֹה אָטַ בּוֹנִבְיוֹ וֹנֹקָא וֹבְׁחָא אָטַ בֹּאָבוִ בַּמִּנִם בַּמִּלַוָם

正算算品口: (2(4) מלימי נאט הקלב **に**可似なに

पंद्यपंद्येष्ट פֿמוֹם וֹאַנְוֹנִיבְכֹּן יֹבֹוָא אָבְן בֹּמִּנִינִי בֹּמִּנִא וּבַעֹר פֿן נומוִבְ ور نَحْقُو خُدْلُير لَلْيَامُ **بُعْن**ِ خُمْلُهُ الْمُ וְׁעַמְׁמְבַּעַ אָּעַרַעַשְּׂמִּרַ לַמְּוֹאִיָּל וּדְמוּבֵיל יָת צָפִּירָא לַעַּוֹאִיל

וֹאֶט_בֹּהֹנֶם וֹאָט_פֹּנַהֶּם: كِقِلَاثُكُ لَهُٰلُوۡدَ حُجُم عُن ِ مِنْكُ לְכַפַּר בַּמְדָשׁ יוֹצֶיא אֶל־מָחָוּץ ַ עַ עַעַּאָע אָשֶׁר הוּבָא אָת־דָּמָם וְאָתְ פָּב עַהַשָּׁאַנ וְאָנוּ שְׂהָּיִר

יַבְוֹא אֶל־הַמַּהַנֶּה: אָע_בֹּמְּבוֹ בַּמֹנִם נְתַּמֵבֶׁנְ אָלָם וְכַבָּס בַּלָּבְיוֹ וְבְתַּא

וְתַנֵּלֵם וַ נְּלֵר בְּתַוּכְכֶם: מֹלְאַכֹּעְ לְאָ עַהַּהְּהָּוּ ود בַּהְבֶשׁ הַשְּׁבִיעִּי בֶּעַשׁוֹר לַחֹבִישׁ שְּׁבִיעָאָה בְּעַשְׂרָא לְיַרִּחָא

> נַטָּא: מכע ממא ניכפר עלוהי ועל וופול וועביר ות עלהה וות לביש וולבש וה לבושוהי וֹנֹסְׁבוֹג נֹע בֹּאֶבוֹנִע בַּעָּנֹאַ בַּאָעַב

<u>למֻרְבְּחָא</u>: ۵ĽË، שַׁמַּנוֹעֹא וַפֿוּל

לְמָּמִהְרִיתָא: לאַבע לְבוּשִוּטִי וַנֹסְטֵי נִעַ

בּשָּׁבְבוּוֹן וֹנִת אִיכִּלְבוּוֹן: למברא למשריתא ויוקדון ドガロなく ווט שובא בשמטא ווט גפובא

...هاد לבומוני, ווֹסָנוּ, וֹנַ בֹּמֹנוּנִי いしてにごいし المالالا ÍĀĒA

أذررته كالأقادرا كردردا: يونهمردنا לכם להפת עולם ותהי לכון לקנם עלם בירהא

> the people. make atonement for himself and for burnt-offering of the people, and offer his burnt-offering and the 24 vestments, and come forth, and in a holy place and put on his other And he shall bathe his flesh in water

he make smoke upon the altar. And the fat of the sin-offering shall

camp. afterward he may come into the bathe his flesh in water, and Azazel shall wash his clothes, and And he that letteth go the goat for

.gunb their skins, and their flesh, and their camp; and they shall burn in the fire shall be carried forth without the make atonement in the holy place, 27 whose blood was brought in to and the goat of the sin-offering, And the bullock of the sin-offering,

come into the camp. in water, and afterward he may wash his clothes, and bathe his flesh And he that burneth them shall

the stranger that sojourneth among manner of work, the home-born, or afflict your souls, and shall do no the tenth day of the month, ye shall unto you: in the seventh month, on And it shall be a statute for ever

יַּבְּחׁ חַׁקַּבֹּן וגוי: - ואַח עולה חעם. וחיל לעולה החתור לתעלה ומחָת עַבַּת בְּנֵי יִשְׁבָחֵל וגוי: בסן כל ימום השנה: ריצא. מן ההיכל אל החלר שמובח העולה שה: רעשה את עולחו. איל לעולה האמור למעלה בואת מבילום הבאום חובה ליום, אבל הראשונה הימה בחיל (שם ל. מ"כ פרק י, מ): ולבש אח בגדיו. שמנה בגדים שהוא עובד מבגדי לכן לבגדי וסב מעון מכילה (שם לב.): במקום קדוש. המקודש בקדושת עורה, והיה היתה בגג בית הַפַּרָנָה, וכן די שבאוחה עבילה פשע בגדי והב שעבד בהן עבודה המיד של שחר ולבש בגדי לבן לעבודה היום וכאן למדנו שכשהוא מָשַׁנֶּה (24) ורחץ אח בשרו הרי. למעלה למדנו מורחן אח בשרו ולבשם שכשהול מְשַׁבֶּה מבגדי והב לבגדי לבן מעון מבילה,

לַמְבַׁע זְּבָׁב וְעַלְב וְמִנְּם (מַמוּם *נ*־): (as) ואת חלב החמאת. מימורי פר ושעיר: יקטיר חמזבחה. על מוזמ סחינון, דמלו זפנימי כמיצ לה קעַלוּ עָלֶיו

(עב) אשר הובא את דמם. לסיכל לְפָנִי ולפּניס:

לְמַבַּר אָטַבָּים מִכְּלְ חַמַּאִנוּיבֶּם לְדַבָּאָר יָטָבוּן מִכּלְ חוֹבֵיכוּוֹ و בְּיִבְיִנְים תַּנְיִּה וְכַבֶּּה עֵּלֵיכֶם צָּבִּיבְיִּנְשׁא תְּבֵּין וְכַפַּר עַלֵּיכוֹן

тре Говр. all your sins shall ye be clean before 30 made for you, to cleanse you; from For on this day shall atonement be

אָת־נַפְשׁמֵיכֶם חַקּת עּוֹלֶם: שַּבְּׁט מֻבְּטִּוֹ הִיאַ לַכְּם וֹמִנִּינֵם מַבְּא מַבְּטָא הִיא לְכִוֹ יְהְעַנִּוּן מַבְּיַלְ

נת נפּמָטַכִּוּן בָּנִם מַּכִם:

is a statute for ever. you, and ye shall afflict your souls; it It is a sabbath of solemn rest unto

עַבָּר בְּגְרֵי תַּלְּדֶשׁ: שַּׁבְּיִנְ וֹלְבָּהָ אָּטַ-בִּיְנֵי, ود تَعْشَد نَمَذِي عُلانَبِهِ خُرِدَا إِنْ كُلْدَ بُن كِذَلُوْتِيكَ خُمْمُمُهُ إجهْد הَحَيَّا هِٰשֶּٰد ִימִּשָּׁה אֹתוֹ וִיכִפּר פָהָנָא דִּירַבּּי יָמִיה

בולא לְבוּשֵׁי קוּדְשָׁא: קחות אַבוּהִי וְיִלְבַּשׁ יָת לְבוּשֵׁי

make atonement for the tent of the most holy place, and he shall And he shall make atonement for garments. linen garments, even the holy atonement, and shall put on the father's stead, shall make the

> consecrated to be priest in his anointed and who shall be

And the priest, who shall be

and for all the people of the

shall make atonement for the priests

meeting and for the altar; and he

¾ַבַּלְ מִנְמֵּׁר נְאֵטַרַ חַמִּוֹבֵּׁחַ וַכְּפַּר מַמְּבַּן זִמְיָא וַעַּלְ מַוְבַּׁחַא וַכַפַּר

يَكْلُكُمْ يُحْقِد: עַכְּעַׁנִּגֶם נְמַּלְבַבְּלְבַמָּם נִמַּלְ כִּעַנִּגָּא נִמַלְ כָּלְ מַּמָּא أَرْهُا مُنْ مُكَالِّم بَعِيْم لَهُنَ الْرَقَا مَمْ مَكَالِم طَالِمُهَ لَمَمْ

year.' And he did as the LORD because of all their sins once in the atonement for the children of Israel statute unto you, to make And this shall be an everlasting

assembly.

ದೆಜ್ಞಗ: (ಡ) ווּעשׁ כַּאַשֶּׁר צְּוָה יְהוָה אָת־ מְכָּל_חַמּאָלָם ٠٤ مبرَٰ◘ رُحَةٍ٢ مَر_خُرُرُ نَهُلُڰِي خلاقات ڂڮڟ

בְּמָא דְפַבֵּיר יִיְ יָת מֹשֶׁה: חוביהון הַדָּא בְשָׁהָא וַעָּבַר לְכַפּּבֹא מַלְ בָּנִי וֹמִּבַאָלְ מִכָּלְ וטבי דְא לְכוּן לְקָנֶם עָּלָם commanded Moses.

ַ וֹיְבַבֶּר יְּהַוְּה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יִמַלֵּיל יִיָּ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

:Saring: And the LORD spoke unto Moses,

זַרְ הַדְּבָר אֲשֶׁר־צְּוָה יְהְוָה לְהִוֹ בֵּיוֹ פְּהָנְטִא בְּפַפֵּיד יִיִ ءِ פֿלְ בֹּנֹוֹ וֹמִּבֹאָלְ וֹאֹמֹבֹעֹ אֹלְגִנֵים וֹמִם כֹּלְ בֹּנִוּ וֹמִבֹאָלְ וֹטִוּמִּב يَجِد جُدِ عَلَيا لَجُدِ خَزُر لَجُدِ مَجْرَ مَا عَلَيا لَمَا خَرَنَهُ

commanded, saying: the thing which the Lord hath Israel, and say unto them: This is $_{\mbox{\scriptsize Δ}}$ sons, and unto all the children of

Speak unto Aaron, and unto his

{c{ drd (a"c dd a): ואילך, שבימיו נגנוס ללוחים של שמן סמשחס (יומא נב:): - לכהן החה אביו. ללמד שאס בנו ממלא את מקומו, סוא קודס בשמן סמשחס, מרובה בגדים מנין, מלמוד לומר ואשר ימלא את ידו וגו' (מ"ר שם), והם כל הכהנים גדולים שעמדו מיאשיהו שנאמרס כל ספרשם באסרן סוצרך לומר בנסן גדול סבא אחריו שיסא כמוסו: ואשר ימלא אח ידו. אין לי אלא סמשות (25) וכפר הכהן אשר ימשה וגוי. כפרס וושל יום סכיפורים אינס כשרם אלא בכסן גדול (יומא עג. מ"כ פרק מ, ד), לפי

מלמ כמקיים גזירם המלך: (48) ויעש כאשר צוה הי וגוי. כשהגיע יום הכפורים עשה כפור הוה, ולהגיד שבהו של ההרן שלה היה לובשן לגדולתו

द्वांद्रांद्राः בְּמַּנְנֵינִי אַנְ אָמֶהַר יִמְּנִים מִנְוּיִץ אִוּ דְּיִכּוֹס מִבָּרָא לְמַמָּרִימָא: ַ יִשְׁחַׁם שִׁוֹר אִוֹ־בֶּשֶׁב אִוֹ־עֵוֹ هْيم هُيم طَقَيْنَ يَمُلُهُدٍ هُمُد

שור או אַמַר או מו בַּמַמָּריתָא ינבר גבר מבית ישראל דיכוס

killeth it without the camp, lamb, or goat, in the camp, or that 3 house of Israel, that killeth an ox, or What man soever there be of the

האָיש הַהָּוּא מָמָּרֶב עַמְּוּ: לאָישׁ הַהוּאׁ הָם שְׁפָּּךְ וְנְכְּהָת קְפָּנֵי מִשְּׁכֵּן יְהְוָה דָּם יִחְשֶּׁב + בְּבִיאַנֻ לְעַלֵּנִית לַנְבָּן לַיִּתְנָת لْאُح ڤِنَا كَبُثُح مَابَمَتِ كَه لَخِنُدَه مَهُوَا نَفْتُه خُه هَنْنَتِك

אַנָשָא הַרוא מָגוּן לעיברא ההא דְּמָא אָשֶׁר מַמַּכּוֹא בַּנוֹ בַּמֹא וֹטַבַּוֹהַנִּ בְלֵבְרָא פוּוְבָּנָא פֿבָם וֹן פֿבַם

among his people. that man shall be cut off from that man; he hath shed blood; and LORD, blood shall be imputed unto LORD before the tabernacle of the 4 present it as an offering unto the door of the tent of meeting, to and hath not brought it unto the

אנטֶם: וְזְבְּחִוּ זְבְחֲוֹ שָׁלְמָּים לִיחֹוֶת אָל־פָּתַח אָהֶל מוֹעֶד אֶל־הַבֹּהֵן לְהָרַעַ מִשְׁבּן וִמְנָא לְנָה בְּהַנָּא مَر فَرْرُ بَاشِكُ إِنْ ثُلَاثِهُمْ كَرْبِائِكِ هَقَرْ بَاكُكُمْ لَيْنَاسِلَا كَظَلُم يُزَّا י אֶת וֹבְחֵיהֶם אֲשֶׁר חֵם וֹבְחִים דִבְחִיהוֹ דְאִנּוֹ דְבְחִין עַּלִ לַמַּמּן אַּמָּר וֹלְיאוּ בֹּנוֹ וֹמִרֹאָל בֹּנוֹעוּוֹ בֹנוֹ וֹמִּנֹאֵל

יְהְהִין: יְהְהִין:

peace-offerings unto the LORD. and sacrifice them for sacrifices of the tent of meeting, unto the priest, unto the Lord, unto the door of field, even that they may bring them which they sacrifice in the open Israel may bring their sacrifices, To the end that the children of

بَيْرُ ۗ جُرِّيْ لِيْبَانِ كِيْبَالِدِ: יְהְנְה פֶּתַח צְּהֶל מוֹעֵּד וְהִקְּטָיר וְיִנְיַל תַפְּתֵוֹ אֶת־תַדְּם עַל־מִוְבָּת

ומֹלא נוֹפֿוּל עַּבְׁלָא לְאִעִּׁלֹלֵּלָא מֹבְבֹּטֹא בַּנִוֹ בַּטַבַּהְ מַהְבּן וווֹבוִל כַּבְּיָלָא וֹנו בַּמָא הַּב

savour unto the Lord. make the fat smoke for a sweet door of the tent of meeting, and against the altar of the LORD at the And the priest shall dash the blood

וֹכְאֵ ..וֹבְּטוּ מִגַ אָט וַבְּטוּנְם וֹלָא גַבּבּטוּן מִגַ גָּי בּבַטוּעוֹן

בות א שבם גל:

throughout their generations. . statute for ever unto them whom they go astray. This shall be a their sacrifices unto the satyrs, after And they shall no more sacrifice

יאָע לְהָם לְדִרְהָם: אַהַרִיהָס הָפָּת עוֹלֶם מִהְנֶה־ פָּנִם עָלִם הָהֵי דָּא לְהוֹן Ľ□

خئات، ساباء אָנִים לְמֵּידִין דְּאָנוּן מָעַן בְּמָרַיהֹוֹן offereth a burnt-offering or sacrifice, that sojourn among them, that house of Israel, or of the strangers Whatsoever man there be of the And thou shalt say unto them:

¦⊑⊔: בְּתוֹכֶם אֲשֶׁרַינַשְּׁלֶה עַלֶּה אַיִּר בְּיִנֵיהוֹן דִּיִפִּיק שָּׁלְהָא אַ נִּכְּסָת (שלישי) וְשֶׂרְאֵּל ממישי וֹאַבְעַה שַאָּמָר אָיִה אִיָה מִבּוֹים יַלְבִיוֹ שִׁימָר וּבָר מִבִּים

بظايتاك كمَهْد نَالِد نَهْدُهُد بِهَا نِيرَانُهُ لِمَالِقَالِيرِا

- (3) אשר ישחם שור או כשב. במוקדשין סכמוב מדבר, שואמר לסקריב קרבן: במחנה. מון לעורס (זבמים קו:):
- (+) דם יחשב. כשופך דס סמדס שמממיינ בנפשו: דם שפך. לרבומ ממ סוורק דמיס במוץ (שס):
- (∀) לשעירם. למדיס, כמו וְשְׁמִירִיס יְרַקְּדוּ שְׁס (ימעיס יג, כמ): (פ) אשר הם זבחים. משר הס רגיליס לזבות:
- (8) אשר יעלה עלה. לחייב על המקמיר איבריס בחון, (עי'ברא"ס) כשוחע בחון, שאס שחע אחד והעלה חבירו, שניהס
- מייבין (מ"כ פרק י, ו מולין כמ:):

וְנְכְבָרָת בְּאָישׁ בַהַנָּא מִעַּמָיוּ: יְבִיאֶׁנּוּ לַמְּשִׁוּע אָעוֹּ לַיִרוֹּוָה יִיְמֵינִיה לְמָעֶּבַר יָמִיה מָדָם יִיָּ וֹאֵלְ שְּׁתַחַ אַבֵּלְ מוֹמֵד לֵא וֹלְטִרַע מַּמְּכּּן

성다 성질다고 보였다: הַאָכֿבֶע אָעַ_הַגָּם יאכל בְּלְבְנִים וֹנְתַעַּוֹ פַּנְּי בּנְפָּתְ בַּיִיכִּוּלְ בַּלְ בַם וֹאָטֵּוּן בַנִּיִּנִּי סו נמן עדר עלר בתוכם אַמֶּר גּיִנבּיָא בּוֹטִנּיִבוּן בּינִידּוֹן

ענא בֿנֹפֿה יָכַפּּר: حُرَقُك مَح رَفَمِت حُن كَنْ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْكُم حُد اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْكُم حُد اللَّهُ اللَّهُ عَلَي יי נְאֲנֵי נְחַמִּיוּ לְכֶם עַלְ־הַמִּוְבֶּה הִיא נַאֲנָא יְהַבְּהֵיה ְלְכוֹן עַל בָּי נָפָּשׁ הַבְּשְׁרֵ בַּדְּם הָוֹאָ אָּרֵי

μ□: בן בֿלְבוֹפֿה מבּם לַאַבהַאָבל בַה בָּלְ אֵנָשׁ מִנְּכוֹן לָאַ יִיכוֹלְ דַּם מּבְבּוֹ אֹמְנַשׁי, בַבְּדֹנֹ וֹמִּבֹאָב מּבְ בּוֹ אֹמִנוּשׁ בַּבְּנוּ וֹמִּבֹאִב

إَنُّوا لِمُ لَا يُحِنِّ إِحْفُكِ فِيْظُدٍ: בור חַיָּה אוֹ־עוֹר אַנְעַיּי אַנִייַעוֹר יַאָבְרָ בי הַגַּר הַתּוֹלָם אֲשֶׁר יָצִיּר لْغِيم غِيم طَحُلْ نَصُلِعِے بَطَلِ

نځ۵ن: בְּלְבַבְּשֶּׁרְ בַּמִּוּ הָוֹאַ בָּלְצִבְּלָּוּוּ בְּלְ בַּמְּוֹר לָאָ עַאָכֵלְוּ כָּוּ נָפָׁמִּ +1 ענאַ לֹאָמֹע לִבְׁנֹג וֹמֻּבֹאָל בַּם

ווֹשְׁבַּוֹבְ אָלְמֹא בַּבוּאַ מָתַּמָּוַב:

נאָשׁיצִי יָתוה מִגּו עַמָּוה: אָנְהַ מִבּׁנִע וֹהַבֹּאֵלְ וּנִלֹר נִבֹר מִבּּנִע וֹהְרַאֵּלְ וּמִוֹ

אַרַי דִּטָא הוא על נַפַּשָא מֹבְבְּטִא לְכַפַּבְא מַלְ נַפְּשָׁנְכִוּן tām thìx tìàx

הלבול <u>הם</u>:

ابرة والأبا بالمرفية בְּמִשְׁלֵבִיל וְיֵישִוּד וָת דַמֵּיה ביצור צידא הוקא או עלפא לנובלא בושלנובון ולבר לבר מבני ושָּבָאַל ומן

نمُتاريّ: בְּמִיה הִיא כָּל דִיִיכָלְנֵּיה שולקון אוו ופה פל פהוא וֹמִּבְאֵבְ בַּם כֹּלְ דַמִּבֹא לָא בְּנִבְּשֶׁיה הוא נְאֲמָרִית לְבָנֵי خْدِ رُقُم خُرِ خَمِْد لَـٰذَن خَرَفُمانِ جُدَر نَعَمَ خَرِ حَمْدُم لَـٰمُنه

> be cut off from his people. unto the Lord, even that man shall 9 the tent of meeting, to sacrifice it To roob of or or or or or of door of

from among his people. eateth blood, and will cut him off set My face against that soul that eateth any manner of blood, I will that sojourn among them, that house of Israel, or of the strangers And whatsoever man there be of the

the life. that maketh atonement by reason of for your souls; for it is the blood upon the altar to make atonement blood; and I have given it to you For the life of the flesh is in the

.boold that sojourneth among you eat blood, neither shall any stranger 12 of Israel: No soul of you shall eat Therefore I said unto the children

the blood thereof, and cover it with that may be eaten, he shall pour out taketh in hunting any beast or fowl that sojourn among them, that children of Israel, or of the strangers And whatsoever man there be of the

whosoever eateth it shall be cut off. life of all flesh is the blood thereof; blood of no manner of flesh; for the children of Israel: Ye shall eat the thereof; therefore I said unto the blood thereof is all one with the life For as to the life of all flesh, the

- (פ) ונכרת. זרעו נכרמ, וימיו נכרמין.
- פני. פנאי שלי, פונה אני מכל עסקי ועוסק בו: (10) כל דם. לפי שנאמר בנפש יכפר, יכול לא יסא חייב אלא על דס המוקדשים, חלמוד לומר כל דס (כרימוח ד:): ונחחי
- ೧(64: (II) כי נפש הבשר. על כל בריה בדס היה מלויה, ולפיכך ומחיו על המוצח לכפר על ופש המדס, מצוה ופש ומכפר על
- (12) כל נפש מכם. להוהיר גדולים על הקענים (יצמות קיד.):
- (13) אשר יצוד. אין לי אלא ליד, אוויין ומרנגולין מנין, מלמוד לומר ליד מכל מקוס, אס כן למה נאמר אשר יצוד, שלא יאכל
- (14) דמו בנפשו הוא. דמו סוא לו נמקוס הנפש שהנפש חלויה נו: כי נפש כל בשר דמו הוא. הנפש היא הדם בשר אלה בהומנה והה (הולין פד. ה"ר פרק יה, ב): אשר יאכל. פרט לממהים:

בְּמֶבֶר נְמָבֵר: בּנְיִרְיִנְ וְרְתַּיְלְ בַּמָּנִם וֹמְמֵא מִּרְ וְיִצְבָּע לְבִּיִמְיָנִי, וְיִסְׁיִנְי בְּמִיֹאִ נְּמְבַׁלְּטְ נַּבְּיָּבְ נְבַלְּכְ נַטִּבְּנָבְא בּׁמְּנְבַנְּא נְבַנְיָנְנְנְּאְ لْحُرِ ثِرَّهِ كَيْهُد سَهُوَّدٍ لُتَّكِّي لَحُرِ كَانُهُ لِيَنْ مِن لَتَنْكِمُ لَتُنْكِمُ لَكُنْكُمُ لِيَنْكِ

וְנְשָׁא עֲנְנְיִ: (פּ) נאם לַאְ וֹכַבְּּס וּבְשָּׁבוֹי לַאָּ וֹבִעוֹל נֹאִם לָא וֹגַּבַּת וּבַשָּׁבוּי לָאִ

יד וַיְדַבֶּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמָר:

אַלְנִים אַנִּי יְהְנָה אֵלִהיכֶם: בּבר אָלְבבֹּלוֹ וֹמִּבֹאָלְ וֹאִמֹנִנֹי מִבְּילְ מִם בֹּדִּוֹ יֹמִּבֹאלְ וֹנִימִר

יִבְהַלְמִינֶהַם לָאִ מַלֶּכִוּ: אָנְבֶבֶם שְּׁמְּנִי לָאֵ אָבוּגוֹ בַּנְתוֹ אָהָב אָנִי מִבְיא ּ וְשַׁבְּמָם בַּה לָאַ תַּצְּשָׁוּ וּרְמַצְּשָׂר במהמש אבל מגבנום אמר במובנו

ڲڔؾڔڟۦ مَنْ فِي اللَّهُ مِنْ اللَّهِ مِنْ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ اللّلِي اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّلَّا اللَّهُ اللَّاللَّا اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ال אָטַבְתְּאָבַׁהֹגִּ עַהְּבָּׁהְנִי נִי בַּנִהְ עַהְּבָּבוּן וֹנִט לַנֹּהָי

וובו מְסָאַב מַר רַמְשָּׁא ווֹדְבֵּי:

יַסְחֵי וִיקַבָּיל חוֹבֵיה:

ימַכִּיל יִיָּ עִם מִשָּׁה לְמֵימַר:

לְבִיוֹ אֵלָא גֹֹ אֶלְבַׁכִּוּן:

ילומוסיהון לא הקכון: עהה ישכון לְעַפּוֹ לָא עַהְּבָּבוּן באבלא בלוהן באלא תהוב לא עַמִּבְרוּן וּכְמוּבָרוּ מַמָּא は行び

المناحدة المناجعة

even; then shall he be clean. in water, and be unclean until the wash his clothes, and bathe himself home-born or a stranger, he shall is torn of beasts, whether he be which dieth of itself, or that which And every soul that eateth that

his flesh, then he shall bear his But if he wash them not, nor bathe

:gaiyss $III\Lambda X$ And the Lord spoke unto Moses,

your God. and say unto them: I am the LORD Speak unto the children of Israel,

walk in their statutes. you, shall ye not do; neither shall ye land of Canaan, whither I bring not do; and after the doings of the Egypt, wherein ye dwelt, shall ye After the doings of the land of

therein: I am the LORD your God. 4 My statutes shall ye keep, to walk Mine ordinances shall ye do, and

ולמדך כאן שמטמאס באכילסה, ואינה מטמאה במגע, וטרפה האמורה כאן לא נכחבה אלא לדרוש, וכן שנינו יכול חהא נבלח (15) אשר האבל נבלה ושרפה. בנכלם עוף מסור דבר סכחוב, שלין לס מומפס פלל בשעם שנכלעת בבית סכליעם, ובשר לשון וכר, ופש לשון נקבה:

(16) ונשא עונו. אס יאכל קדם, או יכום למקדם, חייב על מומאס זו ככל שאר מומאום: ובשרו לא ירחץ ונשא עונו. עוף ממא מעמאה בביה הבליעה, הלמוד לומר טרפה, מי שיש במינו טרפה, יצא עוף טמא שאין במינו טרפה:

רבי אומר גלוי וידוע לפניו שסופן לְנָמֵק בעריום בימי עורא, לפיכך בא עליסס בגוירס אני ס' אלסיכס, דעו מי גוור עליכס, (2) אבר הי אלחיכם. אני סוא שאמרמי בסיני, אנכי ס' אלסיך (שמום כ, ב), וקבלמס עליכס מלכומי, מעמס קבלו גורומי. על רחילם גופו ענוש כרח, ועל כצוק בגדים במלקום:

יומר מכולם: ובחקתיחם לא חלכו. מס סנים סכמוב שלא אמר, אלא אלו נמוסום שלסן, דברים סמקוקין לסס, כגון ישראני מביא אחכם שמה. מגיד שאימן עממין שכנשו ישראל מקולקליס (3) במעשה ארץ מצרים. מגיד שמעשיסס של מלרייס ושל כנענייס מקולקליס מכל סאומום, ואוחו מקוס שישבו בו דיין להפרע ונאמן לשלם שכר:

ממוכס, שלא מאמר למדמי מכממ ישראל אלך ואלמד מכממ המלריים והכשדיים: ולבישת שעמנו, ומסרת מי תמאת, לכך נאמר אני ס', גורתי עליכס, אי אתס רשאיס להפער: - ללכח בחם. אל תפער דברים שהם גזירה המלך, שילר הרע משיב עליהם למה לנו לשומרן, ואומות העולם ע"א משיבין עליהן, כגון אכילה חזיר, (+) את משפטי תעשו. אלו דברים סאמורים במורס במופס, שָׁאָלוּ לא נאמרו סיו כדאי לאומרן: ואת חקתי תשמרו. שַׁרְשָּׁיַּמְוֹת וְמְלְשַׁדְּיָמוֹת, ר' ממיר מומר אלו דרבי האמורי שמנו מכמים:

וְתַי בְּהָם אֲנֵי יְהֹוְה: (ס) מְאָבַׁם נַאָּבָם אָנָם בּאָבָם בּאָבַם אָר־הָלִהַיֹּ

לְאֵ שׁמְּלֵבְנִי מְּבְוֹנִי אֲלֵגִי בְּאֵשׁמִּבּוּבִוּ לְנִּלְאָשׁ מְבִּוֹאְ אֵלָא אָהְ אִּהְ אָבְבַבְׁבְהָאָבוּ בֹּמְבְוּ יִּנְבוּ יִּבְרוּ בְּבָבְ בֹּבִי בֹמָבוּיב

مْلَالْتِك: (0) שׁנְבְּיִר אַמֶּׁוּבַ עִינִא לְאַ שִׁנְבֶּיְר שִׁנְבֶּיִר אֲמֶּוּב עִיגא לְאַ שִׁנְבֶּיִר ל מֹבוֹנִי אַבּיּנִּבּ וֹמִבוֹנִי אַפּּנִבּ לָאַ מֹבוֹנִי אָבִּיּנָבּ וֹמֹבוֹנִי אַפּּנַבּ לָאַ

מְרְוָתְ אָבֶּיִרְ הָוֹאֵ: (סֹ) ⁸ מֹבוֹנו אַמִּט אָבוּג לַא טוֹנבַנו מֹבוּנו אַטוּט אָבוּג לַא טוֹנבֿי.

מָבְוֹשֶׁן: (ס) אַי מוֹלֶבֶת חָוּץ לָא תָּנַלֶּת

口(a) לְאֵ שׁנְבֹּעָׁ מְבְוֹשׁׁן כֵּג מְבְוֹשׁׁבִּ לָאֵ שִׁנְבָּג מָבְנִשׁיִנְן ° מְּנֵׁנִע בַּּע בַּנְוּלְ אָנִ בַּערבַמְּוּלִי שֶּׁנִית בַּת בְּרָרְ אַנְ בַּת בְּרָתְּ

> בַּעוֹנו מַלְמָא אַנֹא וֹנֹי נְבְּבֶר וְהְהַרוֹ אֲנְשָׁאַ נִיחֵי בְּהַוּוֹ ואט_ וטאבון זע צומו וזע גווו גווו גאם

אַטֹּא אַנְטִוֹרִ אַנְ מִּוֹ אַמַּּוֹבַ מִוֹ מולְבִע בְּנֹע אַמֹּוֹ צִּילִיבָא מוֹ אָבוּנּ מוֹ בע אַבוּב אַנִינע אַטַער פֿע אַבוּב אַנְ בַע

מָבְיָהְאַ בַּאָּבִיּהְ הַיִּא:

الأحَد هَٰتَاتُا كُم نَاتَكِ، مُلْاَنْكِيا:

מְבְיִבְיִבְּ אַנְּיִן:

<u> इंट्रांद्र</u>ातः (ठ) אַבְּיוְ אֲחוֹתְהַ הָוֹא לְא תְּנַכֶּח מוֹ אֲבוּהְ אֲחָתָּה הִיא לָא תְּנַכִּי יי עָרְנֶת בַּת־אֵשֶׁת אָבִירְ מוֹלֶגֶה עָרִיה בַּת אִתַּת אַבוּף דִּילִידָא

> the Lord. man do, he shall live by them: I am 5 and Mine ordinances, which if a Ye shall therefore keep My statutes,

their nakedness. I am the LORD. b that is near of kin to him, to uncover None of you shall approach to any

thou shalt not uncover her not uncover: she is thy mother; 7 nakedness of thy mother, shalt thou The nakedness of thy father, and the

father's nakedness. shalt thou not uncover: it is thy The nakedness of thy father's wife

their nakedness thou shalt not born at home, or born abroad, even daughter of thy mother, whether daughter of thy father, or the The nakedness of thy sister, the

uncover. .

nakedness.

own nakedness. shalt not uncover; for theirs is thine daughter, even their nakedness thou or of thy daughter's The nakedness of thy son's

uncover her nakedness. she is thy sister, thou shalt not 11 daughter, begotten of thy father, The nakedness of thy father's wife's

- לעולס סבא, שאס מאמר בעולס סוה, והלא קופו הוא מת: אני הי. נאמן לשלם שכר: למוקיס, ושמירה ועשייה למשפטיס (שם פרשמא מ, י), לפי שלא נמן אלא עשייה למשפטים ושמירה למוקיס: וחי בחם. (פ) ושמורחם אח חקוחי. לרצום שלר דקדוקי ספרעס שלל פרע סכתוב בסס (מ"כ שס ילו). דצר לתר לימן שמירס ועשייס
- (6) לא חקרבו. לסוסיר סנקנס כוכר, לכך נמתר לשון רביס: אני ה׳. נמתן לשלם שכר:
- (ויקרם כ, ים), מס לסלן ששם שביו, אף כאן ששם שביו: וערות אמך. לסבים שמו שמינס ששם שביו: (ד) ערות אביך. זו משמ מביך (סנהדרין נד.), מו מינו מלמ במשמעו, נממר כמן ערום מביך, ונממר להלן עֶרְוַם מְבִיוּ וְּבֶּׁה
- (8) ערות אשת אביך. לרנות לממר מימס:
- (9) בח אביך. אף בת אנוסה במשמע: מולדה ביה או מולדה חוץ. בין שאומרים לו לאביך קיים את אמה, ובין
- שניאמר בסן לא מגלס, בין שסיא ממנו בין שסיא מאיש אחר: שרוח בוח בגד. קל וחומר לבחך, אלא לפי שאין מוסירין מן (10) עדות בת בנך וגד. נצמומלנוממו סכמוב מדבר (מנסדריץ עו.), ובמו ובמ במומלשמו לנו למדין מערום לשס ובמס שאומרים לו סולא אם אמה (יבמות כג.), כגון ממורת או נתינה:
- (יבמומכג.): (II) ערוח בח אשח אביך. לימד שלינו מיינ על למומו מִשְׁפְּמָס וְנְבֶּרָיִמ, לכך נלמר במ לשמ לביך, ברלויס לקידושין סדין למדוס מגורס שוס, (במקכם יבמוחג.):

- ַ מְּרִינִת אֲבוּוִה אָבִיף לֵא הְנַלֵּה עֶרִיה אֲבוּף הָא הְנַלֵּי עֶרִיה אֲבוּף הִא: עִּיִּ שְׁבֵּיף שְׁאָבוּ לֵא הְנַלֵּי עֶרִיה אֲבוּף הִיא:
- נּי שָּׁרְיָת אֲמְוּה אִמְּיְּהְ לֵא הְנַבֵּה שָּרִיה אַמְּיְּה אָמְיִּה אָמְיִּה אָמָּיִּ לֵא הְנַבֵּי אֲבִיּ בּי־שְׁאֵר אִמְּיְּהְ הַוֹּא: (ס) קְּרִיבָּת אָמֶּיְּהְ הִיא:
- ַ עָרְוַת אַחִי־אָבֶיף לַא תְנַלֵּה עָרִית אַחִבּיף לָא תָנַלֵּי אָתָת אַחְבּיף לָא תָנַלֵּי אַתַת הוא: (ס)
- ז מְרַנְתָה בּלֶּקְהָּ לֵאְ תְּנֵלֶּה בְּרֶרְ הִיא לָא תְּנֵלֵי אָתַה אָטֶת בּנְךְ הָוֹא לָא תְּנֵלֶה בְּרֶרְ הִיא לָא תְּנֵלִי שָּׁרִי מְרָנָת בּלֶּקְהָּוֹ לָא תְּנֵלֶה בִּרֶר בִּלְתָּרִי לֵא תְּנֵלֵי אִתַּה:
- מְּבְׁנֵת אֲמֶת אֲמִׁנ לְא טְנַפְּׂנ מָבְיָּה אָמַה אֲחִיּךְ לָא הְנַפִּׁי זי עָּבְיִת אֲמֶת אָמִירְ לָא הְנַפְּׁר עָּבְיָה אָמַה אֲחִיּךְ לָא הְנַפִּיּ
- עָרָנִת אִשָּׁה וּבִּמָּה לָא הְנַגֵּה עָרִיַת אִמְּהָא וּבְרַתַּה לָא הְנַגֵּי אָחַבַּת בְּנְה וְאָת בַּת בְּהָה לָא יָת בַּת בְּרַה וְיָת בַּת בְּרַתַּה לָא הַפַּר לְנַלְּוֹת עֶרְנְהָה שַׁאֲרֶה הָפַּר לְנִלְאָה עֶרְיָהַה קָרִיבָּוּ אַנִינ עיצה המאיז היא:
- הַפַּּׁח לְגַּלְּוֹת עֵּרְנְהָה שַׁצַּבְּרָה הַפַּב לְגַּלְאָה עֵּרִיִּתַה קָרִינּ הַנְּה וְמָּה הָרִא: אָנִין עֵיצִּת הַמָּאין הִיא:
- ָּ אָשָּׁה אָל־אַַחֹמָה לַא תַּקָּח וָאִהְּטָא עִם אַַחָתַה לָא תַּפָּר לִּצְּרִר לְנַלְּוֹת עֶּרְוָתָה עָּלֵיהְ לְאַעָּקָא לַה לְנַלְּאָה עֶרְיָתַה בְּחַנֵּיהָ: עֲלֵה בְּחַנִּיהָא:
- 61
 לַלַבְ לְנַלְאָׁנַ מְּנֵׁנְשִׁנֵּ
 נַלַב לְנַלְאָנַ מְּנֵּנְשִׁנֵּ

 61
 נַלְבְּבְּלְאָנַ מְּנֵבְנְעֵּנֵ
 נַלְאַנֵּלְאָנַ מְּנֵבְנְעַנֵּ
- ™ מְּלִבְּהְּהָרְ עֲּלֵבְתְּלְבְּרָהְ לֵאִבְיִהְוּלְ בִּאִבְּיִם הַבְּּרָהְ לֵאִבְּיִם הַבְּּרָהְ לֵאִבְּיִם הַ הְּלִבְּהָהְ לְּאִכְּהַאְּבְא הַמֵּין הְּלִאָּהַר הְּבְּיִהְ לְּאִכְּהַאָּבְא הַמֵּין הְּלִבְּהָּ לְאִכְּהַאָּבְא בְהִיּ

- Thou shalt not uncover the nakedness of thy father's sister: she is thy father's near kinswoman.
- Thou shalt not uncover the

 nakedness of thy mother's sister; for
 she is thy mother's near kinswoman.
- Thou shalt not uncover the thou shalt not approach to his wife: she is thine aunt.
- Thou shalt not uncover the she is thy son wife; thou shalt not uncover her nakedness.
- Thou shalt not uncover the nakedness of thy brother's wife: it is thy brother's makedness.
- Thou shalt not uncover the nakedness of a woman and her daughter; thou shalt not take her son's daughter, or her daughter's daughter, to uncover her nakedness:
- And thou shalt not take a woman to uncover her nakedness, beside the other in her lifetime.
- And thou shalt not approach unto a long as she is impure by her uncleanness, as
- And thou shalt not lie carnally with thy neighbout's wife, to defile thyself with her.
- (14) ערות אחי אביך לא הגלה. ומס סים עכומו, מל משמו לה מקרב:
- (פו) אשה בגך היא. לא המרמי הלה בשיש לבנך הישות בה, פרע להנוסה ושפחה ונכרים:
- (עב) ערות אשה ובתה. לא אפר סכמוצ אלא ע"י נצואי סראצונים (יצמות לו.), לכך נאמר לא מקח, לצון קימס, וכן לענין סעונע אַשָׁר יַּקַּמ אָם אַשְּׁס וְאָם אַמֶּס (ויקרא כ, יד), לצון קימס, אבל אנם אצס מומר ליצא צמס: שארה הנה. קרוצות סן זו לזו: זמה. עלס, כמרגומו עַלַּמ מֶמְאַלו, צילרך יועלך למעות:
- (81) אל אחותה. שמיסן כלמת (קידושין נ:): לצרר. לשון לרס, לעשות לת זו לרס לוו: בחייה. למדך, שלס גרשס לל ישל לת לתותה. בתיים (יבמות ת:):

אָלְנֵירְ אָנָי יְחְוָה: לַבְּּוֹלְבִּ וֹלְאַ עֹעַכִּילְ אֶּעַ-הָּם לְמִוּלְבֵּ וֹלָאִ עַּעִילְ זֹע הָּמֹאִ

يُظْرَبُكُ لِمُرْكِدُ لِمُنْكُمُ لِنَاءُ لَا يُعْرَبُكُ لِمُؤْكِدُ لِمُنْكُمُ لِمُنْ اللَّهُ اللَّ ַ עַאַ שַּׁשׁוֹ לְעַהֹּבָּוֹר וּמִוּוֹהֹנוּ לָאִ שַּׁעוֹ לְאָהֹבָּוֹא

of thy God: I am the LORD. neither shalt thou profane the name 21 seed to set them apart to Molech, And thou shalt not give any of thy

(८६९५) अंधूत त्यंष्ट्रत तृत्यः מבּיִתְ, וֹאֶטַוּלְבָּר לָאַ טַּאָפֹּד מַאָּפֹדׁ, וֹנִט דְּכִיּבָא לָאַ טַאָּפּוָד

מְּהַבֹּר, אִשְׁא שִוּהִיבָא עִיא:

with womankind; it is abomination. Thou shalt not lie with mankind, as

口(2): לְפְּנֵינְ בְּעַמְּעַ לְנְבְבְּמֵּעַ עֵּבְלָ נְאֵטֵּטְאַ לְאַ טַּמִּנִם לְּנִבְּמָּעַ עֵּבְיּבְּמָּנִ ב לְמְּטְאָדְדְבָה וְאִשְּׁה לְאִ־הַעֲמֵה שָׁכּוּבְתָּךְ לְאָסְתַאָּבָא بَرُحُم فِينَ مِهِ بِينَ لَا مُحْدُفُكَ بَرُحُم فَمَنَه مِهِ بَيْنَا لِمُحْدُفِكَ بَرُهِم فِي نَاتِياً

לְמִמְּלָתְ כַּעִ עַּבְלָא עַנָּא:

it is perversion. before a beast, to lie down thereto; neither shall any woman stand beast to defile thyself therewith; And thou shalt not lie with any

אָלָוּ מְאָבְעַ מִפּּנִיכֶּם: בְבְלְ־אֵלֶהְ נִשְׁמְאֵי הַגּוֹיְם אַשֶּׁרַ בְּבְלְ אִלְּין אִסְהָאָבוּ עַּהְעִיּאִ * אַכְ טַׁמּמֹּמֹאוֹ פֿבֹבְ אַנְנו פֿ. לְאַ טַׁסְטַאַּׁדֵנוּ פֿבֹבְ אַנְּוּ אַבּוּ

בּאַלא מֹנְבִ, מֹן בובמוכון:

it, and the land vomited out her 25 did visit the iniquity thereof upon And the land was defiled, therefore I

nations are defiled, which I cast out

24 these things; for in all these the Defile not ye yourselves in any of

from before you.

הְבְּיִנִי וֹשִׁלֵא נִאָּבְא אָנַבְיִּהְבָּינִי: ¿ נִיםְטְמְנֵא הָאָבֶץ נָאָפְּקָר עַּנְנָה

יָהְבַהָא: עולש הקש ובומונט אַבהא יט וֹאַסְׁטַאַבַּע אַבְעָא וֹאַסְעָּוֹי

do any of these abominations; and Mine ordinances, and shall not Ye therefore shall keep My statutes inhabitants.

עַגָּר בְּתוּכְבֶם: הַמּוֹעֵבְת הָאֵקֶה הָאֶּוְרֶׁח וְהַגֵּר $_{97}$ ខែក្រុង ក្នុង ្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក ıwarınd

لنغذرا には、八口な וֹלְא עַהְּבָּעוּן מִכָּע אָם_שַׁלְּתַּיְ וֹשַׁמְבוּוּ אַּטּוּוּ זִּטַ בַּוֹמָּוּ וֹנִטַ stranger that sojourneth among neither the home-born, nor the

נַהְשְּׁטְאַ דָּאֲבֶּץ: אַנְאָגַעַל אָאָנג לִפּוּנכָים קב בּי אָח־בְּל־הַחּוֹעֵבָה הְאֵלִ עְשִׁי אֲבִי יָח בָּל חּוֹעֵיבְהָא הָאֵלֵין

וֹאִסְׁטַאַבַּע אַבְעָּאַ: הברו אָלְהָו אַבְּקֹא בְּלֵבְתָּיכוּוֹ

Defore you, and the land is defiled— 27 men of the land done, that were for all these abominations have the

يخير تردا: אָנוַ_עַּגְוּוּ אֲשֶׁר לְפְּנֵיכֶם: كدرظرتك עַּיָטִטִיּא ىلىڭڭ בַּמְמַאַכֶּם אַנְוֹעַ כַּאָמֶגַר בְּסַאַנבֵיכוּן ハロジ これ しゅうしゅん 口が亡べ וֹבֹא טַבובון אַבֹּהֹא וֹטַכוּן

the nation that was before you. when ye defile it, as it vomited out that the land vomit not you out also,

- אם סבן ברגליו בין שמי מדורום סמש (מיסדרין מד:): לא חחן. זו סימ ממירמו לנומרים: לחעביר למלך. זו סעברם (IS) למלך. עבודת הלילים סיה ששמה מולך, וזו סיה עבודתה, שמותר בנו לכומרים ועושין שחי מדורות גדולות ומעבירין
- קבם ווכת בסמס: (33) חבל הוא. לשון קבשוערוס ונילוף, וכן וְפַפִּי עַל פַּבְּלִימָס (ישעי'י, כס). דבר לחר מבל סול, לשון בלילס וערבוב, ורע
- מקיימת עוברי עבירה. ותרגומו וְלָהׁ מְרוֹקוֹן, לשון ריקון, מריקה עלמה מהם: (82) ולא חקיא הארץ אחכם. משל לבן מלך שסאכיליסי דבר מאום שאין עומד במעיו אלא מקיאי, כך ארן ישראל אינה

עּנִּפּמִנע בַּממַע מִפַּבר מַּמֶּם: ロガベロ בּׁו פַּלְאַמֶּוֹר יַעַּמְּהַי מִפָּלְ אָבוּי כַּלְ דְּיַעְּבָּיִר

אָנִי יְהֹוָה אֶלֹהִיכֶם: (פּ) נְעָשׁׁ לְפְּנֵיכֶם וְלָאִ טְּשָּׁמָּאִי בְּחָם פּ עַשׁוֹת מַחָּקּוֹת הַהְּוֹעֵבֶל אֲשֶׁר بۿٰمَلُكُتُ لَيْنَا مُمْمَلُكُمْ لَيْنَ خُرُخُرُنِ الْمُمَلِّكُمْ لَيْنَا لَيْنَا لَكُمْ لَيْنَا لَيْنَا الْمُ

לבומ אל יהוָר אַלהיכָם:

נפּהמיא בוֹהְבָּבוֹ מִינו הּמִּעוֹנו: ווכבעי שומיבקא האבין וישמיצון

שבון ולא הסהאבון בהון 上谷山流亡に上名 לבוק בלא למהבר מומוסי נטמבון נים ממבע מומבו

> among their people. do them shall be cut off from 29 abominations, even the souls that For whosoever shall do any of these

Lовъ your God. not yourselves therein: I am the done before you, and that ye defile abominable customs, which were that ye do not any of these Therefore shall ye keep My charge,

Shabbat before Pesah, read the Haftara on page 181. The Haftarah is Ezekiel 22:1 – 22:19 on page 154. Sepharadim read Ezekiel 22:1 – 22:16. On the

אָלָא וֹן אֶלְעַבוֹעוּ:

ا زَرِيور رِبزُن هِלَ מَשِّد جُهْرُد: انوجْاحُ رِبْ بِهِ مَاسِّد جُواثِر:

וֹאָמֹרְתָּ אָבְנְיִם מִּדְאָהָם שִּׁהְיִּגְּ בְּּיִ יִּשְׁרְאָבְ וִמִּיִּמִר לְחִיּוֹ אַבִּיִּ אָנָא :: מַלְיִּנִייִּ אָנִיִּמִינִּ יִשְׁיִּבְיִּיִּ שְׁנִינִּיִּם מִיְּהִיִּנְ בִּיִּיִּיִ מִּרְאָלְ יִנִימִּר לְחִיּוֹ لَـ قِد جُر ـ فَر ـ فَتَد ـ نَشِلُ جُر مَدِير مُو خَر خَنَشِفَع لَـ خَرَ

المُحَالَحِيا:

ְּאַבְּׁעִעֵּרִי מִאְּמְבִיּרִ אָּגָרִי וְּאַנְיִרְ בְּחַבְּלֵּין וְנִים יִמָּנִי ְּשָּׁבּּיָּא בִּילִי אַנְישׁ אַמְּיִּ וְאָבִיִּרְ מִירְאַנִּ וְאָבִי בְּבָרַ מִּן אָמִּיִּהִי מִּוֹ אָבִּיִּרִי מִּחִלִּי

שמבון אַנָא וֹן אֶלְעַבוּן:

am the Lord your God. מַפַּבְּח לְאַ תַעַּשִׁיּ לְבֶּחַ אֲנֵי יְחְוָח - דְּמַהְּבָא לָא תַעְּבְּחִין לְכֹוֹן אֲנָאֹ 4 make to yourselves molten gods: I אַּגְשׁפֿׁתּוּ אָגְעַבְּיֹבְאָם וֹאַגְעַ, לְאִ שִׁשְׁפּֿתּוּ בַּעַר מָהֵּוֹן וֹבַעַבְן

Turn ye not unto the idols, nor

sabbaths: I am the LORD your God.

3 and his father, and ye shall keep My Ye shall fear every man his mother,

LORD your God am holy.

them: Ye shall be holy; for I the the children of Israel, and say unto

Speak unto all the congregation of

And the Lord spoke unto Moses,

(92) הנפשות העושות. סוכר וסנקנס במשמע (נ"ק לנ.):

ζζ:):

ڲٛڔ۩ڔڟ:

ڲڔؾڔڟۦ

(30) ושמרחם אח משמרחי. לסוסיר נית דין על כך: ולא חממאו בהם אני ה׳ אלהיכם. סל לס תעמלו ליני

ن څڅتربا:

(2) דבר אל כל עדה בני ישראל. מלמד שואמרס פרשס זו בסקסל, מפני שרוב גופי מורס מלויין בס (ויק"ר כד, ס): אלסיכם, ואמס נפסלים מאחרי, ומס סנאס יש לי בכס, ואמס מחחייבים כליים, לכך נאמר אני ס' אלסיכם:

יִסְיוּ (שם פּמוּק ו), מְשָׁה זֹנֶה וַמַלְּנֶה וגוי (שם פּמוּק ז): . מְשְׁכ זֹנְס וַמַלְּלֶּם וגוי (ויקראֿ כה, ו), מַבִי ס' מְקַדְשְׁבֶּס. (מ"כ פרשמה ה, ה)) וְלֹה יְמַגֵּל זַרְשוֹ מֵּנִי ס' מְּקַדְּשׁוֹ (שם פּמוּק מו). קַדִּשִׂים קדושים חהיו. סוו פרושים מן העריום ומן העצירה, שכל מקוס שלמה מולל גדר ערוה למה מולל קדושה (ויק"ר שם ו),

ישב במקומו, ולם ידבר במקומו, ולם יסמור אם דבריו. ואיזהו בְּבוֹד, מאכיל ומשקה, מלביש ומועיל, מכנים ומוליא (קידושין אני ה׳ אלהיכם. אמס ואביך מייביס בכבודי (יבמות ס:), לפיכך לא חשמע לו לבעל את דברי (ב"מ לב.). איוסו מורא, לא למורא אב, לומר אף על פי שהזהרמיך על מורא אב, אם יאמר לך חלל את השבת, אל חשמע לו, וכן בשאר כל המנות (ב"מ לב): לפניו שהבן מכבד את אמו יותר מאביו, מפני שמשדלתו בדבריס (קידושין לא.): ואח שבחחי חשמרו. ממך שמירת שבת אמו ואביו חיראו. כאן הקדים אם לאב, לפי שגלוי לפניו שהבן ירא אם אביו יותר מאמו, ובְּבָבוֹד הקדים אב לאם, לפי שגלוי אשה מנין, כשהוא אומר מיראו הרי כאן שנים, א"כ למה נאמר איש, שהאיש מיפק בידו לעשומ, אבל אשה רשות אחרים עליה: (3) איש אמו ואביו חיראו. כל מחד מכס מירמו מביו וממו, זמו פשומו. ומדרשו (מ"כ שם ג קידושין ל:) מין לי מלה מיש,

לְבַּלְכֶם טִּוֹבַּעַבוּי: ליי וְבַי תִּוְבְּחִי זֶבַח שְּלְמִים לַיהֹוָהַ

: عالی الله וְהַנּוֹמֶר עַר־וָוֹם הַשְּׁלִישָׁי בְּצִּשׁׁ בּוֹנִם וּבְּטַבֶּם יֹאַכֵּלְ וּמִמְּטַבְּינִי בּּוּמָאֵ

פּגוּל הוא לא יַרְצֶּה. ל נאם באלגן נאכץ בּנִּים בּאַגִיאָּנִי

בווא מהמולי: יְּבְוֹנִי עִבְּגְׁ וֹנְכְּבְׁעִינִי עַנְּפָּׁהְ יִּטְ מִּנְבְּהָא בַּיִּנְ אַנִוּכְ וְיִהְטֵּיִבֵּי الْهُجُرُّرْرِ لِمُرْلَدُ نَشِّهِ جُدِيهُنَا كِلْيُسَ فِلْتَبْحُرُقِينَا بَائِدِينَا نَكْفِيرً هُلِدَ

וֹבְשָׁמ שַׁבְּגוֹבוּ לַאָ טַבְשַׁמּי رَٰٰٓٓٓ؉ بَرَدُرُتِ فِهِٰتِ شِلْكَ رَكَٰٰٓمُٰتِ וֹבְעֹּגֹּוֹבְמָ אָנַעַעַּגַּוּנָ אַּבַגַּכְּם

הַעְּוָב אַהָם אָנִי יְהוָה אֶלְהַיבֶם: حَلَمُكَ كَهِ نَارَكُم كَمَثَرَ لَكِيْلِ لِحُلَمُكَ كُمْ نَارَكُم كَمَثَرَا

> ببجوابيا: וֹאֶבׁוּ שַבְּסוּן נִכְסַת קוּדִשִּׁין

ער יוֹמָא הַלִיתָאָר בַּנוּרֶא

47. שׁלִיקְאָה מְרַחַל הוּא לָא יְהֵי נאם אטאכלא נטאכול בוומא

אָלָשְא הַרוּא מִעַמִיה:

הקקים: בְּטַלְלֵבְ לְמִטְבָּר וּלְלֵּמָא לָא בּאַבֹּלֵכוָן לַא טַהָּגהָּג פֿטַא ÜÄĹΧ

\$₹٢٥١١: יליייבי שמבול יהדון אָנָא יִי ° וֹכֹּבׁמֹּבׁ בְּאִ שׁמִנְקְבֹׁ וּפֹּבָת וֹכּבַמִּבּ בְּאִ שׁמֹּבְנִים וֹנִשֹבָא

> shall offer it that ye may be accepted. 5 peace-offerings unto the LORD, ye And when ye offer a sacrifice of

shall be burnt with fire. aught remain until the third day, it 6 offer it, and on the morrow; and if It shall be eaten the same day ye

accepted. day, it is a vile thing; it shall not be And if it be eaten at all on the third

from his people. LORD; and that soul shall be cut off profaned the holy thing of the 8 bear his iniquity, because he hath But every one that eateth it shall

shalt thou gather the gleaning of thy reap the corner of thy field, neither 9 your land, thou shalt not wholly And when ye reap the harvest of

the stranger: I am the Lord your shalt leave them for the poor and for the fallen fruit of thy vineyard; thou vineyard, neither shalt thou gather And thou shalt not glean thy

לעלמכס אבל אחרים עושין לכס, הרי כבר נאמר לא יקיה לך (שמוח כ, ג), לא שלך ולא של אחרים: ואס אמה פונה אמריהם מופך לעצומן אלהומ: - לא חעשו לכם. לא מעצו לאמרים, ולא אמרים לכם. ואס מאמר לא מעצו (+) אל חפנו אל האלילים. לענדס. (מ"כשס") אליליס לשון אַל, כלא סוא משוב: ואלהו מסכה. ממילמן אליליס סס,

לפי פשומו. ורבומינו למדו (מולין יג:) מכאן לממעסק בקדשים שפסול, שלריך שימכוין לשמומ: על מנח נחח רוח שיסא לכס לרצון, שאס חחשבו עליו מחשבה פסול לא ירצה עליכס לפני: - לרצובם. אנפיי"נימנטו, זסו לסס זמן אכילם, הרי כבר נאמר וְאָס גַבֶּר אֹוּ נְדְבְּה זֶבַת קַרְבְּנִי וּגוי (ויקרא ז, מו): - לרצוכם חזבחהו. מחלם זביחחו מהא (5) וכי חזבחו וגר. לא נאמרה פרשה זו, אלא ללמד, שלא מהא זביחתן אלא על מנת להאכל בתוך הזמן הזה, שאם לקבוע

(6) ביום זבחכם יאכל. כשמונמוסו, משמעוסו על מנת זמן זס שקנעתי לכס כבר:

(8) ואכליו עונו ישא. בנומרגמור הכמוב מדברואינו ענוש כרח על הנשמע מוך למקומו, שכבר מיעעו הכמוב, וזהו בנומר מחבירו, ילה הנשחש במחשבת חוץ למקומו (ובחים כמ:): בגול. מחושב, כמו ומְרַק פְּגִּילָים פְּנֵיקֶם (ישעי' מה, ד): ים), מנסו ענין למוץ למקומו, יכול יסיו מייבין כרם על אכילמו, מלמוד לומר וְסַנֶּפֶּשׁ סָאַכֶּלֶּמ מִמֶּנּי שַּוֹנֶשּ מִשְׁאַ (שֹס), ממנו ולא (ד) ואם האכל יאכל וגרי. אם אינו ענין למרן, לומנו, שהרי כבר נאמר וְאָם בִּשְׁכֹל בַּשְׁבֵל נִבָּשׁ שְׁלָמֶנִי וגרי (ויקרא שם,

(9) לא חבלה פאח שדך. שינים פאס במוף שדסו (מ"כ פרק א, מ): ולקט קצירך. שָבְּנְיס סנושריס בשעם קנירס גמור מדבר (ובחים כח:), ובמקכת כרימות (ס.) למדוסו מגורס שוס:

(10) לא חעולל. לא מעול עוללות שבה והן ניכרות. איוהו עוללות, כל שאין לה לא פָמָף ולא נָעֵף (פּאֹה פּ"ו, מ"ד): ופּרש מחח מו שחים, מבל שלש מינן לקט (פמה פ"ו, מ"ה):

ברמך. גרגרי עוזיס הנושרים בשעת בלירה: אני הי אלהיכם. דיין לספרע, ואיני גודה מכס אלא ופשות, שנאתר שַל

עַשְׁבַּלְרוּ אָישׁ בַּעָּמִיתְיוֹ: י^{מבטן} לא שׁלְנְּדִוּ וֹלְאַשׁלֹבְעֹבְעֹבְעַׁהָּהִוּ וֹלְאָב לְאִ שׁלִּנְדִוּ וֹלְאִ

שמשבון אָלָה בְּעַבְרֵוּנִי:

deal falsely, nor lie one to another. Ye shall not steal; neither shall ye

لْلَاذُكُونَ هُلَا يُوْنَ هُكِينَاكَ هُرُنَاكِ هُرُنَا لِمُنْعِينَاكِ هُرُهِ لِهُرُنِكَ هُرُهِ נְלְאִ עְׁמְּבֹּהִוּ בְּמְּטִׁוּ לְמְּטֵׁוּ נִלְאִ עַמְּעַּבּׁהוּ בּמְּטִּוּ לְמְטֵּבׁרִּאִ

name of thy God: I am the LORD. falsely, so that thou profane the And ye shall not swear by My name

ش<u>ا</u>ظار: לאַ עַלְלֵּין פְּעָּלָין שְּׁכֵּיר אִשְּׁךְ עִינִים לָאַ עַבִּירה אַנְּרָא בַּאֵינִרָא

לְנְטָבְ עַר צַפָּרָא:

.gninrom with thee all night until the of a hired servant shall not abide neighbour, nor rob him; the wages Thou shalt not oppress thy

עמן מְּלְאָלְ וֹּנְרֵאִלִ מִּאֶּלְנִינִר דְּלָא חָזִי לְאִ הִשְּׁים מַּקְלָא ⁺¹ לא הְקּע הְלִא הְעָּה וְלִפְּדָּוֹ מִנְּנִ לְאִ לְאִ טִלְנִּם בְּלָא הָתָּת נִפְּדָּם

וֹטֹבְעַלְ מַאֶּלְעַבַ אָּנֹא וֹֹ:

am the LORD. blind, but thou shalt fear thy God: I 14 put a stumbling-block before the Thou shalt not curse the deaf, nor

איי לא־תַעַשְׁי עַנֶּלְ בַּמִּשְׁבְּּט לֹאַ־ לָא תַעְּבָּרוּן שְׁקַר בְּּרִין לָא

אַפּּג וַבּא פֿלוּשְׁמָא טַּוֹנִיה

neighbour. righteousness shalt thou judge thy the person of the mighty; but in the person of the poor, nor favour judgment; thou shalt not respect Ye shall do no unrighteousness in

بْلَيْم جَعْبُط فَهُوْم مُمْرِقُك:

ĠŪĊĊĿ: (טמגא, טְאָא פֿוֹג בְּלְאְ טִבְוֹבִר פֿוֹג טַפֿר אָפּֿ, מִסְבּּנֹא נֹלְאִ טַבְוֹב

עליו מימם ב"ד (פנסדרין פו.): ולא חבחשו. לפי שנאמר וְכָמָשׁ בָּשׁ (ויקרא ס, כב), משלס קרן ומומש, למדנו עונש, אוסרס (11) לא הגובו. אוסרסלגוונ ממון, אבללא חגווב שבעשרת סדברום אוסרסלגווב ופשום, דבר סלמד מענינו, דבר שחייבין שׁלוֹלְ בּֿלְ וִדוּ,' בֹּי טַ, זֹבִיבּ בִיבַּס וִדוּ, (מִבַלִי כִבּ' כַּבְּכִד):

מופך להשבע לשקר: מנין, מלמוד לומר ולה משקרו: - לא חגובו ולא חבחשו ולא חשקרו ולא חשבעו. הס גננת מופך לנחש מופך לשקר מנין, מלמוד לומר ולא מכחשו: - ולא חשקרו. לפי שנאמר וָנְשָׁבַּע עַל שֶׁקֶר (שס), ישלס קרן וחומש, למדנו עונש, אוסרס

(בו) ולא חשבעו בשמי. למס ואמר, לפי שנאמר לא משָׁא אָם שֵׁס סִי אֱלֹבֶיף לשָׁוֹח (שמום כ, ז), יכול לא יסא הייב אלא על

יום סכמוב מדבר, שיליאמו מששקעה ממה, לפיכך זמן גבוי שכרו כל הלילה, ובמקום אחר הוא אומר וְלֹא מָבוֹא עָלֶיו בַשֶּׁמֶשׁ (13) לא חעשק. וס סכובש שכר שכיר (מ"כ פרשמת ב): לא חלין. לשון נקבס, מוסב על ספעולס: עד בקד. בשכיר שם סמיומד, מנין לרבות כל סכנויין, מ"ל ולה משבעו בשמי לשקר, כל שם שיש לי:

לפי שנמנס מורס ומן לבעל סבים עונס, לבקש מעומ: (דברים כד, מו), מדבר בשכיר לילה (בבה מניעה קי:), שהשלמת פעולמו משיעלה עמוד השחר, לפיכך ומן גַּבּוּי שכרו כל היוס,

ימכוונמי, לפיכך נאמר בו ויראם מאלסיך, המכיר מחשבוחיך. וכן כל דבר המסור ללבו של אדם העושהו, ואין שאר הבריוח ויראח מאלחיך. לפי שסדבר סוס אינו מסור לבריום לידע אס דעמו של וס לעובס או לרעס, ויכול לסשמע ולומר לעובס לפני הפומא בדבר לא ממן עלה שאינה הוגנת לו, אל מאמר מכור שדך וקח לך ממור, ואמה עוקף עליו ונועלה הימנו (שם יד): מרש, מס מרש מיומד שסים במיים אף כל שסים במיים, ילה סמת שהינו בחיים (מ"כ שם יג): ולפני עוד לא חחן מבשול. (14 בן א חקלל חרש. אין לי אלא מרש, מנין לרצומ כל אדס, מלמוד לומר בְּעַמֶּךְ לֹא מַמֹר (שמום כב, כו), אס כן למס נאמר

ונמלא ממפרנם בנקיום (מ"כ פרק ד, ב): ולא חהדר פני גדול. שלא מאמר עשיר סוא זס, בן גדולים סוא זס, סיאך ְּוְסְיִיםְ מַבֶּס בְּמִסִּי שַׁקַן מְשַׁקְּנָייוגיי (שס ז, כו): - לא חשא פני דל. שלח מחמר עני סוח זס וסעשיר מייב לפרנםו חוכנו בדין מועבס, שנאמר פי מוֹעַבַּמ ס'וגו' פֹּל עֹשֶׁה עָגֶל (דבריס כה, מו), והמועבה קרויה שקן ומרס, שנאמר וְלֹא מָבִיה מֹועַבָּה מֵל בֵּימָך (פו) לא העשר עול במשפט. מלמד שהדיין המקלקל אם הדיון קרוי עול, שנארי, ומשוקן, חרס, ומוענה. שהעול קרוי מכירום בו, נאמר בו ויראם מאלהיך:

תְּעָלְהְ עַלְ־הַם הַעֶּהְ אֲנֵי יְהְוֹה: הְקִים עַלְ דְּמָא דְּחַבְּרֶךְ אֵנָא ⁹¹ לא היכול דְרָרִילִי בְּעַּמְּיִרְ לְאִ לְאִ הִיכוּלְ מִּיְרָבִּין בְּעַּמְּיִרְ לְאִ

Гокр. blood of thy neighbour: I am the neither shalt thou stand idly by the 16 talebearer among thy people; Thou shalt not go up and down as a

שַׁמְאַ מַּלְת שַׁמָא: הובֶח תּוֹכִיחַ אֶת־עַּמִימֶׁךְ וְלֹאַ־ אוֹכְחָאַ תּוֹכָח יָת חַבְּרֶךְ וְלָאַ לِي بَاشِرُهُ عُنِ عُنَالًا خَرْخُتُكَ مِٰهُ نَشِرًا ثَنَا غَنِكَ خَرْخُك

עַלַבָּיל עַל דִילָיה חוֹבָא:

because of him. thy neighbour, and not bear sin 17 thy heart; thou shalt surely rebuke Thou shalt not hate thy brother in

: בינוי ְּנְתְּיֵבְ יִּמְנְבִי בְּתְּנְבִּ בְּמְנְבִּ אָנִגְי בְּלָנִגְ הַמְּנֵבְ נְיִבְּנְבִּי בְּטַבְּלְבַּ הַמְּשְׁבּ נְאָטַבְתָּעְ בְּנָבְתְּבָּבְ בְּמָנְבִּ אָנָגִי בְלָבֹנָגִ הַמִּבְּנְנִינִי בְּטַבְּלָבַ לְאַ עֹפּֿוֹם וֹלְאַ עֹפּוֹרָ אָנִי בּּדֹנִ לְאִ עֹפּוֹם וֹלְאִ עֹפּּר בּׁדִּנִי

Ye shall keep My statutes. Thou thy neighbour as thyself: I am the of thy people, but thou shalt love 18 bear any grudge against the children Thou shalt not take vengeance, nor

garment of two kinds of stuff

shall there come upon thee a field with two kinds of seed; neither

diverse kind; thou shalt not sow thy

shalt not let thy cattle gender with a

نظِرُكُ لِلهُ عُرْلِكِ: خَذِٰكُنُ لَا يَكُثُلُ خَذُهِ لِمَ مُمْمَاتًا ذِي تَالِدُم مَادِيْدًا يَذِّ حِيْمَ مَادِيدًا or תַּרְבָּיִעִּ בַּלְאָנִם מְּבְּרָבִּ לְאָבִעוֹנְרָע תַּרְבָּיִר מִּירִיבִּיןְ תַּקְּלְּדָּ לְאָ الله المَارِينَ مَمْ وَبِدِيدٍ خُدُدُنُ لَهُ إِنْ مِنْ مُنْ مَا فَدُولُ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ا

שַעַּעַבְיּי לָא יַסַל עַּלְרִּי:

mingled together.

מוי דן אם מבירך לכף זכום: לביישנו ומרמס בבושמו, עונש יש בדבר, לכך נממר, ולמ מסדר פני גדול: <u>בצדק חשפו</u>ש עמיחך. כמשמעו. דבר ממר

(מ"כ פרק ד, מ סנסדרין עג.): אני ה'. ואמן לשלם שכר, וואמן לספרע: שלומעיס: לא חעמוד על דם רעך. לראות במיתתו, ואתה יכול להלילו, כגון מובע בנהר, ותיה או לקמים באים עליו שלכילם קורלין, לשון קבץ בְּעֵינְיו (משלי ו, יג), שכן דרך כל סולכי רכיל לקרוץ בעיניסס ולרמוז דברי רכילומן שלה יבינו שאר לאכול בבים המקבל דבריהם שום הלעמה, והוא גמר חווק שדבריו מקויימים ומעמידם על האמם, ואוסה הלעטה נקראת מִיכוּל קוּרְלְיִן, כמו וַמַּבַלוּ קַרְבְיִמוֹן דִּי יְסִידְמַיִּ (דויחל ג, מוֹ בְּלַבְי (הויחל במיני שסיס משפעס . אחר כל שחורה, וכל המוכר בשמים להחקשע בהם הנשים, על שם שֶׁמְחַוֵר חמיד בעיירוח נקרא רוכל, לשון רוגל. וחרגומו לָא ַנְיְכְבֶּלְ בְּשַבְּבְּךְ (שְמִנִּשְׁלִ- בּ יִמִּ, כּחֹ), רגל במרמה לחמר עלי רעה, וכן לה בְגַל עַל לָשׁנוֹ (תהלים מו, ג), וכן רוכל הסוחר ומרגל בגימ"ל, שכל האומיום שמולאיהם ממקום אחד מהחלפות זו בזו, בי"ם בפ"א, וגימ"ל בכ"ף וקו"ף, ונו"ן בלמ"ד, וזי"ן בלד"י, וכן (מסלים קא, ס), לְשׁוֹן רְמִיְּם (שם קר, צ), לְשׁוֹן מְדַבֶּבֶה גְּדֹלוֹת (שם יב, ד), לכך אני אומר, שסלשון סולך ומרגל, שסכ"ף נחלפת בלשון הליכה. לה חלך רכיל, הֹלְבֵי רֶכִיל נְחֹשֶׁם וּצַרְזֶל (ירמיה ו, כח), ושחר לשון הרע חין כחוב בו הליכה, מְלְשָׁנִי צַמֵּמֶר רֵעֵהוּ מס ישמעו רע לספר בשוק, נקראיס סולכי רכיל, סולכי רגילס, אשפיי"מנט בלע"ו. וראיס לדברי שלא מלינו רכילוח שאין כמוב (16) לא חלך רכיל. אני אומר על שם שכל משלחי מדנים ומספרי לשון סרע הולכים צבחי רעיהם לְרַגֵּל מה יראו רע או

(ערכין מו:): (און ולא חשא עליו חשא. לא מלבין את פניו ברביס (ערכין מו:):

במוך. ממר ר' עקיבא זה כלל גדול במורה (מ"כ שם יב): סא לך ואיני כמומך שלא סשאלמני, זו סיא נמירס, שנומר סאיבה בלבו אף על פי שאינו נוקס (יומא כג.): ואחבה לרעך ששאלפני, זו סיא נקימש. ואיזו סיא נעירה, אמר לו השאילני קרדומך, אמר לו לאו, למחר אמר לו השאילני מגלך, אמר לו (13) א חקום. אמר לו סשאילני שַנְלָךְ, אמר לו לאו, למחר אמר לו סשאילני קרדומך, אמר לו איני משאילך כדרך שלא

ממברמ למר ופשמים: מישמי"רַ בלע"ו, כמו פַוְיָין לְנַחִּי דְחִׁים בְּּהוֹן (מועד קמן יב:), שחנו מפרשין לשון כמוש, פלישמר"ה, ולשון שעמנו פירש מנחס, בגד, מנין לכבות הלבדים, למוד לומר שעמנו, דבר שהוא שוע עווין נוו, ואומר אני, נוו לשון דבר הנמלל ושוור זה עם זה לחברו, למה נאמר, לפי שנאמר לא מַלְבַּשׁ שַׁעַמְנֵו לֶּמֶר וּבְשְׁמִּים יַמְדָּוֹ (דברים כב, יא), יכול לא ילבש גיזי למר ואנילי פשמן, מלמוד לומר (19) אח חקחי חשמרו. ואלו הן בהמתך לא תרביע כלאים וגוי, מקים אלו גורות מלך שאין מעם לדבר: ובגד בלאים.

गृङ्गण्याः בּפַּבְרֵע טַּבְיָנֶה לְאַ וּיִמְּתִוּ כִּי־לָאַ בִּפּוּרְחָא חְּבֵוּ בַה לָא יָמוּתוּן נְפְּבְּׁתְּה אָוֹ חֻפְּשָׁה לַאֻ נִתַּן לְהַה לַאַ אָתְיְהֵיבָת לַה בִּשְּׁמָר נְחֵבֶפָת לְאָישׁ וְהְפְּבֵּה לָאׁ אָּהְפְּרֵיקַת בְּכַסְפָּא אָי חַירוּהָא מֹבְבַעַ זֶבַת

פַּתַח צַּהַל מוֹצֶּד צֵיל צָשֶׁם:

בְּשְׁמְאַ נְנְסְׁלֵבו בְוָ מִנַּמַמָּאַנוּ אָּמָּב مَ رَجِيرٌ بِتَزِّتَ عِرَ ـ يَاضِعُهُ فِي الْأِنْ عِنَا الْمُعْمِدُ فِي الْمُعْمِدُ فِي الْمُعْمِدُ اللَّهِ الْمُعْمِدُ اللَّهِ الْمُعْمِدُ اللَّهِ الْمُعْمِدُ اللَّهِ اللَّهِ الْمُعْمِدُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّاعِمِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهُ لِللللَّهُ لِلللَّاعِمِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ الللللَّالِي اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللللَّهُ اللَّالِي اللَّالِل إجهَا لِإِذَا يَافِيًا فِيْأَدُ يَهِٰهُمُ أَرْفِهَا لِإِذَابَا فِيَتِهُ فِيَحَرِهُ

הְבֹלִים לָאִ יֹאַכֹּלִי: אָת־פִּרְיִוֹ שְׁלְשׁ שְׁנִים יִהְיֶה לְבֶם שׁי בְּלְבְּעֵּאְ בְּּלְ וַמְּבֹלְטִּם מְּבֹלְטִי בּּלְ אִגְלִוּ דְּמִגַּכְּלְ וִיִּבְנִיםׁעוּוֹ אליםי וְכִיְ־תְּבָאוּ אֶלְ־תְאָהֶץ וּנְשַעְּתָם

פְּרְיִוֹ לְּדֶשׁ הִלּוּלֻים לַיהוָה: ±2 ובַשְּׁנְה הַרְבִילָּת יִהָּה בְּלִר הַ

יְהוְה אֱלהיבֶם: פְּרְיוֹ לְהוֹסָיף לְבֶם הְבוּאָתוֹ אֲנֵי אִבֵּיה לְאוֹסְפָא לְכוֹן עֵּלַלְמֵיה

> אָבֿוּ, לָא אִטְׁעַבֿוּנִי: אַטוּבא לַנִּבַר נאָטַפּּבלא לָא מֹכַבוּע זַבְעָא וְנִיא אָמָא וולב אבו והכוב זה אטלא

ζχάάχ: לְנִוֹנָת מַמָּכּן וַמִּלָּא צַכְּנָא יַּ וְהַבְּיִא אָתִ־אֲשְׁמִוֹ לַיְהַוְּה אֶלִ- וְיִיִּמִי יִת אֲשְׁמֵיה לִקְּדָם יִיָּ

בְּחָב וְיִשְׁמָבֵיק בֵיה מַחוֹבְתַיה דַאַשְׁמָא בֵּרָם יִיָּ עַל חוֹבָהַיה

زلنلاخ،د: יהי לכון מבחק לאבָרָא לָא בְּיִלְא נִי אִבּיה הָּלָוּ שְׁנָּין וֹאַבוּ שׁוֹהַלְנוֹ לְאַבֹּהֹא וֹשֹֹּבִנוֹ

אַבּוּה קוֹדָשׁ הוּשְּׁבְּּחָן קָּדָּים יָנִי: וּדְׁמֻּטֹּא בְדִוּמִוּטֹא וָבִוּ כַּבְ

אָלא גֹן אֶלְעַבוּנוּ: וּבֹאָלוֹר בַוֹוֹמִיאָנוּ שֹאָבֹבוּ אָטַ וּבֹאָשֹא וֹמִיאָנוֹא טִיכַבוּוֹ יִנַ

> she was not free. shall not be put to death, because her; there shall be inquisition; they redeemed, nor was freedom given designated for a man, and not at all woman, that is a bondmaid, And whosoever lieth carnally with a

guilt-offering. of meeting, even a ram for a 21 the LORD, unto the door of the tent And he shall bring his forfeit unto

which he hath sinned. and he shall be forgiven for his sin for his sin which he hath sinned; the guilt-offering before the LORD atonement for him with the ram of And the priest shall make

forbidden unto you; it shall not be forbidden; three years shall it be as shall count the fruit thereof as manner of trees for food, then ye land, and shall have planted all And when ye shall come into the

praise unto the LORD. thereof shall be holy, for giving And in the fourth year all the fruit

thereof: I am the LORD your God. unto you more richly the increase 25 the fruit thereof, that it may yield But in the fifth year may ye eat of

(r,a,l ar:): נמ): כי לא חפשה. לפיכך אין מייב עליה מיחה, שאין קידושיה קידושין, הא אם מופשה, קידושיה קידושין ומייב מיחה יסא בקריאס, שהדיינים המלקין קורין על הלוקה, אם לא מִשְׁמֹר לַעֲשׁוֹח וגוי (דברים כח, נח), וְהִפְּלָח ה' אָם עַפְּמָּךּ וגוי (שם סדבר שלא למייבו מימס, כי לא מפשס, ואין קידושיס קידושין גמורין. ורצומינו (כרימומ יא.) למדו מכאן שמי שסוא במלקום פדיין בכסף (מ"כ פרק ס, ג גימין לע.): או חפשה. בשמר: בקרח חהיה. סיל לוקס ולל סול. יש על בית דין לבקר לת המאורקת לעבד עברי שמומר בשפחה הכמוב מדבר (כרימות יא.): והפדה לא נפדחה. פדויה ואינה פדויה, וקחס (OS) בחרפה לאיש. מיועדה ומיוחדה להים, והיני יודע לו דמיון במקרה. ובשפחה כנעניה שהליה שפחה והליה בה הורין

(שב) ונסלה לו מהשאתו אשר השא. לרנות את המויד כשוגג (כריתות ע.):

'GG (ZG T): מאימתי מונה לו, משעת נמיעתו (מ"כ פרשתא ג. ג), יכול אם הלניעו לאחר שלש שנים יהא מותר, תלמוד לומר יהיה, צהוייתו (ES) וערלחם ערלחו. ואמממס אמיממו, יסא אמוס ונקמס מליסנוק ממנו: שלש שנים יהיה לכם ערלים.

שני אינו נאכל מרן למוממ יכושלים, אלא בפדיון, אף זה כן. ודבר זה הלולים להי הוא, שנושאו שם לשבת ולהלל לשמים: (24) יהיה כל פריו קדש. כמעשר שני (קידושין נד:) שכמוב בו וכל מעשר סמרך וגו' קדש לס' (ויקרם כו, ל), מס מעשר

תַּאְטִינת אָת פַּאָת וְלַנֶּה: د كِي نَافِظ فَكُن لِيُمْكُنُ لَكِي كِي نَافِظ فَنِي لِدَيْمُ دِيا لَا كِي וֹלְאַ שַׁמִוּנְנוּ: ⁹ לְאֵ טִאָּכֹלְוּ מַּלְ עַנְיִנְיִם לְאַ טִׁנְּעַׁהְאַ כֹּאִ טִּנְכֹּלְוּ מַלְ גַּמָא לָאִ

לא מפני בָּכֶם אָנִי יְתְּנֶת: \$ בְּבְשְּׁרְבֶּם וּכְתַּבֶּת לֵאְ טִיחְנוּן וְחִבּוּל עַל מִיח לֵא חִחְנוּן וְשְׁבֵּיל לְנָבֶשׁ לְאָ חִחְנוּן וְחִבּוּל עַל מִיח לֵא חִחְנוּן

7算口: וֹלאַ־תְּוֹלֶת הַאְּבֶּץ יִמְלְאָה הַאָּבֶץ ود אַלְ-מְחַלֵּל אָת־בִּמְּךִּ לְחַזְנִיֹתָה לָּאֹ

שׁנבוֹאַנ אַנֹג גֹעוָנִע: os אָת־שַׁבְּהֹתַיִּ הִשְׁמֹרוּ וּמִקְדְּשִׁי יָהְ יוֹמִי שַבַּיָּא דִּילִי הִשְּׁרוּ

בְהֶם אֲנֵי יְהוְוֹה אֱלֹהִיכֶם: הידענים אַל־הְבַקשׁוּ לְטְמְאָה לֹא הִהְבְּעוּוּ לְאִסְתַאָבְא בְּחוּוּ ינ אַלְ שַּׁפְּׁנִי אֶּלְ בַאָּבְעִ ' וֹאֶלְ לִאִ טִּטְפְּּנִוּן בָּעַרִ בִּּגִּוּ וּוְכִּוּרוּ

שׁנֹשׁמֵנוֹ וֹלֵא שׁמֹנוּוֹ:

ئىتقىم ئى ھَئى ئىلكىڭك:

לא טשנון בכון אָנָא גָּוֹ:

אַבְעָּא וְטִטְּטָבְי אַבְעָּא מָיצָּת לְאַמְעְּיִנְיִהְ וָלְאַ השער ىكارح

Χ̈́ξΧ [.]: ולְבָּוּע מַלַבְּאָ טַּעוּן בַּעַלִּוּ

ほみを行:

אָלא גֹן אֶלְנִיכִּוּן:

nor soothsaying. neither shall ye practise divination Ye shall not eat with the blood;

the corners of thy beard. your heads, neither shalt thou mar Ye shall not round the corners of

LORD. any marks upon you: I am the your flesh for the dead, nor imprint Ye shall not make any cuttings in

of lewdness. harlotty, and the land become full 29 her a harlot, lest the land fall into Profane not thy daughter, to make

reverence My sanctuary: I am the Ye shall keep My sabbaths, and

LORD your God. out, to be defiled by them: I am the 31 unto familiar spirits; seek them not Turn ye not unto the ghosts, nor

- לכס מבואמו: אני ה". אני ס' המבטיח על כן, ונאמן לשמור הבטחחי: סיס ר' עקיבא אומר דברס מורס כנגד ילר סרע, שלא יאמר אדס סרי ארבע שניס אני מלטער בו מנס, לפיכך נאמר לסומיף (25) להוסיף לכם חבואחו. המלוה הואם שמשמרו מהיה להוסיף לכה מנואמו, שנשכרה אני מנרך לכה פירות הנמיעות,
- מפיו, לבי ספסיקו בדרך (סנסדרין סס:): לא חעוננו. לשון עונוח ושעוח, שאומר יוס פלוני יפס להחחיל מלאכה, שעה ואוסרס לאוכל מבסמת חולין ערס שתלא נפשה, ועוד סרבה: - לא חגדושו. כגון אלו סמנתשין בחולדס ובעופות, פתו נפלס (62) א האכלו על הדם. לסרנס פניס נדרש נמנסדרין, (מג.) מוסרס שלא יאכל מנשר קדשים לפני וריקח דמיס,
- אחרי אוניו עקרי שערו למעלה מלדעיו הרבה: באח זקנך. בוף הוקן וגבוליו, והן המש, שמים בכל לחי, ולחי למעלה אלל (27) לא חקיפו פאח ראשכם. זס סמשוס לדעיו לאחורי אונו ולפדחחו (מכוח כ:), ונמלא סקף ראשו עגול שניב, שעל פלונית קשה ללאת (סנהדרין סו.):
- שלינו נמחק לעולם, שמקעקעו במחע וסוא משחיר לעולס (שס כא.): קעקע. לשון וְסִּוֹקָע אוֹקָס (במדבר כה, ד), וְסִוֹקַעְנוּס (28) ושרם לנפש. כן דככן של אמורייס, לסיות משרמין בשרם כשמת לסס ממ: וכחבה קעקע. כמג המחקה ושקוע הכאש שהוא כחב ויש בו שמי פאות, ואחת למעה במנמכו מקום חבור שני הלחיים יחד (שם כ.):
- (92) אל חחלל אח בחך להזנוחה. במומר במו פנויס לביאס שלא לשס קידושין (מנסדריץ עו.): ולא חזנה הארץ. (שמואל־ב כא, ו), מוחבין עך בארך וחולין אוחם עליהם, ונמלאו מחוקין וחחובין בקרקע, פורפו"יינע בלע"ו:
- (100) ומקדשי חיראו. לה יכנס לה במקלו ולה במנעלו ובהפוגדתו ובהבק שעל רגליו (יבמום ו:). והף על פי שהני מוסירכס שם שושם כן ספרן מונס שם פירומים לששומן במקום שמר ולא בארלכם, וכן סוא אומר <u>וי</u>מְנְשוּרְבִּיבִּים וגוי (ירמים ג, ג):
- ממעב אמכס: אני ה׳ אלהיכם. דעו אמ מי אמס ממליפין במי: עלס מיס ששמס ידוע למוך פיו וסעלס מדבר: אל חבקשו. להיוח עסוקים בס, שאס חעסקו בס אחס מַשַּמְאָין לפני ואני (וצ) אל חפנו אל האובוח. איסרס לבעל אוב וידעוני (קנסדרין קס.). בעל אוב זס פימוס סמדבר משמיו, וידעוני מכניק על סמקדש אם שבמומי משמורו, אין בנין בים סמקדש דומס שבם (יבמום ו.):

וֹטֹבִעַק מֹאֶלְבַבַ אָּנֹא !:

פְּנֵי זְמֵן נִינְאָטַ מָאֶבְנְנִינִ אַנִּי מְמִנִם 'נִמְנִינַבְ אַפִּי מפּנוּ מִּגבׁעְ שַׂלְנִם וְעַבְּוֹעֵם מִן בַּבָּם בַּסְבַּר בַּאִנְבִיִּטָּאַ

אָלָּגְּ נְׁעַלְּעַ אֶּלְתַנֶּם: לי־גרום היוקם בְּצָּרֶץ מִצְרָוֹם עַלָּב אַטַּכְּם וֹאַעַבָּטַ כַן כַּמָוָעַ בְּאָוְרֶח מְכֶּם יְהְנֶה לְכֶם הַגֵּרו בְּיָצִּיבְא מִנְּכִוֹן יָהֵי לְכִוֹן

במשקלל יבמשירה: SE לא תעבעיי ענה במשְפָּט בַמִּדְּה לְא תִּעְבָּרוּן שְקַר בְּרִין

אָנַכֶּם מָאָבֶא מָגַּבֶּוֹם: مختك لتدا مختك نكثك خجت محتر يكميم شخيذا يكميم ليبيا מַאָּוֹנִי אָּנִבע אַבְנִי־צָּבֶע אָנפַע מְנְוֹּנִיאַן

יְהַמֹּבׁעֹם אָּעַבַּלְ עַפְעִי, וֹאָעַ

יְהוֶה: (פּ)

יְהְוָה אֶלְהֵיכֶּם אֲשֶׁרְהוֹצֶאִהִי

בננ וֹטֹמְבַּבוּן נִטְבוּן אָנֹא נִנֹ:

נטטבוו זט פֿב פֿוֹמִי וֹזִט פֿב מאַבוֹא בּטִאַבוּם:

בקשום יהון קכון אַנָא יַיָּ

בלשוט

באבות במהבום אלא

حرب خثانك لاتر يخربها لأتربرا

ניירא דיקנייר עמכון והדרםם

بخير ذر

ははほばな

المناعة المناء

באַפֿיקית יָהָכון

them: I am the LORD. and all Mine ordinances, and do And ye shall observe all My statutes,

brought you out of the land of

Just balances, just weights, a just

35 judgment, in meteyard, in weight,

Ye shall do no unrighteousness in

strangers in the land of Egypt: I am

shalt love him as thyself; for ye were

home-born among you, and thou

The stranger that sojourneth with

in your land, ye shall not do him And if a stranger sojourn with thee

man, and thou shalt fear thy God: I 32 head, and honour the face of the old

Thou shalt rise up before the hoary

you shall be unto you as the

am the LORD your God, who 36 ephah, and a just hin, shall ye have: I

:Saiyas $\mathbf{X}\mathbf{X}$. And the Lord spoke unto Moses,

Egypt.

or in measure.

wrong.

am the LORD.

the LORD your God.

(33) לא חונו. אונאם דבריס, לא מאמר לו אמש סיים עובד עבודם כוכביס, ועכשיו אמס בא ללמוד מורס שנמנס מפי מאלסיך, שהרי דבר זה מסור ללבו של עושהו שאין מכיר בו אלא הוא, וכל דבר המסור ללב נאמר בו ויראם מאלסיך (שם): והדרת פני זקן. איזסו סדור, לא ישב במקומו, ולא ישמור את דבריו. יכול יעניס עיניו כמי שלא ראסו, לכך גאמר ויראת (28) בופני שיבה חקום. יכול וקן אשמאי, מלמוד לומר וקן, אין וקן אלא שקנה חכמה (מ"כ פרק ז. יב קידושין לב:):

(48) כי גרים הייחם. מוס שנך אל מאמר למנרך: אני ה׳ אלהיכם. אלסיך ואלסיו אני: סגבורס:

ממיטי נַיְדַבֶּר יְהַוְהַ אֶּל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

מדם הלם (והיצש): במרב, ומגלה אומס מארלס: במדה. זו מדם הארן (ב"מ קא: בבא במרה פע:): במשקל. כמשמעו: ובמשורה. היא מרס ומועבה, וגורס לממשה דברים האמורים בדיין, מעמא את הארך, ומחלל את השם, ומעלק את השבינה, ומפיל את ישראל המדה והמשקל והמשורה. מלמד שהמודד נקרם דיין, שאם שיקר במדה הרי הוא כמקלקל את הדין, וקרוי עול שנאוי ומשוקן (35) לא העשר עול במשפט. אם לדין הרי כנר נאמר לא קעַבוּ עָנֶל צַּמִּשְׁפְּע (פּסוּק עו), ומהו משפע השנוי כאן, היא

משקלומיו במלח לסונות את סבריות שאין מכירים בסס (ב"מ פא:): אחבה. על מנת כן. דבר החר הני הבחנתי במלרים בין מפה של בכור למפה שהינה של בכור, והני הנהמן להפרע ממי שמומן (98) אבני צדק. סס סמשקולות ששוקלין כנגדן: איפח. סיל מדת סינש: הין. זו סיל מדת סלת: אשר הוצאחי

וֹבְּעָּבְוֹי בְּאֶבֶוֹ: לַפְּלֶבְ מָוְתַ יִּמָּת עָם הַאָּבֶּץ עַלָּר בְּיִשְׁרָאָכ אָאָר יִתַּן מִזּרְעָּי אִישֹׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִמִּן־תַצַּרוּ لْعُرْ خُدْرُ نَشِلُعُرْ لِيَعْمَلِ عُنِيَ لَمْنَ خُدْرُ نَشِلُعُرْ قَامَتِ خُدْر

خُلَيْمُ: אָנַ מִלְּדָּשִׁ, וּלְעַבָּלְ אָנַ שָּׁם מוּבׁתן לַנוֹן כַפֶּבֶבׁ בַלְתָּתֹן הַפָּאָ ּ וֹנִיכְׁנַעָּׁי אָנִוּ מִפַּׁנִבר הַּמָּוּ כַּיּ וַאַּנִי אָתַן אָרַ־פָּנִי בָּאָישׁ הַהוֹא וַאָּנָא אָתִין יָה רוּנָוִי בַּצָּנִשְׂא

הַמָּית אָתְוּ: جِمِونَ مِيْرِ فِي كِفِرْكِ الْحِرْمِ، تَدَامُ جِبَائِدِ مِيْرِيْدَ رَفَرُكِ [↑] אָת־עֵינֵיהֶם מִן־הָאַישׁ הַהֹּנֹא וֹאָם עַהַבְּעָם וֹהֹלַנִטִּוּ הָם עַאָּבֹּא

تۈڭك ظۆلە لاۋات: בְּלְ תַּנְיָנִים אַנִוֹלְיִנ לְנִׁנְעַ אַנִוֹנִי ַ יִבְמִאָּפֹּטִׁמִי וְעִבְרַמִּי אָעָוִ וֹאָעוּ וֹמְּמִׁטְּיִ אֵׁנָּ אָנַרַ פַּּנָי בַּאָנָמְ בַּבוֹיִא

וְנִיכְבַנִּינִ אַנוּ מִפַּׁבֶּר הַּמִּוּ: أزئير كماجية حيوك تأثاها ³ וְאֶלְ־הַיִּדְּעֹנְיִם לְּזְּנָת אַחֲבִיהָהָם וְתַנְּפָּטִ אֲשֶׁר תִּפְּנָת אֶל־הָאֹבת

> יַרְנְּמונִיה בְּאַבְנָא: ינוקטיל עמא ביה ישראל كننطةنديا خنهدهد كنصيا לבר מבני ישְרַאֵל ימו נייריא

> ילְאַּטַלְאִ וֹט מִּמֹא בַּלוּבָמִי: לבוק לַסַאָּלָא יָנו מַלַבַּהָּוּ אָבו מוּלהיה וָתַב לְמוּלֶלִּ ההוא נאַשׁיצִי יָהִיה מִגּוֹ עַמֵּיה

> ביול דלא למקשל יהיה: וּהְבַּאַל וָת עַינִיהוֹן מָן װּבְּרָא נאם מכבה וכבהון המא בוע

> בְּתַר מוֹלֶךְ מִגּוֹ עַמָּרוֹוֹ: ונה בְּל דְשְׁעֵּן בְּחָבוֹה לְמִטְעֵּי עווא יבְּסְעַּרוֹה וַאֲשֶׁיצֵי יָתִיה וֹאֹמוּנ אֹלֹא וֹט בוּנוֹו בֹנוּבֹבֹא

> נאָשׁיצִי יָתוה מִגּו עַמּוה: וֹאָשֵׁוּן זְתַּ בוְעִוּוֹ, בַּאָּנָהָא בַרוּא

> > with stones. people of the land shall stone him shall surely be put to death; the giveth of his seed unto Molech; he strangers that sojourn in Israel, that 2 of the children of Israel, or of the children of Israel: Whosoever he be Moreover, thou shalt say to the

My holy name. defile My sanctuary, and to profane given of his seed unto Molech, to among his people, because he hath man, and will cut him off from I also will set My face against that

Molech, and put him not to death; when he giveth of his seed unto 4 all hide their eyes from that man, And if the people of the land do at

from among their people. after him, to go astray after Molech, cut him off, and all that go astray lliw bna, and against his family, and will then I will set My face against that

people. will cut him off from among his set My face against that soul, and to go astray after them, I will even ghosts, and unto the familiar spirits, And the soul that turneth unto the

- (gg): diaf (מ"כ פרשמח ד, ד): שם הארץ. עס שבגינו נברחת החרן, דבר חתר עם שעתידין לירש חת החרך על ידי מלות הללו (ב) ואל בני ישראל תאמר. עונטין על סלוסרום: מות יומת. בבים דין, ואס לין כם לבים דין, עס סלרך מסייעין
- ישראל שהיא מקודשם לי, כלשון וְלֹה יְםַלְּלוּ מֶּם מִקְּדְשׁׁי (ויקראַ כֹּה, כֹּג): (מ"כ פרשמא ד, ו), ורע פקול מנין, מ"ל בממו מורעו למולך (שס ז. קנסדרין קד:): למען שמא אח מקדשי. את כנסת מזרעו בחן למלך. לפי שנאמר מעביר בנו ובחו באש (דבריס יח, י), בן בנו ובן בחו מנין, חלמוד לומר כי מורעו נחן למולך (3) אחן אח פני. פנאי שלי, פונה אני מכל עסקי ועוסק בו (שס יב): באיש. ולא בלבור, שאין כל הלבור נכרמין: כי
- קנטגרי גדולה: (+) ואם העלם יעלימו. אם העלימו בדבר אחד שוף שיעלימו בדברים הרבה, אם העלימו מנהדרי קמנה שוף שיעלימו
- שעבדה בכך (מ"כ שם מו), ואפילו אין זו עבודתה (פנהדרין קד:): מלמוד לומכ אותו. אותו בסכרת ולא כל המשפחה בסכרת אלא בימורץ: - לזגות אחרי המלך. לכבות שאר עבודת אלילים שכולם מחפין עליו (שבועות למ.): והברחי אוחו. למה נאמר, לפי שנאמר ובמשפחחו, יכול יהיו כל המשפחה בהכרת, (פ) ובמשפחחו. אמר ר' שמעון וכי משפחה מה חמאה, אלא ללמדך שאין לך משפחה שיש דה מוכם שאין כולם מוכסין,

אָלָגְיִנְיִנְעַ אֶּלְיָנִיכֶּם:

אָלא גֹג אֶלְעַכּוָן:

De ye holy; for I am the Lord your Sanctify yourselves therefore, and

אָלְם אָנָי יְהֹוָה מְקַדִּשְׁכֶם: $(2\xi \cdot \alpha \cdot)$ מון ישְׁמַבְׁטַב אָט הַפְּלָנִי נַגְּאָנָטַם

יְהָרְיִן אָנָאִ וֹנְ מִלַּצִּישִׁכְּיִן: נט לנמו נטגבון them: I am the LORD who sanctify And keep ye My statutes, and do

נאמו לבשל במו בו: אַבְּיִר וְאָת־אָמִוֹ עַוֹּתְ יִיטְתְ אַבָּיִר בְּי־אָישׁ אִישׁ אֲשֶׁר יָקַלֶּלְ אָת־

בַּמְלָא עַוּנֶר: יהקטיר אַבוּהי וָאָמֶיה לַט אַבוּבוֹ, ווֹנוּ אָמֶוּנוּ אָנוֹלַמָּלָא עבר גבר *ה*ילוט יַת

blood shall be upon him. cursed his father or his mother; his shall surely be put to death; he hath curseth his father or his mother For whatsoever man there be that

מות־וימת הנאף וְהַנּאָפָּת: אַהָּבּ בוֹאָלב בוּאָב בוּאָב בוּאָב בוּאָב בוּאָב בוּאָב سُنَةُ مَشِيرًا مَنْ اللَّهُ عَلَيْنَا عَشِيرًا سُيعًا וֹנוֹנוֹשׁוֹא: ※丘心母人※ ושלמגל ולכו ביווף יה אסט לכו

And the man that lieth with his surely be put to death. adulterer and the adulteress shall with his neighbour's wife, both the even he that committeth adultery adultery with another man's wife, And the man that committeth

וומטו אָנונים במונים בם: אַבְוּו מַּבְוֹנִי אַבְוּוּ נִּבְּנִי מִוָּנַר מִוּתַ וֹאָגַה אַהָּבׁר בֹחַבּׁל הַאָּנֹוֹ

שַּבְינִיהוֹן קַשְּלָא מְבְיִנִי נַּבְי אִטְקְשָׁ הַאָּבוּיִנִי נַּבְי אִטְקְשָׁ וּלְבַר דְּיִשְׁכוּב יָת אָתַת אָבוּהִי

And if a man lie with his their blood shall be upon them. them shall surely be put to death; his father's nakedness—both of father's wife—he hath uncovered

يات چاء: לוְנִע וּנְּמְעֹוּ מְּהְנִיבְעֹם שַׂבֵּבְ הֹמְוּ אָטַפַּמְּבְאַ יִטַפַּמָבְוּן שַּבְּוֹנִיעַוָן ן אָישׁ אַשָּׁר ושְׁכַבֹ אָת־כַּלְתֹוֹ וּוְבָר דְּוִשְׁכּוֹב וָת כַּלְתֵיה

שׁבֹלְא הֹּבֹרוּ לַמִּלְא שֹּוֹּבֹוּ:

shall be upon them. wrought corruption; their blood surely be put to death; they have 12 daughter-in-law, both of them shall

מָנִימָם מָנַע וּנְמָעוּ בְּמִימָם בָּם: מְּמֶּבִר אָמֶּב שַנְמָּבָּר מֹמָנִ וֹאָגַּה אַהְּב וֹהֻכַּב אָעַ_וֹכִב

בַּמְלֵא עַהָּבָוּ: שַּׁבוּיהוּן אָהָקְשָׁאַ יִהְקַשָּׁלָאַ יִהְקַשָּׁלָאַ מֹמִבֹר אִשֹא שוִמֹּנִלֹא מֹכַּרוּ בושכוב וַה דַכוּרָא

blood shall be upon them. shall surely be put to death; their have committed abomination: they with womankind, both of them And if a man lie with mankind, as

אתן ואָהָהן וְלאַ־תִּהְנֶה וְּמֶּה * אַמָּה וִמָּה הֻוֹא בְּאֵישׁ יִשְׂרְפָּוּ ַר אָלָא באָאָר וּאָר באָלוּ דוּאָל שוּאָל שוּאָל

בְתוּכְבֶם:

מועת השאין ביניכון: וולצון ימוצ ויהצון ולא הבי אַמַּע הַגַּע טַמאַגן טַגאַ פֿונגַאַ וולב בופב זנו אַטַּנֹא ווֹנו

mong you. they; that there be no wickedness shall be burnt with fire, both he and her mother, it is wickedness: they And if a man take with his wife also

- (ע) והחקרשתם. זו פרימות ענודת הלילים:
- דמיו בו, דמיסס בס, ולמדנו מאוב וידעוני שנאמר בהס באבן ירגמו אומס דמיסס בס (שס סו.), ופשומו של מקרא, כמו דְּמוֹ (9) אביו ואמו קלל. לרנים לאחר מימה (שם פרק ע, ג. קנהדרין פה:): דמיו בו. זו מקילה, וכן כל מקום שנאמר
- לעובדי גילולים: מוח יומח הנואף והנואפח. כל מימס סלמורס במורס ממס, לינס לגל מנק: קידושין, ועל איוו אשם איש הייבתי לך: אשר ינאף את אשת רעהו. פרע לאשת עובדי גילוליס, למדנו שאין קידושין (10) ואיש. פרע לקען: אשר ינאף אח אשה איש. רע לאשה קען (קידושין יע. מנסדרין נב:), למדנו שלין לקען בְּרִמְׁבוֹ (יסושע ב, ימ), מֿין נענש על מיממו, מֿלמֿ סומֿ, שסומֿ גרס לעלמו שֶׁיַּסְבֵּג:
- (12) חבל עשו. גומי. לישוא אחריוא מבלבלין ורע האב בורע הבן:
- (13) משכבר אשה. מכנים כמכמול נשפופרם (עי' מנסדרין נס.):

نَالُـٰدِن: וְאָּע_הַבְּהַתְּת رَجُرَتُ جِيْفِكِ رَبِيًا שُرِحِرَانَ حَجِيرَانًا لَا يَرْجَلَ

יוטָתוּ דַּמִיהָם בָּם: בְּהַמְּהַ לְרַבְעָה אַּהָה וְהָרַגְתָּ

.₩X: עמָט ערַנָּי אַרוֹהָי גּלָּה בוסר הוא ווֹכְרָהוּ לְעַינִי בְנֵיי מְבְוֹלְיִב וְתֵיא עַבְּבוֹב אָנו מָבוֹנִינוּ ין אָבָין אָוֹ בַת־אָמוֹ וִרֶאָה אָת־ וְצֵישׁ צֵשֶׁר־יַקַּח צָת־צֵחֹתוֹ בַּתַ־

نظائد مَقَات: مُكَابِد يُحْدُنُ لِبَرْدُكُ فِي مُعْتِيكُ لِيَهْ فَدِيلًا فَلِيْدِينِا فِيدِ مَقْدِيلًا: מְּלְרֶה הֵשֶּׁלְה וְהַוֹא גִּלְהָה אָת־ וְהִיא הְּנֵלִי יָת סוֹאַבָּת בְּשִהָא sı דְּנְּיִר וְגְּבֶּׂ֖יִר אָּתַ־מֶּבְוֹנְחָהֹיִ אָתַר וְיִגְּבִּי יָת מֶבְיִּתָה יָת קְלְנָה גַּלִי וְאָיִט אָטָר־יִשְׁכָּב אָר־אָשָׁר וּגְבָר דִּיִשְׁכּוֹב יָר אָהָא טוּמְאָר

מוֹלֹם וֹמֵאנּ: לְאִ שִׁנְבִיְשׁ כַּׁרְ אָשׁ מְאַבוֹן מַמְּבוֹן בְאֵשׁנִבְּ, אָבוּ נִשׁ פֿוּרִיִּתְ נַּבְּיִ المُلْاِينَ عُمُانِي عُمُلًا لَغُيْنِينَ عُكُنَكِ الْمُلْاِينَ غُمُنِي غُمُنِ يُمُنِي غُصِيلًا

> וֹנִע בֹּמִּנִבְא טַלַמָּבְעוֹ: פּבּהוֹבא אַטַלַּמָּלָא וַטַּלַמִּוּ,

ַבוּיִרֶבוּוּ: אִנִילִּמֹלְא וִנִילַמֹּלְא בּׁמֹּגֹבְא לַמִּמִּלַס בַּּע וֹעַלַסוָלָ

חוביה יקביל: בני עמהון ערית אַקהיה גלי ללוא עוא ווֹמִשׁוּגוּו למונו מְבְוֹטִבּ וְבִיאַ טִבְוֹזִי, זְּטַ מְבַוֹּטִיבּ אַבוּהִי אוֹ בַת אָמֶיה וַיָּחָוֵי יַת אַלַר דְּיִפָּב יָת אַחָתֵיה בַּת

עולעון יפלגון:

shall slay the beast. shall surely be put to death; and ye And if a man lie with a beast, he

their blood shall be upon them. they shall surely be put to death; shalt kill the woman, and the beast: 16 beast, and lie down thereto, thou yns oinu dosoiqqs nsmow s ii bnA

iniquity. sister's nakedness; he shall bear his their people: he hath uncovered his cut off in the sight of the children of shameful thing; and they shall be and she see his nakedness: it is a daughter, and see her nakedness, father's daughter, or his mother's And if a man shall take his sister, his

off from among their people. blood—both of them shall be cut hath uncovered the fountain of her made naked her fountain, and she uncover her nakedness—he hath having her sickness, and shall And if a man shall lie with a woman

bear their iniquity. made naked his near kin; they shall nor of thy father's sister; for he hath 19 nakedness of thy mother's sister, And thou shalt not uncover the

- מספן, שם שמם מסן, ולשון יוני סוא סן שמם: - סכמובין כאן שמיסן לאימור, שנשא את ממותו ואמס (מנסדרין עו:). ויש מרבותינו שאומריס (שס) אין כאן אלא ממותו, ומסו (+1) ישרפו אחו ואחהן. מי ממס יכול לומר משמו הרמשונה ישרפו, שהרי ושמה בהיתר ולמ נמקרה עליו, מלמ משה וממה
- שֶׁם בֶּל סַמְּקֹמוֹם (דבריס יב, ב), סרי דבריס קל ומומר ומס אילנום שאינן רואין ואינן שומעין על שבאם מקלס על ידס אמרס . מסקל. קל וחומר לאדם שיודע להבחין בין מוב לרע וגורס רעה לחבירו לעבור עבירה. כיולא בדבר אחה אומר אַבֵּד מְאַבְּדוּן (פו) ואח הבהמה חהרוגו. אם אדם מעא נהמה מה מעאה, אלא מפני שנאה לאדם מקלה על ידה, לפיכך אמר הכמוצ
- המקום לבנות עולמו ממנו, שנאמר עולם מָמֶד יִבְּנֶה (מהלים פע, ג): (פו) חסד הוא. לשון אכתי הֶרְפֶּה (בראשית לד, יד), הְפִוּדָא. ומדרשו (מנסדרין נת:) אם מאמר קין נשא אמרמו, משד עשה מורס סְשְׁמֵת, שְׁרֹף וְכַּבְּּם, סמטס אֿם מבירו מדרך מייס לדרכי מימס, על אֿמת כמס וכמס:
- ה, ט), וכן אחום מגורם אם. והעראה זו נסלקו בה רבומינו, (יבמום נה:) יש אומרים זו נשיקם שמש, ויש אומרים זו הכנסם (18) הערה. גלס, וכן כל לשון ערוס גלוי סוא, וסוי"ו יורדה בהיבה לשם דבר, כמו זעוס, מגזרה נלא קם נלא זע (אסהר
- מן האם (שם נד:), אבל ערום אשם אחי אביו לא הווהר אלא על אשם אחי אביו מן האב: (19) וערות אחות אמך. שנם הכמוב באוהרמן, לומר, שהויהר עליהן בין על אמות אביו ואמו מן האב, בין על אמיומיהן ממנט:

הוננם לטוני: עָרְוַת דֹּדְוֹ וּלְיָה חָטְאָם יִשָּׂאוּ וְאָישׁ אַשֶּׁר יִשְׁכַּבֹ אָת־דִּדְרֹוּ

יַמוּתוּן: זַּבְׁ, שוּבְּהוֹן יְבַבְּלִין בִּלָא וֹלַב يا،

their sin; they shall die childless. uncle's nakedness—they shall bear 20 uncle's wife—he hath uncovered his And if a man shall lie with his

מֹנוֹנוֹם בּוֹנוֹנוֹי ַּנְבְּר הָוֹא עֶּרְוָת אָהָיו וּּלְּה וֹאָגָאַ טַמָּאָב' בוּצָּׁי בוּאָנָאַ מָאַלּ מָאָל

וּלִג בַּלְא וֹלַב וֹנִיוֹ: מְבַנַעַלֵא בִיא מָבְיָּנָעָא בַּאָבוּנְבִי וּנֹבֹר בְּיִסַב יָּם אָפַּט אָבוּוּהִי

they shall be childless. uncovered his brother's nakedness; 21 wife, it is impurity: he hath And if a man shall take his brother's

מְבָּיא אֶּהְבֶּם שֶׁמְּה לְשֶׁבֶּה בָּה: ישׁבוּא אַשַּׁבֹם עַאָּבוּל אַמָּר אַנִּי בּ בֿבְ_מִהְפַּהְּ וֹהֹהִינִם אִנִים וֹבְאָב בּבְ בִּינִי וֹעַהְּבּבִיוֹ נֹטִינִוֹ נֹלֵאִ בּבְ בַּבְיִם הָּהִפּּהְיִּ וֹהֹהִינִם אִנִים וֹבְאָב בּבְ בִּינִי וֹעַהְבּּבִיוֹ נֹטִינִוֹ נֹלֵאִ بهٰمَالُثُم عُنا خُر لَاظِنَاءِ لَعُنا الْعُنا الْعُنا الْعُنَاءِ الْعُناءِ الْعُناءِ الْعُناءِ الْعُناءِ الْع

ממיל יהכיו לתמו למתב בה: טבופגל זטכול אַבְעָּא בַּאָּנָא ומהבון ונו פֿל פֿוֹמִוּ וֹנִינוּ

you not out. I bring you to dwell therein, vomit and do them, that the land, whither statutes, and all Mine ordinances, Ye shall therefore keep all My

צַבְּרִ מְשֵׁי נִצְּקֵץ בָּם: אָלוּ. מְׁהַבְּעַ מִפּּׁוּנִכִּים כֹּּג אָעַבַכֹּבְ וְלָא מֵלְכוּ בְּחָקָּת תַּנְּוּי צָּשֶׁר־

זט פֿל אַלָּגוֹ מַּבַּעוּ וָנַבוּגל באָלאַ מּלֹבִ, מוֹ בוֹבמוכוָן אָבוּ ולא טַבור בופוסי עקטיא

abhorred them. all these things, and therefore I casting out before you; for they did customs of the nation, which I am And ye shall not walk in the

עלבלטי אָטָכֶם מִן־הַעַּמִים: بلُحُم كَبَرَ نُكِبُّك كُمْ لِيَرْتِ كُمُلِكِ לְבַׁמֶּט אָטַׁע אָבָּא זֹבָע טַלְב לְמָנִע נִטַּע אָבָה הַבָּבָא אַרְטְּמִם נַאֵּנָּנ אֵטַוֹּנְּדָר לְכָם יָת אַרַעְּרוֹן נַאַנְאַ אַטְּנְנַּה לְכוֹן נאָמֹר לַכָּם אַטֹּם טַּיִּרְהָּוּ אָנַרַ

באפֿבומִנע זטכון מו מּממוֹא: עובר ובבמ אלא ג' אַלְעַכוּן נאַמָּבִית לְכוָן אַשוּן שׁיַבְתוּן

you apart from the peoples. the Lord your God, who have set flowing with milk and honey.' I am unto you to possess it, a land inherit their land, and I will give it But I have said unto you: 'Ye shall

بجُحِم يُجَمَّد فيُحَرِّم يَجَيَّدُن אַנוַנְפְּשְׁנִיכָּם בּבְּהַמָּנִי יִבְעוֹרְ **正尊以名 〈尊「下** Ĭ**Ċ**終_Ůゑ゚゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゚゙゙゙゙゙゚ゟ゚ «פעיר הַשְּׁהֹרֶה לַשְּׁמֵאָה וּבֵּין הַעָּוֹף لنختذيه ظرا_تختفي

אַמָּבַבַיבַלַטַּג לַכִּם לַמּמָּא:

באפרישית לכון לסאַבָא: נֹפֹמשׁכוּנוֹ בֹבֹמִנבֹא וּבֹמופֹא לְבְרָיִא וְלָא שְׁהַפַּׁגוּן לְמַסְאַבֹא ובון מוִפֹּא מִסְאַבֹא נטפומנו בון בעירא דכיא

apart for you to hold unclean. ground teemeth, which I have set or by any thing wherewith the souls detestable by beast, or by fowl, clean; and ye shall not make your between the unclean fowl and the the clean beast and the unclean, and Ye shall therefore separate between

עריריס יסיו, שאס אין לו בשעת עבירס יסיס כל ימיו כמו שסוא עכשיו (יבמות נס.): מקכחות חלו, ערירים ימותו, ערירים יסיו, ערירים ימותו חם יסיו לו בשעת עבירם, לח יסיו לו כשימות, לפי שקוברן בחייו, כמרגומו בְּלָחׁ וְלָד, ודומה לו וְסִׁנֹכִי הֹוֹלֶךְ עֲרִירִי (ברחֹשים מו, צ), יש לו בנים קוברן, חין לו נים מח בלח בנים, לכך שַׁבֶּה בשני (OS) אשר ישכב את דדתו. סמקרא סוס בא ללמד על כרם סאמור למעלה, שסוא בעונש סליכם ערירי: עדירים.

בם טט מלוכם סמכם: (IS) נדה הוא. סשכינה הואת מנודה היא ומאוקה. ורצומינו דרשו (שם נד:) לאמור העראה נה כנדה שהעראה מפורשת

(23) ואקץ. לשון מימום, כמו קַנְּמִי בְּמַיֵּי (ברמשית כו, מו), כמדם שסומ קן במזונו:

sydic: מסירס לך לממסס בין שנשמט רובו של סימן, לנשמט חליו, וכמס בין רובו לחליו מלה שערס: אשר הבדלחי לכם לשמא. (פב) והבדלחם בין הבהמה המהורה לממאה. מין לריך לומר בין פרס לממור, שסרי מובדלין ונכרין סס, מלם בין

خكابلا كر: ירווָה וַאַּבְּדֵּל אֶהְבֶם מִן־הָעַּמָּים نٺٽيڻه خرظيم،٥ ڏرظيبم لاڻر

ַנְרְגָּמָנָ אָטָׁם בַּמִנְנֵים בַּם: (G) מיי וְאֵישׁ אִּוֹ־אִשָּׁה בִּי־יִהְנָה בְּהָם אַיֹּב אָוֹ יִדְּעֹנֵי מָוֹה יוּמָתוּ בְּצֶבֶן

וּעַּבָר אַן אַטַא אָב, וָבָי, בַּבוּוָן كَلُور: מו מממנא למטני פלטון לבות אָלֹא גֹֹן וֹאַפֹּבוּנִתִּנִים זֹטַכוּן וטבען פֿבמו פֿגימון אַני

בדין או זכורו אָהַקטַלָּא divineth by a ghost or a familiar A man also or a woman that should be Mine. apart from the peoples, that ye

their blood shall be upon them. they shall stone them with stones; spirit, shall surely be put to death;

26 the Lord am holy, and have set you

And ye shall be holy unto Me; for I

The Haftarah is Amos 9:7 - 9:15 on page 156. Sepharadim read Ezekiel 20:2 - 20:20.

נְמִבוּנְן לַמִּלְאַ עַנִּיִּבְינִוּ:

א^{מנר} ניַאַּטֶר יְהֹנְהֹ אֵל־מֹשֶׁה אֲמָר נִאַטַר יִיְ לְמִשֶּׁה אֵיטַר ַלְבְּחַנִּיֶּאִ

אַלְטְׁם לְזָפֹּהָ לְאָרִיִּסְּמֵּא בֹּתַמֵּיו: מִיִה לָאִיִּסְהַאַּב בַּעַמִּיה: י אָּבְ_עַכְּעֵׁלִים בְּדֵּוֹ אַעֲבְוֹ וֹאֵמֶּבְעַ בִּדִּי אַעַבוּ וְמַיִּמָּב לְעִוּן מִּבְ

ڹڂڰ۬ڶڹڹ לְאֹמֶוְ וּלְאֹלְוּו וֹלְבֹלוֹן וּלְבֹעֹוּ לְאֹמֶוּע וֹלַאָּבוּטִוּ וֹלְבַבוֹעוּ בּׁג אִם_לְמִּאִרְוִ נַפּֿׂרְד אָלְגִוּ אָלְנִיגוּ לְפֿוּגִדּגע בַּפֿוּגד קִיע

וֹלְבֹנִינִי יִלְאָּׁעִוּנִיִּי:

3 unto him, that hath had no and for his sister a virgin, that is near daughter, and for his brother;

father, and for his son, and for his

except for his kin, that is near unto

shall none defile himself for the

XXI Speak unto the priests the sons of And the LORD said unto Moses:

Aaron, and say unto them: There

2 him, for his mother, and for his

dead among his people;

husband, for her may he defile

เอยหะ אַלְיוּ אַשָּׁר לְאִּ־תְּיְתָה לְאֵישׁ לֶה לֵיה דְּלָא תַּנָת לֹגְבַר לַה יְשָׁמֵּא:

הַבְּּתִּילְתְ הַפְּּרוֹבֶת וְלְאָּהָהֵיה בְּתִּילְהָא דְּקָרִיבָא

profane himself. 4 chief man among his people, to He shall not defile himself, being a

himself.

לַאַ יִּשְּׁמֵּא בַּעַלְ בְּעַמְּנֵיוּ לְחֵחַלְוּיִ: לְאַ יִּסְתְּאַב בְּרַבָּא בְּעַמֵּיה
 לַאַ יִשְּׁמָּא בַּעַלְ בְּעַמְּנִירְ לְחֵחַלְּוּיִּ לְאַ יִּסְתְּאַב בְּרַבָּא בְּעַמֵּיה

- מליו עול מלכות שמים: ו הפי שבשמים גור עלי, מלמוד לומר והפדיל המכס מן סעמים לסיום לי, שמהה הפדלמכם מהם לשמי, פורש מן סעבירה ומקבל רבי אלעור בן עוריס אומר מנין שלא יאמר אדס, נפשי קלס בבשר חויר, אי אפשי ללבוש כלאים, אבל יאמר אפשי, ומס אעשס (18) ואבדל אחכם מן העמים להיות לי. אם אתם מובדלים מסם הרי אתם שלי, ואם לאי, אתם של נבורדנלר ותביריו,
- ושגגמס מטאמ, וכן בכל מייבי מימות שנאמר בסס כרת: (קב) כי יהיה בהם אוב וגוי. כאן נאמר בסם מימה, ולמעלה כרח, עדים והמראה במקילה, מויד בלא המראה בהכרח,
- ישמא בעמיו. בעוד שהמת בתוך עמיו, ילה מת מלוה (ת"כ שה ג): מלליס, מלמוד לומר סכסניס: 🗅 בני אהרן. אף בעלי מומין במשמע: 🗅 בני אהרן. ולא בנות אסרן (קידושין לס:): 🤇 א (1) אמור אל חבהנים. אמור, ואמרם, לסוסיר גדוליס על סקעניס (יצמוח קיד. מ"כ פרשחא א, א): בני אהרן. יכול
- (2) כי אם לשארו. מין שמרו מלה השמו (שס ד):
- **10)**: (ε) הקרובה. (לנות את סאלוקס (מס ינ. ינתות ק.): אשר לא היוחה לאיש. (משלנ: לה ישמא. מנוס (מ"ל
- לסמלו, לסממלל סוא מכסונמו: של מקרם לם יטמם בעל בשפרו, בעוד שסים במוך עמיו שיש לה קוברין, שפינה מם מנוה, ובפיוה שפר המרפי, בפומו שהים (+) לא ישמא בעל בעמיו להחלו. לא ימתא לאשמו פסולה שהוא מחולל גה צעודה עמו (שם מו. יצמות כצ:), וכן פשומו

- לِي يُرَجِّكِ بَرْخُمُرُٰتِ كِي نَشِلُمُ الْحَدُمَلِ لِيهَ نَسَعُمِوا لَا تَعْدِرُوا لِلْعَالِمِ الْ ל קרחַה בָּראִשְׁם וּפְּאָת וְקְנָם √¾⁻(
 , 'qrnr)[
 , 'qrnr]
- מַלוניבָם וְהָיי קָבָישׁי אַמָּג יִרוָֹר לָחָם אֵלֹהַיהָם הַם ן יַחַלְּלֵוּ שֵׁם אֶלְהַיָהָם כֹּי אָתַר. מי יַחַלְּלֵוּ שֵׁם אֶלְהַיָּהָם כִּיּ אָתַר. לֹבְמֵּגֶם וֹבְינִן לֵאָלְנִינְיָם וֹלְאָ פֹנֵימָון יִּבוָן בָּנִם אֶלְנִינִוּן
- בְּיַקְלְשׁ הָוּאַ לֵאֵלְהָוּי: إِهِٰ إِن إِلَٰهُ لِهُ بِهُ لِهُ نِظُلِهُ لِهُ يَظُلِهُ الْعُرِي اللَّهُ الْعُلِيةِ لِهُ الْطُلِقَةِ السَّالِةِ
- לבוְהָ אָלָג וֹעוֹיִע מִלצהַהֹכֶּם: הַוּא מַקְרָיב קַדִּשׁ יְהָיֶה־לֶּךְ בָּי الظِيَّةِ جَريُّهُ حَيْثَاتِ يُعْرِيُنَكِ
- نهٰتاء: (۵) אָּטַ־אָּבִיּהַ הָיהַא מִחַלֶּבֶנו בַּאָה לִמִּטְמִי מִפְּרִישִּׁה אַבוּהָא הִיאַ יבַת אַישׁ פֹנֵוֹ כֵּי מַנֵוֹל לוְנָוֹת יבִת וָּבָר פָּהִין אַבִּי הִמַּחַל

- יפָּתָא דִּדְקְנְהוֹן לָא יַנַלְחוּן לא ומורטון מורט בְּוּישָׁהוֹן
- אָלַבַבוּן אַנּוּן מִלַבַבוּן וּיהוֹן אָבו וֹט טוּוֹבֹּוֹא צּוּוֹ טוּוֹבוֹ نْجُم تَقَرِيا مُمْم يُمُرْقُونِيا
- הוא קרם אֶלְהַיה: מבּהֹלַני לָא וֹפַבוּן אָבוּ לַצִּיהָ בְּסְבַוּן נְאָטִּטָא ĿĊĊĊĊ% אַשְּׁה זְּנֶה וַחֲלְלְהֹ לְא יִקְּחוּ אָהְּהָא שַּטְעָּיִא יִּשְׁהַלָּא לָא
- מְבַוּ מִבוּ : ובו לף צבי סדיש צנא ון וטֹלבּהַמּנוּע אָבוּ זֹע לוּוֹבּוֹ
- משטלא בוולא ששולר:

- make any cuttings in their flesh. off the corners of their beard, nor 5 their head, neither shall they shave They shall not make baldness upon
- they do offer; therefore they shall be made by fire, the bread of their God, God; for the offerings of the LORD and not profane the name of their They shall be holy unto their God,
- God. her husband; for he is holy unto his they take a woman put away from a harlot, or profaned; neither shall They shall not take a woman that is
- Lовр, who sanctify you, am holy. he shall be holy unto thee; for I the 8 tor he offereth the bread of thy God; Wir Tring. Thou shalt sanctify him therefore;
- shall be burnt with fire. harlot, she profaneth her father: she 9 she profane herself by playing the And the daughter of any priest, if
- ולני יודע שהיה שרמת: . אחם, חלמוד לומר לא ישרטו שרטח, לחייב על כל שריטה ושריטה, שחיבה זו יחירה היא לדרוש, שהיה לו לכחוד לא ישרטו ישרשר שרשת. לפי שנחמר בישרחל (מכומ כח.) וְשֶׁבֶט לְנֶפֶשׁ לֹחׁ מִפְּנִי (שם כח.), יכול שרט חמש שריעות לח יהח חייב חלח וּרְסִיּעָנִי יסחׁ מייב, לכך נחמר לחׁ יגלמו, שחינו מייב חלה על דבר סקרוי גלוח ויש בו סשחחס ווסו חער: ובבשרם לא ג. קידושין לו. מכוח כ.): ופאה זקנם לא יגלחו. לפי שנאמר בישראל ולא משחיח (ויקרא ימ, כו), יכול לקטו בְּעַלְקַט קרמס, מס כאן כל סראש אף לסלן כל סראש במשמע, כל מקוס שיקרם בראש, ומס לסלן על מם, אף כאן על מם (מ"כ פרק א, לא יסא חייב על כל סראש, חלמוד לומר בראשס, וילמדו ישראל מסכסנים בגזרס שוס, נאמר כאן קרחס ונאמר לסלן בישראל (3) לא יקרחה קרחה. על ממ, וסלם אף ישראל סיוסרו על כך, אלא לפי שנאמר בישראל בין עיניכס, (דבריס יד, א) יכול
- (a) קדושים יהיו. על כרמס יקדישוס בימ דין בכך (מ"כ פרק מ, ו):
- הפסולים שבכסונה, כגון בת אלמנס מכסן גדול, או בת גרושה וחלולה מכסן הדיוע, וכן שנסחללה מן הכסונה על ידי ביאת (ע) הובה. שנבעלם בעילם ישראל סאמר לס, כגון חייבי כרימום או נמין או ממזר (יבמום שא:): הללה. שנולדם מן
- לפתוח ראשון בכל דבר, ולברך ראשון בסעודה (גימין נמ: ח"כ): (8) וקדשתו. על כרמו, שאם לא רלה לגרש, הלקטו וימרסו עד שיגרש (יבמות פת:): קדוש יהיה לך. נסוג בו קדושה מחד מן הפסולים לכהונה (קידושין עז.):
- עליו אַרור שוו ילד, אַרור שוו גדל (שס נב.): בדבר (פנסדרין נה.), וסכל מודיס צלא דבר סכמוב בפנויס: - אח אביה היא נוחללה. מללס ובומס אם כנודו, צאומריס (9) כי חחל לזנוח. כשממלל על ידי ונים, שסימה בה זיקה בעל, וזימה או מן האירופין או מן הגשואין, ורבומינו נמלקו

וּבְגָרָוּ לְאָ וִפְּרְם: הַבְּגְּהֻים אָח־ראִשׁוֹ לַא יִפְּרְע יָח דֵישִׁיה לָא יָרַבֵּי פֵּירוּעַ וּמִלֵא אָנוַיִּדְוּ לִלְּבָּהָ אָנוַיַ · ייצַק עַל־רֹאִעָּיו שָׁמָן הַמִּשְׁחָהֹ וְתַכֹּתֵן תַנְּדוֹל מֵצֶּחָוּר צֵּשֶׁר־

לַאָּבוּנוּנְלָאִמוּנִ לָאִ וֹמַּמָּאִ:

<u>שְׁמֵלֵן מְאָבוֹי אֵּלְנִיוּ מְלְנִי אֵבִי אֲבִי בְּלִילִ מְשָּׁם בְּבִּיִּםְא</u> בּ יִ יְתַלְּלְאֵּע מִלְבַּׁהַ אֵּלְנְנִיוּ בְּי ֶנֵנִר יִנִילְ יִּנִי מִלְּבַּהַא בַּאֵלְנִיוּה וּטָן הַטָּלְבָּׁהְ לָאִ הָּאִ נְלָא יָטוֹ מַלֵּבְּהָא לָא יִפּוַּל נָלָא

בְּתּלֶר מִעַּמֶּיו יַמָּה אָמֶּה: אָטַ־אָלָּה לָאִ נְקָּה בָּר אָםַ * אַלְטְגָּהְ וּגְּרְיִּשְׁׁהֹ וַחֲלְלֶּהְ זֹּנְְה

ְּנְיִנְיִנְ מְׁלֵבְׁהְּנִיּ (מ) אֵּלָא נֵּ מְּלֵבְּהְנִיּיּ זּי נְלְאִ-נִּעַכְּׁלְ זַּבְׁתְּנִיּ (מ) אֵלָא נִינִלְ זַבְּתְּנִייִּ בּּתְּמָנִיִּ אָבִיּ

איי וְיִדְבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה קֹאִמְר: וּמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

ڲٛۮؚڷؚ؞ڔ؞ מִנִּם לָאִ יֹלַנְּד לְעַלֵּנִיד לְעַבְּיִנִים מְנִתָּאִ לָאִ יַלִּנִּד לְעַבְּיִנִים בְּנִתָּאִ ^ª מְצַּוְרְשְׁלֵּלְלִירוֹהָם אֲשֶׁר יַהְנֶה בוֹ מִפְּנָדְ לְזְבַיִּהוֹן דִּיהַיְ בֵּיה בּבּּר אֶּלְאַנִינְן לָאמָר אָּיִה מּבִּילְ מִם אַנִּירָן לְמִימִר וּּבִּר

> ולְבוּמִוְנִי לְא יְבַזָּמ: לוּוֹבְבָּוֹנִע לְמִלְבַּהָ וֹע לְדוּהָוֹּא لكنظتن דוקרק על הישיה משתא ֓֡֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֡֓֓֓֓֡֓֡ בוערבא מאַעוני,

לְאָבוּהַוּ וּלְאָמֶּוִשׁ לָא וֹסְׁשָּׁאַב: יי וֹמֹל פֿלַ־נַפֹּמָּנ טֵט לַאָּ וֹבַאָּ וֹמֹלְ פֿלְ נַפֹּמָט מִיטָא לָא יִימוּלְ

בַּאֶּלִבונע הַּלְנִנוּ אָּנָא וֹנֹ:

מֹמֹמֹנֹא נֹע אַבֶּוּן לָאִ נֹסַב אֹבׁמֹלִא ימֹטֹבֹלִא וֹעֹלָגֹּלָא

נווא אַטַּילא בּבְּעוּלַהָא וֹפַב:

: لالْتَالَّةُ אָלִבוּן בְּתוּלְתָא מִמְּמִיה וַסַּב

עוּבְבָּנֹא בֻּבָם אֶבְבוּוּה:

loose, nor rend his clothes; shall not let the hair of his head go consecrated to put on the garments, anointing oil is poured, and that is his brethren, upon whose head the And the priest that is highest among

father, or for his mother; body, nor defile himself for his neither shall he go in to any dead

his God is upon him: I am the consecration of the anointing oil of sanctuary of his God; for the sanctuary, nor profane the neither shall he go out of the

virginity. And he shall take a wife in her

own people shall he take to wife. shall he not take; but a virgin of his 14 profaned woman, or a harlot, these A widow, or one divorced, or a

LORD who sanctify him. among his people; for I am the And he shall not protane his seed

:Saiyas And the LORD spoke unto Moses,

Coq. approach to offer the bread of his hath a blemish, let him not throughout their generations that Whosoever he be of thy seed Speak unto Aaron, saying:

(10) לא יפרע. לא יגדל פרע על אבל (מ"כ פרשמא ב, ג), ואיזסו גידול פרע יומר משלשים יוס (מנסדרין כב:):

ולאמו לא ישמא. לא בא אלה להמיר לו מת מלוה (שם מז: מ"כ שם ד): (II) ועל כל נפשח מח. נלסל סממ: נפשח מח. לסביל רביעים דס מן סמם שמעמל נלסל (נויר למ.): לאביו

שאינו מחלל בכך אם סעבודה, שהחיר לו הכחוב, הא כהן הדיום שעבד אונן חלל: גדול מקריב לונן, וכן משמעו, לף לס ממו לביו ולמו לינו לריך לללם מן המקדש ללל עובד עבודה: ולא יחלל אח מקדש. (12) ומן המקדש לא יצא. אינו הולך אחר המטה (מ"כ שם ה. סנהדריץ יח). ועוד מכאן למדו רבוחינו (שם פד.) שבהן

(11) וחללה. שנולדס מפקולי כסונס:

(EI) ולא יחלל זרעו. סא אס נשא אחם מן הפפולות, זרעו הימנה חלל מדין קדושה כהונה:

(עו) לחם אלהיו. ממכל מלסיו, כל שעודה קרוים לחם, כמו עַצַּד לְמָם רַצּ (דנימל ה, מ):

אָן שֶּׁרְוּעַ: יקָרָב אָישׁ עְּוֵר אָוֹ פִפָּחַ אָוֹ חָרֶם בָּי בְל־אֶישׁ אֲשֶׁר־בָּוֹ מִיּם לַאׁ אֲרֵי כָל וְּבָר דְּבֵיה מוּמָא לָא

בְגָלֶ אָנְ מֶשְׁבֶּר יֶּר: ני אַן אָישׁ אֲשֶׁר־יִהְיֶה בוֹ שֶׁבֶּר אוּ גָּבַר דִּיהִי בֵיה חָבָר רִגְלָא

: ئاھُلا אַן יַּבְק אַן וּבְּפָשׁע אַן מָבווַע אִוַיִּבּן אִוַ גַע אִוּ שִׁבַּכָּע בַּהְּנִיּוּ

لأذبن ذبح نتم خنظانت: אָת־אִשֶׁי יְהְוָהְ מָוּם בֹּוֹ אֲת לֶחָם אּבֿוֹן עַכּיָן לָאִ יּזָּהִ לְעַלֹּיִרֶּיכִ בַּלְאָישׁ אַשָּׁרְ־בִּוֹ מִוּם מִוָּרַעֹּ

ימן־הַקּדִשִּׁים יאַכֶּל: يه كِرْيَات كِيْكَرْبُرْد فَهَالِيْكُمْ لَيَظْلَبُهُمْ فَيْلِيْهُمْ فَيْلِينِهِ كَيْرَابُولِ كَيْجُلُونِهِ

₩. יְחַלֶּלְ אָּטַ מְלֵבְיָּהְ, כֵּּי אָנִי יְהְוָהַ מִוּמָאִ בִיהַ וְלָאִ יְהֵילְ יָה בּ הַמּוְבָּחַ לְא יִגַּשׁ בְּירְמָוּם בִּוֹ וְלְא יִלְמִּדְבְּחָא לָא ִיִקְנִב ְאֲרֵי كَلَّا كُمْ لَكُمْ كُلُّمْ مَالِي Only he shall not go in unto the veil, المُعْمَا you have shall not go in unto the veil.

וֹלַנַד עָּבָר עָּנִיר אַן עַזְּיִיר אָן

אַן שַׁבֶּר יָדָא:

מָרִיס פַּחָדִין: בּהֹנוְנִי. אוַ יוֹבַלוֹ אוַ נוֹזוֹן אוַ או גְבָין אוֹ דוּקָא אוֹ הַלִּיז

מומא ביה וָת קוּרְבַּן אֶבְתַוּה לַלְבַבְא זְנֵן לַנְּבְבָּנִגֹּא בַּנִינִ באַנון פֿנוֹא לא ולוב בְּלְ נְּבַר דְּבֵיה מוּמָא מִזּרְעָּא

ליוֹ מִינֹן ליוֹ מִינֹא "וכוּל: さんドブツィ

مَكْلِيمَ، هُدٍّ، هُرُجِ !! مُكَادِمُدِياً:

anol oor hath any thing maimed, or anything blind man, or a lame, or he that 18 a blemish, he shall not approach: a For whatsoever man he be that hath

broken-handed, or a man that is broken-footed, or

stones crushed; scabbed, or scurvy, or hath his 20 hath his eye overspread, or is or crook-backed, or a dwarf, or that

offer the bread of his God. blemish; he shall not come nigh to the LORD made by fire; he hath a To egarine offer the offerings of priest, that hath a blemish, shall no man of the seed of Aaron the

both of the most holy, and of the He may eat the bread of his God,

the LORD who sanctify them. profane not My holy places; for I am because he hath a blemish; that he nor come nigh unto the altar,

ועינו אחם קענה, או שוקו אחם ארוכה מחברתה (שם מ:): שקוע בין שמי סעיניס, שכומל שמי עיניו כאחת (בכורות מג:) 🛚 : שרוע. שאחד מאיבריו גדול מחבירו, עינו אחם גדולס (18) כי כל איש אשר בו מום לא יקרב. אינו דין שיקרנ, כמו הַקְרִיבָּהינָא לְפָּמָמָן (מלארי א, מ): חרם. שמועמו

(פכוכום ממ.): - מרוח אשך. לפי המהגוס מְרִים פַמַדִין, שפחדיו מרוסמיס, שביליס שלו כמומין. פחדין למו גידִי פַמַדַו (דברים כח, כז), כשממוך גרב אלל חרם קורא לילפח גרב, וכשהוא ממוך אלל ילפח קורא לחרם גרב, כך מפורש בבכורוח יום המיחה, והוא לח מבחוץ ויבש מבפנים. ובמקום אחר קורא לגרב שחין הלח מבחוץ ויבש מבפנים, שנאמר ובגַבֶב ובֶּמֶבֶם שמין סס: גרב. זו סמרם, שמין סיבש מבפניס ומבמרן: ילפה. סיא מזוים סמלרים, ולמס נקראם ילפם, שמלפפם וסולכם עד מלוון, שסוא דומס למולעת אותו סמוט, וכן כינוסו מכמי ישראל במומי סבכור מלוון נמש עִינָב (שֹס): - גרב וילפח. מיני שהיא עוגל המקיף את השתור שקוראים פרוניל"א, והחוע הזה פותק את העוגל ונכנת בשחור. ותרגום תבלול היליז, לשון לח.), כמו שַנּוֹמֶש בַּיֹּק (ישעיש מ, כב): או חבלל. דבר סמבלבל אח שעין, כגון חוע לבן הנמשך מן הלבן ופוסק בסירא, (OS) או גבן. שוריליול"ש בלע"ו, שגביני עיניו שערן ארוך ושוכב (שס מג:): או דק. שיש לו בעיניו דוק שקורין עיל"א (שס

(25) כל איש אשר בו מום. לרצות שלר מומץ (מ"כ פרק ג, ל): - מום בו. בעוד מומו צו פקול, הל לס עבר מומו כשר: יְשׁבְרֵוּ (מיול מ, יו):

מפורש בובחים (קה:): המלואים, אבל בחום ועוק על קדעים קלים לא יאכל, עלא מלינו זר חולק בסן, לכך נאמרו קדעים קלים (מ"כ פרק ג, ח), כך למס נאמרו קדשים קלים, אם לא נאמר סיימי אומר בקדשי הקדשים יאכל בעל מוס, שמלינו שהומרו לור, שאכל משה בשר (22) מקדשי הקדשים. אלו קדשי סקדשים: ומון הקדשים יאכל. אלו קדשים קלים, ואם נאמרו קדשי סקדשים, לחם אלהיו. כל מחכל קרוי לחם:

(点) (E) ᡶᢂᡬᢩ᠆ᡛᢆᡛ ᠮ᠄᠘ᡛ᠘

زَمُّحٍ ـ خُدِ ـ خُدْرُ لَ خُدِينَا، لَمْنَ خُدِ خُدْرُ نَمُلِّمُ خِنْ الْمُلْمُحِ: אָל־אַהָרוֹ וּמַלֵּיל מֹשֶׁה עִם צַּהַרוֹ וְעָם

his sons, and unto all the children of So Moses spoke unto Aaron, and to

חוד ווְדַבֶּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: ימַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

מַלַּבְּשָּׁים לֵי אָּנָי יְהַנְּה: الْمَاذِكِ الْهُلاَ مِينَاتِ كُلُّهُمْ الْمُهَالِ لِيَاتِ ء انقلاد معلیہ ختد نشائع لزی انقلہ ا בּבֶּר אֶּלְאַנֹיגֶן וֹאָלְבַלֹּוָת מִכָּגַל מִם אַנַוֹרָן וֹמִם בֹּתִנִית

מלפני אַני יְהוָה: עַלְיִוּ וְנִכְּרְחָה הַנָּבָּשׁׁ הַהָּוֹא خَتْلَ نَصْدُمُ لَا يَالِي الْمُثَمِّنَةِ نَصْدُمُ كُلُو لَنْ نَصْعَبَدُتِيكِ هُم لِ لَكُلُ مُن لِ الْأَلَّالِ مِنْ لِمُنْ لِمَا لِمُنْ لِمَا لِمُنْ لِمَا لِمُنْ لِمَا لِمُنْ لِم י אָּגְחָו אַמְּבְוַנְלְבַרַ מִכּּבְ זַבְהֹבֶם וּבַב בּנִלְבַב מִכָּבְ זַבְהֹבִוּן هُوْد هَرَبُه خُبِرترجُه خُرٍ هُمُد خُبيا خُبُدرديا خُر

ממא וְפֹתְּא אַנְ אָנְתְּ אַמְּתְר עַצָּא בְּכִלְ מְמֵנִ נִפְּמָא אִנְ נְּבַר מֹב אַמָּבּׁב יִּשְׁבַּיִּבְ נְבַבְּבָּבְ בִּבְנִבְ מַב בַּיִבְבָּב יְנִבְנִבְ בַּבְּבָּב + צְּרְוּעָ אֵוּ זְּבְ בַּקְּדְשׁים לְאִיאַכְלְ סִוּיר אוֹ דָאִיב בְּקוּדְשִׁיָּא לְאִ אָהְהַ אָנְהָ מִנְּנָבַת אַנִיבֶן וֹנִינֵא וּבַר וּבַר מִנָּבֹתאבֹאַנַבְוֹנִינָא

(+) בכל שמא נפש. למי שנעמל למת:

X[X []: בְּלִנְבְׁמִׁרְ בְּאִבּנִן מִלְּבְּמִּרִן בְּנִבְּמִר וֹמִבֹאָל וֹלַא וֹנִוֹלָוּן וֹנוּ מִתֹא なんごうごと

מן בַּרְטִי וְיִשְׁמֵיצִי צָּנְשְׁאַ חַהוּאַ מן בַּרְטִי וְיִשְׁמֵיצִי צָּנְשְׁאַ חַהוּאַ

בהפוק מניה שקבת זרעא:

:gaiyss IIXX And the LORD spoke unto Moses,

name: I am the Lord. and that they profane not My holy Israel, which they hallow unto Me, the holy things of the children of that they separate themselves from Speak unto Aaron and to his sons,

Defore Me: I am the LORD. that soul shall be cut off from ,min noqu ssənnsələnu sid gnivsd of Israel hallow unto the LORD, the holy things, which the children 3 generations, that approacheth unto all your seed throughout your Say unto them: Whosoever he be of

seed goeth out; or from whomsoever the flow of any one that is unclean by the dead; he be clean. And whoso toucheth 4 shall not eat of the holy things, until Aaron is a leper, or hath an issue, he What man soever of the seed of

- (שסי.): ולא יחלל אח מקדשי. שאס ענד, ענודמו ממוללת לספקל: (ES) אך אל הפרכה. לסוות שבע סומות שעל ספרכת: וואל המזבה. סחינון, ושניסס סונרכו לסכתב, ומפורש בח"כ
- (+2) וידבר משה. המלוה הולם: אל אהרן וגר ואל כל בני ישראל. לחוסיר בים דין על הכהנים (שם יב.).
- בימי טומאאן. דבר אחר וינורו מקדשי בני ישראל, אשר הם מקדישים לי ולא יחללו את שם קדשי, שרש המקרא ודרשהו: (2) וינורו. אין נוירס אלא פרישס, וכן הוא אומר וַיִּנְוֹר מִשְׁמַבַי (ימוקאל יד, ו), נְוֹרוּ אָמוֹר (ישעיה א, ד), יפרשו מן הקדשיס
- (ובמיס מג:): וגברחה וגרי. יכול מלד זה ללד זה, יכרם ממקומו וימיישב במקום אמר, מלמוד לומר אני ה', בכל מקום אני: הכמוב מדבר, על כרמך ממשמעו אמה למד, במי שעומאמו פורחת ממנו הכמוב מדבר, וזהו האדם שיש לו עהרה בעבילה וכוי: ושמאחו עליו. ומומחם החדם עליו. יכול בבשר הכחוב מדבר ומומחםו של בשר עליו, ובמהור שחכל את הממח . אם כן קרבו מסיריו, ואם סאמר שלש כריסוס בטומאס כהנים למה, כבר נדרשו במס' שבוטוס (1.) אחם לכלל, ואחם לפרט במ"כ (פרשמא ד, ז), וכי יש נוגע מייב, אם כן מה מלמוד לומר יקרב, משיכשר להקרב, שאין מייבין עליו משום טומאה, אלא שהרי נאמר כרח על האכילה בלו אח אהרן שחי כריחוח זו אלל זו, ואם על הנגיעה חייב לא הולרך לחייבו על האכילה, וכן נדרש קדש לא מגע, (ויקרא יב, ד) אוהרה לאוכל, ולמדוה רבוחינו (ובחים לג:) מגזירה שוה. ואי אפשר לומר שחייב על הנגיעה, (E) כל איש אשר יקרב. אין קריבה זו אלה הכילה, וכן מלינו שנהמרה הוהרה הכילה קדשים במומחה בלשון נגיעה, בכל אשר הם מקדישים לי. לרצות קדשי כהנים עלמן:

66

ישְׁמָאַבְוָ לְכָּבְ מִּמְאָבׁוִי: אַמֻּבְוּ וֹמְלֵאַבְלְוּ אַנִּ בֹאַבַבְם אַמֶּב בּוֹסְמַאַב בַנִים אַנְ בַאַּנְמָאַ אָנַאָּנְתְּ אַֹּמָּב וֹנְּמִ בַּבֹבְ מָבֵּוֹ

בָּ אִם בַבַּבַּן בַּמָּנִם: בְּלָאִ יאַכַלְ מָּוֹ הַפַּבְׁלָּ ³ ֻנְפָּשׁ אֲשֶׁרְ הִּנִּע־בֹּוֹ וְטְּמְאָה עַּדִ

מו ַבַּפַבְּאָנם בָּי כַבַּעָּנִי בִּיּאָנִ

לְמְּמְאָרַ בְּהַ אֲנֵי יְרֹוְנְר: 8 ţCţr raren YX

אָלָנְ יְרוָרָה מְקַדְּשֶׁם: עַלְיוֹ הַשְּׁא וּמֵחוּ בִוֹ בֵּי יִחַלְּלְהַוּ יִפְבָּלוּן עֵלִיהִי חוֹבָא וִימוּחוּן

خيرا إَשְׂכֵיר לֹאִ־וָאַכַל קֹדֶשׁ:

יאָבְלוּ בְּלַהְהָּיִ ענא נאכל בו ויליד ביתו הם פקפיה הוא ניכול ביה וילידי أرتا خد نظت بُقم ظناً حَفْظِ نَحْدَا جَدَد نظتاً نَقِم ظنا

> בוסְמָאַב לַיה לְכֹל סָאוֹבְתֵיה: או עלו בולוד לכל נווהא

> בְּנִינָא: طيلهزي لأحتال لافناد خهتاي עד דַמִּשָא וֹלָא "יכוֹל מוֹן אָלָהְ בְּנִעְרָ בִּנְעַ נְנְעָרָ מְסְאָרַ

לַחָמֶיה הוּא: פו ייכול מו מודשוא אבי ל יבא השטמש וְטְבֵּי וְאַבֹּרְ יִאָבָּלְ יִכְּמִיעִּלְ שִׁמְשִׁא וֹוִדְפִּי יִּבְתִּר

לאַסְׁעַאַּבְאַ בַּעַ אָּנָא נֵי: יאַכֿע וֹבֹילָא יַנְיבֹינָא לָא יִיכוָע

ביה אַרַי יַחַלוּנִיה אַנָא יִי וְמְּמְׁנֵרִ אָּעַ־מִמְּמַרְהָּיִּ וְלְאִבוּמְאַנִּ וְנִפְּרָוּן יָת מִפְּנִת מִוּמָרִוּ וְלְאִ

ייכול קודשא: שַּוְעַבָּא בַּבְּעַבָּא נַאָּנִירָא לָא י וֹבֹּלְ זִּגְ לְאִבּוֹאָכֹּלְ לַבְּהָ שִּוְהָּבּ וֹבֹּלְ טִוּלְוָנִוּ לְאִ יוֹכִוּלְ לַוּבְׁהָּאֹ

בומוש אַנּוּן וֹנְבְּלְוּן בְּלְטְמִוש:

whatsoever uncleanness he hath; he may take uncleanness, made unclean, or a man of whom swarming thing, whereby he may be or whosoever toucheth any

unless he bathe his flesh in water. shall not eat of the holy things, 6 shall be unclean until the even, and the soul that toucheth any such

bread. of the holy things, because it is his De clean; and afterward he may eat And when the sun is down, he shall

himself therewith: I am the LORD. of beasts, he shall not eat to defile That which dieth of itself, or is torn

the LORD who sanctify them. die therein, if they profane it: I am 9 charge, lest they bear sin for it, and They shall therefore keep My

the holy thing. or a hired servant, shall not eat of 10 the holy thing; a tenant of a priest, There shall no acommon man eat of

house, they may eat of his bread. of it; and such as are born in his 11 purchase of his money, he may eat But if a priest buy any soul, the

- אשר ישמא לו. כשיעורו לממל, וזסו כזימ: לכל שומאחו. לרצוח נוגע צוב, וובס, נדס, ויולדם: (a) בכל שרץ אשר ישמא לו. נשיעור סרמוי לממת (מ"כ פרק ד, ד), נכעדשה (הגיגה ית. מ"כ): או באדם. נמת:
- (3) נפש אשר הגע בו. באחד מן העמאים הללו:
- (ד) ואחר יאכל מן הקדשים. נדרש בינמות (עד:) נתרומה, שתותר להכלה נהערב השתש: מן הקדשים ולה כל
- ומשל, אלא עומאה אכילה צביה הבליעה, אסור לאכול בקדשים, וצריך לומר וערפה, מי שיש במינו ערפה, יצא נבלה עוף עמא (8) גבלה ושרפה לא יאכל לשמאה בה. לענין המומאה הזהיר כאן, שאם אכל נצלה עוף מהור שאין לה מומאה מגע סקדשים:
- (9) ושמרו את משמרתי. מלחליל מרומה במומחת הגוף: ומחו בו. למדנו שהיח מיחה בידי שמים (סנהדרין פג.): שלין במינו מרפה:
- שיילם בשם, בם סכמוב ולמדך כפן, שפין גופו קנוי לפדוניו לפכול במכוממו (יבמום ע.): לפיכך מושב זס נקוד פממ, לפי שסוא דבוק, ואיזסו מושב, זס נכלע שסוא קנוי לו עד סיובל, ואיזסו שכיכ, זס קנוי קנין שניס (10) לא יאכל קדש. בתרומה הכתוב מדבר, שכל הענין דבר בה (שם פג:): חושב בהן ושביד. מושבו של כהן ושכירו,
- ממקרם הוה, שאף הים קנין כספו (כמובות נו:), ועוד למד ממקרם מחר כל עהור בביתך וגו' בספרי (קרם יו): (11) וכהן כי יקנה נפש. ענד כנעני שקנוי לגופו: ויליד ביחו. אלו בני השפחוח, ואשח כהן אוכלה בחרומה מן

האבר: הָוא בּטָרוּמָת הַפֶּּדְשָׁים לָאַ חִילוֹנִי יבַּע־פֹּעַן כֵּי תַּהְיָה לְאָּישׁ זְרָ יבִּת פָהִין אָבִי תְּהַי לֹגְּבָר

אָבְיהָ תַּאַבֵּלְ וְּכְלְ־זֶּרְ לִאִּ־יִאַבַל מִלְּחָמָא דַאַבוּהָא מִיכוֹל וָבְלֹ הילוֹנֵי לָא יִיכוֹל בָּיה: אָלַבְבּׁנִע אַבְּיַנְ כַּנְּמִנְבְּינִי מִכְּטִם לַבֵּנִע אָבִנָּטַאַ בַּנַבַּנִנִינַיִּ נו על השָׁר וֹמֶנֹת אָּגוֹ לִשְ וֹשְּׁלֵּנִי הַמְּטַוֹבֹא עַבר לֵנִי לַנִי יִטְׁינִיכַ וּבַת־פֹהַן בֹּי תִּהְיָה צַּלְמָנָה וּבַת בָּהִין צֵּבִי חָהֵי צַּרְמָלָא

%ת⁻<u>ה</u>קֶדֶש: أنظه تتظهدير هَجْد نثيًا حُجِيًّا نُبْعَيْك بيظهَيه هَجِين، نُبْعَيْل

نَشُلُعُمْ عَنَا كَيْشُكِ نُكُنِهِ لَا يَكُمُ لَا يُنَوْكُمِ لَن يُنَوْكُمِ لَا يُكَلُّو لَنْ: יּ וֹלַאָּ וֹטַלְּבְוּ אָשַ־לַבְהָּוֹ בֹּלֹוֹ וֹלָאִ וֹטַבְּוּוֹ זִשְ לַּנִּוֹהְוֹאַ צַּבְׁנָוֹ

יְהוָה מְקַדְּשֶׁם: (פּ) בּאַבְלְם אָנוַ לַּבְּהָנִים בָּּנְ אָנִי וְנִינְיִנוֹ בַּמִנְּבְלְנִיוֹ בַּסְנָאָבָא

לידשיא לא היכול:

לְכְהַנְא נְת קּוּדְשְׁא: יו וְאֵישׁ בֶּיִריאַבָּלֶלְ בְּלְבֵשׁ בִּשְׁלְגָּהְ וּנְבַר אֲבֵיי יִיכוֹלְ קוּדְשָׁא בְּשְׁלִי

بْرَكَكِ هُدِيلًا: אַמִּלְע וִנַלּבנוּ

عَدْرَعْدُ الْإِلَاقِاتُ بِمَالِمَ هِكَ مَنْ شِلَا فِي الْأَمْ اللَّهِ الْأَوْلَانِيَاتِ الْمِقْدَ فِي فِي فَاقِلَا فِي فِي اللَّهِ الْأَلَانِينَاتِ السَّالِينِ اللَّهِ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ مُ اللَّهُ اللَّالِي اللَّاللَّا لَلْمُلَّا اللَّالَّالِي اللَّهُ اللَّلَّا لَلَّا الللَّال

apart from the holy things. shall not eat of that which is set 12 married unto a common man, she And if a priest's daughter be

there shall no common man may eat of her father's bread; but father's house, as in her youth, she child, and is returned unto her widow, or divorced, and have no But if a priest's daughter be a

give unto the priest the holy thing. fifth part thereof unto it, and shall 14 through error, then he shall put the And if a man eat of the holy thing

which they set apart unto the LORD; things of the children of Israel, And they shall not profane the holy

the LORD who sanctify them. they eat their holy things; for I am 16 iniquity that bringeth guilt, when and so cause them to bear the

:Sarives And the LORD spoke unto Moses,

- (בו) לאיש זר. ללוי וישרחל:
- לנינות (שם קת:): ומן שסורע קייס (יבמום פו.): - וכל זר לא יאבל בו. לא בא אלא לסוליא אם סאונן שמוםר בסרומס, זרום אמרסי לך, ולא (13) אלמנה וגרושה. מן סמים סור: וורע אין לה. ממנו: ושבה. סמ מס ים לס ורע ממנו, מסנרס במרומס כל
- מולין, וסן נעשין מרומס (פסמיס לב.): (14) בי יאבל קדש. מרומס: ונחן לבהן אח הקדש. דבר סראיי לסיום קדש, שאינו פורע לו מעום, אלא פירום של
- (15) ולא יחללו וגרי. לסמכילם לורים:
- ו), סום קבר מת עלמו, כך נדרש במפרי (נשה לב): שמדברים בחדם עלמו, וכן בְּיוֹם מְלֹחֹם יִמֵי נְוֹכוֹ יָבִיחֹ חֹמוֹ (במדבר ו, יג), סוח יביח חֹם עלמו, וכן וַיְקַבּר חֹמוֹ בַבַּיחׁ (דברים לד, שמרגם בְּמֵיכְּלְסוֹן בְּמוֹמַבְּסׁ, שלח לצורך מרגמו כן: והשיאו אוחם. זס אחד מג' אחם שסים רבי ישמעאל דורש במורס (10) והשיאו אותם. את עלמס ימענו עון באכלס את קדשיהם, שהובדלו לשם תרומה וקדשו, ונאתרו עליהם. ואונקלות

נְדְבוּהְם אֵּמֶב וּקְרִיבוּ לִיהֹנְה לְּצְּיִה בְּיִבּוֹיִם בְּעֵּלְהָא: לובנו לְכָלְ יוֹבׁינִים וּלְכָּלְ - מֵנְרָפָּוֹנִינִ לְכָּלְ יָּבְּרִינִוֹ וּלְכָּלְ עונר בּוֹמֶבֹאָלְ אַמֶּר וֹלֵבוֹיִר וּמִוּ וּיִינוֹאַ בּוֹמָבֹאַלְ בּוֹלֵבוֹיִר אַישׁ אִישׁ מְבָּית יִשְּׁרָאֵל וּמִן - לְחוֹן וְּבָר וְבָר מִבָּית יִשְּׂרָאֵל خْدِ خُتْرٌ نَشِلَهُمْ لَهُمَلَكُ لَاَكِتُ لَمُن فَدِ خُتْرٌ نَشِلَهُمْ لَكَانَتُ لَاَيْمَا בּבֶּר אֶּלְ-אַנִירֶן וֹאֶלְ-בֹּנְּוּו וֹאֶלְ מִבִּילִ מִם אַנִירוּ וֹמִם בֹּנִינִי

מבון היקרבון קדם יי

burnt-offering; brought unto the LORD for a free-will-offerings, which are vows, or any of their offering, whether it be any of their strangers in Israel, that bringeth his be of the house of Israel, or of the and say unto them: Whosoever he and unto all the children of Israel, Speak unto Aaron, and to his sons,

בּבּהבות ובּגוֹים: יי לְבַׁקּוֹכִים שֹׁמָנִם וֹכְּב בַּבַּבֶּב לְבַוֹּהֹוֹא לַכִוּן הַּלִים בַּבַּ

בווְנוֹא בֹאמֹנוֹא יבֹהוֹא:

אָב, לָא לְבֹּהֹּלָא יִבי, לְכִּוּן:

מום לְא יְהֵו בֵיה: בה לה האלים והי לבענא פל לבנא או לנבלטא לטוב. או طيلهني كنا ن خفنه نظتر

or of the flock, it shall be perfect to or for a freewill-offering, of the herd fulfilment of a vow clearly uttered, of peace-offerings unto the LORD in And whosoever bringeth a sacrifice acceptable for you.

shall ye not bring; for it shall not be

But whatsoever hath a blemish, that

beeves, of the sheep, or of the goats. offer a male without blemish, of the

that ye may be accepted, ye shall

be accepted; there shall be no

blemish therein.

ליהוֶה: כאַ שַּׁשְׁלֵים הַּכַ עַמִּוֹפָּע حَمُ بَارِانِ الْمُؤْلِ حَرِيانِي الْمُهْلِ אִוְנַבְּלֵע אִוּ יִנְבֹק אֵּוְ נַבְּפֹּע עַנְרֵת אָנְ שֶׁבְּוּר

לְבַׁקּוְן כַּלַ מִּיִם לָאִ יִבְיִנִי בַּוִי

בּבָּקר צַּוֹ בַצָּאַן מְמֶים וֶהָנֶה

וֹאִימִ בֹּיִנַלְנִיר זְבִּעַ הָּלְמִים

ַ בּּ בֹּיהְנְה קְפַּכֵּא ַנֶּדֶר צָּוּ לְנְדְבָה

בי־לֹא לְרַצִּיוֹ יִהְיָה לְכֶּם:

מֹבְבְּהַא בַּבְרָם וְנָי: וֹשׁנוֹ מֹנִינוֹ מֹנִינוֹ מֹנִינוֹ מֹלְ לא טֿפֿורון אַכָּון פֿבֿם וֹזֹ או זַבְּלוֹ או פַּרְבָּן אוֹ חַזָּזוֹן הוו או שלור או פסול

Гокр. of them upon the altar unto the LORD, nor make an offering by fire ye shall not offer these unto the having a wen, or scabbed, or scurvy, Blind, or broken, or maimed, or

הַעְּשָׂר אֹתֹו וּלְנֵדֶר לָא יֵרְצֶּה: יי וְשִׁוִר וְשֵּׁר שְּׁרִיּעִ וְּקְלִּיִם וְדָבְרִי

לָא וֹטֹבְתָּי: לבלטא שֹהֹבוּג וֹשוֹנִע וּלַנֹגַנֹא וְטַׁוָר וְחַסִּיר

shall not be accepted. freewill-offering; but for a vow it mayest thou offer for a any thing too long or too short, that Either a bullock or a lamb that hath

- (13) נדריהם. סריעלי: נדבותם. סריוו (מגילס מ.):
- זכר בבקר בכשבים ובעזים. אלל לעולם סעוף אין לריך ממוח וזכרוח, ואינו נפקל למוס, אלא נחקרון אלר: (e1) לרצונכם. הגיאו דבר הראוי לרצוח אחכם לפני, שיהא לכם לרצון, אפיישמנ"ע בלע"ו. ואיזהו הראוי לרצון: המים
- (12) לפלא נדר. להפרים נדינורו:
- לא חקריבו. שלש פעמיס, לסוסיר על סקדשמן, ועל שמיעמן, ועל וריקם דמן (ממורס ו:): ואשה לא חחנו. אוסרם מזוימ, וכן ילפח ולעון ילפח כמו וַיִּלְפֹּח שָׁמְשׁוֹן (שופטים מו, כט), שאמוים בו עד יום מיחה, שאין לה רפואה (בכורוח מא.): של עין שנסדק או שנפגס (בכורות לת.), וכן שפתו שנסדקס או נפגמס (שס למ.): יבלת. ורוא"ס בלע"ו: גרב. מין (22) עורת. שם דבר של מוס, עַנְרוֹן בלשון נקבס, שלח יסח בו מוס של עורם: או שבור. לח יסים: חרוץ. רים
- (23) שרוע. אברגדול מחניכו (בנוכוח מ.): וקלוש. פרקוחיו קלומוח: נדבה חעשה אחו. לנדק הנים: ולנדר. שלמבטן:

- (92) ביים ההוא יאכל. לא בא לסוסיר אלא שמסא שמיעס על מנת כן, אל משמועוסו על מנת לאכלו למתר, שאס ממשבו בו
- (92) לרצוכם חובחו. ממלמ וביממכס סוסרו שמסא לרלון לכס, ומסו סרלון:
- מ, א מולין עמ:): אחו ואח בנו. אף בנו ואומו במשמע (מולין פב.):
- (28) אחו ואח בנו. נוסג בנקבס, שלפור לשמום סלס וסבן לו סבם, ולינו נוסג בוכריס, ומומר לשמום סלב וסבן (מ"כ פרק
- (עם למ:):
- יג:): משחחם. קפולְסוֹן: לא ירצו לכם. לכפר עליכס:

אבל ממימה מקבלו מהם, לכך נאמר למעלה (פסוק יח) איש איש, לרבוח את הנכרים שנודרים נדרים ונדבוח כישראל (חולין מומים לקרבן בני נח אלה אם כן מחוסרי הבר, ואח נוסגם בבמס שבשדוח, (חמורם ז.) הבל על המובח שבמשכן לה חקריבום, (32) ומיד בן נכר. נכרי שהציא קרבן ביד כהן להקריבו לשמים. לא חקריבו. לו בעל מוס, ואף על פי שלא נאסרו בעלי

מובם סגוף סול, וכל מובם סגוף נוסגם בין בלרן בין במולס ללרן (קידושין לו:):

יאפילו טמאה, לכך נאמר בארלכס, לרבות כל אשר בארלכס, שאי אפשר לומר לא נלטוו על הסרוס אלא בארן, שהרי סרוס רְמִימִיס (עמום ו, יא), בְּקִיעוֹמ דַּקּוֹת, וכן קנס המרומם (שבת פ:): ובארצכם לא חעשו. דבר זה למרם שום בהמה וחיה בכליועודן בכים: ומעוך. מהגומון דְמְּכִים, וֹסלשומו בּחֹרמים, לשון כמישה: וכחוח. מהגומון דְרָמִים, כמו שַבַּוֹמ שַבְּדוֹל למ:): נחוק. מלושין בייד עד שנפסקו חומים שמלויים בהן, אבל נחונים הם בחוך הכים, והכים לא נמלש: וכרוח. כרומין (42) ומעוך וכחוח ונחוק וכרוח. בביליס מובגיד: מעוך. ביליו מעורק: כחוח. כמושיס יומר ממעוך (בכורום למובה: לא ירצה. איום סקדש בא לרלום, סוי אומר ום סקדש סמובה (מ"כ פרק ז, ו):

ממנ מַבַבַּבו אָנ יִבוֹנִי: °° בּיִּנִם עַעוּאָ הֹאֹכְץ לִאָעוִעָּיִרוּ

עַשְׁאַרוּן מִנְּיה עַעַ צַּבְּרָא אָנָא בוומא ההוא והאביל לא

morning: I am the LORD. shall leave none of it until the On the same day it shall be eaten; ye

לְבַגַּנְכֵּם טַּוְבָּדוני: ⁶² וְבֶּי תִּוְבְּחִוּ זֶבַּח־תּוֹדֶה לַיהְוָה נַאָּבִי תִּבְּסִוּן נִבְּסִת תּוֹדְתָא

שבם גל לבענא לכון שלסון:

accepted. shall sacrifice it that ye may be 29 thanksgiving unto the LORD, ye And when ye sacrifice a sacrifice of

קשְׁחַשׁי בְּיִוֹם אֶחֶר:

לא טַבְּסוּן בְּיוֹמָא חַד: ⁸² ןשְׁוֹר אִרְשְׁׂה אַנוֹן וְאָרְבְּנוֹן לָא וְתִוֹרְהָא אִוּ שִׁיִּהָא לַה וְלְבְּרָה

one day. shall not kill it and its young both in And whether it be cow or ewe, ye

לְמָרְבָּן אִשֶּׁה לַיהֹנֶה: ימיוֹם הַשְּׁמִינִי נְהָלְאָה יֵרְצֶּה לי וְהְיָהְ שִׁבְעָת יָמִים תַּחַת אִמֶּוֹ שְׁוֹר אִוֹ־בֶשֶׁב אִוֹ־עֵוֹ בֵּי יִנְלֵּד

עובלא שבם ::: וּלְעַלְאָּע וֹעַבְׁהָּ ₽₽₽₽ בְּתַר אָמֶיה וּמִיּוֹמָא הַמִּינָאָר וְטִּוֹלֵיג וִינֵי הָּבֹהֹא וְטִּוֹן שור או אַמַר או עו אַרי

made by fire unto the LORD. it may be accepted for an offering from the eighth day and thenceforth be seven days under the dam; but goat, is brought forth, then it shall When a bullock, or a sheep, or a

:gaiyse And the LORD spoke unto Moses,

ζα: (α) מַּמְּטִׁעִים בּּטִים מָנִים בְּט לָאִ יֹבֹּאִנִּ אָבֵרִ טַבְּנּלְטִנְן בּּטֵנְן מִנּמָאִ دَّ كِرْيَاتُ هِكَايَانِهِا مُوجِّاً هِجُرَا وَد بِهَ طَالِهَا هُجُلَيْمَا مَوْحًا هُوًّا الْمُوحِ هُوًّا! וּמִהַ בּּוֹ בַּבְּר לַאָ עַלֵּבַוֹנִתוּ אָטַ וּמִהַ בּּר הַּמִּמָהוֹ לָא טַלַבוּוּן

בְּחוֹן לָא לְרַעָּנָא יָחוֹן לְכוֹן:

accepted for you. a blemish in them; they shall not be their corruption is in them, there is your God of any of these, because foreigner shall ye offer the bread of Neither from the hand of a

ווַאַאַבוּי: עַקְרָיִינִי לְיִרְנְיִׁרְ וְּבְאַבְּצְבֶם לְאִ וְרָנִוּנִר לְאִ יְהְקָּרִבוּן מֵּדִם יִנְ יי נמֹמִנּבׁ וֹכִינִיעְ וֹנִינִינִ וֹנִינִינִ וֹנִינִינִ עְׁאָ וֹבִמְבִים בֹּבִינִים וֹבִמְּכִנִּבּ

וּבֹאֹבֹהֹכוִן לָא עַהֹּבַּעוּן:

shall ye do thus in your land. not offer unto the LORD; neither 24 or crushed, or torn, or cut, ye shall That which hath its stones bruised,

₹₹, 'בַּלָּב: ינּ יִּמְׁמַבְׁשִׁםְ מִגִּיְנְיָ, וֹהֹמְיִנֵם אָטַׁם וֹטִּמְבוּוּ פֹּפּוָב, וֹטַהַבֹּּנִי וֹטִבְּיָן

יְהְוָה מְקַדִּשְׁכֶּם: لْبْكَلْدَهُنِ، خُنْبِكَ خَيْلَ نَهُلَكُمْ كَبْلَ لَهُنْكَدَهِ خَيْرَ خَيْرَ نَهُدُهُمْ كَبْرُهُ וֹלַאְ טַׁטַלְּלָנְ אֶטַ הָּסֹׁם בֹּוֹבְהָּג וֹלָאַ טַטַּלְנִוּ זִּטַ הָּמָא בַּלִּיּבַהָּג

יְהוֶה: (פּ) خِلْنَانِ خُرُف جُهُجِيْنُ هُلَا، لِيُوْجُنُونَ خُولِارْ خُرِيا جُهُجُكِ עמועיא אָרְכָם מַאָּרֶץ מִצְּרָיִם דַּאַפּיק

רכישי וַיְדְבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לַאִּמְר: וּמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

בום מוצַּבו: הקראָנ אַטָם מקרָאַנ קֹדָשׁ אֵכֶּה יִהְהוֹן מִעָּרָנִי: מּוֹעֲרֵי: מוֹעֲרֵי: אַבְבְיִם מוּהַבַּי יִבוֹבִי אַהָּב לִבוּן מוּהַבּיָא בּייָ דּהִעְּרִינוּ يَةِد جُرِ خُدْر نَشِلَجْرِ لَجُمَلَكَ مَرْدِم مَا خُدْر نَشِلُجْرِ لَتَامَد

מוְאָבְעוֹנִהֶם: (פּ) מִלְרָאַבְּרָהְ בָּלְבִּהְלָאָבָר לָאָ ּ וּבֿוֹנִם עַמְּבֹיִמְּ מִבֹּט מִבֹּטוּן וּבִּיוָמָא מִבֹּמֹאִני מִבֹּאַ מַבְּטִׂא

 אַכֶּר מוּמְבֵר יְהוֹה מִקְרָאֵי קֹדִשׁ תּעַשִּׁי שַבְּת הִוּאַ לֵיהוָה בְּכִל

אַמָּב שַׁלַבְאָנ אָנִים בַּמְנָהָבָם:

לכל מוטקניכון: עמברון מבּטא ביא פֿבָם וֹנ מְמְרֵת בַּרִישָׁא בְא

אַבּׁוֹן מוְמֹבוֹא בּוֹנ

שַׁשָּׁת יָמִים הַעַּשָּׁר מָלָאכָר שָׁהָא יוֹמִין הָחַעַּבֵּיד עַבִּידִּהָא

dwellings. sabbath unto the LORD in all your shall do no manner of work; it is a solemn rest, a holy convocation; ye the seventh day is a sabbath of

Six days shall work be done; but on

seasons of the Lord, which ye shall and say unto them: The appointed

Speak unto the children of Israel,

And the LORD spoke unto Moses,

Egypt, to be your God: I am the

the children of Israel: I am the 32 name; but I will be hallowed among

And ye shall not profane My holy

commandments, and do them: I am

LORD who hallow you,

And ye shall keep My

тре Говр.

that brought you out of the land of

:Saryas:

IIIXX

even these are My appointed proclaim to be holy convocations,

appointed season. which ye shall proclaim in their 4 the LORD, even holy convocations, These are the appointed seasons of

די. דע מי גור על סדבר ואל יקל בעיניך: לסוסיר אלא שמהא שמיטה על מנת כן, שאם לקבוע לה זמן אכילה, כבר כמיב וּבָשַׁר זָבַח פּוֹדַת שָׁלָמִיו וגוי (ויקרא ז, מו): 👚 אַנַי פי שפרע בנאכלים לשני ימים, חור ופרע בנאכלין ליום אחד, שחסא וביחתן על מנת לאכלן בומנן: ביום ההוא יאבל. לא בא ממשבת פסול לא יהא לכס לרצון. דבר אחר לרצויכס, לדעמכס, מכאן לממעסק שפסול בשחיטת קדשים (חולין יג.), ואף על

جَنَٰذِربرا:

(IE) ושמרחם. זו המשנה (מ"ל פרק ע, ג): ועשיחם. זה המעשה:

 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 " . אין עושין לו נס, שכן מנינו בחנניס מישאל ועוריס שלא מסרו ענמן על מנס סנס שנאמר וָבֵן לָא יָדִישַ לֶבֶוַא לֶךְ מַלְבָּא וּגוי (דניאל יכול בימיד, מלמוד לומר במוך בני ישראל, וכשהוא מוסר עלמו ימסור עלמו על מנח למוח, שכל המוסר עלמו על מנח הנס, (22) ולא החללו. לעצור על דְּבָּרִי מְזִידִין. ממשמע שנחמר ולה החללו, מה הלמוד לומר ונקדשהי, מסור עלמך וקדש שמי,

(פּבּ) המוציא אחכם. על מנת כן: אני ה׳. נתמן לשלם שכר:

שנעקרו ממקומס לעלום לרגל ועדיין לא סגיעו לירושליס: (ב) דבר אל בני ישראל וגוי מועדי ה'. עשם מועדום שיסיו ישראל מלומדין בסס, שמעברים אם סשנם על גליום

המקיים את המועדות, מעלין עליו כאלו קיים את השבתות: (E) ששה ימים. מה ענין שבת הלל מועדות, ללמדך שכל המחלל הת המועדות, מעלין עליו כהילו חלל הת השבחות, וכל

(+) אַלְה מועדי ה׳. למעלס מדבר בְּעִבּוּר שְׁנֶס וכחֹן מדבר בקדום סחדם:

الألابات كِينَايُم قَرا يَامَلُقُنُو قُول مَمْرَةٌ لِمَا يَمْرُمُنُهُ בַּחָבֶשׁ חָרְאשׁוֹן בְּאַרְבְּעָה עַשְׂרָ בְּיַרְחָא בַּוֹרְמָאָה בְּאַרְבְּעַה

מַצְּוֹת האַכֶּלוּ: עַג הַפּּצִּיה לַיהְוָה שֶׁבְעַּה יָמִים הָבֵין הַנָּא דְפַּטִירַיָּא בַּרָם יִיָּ اجَبَيَضِة فِينَا الْطَ كُرَبُرَكُ لَا يَجُبَيَ الجِبَيَةِ فِقِرِهِ الْفِهِ جُرْرِاتِهِ

小水 豆塩塩 יְהְיָה לְבֶּם בְּלְ־מְּלֶאכָת עֲבֹדֶה יְהֵי לְכִּוֹן בָּל עֲבִידִת פּוּלְתַּן

កម្មប៉ុះ (៤) לֶבֶשׁ בְּלְ־מְלֵאכָת עֲבֹּדֶה לָאִ י וְמָים בַּיִּוֹם הַשָּׁבִיעִי מִקְרָאַ. أنكُلَدُقُو هُقُل كَيْنَالُ هَجُمُلًا

[١٥] ١٢٠١١ إدر لاح علام المالا المالات

באָהָנע לַבּגוֹבֶכֶם אָּבְ_עַכְּעַוֹּנִי אָנַעַ לַּגִּינְעַ וַנִּבְּאַנָּסְ אָנַעַ גָּמָנִ אֹמֶר אָנִי וָנוֹן לַכְּם וּלַגּּוֹנִים · אָלַנְיִם כַּיִרקְבָּאִי אָלַרְהַאָּרֶץ يَتِد عُرِفَتَ نَشِلَعُرِ لَعُمَلَكُ

ובבן: קְבַׁגִּלְכִים מִמְּשַׁבַע נַמִּּבָּע נִוּפּוּנִי

מְבַּמָא וּוְמָין פַּמִּירָא מֵיכְלוּן:

לא תַעְּבָּרוּן: בּיוֹם הָרְאַשְׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ בְּיוֹמָא קַדְמָאָה מָעָרַע קַּרִישׁ

מבלא וומון בוומא מבולאים וטלברון טובלא לבם וו

פּוּלְעוֹן לָא עַמִּבּעוּן: מהבת לציש כָל עַבְירַת

of servile work. convocation; ye shall do no manner the seventh day is a holy 8 by fire unto the LORD seven days; in

And ye shall bring an offering made

convocation; ye shall do no manner

shall eat unleavened bread.

6 month is the feast of unleavened

dusk, is the LORD'S passover.

fourteenth day of the month at

In the first month, on the

In the first day ye shall have a holy

bread unto the LORD; seven days ye

And on the fifteenth day of the same

of the first-fruits of your harvest thereof, then ye shall bring the sheaf unto you, and shall reap the harvest or come into the land which I give and say unto them: When ye are Speak unto the children of Israel,

And the Lord spoke unto Moses

priest shall wave it. on the morrow after the sabbath the 11 the LORD, to be accepted for you; And he shall wave the sheat before

unto the priest.

of servile work.

- (a) בין הערבים. מטט שעית ולמעלס: פסח לה׳. סקרנת קרנן טטמו פסח:
- כסנים (פרשמא יב, מ), דקמני יכול אף חולו של מועד יסא אמור במלאכם עבודם וכוי: מלאכת עבדה. אפילו מלאכום המשובום לכם עבודה ולורך שיש חםרון כים בבעלה שלהן, כגון דבר האבד, כך הבנמי ממורם שבעה ימים. כל מקוס שנאמר שבעת, שס דבר סוא שבוע של ימיס, שמיינ"א בלע"ו, וכן כל לשון שמונת, ששת, המשת, שלשת: אם זס (מנמום מע.): והקרבחם אשה לה׳. מכל מקוס, אם אין פריס, קבֵּה איליס, ואס אין פריס ואיליס, קבֵה כצעיס: (8) והקרבתם אשה וגר. סס המוספין האמורים בפרשה פנהם, ולמה נאמרו כאן, לומר לך שאין המוספין מעכבין וה

לַבֹּהְוֹא לַכוּן מִבָּעַב וּוָמָא מִבָּא

וובום זנו מומבא פבס וז

חַצְּדַה ְוְתַיְתוֹן יְתֹ עוֹמֶר בֵּיֹשׁ

בּאָלא וֹבִיב לְכוּן וֹטִהַאָבוּן וֹטַ

לַבוּוֹ אַבוּ מַיּהַלְּוּוֹ לַאַּבֹּהֹאַ

מבוק מם לנו ומלאק ושומר

ימַלֵּיל יְיָ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

<u>. ביהניה בְּהַנְאַ:</u>

חַצְּרְכוֹן לְנְת בְּחָנָא:

- (שמומטו, ימ): (10) ראשית קצירכם. שמהא ראשינה לקליר (מנחות עא.): עומר. עשירית האיפה, כך היחה שמה, כמו וַיְמֹדוּ בַּעֹמֶר
- שלם למה לומר שבת ברלשית לי למה יודע ליוהו (שם קו.): (מנחום סב.): לרצוכם. אם חקריבו כמשפע זה יהיה לרלון לכם: ממחרח השבח. ממחרם יום עוב הראשון של פסח, (II) והגיף. כל מנופה מוליך ומביה מעלה ומוריד, מוליך ומביה לעלור רוחות רעות, מעלה ומוריד לעלור עללים רעים

קעקה ליהוָה: עַמְמָע בּבּת שַׁמִּים בּוֹ אָנִינִי מּימִבֹא אַמּר אָלִים בּר אַנִּיִי נגשיהם בוום הגיפבם אָת־

tuu itoéu iil Ltuku uull: جَرَّدِيْ حَهِّمُا هُهُّ حَرِّبَانِ تَرْبَ עשרנים סלת

מְמֶּבְעַיכֶּם: (ס) שׁפֿע מּוּלִם לְגַנִינִיכָּם בֹּלֶלְ הַאֶּלְשָׁכּוּן פֿגָם מָּלָם לְגַנִיכִּוּן עַבָּיגַאַכָּם אָעַ־לַבְבָּן אָּלְתַינֶכָם +1 <u>Q</u>T_<u>Q</u><u>Q</u> تر،ب□ نْزُيْنُو نْݣَاذِ، نْرَلْهُمْ كَهِ نُهْجُدِهِ سُكِّنَاهِ سُكَّةٍ، بَقْيَدِيْدًا كَهُ

نناثار لله: בשנופי מבע שביקות המילות בארמוקא שבע שבוען שלטו %U_4,4,4,L ロガニッグル ('<u>\</u>

מְנְחָה חֲדְשֶׁה לַיהֹוֶה: بموجرد המשנים יום והקרבמם הפנון המשיו יומיו יהקרביו

בכונים ליהוֶה: סַלֶּת מַהְנְּיָנְה חָמֵץ מֵאָפֶּינָה עַּשְּׁרִינִין סִילְמָא יִהְיָנִן חַמִּיעַ ממוְאַבְעוֹלְם שַּׁבּׁוּאַוּו בְּעָם

> <u>להֹלְטֹא פֿבֿם ::</u>: וֹעֹהְבָּבוּוֹ בִּיוֹם אֲבַמוּטַכוּוֹ יִע

> הונא: לנהוא ווספור הקרא בלמות קורקוא ברם יו לאהקקא ドロイグメ بظثلياتين نتدرا **AMLILL**

> לכל מוטלניכון: ער אַיְרוּאַיכון יָת קוּרְבָּנָא שוכלון עד פָרַן יוֹמָא חָדֵין

מונם אושנאוכנו וש מומבא بْرُوَالِ مِنْ عَالِي لِي مَا مِنْ اللَّهِ فِي النَّامِينَا كُرِدَا مُوْمَدِ بَرْمُهُ مُحْهُ

מֹנְטַלֵא שַבַעַּא פֿבַם גָּ: מַּב מְּמְּשְׁבְרָע בַמְּפַּע בַמָּבוֹלָע מַב מִבְּטַב מָבוֹמַטֹּא מָבוּמִנִיא

אַבמוּטֹא שַבשׁוּן צָּבוּגֹּן שַבוּוּ

וְטְאַפּׁגֹן בַּכּוּבִון בַּבַּיָּבָ:

a burnt-offering unto the LORD. without blemish of the first year for 12 sheaf, ye shall offer a he-lamb And in the day when ye wave the

wine, the fourth part of a hin. drink-offering thereof shall be of LORD for a sweet savour; and the offering made by fire unto the 13 fine flour mingled with oil, an De two tenth parts of an ephah of And the meal-offering thereof shall

generations in all your dwellings. is a statute for ever throughout your brought the offering of your God; it this selfsame day, until ye have parched corn, nor fresh ears, until And ye shall eat neither bread, nor

shall there be complete; sheaf of the waving; seven weeks from the day that ye brought the the morrow after the day of rest, And ye shall count unto you from

meal-offering unto the LORD. days; and ye shall present a new seventh week shall ye number fifty even unto the morrow after the

Гокр. leaven, for first-fruits unto the flour, they shall be baked with of an ephah; they shall be of fine two wave-loaves of two tenth parts Ye shall bring out of your dwellings

- (בו) ועשיחם. כבש. חולה לעומר הוא בא:
- (13) ומנחחו. מנחח נקכיו: שני עשרנים. כפולס סיחס: ונסכו יין רביעית החין. אף על פי שמנחמו כפולס, אין
- ימלקו בו מכמי ישראל (קידושין לו.), יש שלמדו מכאן, שהמדש נוהג בחולה לארן, ויש אומרים, לא בא אלא ללמד שלא נלמוד (+1) וקלי. קמח עשוי מכרמל רך שמיינשין אוחו נחנור: וכרמל. קן קליוח שקורין גרניילי"ש: בכל משבחיכם. נקכיו כפולים (מנמות פע:):
- (15) ממחרת השבת. ממקרם יוס עוב (מנקום קס:): חמימות חהיינה. מלמד שמקקיל ומונס מבערב, שלס לל כן על סחדש אלא לאחר ירושה וישיבה משכבשו וחלקו:
- שהובאה מן החדש, ואם חאמר הרי קרבה מנחח העומר, אינה כשאר כל המנחוח שהיא באה מן השעורים: פשומו עד ממחרם סשבה סשביעיה שסול יוס המשים הספרו, ומקרל מקורם סול: מנחה חדשה. סיל המנחה הרלשונה . ארבעיס ומשעס יוס: - חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה לה׳. ביוס סממשיס מקריבוס. ואומר אני זסו מדרשו, אבל (16) השבת השביעת. כמכגומו לְּנִיעַמָּסׁ לְנִיעַמָּס: עד ממחרת השבת השביעת תספרו. ולס עד גכלל, וסן מינן ממימות (שם פו.):

- (עו) ממושבותיכם. ולא ממולה לארך (מנמות פג:): לחם תנופה. למס מרומה המורה לש הגוה, וזו היא המנחה המדשה האמורה למעלה: בכורים. ראשונה לכל המנחות, אף למנחת קנאות הצאה מן השעורים לא מקרצ מן החדש קודם לשמי הלחם (שם פד:):
- (11) על הלחם. בגלל הלחם, מוצה ללחם: ומנחחם ונסביהם. כמשפע מנחה ונסבים המפורשים בכל בהמה בפרשת נפכים, ג' עשרונים לפר, וצ' עשרונים להיל, ועשרון לכצש, זו היה המנחה. והנסבים, חלי ההין לפר, ושלישית ההין להיל, ועשרון לכצש, זו היה המנחה. והנסבים, חלי ההין לפר, ושלישית ההין להיל,
- ורביעית ההין לכבש (במדבר מו, ד־ז מ־י):

 (19) ועשיחם שעיר עזים. יכול ז' כבשים והשעיר האמורים כאן הם ז' הכבשים והשעיר האמורים בחומש הפקודים, כשאחם מגיע אלל פרים ואילים אינן הם, אמור מעתה אלו לעלמן ואלו לעלמן, אלו קרבו בגלל הלחם ואלו למושפין (מ"כ פרק יג, ו מנחות מה:):
- (20) והגיף הכהן אותם הנופה. מלמד שמעונין מנופס ממייס (מנמות פב.), יכול כולם, מלמוד לומר על שני כבשים:
- קדש יהיו. לפי ששלמי ימיד קדשיס קליס, סווקק לומר בשלמי לבור שסס קדשי קדשיס:

 (SS) ובקצרכם. מזרושנס, לעבור עליסס בשני למיין. ממר רבי מבדימי ברבי יוסף, מסרמס סכמוב לימנס בממלע סרגליס,
 פמח ועלרם מכאן, וראש סשנס ויוס סכפוריס וחג מכאן, ללמדך שכל סנומן לקע שכחס ופאס לעני כראוי, מעלין עליו כאילו
 בנס בים סמקדשוסקריב קרבנומיו במוכו: חעזב. סנח לפניסס, וסס ילקעוואין לך למייע לאחד מסס: אני ה' אל היכם.
 נאמן לשלט שכר:

X₩ ביק־ניקֿק לַיהוֶה: עלה ליהוה ימוחמם ונספיהם حُلِ خَكْدِ هُلَادِ لَهُ ذِٰتِ مِنْ أَنْ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ 81 כְּבְשָׁים הְמִימִם בְּנֵי שְׁנָה וּפַּר

לְנֶבַׁע שְּׁלְמֶׁים: خْلَاهُمُ لا نِمُلْدُ خُدُمُنِهِ خُلْدُ مُلُك خُلَاهُمُ لا نُحْدِيا لا هُذِيا خُلْدُ مُلْلا

حربيد حخير: מַּלְ שְׁנֵי ְ בְּבְשִׁים קָנֵישׁ יהְיִי מְּבִין אִפְּרִין מִּיִּדְשְׁאִי יְהִין מֵּדָם تتخذرت فينظب ذخير نبثت بجددته لانملا كثم المراب וְתַּנְּוֹשׁ תַכְּתַוֹּ ו אִטְּׁם מַּלְ כֵּטָם וִירִים כְּתַּנָא יָחָהוֹן עַּלְ לַחָּמָא

خبابت،٥٥: שׁמּלִם בַּלַע_מִוּאָבִנִיכֵם מְלֵאְכֵּע הַבְּנֵע לָאִ עַהְּהָּ הְבִּנִע פּּוּלְעַוֹ לָאִ עַהְּבָּעוּוּ דב מְּלֵבֶׁא ְלֵבְאַהְ וֹבְיֹנִנִי לְכְּם כֹּלְ מָתְּבָת מַצִּיִּהְ וֹבִי לְכִוּן כִּלְ יקראָה בְּעָּבֶׁים בַּעָּבֶׁים בַּעָּב בַּהָר יוּהְעָב בַּבַר וּוֹמָא הָבֵין

וְלַגֵּרְ תַּעֲנְׁב אָּהָם אָנֵי יְהְנָה ්දීඵබ ඵක්.ಓĿ ද්ෳ ප්දුමීබ දීබ්ෑ. וְבְּלֵּגְבֶׁם אָנַרַלָּגָּוֹר אַּבְגָּכֶם

ααναν נִיְדַבֶּר יְהֹוְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

שׁבוּהֹע מִלוֹבֹא ַלוֹבְה: יְהְיֵה לְבֶםׁ שַׁבְּּהֹוֹן זְבְרְוֹן יְםֵי לְבֹוֹן נָיָםְאִ דּוּכְּרֵן יַבְּּבָא הְרְנְּמְה מַלְרֵאַ־לְּדְשׁ: מְבְרָאַ: 🚣 בַּוֹהֶטׁ הַשְּׁבִיעִּי בְּאָחֲד לַחֹהֻטׁ בְּיַרְחָא שְׁבִיעָאָה בְּחַד לְיַרְחָא لَـ قَدُر مُحْرَدُ الْمُلْكُمُ حُهُمُ لِ مَجْرَحِ مَهُ فَدُا الْمُلْكُمُ خُرُمُامًا

أنظرخشه هُهُد حَيدِيْد: (٥) י בּלַ עְּבֶּלְאָבֶע הַּדְבַבְע לַאָ עַהַּהָּוּ בֹּלְ הַּדִינִע פּוּלְעוֹ לָאִ עַהִּבָּעוּן

בולגיא שבום ול: أذفقيبيا طيئةا ليفنكفد נעון הֹלִטֹא פֿבֹם נֹוֹ וּמֹנֹטַטַעוּן בר מובי עד וְדְּבָרִין מָבִין אַמּבון הַּלְמִון בּדוּ הָּדָא וֹעוָר لْنَكُلَدُنُّا مَمْ لِنَجْيُنُا مَاكُمُنَا يَنْكُلُدِنِا مَمْ مِنْظُهُ مَحْمُهُ

לְנְבְסָׁנִ לִנְרְשָׁנָא: מְּמִּגְרַ מִּנִּנִם אַבוֹר וְנַמַמְּבֵּרון צִּפָּגֶר בַּר מִנוּן נוֹר

!¦ לֻבְּׁבַּׁלָּאִ:

לום הלם לכל מושלהכול

خئت،ديا:

ילְיּיִנִי שֹׁמֻּׁבּוָל זֹטַׁבוָן אָּנֹא וֹזֹ בטֹּלֵבְבַ לֵא טַׁלַפֿוּס לָתֹּנִיּוּ בּאַבֹּהֹכוָן לַא טַהָּגהָּג פֿטֹא

the LORD your God. the poor, and for the stranger: I am harvest; thou shalt leave them for shalt thou gather the gleaning of thy reap the corner of thy field, neither your land, thou shalt not wholly And when ye reap the harvest of

throughout your generations.

statute for ever in all your dwellings

do no manner of servile work; it is a holy convocation unto you; ye shall

And ye shall make proclamation on

the selfsame day; there shall be a

holy to the Lord for the priest.

with the two lambs; they shall be wave-offering before the LORD,

the bread of the first-fruits for a

the first year for a sacrifice of

sin-offering, and two he-lambs of

And ye shall offer one he-goat for a

made by fire, of a sweet savour unto

burnt-offering unto the Lord, with

drink-offerings, even an offering

their meal-offering, and their

and two rams; they shall be a

first year, and one young bullock, seven lambs without blemish of the

And ye shall present with the bread

peace-offerings.

the LORD.

And the priest shall wave them with

:Saiyss And the Lord spoke unto Moses,

a holy convocation. proclaimed with the blast of horns, solemn rest unto you, a memorial first day of the month, shall be a saying: In the seventh month, in the Speak unto the children of Israel,

made by fire unto the LORD. work; and ye shall bring an offering Ye shall do no manner of servile

(24) זכרון חרועה. זכרון פסוקי זכרונים ופסוקי שופרום (כ"ס לב.), לזכור לכס עקידם ילמק שקרב מחמיו מיל:

וטלברון טובלוא לבם :::

%<!!\C\!

And the Lord spoke unto Moses,

الأبابا: لنظرخق לְבַשׁ יִהְיָה לְכָּם וְעִּנִימָם אָתַ אַ הַנְּה יָוֹם הַכְּפַּרֵים הוֹא מְקְרָא־ خُبَ چَوْضُار كِالْهِكُ لَاضِجِيفِ

יהעעון יה נפשהכין יהקרבין בוא מהבת פציש יהי לכון האביעאה קבין יומא דכפוריא ĊĹΟ はらな しゃ

an offering made by fire unto the afflict your souls; and ye shall bring convocation unto you, and ye shall atonement; there shall be a holy seventh month is the day of Howbeit on the tenth day of this

ڲڔؾڔڟۦ ענא לְכַפָּר עַּלִיכֶם לְפָּנֵי יְהְנָה הִיּא לְכַפָּרָא עַּלִיכוֹן בַּוָה יִי SS הַיַּוֹם הַנָּגָה כֵּי יָוֹם כַפַּרִים 'וֹמָא הָבֵרוֹ צֵבֶּי יִנְמָא דְּכָפּוּרַיָּאִ וֹכַלַ הַלְאַכַּׁעַ לַאָ עַזְּמָהָ בַּמֹּגָם

\$\$ئا⊂با: וכֿל מַבוּדא לַא תַעָּבָרוּן בָּכָרַן

you before the LORD your God. atonement, to make atonement for 28 in that same day; for it is a day of And ye shall do no manner of work

בועקקיי: בְּעֶצֶם הַיִּנִם הַזָּגָה וָנְכְּרְתָּה ⁶² כּֿג כַּלְקַבְעַנָּפָּמָתְ אֵּמֶּבֶּר לְאָבַעַמְנְּעִ

יוֹמָא בְּבֵרוֹן וְיִמְּטֵּיצֵי מַעַּמֵיה: אָבׁוּ כַּלְ אָלָהְ צַּלָא וֹטַׁמַּנִּוּ בַּבַבוֹן shall be cut off from his people.

29 not be afflicted in that same day, he

For whatsoever soul it be that shall

نظير لالإلان \$u_i;قُمُ ĽĽLX لْخُرِيَّةُ هُمُ لِيَّمُ لِيَّمُ لِيَّالِمُ لِيَالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيَالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيْلِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيلِّمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيلِّمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيلِيلِي لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِيَّالِمُ لِمِيلِّ لِمِنْ لِيَلِيلِي لِمِنْ لِمُنْظِيلًا لِمِنْ لِمُنْ لِمِنْ لِمُنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمُنْ لِمِنْ لِمُلْكِمِيلًا لِمِنْ ل

אָלָהָא בַבוּאַ מִּנִּוּ הַמֶּנִבּי: לכון וומא ביון ואוביד ית וכל אָנְה בְּינְקְבֵיר כָּלְ הַבִּירָא

from among his people. same day, that soul will I destroy 30 doeth any manner of work in that And whatsoever soul it be that

ממבטיבם: שׁפֿע מִגִּלְם לְגַנִנִיכְּם בֹּלִץ פֿנִם מֹלֶם לְגַנִיכִוּן בֹּכִץ

מוְשַׁבְּנֵיכוּן: עֹהֹהָוּ כֹּלְ הֹבֹינִא לָא עֹהֹבֹּנוּוּ

generations in all your dwellings. 3 statute for ever throughout your Ye shall do no manner of work; it is

מְבַעַבְרָבוּ (פּ) בְּמָנִר מִמְּנֵבׁ מַּגַ מְּנֵר שַׁמְּבְּטִוּ בְּנַמְמֵא מָנַנְמָהָא מָּגַ נַמְהָא אָר נַפְשׁהַנְכֶּם בְּחִשְׁעְהַ לַחֹהֶשׁ יְת נַפְשְׁהַכֹּוֹ בְּחִשְׁעָא לְיַרְחָא שַּבְּׁט שַּבְּטִא בוּא לְכְּם וֹמִנִּינִם שַבְּא שַּבְּטָא בוּא לְכִוּן יִנְשִׁנִּוּן

שניחון גישכון:

ye keep your sabbath. at even, from even unto even, shall souls; in the ninth day of the month solemn rest, and ye shall afflict your It shall be unto you a sabbath of

ממי ניְדַבֶּר יְהֹוְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יּמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶה לְמֵימַר:

And the LORD spoke unto Moses,

- (25) והקרבתם אשה. המוקפים הלמורים נמומש הפקודים:
- (קב) אך. כל הלין ורקין שבתורה מיעומין, מכפר הוה לשבים והינו מכפר לשהינם שבים (שבועות יג.):
- 9571: (30) והאבדתי. לפי שסוא אומר כרת בכל מקוס ואיני יודע מס סוא, כשסוא אומר וסאבדתי, למד על סכרת שאינו אלא
- (1E) כל מלאכה הרי. לעזר עליו זלחיין סרזס, או לסוסיר על מלאכח לילס כמלאכח יוס (יומא פא.):

שְׁבְעָת יָמֶים לַיהֹוֶה: řř□ يَقُد جُرِفَرْ، نَشِدُجُر رَجُرُد مَرْنِ مُو فَرْرَ مُو فَرْرَ نَشِدُجُر ذِلْمَامَد

מבלא וומון בוב ון: הסכנת שביעאה הבין הגא דמשליא ַ לַחָבַשׁ בַּחֲמִישָּׁהָ עַשְּׂרָא יוֹמָא לְיַרְחָא

tabernacles for seven days unto the seventh month is the feast of 34 saying: On the fifteenth day of this Speak unto the children of Israel,

בְּלְ מְלֵאכִת עֲבִּדְרָה לָאִ תַעֲשָׁנִיּ

לא מולידת פולחן לא לומא לומאר מערע להיש

of servile work. convocation; ye shall do no manner On the first day shall be a holy

מְלֵאכִי הַבְּבִי לָאִ עַהַּהְּנִּי אַשָּׁה לִיהוָה עַצָּנֶה הָוֹא כְּל־ ظيّم نبيْد خچه بمجردچه אַ לִיהֹוְהַ בַּיִּנֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרָאַ הְבֹּלֵּע נְטָנִם עַלֵּבְנִי אָהָּעַ

בולם גו בוומא שמולאני מהבת מבלא וימון טַבובון בוובלא

assembly; ye shall do no manner of the LORD; it is a day of solemn bring an offering made by fire unto convocation unto you; and ye shall eighth day shall be a holy made by fire unto the LORD; on the Seven days ye shall bring an offering

אַשֶּׁר לַיהוָה עַלְּה וּמִנְחָה זֶבַּח אָטָם מֹלֵבֶאָּג עַבָּהְ לָנַלֹּנְיִד אַבְּע מִוּהְבֵּי, יְעִינְּע אַהְּבַעַיִּלְנִאִּנִי אָבָּנִן מִוּהְבִּיִּאִ בַּנִי בַּעַּהְּבָּתוּ

meal-offering, a sacrifice, and Lord, a burnt-offering, and a offering made by fire unto the 37 to be holy convocations, to bring an the LORD, which ye shall proclaim These are the appointed seasons of servile work.

וּנְסְבֶּים דְּבַר־יָוֹם בְּיוֹמָוֹ:

نزونخيا فنلأه يبه خيرةيك: וֹטִׁעוּן מֹהֹבֹה פֿבּיִה לְפֿבֹבֹא

drink-offerings, each on its own day;

لِمُشِد بَاشِرُهُ كِيدَالِنَا: ַנֹגַבׁיכֶם יִמְלַבַּגַ לָּלַ_נֹגַלָּנוּכָ*ָ*ם ₈₅ מַטַּלְוָטֵוֶכֶם מקקר שַבְּתָּת יְהוָוָה ימקבַר בִּר

יבר מכל וגבהכון דהתתוו

unto the LORD. freewill-offerings, which ye give your vows, and beside all your and beside your gifts, and beside all

Deside the sabbaths of the LORD,

מבּטון ובּוֹם בּמִמֹנוֹ מּבּטוֹ!: מלמנו למום בונם בנאמון 中海 بالالألث אָני_עונע בוענע אַּהְ בַּחַמִשְּׁהֹ עַשְּׁר יוֹם לַחְדֵשׁ בָּרֵם בַּחַמִישְׁהָ עַשְּׂרָא יוֹמָא

בְּיוֹמָא אַבְיִמְאָר נְיָהָא יּבְיוֹמָא וָט טַנֹּא צַבְרם וֹוֹ מִּבְלָּא וְנָטִוּן וו מֹלַלִטֹא בֹאֹבֹמֹא שוֹנוֹנוּנוֹ לנובוא הבוהאנו במכנהכון

shall be a solemn rest. solemn rest, and on the eighth day seven days; on the first day shall be a shall keep the feast of the LORD gathered in the fruits of the land, ye seventh month, when ye have

Howbeit on the fifteenth day of the

- (35) עצרת הוא. עלרמי אמכס אללי, כמלך שזימן את בניו לסעודה לכך וכך ימים, כיון שהגיע זמנן להפער אמר, בני, (פצ) מקרא קדש. [פיוס"כ] קדשסו פכסום נקיס ופחפלס, ופשאר ימיס טופיס, במאכל ופמשמס ופכסום נקיס ופחפלס:
- (פ) עלה ומנחה. מנחת נסכים הקריבה עם העולה (מנחות מד:): דבר יום ביומו. חוק הקלוב בחומש הפקודים: לא מעשוס יש מסרון כים בדבר: - לא חעשו. יכול אף מולו של מועד יסא אסור במלאכת עבודס, מלמוד לומר, סיא: בנקשס מכס עכנו עמי עוד יוס אחד, קשס עלי פרידחכס: כל מלאכח עבדה. אפילו מלאכס שסיא ענודס לכס, שאס
- (95) אך בחמשה עשר יום תחגו. קרצן שלמיס למגיגס, יכול מדמס את סשבת, מלמוד לומר, אך, סואיל ויש לס משלומין דבר יום ביומו. הא אם עבר יומו בעל קרבנו:

שְּבְעָּת יָמֶים: וּשְׁמִּוֹשְׁם לְפְּנֵי יְהַוְּׁנִי אֶלְתַיכֶם בֻּרָם יִי אֶלְתַבוּוֹ שִּבְּעָא יוֹמִיוֹ: וֹתֹּבׁר<u>ּי</u>בֹלְעַב → פִּרִי מֵּץ הַדְּרֹ כַפָּׁת הְעָבְיִם الإحماش خها جينا بالهقار

تثتفيا نقكضا يذتح نضنيبا قدتد هدڅژه هفدبددا جبخدا נְתְּסְבוּן לְכוֹן בְּיוֹמָא אַ דַּמְאָה

the LORD your God seven days. brook, and ye shall rejoice before of thick trees, and willows of the branches of palm-trees, and boughs day the fruit of goodly trees, And ye shall take you on the first

הַּהְגוּ אָהָו: ¿۲<u>۲۳٬</u>۵۳ וְחַגְּעָם אָעוַ חַגַּ לַיִרוָֹר שָׁבְעָּת

تناتلانا زترك: לַבוּיכוֹן בְּיַרְחָא שְׁבִיעָּאָה מוּלַם מִבֹּמֹא וומון בּמִשֹּא לוֹם מֹלִם נמיםגון ימיה סנא קדם יי

month. ye shall keep it in the seventh statute for ever in your generations; LORD seven days in the year; it is a And ye shall keep it a feast unto the

42 all that are home-born in Israel shall

Ye shall dwell in booths seven days;

تُعْنَدُن خَنْمُدُةِح يَمُدُهُ خَوْدُن: ** בּסַבְּׁע שַׁמֻּבוֹ מִבְּגַּע וֹמִים בַּלַ_

בַּמְמַלַיָּא: פֿל זֹאִיבָא בּוֹמְבָאָן וֹשִׁבוּוּ בּמְטַלַּיָא הַהְּבוּן שָׁבְעָא וֹמִין them out of the land of Egypt: I am dwell in booths, when I brought that I made the children of Israel to that your generations may know

dwell in booths;

מגלנים אַני יְהוָה אֶלהוּכֶם: וּהְבֹּצְּלְ בַּבוּגִּיצִי אִנִּטִם מִצְּבֹּוֹ בּיֹּלְיוֹת הושבהוי %U_E.. לַלָּמֹּלְ יוֹבְמֹנ בְנִיכֶם כֹּנ

پېڅاترېا: מֹאֹבֹמֹא בַמֹּגִבוֹם אָנֹא בני ישְׁרָאֵל בְּאַפְּלִינִי יָהְרָאֵל בֹּמֹמֹלַט מֹלֹנ אָנִטֹּיבִיט נֹט לבוק בובמון בבוכון אבו the LORD your God.

لان لَعَظِيفِولَا كِتُورُ نَشِلُعُجِ:

seasons of the LORD. children of Israel the appointed And Moses declared unto the

ניְדַבֶּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמָר: שביתי

וּמַבֶּיל וְיָ מָם מָמֶּע לְמֵימָר:

:Suives ΛIXX And the Lord spoke unto Moses,

שָׁמֵן זַנִת זְּדְ בְּתָּיִת לַמְּאֵּיִר مِّد هُن خَدْد نَشِدُهُمْ أَنْكُلِهُ هُمْ لَهُ هُمِّ لَا خَدْد نَشِدُهُمْ أَنْفُدِهَا

לְנַהְּלָנֵי זֶרְ טְּמֶירִי:

לַאַנֹבוֹבא לַאַבְלַלֵא דוָגֹוּנֹגא לְבְ מְשָׁח זִימָא דְּבְיָא כָּמִישָׂא

lamp to burn continually. oil beaten for the light, to cause a 2 that they bring unto thee pure olive 'Command the children of Israel,

חמררים. מסר וי"ו, למד שלינה אלא אחת (שם לב.): ועוך עיץ עבח. שענפיו קלועים כעבותות וכתבלים, וזהו הדם, (0+) פרי עין הדר. עין, שמעס ענוופריו שוס (מוכס לס.): הדר. הַדְּר גַּמִּילנו משנס לשנס, ווסו מתרוג (שס): כפה יסא מביאן כל שבעה, מלמוד לומר וחגומס אומו, יוס אחד במשמע, ולא יוחר, ולמה נאמר שבעה, לחשלומין (חגיגה ע.): שבור, פעמים שסים בא באמלע סקיץ או המורף: - וחדור. שלמי מגיגה: - שבעח ימים. אם לא הביה בוה יביה בוה, יכול כל שבעס: - באספכם אח חבואח הארץ. שיסא מדש שביעי זה בא נומן אפיפה, מכאן שנלפוו לְעַבַּר אָם השנים שאם אין

(E+) בי בסבות הושבתי. ענני כבוד (קוכה יה:): (2+) האזרח. וס לורמ: בישראל. לרצומ לת סגריס (שס כת: מ"כ פרק יו, מ): העשוי כמין קליעה (שם לב:):

ין, וסן מפורשים במנסוס (פו.) ובמ"כ (פרשמא יג, א): - חבויד. מלילה ללילה, כמו עולם סמיד (במדבר כח ו), שאינה אלא - המנורה, וכן משמע ואמה סופך ללוום אם בני ישראל על כך: - שמן זיה זך. שלשה שמנים יולאים מן הזים, הראשון קרוי (ב) צו אח בני ישראל. זו פרשה מלום הנרוח, ופרשה ואחם הלום לה נאמרם הלה על קדר מלהכה המשכן, לפרש לורך

ַהַנְּרִוֹתְ לְפְּנֵי יְהְנְוֹה מְּמִיר: (פּ) עַל הַמְּנֹרֶה הַמְּהֹרֶה יַעֲּרֶף אֶת־ עַקר עילָם לְדִרְהַינֶם: ל מועָר יַעַרֹּדְ אֹתֹו אַהַרֹּן מִעָּהֶר מחוץ קפְרֹבֶת הָעֵּהֶת בְּצִּהֶל

עד בַּקר לְפָּנֵי יָהֹנָה הָמִיר

پېت تېزند نېډر پېدازده دېږيد

لْجُكَانُكُ وَكُنَّ لَهُ فَانُكُ هُنِّكَ هُنَّاتًا

בְּמַמֶּבוּ וַמְנְאַ נַסְבַּר יָמֵיה

!! שבורא לום מלם לְבוניכוּן: אַנוֹרן מִנְמָׁמֵא מַר צַּפָּּנָא צַנִים מבּבא לפַרוּכִּמָא דְּסָהַדוּנִא He shall order the lamps upon the

throughout your generations. shall be a statute for ever before the LORD continually; it order it from evening to morning the tent of meeting, shall Aaron Without the veil of the testimony, in

בוְגֹוֹגֹא בוֹבם גֹוֹ טַבוּנֹא: מֹלְ עִוֹנְרְתָא דָּכִיתָא יַסְבַּר יָת

<u>Π</u>Γ'8: ממבענו שבי בונא ינוגשא שׁבְּעַשׁ מֹמִבוּ עִבְּוֹלֵא מֹמִבוּ עַבְּוֹל וְתְסָב סוּלְתַּא וְתֵּיפֵּי יַתַה

ַ מַּמְ עַפּּלַבְיָב מָלְ עַמְּלְעָן מִית סְדָּרָא עַלְ פָּתוּרָא דָּרָיָא ישה ישה שביון שביהון וֹמִּמִיםׁ אִנִים מִמֹנִם מֹהֹבֹכוִני

Ċ₩ĻĊĽ% ⊒أت

שבובא מו לנו והבאק לום

٢٨٣١١ LYCLLI

fire, a perpetual due.' the offerings of the LORD made by place; for it is most holy unto him of 9 sons; and they shall eat it in a holy And it shall be for Aaron and his

it is from the children of Israel, an

order before the LORD continually;

Every sabbath day he shall set it in

made by fire unto the LORD.

may be to the bread for a

table before the LORD.

continually.

memorial-part, even an offering

frankincense with each row, that it And thou shalt put pure

rows, six in a row, upon the pure

And thou shalt set them in two

parts of an ephah shall be in one

5 bake twelve cakes thereof: two tenth

And thou shalt take fine flour, and

pure candlestick before the LORD

everlasting covenant.

וסן כדאי אף ללילי מקופת מבת, ומדה זו הוקבעה להם (מנתות פע.): אהרן מערב עד בוקר. יערון אומו, עריכה הראייה למדת כל הלילה (מ"כ שם יא), ושיערו מכמים, מלי לוג לכל נר ונר, לכל באי עולס, שסשכינס שורס בישראל, שנומן בס שמן כמדם הברומיס, וממנס סיס ממחיל, ובס סיס מקייס: ייערוך אחר (3) לפרכת העדת. שלפני סאכון, שסוא קרוי עדות. ורצומינו דרשו (שצמ כצ. מ"כ שס ע), על נר מערצי, שסוא עדות

מפולבניא בון פום מלם:

הוא לו מאשר יהנה הקר אבי לגש קודשיו הוא ליה

(6) שש המערכת. שם מלום סמערכס סלמם: השלחן השהר. של וסג עסור. דגר למר על עסרו של שלמן, של יסיו (+) המנורה השהרה. שסיא וסג מסור. דבר אחר על מסרס של מנורס, שממסרס ומדשנס תחלס מן סאפר:

(ד) ונחח על חמערכח. על כל מממ משמי סמערכות, סיו שני צויכי לבונס, מל מן מן לכל ממם: וחיחה. סלבונס סומם: הסניפין מגביהין את הלחם מעל גבי השלחן (מ"כ פרק יח, ד):

ידס סוא נוכר למעלם כקומן, שסוא אוכרם למנחם: ללחם לאיכרה. שמין מן סלמס לגביס כליס, מלמ סלבינס נקטרם כשמסלקין מומו בכל שבם ושבם, וסימ לוכרון ללמס, שעל

ئتئنت خَمَتَالًا يَخْجُرُه رَهُجُكُاتِهِ يَقْتُهُ

בּנוֹנוֹמִבְאָץ בּנוני מִנִלְם:

בְּיוֹם הַשַּׁבְּת בִּיִוֹם

بي بابات خوير بيانا:

הַהַלָּר הָאָהָת:

זער קפני יהוָה קמִיד מאָת

וְחָיְתָּה לַלֶּחֶם לְאַוְכָּרֶה אִשֶּה

מיוס ליוס:

עוֹקְם: (ס)

ځ،۲۲۲:

עוֹאָבְאַלְיִנוּ וֹאִיאָ עוֹיִאָּבֹאָי: בְּנֵלְ וִשְּׁבְאֵלְ וַוּנְצִלְ בְּמָּחֲנְיִר בָּן יי וְהוּאַ בָּן־אָישׁ מִצְּיִר בְּתִּיּ #_%#_ نظِلظِير になが

אָלַ־מִאָּתְ וְאָם אָמֶּוֹ שָּׁלְמָית בַּתַּ יי אָת־הַשָּׁם וּיָקַלֶּל וּיָבָיאוּ אָתִוּ ַנְנְּמֶב בּּוֹ<u>ן הַאִּמְּ</u>נִי הַנְּמִּבְׁנֵע וּפָּבֵּוּשִׁ בַּר אִטְּהָא בַת וִמְּבָּאֵל

עַל־פָּי יְהֹוֶה: (פּ) THE THE TEMPTE TO THE TEMPTE

דּבְרֵי לְעַמָּה־דֶן:

נּוּ וֹנְדַבֶּר יְתְנְוֹר אֶלַרמֹשֶׁה לֵאִמְר:

הוצא אָת־הַמְקַלַבֶּל אָל־מָחוּץ אַפַּיק יָה דְאַרְנֵּיִי לְמָבָּרָא

אָנוֹוְ בַּלְ_הָמָדְה: אָּט יִבִיהַנְוֹם מַּלְ בְאָמֻׁנְ וֹבִילְמִׁנִּ זִיְמָתְמִּנִינִי יִבִּינִוֹן מַּלְ בִימִּיִּנִ ÷¹ לְמַּחֲנְּׁה וְסְמְּבֵּוּ בְּלִי־הַשְּׁמְצִּיִם לְמַשְּׁרִיהָא

אָהְה אָנְהְ בּירוְקְבַלְּלְ אָלְבְיוּוּ וֹלְהָאִא לְמִנִמְר יִּבְּר יִּבְר אָבוֹ זְרַנִּינִ ^{\$1} וֹאָבְ_פֹּנָג וֹמִּבְאֵבְ שַׁבַּבַּׁב בְאַמְב וֹמִם פֹּנָג וֹמִּבָּאִבְ שַׂמַבְּיִבְ

> בר ישְׂרָאָל: בּר אִטְּהָא בַת יִשְׂרָאֵל וְגִּיבְרָא וֹמְבֹאָב וֹאִטַוֹּגוּאוּ בֹּמַמָּבוניא וַבוּאַ פֿר עַּבר מִצְּרַאַ, פֿעָן פֿנּי ונפל בר אָטִנא בַנו וַמְּבַאָּל

> בת דברי לשקטא דדן: קְנְת מֹשֶׁה וְשׁוֹם אָמֵיה שָׁלוֹמִית נון מְּמֹא וֹאֹבוֹנון וֹאִנוֹנאוּ וֹנוֹנוֹ

מומבא בונ: היתפרש להון על גזירת וֹאַסְׁבוּנִי בַּבוֹנִי מַמָּבֹא מַב

ימַלֵּיל וְיָ עִם מִשָּׁה לְמֵימַר:

נירגמון ימיה כָל כָנשָׁהָא:

<u> פֿבֿר אָלְהַיה וִיקַבִּיל חוֹבֵיה:</u>

Israel strove together in the camp. Israelitish woman and a man of children of Israel; and the son of the Egyptian, went out among the woman, whose father was an And the son of an Israelitish

of the tribe of Dan. Shelomith, the daughter of Dibri, Moses. And his mother's name was cursed; and they brought him unto woman blasphemed the Name, and And the son of the Israelitish

mouth of the LORD. anight be declared unto them at the And they put him in ward, that it

And the LORD spoke unto Moses,

stone him. head, and let all the congregation heard him lay their hands upon his without the camp; and let all that Bring forth him that hath cursed

bear his sin. Whosoever curseth his God shall 15 children of Israel, saying: And thou shalt speak unto the

- (10) ויצא בן אשה ישראליה. מסיכן ילא, רבי לוי אומר מעולמו ילא, רבי ברכיס אומר מפרשס שלמעלס ילא, לגלג ואמר, (9) והרחה. המנחה הואח, שכל דבר הבא מן החבואה, בכלל מנחה היא: - ואכלהו. מוחב על הלחה, שרוא לצון וכר:
- סוא סמלרי שסרגו משס: בחוך בני ישראל. מלמד שנמגייר: וינצו במחנה. על עסקי סממנס: ואיש הישראלי. לו אָישׁ שַל דְּגְלוֹ בְּמֹלִם לְבֵּיִת מֲבֹקָם (במדבר ב, צ) כחיב, וכנם לביח דינו של משה וילה מחוייב עמד וגדף: 🗀 אִישׁ מצרי. יד, א), מבים דינו של משה יצא מחוייב, בא ליטע אהלו בחוך מחנה דן, אמכו לו מה טיבך לכאן, אמר להה מבני דן אני, אמרו ביום סשבת יערכנו, דרך סמלך לאכול פת חמס בכל יום שמא פת לוננת של חשעס ימים, בתמים. ומתניתא אמרס (מ"כ פרשתא
- למטה דן. מגיד שהרשע גורם גנפי לו, גנפי לפביו, גנפי לשבטו, כיולפ בו פהליפב בן פֿסיסמך למטה דן (שמום לפ, ו), שבח עלך, שלס עליכון, מפטפטה בדברים, שואלה בשלום סכל: בה דברי. דברניה סיהה, מדברה עם כל אדם לפיכך קלקלה: בה דברי. שנמן של ישראל שפרקמה הכמוג לוו לומר, שהיא לבדה הימה וונה: שלמיה. דַּ<u>הַו</u>ת פעפעה שלם עלך, שלם (II) ויקב. כמכגומו, ופְּבֵישׁ שנקנ שס המיוחד וגדף (מנהדרין נו.), והוח שס המפורש ששמע מסייי: ושם אמו שלומיה זה שכנגדו שמיחה בו מִשַּע הֹהלו:
- שנחמר מְחַלְּלֶיהָ מוֹח יוּמֶח (שמוח שם יד), חֿבל לחֿ פורש להס בחייוו מיחה, לכך נחמר פִי לֹחׁ פֹרַשׁ מַה יַעָשָׁה לוֹ (במדבר מו, לד), (21) וינחחו. לבדו, ולא הנימו מקושש עמו, ששניהם היו בפרק אחד, ויודעים היו שהמקושש במימה, (מנהדרין עה:) לו שבת לאביו שבת לשבמו:
- (14) השמעים. אלו סעדים: כל. לסביא את סדיינים: את ידיהם. אומרים לו דמך בראשך, ואין אנו נענשים אבל במקלל הוא אומר, לפרוש להם, שלא היו יודעים אם חייב מימה אם לאו:
- במיממך, שממס גרממ לך: בל העדה. במעמד כל סעדס (מ"כ פרק ימ, ג), מכאן, ששלומו של אדס כמומו:

בְּאָוְרָח בְּנְקְבוּ־שָם יוּמֶת: יְרְגָּמוּ בַּוֹ בָּלְ הַבָּלְ הַמָּבְרָת

בְּפַּבְשְׁנִינִי שְּׁמָא יִהְקְשׁהַיִּי כֿע כֿוֹמִשֹא נּיוָבֹא כֿוֹגּיבֹא בַּנֶּר, יִיהְקְמִינִלְ מִרְנָּם יִרְנְמִנּוֹ בִּיה וְנְקָב שֵׁם יְהְוֹה עַנְיה יוּמְיה רָגִּים וְדִיפְּרִישׁ שִׁמָא דִּין אִחְקְשָּלְא

he blasphemeth the Name, shall be stranger, as the home-born, when certainly stone him; as well the to death; all the congregation shall of the Lord, he shall surely be put And he that blasphemeth the name

ದ್ಯು ಚಿರ್ದೇ בּ וֹאֲנְהָ כֵּּנְ נַבְּׁעְ בַּלְרָבְוֹבֵּהְ אַבְּׁנִם וּלְּבָרִ אָבִי נַפְׁהָּנֶלְ כַּלְ נַבְּׁהָא

يَجُنُ مِرَامَ يَجُنُ $_{81}$ ragn gav paga $_{1}$ $_{2}$

⁶¹ וֹאֵיִם בּירִיתַּן מִים בַּעַּמְיוֹלָוּ וּנְּבָר אָרֵי יִמֵּין מִימָא בַּחַבָּרִיהַ

בּאָנֹמָא אִנֹילַמַּלָא וִנִילַמוּגַ:

נפְּמָא שַׁלָּלָ נַפְּמָא:

בְּמָא בַּהְבַּר בַּן יִטְהַבִּיר בַיהַ:

mortally shall surely be put to death. And he that smiteth any man put to death.

حَمُّيُّ لِ مُشِد حَال يَرْشِد خَان

מון תַּחַר שֵׁן כַאַּמֶּר יַתון מוּם חַלְךְ עִינָא שִׁנָּא חַלְךַ שִּנָּא מְּבֶר תַּחַה שְׁבֶר עְּיִלְיִם מִילָּר מְבָרָא מִילָּר מְבָרָא שִּבֶּרָא מִינָא

בְּמָא בַּיהַב מִימָא בַּאָּנָשָא כַּן

יבולמול אַנְשָׁא יהָקשׁיבּי: מפטיר וּטַבֶּר בְּהַטָּה יְשַׁלְּטָנָה וּטַבֶּר וּדְיִקְטוּל בְּעִירָא יְשָׁלְטִנָּה

בּ בְּאֵוֹרֶח יִהְיָה בֶּי אֲנֶי יִהֹוֶה בִּינְצִירָא יִהִי אֲרֵי אֵנְא יִי מְּמְּפְּׁס אָטִדְ יִהְיָנְה לְכְּם כַּגַּר דִּינָא חַד יָהֵי לְכוֹן גִּּיוֹרָא

څڅاتربا:

home-born; for I ат the Lord your well for the stranger, as for the Ye shall have one manner of law, as

And he that killeth a beast shall

so shall it be rendered unto him.

20 for tooth; as he hath maimed a man,

:mid ot

breach for breach, eye for eye, tooth

as he hath done, so shall it be done

And if a man maim his neighbour;

And he that smiteth a beast mortally

shall make it good: life for life.

man shall be put to death. make it good; and he that killeth a

೫೧⁻ದೆಭ್ಞ⊓: (ಡ) ישְׁרְצֵלְ עַשְׁוּ כַּאֲשֶׁרְ צְנְּהְ יְהְנָה וְּבְנֵי וִשְׁרָצֵלְ עַבְּרוּ כְּמָא אח־מּישה. (פ) יְּפְּקּיר יְיִינְיִה מִשְּהּ: كَاهَلَاثُكِ لَيْنَا لِجُكُا لِجُدِّد خِمْضُدِينَاءِ بِلَادُتِي خِمَضُدِينَاءِ بِلَادُمِهِ بُكِيْدِ فِعَجْدُهُ מכ"ד ניוצניאו אָת־הַמְקַלֵּל אָל־מָחוּץ וְאָפִּיקוּ יָת דְאַרְגֵּיוּ לְמָבָּרָא נוֹבַבַּּר מְמִּעְ אָבְבַּנֹינֹ וֹמִּבָאבֻ נִמֹבִּיבְ מָמִּע מִם בֹּנֹי וֹמִּבֹאב

ڲڔؾڔڟۦ

אָבֶם װּמֶּנו:

באָבֶם כוֹ נַלָּמוֹ בֹנִי

LORD commanded Moses. the children of Israel did as the and stoned him with stones. And that had cursed out of the camp, Israel, and they brought forth him And Moses spoke to the children of

(15) ונשא חשאו. בכרת, כשלין התרלה:

- (16) ונקב שם. אינו חייב עד שיפרש את השס, ולא המקלל בכינוי: ונקב. לשון קללה, כמו מֶה אֶּלָּב (במדבר כג, ח.
- (TI) ואיש בי יבה. לפי שנאמר מכה איש וגוי (שמוח כא, יב), אין לי אלא שהרג אח האיש, אשה וקטן מנין, חלמוד לומר כל מנהדרין נו):
- נסינה, דבר הנסון מיד ליד: (0s) כן ינחן בו. פירשו רצומינו (פ"ק פד.) שלינו נמינם מוס ממש, אלה משלומי ממון שמין אומו כעבד, לכך כמוד בו לשון נפם טרס:
- (בב) אני ה׳ אלהיכם. אלסי כולכס, כשס שאני מיחד שמי עליכס, כך אני מיחד שמי על הגריס: שפטור, ומה בנהמה בחבלה, שאם אין חבלה אין משלומין, אף מכה אביו ואמו אינו חייב עד שיעשה בהם חבורה: מחיים, אף מכה אביו ואמו מחיים, פרע למכה לאחר מיחה, לפי שמלינו שהמקללו לאחר מיחה חייב, הוצרך לומר במכה סרגו, אלא עשס בו חבורה, שלא נאמר כאן נפש, ובמכה אביו ואמו דבר הכחוב, ובא להקישו למכה בהמה, מה מכה בהמה (וב) ומכה בהמה ישלמנה. למעלס דְּבֵּר צסורג צסמס, וכאן דבר צעושס צס מצורס: ומכה אדם יומה. אפילו לא

The Haftarah is Ezekiel 44:15 - 44:31 on page 157.

סׁננג באמָר: בְּסִינֵי לְמִימַר: :gaiyas, isais anuom

ַבְאָבֶע עַיִּהְוָה: הַאָּבֶע עַיִּהוֹנְה: אַמֶּר אַנִּי נְתֵּן לְכֵּיִם וְשְּׁבְתָּר יַצִּנְא יָתִיב לְכִּוֹן וְתַשְּׁמִים האָרא שְּבְּתְ לְכֵּיִם וְשְׁבְתָּר יַצִּנְא יְתִיב לְכִוֹן וְתַשְׁמִים ָ אֹלְטְם כֹּּג שֹׁבָאנְ אָלְ עַׁאָּבֹא לְעִוּן אָבוּג עַגהֹּלְגָּוּ לְאַבֹּהֹא يَةٍ لِ هُمْ خُرَّدُ نَشِلُهُمْ لَهُمَالُنَ مَرْبِمُ مَن فَدَّدَ نَشِلُهُمْ لَنَامَال

بتديغية: ַ מְּנִים מִּנְמָר כַּרְמֶוְדְּ נְאַסַבְּמֵּ אָתִר שְׁנִין מִּלְסָּׁת בַּרְמָּךְ וְתִּבְּנִישׁ יָתּ מּנִין מִלְּטָׁת בַּרְמֶוּ וְתִּבְּנִישׁ יָתּ ַ מַּהְ הָּלִּנִםְ שַׁנִּבֹּת הַּבְּנַב וְהָהָה הָּנִע הָּלִגו שַּוֹבַת עַלַלְנַ וְהָּנִע

לָאִ שֹוֹלְת וֹכֹּבְמִב לָאִ שׁוֹמִב: ליי יהנה לאָבֶץ שַּבֶּח לַיהֹנְה שֶּׁרְךְ יִבִי לְאַרְשָּׁ דְּתִשְׁמֵים בֵּדָם יִי

אָלָנו אַבְּטִוּן יִבְיָנִר לְאֶבֶּאֹ: נאט מלכן לויטָר לַאָּ טִבְאָר מּלָבִי מִלְמָּר לָאִ טַלַמִּיר מָּלָ אַנו סְפָּוּתַ קְּאָ תְקְאָ תְקְצִּוּר יָתְ בְּתִּי תְּצָּבְרָ בְּאִ תְּחָבִּיר וְנְתַ

: ئاڭتى نَحْمُحُنلَكِ نَخْصِيمُٓكُكِ سَيْقُنُهُ لَهُ لَا يُعْرَدُهُ ي خُمُّكُمْ لِا خُلِكُ لِخُمَّكُ لِهُ لَا يَعْمُثُلُكُ خُمُّرُ مِنْ لِللَّهُ مُنْ لِكُمْ لِمُنْ لِكُ וְבְוֹלְיִם שַּבְּּט בַאָּבֶוֹן לַכֶּם וּהָהֵי שִׁמְשָּׁם אַרַעָּא לְכוֹן

لِمُرَكِ لِمَالِكِ:

اجَשְׁנְר בַשְּׁבִיעִּת שַׁבָּת שַבְּתוֹן וּجִשְׁמְאַ שְּׁבִיעֵיתָא נְיָח שְׁמִּטְּתָא

ÜĊŌU: עקלף לא הורע וברטף לא

הְּמֹמֹמִׁמֹ בִּיג לִאַּבֹּהֹא:

וֹבֹאָצׁינוֹב יַבְעַוָּטֹבּב בַּבְּיִנוֹבוּן

the LORD. shall the land keep a sabbath unto into the land which I give you, then 2 and say unto them: When ye come

Speak unto the children of Israel,

thereof. vineyard, and gather in the produce 3 and six years thou shalt prune thy Six years thou shalt sow thy field,

prune thy vineyard. shalt neither sow thy field, nor a sabbath unto the Lord; thou 4 sabbath of solemn rest for the land, But in the seventh year shall be a

solemn rest for the land. shalt not gather; it shall be a year of grapes of thy undressed vine thou barvest thou shalt not reap, and the That which groweth of itself of thy

sojourn with thee; for the settler by thy side that maid, and for thy hired servant and thee, and for thy servant and for thy land shall be for food for you: for And the sabbath-produce of the

- (ES) ובני ישראל עשו. כל המלוה האמורה זמקילה זמקום אחר דחייה, רגימה, וחלייה:
- (2) שבת לה׳. לשס ס׳ כשס שנתתר נשנת נרתשית: ולמד כאן על כל דבור שנדבר למשס שמסיני סיו כולס כללומיסן ודקדוקיסן, וחזרו ונשנו בערבום מואב: שלא מלינו שמיעת קרקעות שנשנית בערבות מואב במשנה מורה, למדנו שכללותיה ופרעותיה כולן נאמרו מסיני, ובא הכתוב ודקדוקים מסיני, אף כולן נאמכו כללומיסן ודקדוקיסן מסיני, כך שנויס בח"כ (פרשחא א, א). ונכאס לי שכך פיכושה, לפי (I) בהר סיני. מס ענין שמיעס אלל סר סיני, וסלא כל סמלות נאמרו מסיני, אלא מס שמיעס נאמרו כללוחים (ופרעותים)
- (+) יהיה לארץ. לשדום ולכרמים: לא חומור. שקוללין ומוכוםים, ומרגומו לָם מִבְּמָת, ודומס לו קוֹנִים בְּמִימִים
- לסיום מחזיק בו כשאר קליר אלא הפקר יהיה לכל: נזירך. שהנורם והפרשת בני אדם מהם ולא הפקרמס: לא חבצר. (a) אח ספיח קצירך. אפילו לא זרעמה, והיא למחה מן הזרע שנפל בה בעת הקליר, הוא קרוי ספים: לא חקצור. (ישעיה לג, יצ), שְׁרֻפְּה בְּחֵׁשׁ פְּמִוּמָה (תהלים פּ, יו):
- בכל יסיו שוים בה המה ושכירך ומושבך: שבה הארץ לכם לאכלה. מן הַשָּׁבנים המה הוכל, והי המה הוכל מן השמור (מ"כ (6) והיחה שבת הארץ וגוי. אע"פ שאמרמיס עליך לא באכילס ולא בסיאס אמרמיס אלא שלא מנסוג בסס כבעל סבימ אלא שושם שינך בולר, שלם מן המופקר:

﴿ الله ﴿ إِنَّ اللَّهُ ﴿ مِنْ اللَّهُ اللَّا اللَّا اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّالَّلْمُ اللَّا اللَّا اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّا الللَّا الللَّا الللَّا الل בּאַבְאָב שִּבְיָנִע בָּק שַּבְיּאָטַע שִׁבִי כָּלְ מֵּלְלְשִׁע לְמִּיכַלְ:

الإخمركك بإيارته يحفهلمك

increase thereof be for food. that are in thy land, shall all the and for thy cattle, and for the beasts

שַׁמָּת וֹאַבְבֹּתִים מָּלִבי: לְבְּ יְמֵי שֶׁבַע שַבְּתְים תַשְּׁנִים לְךְ יוֹמֵי שְׁבַע שְׁמִשֶּׁן דִשְׁנִין معدود بَهْدَم هَدُرُبِ هُرَدَم خَمْرَيْت لِنَالَا هُدَم هَدَا هُدَم نَفَدَا لَيَالِا لَيَالِا نْمُولُنْ ذَكِ هُرُم هَدُنُهِ هُزِنَ لَمْنِي نَعْمُرُ، ذِكَ هُرُم هُمُمُا يَهْنِا

<u>Χ</u>ĹάĊロ: עכפורם פענירו שופר בכל تَشِجَمُ، چُمْشُنِد كَلَيْكُم چُنَارِ شِجَنَمُهُن جُمْشِتُه جُنَابُه וַהַעַבַרְהָּ שׁוֹפַר הָרוּעָה בַּהָהָשׁ

ئۆرھ 🕏 ئۆرۈقكىن ئۇڭەرد: לְכְּם נְתְּבְּטָּם אָיִשׁ אֶלְ-אָהְוֹיָנְיִנְ לְכִּוֹן נִיְּחִיבִּנוֹ גְּבַּר לְאָהְטְּנְיִנִינִי לְבְּלְ יִהְּבְּיִלְאִ יִּוּבָלְ יִנִאְ שִׁיְרֵינִוּ יָהְבְּלָאִ יִּנְבִּילָאִ יִּנִאִ שִּׁיִנִי י הֻּלְּע יַלְבֹאַטֶּׁם צַבְּנְע בֹּאָבֶא וֹטַלְּבְוָן שִוּבִיּטַא בֹּאַבֹּא לַכִּב نَظَيَمُوْت ؆ٓت مُثَنَّ يَتَتَظِمُرتِ بَنُطَيُّمِيا ثَن مُثَن يَظْمُنا مُثَنًا

%**1**70@'\\\

じざえしょ

שופרא בכל אַרַעכון: ועהבר מופר ובלא בורקא

אֹבְבְּעִין וּהָשִׁע שִׁנִין:

וגבר לזרעיהיה התובון:

לא לא טטגרון זט פֿטטא ולָא שׁבְּינוֹ לְבָּיִם לַאָּ שׁוֹּבְׁמִּנּ וֹלַאָּ חָּוֹנוֹ שִׁבִּי לַכִּוּוֹ לַאִּ שֹוֹבְמוּוּ יוֹבֵל הָוֹא שְׁנָת הַחֲמִשְׁים שְׁנָה יוֹבֵילָא הִיא שְׁנָת חַמִּשִׁין

> of years, even forty and nine years. unto thee the days of seven sabbaths times seven years; and there shall be 8 sabbaths of years unto thee, seven And thou shalt number seven

throughout all your land. proclamation with the horn the day of atonement shall ye make tenth day of the seventh month; in with the blast of the horn on the Then shalt thou make proclamation

return every man unto his family. unto his possession, and ye shall you; and ye shall return every man thereof; it shall be a jubilee unto the land unto all the inhabitants and proclaim liberty throughout And ye shall hallow the fiftieth year,

undressed vines. it, nor gather the grapes in it of the reap that which groweth of itself in 11 unto you; ye shall not sow, neither A jubilee shall that fiftieth year be

מלמוד לומר לך ולעבדך ולאממך, סרי בעלים ועבדים ושפחות אמורים כאן (מ"ר שם ו): ולשכירך ולחושבך. אף הגוים פרק א, ג): לך ולעבדך ולאמחך. לפי שנאמר וְאָבֶלוּ אֶבֶּינֵי עַמֶּן (שמוח בג, יא), יכול יסיו אסוריס באכילה לעשירים,

עַקטפון יָת שָבַקקא:

- כל ומן שחיס מוכלה מן השדה המכל לבהמהך מן הביה, פֶּלֶה להיה מן השדה פַּגֶּה לבהמהך מן הביה (ה"כ. שם ה. העניה ו:): (ק) ולבהמחך ולחיה. אם מים אוכלם, בסמס לא כל שכן, שמוונומים עליך, מם מלמוד לומר ולבסממך, מקיש בסמס למים,
- פעמיס, סוי מומר כל שממס ושממס בומנס (מ"כ פרשמח ב, ח): ודויו לך ימי שבע וגוי. מגיד לך שהף על פי שלה עשיה (8) שבחח שנים. שממות שנים, יכול יעשה שבע שנים רלופות שממה ויעשה יובל התריהם, תלמוד לומר שבע שנים שבע
- מרלכס, ומין מקיעת רמש סשנה דוחה שבת בכל מרלכס, מלא בבית דין בלבד (מ"כ שם ס): סכפוריס, איני יודע שסוא בעשור לחדש, אס כן למס נאמר בעשור לחדש, אלא לומר לך, מקיעת עשור לחדש דוחס שבת בכל (9) והעברה. לשון וַיַּעְבִּירוּ קוֹל בַּמַּמַנֶּס (שמות לו, ו), לשון סכרוס (ר"ס לד.): ביום הכפורים. ממשמע שנאמר ביוס שממות עשה יובל לסוף מ"מ שנה. ופשומו של מקרה יעלה לך חשבון שנות השממות למספר מ"מ:
- שמס, יובל שמס, על שס מקיעת שופר: ושבחם איש אל אחזחו. שסשדות תווכות לבעליסן: ואיש אל משפחחו שדר בכל מקום שסוא רולס ואינו ברשות אחרים: - יובל הוא. שנה ואת מובדלת משאר שנים בנקיבת שם לה לבדה, ומה לעפדיים, בין נכלע, בין שלה פַלוּ לו שש שנים משומכר, הֿמר ר' יהודה, מהו לשון דרור, כמדייר בי דיירה וכו' (רהש השנה מ:), (סו) וקדשחם. (מ"כפרק ג, מ) בכניםמס מקדטין מומס בבים דין, ומומריס מקודטם סטנס (ר"ס מ:): וקראחם דרור.
- (11) יובל הוא שנת החמשים שנה. מס מלמוד לומל,לפי שנאמל וקדשמס וגוי, כדאימא בלאש סענס (מ:), ובמ"ל (פרק חשבו. לרנות הת הנרלע (קידושין מו.):

הְבוּאָהָה:

رَجُرُه فِلْ سَهَٰئِد مَهُدُرُهُ هُمَا جُرَبًا مَا سَمَرُهُ مَنْ جَرَاا بَه בּוּ בְּיִי יוֹבָגַל הְוָא קֹנֵישׁ מִּהְיָה צָּבִי יוֹבִילְא הִיא קּיִדִּשְׁא מְּהֵי

\$4_\$U!\: ני בְּשְׁנָת תַּיּוֹבֶל תַוְאָת מְשֶׁבוּ אָישׁ בְּשִׁמָא דְּיּוֹבֵלְא תָּדָא מְתוּבוּן

כ קְנְת מִיַּר עֲמָנְהָף אֵלְ־תּוֹנֶוּ אֵישׁ תַּוְבּוֹן מִיֵּר תַבְּרֶף לֶא תּוֹנוֹן אי וֹלֵי טִמְפָּׁרִי מִמְפָּׁרִ לְהַמִּטִייְשׁ אִּיִ וֹאָרֵי טִזִּבּוּ זִּבִּינִוּ לְטַבְּרָנִּ אִיִּ

אָרַ־אָּדְיִי:

אָלוַ עָבוּאָט וֹמְבָּרַ לֶּבִּי: י שַּׁלַנְוֹע מִאָּע הַּמִּגני בְּמִלְפַּב שִּׁנִּבְּן מִוּ עַבְּנָנְוּ בְּמִנִוּ מִּנִּג בְּעַר יוֹבֵּילָא בְּתַר יוֹבִילָא

מונמם ממון (שם פרשמם ג, ד צ"מ נמ:):

כשם שנאמר בשביעית, כך נאמר ביובל:

(954 5456:

ڲٛڔ۩ڔڟٙ؞

מקנְתְוֹ כֵּי מִסְפַּר הְבוּאָת הָוּא מִוְעָרְ וְבִּינוֹתִי אָרֵי מְנִין יי וּלְפִּיֹ מִעָּׁמִ עַיָּמְּלָיִם עַּמְעָּיִים וְּבְּיִנִיהִי וּלְפּוֹם וְעֵּירוּה שְׁנַיָּא الأورا إلا يَنْهَزُنَا مَالِهُنْ مُعَالِمُنْ لِأَوْنَا مُرْدِينًا فِيرِيْ مَوْدِرً

וֹנֹבֹאטׁ מֹאֵכְבַוֹנִשׁ כֹּּנ אֹנֹוּ וֹעוֹעַ וַטִּבַּעַק מָאֵּכְטִעּ אָבִוּ אָנֹא נֹנֹ

שמי שנים קדושות פמוכות זו לוו, שנת מ"ט שמטה, ושנת החמשים יובל:

(16) חרבה מקנחו. ממכרנס ניוקר: חמעים מקנחו. ממעים נדמים:

ושני, אינו יולא מפשומו, כלומר, מקפר שניס של מבואות, ולא של שדפון, ומיעוע שָנִיס שְנַיַס:

הְּכַלְטַא עוּא מִזְבָּוֹ לָב:

And ye shall not wrong one anothers Tritif FET IN TIFETT (TO TIFETT) And ye shall not wrong one anothers

הְּכַלְטֹא וֹזְבָּוֹן לָבַ:

גְּבֶר יָת צֵּחוּהִי:

גָּבָר לְאַהְסְנְתֵיה:

every man unto his possession. In this year of jubilee ye shall return

neighbour's hand, ye shall not

And if thou sell aught unto thy

am the LORD your God.

17 but thou shalt fear thy God; for I

number of crops doth he sell unto

According to the multitude of the

the number of years of the crops he

thy neighbour, and according unto of reer the jubilee thou shalt buy of According to the number of years

diminish the price of it; for the fewness of the years thou shalt

thereof, and according to the years thou shalt increase the price

shall sell unto thee.

wrong one another.

14 neighbour, or buy of thy

thereof out of the field. unto you; ye shall eat the increase For it is a jubilee; it shall be holy

DEL L'GLX - ELWR ELL - WL - VXX susiticus

משמי שניס, שמעמוד שמי שניס ביד הלוקמו מיוס ליוס, ואפילו יש שלש מבואות באומן שמי שניס, כגון, שמכרה לו בקמומיה, שני סמבואות שמסא עומדת ביד סלוקח ממכור לו. ורבומינו דרשו מכאן (ערכין כמ:), שסמוכר שדסו אינו רשאי לגאול פחות ממנס מבואום סרבס, סרי נמאנס מוכר, לפיכך לריך לקנומס לפי סומן, רוסו שנאמר, במספר שני מבואום ימכר לך, לפי מנין מופו להחזירה לו בשנת היובל, ואם יש שנים מועמות וזה מוכרה בדמים יקרים, הרי נתאנה לוקת, ואם יש שנים מרובות ואכל . מקנס קרקע דע כמס שניס יש עד סיוצל, ולפי סשניס ומצומות סשדס שסיא ראויס לעשות ימכור סמוכר ויקנס סקונס, שסרי (EI) במספר שנים אחר היובל חקנה. זמי פשומו, ליישו המקרא על אופניו, על האונאה בא להזהיר, כשחמכור או

ממכרו ממכר לעמימך, מכור, ומנין שאס באם לקנום, קנס מישראל חברך, מלמוד לומר או קנס מיד עמימך: אל חונו. זו (+1) וכי חמברו וגוי. לפי פטומו, כמטמעו. ועוד יט דרטס, מנין כטמסס מוכר מכור ליטרמל מזרך, מלמוד לומר וכי

(13) חשובו איש אל אחוחו. וסרי כבר נאמר וְשַׁבְּמָס אִישׁ אֶל לְלבוֹת, סמוכר שדסו ועמד בנו וגאלס, שמוורת

ג,ג): מן השדה האכלו. על ידי סשדס ממס מוכל מן סבימ, שמס פֶּלֶס למיס מן סשדס, ממס לריך לבער מן סבימ (שס ד). (SI) קדש חהיה לכם. מופסח דמיס כסקדם, יכול חלא סיא לחולין, חלמוד לומר חסיס, צסוייחס חסא (סוכס מ: מ"כ פרק

ג, א): - אח גוריה. אם סענבים סמשומרים, אבל בולר אחס מן סמופקרים. כשם שנאמר בשביעים, כך נאמר ביובל, נמלאו

מַלַ הַאָּבֶא לָבֶּשָׁה: שַּׁמַבְיּה וֹלִמָּגִים אָנִים וֹנְמָּבְשָׁם

(מני) לְמֶּבָׁת וֹישִּׁבְתָּים לְבָּטָּם הֹלֶיה: אַנְאַ פֹּבוּלָע וֹאָכֹלְעָם וֹטִיכָּוֹן אַבְּאָב וֹטִיכָּלְנָוֹם וֹטִיכָּוֹן אַבְּעָּאַ אָבַעּ וֹטִיכָּלְנָוֹ

נאָסָר אָת־הָבוּאָהָנוּ: עַהְּבְּינִתְּע עַן לָאְ נִוֹרָת וֹלְאָ הָבִיתִּיהָא עַאַ לָאָ נִוֹרָת וֹלְאָ لْكُ، لِهَمُّالِهِ مَلِينِهِكُم فَهُلُكِ نَعْدً، تَنمُدِهُ مُعْ تَرْدِيمٍ فَهَنَّهِ

خِمُحُم بَهُدُتِ: עַּאָבער עַּאָר אָר אָר דַּאָר אַר דַּאָר אַר וֹאַנְּיִטִּי אָטַ בּוֹבְטִי, לַכָּם בַּאָּנִי וֹאֶפַפֿיִגַ יִּטִּ בּוֹבְטִי, לְכִוּן

שְׁבַּוּאַבְרוּ הַאָּבְלוּ יָשֶׁן: עַרו הַשְּׁנָה הַהְשִׁיעָה עַר בּוֹא ער שִׁקְא הְשִׁיעִיקָא עַר מִיעַלֹ ²² נְאַכַלְטֵּם מִּלְ־הַמְּבוּאָה אַל בּמַּמָ אַט בּמָּהָנוּ בַמָּמֹנוּנִי בּמַנוּנוּיַ בּמַנוּנוּיַנוּ בּמַנוּנוּיַנוּ בּמַנוּנוּיַני

לְנִ עַאָּבֹוֹ בֹּנִינִנִם וְעַוְמֻבֹּנִם אָבֵוֹ בִּנְלֵוֹ אָבֹהֹא אָבוּו בּנִּנְנוֹ الْلَهُمُا لَي نَفَدَر كَمُمَانُنَ ذِنِ الْهَلَمُم كُم نَائِدَا كِنَارِهِا.

יי יּבְכִל אָבֶּן אָטְזּיַהְכָּם יְּאָלָּטְ יּבְכִלְאָבַע אַטְסְנַּתְכִּוּן פּיּרְקָנָא אַטַם מִמָּדִי:

וְטִטְבוּן מַלְ אַנְמָא לְנְטִבּׁן: וֹהֹֹחִּיטִׁםְ אָטִרטַׁפְּעָי וֹאָטרַמִּשְּׁפַּׁמִּי וַתַּגְּבָּרוּן יִנִי לַיִּמָּי וֹנִי דִּינִּי

خِيْمُوَم نَاتُكِيا خِيُنِامًا مُحِيا:

נכנוָ*ה* גֹע הַּכֹלִטַׂנֹא:

אֹלִלְטֹא לְטַׁלְּט אָנוּו: בְּשִּׁהְא שְׁנִינִילָא וְתַּגְּבִירִ נִּינ

עלקפה היקלון עהיקא: לְאָוֹ וְמִיכְלְנוּ מִוּ הַּלְלְטָא הַטִּילָא

נטוְשַׁבֹּגוֹ אַטוּגוֹ בַּבְבֹּגוּ:

in safety. them; and ye shall dwell in the land 18 and keep Mine ordinances and do Wherefore ye shall do My statutes,

and dwell therein in safety. and ye shall eat until ye have enough, And the land shall yield her fruit,

increase may not sow, nor gather in our 20 eat the seventh year? behold, we And if ye shall say: 'What shall we

three years. shall bring forth produce for the 21 upon you in the sixth year, and it then I will command My blessing

produce come in, ye shall eat the old store; until the ninth year, until her 22 and eat of the produce, the old And ye shall sow the eighth year,

ye are strangers and settlers with Me. 23 perpetuity; for the land is Mine; for And the land shall not be sold in

redemption for the land. 24 possession ye shall grant a And in all the land of your

- (18) וישבחם על הארץ לבטה. שָׁבְּעַיֹן שמעס ישראל גוליס, שואתר פָז מִרְנֶס סָפָרֶן פָׁמ שַבְּמֹמָיסָ, וְסִרְנָמ פָׁמ שַׁבְּמֹמֶיסָ ממשבות סוא יודע. כל דבר סמטור ללב, שאין מכיר אלא מי שהממשבה בלבו, נאמר בו ויראם מאלהיך (ב"מ נה:): שלה שלינה הוגנם לו, לפי דרכו והנאמו של יושן, ואס מאמר מי יודע אס נמכוונמי לרשה, לכך נאמר ויראם מאלהיך, היודע (עב) ולא חונו איש אח עמיחו. כאן סוסיר על אונאם דבריס (מ"כ פרק ד, א), שלא יקניע איש אח עמיחו. ולא ישיאנו
- (ויקרא כו, לד שבת לג.), ושבעים שנה של גלות בכל כנגד שבעים שממות שבמלו היו:
- בו ברכס: (19) ונחנה הארץ וגר וישבחם לבטה עליה. עלא מדאנו מעות צלורת: ואכלחם לשבע. אף במוך המעים תהא
- (20) ולא נאסף. אל סבית: אח חבואחנו. כגון יין ופירוח סלילן, וספימין סבליס מלליסס (פסמיס גל:):

ששׁנוּן לְאַּבְתֹּא:

- (22) עד השנה החשיעה. עד מג ספרום של משיעים שסים עם בום מבוחתם של שמינים למוך סבים, שכל ימוח סקין סיו (IS) לשלש השנים. למקלמ סטטימ מנימן ועד ראט סטנס, ולטביעימ, ולטמינים, טיורעו נטמינים במרנימ במרחטון ויקלרו בנימן:
- בשדם בגרנומ, ובמשרי סוא עת סאמיף לבית. ופעמים שסימס לריכה לעשות לארבע שנים, בששית שלפני השמעה השביעית,
- למכירה פסוקה עולמים: בי לי הארץ. (מ"כ) אל מרע עייך בה (שם), שאייה שלך: (23) והארץ לא חמבר. לימן למי על מורמ שדומל בעליס ביובל, שלמיס מלוק מ כובשם (מ"כ שם מ): לצמחה. לפפיקם, שק בעלין מעבודה קרקע שהי שנים רלופוה השביעיה והיובל, ומקרה זה נהמר בשהר השממות כולן:
- פשרמר, סמרך לפרשה שלאחריר, שהמוכר אחוזחו רשאי לגאלה לאחר שחי שנים, או הוא, או קרוצו, ואין הלוקח יכול לעכצ: (1.2) ובכל ארץ אחזחכם. (מ"כ) לרצות במיס, ועבד עברי (שם עו), ודבר זה מפורש בקידושין בפרק א' (דף כא.). ולפי

ממבר אַבוני יּבָא גְאַבוְ עַפַּרָב אָבֶּיו וֹלָאַב אָנו בְּיִינְמִיף אָהִיף וּמְכָר מִאָּחָיָּהְיּ

إبرسِّرت بِحُدُ اصِّعِهُ جِيرٌ، لِهِجَامِلُهُ: ³² ן אָרִשׁ בֶּר לְאׁ יֵהְיָהַ־לְּוֹ וּאֲלְ

וֹמֶּב לְאָבוֹיִנִי: אָטַ עַּלְּבָּר לְאָישׁ אַשָּׁר מֶבַר־לְוּ יָה מוֹהָרָא לְגָּבָר דְּיַבֵּין לִיהִ וְנְחַמָּבְ אֶּעַ_מְּדֶּוֹ, מִמְבֹּבְוָ וְנֵימָהִבְ וִנִּחַמָּהֵב זִּטְ מְהֵּוֹ זְבִּתְנִי וֹנִטֹּהַ

לְאֲחַנְּהְוֹי: (ס) מֹּב חֻׁנָּנִי בַּיּנְבֻעְ וֹהֵאָ בַּיּבְעְ וֹחֻּב ⁸⁵ کَّا بِبَرِبَ מִמְּבָּרִוּ בְּיֵד^י הַמְּנָה אָתֹּוּ

بْلُاكْ كِلْال הֹנוֹ מֹמֹכֹּנוֹ נֹמִנם (वरक) तांध्त (तृत्वं १४४देवं यूत्रावं וֹאָיִשׁ בְּיִייִמְיִשְׁבַ מִּיִר בִּיתִ-מִוְשָּׁבַ מִּיר

לַבְבְנַנְיוֹ לָאִ יֹגֹא בּֿיִבָּלִי: לַין חֹמָה לַצְּמִיתָה לַמְּנָה אַתִּי שִׁיָּרָא לַחְלִיִּטִין לְּדִּוְבַּן יָמִיה אַמָּר־בָּעִיר אֲשֶׁר־(כ׳ לא)[ק׳ בִּיהָא oe לו שְׁנָה הְמִימָה וְּקְם הַבַּוֹת לֵיה שַּׁהָא שַׁלְמָהָא וִיקּוּם

> אָבוּנבוֹג: בּלבור בוש וופבוט זע ובוני äkiðtülu illu éllelu אָבוּ וֹשַׁמַסְכַּוֹ אָשוּבּ וֹוּזַבּוֹן

ھنلگڙني: וְתַּרְבֵּיק יְדִיה וְיַשְׁכַּח בְּמִׁסַת וּלְבָר אָבוּ, לָא יִבוּ, לָיִנִי פּּוֹיִל

ויתוב לְאַהְסָנְהֵיה:

ויתוב לאַקטְנְתִיה: בְּנְעִיב בֻיה וִיהֵי וְבִינוֹהי וְאָם לְאַ־מְצְאָׁה יָדִוֹ דֵּי' הָשָׁיִב וָאָם לְאַ אַשְׁכַּחַת יָדִיה בְּמִפָּת

وبأركةين: מבו במבו ובי פורקניה עד משלם ひむはめ וולב אבו וזכון כום מוסב

לְבַבוְנִי, לְאִ יפּוָלַ בֹּיוָבֿילָאִ: ער קלאת ואם לא יהפריק עד משלם

> which his brother hath sold. him come, and shall redeem that shall his kinsman that is next unto sell some of his possession, then If thy brother be waxen poor, and

sufficient means to redeem it; it, and he be waxen rich and find And if a man have no one to redeem

possession. sold it; and he shall return unto his overplus unto the man to whom he sale thereof, and restore the then let him count the years of the

return unto his possession. jubilee it shall go out, and he shall until the year of jubilee; and in the the hand of him that hath bought it which he hath sold shall remain in to get it back for himself, then that But if he have not sufficient means

of redemption. for a full year shall he have the right it within a whole year after it is sold; in a walled city, then he may redeem əsuod-zailləwb s lləs asm s ii baA

the jubilee. generations; it shall not go out in that bought it, throughout his be made sure in perpetuity to him house that is in the walled city shall the space of a full year, then the And if it be not redeemed within

- כולס, למדס מורס דרך ארץ, שישייר שדס לעלמו: וגאל אח ממכר אחיו. ואין סלוקמ יכול לעכב: (25) בי ימוך אחיך ומבר. מלמד שלין לדס רשלי למכור שדהו אלם מחמח דוחק עוני (מ"כ פרק ה, ל): מאחזיחו. ולם
- ودر در در د): (62) ואיש בי לא יהיה לו גאל. וכי יש לך אדס בישראל שאין לו גואליס, אלא גואל שייכל לגאול ממכרו (קידושין שס מ"כ
- סשאר, וזסו: והשיב את העודף. בדמי סמקת על האכילה שאכל, וימנס ללוקת: לאיש אשר מבר לו. המוכר הזה, נמלאת קונה מספר התבואות כפי השבון של כל שנה, אכלת אותה שלש שנים או ארבע, הולא את דמיהן מן החשבון, ועול את (קב) וחשב אח שני ממברו. כמס שנים סיו עד סיובל, כך וכך, ובכמס מכרמים לך, בכך וכך, עמיד סיים לסמוירם ביובל,
- (4"5 40 1): (82) די השיב לו. מכאן שאינו גואל למלאץ: עד שנה היובל. שלא יכום למוך אותה שנה כלום, שהיוצל משמע צממלמו שבא לגאלה (ערכין ל.):
- שנה שלימה קרוים ימים, וכן מִשֵׁב בַּנַעֲרֶה מִמָּה יָמִים (ברמשים כד, נה): בוס שסוא מלוף, שאס כלס לגאול בשנס כאשונס גואלס, ולאמר מכאן אינו גואלס: והיהה גאלחו. של בימ: ימים. ימי לפי שנאמר בשדה שיכול לגאלה משמי שנים ואילך כל ומן שירלה, ובמוך שמי שנים הראשונים אינו יכול לגאלה, הולרך לפרש (29) ביח מושב עיר חומה. בים במוך עיר המוקפם מומה מימום יהושע בן מן (שם פרשמל ד, ל): והיחה גאלחו.

:4%: يَالُمُلِكُ وَهُٰذِكُ مَالِينَا ذَا وَخَرَاكُمُ تنوبت وجُند وذ سِيْرِت بِهِرِهِ فِهِ مِعند مِعند وذِ بِيَعِدُ اجَمَا تَمَعِرُاهُ يُشِدُ هُا حُرَاهُ الْحِمَا فِعِمَانِهُ لِأَنْهُ خُدَاا كَانَا فَالَّ

אָאַלַת עוֹלָם מִהְנֶת לַלְוּנִם: יי וֹמֹנו, נוֹלְוֹנְם בַּשֹׁו מִנוֹ, אַנוֹנִנֹם

ביוו בני ישראל: וֹאַמֶּׁר וֹלַאַּלְ מִּוֹרַבַּלְנִּיָּם וֹנֹאָּא

בַּי בְהֵי עְבֵי הַלְוֹיִם הָוֹא אֲחַוֹּלִם ממפר בנית ומיר אַחוּיָהו בּיבֶּל

וְמְבֶּרְ בֶּיִיצְּהְוֹיִת עּוֹלֶם הַוּא צְּרֵי צַּהְסְנָת עָלַם הוּא לְחוֹן: ھٰڐ؞۩ڡ בוּלַבַּ

نْجْدَ بْمِيْدَ خَبْيِهَ بَيْنِهِ بَيْنِ مُقْلِكِ يَجْدَدُ بْهِمُوهَا جُسِيةٍ بَيْمِيْم ﴿ثِاٰتِ: (٥)

וֹבְיבוֹנִלְעַ בַּנְ עָּרָ וֹעַנָאָב וֹבוֹ.

: ئاڭتى

<u>i</u>@L%4: كرزي هذرا هَنْ فَرَنُكِ بِا خُرِرِ خُرْر לּוּנְבֿילָא אָבׁוּ בַּשׁׁי לַבִּוּ זְבְינֵי בֵיהָא וְקָרֵי אַהְסְנְתֵיה יגופריק מן לינאי וופקון

אַהְסָנַתְּהוֹן פּוּרְקוֹ עָלִם יָהֵי

אַבֹּהֹא וֹטִׁטַהָּבוּן פּוּבַלֹּוֹא וֹנִינ

ĒÜL

5,18,

לעון יביובילא יפּקון:

44,18.

בָאֵ נְטַבּלְ דְנִיח מָרְנִיהֹוֹן לָא יִוְרָבּוֹ

יביה עמף ותהקיר ביה ידור

shall be reckoned with the fields of have no wall round about them But the houses of the villages which

and they shall go out in the jubilee.

the country; they may be redeemed,

perpetual right of redemption. possession, the Levites shall have a 32 the houses of the cities of their But as for the cities of the Levites,

of Israel. their possession among the children houses of the cities of the Levites are shall go out in the jubilee; for the sold in the city of his possession, Levites, then the house that was And if a man purchase of the

for that is their perpetual possession. 34 about their cities may not be sold; But the fields of the open land

and a settler shall he live with thee. thou shalt uphold him: as a stranger 35 and his means fail with thee; then And if thy brother be waxen poor,

בפנים, מקנו לו בממורמ זס נופל על זס): לא יצא ביבל. אמר רב ספרא (אף) אם פגע בו יובל במוך שנמו לא ילא (שם (ערכין לב.) אע"פ שאין לו עכשיו, הואיל והימה לו קודם לכן. ועיר נקבה היא, והוצרך לכמוב לה, אלא ממוך שצריך לכמוב לא (30) וקם הביח וגר לצמיחה. ילה מכהו של מוכר ועומד בכהו של קונה: (אשר לא חמה. לו קרינן, המכו רו"ל

לבעליס, אס לא נגאלו: גאלה תהיה לו. מיד אס ירלס, ובוס יפס כמו מכת שדות, שסשדות אין נגאלות עד שמי שניס (מ"כ כח), בְּמַלְבֵיקָס וּבְּמִילִסָס (ברחבית כה, מו): על שדה הארץ יחשב. הרי הן כשדות הנגחלים עד היובל, ויולחין ביובל (13) ובחי החצרים. כמכגומו פַּלְּמַיָּמֹ, עייכום פמומות ממין מומס, ויש הכבה במפר יהושע הֶעֶרָיס וְמַלְּכֵיקֶס (יהושע יג,

(gg:): משדומיהם הנחונות להם באלפים אמה שביבות הערים, או אם מכרו בית בעיר חומה גואלין לעולם, ואינו חלוע לתוף שנה (28) וערי הלוים. הרצעים ושמנה עיר שנחנו להם: גאלה עולם. גוחל מיד הפילו לפני שחי שנים הם מכרו שדה פרקו, בערכין לג.): וביובל ילה. במנס:

של ישראל: כי בחי ערי הליים הוא אחזחם. לא סיס לסס נמלם שדום וכרמיס, אלא עריס לשנם ומגרשיסס, לפיכך סס מיד לוי גואל גאולם עולם: - ויצא ממכר ביח. הרי זו מלוה אחרם, ואם לא גאלה, יולאה ביובל ואינו נחלע למוף שנה כבים לא דבר סכמוב אלא בלוקח ישראל שקנה בים בערי הלוים, אבל לוי שקנה מלוי יהיה חלוע, מ"ל ואשר יגאל מן הלוים, אף הגואל ולא יהיה חלוע כשאר בחי ערי חומה של ישראל, וגאולה זו, לשון מכירה. דבר אחר לפי שנאמר גאולם עולם חהיה ללוים, יכול (33) ואשר יגאל מן הלוים. ואס יקנס בים או עיר מסס. וילא ביבל. אותו ממכר של בים, או של עיר, וישוב ללוי שמכרו,

ביובל, כמו שנאמר בישראל וַאָּס מָבַר אָת סַשְּׁדֶס לְאִישׁ אַפַר לֹח יִנְּאֵל עוֹד (ויקרא כו, כ), אבל בן לוי גואל לעולס: (48) ושדה מגרש עריהם לא ימכר. מֶכֶר גוצר, שלס סקדיש בן לוי לם שדסו ולל גללס ומכרס גוצר לינס יוללס לכסניס לסס במקוס שדומ, ויש לסס גאולה כשדומ, כדי שלא יופקע נמלמס מסס:

שממר, עודטו על החמור, אחד מופס בו ומעמידו, נפל לארן, חמשה אין מעמידין אוחו: גר וחושב. אף אם הוא גר או (35) והחוקה בו. אל מנימסו שירד ויפול, ויסיס קשס לסקימו, אלא חוקסו משעם מועם סיד. למס זס דומס, למשאוי שעל

וֹנֹבֹאִי מֹאֶבְבַנֹנִבּ וֹנוֹנ אַנוֹנִבּ וֹנַבֹּנֹאַ וֹנִבֹנוֹאַ אַל⁻ פַּקַח מֵאָחַל נָשֶׁךּ וְתַרְבִּיח לְא הַפַּב מִנֵּיה חִיבוּלְיָא

بخُمَلُحُن كِهِ_نقَا هُخُكُكِ:

עוָגָאָטִי אָטַכֶּם מִאָּבֹן מִגְּנִים זִּטְכִּוּן מִאָּבֹגֹא בַּמִגִּנִים לְמִעַּוּ

לְנְיִנִי לְכֵּם לֵאַלְנִים: (ס)

שְׁנָת תַיִּבֶל וַעֲּבָר עִּמֶּר:

((בימי) לַבְּ לְאַ־תַּמְּלָה בִּי מְּלָהַת מְּבֶּה:

ממכבע אַבי:

אָבטָו יִשְׁיב:

كِتَابِ كُرْفُو الْمُناكِّلُولُا خُرِّمًا كُرِيا بُن هَلَـمُ * يَخْتَمَا كَمْنُانَا אַנִי יְהוְהַ אֶלְהֵיכֶּם אֲשֶׁר אַנָא יִי אֵלְהַכוּן דְּאַפִּיקִית

شرخځك: دَهُ هُم حَوْظِةً كِلْهُ مَيْرًا كِلْ قِلِيْهِا بِم حَوْظِةً كِلْهُ مَيْرًا كَرْبَةً

שַּׁהַא דְּיוֹבֶילָא יִפְּלַח עַמֶּדְ:

פולעו מלציו:

4<! \$\$\$4:

בּטוּכוּלְנֹא וּבְעבּוֹטָא לָא טִשֹּוֹן

brother may live with thee. 36 increase; but fear thy God; that thy Take thou no interest of him or

upon interest, nor give him thy Thou shalt not give him thy money

Canaan, to be your God. Egypt, to give you the land of 38 brought you forth out of the land of I am the Lord your God, who

victuals for increase.

a bondservant. thou shalt not make him to serve as 95 with thee, and sell himself unto thee, art arth are get a fig. 2 And if thy brother be waxen poor

with thee unto the year of jubilee. 40 he shall be with thee; he shall serve As a hired servant, and as a settler,

unto the possession of his fathers return unto his own family, and 41 and his children with him, and shall Then shall he go out from thee, he

42 brought forth out of the land of For they are My servants, whom I shall he return.

bondmen. Egypt; they shall not be sold as

מושב, ואיוהו מושב כל שקבל עליו שלא לעבוד עבודת אלילים ואוכל נבלות:

אַנִים מְאָבְיּלְ מִבְּבְיִנִים לְאָ וֹמְּבְרָנִי זְיִבְּינִן זְבְּנִן זְבְּנִן מְּבְּרָנִין: אַנִים מְאָבְרָי מִבְּרָיִם לְאִ וֹמְּבְרָנִי זְיִבְּיִן מִאַּרְעָּאִ בְּמִבְּרֵנִים לָאִ

יְּץ ְ וְיְצְאַ ְ מֵׁמְּמֶּׁבְ הָרָאַ יּבְנְיֵרִי עִמֶּּוֹ וְיִפּּיֹק מִעְּמֶּּךְ הִיּאִ יּבְנְיֹהִי עִמֵּיה

° בְּשֶׂבָיר בְּתִּישֶׁב יִהְיָה עְמֶּן עַבְּי בַּאַגִּירָא בְּתִיתָבָא יְהַי עִּמֶּף עַדִּי בְּאַגִּירָ

בּּ בְּיִ עֲבְרֵי הֹם אֲשֶׁר ְהוֹצֵאָהִי צָּרֵי עַבְּרָי אָנּוּן דְּאַפִּיקִיה

מאלהיך (ב"מ נמ:): או המולה מעומיו בנכרי כדי להלוומס לישראל ברבימ, הרי זה דבר המעזר ללבו על אדם וממשבמו, לכך מולרך לומר, ויראת . נמשכם אחר הרבים, וקשה לפרוש הימנו, ומורה לעלמו היחר בשביל מעוחיו שהיו בעלום אללו, הולרך לומר ויראת מאלהיך, (18) נשך וחרביח. מד שווינסו רבנן, ולעבור עליו בשני למוין (ב"מ מ:): ויראח מאלהיך. לפי שדעמו של מדס

נכרי סס. דבר אחר אשר סולאחי אחכס מארץ מלריס על מנח שחקבלו עליכס מלוחי, אפילו קן כבדוח עליכס: לחה לכם (88) אשר הוצאחי וגוי. וסבמנמי בין בכור לשלינו בכור, אף לני יודע ונפרע מן סמלוס מעות לישראל ברבים, ואומר של

כעובד עבודת אליליס (מ"כ פרשתא ס, ד כתובות קי:): אח ארץ כנען. בשכר שמקבלו מנומי: להיוח לכם לאלהים. שכל שַדֶּר במרך ישרמל, מנילו למלסיס, וכל סיולמ ממוס,

(0+) כשכיר כחושב. עבודת קרקע, ומלאכת אומנות, כשאר שכירים התנהג בו: עד שנה היבל. אם פגע בו יובל (95) עבודח עבד. ענודס של גומי שיסא ניכר בס כעבד, שלא יוליך כליו אחריו לביח המרחץ, ולא יועול לו מועליו:

(I+) הוא ובניו עמו. אמר רצי שמעון אם סוא נמכר בניו מי מכרן, אלא מכאן, שרצו חייב במזונות בניו (מ"כ פרק ז, ג לפני שש שנים היובל מולימו:

(ב+) כי עבדי הם. שמרי קודס (מ"כ פרשמא ו, א): - לא ימכרו ממכרה עבד. בסכרוס, כאן יש ענד למכור, ולא קידושין כב.): ואל אחות אבותיו. אל כבוד אבומיו, ואין לולולו בכך (מכום יג.): אחות. מוקם:

⁶⁴ כְאִ עִּבְׁבְּעִׁ בְּוָ בְּפְּבְּעֵבְ וֹנְבְאָעַ כְאִ עִפְּׁלָע בָּנִעִּ בְּלַאָּנִנְ וֹנִבְעַבְ

##

rigour; but shalt fear thy God. Thou shalt not rule over him with

ממם שלת מבר ואמני: מֹאָשׁ עַנִּוֹם אָהֶבְ סִבְּיבָּעַיבָּם لمَحُلُكُ لِمُحْمُنُكُ مُجَمِّدٍ نَكِيرٍ خُلِّكِ

نظرا هَكُنا نَعَمُنا: מַמְמַנְא בַּבְסַעַרֶנִיכוּן מִנָּדוֹוּ והלבנ ואמטנ ביהוו לה מו

בְאַבְּבֶּכֶם וְבִוֹנִ לְכֶּם לְאָבִוֹיִנִי: מַמְבֶּם אַּמָּב ÄÄL. וְגַּם מִבְּנֵי הַתּוֹשֶּׁבִּים הַנְּרֵים

حُربا جُمَّناهُمُ: באַטוּכַרוּ בַּאַרַעָּכוּן וּיהוֹן نخدرا بغيني فيالا لمفررا ואָל מִבֹנוּ טוָטַבֿוּא הַנַבוּא

לו הְפְּרֶה: (ס) نهٔدُمْح مِن الله خَمْنِيد جهـ بَالدُيْك בְּבַיִם עַהְּבְּרוּ וּבְאָנוּכֶם בְּנֵי o+ אַחַביכֶם לְבֶשֶׁת אֲחִיּדָּה לְעַּלֶם لنكتكخ المنافريل كالأدال المنافريل

בַּלַמֶּנוּ: עַּבָר בַּאָּבוּוָרִי לָא תַפָּלָם בַּיה ڂڿٙٙ۩ ÇĽĻĹ ببوكالال كالنائاء XİÇÇX تنكلالا 441.011

הושב עמְּך אָוֹ לְעַקְר מִשְׁפָּחָת יַיִּיִרְכּן לַעֲרֵל חוֹתָב דְּעִמֶּך אִוֹ بهد אָטִיף שְּמֵּי וְנִמְבַּר לְגָר שִּמֶּוּ וְיִהְשַּׁכִּן אַׁחוּף שִמֵּיה וֹכֹּי. עַּמָּגִי זֹגַ זַּנְ וַעַוְמֶּבְ מַמָּוֹבְ זַאָּבִי, עַבְּבָּיִל זִגַ הָּבַלְ וַעִּעָב

who is a settler with thee, or to the and sell himself unto the stranger brother be waxen poor beside him, with thee be waxen rich, and thy And if a stranger who is a settler

one over another, with rigour.

children of Israel ye shall not rule,

them may ye take your bondmen

inheritance for your children after

which they have begotten in your

their families that are with you,

you, of them may ye buy, and of gnoms nruojos ob reat sregnerre

Moreover of the children of the bondmen and bondmaids.

about you, of them shall ye buy

bondmaids, whom thou mayest

And as for thy bondmen, and thy

have: of the nations that are round

you, to hold for a possession: of

And ye may make them an

land; and they may be your

possession.

for ever; but over your brethren the

לאֹבֹמאַ מֹזּבֹמֹים צִּיוָבֹא:

redeem him; redeemed; one of his brethren may after that he is sold he may be

offshoot of a stranger's family,

¾ אַחַרֵי נִמְכַּר נְאָלֵח מִהְנֶח־לְּוֹ בְּתַר דְאִנְיַבּן פּוּרְקְנָא יָהַי

אָבוֹר מִאָבוֹוּ וֹלָאַבְנוּי ליה חַד מַאַחוֹהִי יִפָּרְקְנֵיה:

מחם סגפן, עד שאבוא, שמא מאמר אין מכיר בדבר אם לגירך אם לאו ואומר אני לו שסיא לגירך, סרי סדבר סום מסור ללב, (E+) לא חדדה בו בפרך. מלמכס שלמ לצורך, כדי לענומו, מל מממר לו קמַם לי ממ סכום סוס, וסום מינו לריך, עַדֹר יעמידנו על אבן הַבֶּּקַמ:

הוסרמני לא קַפַיֶּס כְּלְ נְשְׁמֶס (דַּבְרִיס כֹ, מו), אלא מי ישמשני: - מאח הגוים. - סס יסיו לך לעבדיס: - אשר סביבחיכם. (++) ועבדך ואמחך אשר יהיו לך. אם מאמר אם כן במס אשממש, בעבדי איני מושל, בז' אומות איני נומל, שסרי לכך נאמר ויראם:

(Ph) וגם מבני החושבים. שבאו מסביבומיכס לישא נשיס בארלכס וילדו לסס, סבן סולך אמר סאב, ואינו בכלל לא ממיס, ולא שבמוך גבול ארלכס, שסרי בסס אמרמי, לא מחיס כל נשמס:

לו לכמוב וסנמלמס אומס לבניכס: והחבהלחם. כמו וסממוקמס: 🛚 איש באחיו. לסביא נשיא בעמו ומלך במשרמיו שלא (אי) והחנהלחם אחם לבניכם. החויקו בהם לנחלה לצורך בניכם אחריכם ולא יחכן לפרש הנחילום לבניכם, שאם כן היה אלם אמה מומר לקנומו בעבד (קידושין מו:): מהם הקנו. אומס מקנו:

מלים, ולשלוב מים: זסו עכו"ס, כשקוא אומר לעקר, זס הנמכר לעבודת אליליס עלמס (שס כ. ב"מ עא.), לסיות לס שמש, ולא לאלסות, אלא לממוד מי גרס לו שיעשיר, דבוקו עמך: ומך אחיך עמו. מי גרס לו שימוך, דבוקו עמו, על ידי שלמד ממעשיו: משפחה גר. (⟨⟨⟨⟨⟨⟨⟩⟩⟩⟩ וד גד וחושב. גרוסום מושנ, כמרגומו שַנַל מוֹמָנּ, ומופו מוכי מונמכר לגר מושנ: וכי חשיג יד גד וחושב עמן. נרדות בפרך:

177

אָרַ הַשְּׁינְה יָדְרׁ וְנִגְּאֶל: ದ್ದು ಪ್ರಕ್ಷಣೆಗಳ ಕ್ಷಾಣ್ಣಣಗಳ ಕ್ಷಣಣಗಳ ಕ್ಷಾಣ್ಣಣಗಳ ಕ್ಷಾಣ್ಣಣಗಳ ಕ್ಷಾಣ್ಣಣಗಳ ಕ್ಷಣಣಗಳ ಕ್ಷಣಗಳ ಕ್ಷಣಣಗಳ ಕ್ಷಣಗಳ ಕ್ಣಗಣಗಳ ಕ್ಷಣಗಳ ಕ್ಷಣಗಳ ಕ್ಷಣಗಳ ಕ್ಷಣಗಳ ಕ್ಷಣಗಳ ಕ್ಷಣಗಿಗೆ ಕ್ಷಣಗಳ ಕ್ಷಣಗಳ ಕ אַיַרדְרָי אַי בֶּוֹ־הִדוֹ יִנְאַבֶנוּ אָיִּ

يتبحر نتي انتوارك ながしないはいい igidi.u יפוקניה או מקויב בשניה או אַוֹבוּנוֹי. או בֿר אַוֹבוּנוֹי.

he may redeem himself. redeem him; or if he be waxen rich, kin unto him of his family may Tedeem him, or any that is nigh of or his uncle, or his uncle's son, may

שְּׁכִיר יִהְיָה עִּמְּוּ: ממפר שָּנִים בּימני י לו עד שנת היבל וְהָיֶה בֶּסֶף וְחִשַּׁבַ עִם־קֹנֶהוּ מִשְּׁנַתַ הַמֶּּכְרוֹ

بنيري: בֹּמֹנִוֹ מֻנַּגֹּא כַּוּמִוּ אָנִוֹבָא וֹבִיוּ ווחַמּוֹב מֹם וַבֹּנוֹנִי מִמָּטֹא

hired servant shall he be with him. years; according to the time of a be according unto the number of jubilee; and the price of his sale shall sold himself to him unto the year of bought him from the year that he And he shall reckon with him that

לשָׁיב גַּאָבְתוֹ מִבֶּסֶר מִקְנָתוֹי: י, אָם־עִּיֹד רַבְּיֹת בַשְּׁנָיִם לְפִּיהֶן ֹ

מלפנ זבינוהי: التالك المالة くほにはにに وَلْرِيك

money that he was bought for. price of his redemption out of the 11 unto them he shall give back the If there be yet many years, according

מְּלֵע עַיִּבֶּץ וְשִׁמִּב_לָוִ כַּבָּוֹ מִּלְּוּוּ וֹאִם_טִמֶּס וֹמִאֹּר בֿמִּנוֹם מֹרַ_

تناـًا گارِّانا: ליה קפום שנוהי יחיב יח מֹב מִּטֹא בַּוּנְבִּגלָא וּנִטַמִּגב נֹאָם וֹמֹוֹב אַמִּשֹׁאַב בֹּמִתוֹּא

price of his redemption. unto his years shall he give back the shall reckon with him; according unto the year of jubilee, then he And if there remain but few years

יי כְּשְׁכֵּיר שְׁנָה בְּשְׁנָה יִהְנָה עַמָּר עַמָּר יִשְׁרָה בְּשִׁנָה יִשְׁיָב בְשִׁנָה יָהַנָּא בִשְׁנָה יִי

לא נפלח ביה בקשיו לעיין

with rigour over him in thy sight. 53 he be with him; he shall not rule As a servant hired year by year shall

בְּמֻׁנָת תַּיְבֶּל הָוּא וּבָנָת עִּמְּוִ: انه اغمارُه الأهُم خَعْمُك الْمُع الغمامُ عنافِدا طَعَمْرا الطاط

ಭರ್ಷ: בְּשָּׁמַא בְּיוֹבֶילָא הוּא וּבְנוֹהִי

children with him. the year of jubilee, he, and his 54 these means, then he shall go out in And if he be not redeemed by any of

ڲٛڔ۩ڔڟٙ؞ אנטם מֹאָבֹּל מֹגֹבַנִם אָנֹנ וֹבַנִב خدے، ختراہ کھے مُخلاص

المُحَالَحِيا: מאַבהא במהבום אַלא מּבְבַּי אַנּוּן דְאַפִּיקִית יָהְדָּוּוֹ אבי דילי בני ישְׁרָאַל עַּבְּדִין land of Egypt: I am the Lord your whom I brought forth out of the ste servants; they are My servants For unto Me the children of Israel

(84) גאולה תהי לו. מיד, מל מנימסו שֶׁיִּשְׁמַני:

- במנס, וינכס לו: וסיס כסף ממכרו במספר שניס: - בימי שביר יהיה שמו. - משבון המגיע לכל שנה ושנה יחשוב כאלו נשכר שמו כל שנה שקנה הנכרי עבודה שנה במנה, ואם שהה זה הללו המש שנים ובה ליגהל ינכה לו המשה מנים, ויתן לו העבד מ"ו מנים, וזהו בחשבון לפי המגיע בכל שוה ושנה ינכה לו הנכרי מן דמיו, אה היו עשריה שנה משנמכר עד היובל וקנאו בעשרים מנה, נמלא ו בנכרי שמחם ידך סכמוב מדבר, ואף על פי כן לא מבא עליו בעקיפין, מפני מלול סשס (ב"ק קיג.), אלא כשבא ליגאל ידקדק (oe) עד שנה הייבל. שהרי כל עלמו לה קנהו הלה לעובדו עד היובל, שהרי ביובל יֵצָה, כמו שנהתר לממה, וְיָבֶה בְּשָׁנַת הַיֹּבֵל,
- (I2) אם עוד רבות בשנים. עד סיונל: לפיהן. הכל כמו שפירשמי:
- (33) לא ירדנו בפרך לעיניך. כלומרולמס רולס:
- בניו (קידושין כב.)) (44) ואם לא יגאל באלה. באלס סוא נגאל, ואינו נגאל בשם (קידושין מו:): (הוא ובניו עמו. סנכרי חייב במזונות
- (פפ) כי לי בני ישראל עבדים. שמרי קודס: אני הי אלהיכם. כל המשעבדן מלממה, כהלו משעבדן מלמעלה:

ڲڔؾڔڟۦ לְהְשְׁתַּחַוֹּלִת עְּלֶיִהְ בֵּי אֲנֵי יְהֹוָה לִמְּסְנֵּר עֲלֵה אֲבִי אֵנְא יִי מֹמִּבְּנִע לָאְ עִשְׁנִּוּן בֹאַבְאַבְּבֶם מִּנְּבָּאָ לָאִ עִשְׁנִּוּן בּאָבַהַּכִּוּן אַ יִּמְבְּבֶׁי לְאָ_טַבּׁוֹמִוּ לַכְּם נִאָּבוֹ וֹפֿמָא לָאִ טַבּׁוֹמוּן לַכִּוּן וֹאָבֵּן לא עַמְּשָׁר לְכָּם אֶּלְילָם וּפָּסֶל לָא עַמְּבָּרוּוּ לְכִוּן מְמֵּנוֹ וֹהֵילִם

څڅتربا:

your God. down unto it; for I am the LORD Mod ot char land, to bow or a pillar, neither shall ye place any XXVI shall ye teat you up a graven image, Ye shall make you no idols, neither

הִירֶאוּ אֲנֵי יְהוְה: (פּ) יי אָּת־שַּׁבְּתְתַּי הַשְּׁמְרֵוּ וּמִקְדָּשִׁי יָתְ יוֹמֵי שַּבְּיָא דִּילִי תִּשְּׁרוּוּ

X[X []: ולבית מקדשי ההון דְחַלִין

reverence My sanctuary: I am the Ye shall keep My sabbaths, and

The Haftarah is Jevemiah 3.2.6 – 3.2.5 on page 159.

כב העשְׁמְרֹוּ וַעֲשִׁיהָם אָקָם: دموم، هٰ◘ خَنَاطِنَ، فَكَرْدَ لَهُنَا مَعْنِنَ، هٰ◘ خَذَامَ، فَنُحِداً لَيْنَ خَطِيرَ،

ففديا نتخفكيا نفييا:

My commandments, and do them; If ye walk in My statutes, and keep

خَلَـٰد: בְּאַבֶּלְ נְבִוּלְבִי נְמֵּלְ בַּוּמְבֵּי נְמֵּלְ בִּילְיִם נְאֵילָן וֹנִעַעָּׁה נִאֲמֶנֶכֶם בַּגַּעָם וֹנִעָּנָר וֹאָמֵנִן

עקלא ימין אָבָּיה: מהביכון בעדורון And your threshing shall reach unto shall yield their fruit. produce, and the trees of the field 4 season, and the land shall yield her

then I will give your rains in their

בַאַבְאַבְים: בְּטַׁמְבַתְּ לְמֶבַתְּ וֹנְתִּבְשָׁם לַבְּתַּעוּ יבְּצָיר יַשְּׁיִג אָת־זְּרָע וַאָּכַלְמָם יקְטְּפָּא יִשְּׁרָע לְאָפּוּקִי בַּר

בֹאֶבֹתְכנו: نكنات くしいじなし لْنَاهِر رُحُنَ لَرْهِم عُلَالِقَغِيد رَهْدِه رُحِيا لِمُنْهِ رَكَمْفِهِ

safely. enough, and dwell in your land shall eat your bread until ye have reach unto the sowing time; and ye the vintage, and the vintage shall

- מן המקדש (מגילה כב.): ברלפת אבניס: - להשתחות עליה. אפילו לשמיס, לפי שהשתתואה בפשות ידיס ורגליס היא, ואמרה מורה לעשות כן, מוך דיו לישראל אלא אפילו לנכרי (קידושין כ.): ואבן משכיה. לשון כמוי, כמו וְשַׁפְּמִי כַפִּי (שמוח לג, כב), שמכמין הקרקע שם ביסו, לא חור בו, סוף לוס ברבים, כל אלו סאסרונים קשום מן סראשונים, לא חור בו, סוף מוכר אם עלמו, לא חור בו, לא וכי ממכור ממכר, (מס כמיב ביס או קנס מיד וגו' דבר סנקנס מיד ליד)לא חור בו, שוף מוכר אחוחו, לא חור בו, שוף מוכר - סללו נאמרו על ססדר, בממלס סוסיר על סשביעימ, ואס ממד ממון ונמשד על סשביעימ, סופו למכור מעלעליו, לכך סמך לס, שבודם אליליס אף אני כמומו, סואיל ורבי מחלל שבח אף אני כמומו, לכך נאמרו מקראום הללו (מ"כ פרק ט, ו). ואף הפרשיות (1) לא חעשר לכם אלילם. כנגד זס סנמכר לנכרי, שלא יאמר סואיל ורפי מגלס עריות אף אני כמותו, סואיל ורפי עופד
- (ג) אני ה׳. יאמן לשלס שכר:
- (דבריס ה, ה) ולְמַדְמָּס הֿמָס וּשְׁמַרְמָּס לַעֲשׁמָס: אס במקומי, מלכו שמסיו עמליס במורס: - ואח מצוחי חשמרו. - סוו עמליס במורס על מנמ לשמור ולקייס, כמו שנאמר (3) אם בחקחי חלכו. יכול זה קיום המלומ, כשהוא אומר ואת מלומי משמרו הרי קיום המלום אמור, הא מה אני מקיים
- ועץ השדה. סן מילני מרק, ועמידין לעצות פירות (מ"כ צס ו): (+) בעחם. בשעם שאין דרך בני אדס ללאח, כגון (בלילי רביעיח. רש"י ישן) בלילי שבחוח (חענים כג. ח"כ פרק א, א):
- ואכלחם לחמכם לשבע. אוכל קמעא, והוא ממברך במעיו (שס ז): (3) והשיג לכם דיש את בציר. שיסל סדיש מרובס, ולמס עמוקיס בו עד סבליר, ובבליר מעמקו עד שעם סורע:

ĖĀĻĀČD: מו בּהַמֹא מוֹ אַבֹּהֹא וּבְפֿהֹלָתוּ בּהִמֹא מוֹ אַבֹּהֹא וּבְפֿהֹלָתוּ ^{שני} וְאֵין שַׁחַרִּיד וְהִשְׁבַּתִּי חַיְּה רְעָה וְלֵיה דְּעִנִּיד נַאָּבַּמִּיל חַיְהְא

خظتنگط څلائد: ל וּבְבַבְּשִׁם אָּטַ אָנְבִיכִים וֹלִפֹּלָוּ וֹטִבְּבָּפּוּן זֹט בֹּהֹלָ, בַּבִּבִיכִוּן

אָנְבִּנְכֵּם לְפַּנִנְכֵם בְּשַׁבִּי מפט בבבר יראפו ונפלו ימאָר מנכיו לָרָבּוּהָא יִשְּרָ

בוניני אַטַבּם: ئينا خريد مُنْكُم يَتَكَرَمِنْ مُن إِدِيا لَمُقَيِّم يُنْدِيا لَمَفْتِر بطَرْن، لَاكِرْدُه لَيْخَدِينَ، كُنْدُه لَكُنْفَرْ، خُدَيْدُد.

(ממישי) הְרָשׁ הוּצִיאוּ: عَرْعَ، نَهُدَدُقُو نَهُا رَبِهُا لَنَهُا مُخَدِّدً

تازيز تغير لابكرت المرازية

בּׁעַבַבּא לַא וֹמִבוּן בַּאָּבַמֹּכוּן: أثنف هُربِو فَغِدًا بهُدَدُقُو نَعُقِرا هُرُمُع فَعَلَمُع أَنهُديا

إنِ ٦ أَن مِ فِي الْمِنْ فِي الْمِنْ فِي الْمِنْ فِي الْمُنْ الْمُنْ فِي الْمُنْلِقِيلُ الْمُنْ فِي الْمُنْ النفديا كلمرديا كيلافع:

בֿבמוכון לְחַבְּא: انظريا خلاق ĿĊĊĸĊĸĹ

זטכעו נאפנם זע לומו המכעו: **小炎に負付め**

نفودرا: וֹמּטׁוּלֹא מוֹ לֹבַם لتدخدنا מינילא كالتاتاك

:בְבַוּכִל מֵּגמִבׁו*:* יי וֹלְעַעָּׁוּ מִמֻּבֹּלוּ בַּעוַבַבָּטָׁם וֹלַאָּ_ וֹאִשֹׁוֹ מַמֻּכֹּנוֹ בַּוֹנִכַוְן וֹלַאַ

> your land. neither shall the sword go through evil beasts to cease out of the land, make you afraid; and I will cause and ye shall lie down, and none shall And I will give peace in the land,

and they shall fall before you by the And ye shall chase your enemies,

.brows enemies shall fall before you by the shall chase ten thousand; and your 8 hundred, and a hundred of you And five of you shall chase a

with you. you; and will establish My covenant 9 and make you fruitful, and multiply And I will have respect unto you,

before the new. on and ye shall bring forth the old from And ye shall eat old store long kept,

you, and My soul shall not abhor And I will set My tabernacle among

שלא יבאו למלחמס, אלא אפילו לעבור דרך ארלכס ממדינה למדינה (מ"כ פרק ב, ג): מכאן שסשלום שקול כנגד סכל, וכן סוא אומר עושה שלוס וצורא את סכל: - וחרב לא חעבר בארצכם. אין לכיך לומר (6) ונחחי שלום. שמא מאמרו סרי מאכל וסרי משמס, אס אין שלוס אין כלוס, מלמוד לומר אחר כל ואת ונתתי שלוס בארך,

(7) לפניכם לחרב. מיש נמרג רעסו (שם):

אם המורה, למרובים העושין אם המורה (שם): - ונפלו איביכם וגוי. שיהיו נופלין לפניכה, שלא כדרך הארך: מרובה, על שם ריבוי, ווה הפירוש שולל רש"י. באומרו והלא לא היה לריך לומר ורו'. ודו"ק) אלא אינו דומה מועמין העושין גר"ו, שמלח רצבס סוצל צ' פירושיס, פירוש א' עשרת אלפיס, ועל זס מקשס רש"י וכי כך סוא החשצון, ופירוש צ', רצבס מספר סיס לריך לסממיל, ומס מעס פממ, שגס כן כפל ועיין שם בישובס, וכאן גראס לפרש למורי סגאון סמופלג מוסר"ר משס מריף כך סוא המשבון והלא לא היה לריך לומר, וכמו כן מדקדקים כל גדולי המפרשים ומשוביהם בלשון רש"י בפרשת בראשית, לא המשבון, והלם לם היה לריך לומר אלם ומפה מכם שני אלפים ירדופו, (יש מדקדקים צלשון רש"י שהוא כמו כפל ואריכום וכי (8) ורדפו מכם. מן סמלשים שנכס, ולא מן סגנורים שנכס (שס ד): חמשה מאה ומאה מכם רבבה. וכי כך סוא

בּימ יְסִירָס בְּרִימ מַרְשָׁס, (ירמיס לֹח, ל־לֹח), לֹח כַבְּרִים וגוי (מ"כ שם): אחכם. ברימ מדשה, לא כברים הראשונה שהפרמם אומה, אלא ברימ מדשה שלא מופר, שנאמר וְבְרַמִּי אֶם בִּימ יִשְׁרָאֵל וְאָמ ב, ס): והפריחי אחכם. נפריס ורניס (שס ס): והרביחי אחכם. נקומס וקופס (שס): והקימחי אח בריחי (9) ופניחי אליכם. אפנה מכל עסקי לשלם שכרכם. משל למה הדבר דומה, למלך ששכר פועלים וכוי, כדאימה בח"כ (פרק

ספולכום למקום פפר, לפם הפדש לפוכן: (שס פרק ג, א ב"ב לא:): - וישן מפני חדש חוציאו. שיסיו סגרנוס מלאום מדש וסאולרום מלאום ישן, ולריכיס אםס לפנום (10) ואכלחם ישן גושן. הפיכות יהיו משחמרין ומובים להחיישן, שיהא ישן הנושן של שלם שנים יפה לאכול משל אשחקד

כמו פִּי שֶׁם נִגְשַׁל מְגֵן גִּבּוֹרִים (שמוחל־ב הֹ, כה), לה קבל המשיחה, שמושחין מגן של עור בְּמֵלֶג מצושל כדי להחליק מעליו מכח (11) ונחחי משכני. וס בים סמקדש: ולא חגעל נפשי. אין רוחי קלס בכס. כל געילס לשון פלימם דבר סבלוע בדבר,

८८: رَكُت رَجْدِينَ، لَمَقَت فَلَنَا لِكُنْ ذَرِا دُمُجْنِ لَمُعَالَ فَلِيا كَلْمَا ألانكتذر فنبخوه نكتين نهضت هذئن فيتدبا نهئتر

Le your God, and ye shall be My And I will walk among you, and will

לוְמְמָהְיוּת: (פּ) מְהָנוּ הֹלַכְּם וֹאִנְלֵעַ אָּטַבָּם מִבְיָנִי לְבָּבֶׁם מַּבְּבְיִנִם נֹאָמִּבְּרִ מִלְּמִבְוֹנִ לְבִינִו מַבְּנִינוֹ נִפַּבְּנִים מייכ במול הוצאחיר אַהְכֶם מַאָּבֶין מִצְּבִין מִצְּבִין אַנִי יְהנְהַ אֱלִהַיבֶּם אַשֶּׁר

נְתְבוֹן בְחֵירוּתָא: לור אַמְמָוֹא מִנְכוּן וֹרַבַּרוּט **ごぶ**しなめ אָלא וֹן אֶלְעַכוּן צַאָּפּוּלִית

.tdgirqu bars of your yoke, and made you go bondmen; and I have broken the Egypt, that ye should not be their Drought you forth out of the land of I am the Lord your God, who

But if ye will not hearken unto Me,

אָת בְּלְ־תַמִּצְוֹת הָאֵלֶה: ⁺ וֹאִם_לְאִ עֹהֻּמֹמֹּנִ לְיִׁ וֹלְאָ עַמֹּהְיֵּנִ נִאִּם לְאִ עַׁכֹּבּׁלְנִּוֹ לְמִּנִםׁנִּנִ

باغذرا: וֹלָא עַמְּבָּרוּן יָת כָּל פִּקּוֹדִיָּא

My commandments, but break My ordinances, so that ye will not do all and if your soul abhor Mine and if ye shall reject My statutes,

commandments;

and will not do all these

\$u_خٰل،ن،: בְּשׁוּעִ אָּעַ_כַּל_מִצְּוּנְהְּגְ לְעַפַּבְרֶכֵם ميه في من الأم المنه المن المنه المن נֹאִם בַּעוֹמָג שַׁמְאָסוּ נֹאָם אָטַ נֹאָם בַּצִּוֹמָג שַׁפוּגוּן נִאָּם נִעִּ

לאַמְּלְיוּשְׁכוּוְ זְתְ לֵּוֹמִי: בלא לממכר ונו כל פפונו. I also will do this unto you: I will

לְנִוּלְ זַנְהַבְּפָׁם נַאָּבֹלְעַנִּ אָנִבְּיבֶפֹם: מונום ומבולט לפה וובהטם השׁהֶפֶת וְאָת־הַקּבַּחָת מְכַלְוֹת or וְהִפְּקַרְאָּיִי עֲלֵיכֶם בֶּהְלָרִ אֶתַרְ 袋袋貸口 7岁口

בּהְבִי בְּבָבִיכוּן: לְבִילֵנוּ זַבְמְבִוּ וְנִיכְבִוּנִישִּ idīuda ālācl מַלַיכוּן בִיהוּלְמָא אַר אַנָא אַעַבור דָא לְכוֹן

in vain, for your enemies shall eat it. languish; and ye shall sow your seed make the eyes to fail, and the soul to consumption and fever, that shall appoint terror over you, even

(בו) והחהלכחי בחוככם. אמייל עמכס צגן עדן כאחד מכס, ולא מסיו מודעועים ממני, יכול לא מיראו ממני, מלמוד מן או מנים שלא יקוב העור:

נסיס גדוליס: - מטח. - כמין ימד בשני ראשי סעול המעכביס המוסרה שלא מלא מראש השור וימיר הקשר, כמו עַשַּׁה לָךְּ (13) אני הי אלהיכם. כדלי לני שמלמינו בי שלני יכול לעשות כל ללה, שהרי הוצלתי למכם מלרך מלרים, ועשימי לכם לומר וסיימי לכס לאלסים:

עבירות (מ"כ פרשתה ב, ג): וַמַשְּׁמִיס לַס' מִמֹדׁר (שס יג, יג), מכיריס חֹת רצונס וממכווניס למרוד צו: ורא חששו. משלח מלמדו, לה מעשו, הרי שמי . אם רבונו ומסכוין למרוד בו, וכן בנמרוד גבר ציד לפני ס' (בראשים י, ט), שמכירו ומסכוין למרוד בו, וכן באנשי סדוס בשיס הכרי קיום מלום אמור, הא מה אני מקיים ואם לא משמעו לי, להיום עמלים בחורה. ומה חלמוד לומר לי, אין לי אלא זה המכיר (14) ואם לא חשמעו לי. לסיום עמלים במורה, ולדעם מדרש הכמים. יכול לקיום המלום, כשהוה הומר ולה מעשו וגוי מוֹמֵכוֹם וּמִשׁוֹם (ירמים כו, ב), קביליי"ם בלע"ו: קומטיות. בקומס וקופס:

באחרים העושים, שונא את החכמים, מונע את האחרים, כופר במלות, כופר בעיקר: אח בריחי. כופר בעיקר. סרי שבע עבירום, סראשונס גוררם סשניס, וכן עד סשביעים, ואלו סן, לא למד, ולא עשס, מואם . אם אחרים מעשום: - אח כל מצוחי. כופר שלא לוימים, לכך ואמר את כל מלומי, ולא ואמר את כל המלומ: - להפרכם (פו) ואם בחקחי המאסו. מואם נאמריס העושיס: משפטי הגעל נפשכם. שווא המלמיס: לבלחי עשוח. מווע

שסיקלס נפיממו ומכאים פניו זעופס: - קדחת. מולי שמקדים אם הגוף וממממו ומצעיכו, כמו פִי מֵשׁ מֶדְמֶס בְּעַפִּי (דברים (16) והפקדהי עליכם. ולוימי עליכס: שהפה. מולי שמשחף את הצשר, אנפולי"ש בלע"ו, (געשוואלען) דומה לנפות

ئرَفَقُت لَمْنَا_لِيْكَ مُنْكُت: אַנבֿנכֿם נבבו בֿכֿם מָנאַנכָּם لاقتاق الأناف المرافة المرافق

על־חַמּאָהַיכֶּם: المُفَظِيرِ كِرَفِدُكِ هُلَادُِك شِكَمَ خُمْرُهُد، لَعِبْمُنْكَ خُمْلُكَ، نُكْمِياً וּאָם הַּגַ אָבֶע לַאַ עַהָּמִתֹּנ לַ, וֹאָם הַּג אַלָּוֹ לָאַ עַלַּבֹּלְנִּוֹ

אַרְצָהֶהָ בַּנְּחָשְׁהַיּ ŒĿĴĊ בואט_ %**ロ**_Ÿ��・�� וֹמִבֹנִיםׁ וֹלִטַשַּׁי, אָטַ יַּנְאָנוֹ מֹזְכַים וֹלִטַשָּׁי,

> בבונ ללכון: לכון שְּׂנְאֵיכוּן וְהִיִּלְּבִין וְבִית שבם בהב, בבביכון וונבון نڠقيا بينن خحيا ننفخديا

> שבע על חוביכון:

G.L.L: CTLAX なべばなげて أغَلَمُع يَنْيِانِ هِمُأَمِّةً הקקיפין כברולא מלאחתא וּאָטוּן וָת שִׁמִּיָּא דַעַּלַוּיכוּוֹ וֹאטֹבֿר וָת יַבַר

> none pursueth you. rule over you; and ye shall flee when enemies; they that hate you shall and ye shall be smitten before your And I will set My face against you,

> your sins. chastise you seven times more for 18 things hearken unto Me, then I will And if ye will not yet for these

as iron, and your earth as brass. 19 power; and I will make your heaven And I will break the pride of your

משפחחו במוחו. כל חאום שאינה באה וחוחלת ממושכה, קרויה כליון עינים: וזרעהם לריק. חורעו ולא חלמח, ואם לל, כל): - מכלות עינים ומדיבת נפש. סעיניס לופוח וכלוח לראוח שֶׁיּמַל וְיֵרֶפָּא, ומוף שלא ירפּא, וידאנו הנפשוח של

אתכם. מנלי כמ: וכן הוא אומר וַ אַבָּל יַ אָבָל שָמִי נְשוֹרֶס מַעַלְיָהָס הַפְּשִׁימרוּגוי (מיכה ג, ג. מ"כ שם): ונסחם. מפני אימה: ואין רודף ג), וַיַּמַנוּ שְַגַיקס וַיַּשְׁמִימוּ מֻׁמּ יְבוּל סְמְּכֶן (שס ד), מֿבל בשעה שמעמיד עליכס מכס ובכס הס ממפשיס ממר המעמוניות שלכס, מומדים על ישראל אינם מבקשים אלא מה שבגלוי, שנאמר וְבְּיֶב אָם וְבַע יִשְׁרְאָלָה מִדְיָן וַשְׁמֶלֶק וּבְּגֵי מֶדֶם וגוי (שופמים ו, (מ"כ פרק ד, ס): - ורדו בכם שנאיכם. שליני מעמיד שונאים אלא מכס ובכס, שבשעה שאומות העולם עובדי אלילים ועוסק אני עמכס לכעה: - ונגפחם לפני איביכם. שיסא המוח הורג אחכס מבפנים, ובעלי דְּבָבֵיכוֹן מקיפין אחכס מבחוץ בכם. כמו שנאמר במובה ופניםי אליכה, כך נאמר ברעה ונחחי פני. משלו משל למלך שאמר לעבדיו פונה אני מכל עסקי מדבר, שאמה עמל בהם ומגדלן, והחמא בא ומכלה אוחם, שנאמר שַׁשֶׁר מַפַּּקִמִּי וְרָבִּימִי אֿיָבִּי כָּלָּס (אֿיכה בּ, כב): – ונהחר פּנַי . מבואס לימי סמלור, ושבפנים ממים ברעב שלא לקטו מבואס אשמקד. ד"א וורעמס לריק ורעכס, כנגד סבנים וסבנות סכמוב ו לוכלים, ומה מ"ל ולכלוהו לויביכה, הל כילד, זורעה שנה רלשונה, ולינה מלמחם, שנה שניה מלמחם ולויבים בלים ומוללים קבורים שיחים, קלמוד לומר ומדיבות נפש: וורעחם להיק ורעכם. וורעם וחינם מלמחת, ומעתם מס חויביכם בחים או עסים שהוא מקדיח וסבור הוא בעלמו שיחיה, חלמוד לומר מכלוח עינים, או הוא אינו סבור בעלמו שיחיה אבל אחרים מלמוד לומר שחפח, שהוא נשחף, או עתים שהוא נשחף אבל נוח ואינו מקדיח, מלמוד לומר ואח הקדוחת, מלמד שהוא מקדיח, סמבסלם אם סבריים, ואיוו, וו מכם מומן: אח השחפה. יש לך אדס שסוא מולס ומועל במעס אבל בשרו שמור עליו, עליכם. שיסיו סמכום פוקדום אסכס מזו לזו, עד שהראשונה פקודה אללכה, אביא אחרם ואסמכנה לה: 🛽 בהלה. מכה מפרשה זו (פרק ד): אף אני אעשה זאת. היני מדבר הלה בהף, וכן בה בלף בלך עמה בְּהֶרִי (פפוק מה): והפקדתי (קו) ונחחי פני. פולי שלי, פונס לוי מכל עסקי להרע לכה: ורדו בכם שנאיכם. כמשמעו, ישלמו בכם. לגדת ח"כ מלממ, ואכלוהו אויביכם:

(19) ואם עד אלה. ואס בעוד אלה לא השמעו: ויספתי. עוד יקורין אחרים: שבע על הטאחיכם. שבע פורעניות

מלבדם פירומים: . אבל כאן השמים לא יהיו מויעין כדרך שאין הברול מויע, ויהא חורב בעולם, והארך חהא מויעה כדרך שהנחשת מויעה, והיא כח, כג), שיסיו סשמים מויעין כדרך שסנחשת מויעה, וסחרך חינה מויעה כדרך שחין הצרול מויע, וסיח משמרת פירוחיה, את שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשה. זו קשס משל משס ששס סוח הומר וְבָיוּ שֶׁמֶיוּ שֵׁשֶׁל עַל לחַשֶׁךּ נָחשָׁת וּגוי (דּבֹרִיס (91) ושברחי אח גאון עוכם. וה ביים המקדש, וכן הוא אותר הנגי מחלל את מקדשי גאון עווכס (ימוקאל כד, כא): ונחחי מל ז' סעבירות סאמורות למעלה (מ"ר פרק ה, א):

رلا بيرا جران: אַבְּבְּכִם אָעַבִּיבִיבְּעִי וְמֵּאֹ בַיִּאָבָא טִטֵּהוֹ אַבַּהְכִּוּוֹ זִינִ הַבְּבְנִינִי

מֻבַע כְּחַמאַתִיכֶם: خِمُٰثِمَ كُن لُنُوطُفَ لَمَكِّرُتُ لِ مَجْكِ

ڶۺڂڴڷ בוֹיָם בוּאָ

لْمُرَا لَاكُمْ لَمُ نَقَالًا هُوُلِكِ: וֹטֹם לִנְגִע פִּשַׁבָּטׁם וֹלַאֲשִׁעוֹלוּ וִיסִוּבּ לְבִוּלִתִּי שִּילְכִוּוּ וֹלָאִ

שְׁבַע כְּחוֹבֵיכוֹן: נאוסיף לאיקאָה עַליכוֹן עַּהָא וֹלָא שִׁיבוּוֹ לְעַבַּלָא לָמִימִבוּי نَعُمَ تَكَرَّدُ مَعْدٍ كِدَدُ لَأَمِ لَا يُحَدُّ لَهُمَ لَيْنُودًا ۚ كَلُمْدَ ۚ خُطَمُنَا

> of the land yield their fruit. her produce, neither shall the trees 20 vain; for your land shall not yield And your strength shall be spent in

upon you according to your sins. bring seven times more plagues 21 and will not hearken unto Me; I will And if ye walk contrary unto Me,

ĿĹĊſĊ□: ڮڷۯڷ וֹלֹמֻמּנּ אֵנְבְעַבְיּלִ: للأذليلك להגבכון ועוהב זטכון וואבון ועטביל וקבין וקשיצי יָת حح لَاهُلُا נאָהַבְּע לּכוּן וֹט עוֹט בֹּבֹא ببهكبن

בַּלַמֶּנוּ: נְנַבְלַנֵּם מִמָּג צָבוּג: كَلُـٰ لِيَّارِ <u>L</u>a.a. ثَّ لَغِٰڡۦڂۼؚڎؚٛٮ ڬؚۼ ٮٚڷؙڡؙۮڐ ڬؚ؞ڶۼؗڡڂۼڎؚ؞ٳڂۼڔ؈ؙڬڐڽٳٳ

עַל־חַמאָהַיכֶּם: וֹעבׁנעֹג אַעַבְּם נִּם אָנִג אָבָה נֹאַלְטֵג וֹטַבְנוֹ אַב אָנָא אָבָה הַּבְ الْكَرَحُنُ، هَلَ هُذَا مَقَادُتُ خَكُلًا، نَهَنُكُ هَلَ هُذَهِ مَقَادِياً خَكَمُنَا

מְבוּכִים וֹמִבְּטִׁטִּי בָבֶּב בָּנַוּכְכָּם וְהַבָּאִלְי עַּלֵילֶם הַבָּר נַלֵּמָת

!!נסקם בְּיַר־אווֶב:

ELTICLE لننتمفديا النلاقتها ヹゟ゙ヹ゙゙゙゙゚゠゚゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゚゠゚゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゚ヹゖ゚゙゚゚゙゙゙゙゙゙゙゙゙゚ 47 خاذحدا 42°CM ドムログイイ

> desolate. and your ways shall become cattle, and make you few in number; your children, and destroy your among you, which shall rob you of And I will send the beast of the field

then will I also walk contrary unto walk contrary unto Me;

not be corrected unto Me, but will

And if in spite of these things ye will

seven times for your sins. you; and I will smite you, even I,

the hand of the enemy. you; and ye shall be delivered into gnoms əənəlitsəq ədt bnəs lliw I bns gathered together within your cities; the covenant; and ye shall be that shall execute the vengeance of ,uoy noqu brows a gnird lliw I bnA

פירומיו, סרי שמי קללומ, ויש אן שבע פורעניומ: ימניע פירומיו בשעת התנעה (שם): - לא יהן. משמש למעלה ולמעה, לעץ ואפרי: - לא יהן פריו. כשהוא מפרה מָשִׁיר ולא חחן ארצכם אח יבולה. אף מס שאמס מוניל לס נשעם סורע (שס): - ועץ הארץ. אפילו מן סארן יסא לקוי, שלא אומו אין בכך כלוס, אבל אדם שעמל ומרש וורע ונכש וכפח ועדר ובא שדפון ומלקה אומו, הרי שניו של וה קהוח (מ"כ שם ד): (0.5) וחם לריק כחכם. פרי אדם שלא עמל שלא מרש שלא זרע שלא נכש שלא כמח שלא עדר וצשעת הקליר בא שדפון ומלקד

לבס להמוע מהמקרב אלי: שבע כחשאחיכם. שבע פורעניות אחרים במספר שבע כחשאחיכם: מניעה, וכן הֹקֵר בַגְּלֶךְ (משלי כה, יו), וכן יְקַר רוּתַ (משלי יו, כו), וקרוצ לשון וה לתרגומו של אונקלום, לשון קושי, שמקשים (12) ואם חלבו עמי קרי. רצוחינו אמרו עראי, במקרה, שאינו אלא לפרקים, כן חלכו עראי במלום. ומנחס פירש לשון

(23) לא תוסרו לי. לשוצ הלי: גדולים ושבילים קטנים, סרי שבע פורעניות, שן בסמס, ושן מיס, חמת ווחלי עפר, ושכלה, וסכריתה, וסמעיטה, ונשמו: אחכם. אלו קקעניס: והכריחה את בהמחכם. מנתון: והמעימה אחכם. מנפניס: ונשמו דרכיכם. שניליס מס אלו נושכין וממימין, אף אלו נושכין וממימין כבר סיו שניס בארך ישראל, חמור נושך וממימ, ערוד נושך וממימ: - ושכאה לומר וְשֶׁן בְּבַמִּמֹת חֲשַׁלַּמִים (דברים לב, כד), הרי שמים, ומנין שמהא ממימה בנשיכתה, מלמוד לומר עַם חֲמַת וֹחֲלֵי עָפָר (שם), (22) וחשלחחי. לשון גירוי: ושכלה אחכם. מין לי מלמ מים משכלם שדרכם בכך, בסמס שמין דרכם בכך מנין, מלמוד

رَهُٰۤحَٰذِٰفُتُ أَذِٰهِ نَامُٰڐُمۡد: (٥) אָטְׁר וְנִימָּהָרוּ לְטִׁמְבֶּם בַּמְּמִּבְּלְ בָּּנַתְּרָאָ עַר וֹיִטִּיבוּוּ לְטִּמְבִוּוּ ع مُرَشِد نَشِرت كِنْطُرُو خُنَوْدِد בְּשִׁבְרֵי לְכֶם עַמֵּח־לֶּחֶם וְאָפֿוּ בּרְאָחָבַּר לְכוֹן סְעֵיד מֵיכְלָא

נְעַבְבְבַשְׁם מִמֶּו בַּצְעַבוּי: كَ لَهُمَا خُبِهُمَا كُمُ عَيْمُمُمُ ذَا يُعَا خُلُهُ كُمْ فُكَافِرِدًا كُمْنَمُكَ لَهُ الْعُمَامُ ك

עַל־חַמּאָהַיבֶּם: נופנים. אַנַכְם אַנַּאָנו אָבה וֹאָנִנּוּ וֹנִיכוּו אַנַאַ אָבה הַכָּ

בְּנִעונֶם עאָכֶלְנִיּ

ندردرد للقذي تظهر هناكه: אָנו_פֹּנִבׁיכֶּם هِ لَكَٰدُكَانِ אُلكَ لَاقَٰذَرُتُكَ لَأَلْنَائِ لِتَافَرُونَ دِيا لَمُقَالَ بِنَا هَٰذِيَا رِيا

אָרִיתַ בְּרֵיתַ נִיחְהַבֶּם: וֹבְאָמוִנִיג אָנַבַעֹלַבְּאָנִכִּים וֹלַאָּ עְרְבְּׁרְ וֹאָמֵין יָת מִרְוִיכּוֹן חָרְבָּא

> יומבתון: せばじばんべき أنتدخها ألأبع اللهذا لمَهِد فهذا كِنْفُدِيا

יהקקרון בורמי בששיו:

המכפ בשמע שבי ואטב הפכון בטמוף רנו

<u> ללטכון שולקון:</u> ⁶² נֹאָכֹלְטֵּׁם בֹּהָּגַר בַּדְּנְכֵּבׁם וּבְּהָּגַר וְעִיכְלְוּן בַּסָּר בַּדִּנְכֵּוֹן וּבְסַר

מַלְ-פִּוֹנִיר מַלְ פִּנִיר מָמְנִיהַכוּן וִינִיהַ אָט_פֿמְטִגפֿם וֹאָהָגגּי זִט פֿמִטַכּוָן וֹאַפֹּגּיא זִט

בוֹהֹנֹא

And I will destroy your high places,

shall abhor you. carcasses of your idols; and My soul cast your carcasses upon the 30 and cut down your sun-pillars, and

And ye shall eat the flesh of your

in fury; and I also will chastise you

then I will walk contrary unto you

hearken unto Me, but walk contrary

bread again by weight; and ye shall one oven, and they shall deliver your

26 ten women shall bake your bread in

When I break your staff of bread,

And if ye will not for all this

eat, and not be satisfied.

daughters shall ye eat.

sons, and the flesh of your

seven times for your sins.

unto Me;

savour of your sweet odours. desolation, and I will not smell the 31 and will bring your sanctuaries unto And I will make your cities a waste,

מולימים אם המת לקברו נתנים ביד אויב: ושלחתי דבר בתוככם. וע"י קַּבֶּבֶר, ונממס ניד האויניס הלריס עליכס, לפי שאין מליניס את המת נירושליס, וכשהס אשר עברמס. כל הבאת חרב שבמקרא, היא מלחמת חיילות אויביס: ונאספחם. מן החוץ אל חוך הערים מפני המלור: (32) נקם בריח. ויש נקס שלינו בברים, כדרך שלר נקמום, וזסו סמוי עיניו של לדקיסו. דבר למר נקס ברים, נקמם ברימי

מארה בחוך המעים בלחם. הריז'פורעניום, חרב, מלור, דבר, שבר מטה לחם, חוקר עלים, פח נפולה, מארה במעים. ונחחם נרקבת ונעשית פת נפולס ומשתברת בתנור, וסן יושבות ושוקלות את השבנים לתלקס ביניסס: - ואבלחם ולא חשבעו. זס וסס מלי רעב: ואפו עשר נשים לחמכם בחנור אחד. ממוסר עליס: וחשיבו לחמכם במשקל. שמסל סמצולס (62) מטה לחם. לשון משען, כמו מַמַּס עוֹ (ירמיס מת, יו): בשברי לכם מטה לחם. השצור לכס כל מקעד הוכל,

ממניס: - ונחחר אח פגררכם. - מְפּוּמֵי רעב סיו, ומולימיס ירממס ממיקס ומנשקיס מוסס, וכרסו נבקעם ונופל עליס: (30) במחיכם. מגדלים ובנרכם. מין עבידם אלילים שמעמידין על סגגום, ועל שם שמעמידין בחמס קרויין לינס מן סמנין **שסי**ם סמרב:

יפלו החמנים שבראשי הגגום ויכרחו, ונחחי אח פגריכם וגו' הרי שלש, שלוק שכינה ארבע, חרבן ערים, שממון מקדש מן פורעניות, אכילה בשר בניס ובנות, והשמדה במוח הרי שהים, כרייהה המנים אין כאן פורענות אלא על ידי השמדה הבירניות סא מס אני מקיים והשימותי את מקדשיכם מן שַגְּדוּדִיוֹת, שיירות של ישראל שהיו מתקדשות ונועדות לבא שם. הרי שבע מקיים מרבה, מעובר ועב: – והשימותי את מקדשיכם. יכול מן הקרבנות, כעהול לומר ולל לרים הרי קרבנות למורים, (וצ) ונחחי אח עריכם חרבה. יכול מלדס, כשקול לומר והשימותי לני לת קלרן, קרי לדם למור, קל מק לני וגעלה נפשר אחכם. זס מילוק שכינס (מ"כ פרקו, ד):

- מַּבְּיִם אַנְבִיכָּם בַּיְּמָבִים בַּשׁי נְהַמְּמָנִי אָּנִי אָט הַאָּבֶל וְאֶמְמָנִי בּּיַ
- מְּמְמִׁע וֹמְבוּכֵם וֹעַוֹּוּ עַבְּבַּע: אַבֿונכּם בַבָּר וְבִּינִינִי אַבּגַּכִּם ןאָהְכֶם אָזְהֶה בַּגּוֹיִם וַהַרִילִתִּי
- וְנִיבְאָנִי אָנִי_הַּבְּּנִינִינִי: אַנְבַּנְכָּם אָנִ שַּׁמָּבַּע עַאָּבָּע رَجَحُ إِينَ لِهَوْلِ لِمَقَلِ جِيْدُا الْ عِرْ مَرِكِم بَغُرِم عِمَا سَجِمَنَ مِ
- בְּמִבְעַבְבַ מַבְּיִבַי אַמְּבׁר לְאַ־שְּׁבְּתָּבִית בְּשְׁבְּתִינִיכֶם דְּלָא שְׁמַמַּנִי בּשְׁמָמֵּיכּוֹן כַּר چَלְיִמֵי הְשִּׁמְּה הִשְּׁבֶּה אֲת כָל יוֹמִין דִּצְּדִיאַה חַשְׁמֵים יָה
- ثثث لأفك لهذا بتك: אֹלִם לוּל עָלֶת נִדְּף וָנָסַׁי מָנָסִת־ ود خزخرت خمَلَمُن مِنْدَنيُن أَنْدِيرُ وَ خَرَابُوا خَمَلَمُ لَا مِنْدُنيُوا أَنْدِيرُ الْمُ וֹנַנֹאָאַנַים בַּכָּם וְנַבַּאָנִי מָנֵבְ

- הקע פהקי בלכיכון בוסכין וֹאָבֹּבׁוּ אָלֹא וֹנו אַבֹּלֹא וֹנֹבֹּבוּוְ
- בהובא יההי אַנער צווא וֹנִטְכוּן אַבּבּר בִּינִי עַמְמִיא
- מְּטִׁמַּבַא: על אבולא לעבות בים באבת בעלי הבביכון בכיו כל יומין דַּצְּדִיצָּת וְצָּתוּן לכון שֹבְמִי אַבְמָא יָת מָּמִסּבִא
- בוותון וְהָבִין עַלַה:
- انظريا لربه لائتياء: בר מן בום דקטליו בחרבא מופא המכון ווהוצון מהוצ בּמְּלֹאִירוֹן וְיִרְבִיוֹב יִמְרוֹן קֹל فخته فخفيا فهتمنه ĘCĽ نقترح

- dwell therein shall be astonished at 32 desolation; and your enemies that orni basl ədə gaird lliw I baA
- be a waste. be a desolation, and your cities shall sword after you; and your land shall nations, and I will draw out the And you will I scatter among the
- repay her sabbaths. even then shall the land rest, and and ye are in your enemies' land; sabbaths, as long as it lieth desolate, Then shall the land be paid her
- .ti noqu not in your sabbaths, when ye dwelt 35 have rest; even the rest which it had As long as it lieth desolate it shall
- shall fall when none pursueth. one fleeth from the sword; and they chase them; and they shall flee, as and the sound of a driven leaf shall 36 heart in the lands of their enemies; I will send a faintness into their And as for them that are left of you,
- (28) וחשמחי אני אח הארץ. זו מדס עובס לישראל שלא ימלאו סאויביס נחת רות בארלם, שתסא שוממס מיושבים: סגדודיום, ולה הריה קרבנום, סרי שבע:
- מין כרמו ובימו מרביס, כך שנויס במ"כ (פרק ז, מ): לשוב למוכס, וממוך כך עכיכס יסיו מכבס, נכלומ לכס מכבומ, שבשעה שלדס גולה מבימו ומככמו ומעיכו מופו למוור כלילו מרב סנשמעם אמריכס אינס מוזרת מסר, כאדס שמריק את סמיס ואין מופן למזור: והיחה ארצכם שממה. שלא ממסרו כבמוכה, כאדם שוורם שעורים בנפס ואין אחם מסן דבוקס בחבירתם: - והריקתי. כשעולף שחרב מתרוקן הנדן. ומדרשו (33) ואחבם אורה בגוים. זו מדס קשס, שנשעס שנני מדינס גוליס למקוס אחד רואיס זס אם זס וממנממין, וישראל נורו
- (34) אז חרצה. מפיים את כעם המקום, שכעם על שמעותים: והרצה. למלך את שנתותים:
- בימיס עַּד בְצְׁמָה בְּסְבֶּן מֶׁת עַבְּבְּמוֹמָיבְ וּגוי, לְמַנְּמוֹת עֵבְּעִים עֲנָה (דנריס הימיס־ב לו, כה): המשלמת לשבעים. (נ"א ואותו יובל שגלו שלא נגמר בעונס נחשב להס) ועליהם נגור שבעים שנה שלמים, וכן הוא אומר בדברי לחרבע מחות שנס ששים וחרבע, לשלשים ושש שנס חמש שמימות, סרי שבעים חסר חחת, ועוד שנס ימירס שנכנסה בשממס ללדקיסו. לא וחשוב לארבע תאות ושלשים ושש שנה שתימין ויובלות שבהם, והם שש עשרה לתאה י"ד שתימין וב' יובלות הרי שנס, וכל שנום רשעו עשריס ושמיס, כמו שאמרו באגדם חלק (סנסדרין קג.), ושל אמון שמיס, ואחם עשרס ליסויקיס, וכנגדן עשו שש שנים עד גלות לדקיסו, סרי ארבעים ושש. ואס תאמר שנות מנשה המשים וחמש היו, מנשה עשה תשובה שלשים ושלש שָׁנִים חַׁרְבָּשִׁים יוֹס וְנָשְׁחַׁ מֶּׁח שֲוֹן בֵּים יְסִידָס (שֹׁס ו), ונצוחֹס זו נחֹתרס ליחוקחל בשנה החתישים לגלוח התלך יהויכין, ועוד מרצומ ירושלים, סוא שנאמר בימוקאל וַפַּּמְּס שְׁבַב עַל גִּדְּךְ סַשְּׁמֶאלִי וגו' (ימוקאל ד, ד), וְכִּלִּיםָ אָמ הֻבֶּּס וַשְׁבַבְּמָ עַל גִּדְּךְ סַיְּמֶנִי ומשעים היו שני עונם משנכנקו לארץ עד שגלו עשרת השבמים, ובני יהודה הכעיקו לפניו מ' שנה משגלו עשרת השבמים עד ק סיו כנגד עי שנות השמעה ויובל שהיו בשנים שהכעימו ישראל בארלם לפני המקום ארבע מאות ושלשים שנה. שלש מאות (פצ) כל ימי השמה. למון מַעַשֹׁוֹת, ומ"ס דגש נמקוס כפל שממס: אח אשר לא שבחה. שנעיס שנס של גלות ננל

לכם טַלוּמָנו לפָּנִי אָנְבִּיכֶם:

אָבֶא אַנְבָּנַכֶּם: \$\$ נְאָבֹרְמֶם בַּגּוֹיֶם וְאָּכְלֶר אֶּהְכֶּם

אָבטָם אִמָם וִמֶּלוּ: בּאַבְאַנ אַנְבַנְכָּם נִאָּבַ בַּהַּנִנִי נובנהאבום לכם נפען למונם

نْهَاء كَيْمُد_كَاذِرْدُ مُقَارِ خُكُادُر: אַבְּטָׁם בַּׁמַהְּלָם אָהָוֹר מָהָּלִיַבִּינִ אָנו_הַנְּוֹם

וֹבֹּגוֹ אָנַ_הַּנִוֹם: אָוַבְאָּוּ וֹכַּנָּת לַבְּבַם עַמְבָּיָל וֹאָנִ יי וְהַבָּאתַי אֹלְם בְּאָרֶץ אִּיְבִיהָם המם לצני

: اعْالَىٰ الْكُ לבולו אלבום אוכב ובאו וֹלַכּוֹטֹּו אָטַבַּבווטׁו וֹהַלַוּד וֹאַב וּוֹבַיוֹנֹא זִטַ לַנְמָוּ גַּהָם וֹהַלוּד

> בבם בגבי גבביכון: לִיִם וְלָא שִׁבִּי לְכִּוּן שַּׁלִּיּמָׁבִי كثاه لأظمزرا ختائه ثئترك לנטלבנו ובר פּאָטויני. פֹר מו

וֹטַׁכְוָן אֶבֹת בֹהֹבָ, בַּבַבוֹנִין: וֹנוֹיבְרוּן בּינִי עַמְטָנְאַ וּהָנָפַר

בּאַנוּגוּן בְּיַנְרוּן יִנְיִמְסוּן: נאַל בּעוכו אַבְּטִיטַעון בּוּהַנֹּאַ בּשׁובׁיהון בַּאַרְעָּהָא דַּטָּנָאָיכּוֹן بدنهنغديا בכנן

בַּלַמֶּנוּ: למומבו ואַב בעלוכו שבעו Xtitul tallul Ladı ייידיון ית חוביהון וית חובי

דו⊊יהון: לבהון מפשא ירבין ירעין יה וֹאַמֹּגְ זֹטַׁבִּוֹן פֿאָבֿת פֿמֹּגְי אַב אָנֹא אַבוֹע הֹמִעון בַּבֿאַנּי

בכיר וַאַרְעָא אָנָא דְּכִיר: ני לני גמם אַלנים אַנֹא נאַב זט פֿוֹמִי בַּאָם וֹאָטַׁכ נאַב

> enemies. have no power to stand before your when none pursueth; and ye shall another, as it were before the sword, And they shall stumble one upon

enemies shall eat you up. nations, and the land of your And ye shall perish among the

pine away with them. iniquities of their fathers shall they enemies' lands; and also in the pine away in their iniquity in your And they that are left of you shall

that they have walked contrary unto committed against Me, and also their treachery which they and the iniquity of their fathers, in And they shall confess their iniquity,

punishment of their iniquity; humbled, and they then be paid the their uncircumcised heart be their enemies; if then perchance To bring them into the land of I also will walk contrary unto them,

I will remember the land. with Abraham will I remember; and with Isaac, and also My covenant with Jacob, and also My covenant then will I remember My covenant

כס), מַשְׁקוּפֵיּ: לשון מבעק, שְׁדּוּפֹת מֶּדְיִּט (ברמשית מת, ו), שְׁקִיפֶן קִדּוּס, לשון משקוף, מקוס מבעת הדלת וכן מרגומו של מבורה (שמות כת, כודפים הוכגים אומם: עלה גדף. שהכוח דוחפו ומכהו על עלה אחר ומקשקש ומוליה קול, וכן מכגומו קל ערֶפֶּח דְשַׁקיף, (18) והבאתי מרך. פהדורך לבב מ"ס של מרך יפוד נופל סום, כמו מ"ס של מועד ושל מוקש: ונסו מנסת חרב. כמילו

ערבין זה לוה (שבועות למ.): בלבבם פחד וכל שעה סבורים שאדם רודפם. ומדרשו (ח"כ פרק ז, ה), וכשלו איש באחיו, זה נכשל בעונו של זה, שכל ישראל (פ) וכשלו איש באחיו. כשירלולנוק יכשלו וה בוה, כי יבהלולרון: - כמפני חרב. כאילו בורחים מלפני הורגיס, שיהא

(88) ואבדתם בגוים. כשמסיו פווריס מסיו אבוריס וס מוס: - ואכלה אחכם. אלו סממיס צגולס:

לשון המסה, כמו ימסו, וכמוהו מִּמַקְנָה בָּמֹבֵיהֶן (זכרי' יד, יב), נְעַקּוּ חַבּוּרֹםָי (מהלים לח, ו): (98) בעונה אבוחם אחם. כשעונים מבוס מסס כשמומויס מעשס מבומיסס בידיסס (שס פרק מ, ב מנסדרין כו:): ימקו.

כל, לו), אם או יכיע. לשון אחר אולי, שמא או יכיע לצבס וגוי: – ואז ירצו אה עודם. יכפרו על עונס ביטוריסם: (יחוקאל כ, לב), חַי אָנִי וגו' אָס לֹא בְּנִד שַּוְקֶס וגו' (שס לג. ח"כ שס ס): או אז יכנע. כמו או נוֹדַע כִּי שוֹר נַבָּח הוּא (שמוח נעשק כמעשיקס, אני איני מנימס, אלא מעמיד אני אם נציאי ומחוירן למחח כנפי, שנאמר וְקִעֹּנֶה עַל רוּחַבֶּס קיוֹ לֹא חָקיֶט וגו' (I+) והבאחי אחם. אני בעלמי אביאם. זו מדה עובה לישראל, שלא יהיו אומרים הואיל וגלינו בין האומות עובדי אלילים

(ב4) דוברחי אח בריחי יעקוב. בממשה מקומות נכתג מלא, ואליהו משר בממשה מקומות, יעקצ נעל אות משמו של

ببيج الجنافيات: תָאָסוּ וָאָע_חָקּנוּ, וֹבִם וֹבֹגוּ אָנַבְהַוָּלָם זֹהוּ וּבִּיָהוֹ th אָת־שַׁבְּתֹהֶיהַ בְּהִשְׁמָּהֹ וְהַאָּבוֹן הַעִּוֹב

אַמַם כֵּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהִיהֶם: לּמּלִטֹּים לְכַבְעָם לְעַפָּׁר בָּרִינִייּ אָנְבֵיהָם לאַמְאַסְתָּים וָלָאַ וַאַף־נַם־זֹאַת בֶּהָיוֹהָם בָּאָָרֶץ

לְבֶּם לֵאַלְהָים אָּנָי יְהַוְּה: מְצְּבְוֹם לְמִנוֹנִ עַצְּוּנְם לְעַוֹנִים אַמָּב עוָבֵּאַנִי_אָטַם מַאָּבַּן וֹלְכֹּבְׁעָׁי לְעֵוֹם בִּבְוֹיִע בַאָּמָנִים

بكا ختر نهُلُيخ خند مئر וְהַשִּוּבִיתְ אַמֶּבְ לְתַּלֹן יְבְלֶב בִּינֵנְ בַּינִב יְיָ בֵּוֹ מֵימָבִיה יְבֵּין בִּנִּ ਧੁਸ਼੍ਰਾਂ□ XĽL

בְּעֶּרְכְּרָ נְפִּשָׁת לֵיהֹוֶה:

 \subset

LE,G,

(22%)

نْمُم مُتَانَظَةِهَا كُمُنجُنِفُكِياً בּהֹב, בַּבֹבונון לָאַ אַנַמוּמִהוּוּ נאַּב בֹנִם בַּא בֹמִנִיגִּנִנו בֹאַנַת نوسترا: בבבולו פגו ונט פנמו בטופט

الْ الْمُكِلِّينَا:

\$\frac{1}{2}\text{\$\frac{1}{2}}\ במהבנם למיני עממיא למהני יבׁלירָגֹא לְבִיוֹן לַנִּם לַבְּמָאִי

לַאַּמָּלֹאַׁנִי לַנְמִי, הֹפִּׁנִינָן אָנַי, אָלֹאַ

נְטַמָּהְפָּׁמִנִם אַבָּגוֹ לַנְמָנֹא נְבַנִּנֹא נֹאַנְבַנִיטָא

וּנְדַבֶּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יָיָ עָם מֹשֶה לְמֵימַר:

לפולסן נפּמּטא פֿבם גָוֹ:

וֹמְבַאָּב בֹסוּבַא בַסִוּנָ בֹּוֹבָא

valuation, unto the LORD, according to thy shall clearly utter a vow of persons 2 and say unto them: When a man Speak unto the children of Israel,

rejected Mine ordinances, and their iniquity; because, even because they שַׁלָּנְ בַּנְרְבָאוֹ אַנִינִי עַּלֵיהוֹוֹ without them; and they shall be נאַנוּן יָרְעוֹן זָת חוֹבֶּיהוֹן לַנְטִין 43 sabbaths, while she lieth desolate נה שמשההא בדצדיצת מנהון without them, and shall be paid her וֹאַבֹּהֹא טַטַבַהַהָּה מִנָּבַיוָן וֹטַבַהָּי

for I am the LORD their God. to break My covenant with them; them, to destroy them utterly, and not reject them, neither will I abhor in the land of their enemies, I will And yet for all that, when they are

soul abhorred My statutes.

paid the punishment of their

For the land shall lie forsaken

children of Israel in mount Sinai by LORD made between Him and the 46 ordinances and laws, which the These are the statutes and am the Lord. nations, that I might be their God: I

land of Egypt in the sight of the whom I brought forth out of the

the covenant of their ancestors,

But I will for their sakes remember

the hand of Moses.

 $II\Lambda XX$ And the LORD spoke unto Moses,

של ילמק נראה לפני לבור ומונח על המובח: לכך, ואם אינו כדאי, הרי ילמק עמו, ואם אינו כדאי הרי אברהם עמו, שהוא כדאי. ולמה לא נאמרה וכירה בילמק, אלא אפרו אליסו ערבון שיבוא ויבשר גאולם בניו: ווכרחי אח בריחי יעקוב. למס נמנו אחרונים, כלומר, כדאי סוא יעקב סקען

(E+) ישן ובישן. גמול, וצגמול אשר במשפטי מאסו:

- ולהפר ברימי אשר אמס: (++) ואף גם זאת. ואף אפילו אני עושה עמהם ואם, הפורענום אשר אמרחי, בהיוחם בארן אויביהם, לא מאסחים לכלוחם
- (אי) בריה ראשונים. של שנעיס:
- (אי) והתורח. ממת בכתב ומתת בעל פה, מגיד שכולם נתנו למשה בקיני:

אַבְטָם אָנְהַ בַּנְ וַפַּבְא זָצִב לְטַוּן נִּבַר אָנַוּ וֹפַבוּהָ וָנַב

يَجِد جُرِ خُدُرُ نَشِلَجُرٍ لَجُمَلَكَ مَرْدِم مَه خُدْ نَشِلُجُم لَقَامَه

(2) כי יפלא. יפרים נפיו: בערכך נפשה. לימן ערך ופטו, לומר ערך דבר שופטו מלויס בו, עלי:

- خَشَوْم بَاظِيُم: مُلَّكُ لِمَامِينَ مُكْلِم الْمُعْلِم الْمُعْلِم الْمُعْلِم الْمُعْلِم الْمُعْلِم الْمُعْلِم الْمُعْلِم الْمُعْلِم المُعْلِم ا ְ מִּלְע וֹמֹג פֿוֹ_מִמָּוֹם מִּלְעׁ וֹעִינִע
- וֹאִם לַבַבר עוֹא וֹבְיָנִע מָּוֹבַבּ
- شِكِرُ ١٥٠ مُمُلِّدُهِ مُكَاذِّنَهِ لَكِنْكَاتُكِ لَمُمُلِّدُهِ لَا مُكَانِّةً مُلْكِنَاتُ لَمُ الْمُلْكِينِ لَ ر مُشِرَّبُ مِثْنِ لِنَيْنَ مُلْخَكُ لِنَجُدُ נֹאָם מִבּּוֹ שַׁמְהָ הָּנִים נֹתֹּע בּּוֹן
- شَرْشَه شَكْرُ، ٥ حُوْل: هٰځکرت ځکه لرټکټن څلخه שִׁנִים וֹבִינִר מִּבְּבְּרְ הַזִּבְר חֲמִשְּׁר נֹאָם מֹבּוֹ עַבְׁהְ וֹתֹּעַ בּוֹ עַבֹּהָ
- شِارِّ إِنْ اللهِ האוב אוליב ובולטבע האובע ✓ אִם וֹלְר וְהְיָה עֶּרְפְּוֹּ חֲמִשְׂה וְאָם מִבֶּן־שִׁשִּׁים שְׁנָה וָמַעְּלָה
- וֹהְנוֹנִינִוּ נִיכְעֵּוֹ: (ס) מַלְ פָּׁי אַמֶּוֹר תַשִּׁילִ יָדָ תַנְּדָר ، خختر محتا بمهدره بحمر محترا וְאָם_מָּבְ הוּאַ מֵמֶרֶבָּב וְמֵמֵמִירוֹ
- ממנו ליהוֶה יְהְיֶה־קְּדֶשׁ: שְׁבְּבֶּל בְּיִבְוֹיִב כַּבְ אֲמֶּב יְהֵוֹ מִנְבְּנָא שָּׁבִם וֹנִ כִּבְ בִּיִהֵּוֹ الْغُمَا جَيَفِٰت كِيْفُ لِ يَكِيْرُ حِن فَقَوْلًا

- דּבְסָר בְּסָלְעֵי קוּדְשְׁאִ: ניהי פורסניה הקשין סלעין مُشَادِيا شَارِيا لَمَا حَدِ شَانِيا شَارِياً וְהְיָה עָרְכְּרְ הַוְּכְּרְ מִבֶּן עֵשְׁרֵים וִיהִי פּוּרְסָנִיה דְּרַכָּרָא מִבּר
- ير مراب م נאָם נוּלַבַּעָא היא וִיהַי פַּרְסָנַה
- ילַנוּלַבּּטֹא הַּהָּב סַלְהַּגוֹ: âàil àtl ii. Gilòtiu וֹאָם מִבַּר טַמִיּהָ הָּנִין וֹמַר בַּר
- פּוּרְסְנַה הְּלָת סִלְעִין דִּרְסַף: ئاتيات مخمار بجواء بجريج فريا מונו ניהי פורסניה דרכורא וֹאָם מִבַּב וֹבַבַּא וֹהַב בַּב בַמִּיהָ
- נאם מפֿר שמין שנין ולְמִילָא
- لاهد وجودا: שמיש עשור סלגין ולנוקבהא XD FCIÇX I'T! GITQL'R
- ויקימניה קדם פְהַנָא וִיפָּרוס נאָם מִסְבֵּן הוּא מִפּוּרְסָנֵיה
- יִד נְדְרָא יִפְּרְסְנֵיה כְּהַנְא:
- נאם בהולא צולבכנו מנט

- sanctuary. silver, after the shekel of the valuation shall be fifty shekels of unto sixty years old, even thy male from twenty years old even then thy valuation shall be for the
- valuation shall be thirty shekels. And if it be a female, then thy
- ten shekels. twenty shekels, and for the female valuation shall be for the male unto twenty years old, then thy And if it be from five years old even
- thy valuation shall be three shekels shekels of silver, and for the female valuation shall be for the male five 6 unto five years old, then thy And if it be from a month old even
- and for the female ten shekels. valuation shall be fifteen shekels, √ upward: if it be a male, then thy And if it be from sixty years old and
- that vowed shall the priest value him; according to the means of him the priest, and the priest shall value valuation, then he shall be set before But if he be too poor for thy
- the Lord shall be holy. that any man giveth of such unto 9 bring an offering unto the LORD, all And if it be a beast, whereof men
- זו: ערכך. כמו ערך, וכפל סכפי"ן, לא ידעמי מאיוה לצון הוא: (3) והיה ערכך וגוי. מין ערך וה לשון דמים, מלם בין שסום יוקר בין שסום וול, כפי שניו, סום סערך סקלוב עליו בפרשה
- (a) ואם מבן חמש שנים. לא שיסא הנידר קמן שאין בדברי קמן כלוס, אלא גדול שאמר ערך קמן הוה שהיא בן ממש שנים
- בערכו, וסמשה מינה פוחחת מלה שליש בערכה, דמתרי מינשי (ערכין יע.) קבָה בְּבֵימָה פַּמָה בְּבַּימָה, קַבְּמָה בְּבֵימָה (ד) ואם מבן ששים שנה וגוי. כשמגיע לימי סוקנס סאשס קרוצס לסמשג כאים, לפיכך סאיש פוחח בסודקנו יוחר משליש ας:
- על פי אשר חשיג. לפי מס שיש לו יסדרנו, וישליר לו כדי מייו, ממס כר וכסם וכלי לומנום, אס סיס חמר משליר לו חמורו (8) ואם מך הוא. שאין ידו משגם לימן סערך סוס: והעמידו. לנערך לפני סכקן ויעריכנו לפי סשגם ידו של מעריך: בְּבִימָטְ וֹמִימִנְטְ מִבְּטְ בְּבִימַטְ:
- (accil cr:):

סי מִוֹר בְּרָיִמְ אִוְרַנֵּת בַּמִוֹר וֹאִם מִר בַּרִיִּמְ אִוְ לַאְ וֹשְׁלִיפֶּׁפּוּ וֹלַאֲ וֹמִיר אָשַׁוְ לַאִּ וֹשַׁלָּפּׁנִּיִי וֹלָא וֹמֹבֹר וֹשִׁיִּי

<u>יְהְיֶהְרְ בְּבְעִירָא וִיהֵי הוֹא וְחִלֹּוֹפֵיה</u> יְמֶיר בְּהַמֶּה בְּבָהַמֶּה וְאָם חַלְפָּא יְחַלֵּיף בְּעִירָא

which it is changed shall be holy. beast, then both it and that for and if he shall at all change beast for good for a bad, or a bad for a good; He shall not alter it, nor change it, a

زغم چَر چَتِيْن مُمْهُد هُمُد

ונטנם זנו למובא צבם לבולא: וֹפֿוֹבוּוֹ מִנְּעַ פִּנּוֹבְנֹאֵ בֹּנִם וֹנֹ נאָם כֿל בָּעִירָא מִסְאָבָא דַלָא

shall set the beast before the priest. offering unto the Lord, then he 11 which they may not bring an And if it be any unclean beast, of

: با ثنان نظرا بر ج دُرْبَ جَانِ الله خِلْ الجَالِ جَالِهُ جَالِ اللهُ حَالَ اللهُ اللهُ عَالَى اللهُ عَالَى اللهُ عَالَى اللهُ عَالَى اللهُ عَالَى اللهُ عَالَى اللهُ عَالَى اللهُ عَالَى اللهُ عَالَمُ اللهُ عَالَى اللهُ عَالَى اللهُ عَالَى اللهُ عَالَى اللهُ عَاللهُ عَالَى اللهُ عَلَى عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَّ عَلَى اللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللّهُ וֹטַמְּבְּוֹשׁ הַכְּבִוֹן אָטָבּע בָּגוֹ מֹנְכַ וֹנִפְּבוּנִס כִּבַּנִּא זָטַבּע בַּגוֹ מַכַ

تر څلڅك: ני נְאָם נְּאָלְ יִנְאַלְנְיִנ וְיָסֵׁנְ עַנְיִאַלְנָיִ וְיִסְנִּי וְיִאָם מִפְּרֶל יִפְּרְקָנִי וְיִסְנִּנִּ

יבו באַמָּר יַעָּרָיּ ⁺¹ לִיהֹנְה וְהַמֶּרִיכוֹ הַפֹּהֵן בֵּין שִׂוֹב וֹאָישׁ בֶּי יַקְדִּשׁ אָת בַּיתָוֹ לְבֶשׁ וּנְבָר אֲבִי יַקְבֵּישׁ יָת בַּיתַיה

חוקשיה על פורְסָנִיה:

ביפרוס ימיה פְהַנָא פַן יקום: בְּנִילִאְ בֵּגוֹ מִב וְבֵּגוֹ בִּנְתְ כַמָּאִ לוּדְשְׁאַ בֶּרָם יִיָּ וְיִפְּרְסְנֵיה

> the priest valuest it, so shall it be. whether it be good or bad; as thou And the priest shall value it,

13 he shall add the fifth part thereof

But if he will indeed redeem it, then

unto thy valuation.

priest shall value it, so shall it stand. whether it be good or bad; as the then the priest shall value it, house to be holy unto the LORD, And when a man shall sanctify his

עכען בון יקום:

<u>הְבְּיוּ וְבִיוֹי</u> וְאָם הַמַּלְדִּישׁ יִנְאַל אָת־בֵּיתָוֹ

נייסיף חומש בְּסַף פּוּרְסָנִיה וֹאָם בַּאַלַבַּיִּה וֹפַּבוַל וֹט בֿיַנוּיִה

valuation unto it, and it shall be his. the fifth part of the money of thy redeem his house, then he shall add And if he that sanctified it will

شِّكُمْ حُصُلَةٍ: זָרַע חָמֶר שִּׁעֹרִים בַּחַמִּשִּׁים (عدرهر) كردالت البائد للألح لأجلا كرفر المراب נאָםו משֶּׁבֶה אָהַוֹּתוֹ יַקְבָּישׁ אִישׁ

شَمَّدُرا خُلَاثُمُنا مُكْمُنا يَخُمُكُ: לפום זרעיה בית זרע כור tr dia it ii. נאָם מִטַלַל אַהַסָּנָמֵיה יַקְבֵּישׁ

the sowing of a homer of barley shall be according to the sowing thereof; possession, then thy valuation shall LORD part of the field of his And if a man shall sanctify unto the

be valued at fifty shekels of silver.

- (9) בל אשר יחן ממנו. אמר רגלה של זו עולה, דבריו קיימין, וחמכר ללרכי עולה, ודמיה חולין, חוץ מדמי אוחו האבר:
- (10) שוב ברע. מס צבעל מוס (מ"כ פרק מ,ו): או רע בשוב. וכל שכן מוצ במוצ, ורע ברע (ממורס מ.):
- למולין בפדיון, אלא א"כ הוממו (שם לב: מ"כ פרשמא ד, א): (11) ואם כל בהמה שמאה. זינעלת מוס סכתוב מדינר שסיא עמאס לסקרנס, ולמדך סכתוב שאין קדשים תמימים יולאין
- (שו) בערכך הכהן כן יהיה. לשמר כל מדם סבא לקנומה מיד הקדש:
- מעשר שני, הצעלים מוקיפין חומש, ולה שהר כל הדם (מ"כ שם ז): (13) ואם גאל יגאלנה. בבעלים החמיר הכחוב, להומיף חומש, וכן במקדיש ביח, וכן במקדיש אח השדה, וכן בפדיון
- לשנים (ערכין כה.), לפי שאינה הקדש אלא למנין שני היובל, שאם נגאלה הרי עוב, ואם לאו הגובר מוכרה בדמים הללו לאחר בממשים שקלים, כך גוירם סכמוב, וסוא שבא לגאלה בממלת היובל, ואם בא לגאלה באמלעו נומן לפי המשבון, שלע ופוגְדְיוֹן (16) והיה ערכך לפי זרעו. ולא כפי שוויס, אחת שדם מובה ואחת שדה רעה פדיון הקדשן שויס, בית כור שעורים

خمُلَـٰ خُلانے: י אָם מָמִּלֵע עַּיֶּבֶלְ וֹלִבְּוֹהְמִ מִּבְעוֹנִי אָם מִמִּשֹּׁא בַּיִּבְּילְאִ וֹלִבְּיִהָּ

הְּלָנִ נַיִּבַּץ וֹנִינֹת מְמָנַבּב: מַלְ פָּי הַשְּׁנִים הַנַּנִּקְרָה עַרָּ ⁸¹ וְחִשַּׁבּ־לֹּוֹ הַכּהֵוֹן אֲחַ־הַבֶּּמֶף חַקּלֵיה וִיחַשֵּׁיבַ לֵיה בְּהָנְא

حُمُكُ مِنْ الْحُلْدُ الْخُرِيدِ الْخُلِيدِ عُلِيدًا הַמַּלְּהָישׁ אָתָּוֹ וְיָבֶּלִר הַמִּשָּׁית ⁶¹ וְאָם יְּגְאָׁלְ יִגְאַלְ אָתִּדִּשְׁ אָתִר הַשְּׁבֶּׁר

לא ינאל עוד: מְבֶר אָתִרתִשְּׁהֶר לְאַנִישׁ אַתֵּר זַבְּין יִתִּקְלָא לֹּגְּבַר אָתֵּרָן לָא לא יגאל עוֹד: ָּ נְאִם לְאִ יִגְאַל אָת הַשְּׂבֶר נִאִם -

حَجِتَا فَنُرُد كُنُهُ فَا نُورُد ָּ וְהַלְּה הַשְּׁבֶּה בְּצֵאתַוֹ בַּיּבֵל וִיהֵי חַקְּלְא בְּמִפְּקֵיה בְּיוֹבֵילָא קְּיָבְי הַלְּיִהְיָה בְּשְׁבֵּה הַחַבֶּם קְּיְשָׁא קֵּיָם יִיְ כַּחַקַל חֶרְמָא קֶּיֶם יִיְ כַּחַקּל חֶרְמָא

משָבֶר אֲהַוְּהָוֹ יַלְּהַיִּשׁ לַיהוְה: פפי וָאַם אָת־שְׁבֵּה מִקְנְּתֹוֹ אֲשֶׁר לְאַ וָאָם יָת חַפַּל וְבִינוֹהִי דְּלְאַ

עקליה בפורטניה יקום:

ווטמות מפובסנים: בּאָמִטֹאַבֿא מַר שָּׁטַא דִּיוֹבֶילָא נת כַּסְפָּא עַל פּוֹם שְׁנֵיָא וֹאִם אַעֿוֹר עַיִּבֿקְ יַלֹּצְּיִהְ הְּצָּעְנְ וֹאָם בּעַר יוָבִּילְאִׁ יַלִּצִּיהָ

څين: בְּסָרְ פּוּרְסָנִיה עַלְיהִי וִיקוּם لَهُكُلِّيهِ نُتِيكِ لُيرَمْلِكِ لِيرَمْهِ נאם מפֹבל ופֿבוַל זֹט עַלַלָּא

נאם לא נפרוק נת הקלא ואם

לְכְּבַוֹלְא טִבי, אַבַּוֹסְלְנִינִי:

מְנִים אָנִיסְנְיִנִינִי נִלִּצִּיִהְ צָּבִים

valuation it shall stand. of jubilee, according to thy If he sanctify his field from the year

made from thy valuation. of jubilee, and an abatement shall be the years that remain unto the year unto him the money according to jubilee, then the priest shall reckon But if he sanctify his field after the

assured to him. thy valuation unto it, and it shall be add the fifth part of the money of will indeed redeem it, then he shall And if he that sanctified the field

man, it shall not be redeemed any 20 or if he have sold the field to another And if he will not redeem the field,

priest's. possession thereof shall be the LORD, as a field devoted; the the jubilee, shall be holy unto the But the field, when it goeth out in

is not of the field of his possession; 22 field which he hath bought, which And if he sanctify unto the LORD a

(דו) אם משנח היובל יקריש וגרי. אם משענים שנח סיונל מיד סקרישה ובא זה לגאלה מיד: בערכך יקום. כערך בו ומתחלקת ביניסס (שם כח:), זהו המשפט האמור במקדיש שדה, ועכשיו אפרשנו על קדר המקראות: ועומדת ביד סלוקת עד סיובל כשאר כל סשדות המכורות, וכשהיא יוצאה מידו חוזרת לכהנים של אותו משמר שהיובל פוגע

(18) ואם אחר היבל יקריש. וכן אם סקרישה משנת היובל ונשתהה ביד גובר ובא וה לגאלה אתר היובל: וחשב לו סום הלמור יהיה, חמשים כפף ימן:

סיובל: ונגרע מערכך. מְנְיַן סְשׁנִיס שמשנת סיובל, עד שנת ספריון: ואמכו רבומינו (בכורות ג.) שאותו פונדיון קלְבּוֹן לְמְּרוֹמֶרוֹמ, והבא לגאול ימן שלע ופונדיון לכל שנה לשנים הנותרות עד שנת שקל לכל שנה ושקל ימר על כולן, והשקל ארבעים ושמנה פונדיונין, הרי סלע ופונדיון לשנה אלא שחסר פונדיון אחד לכולן, הכהן את הכסף על פי השנים הנותרות. כפי משנין. כילד סרי קלצ דמיס של מרצעים ומשע שנים ממשים שקל, סרי

(19) ואם גאל יגאל. המקדים אומו יוסיף מומש על הקלבה הואם:

(02) ואם לא יגאל אח השדה. סמקדים: ומס מכר. סגובר (ערכין כס:): אח השדה לאיש אחר לא יגאל עוד.

אף זו ממחלק לכהנים של אומו משמר שיום הכפורים של יובל פוגע בו (ערכין כה:): לא שישוב לסקדש בדק סבים ליד סגובר, אלא כשדס סמרס סנמון לכסניס, שנאמר פֶל מֵבֶס בְּיִשְׁבָמֵל לֶךְ יִסְיֶס (במדבר יח, יד), (IS) והיה השדה בצאחו ביבל. מיד סלוקמו מן סגובר, כדרך שלר שדות סיוללות מיד לוקמיסס ביובל: קדש לה'. לשוב ביד המקדיש:

שלינו יכול לסקדישה אלא עד סיובל, שסרי ביובל הימה עמידה ללאת מידו ולשוב לבעלים, לפיכך, אם בא לגאלה, יגאל בדמים (22) ואם אח שדה מקנחו וגוי. מלוק ים בין שדם מקנה לשדה מתוה, ששדה מקנה לה תמחלק לכהנים ביובל, לפי

אָת־הָעֶּרְפָּוּיִׁ פַּיּנִים הַהְוּא קֹדֶשׁ וְיִמֵּין יָת פּוּרְסָנִיה בִּיוֹמָא הַהוּא קּוּדְשָׁא קֵּרֶם יָיָ: עמובלי ער שְׁנָת הַיִּבַל וֹנְתָן פּּיִרְסְנִיה עַר שַּׁהָא דְּיִיבִילָא וְחִשְּׁבְ לֵוֹ חַכֹּחֵן אָת מִכְסָת וִיחַשִּׁיב לֵיה כְּחָנָא יָת נָסִיב

thing unto the Lord. thy valuation in that day, as a holy the year of jubilee; and he shall give ornu noireulsy thy valuation unto then the priest shall reckon unto

אָבוֹאָב בּאָבוֹאַ: לְאַשֶּׁר בְּנְרוּ מֵאָהְוֹ לַאֲשֶׁר לָוֹ לְרְוַבְּנִיה מִנִּיה לְרְדִּילִיה מונה לְרְדִילִיה בִּשְׁנָת תַּיּוֹבֵל יִשְׁיּב תַשְּׂבֶה בִּשִּׁקא דְּיוֹבֵילָא יְתִּיב תַקְלָא

אַבְסְנַת אַבְעָא:

possession of the land belongeth. bought, even to him to whom the return unto him of whom it was In the year of jubilee the field shall

עַשְׁרִים גַּרָה יִהְיָה הַשְּׁקֶל: ي بذح وبجب ببين جهوم مغينه

ליִבְהָא הַסֹבוּוֹ מָהִוּן וִבִּי וכל פונסניה יהי בסלעי Howbeit the firstling among beasts, the shekel. sanctuary; twenty gerahs shall be 25 according to the shekel of the

And all thy valuations shall be

אָם־שָּׁוֹר אָם־שֶּׁה לֵיהוָה הָוּא: בְּבְהַבְּלָה לְאִינְקְהָישׁ אָנִשׁ אָתָוֹי אַב בַּבֶּוִר אָמֶב וֹבְבַבַּר לַיִּבִינִן בַּנִם בּוּכִּנָא בַּנִטַבַּבּר בַּנִם וֹנִ

אָם שַּוֶּר אָם אָמָּר דַּיִין הוא: בּבְעִירָא לָא יַקְבִייִם נְּבַר יָהֵיה whether it be ox or sheep, it is the LORD, no man shall sanctify it; 26 which is born as a firstling to the

لغصر بنتكم لنفخد خمدكك: خمُلُجُك أَنْفَكَ لَتَظِمُكِهِ مُكْرِّرِهِ إنخط ووتية توثيم بالإلاية

בְפוּרְסְנֵיה: مُحرِين، لَهُم كِم يَنْفُدُ رَكِ أَنَالِهُ فَإِ בְּפִּירְסְנֵיה וְיוֹמֵיף הוּמְשֵׁיה נאם בֹבֹמֹנבׁא מֹסֹאֹבֹא נִוֹפַּבוּע

according to thy valuation. redeemed, then it shall be sold the fifth part thereof; or if it be not thy valuation, and shall add unto it then he shall ransom it according to And if it be of an unclean beast,

קֹדֶשׁ־קַדְשִׁים הָוּאִ לַּיהֹוָה: : \$\display \display \ וּבְהַמְּהַ וּמִשְּׁתֵּה אֲחַוְּתֹּוֹ לְא וּבִעּירָא וּמִחַקּל אַחְסְנְּתִיה לָא אַב לְיהְנְה מִכְּלְאֲשֶׁר לֹוֹ מִאָּדֶם קֵּדָם יִיְ מִכָּל דְּלִיה מֵאַנִשְׂא אַּבְ בְּלְ עֲרֶם אָּהֶּר וֹשִׁנִם אָהָה בְּנִם כִּלְ שַׁנִּמֹא צִּוֹטִבוּם וּבָּר

طبيم طبيما سير كلت ال: וֹנְבַּלּוֹ וֹלָא וֹטִפּׁבוּגע פֿלְ מַבַּתָא

most holy unto the LORD. redeemed; every devoted thing is possession, shall be sold or of man or beast, or of the field of his LORD of all that he hath, whether that a man may devote unto the Notwithstanding, no devoted thing,

מירושת אבות, וזסו בעלים הראשונים שמכרוה למקדיש (שם כו:): מלפר, אופר שסקדישס, ופן פלמכ ללשר קנסו סלוקם סוס סלפרון מלפר, ווסו סגובר, לכך סוצרך לומר ללשר לו לפוום סלרך, שללו שקלוביש לשדש אמוזש, ואס לא יגאל, וימכרנה גובר לאמר, או אס לא יגאל הוא, בשנת היובל ישוב השדש לאשר קנסו

סיו מממלס, ולאמר מכאן סומיפו שמומ, ואמרו רצומינו (צכורום ג.) שש מעס כמף דינר, עשריס וארצע מעומ למלע: (25) וכל ערכך יהיה בשקל הקדש. כל ערכך שכתוב בו שקלים יסים בשקל סקדש: עשרים גרה. עשרים מעות, כך

(26) לא יקדיש איש אחו. לשס קרנן אחר, לפי שאינו שלו:

שיעריכנס סכסן: ואם לא יגאל. ע"י בעליס (מ"כ פרק ב, ב): ונמכר בערכך. לאחריס: דבר בפדיון בסמם מסורם שסוממס, וכאן דבר במקדיש בסמם ממאס לבדק סבים (ממות קא.): ופדה בערכך. כפי מס אין זה, שהרי אין פדייון פער חמור אלא עלה, והוא מחנה לבקו ואינו להקדש, אלא הכחוב מוסב על ההקדש, שהכחוב שלמעלה (קב) ואם בבהמה השמאה וגרי. מין המקרה הוה מוסג על הזכיר, שמין לומר זבכור בהמה ממהה ופדה בערכך, והמור

בישראל לך יסים (במדבר יח, יד), בחרמי כהנים, שפירש ואמר הרי זה חרם לכהן, ויש שאמרו שחם חרמים לכהנים: -- לא (82) אך כל חדם וגדי. נמלקו רצומינו בדבר (ערכין כמ:), יש אומריס ממס מרמיס להקדש (שס ה), ומה אני מקייס כל מרס

קּצְּדָם לָצִּ יִפְּדֶה מִוֹת יימֶת: שנימי כְּלְ־חַבֶּם אַשֶּׁר יְחֲבָם מִן־ כְּלְ חַבְּשִׁא דְיִמַחָרִם מִן

בַאְבֶּלְ מִפְּּבֵי, בַּמְּלְ לַיְבוֹנְהַ הָנִיא בַּאַרְעָּאַ מִפּּיבֵי אִילְנָא בַּייִ הוּא ° ְנְבְׁלְ ַמִּהְׁתְּר בִּיֹאָבְוֹ מִזְּבָה וֹבִּלְ מִהְּתִּר אַבְעָּא מִזְּבָהִא

שׁמְאָנוֹנִי יִפָּרִ עַּבְּינִי: יּגּ וֹאִם_נֹאָל וֹנְאָל אָנִה מִמָּׁהַהְּוֹיִי

ظيه ځيدټن:

بَيْمُرَدِ يُكِيْبَ كِيْمَ كِيْدِيْنِي: אַמָּרַינְעַלָּר תַּחָת הַשְּׁבֶּט בֹל דְּיִעְּבָּר מָחַת הוּטְרָא מפמיר וְכְּלְ־מַמְּשֶּׁר בְּקָרֹ נְצְּאֵן כָּלְ וְכָלְ מַמְשָּׁר תּוְרִין וִעָּאֵן

:4%4: הַנּא ְנְּקְמִנְרָתָנִ יְהְנֶה־קֹּדֶשׁ לְאִ וִיָהִי הנּאִ נְחִלּוּפִיהִ יָהִי קּנְדְשְׁאִ ַנְּנְ 'נְאָרֵבְיִנְּנִּ וְאָרֵבְרַבְּנְּהִרְ וְמֶרְרָנִּנִּ וְתְּלְבִּנִּיה וְאָרֵ חַלְפָּא יְחַלְפִּנִּיה לָאִ וֹבֹעַׁר בּוֹלְמִוֹר לְנִתְ וֹלָאִ לְאִ וֹבַעַּר בּוֹן מִר לְבִּתְה וֹלְאִ

المُنا مِيْمُكُ مُحْرِدُاً، نَشِلُمُخُ خُلَاكًا مِيمُكَ خُرُنَا خُرْدَ نَشِلُمُ خُصِيلًا * ע"מ אַלַה הַמִּצְוֹהְ אַשֶּׁר צְנְיִהְ יְהְנְהָ אִלֵּין פִּקּוֹדִיָּא דְפַקִּיד יִיָ יְת

אָלָהָא לא וֹשֹפֹּבוּע אָטַעַהַלאַ

לוב א בוב ונ:

بتحابك מְמַּגַמְבַרָה חוּמָשֶּׁיה נאם מפבל ופרוק

המולאני וני פולמא פורם וו:

לא יהפריק:

surely be put to death. of men, shall be ransomed; he shall None devoted, that may be devoted

LORD'S; it is holy unto the LORD. of the fruit of the tree, is the 30 whether of the seed of the land, or And all the tithe of the land,

fifth part thereof. his tithe, he shall add unto it the To the mash of liw nam a li bat

rod, the tenth shall be holy unto the 32 flock, whatsoever passeth under the And all the tithe of the herd or the

redeemed. changed shall be holy; it shall not be both it and that for which it is it; and if he change it at all, then good or bad, neither shall he change He shall not inquire whether it be

mount Sinai. Moses for the children of Israel in 34 which the LORD commanded These are the commandments,

ושפתותיו הכנענים (שם כת.): לכסן כמו ששנינו במסכם ערכין (כמ:) אס נדר, נומן דמיסס, ואס נדבס, נומן אם מובמס: – מאדם. כגון שהחרים עבדיו מרמים לכסנים, מפרש כל מרם קדש קדשים סוא לסי, ללמד שמרמי כסנים מלים על קדשי קדשים, ועל קדשים קלים, ונומן ומרמי גצוס נפדיס: - בל חדם קדש קדשים הוא. האומר סמס מרמיס לצדק הצימ, מציא ראיס מכאן, והאומר סמס לבדק סבימ, מפרש מקרא זס, במרמי כסניס, שסכל מודיס שמרמי כסניס אין לסס פדיון (ערכין כמ:), עד שיבואו ליד כסן, ימבר ולא יגאל. אלא ינתן לכקן, לדברי האומר שמס חרמיס לכהנים, מפרש מקרא זה בשמם חרמים, והאומר שמס חרמים

(92) בל חרם אשר יחרם וגי. סיולא ליסקג ואמר אחד ערכו עלי, לא אמר כלוס (שם ו. מ"כ שם ז): מות יומת. סרי

קימו השם ומשולמנו נוה לך לעלות ולמכול בירושלים, כמו שנממר וְשָׁבַלְמָּ לְפָנֵי ה' שֵׁלֹהֶיךְ תַּנְשַׁלַ הְנָּין (30) וכל מעשר הארץ. נמעטר שני סכמוב מדבר: מזרע הארץ. דגן: מפרי העץ. מירוט וילסר: לה׳ הוא. בולך למום, לפיכך לה יפדה, הין לו לה דמים, ולה ערך:

באכילה בכל מקום, והמעות יעלה ויאכל בירושלים, כמו שכתוב וָנָתַּמָּה בַּפָּמָף וגו': (13) בומעשרו. ולא ממעשר חבירו, הפודה מעשר של חבירו אין מוסיף חומש (שם כד). ומה היא גאולמו, כדי להחירו כג קידושין (ג.):

שסרי לא נמנס עס שאר מתנות כסונס, ולא מלינו שיסא בשרו ניתן לכסניס: כן עושה לעלאים ועגלים של כל שנה ושנה (בכורות נת:): יהיה קדש. ליקרב לתובת דמו ואמוריו, והבשר נאכל לבעלים, (28) - החה השבש. כשבה לעשרן מוליהן בפתח וה התר וה, והעשירי מכה בשבע לבועה בתקרה להיות ניכר שהוה מעשר,

מוב לרע, בין מס בין בעל מוס, חלה עליו קדושה, ולא שיקריב בעל מוס, אלא יאכל בחורם מעשר, ואסור ליג זו וליעבד (בכורוח (33) לא יבקר וגרי. לפי שנאמר וְכֹל מִבְּמַר נִדְרֵינֶס (שס יב, יא), יכול יסא צורר ומוליא את סיפה, חלמוד לומר לא יבקר בין

.101 sgnq no 41:71 – 91:01 dnimors lei dnnstluH sdT

פרשת במדבר למנחה בשבת בחקתי

AND THE LORD spoke unto Moses in the wilderness of Sinai, in the tent of meeting, on the first day of the second month, in the second year after the were come out of the land of Egypt, saying:

'Take ye the sum of all the congregation of the children of Israel, by their families, by their fathers' houses, according to the number of names, every male, by their polls;

from twenty years old and upward, all that are able to go forth to war in Israel: ye shall number them by their hosts, even thou and Aaron.

one head of his fathers' house.

And with you there shall be a man of every tribe, every

And these are the names of the men that shall stand with you: of Reuben, Elizur the son of Shedeur.

Of Simeon, Shelumiel the son of Zurishaddai.

Of Judah, Nahshon the son of Amminadab.

Of Issachar, Nethanel the son of Zuar.

Of Zebulun, Eliab the son of Helon.

Of the children of Joseph: of Ephraim, Elishama the son of Ammihud; of Manasseh, Gamaliel the son of Pedahzur.

Of Benjamin, Abidan the son of Gideoni.

Of Dan, Ahiezer the son of Ammishaddai.

Of Asher, Pagiel the son of Ochran.

Of Gad, Eliasaph the son of Deuel.

Of Naphtali, Ahira the son of Enan.'

These were the elect of the congregation, the princes of the tribes of their fathers; they were the heads of the thousands of Israel.

And Moses and Aaron took these men that are pointed out by name.

ניִדְבָּר יְהְוָּה אָל־מֹשָׁה בְּמִּרְבָּר סִינִי בְּאַהָל מוֹעֵּר בְּאָהָר לַחָהֵשׁ הַשִּׁנִי בַּשְּׁנֵָר הַשְּׁנִית לְצֵאתָם מֵאֶהֶץ מִצְרַיִם לֵאִּלְר:

בְּלְבְּיָבְעֵׁם: לְמִּאִּפְׁעִטָּם לְבֵּיִת אָּבִעָּם בִּמִסָפָּר אָמְיָּת אָנִי אָנִרַרְאָתְ בָּלִ-זְּגָּרָ בִּמִּלִם בִּמִּסָפּּר

וֹאַנִינְוּ: בּוֹמִּנְאָלְ טִפְּׁלֵנִוּ אָנִים לְגִּבִּאָנִים אַנֵּנִי מִבְּּוֹ מֹמִנִים מִּנִּנִי נְּמָמֹלִנִי בִּלִּיִּגִּא גִּבָּא

ְלְבֵּית־אֲבֹקָיוּ הְוּא: לְבֵית־אֲבֹקָיוּ הְוּא:

לְרְאוּבֶּן אֶלִיצִּיר בָּן־שְׁדֵיאִיר: אָי וְאֵלֶיל שְׁמָוֹת הֵאֲנְשִׁים אֲשֶׁר יַעַמָּרִי אִהְכָּם

¿ลุลสูญ ลู่รู้สะหัง ซิโลยไเลี้เ:

خٰذِه۪ٔۿجُد تُعَنَّمُ قُلِمَنْظُد:

<u> ﺧﺎﺗﻨ挙ﻟ ﻫﺨﻨﻬﺖ ﺧﺎﺗﺎﺧﻠﺎ:</u>

ڬؚڟڗٙۿۣٮٷڟڋؠۼٛڂٷٳڂڷڂڎ؞ ٤ ڮڂڗ؞ڹۉ۪ڮڴۼٛڿڗڡۼڮؠۿڟۿٷٳۿڟ؞ڽؘڹٮ

كْرِدْدُنْهِا ݣَحْدَكُا قَالِيْكُمِرْدُ:

לבו אַנומור פורעמישה:

كِٰهُڝۣٚۮ ۿڒؗۿڔۿڔ ڰٳۦۿؙڂڐٳ:

לְנְּע אָלְיָסָׁנ בּּוֹ בַּעַבּיאָלִ:

خَرْفَفَخِ، ݣَىندَكُم قُلْـمْدَلْهُ:

מּמּוִּע אַבוִעִּׁם בֹאאָוֹ. אַּלְפָּׁג וֹמִּבֹאֵלְ נִים: אָׁבְּׁע (כֻ עַבְּיִאָּג)[עַ, עַבִּיּאָּג] טִמּבְּע וֹמִיאָּג

ניקַח מֹשֶׁה וָאַהַרֹּן אָת הָאַנָשָׁים הָאֵכֶּה אַשֶּׁר נִקְּבָּוּ בְּשֶׁמְה: (בספרי ספרד ואשכני בְשֶׁמְוֹת)

د. . . ك ت ك

ישרחל

פרשת במדבר למנחה בשבת בחקתי

- And they assembled all the congregation together on the first day of the second month, and they declared their pedigrees after their families, by their fathers' houses, according to the number of names, from twenty years old and upward, by their polls.
- As the LORD commanded Moses, so did he number them in the wilderness of Sinai.
- וְאָת בְּלִ־חָעֵּדְׁה הִקְּהִילִּי בְּאָחָדׁ לַחָׁדָשׁ הַשִּנְּי וַיִּקְיְלְדִּי עַלִּ־מִשְׁפְּחֹהָם לְבֵּית אֲבֹהָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹוֹת מִבֶּן עֶשְׁרֵים שְׁנָה וָמַעְּלָה לְגִּלְּנְּלֹחֵם:
- ۲٫۶٫۴ ۲ קעם: 1. פַאַּשֶׁר צְּנָה יְהֹנֶה אָת־מֹשֻׁה וַיִּפְקְדֵם בְמִרְבָּר סִינֵי: (ס)

הפטרות

הפטרת ויקרא

The Haftarah is Isaiah 43:21 – 44:23. For Shabbat Zachor the maftir and haftarah are on page 168. On Shabbat HaHodesh read the Maftir and Haftarah on page 176.

Yet thou hast not called upon Me, O Jacob, Weither hast thou wearied thyself about Me, O Israel.

Thou hast not brought Me the small cattle of thy burnt-offerings, Weither hast thou honoured Me with thy sacrifices. I have not burdened thee with frankincense. meal-offering, Nor wearied thee with frankincense.

Thou hast bought Me no sweet cane with money, Neither hast thou satisfied Me with the fat of thy sacrifices; But thou hast burdened Me with thy sins, Thou hast wearied Me with thine iniquities.

I, even I, am He that blotteth out thy transgressions for Mine own sake; And thy sins I will not remember.

Put ${\rm Me}$ in remembrance, let us plead together; Declare thou, that thou mayest be justified.

Thy first father sinned, And thine intercessors have transgressed against Me.

Therefore I have profaned the princes of the sanctuary, And I have given Jacob to condemnation, And Israel to reviling.

Yet now hear, O Jacob My servant, And Israel, whom I have chosen;

Thus saith the LORD that made thee, And formed thee from the womb, who will help thee: Fear not, O Jacob My servant, And thou, Jeshurun, whom I have chosen.

For I will pour water upon the thirsty land, And streams upon the dry ground; I will pour My spirit upon thy seed, And My blessing upon thine offspring;

And they shall spring up among the grass, As willows by the water courses.

> ַנְמֶּבְאֵלֵג: גְּמֶבְאָלָג פֿנִאָט נְתְּלָב פּֿגַנְלָהִטּׁ פּֿגַּ

رُمُ تيچرאק ל' עַּה עֹלהָיף וּוְבָהֵיף לֵא جפַרְתָּנִי לְאׁ הַעֶּבַרְתִּיףִ בְּמִנְחָה וְלִא הוֹנַעְהָיף בִּלְבּוֹנֶה:

לא הַרְוֹימָנִי צַּרְ הַשָּׁלֵּה וְחֵלֶב וְבָּחֵירְ
 לא הַרְוֹימָנִי צַּרְ הַשְּׁבַרְחַנְיִ בְּחַשּׂאִיהְירְ
 הוֹנְעְּחָנִי בַּעְּינִהְירְ

נַסאָמֶיךְּ לְאַ אָוְכְּר: װַסאָמֶיךְּ לְאַ אָוְכְּר:

ַ הַוְּכִּיבֵּיִנִי נִשְּׂבְּטָה יְחָד סַפָּר אַמָּה לְמָעַן מְצְבְּל:

אַלוּנוּ װַנִאַמְוּן טַמְאַ וּמָלְנִגּּנוּ פַּמְמוּ בָּנִי:

ןִישְׂרָאֵל לְנִרּוּפְּים: (פ) 13 נְאָחַלֵּל שְׂרֵי לְנִרּוּפְים:

יאוא לג: באוא וְמְּטֵּׁר מְּלֵבְ מִּלְצִׁי, וְנִמֶּבִׁאָּכְ בְּטַנְרָמִי,

אַקַ שּׁׁגִּבְאָ מַּבְיצֵּג נַמֵּלֶב נִגְמָבוּנִ בְּּנִינִ בְּעַ אִּמָּב נִּעִוֹנִי מַמָּוֹב נִגִּבִּנִנִּ מִפָּמָן נַמִּנִּנִינִ

בּ אָבְּּלַבְנִיםְ מַּלְבַּנְּשָׁא וְנִוֹּלְיִם מַלְ יַבְּאָׁר אָבְּלַ רוּחִי מַלְבַּוֹרְמָּׁבּ וּבְרְבָּטִי מַלְ יַבְּאָרִיבִּי

מֶנֶם: וֹגַמְטִוּ פַבְּנוֹ טַאָּנִר פַּגַּנְבָנִם מַּלְ_וֹבְנִי

- One shall say: 'I am the LORD'S', And another shall call himself by the name of Jacob, And another shall himself by the name of Jarael.
- Thus saith the Lord, the King of Israel, And his Redeemer the Lord of hosts: I am the first, and I am the last, And beside Me there is no God.
- And who, as I, can proclaim— Let him declare it, and set it in order for Me— Since I appointed the ancient people? And the things that are coming, and that shall come to pass, let them declare.
- Fear ye not, neither be afraid; Have I not announced unto thee of old, and declared it? And ye are My witnesses. Is there a God beside Me? Yea, there is no Rock; I know not any.
- They that fashion a graven image are all of them vanity, And their own witnesses see not, nor know; That they may be ashamed.
- Who hath fashioned a god, or molten an image That is profitable for nothing?
- Behold, all the fellows thereof shall be ashamed, And the craftsmen skilled above men; Let them all be gathered together, let them stand up; They shall fear, they shall be ashamed together.
- The smith maketh an axe, And worketh in the coals, and fashioneth it with hammers, And worketh it with his strong arm; Yea, he is hungry, and his strength faileth; He drinketh no water, and is faint.
- The carpenter stretcheth out a line; He marketh it out with a pencil; He fitteth it with planes, And maketh it marketh it out with the compasses, And maketh it after the figure of a man, According to the beauty of a man, to dwell in the house.
- He heweth him down cedars, And taketh the ilex and the oak, And strengtheneth for himself one among the trees of the forest; He planteth a bay-tree, and the tain doth nourish it.
- Then a man useth it for fuel; And he taketh thereof, and warmeth himself; Yea, he kindleth it, and baketh bread; Yea, he maketh a god, and worshippeth it; He maketh it a graven image, and falleth down thereto.

- זָה יאִמַר לַיהוָה אָנִי וָזָה יִקְרָא בְשֵׁם־ יַעַּקְב וָזָה יִכְתָּב יָדוֹ לַיהוָֹה וּבְשָׁם יִשְׂרָאָל יְכַנֶּה: (פ)
- م פה־אַמַר יְהוָדָה מֶלֶּף־יִשִּׁרָאֵל וְגֹאֵלִי יְהוָדָה אָבְאִיה אַנִי רִאשׁוֹן נַאָנַי אַחֲרֹוֹן יִמִבַּלְשָׁדֵי אֵין אֱלֹהִים:
- ַ וּמִי־ְבְּמַוֹּנִי יִקְּרָׁא וְיַגִּידֶּחָ וְיַעְּרְבֶּׁתָ לִי משּׁנְּמִי עַם־עוֹלְבָם וְאֹחִיּנִּח וַאֲשֶׁר מְּבָאִנָּח יַגֵּידוּ לְמוֹ:
- אַל־הִפְּחָדוּ וְאַל־הִרָּה הַלָּא מֵאָָז השְׁמִשְׁתִּיך וְהַגּּרְהִי וְאָתֵּם עַרָי הַנִשׁ אֵלֹוֹה מְבַּלְעְבְיי
- יִּצְרֵי־פָּסֶל כָּלָם מָהוּ וַחֲמוּדִיהָם בַּלִּ יוִּעִילוּ וְעֵּדִיהָם הֲמָּה בַּלִ־יִּרְצָּי וּבַלִּ־יֵדְעָּי לְמָעַן יֵבְשׁי:
- ٥٠ ڟ؞۔ٺۿۮ جج بظۉح ۂۉڬ ڂڂڂ۪ڽؙ؞ ܢܢڍۿ؞ڔۦ٤
- חָרַשׁ בַּרְזֶל מְעֲצְּׁד וּפִּעָל בַּפָּחָׁם וּבַמַּקְּרִוּת יִּצְּרֵחוּ וַיִּפְּעָלְחוּ בִּזְרַוֹעַ כֹּחוֹ גַּם־רָעֵב וְצֵּין בְּחַ לֹא־שֶׁחָה מָיָם וַיִּיעֶף:
- לְמֵּבְׁע בּׁנִע: זְּנְהְּמָּעִוּ בַּמַּלֵּאִׁמְנִע וּבַמָּעוּנִיע אָנָם בּי נִתְּשָּׁעוּ בַּמַּלַאִמְנִע וּבַמָּעוּנִיע וֹעַאָּבָעוּ בּי עִּמָבָּע:
- ְּנִבְּלֵי נִיְאַמֶּאְ לְנִ בַּמְּצִּי־יָנְעָר נָמָע אָבֶוּ וְגֵּשֶׁם הְלְכְּרְתַ־לְנִ אֲבִּוִּים נִיּאָח תִּרְזִּת וְאַלְוּ
- بريري رَغِدَم رَجُوْد رَيْهَا مُلِمَاد فَمُم رَبْهُمُاه رَهُرَم لِهُوْد كُيْهُ هَا ـ نَوْمَر مَيْمُ لِهُ بَرَيْد قَوْمُ رَبْهُنُاهُ هَا مِنْهُمُاهُ

- He burneth the half thereof in the fire; With the half thereof he eateth flesh; He roasteth roast, and is satisfied; Yea, he warmeth himself, and saith: 'Aha, I am warm, I have seen the fire';
- And the residue thereof he maketh a god, even his graven image, He falleth down unto it and worshippeth, and prayeth unto it, And saith: 'Deliver me, for thou art my god.'
- They know not, neither do they understand; For their eyes are bedaubed, that they cannot see, And their hearts, that they cannot understand.
- And none considereth in his heart, Neither is there knowledge nor understanding to say: 'I have burned the half of it in the fire; Yea, also I have baked bread upon the coals thereof; I have roasted flesh and eaten it; And shall I make the residue thereof an abomination? Shall I fall down to the stock of a tree?'
- He striveth after ashes, A deceived heart hath turned him aside, That he cannot deliver his soul, nor say: 'Is there not a lie in my right hand?'
- Remember these things, O Jacob, And Israel, for thou art My servant; I have formed thee, thou art Mine own servant; O Israel, thou shouldest not forget Me.
- I have blotted out, as a thick cloud, thy transgressions, And, as a cloud, thy sins; Return unto Me, for I have redeemed thee.
- Sing, O ye heavens, for the Lord hath done it; Shout, ye lowest parts of the earth; Break forth into singing, ye mountains, O forest, and every tree therein; For the Lord hath redeemed Jacob, And doth glorify Himself in Israel.

- ַ הַּגְיוֹ שְׁרֵף בְּמִוֹ־אֵׁשׁ עַלִּ הָצִיוֹ בְּשָׂר יִאִּבֶׁל יִצְלֶּה צְּלֶי וְיִשְׁבָּע צַּף־יָחֹם וְיֹאִמַר הָאָׁח הַמּוֹתִי רְאֵיתִי אָוּר:
- אֶלְּנִּ נִּאָמָרְ נַאּנְרָנִ כָּנִ אָּלְ. אָשַׁנֵי: יסגוד)[לֻ יִסְּנִּרַ] נִיאָּמָּרִ נִיִּהְפַּנְּלְ יִאָאָנִרִינְיִ לְאָלְ תְּשָּׁנִר לְפַּסְלְוִ (כַּ
- מּהַשְּׁבֵּיל לְבַּהָם: מּהַשְּׁבָּיל לְבַּהָם:
- י וְלְאֵינִשְׁיב אֶלִּ־לְבִּוּ וְלָאִ עַעָּה וְלֵאִּ הָנִהּוּ מַלְ־נֶּחָלְיוֹ לֶחֶם אֶצְלֶח בָשֶׁר וְאָבֵל וְיִחָרוֹ לְתוּעַבֶּה אֶנֵשְׁה לְבִוּל צֵּץ אֶסְּוּוֹד:
- ָּ רֹעָנִר אָפָר כֵּב הוּתָל הִשְּׂחִי וְלֹאִ יַצְּיל אָת־נַפְשׁוֹ וְלָאִ יֹאִתָּר הַלִּוֹא שֶׁקָר בִּימִינְי: (ס)
- " מְטַּיִּטִּי, כְּמִּדְ פַּמִּמְּיִּנְּ וְכִּמְּלֵּוְ טַּמָּאִנְיָיָנְ יְּבְּרִיּשְׁלֵּיִ יְמְּטִׁי יִמְּּׁבִּי יִמְּבִּיּ יַּבְּרִיּאַכִּי יְמְּבִּיְרִיּאָטִי יִמְּבִּיּ יַּבְּרִיּאַכִּי יְמְּבִּיִּי יִמְּבִּיִּי יִמְּבִּיִּי יִּמְּבִּיִּ יִּמְבִּיִי יִּמְבִּיִּי יִּמְבִּיִּי יִּ

מּוּבֶּר אֵלֵי בָּי גְּאַלְמֵירָ:

ָרָנּוּ שָׁמַ֫יִם בִּי־עִּשָּׁה יְהִנְּה הָרִיעּוּ תַּחָהִיִּוֹת ** אָבֶץ פִּצְּחָוּ הָרִיםׁ רִּנְּה יַעַּר וְכָל־ עֵץ בֻּוֹ בִּי־נִצִּל יְהנִה יַעֲּלֶב וּבְיִשְׂרָצֵל יִהְפְּצְּר: (ס)

הפטרת צו

The Haftarah is Jevemiah 7:21 – 8:2 9:22 – 9:23. For Shabbat Zachor the maftir and haftarah are on page 181. Shabbat Parah, read the Haftarah on page 172. On the Shabbat before Pesah, read the Haftarah on page 181.

Thus saith the LORD of hosts, the God of Israel: Add your burnt-offerings unto your sacrifices, and eat ye flesh.

עלותיקם ספו על־וִבְחִיקם וְאָכְלוּ בְשֶׂר: עלותיקם ספו על־וִבְחִיקם וְאָכְלוּ בְשֶׂר:

For I spoke not unto your fathers, nor commanded them in the day that I brought them out of the land of Egypt, concerning burnt-offerings or sacrifices;

but this thing I commanded them, saying: 'Heatken unto My voice, and I will be your God, and ye shall be My people; and walk ye in all the way that I command you, that it may be well with you.'

But they hearkened not, nor inclined their ear, but walked in their own counsels, even in the stubbornness of their evil heart, and went backward and not forward,

even since the day that your fathers came forth out of the land of Egypt unto this day; and though I have sent unto you all My servants the prophets, sending them daily betimes and often,

yet they hearkened not unto Me, nor inclined their ear, but made their neck stiff; they did worse than their fathers.

And thou shalt speak all these words unto them, but they will not hearken to thee; thou shalt also call unto them, but they will not answer thee.

Therefore thou shalt say unto them: This is the nation that hath not hearkened To the voice of the LORD their God, Nor received correction; Faithfulness is perished, And is cut off from their mouth.

Cut off thy hair, and cast it away, And take up a lamentation on the high hills, For the LORD hath rejected and forsaken the generation of His wrath.

For the children of Judah have done that which is evil in My sight, saith the LORD; they have set their detestable things in the house whereon My name is called, to defile it.

And they have built the high places of Topheth, which is in the valley of the son of Hinnom, to burn their sons and their daughters in the fire; which I commanded not, neither came it into My mind.

ֶּבְּי לְאִ-דִבְּרָהִי אֶת-אֲבְוֹתִיכֶם וְלָאִ צִּוּיִּהְים בְּיָּה (כ׳ הוציא)[ק׳ הוציאִי] אוֹתָם מֵאֶנֵץ מְצְּיִלְים

בֵּר אָם־אָת־הַדְּבֶר וֹתַזֶּה צִּוֹּהִי אִוֹתָם לאמר שִׁמְעִי בְּקּוֹלִי וְתָנִיתִי לָבֶם לֵאלֹהִים הַגְּהָה הְּהְיִּדְלֵי לְעָם וַהַלְבְּהָם בְּכְּלִ הַבְּבְרֵּי אֲשֶׁר אֲצֵנֵה אֶהָבֶׁם לְמָעַן יימַב לְבֶם:

לְאָטִוּר וְלְאָ לְפַּׁלִּים: בּׁלִּמִּגְּוִים בֹּאָבׁבִינִם לְבָּּם טַבְעָׁת וֹיִלְכִּוּ ' בְּלָאִ אֶּמִׁמִּנִּ וְלְאָבִיםִּהּ אָטַ-אָּוֹלָם וֹיֵלְכִּוּ

לִמִּן־הַיּוֹם אֲשֶׁר יִצִּאִּי אֲבִוֹתִיכָם מִצֵּהִץ מִצְּרִים עֵּד הַיִּוֹם הַזָּה נִאָשְׁלָח אֲלִיכָם אֶת־כְּל־עֲבָרֵי הַנְּבִיאִּים יָוֹם הַשְׁכֵּם וְשָׁלְהַ:

אָר־עְּרְפְּם הֵרֵעוּ מֵאָבוּקָה הָטּוּ אָר־אָּוְנָם וַיַּקִּשׁוּ בּי וְלְוֹא שֶׁמְעִי אֵלְי וְלְאִ הִשִּׁוּ אָר־אָּוְנָם וַיִּקְשׁוּ

וְאֵלְא וֹאֵמְאֹנ אָלְוֹשׁ וֹלֵאָ וֹלֵלְאִי אָּלְוּטֵׁם וֹלְאָ וֹלְאִ וֹאֵמְאֹנ אָלְוֹשׁ וֹלִאָּ וֹבְבַּׁנִיםׁ אָלִישִׁם אָטִ פַּׁלְ עַוֹּבְּנִוֹם עַאָּכִּטִּ

וְאָמֵרְתָּ אֵלִיהָׁם זֶה הַגּוּי אֲשֶׁר לְוֹא־שְׁמִעֹּ בְּקּוֹל יְהְנֶה אֵלֹהִיוּ וְלָא לְקָחָוּ מּנּסֶר אֶבְדְהֹ הְאֵמוּנְה וְנְכְּרְתָּה מִפִּיהֶם: (ס)

چ، מָאַס יְׁבְנֶב וּיִּמְּמֵ אָנר_גַּוָר מֶּבְרָבְוָי: גַּנְּי נִזְּבַרְ וֶנַמְּלֵּיכִי וּמָאָי עַּלְ־שָׁבָּוָם לַנְנָּוַ

מָלֵוּ לְמַפְּאֵנִ: מְמִנּ מִפּנּגִּיהָם בַּבָּנִּט אַמֶּבַוּנִלֶבְאַ אָמָנ מְלִנִּ לְמַפָּאֵנִ:

יבְנֵי בְּמִית הַהֹפָת אֲשֶׁר בְּגֵיא בָן־הַנֵּם לְשָׁרֶך אָת־בְּנֵיתֵם וְאָת־בְּנִתִּהָם בָּאֵשׁ הְבְנֵי בְּמִית הַהְפָּת אֲשֶׁר בְּגֵיא בָן־הַנֵּם

 $_{\rm I:IIIV}$

Therefore, behold, the days come, saith the LORD, that it shall no more be called Topheth, nor The valley of slaughter; for of the son of Hinnom, but The valley of slaughter; for they shall bury in Topheth, for lack of room.

And the carcasses of this people shall be food for the fowls of the heaven, and for the beasts of the earth; and none shall frighten them away.

Then will I cause to cease from the cities of Judah, and from the streets of Jerusalem, the voice of mirth and the voice of gladness, the voice of the bridegroom and the voice of the bride; for the land shall be desolate.

At that time, saith the LORD, they shall bring out the bones of the kings of Judah, and the bones of his princes, and the bones of the priests, and the bones of the inhabitants of the prophets, and the the bones of the inhabitants of Jerusalem, out of their graves;

and they shall spread them before the sun, and the moon, and all the host of heaven, whom they have loved, and after whom they have served, and after whom they have worshipped; they shall not be gathered, nor be buried, they shall be for dung upon the face of the earth.

And death shall be chosen rather than life by all the residue that remain of this evil family, that remain in all the places whither I have driven them, saith the LORD of hosts.

Thus saith the LORD: Let not the wise man glory in his his wisdom, neither let the mighty man glory in his riches;

But let him that glorieth glory in this, that he understandeth, and knoweth Me, That I am the LORD who exercise mercy, justice, and righteousness, in the earth; for in these things I delight, Saith the LORD.

- ַ לַבֶּן הַנָּה־יָמָים בָּאִים נָאָם־יְהִנָֹה וָלֹאִ-יַאָמֶׁר עָּיֹד הַמִּפֶּׁת וְגֵיִא בֶּן־הַנָּם כֵּי אָם־ גַּיִא הַהַבְגָּה וְקְבָּרִי בְּּהָבֶּּה מֵצִין מְקְוֹם:
- ַ װְלִיִּלְּה נִבְלָּת הַעָּם הַזָּה לְמַאֲבְּל לְעִּוֹף הַעְּׁה וִהְיִרִי: השְׁמִים יּלְבֶהֵמָת הָאָרֶץ וָאָין מִהַרִיר:

בְּעֵת חַהָּיא נִאָּם־יִּהֹנְה (כ׳ ויציאו)[ק׳ יוצִיאוּ] אָת־עַצְמָוֹת מַלְבֶּי־יִהוּדֶה וָאָת עַצְמוֹת־שָׂרִיוֹ וְאָת־עַצְמׁוֹת חַפֹּהַנִים וְאָתּוּ עַצְמִוֹת חַנְּבִיאִים וְאָת עַצְמִוֹת יוֹשְׁבֶּי־ יְרוּשְׁלֶם מִקְּבְרֵיהֶם:

לְנִמֶּן מַּלְבֵּלֵּוּ יִאֲנֵׁהֵ יִנִינְיּ: יִיְאָטִּיִוֹנִי לְנִים לְאִ יִאָּסִׁכּוּ וְלָאִ יִפַּׁלְּנִי יַלְלֵּנִ אִּטִׁנִינְיָם וַאִּאָּנִ גִּילִבוּים וַאָּאָּנ יַאָּמָנִם אָּאָנ אִּיבִינִם וָאָאָנ אַבִּרִים וֹאָאָנ וַאָּמָנִים אַלָּבִי אַבָּאִ

װָבְחַר מָנֶתׁ מִחַיִּים לְכֹל חַשָּׁאֵרִיתֹּ הַנְשְׁאַרִים מִן־חַמִּשְׁפְּחָה הַרָעָה הַזִּאָת בְּכְל־הַמְּלְמִוֹת הַנִּשְׁאָרִים אֲשֶׁר הִדַּחְתֵּים שְׁם נְאָם יְהְנֶה צְבְאִוֹת: (ס)

הְּמִּגְרַ בְּהֹּמְּבְׁנְיִי נְאַּלְ_נִטְׁעַבְּּלְ עַנִּפּׁנְרַ בִּנִּבְנִנְעַנְ אָּלְ_נִטְׁעַנְ בָּעוּ אָמָּר נְעִנְעַ אַלְ_נִטְׁעַבְּ

בֵּר אִם־בִּוֹאִת יִחָחַלֵּל חַמִּחָתַלֵּל חַשִּׁבֵל יְיָדִעּ אִיֹתִי בֻּי אֲנֵי יְחִנְּה עִּשָׁה חֵסָד מִשְׁבָּט יִּצְדְקֵה בָּאָרֵץ בְּי־בְצִּלֶּה חָפַצְּתִּי נְאָם־ יְהַנְה: (ס)

הפטרת שמיני

X:22

1:IV

- And David again gathered together all the chosen men of Israel, thirty thousand.
- And David arose, and went with all the people that were with him, from Baale-judah, to bring up from thence the ark of God, whereupon is called the Name, even the name of the Lord of hosts that sitteth upon the cherubim.
- And they set the ark of God upon a new cart, and brought it out of the house of Abinadab that was in the hill; and Uzzah and Ahio, the sons of Abinadab, drove the new cart.
- And they brought it out of the house of Abinadab, which was in the hill, with the ark of God, and Ahio went before the ark.
- And David and all the house of Israel played before the Lord with all manner of instruments made of cypress-wood, and with harps, and with psalteries, and with timbrels, and with sistra, and with cymbals.
- And when they came to the threshing-floor of Nacon, Uzzah put forth his hand to the ark of God, and took hold of it, for the oxen stumbled.
- And the anger of the LORD was kindled against Uzzah; and God smote him there for his error; and there he died by the ark of God.
- And David was displeased, because the Lord had broken forth upon Uzzah; and that place was called Perez-uzzah, unto this day
- And David was afraid of the LORD that day; and he said: 'How shall the ark of the LORD come unto me?'
- So David would not remove the ark of the LORD unto him into the city of David; but David carried it aside into the house of Obed-edom the Gittite.
- And the ark of the Lord remained in the house of Obed-edom the Cittite three months; and the Lord blessed Obed-edom, and all his house.

- ניּטָף עִּוֹד דְּנֶד אָת־בְּל־בָּחָוּר בְּיִשְׂרָאֵל שְׁלְשֵׁים אֱלֶף:
- ַנַקָםו נַיֵּלֶר דְּוֹד וְבְלִ"חִעָּםׁ אֲשֶׁר אָהֹוּ מְבְּעֵלֵי יְחִידְה לְחַעֵּלִוֹת מִשָּׁם אֲת אֲרֵוֹ הְאֶלֹהִים אֲשֶׁר־נִקְרָא שֵׁם שֵׁם יְחִנְּה צְבְאָוֹת ישֶׁב הַבְּרָבִים עְּלֶיוּ:
- ַניַרְבָּׁבוּ אָת־אַרָוֹן הָאָלֹהִיםׁ אָל־עַּגָלָה הַדְשְׁה נַיִּשְׁאָהוּ מִבֶּיה אַבִּינָדֶב אַשֶּׁר בַּגּּבְעָּה וְעֻּזָּא וְאַהְיוֹ בְּנֵי אֲבָינָדֶב נֹהַגִּים אָת־הְעַּגְלֶה הַדְשְׁה:
- י וִישָּאָהוּ מִבֵּית אֲבִינִדִבׁ אֲשֶׁר בַּגִּבְעָּה עָם אֲרַוֹן הַאֵּלֹהִים וְאַהְיֹוֹ הֹלֵךְ לִפְּנֵי הָאָרְוֹן: ידידו יכל־הים יישׁראַל מישׁחַהיה
- ױְבְּבְּלְּבֵּלְים: װְבְּבְּּרְוּת וּבְּנְבְלְים וּבְּתְּבָּיִם וּבְמְּנַתִּנְתְּ , כְפָּנֵּר יְבִוְנִי בְּכִּלְ מִּבֵּי בְּתְּמָנִם ! בְּנֵבוּ וְבְּלִבְבֵּינִי הִּמְּבִּאָּלְ מִּמְּטִׁלִּים
- ַ ַ ַ יַּיְחַר־אַף יְהֹוָה בִּשְּׁיָּה יַיַּבָּהוּ שָׁט הָאֵלֹהִים: עַל־הַשָּׁל יַיְנְמָה שְׁם עָם אַרִוֹן הָאֵלֹהִים:
- درور לְדָוֶֹר עַל אֲשָׁר פָּרֵץ יְחֹנֶה פֶּרֶץ בָּלְה עַר בְּעָיְּה נִיקְרָא לַמְּקוֹם הַהוּא פָּרֶץ עָּוָּה עַר הַיְּוֹם הַזֶּה:
- פּ וַיּרֶא דְּוֶד אָת־יָהוֹה בַּיִּוֹם הַהָּוֹא וַיּאֹמֶר אֵרָיוֹ יְהוָֹה:
- וְלֹאֹ־אָבָה דְוֹּד לְחָסִיר אֵלֵיו אָת־אַרִוֹן יְהְוָה עַל־עַיר דְּוִּד וַיַּמָּהוּ דְוִֹד בֵּית עֹבֶד־ אֶדְם הַנְּמִי:
- וּנִּשֶׁב אַרְוֹן יְחְנָׁח בֵּיִת עַבָּר אֵרָם חַנִּמָּי שְׁלְשָּׁח חֲדְשִׁים וּיְבָּרֶךְ יְחְנָה אָת־עַבֶּר אֶּדִים וְאָת־בְּלְ־בֵּיתְוּ:

And it was told king David, saying: 'The Lord hath blessed the house of Obed-edom, and all that pertaineth unto him, because of the ark of God.' And David went and brought up the ark of God from the house of Obed-edom into the city of David with joy.

And it was so, that when they that bore the ark of the LORD had gone six paces, he sacrificed an ox and a fatling.

And David danced before the LORD with all his might; and David was girded with a linen ephod.

So David and all the house of Israel brought up the ark of the Lord with shouting, and with the sound of the horn.

And it was so, as the ark of the Lord came into the city of David, that Michal the daughter of Saul looked out at the window, and saw king David leaping and dancing before the Lord; and she despised him in her heart.

And they brought in the ark of the Lord, and set it in its place, in the midst of the tent that David had pitched for it; and David offered burnt-offerings and peace-offerings before the Lord.

And when David had made an end of offering the burnt-offering and the peace-offerings, he blessed the people in the name of the Lord of hosts.

And he dealt among all the people, even among the whole multitude of Israel, both to men and women, to every one a cake of bread, and a cake made in a pan, and a sweet cake. So all the people departed every one to his house.

Then David returned to bless his household. And Michal the daughter of Saul came out to meet David, and said: 'How did the king of Israel get him honour to-day, who uncovered himself to-day in the eyes of the handmaids of his servants, as one of the vain fellows shamelessly uncovereth himself!'

וּיִּבַּׁר לַמֵּלֵךְ דִּוִּדׁ לֵאמֹר בָּרֵךְ יְחִוֹּה אָתִּ בִּית עֹבֶר אֲדֹם וִאָת־כְּל־אֲשֶׁר־לֵּוֹ בַּעֲבָוּר אֲרַוֹן הְאֵלֹהִים נַיֵּלֶךְ דָּוֹּד נַיַּעַל אָת־אֲרֹוֹן הְשִׁמְחֲה:

ני ניהי בֵּי צְעַבְּה נִשְׁאֵי אֲרוֹּן־וִהֹנָה שִׁשָּׂת בּי ניְהִי בַּי צְעַבְּה נִשְׁאֵי אֲרוֹן־יִהֹנָה שִׁשָּׂת

ַ יוֹלוּר אֵפִּוֹר בְּרָכְ לִּלְּלִ לִּפְּנֵּוּ יִתְּוִׁי וְדִוֹּר יי וְדְוָּר מְכַרְבָּר בְּכְלְ לִּפְנֵּוּ יִתְּוֹיִ וְדְוֹּרֵ

ְּיִבְוְיִׁ בִּטְרוּמֶה וּבְקוֹל שׁוְפֶּר: יְדְוְה ְּבְלִרְבֵּית יִשְׁרָאֵל שַׁנְּבֶלִים אָת־אָּרַוֹן

نْ بَرْنَا هُوَا إِنَانَا فِهُ وَرَا جَرِبَ نَوْرُكَ وَمَا ْ نَهُمُا ' نَضْمُهُا ا جَوْلَا يَمَاظُنَا يَشْرُهُ هُمَا يَهِكُا ا جَزَادٍ ا بُولِيًا انْبُولِهِا: يَهِدِ؛ كُلَّا جَزَادٍهَ:

ניִּבְאוּ אָת־אָרַוֹן יְתֹּוֹת נִיּצְגוּ אֹתוֹ בִּמְקוֹמֹוֹ בְּתַּוֹךְ תְאָתֵל אֲשֶׁר נְשָׁת־לִוֹ דְּוָדְ נַיַּעַל דְּוָד עֹלְוֹת לְפְנֵי יְתֹּוֶת וּשְׁלְמֶים:

וּיְבֶּרֶךְ אָת־הַמְּם בְּשֵׁם יְהַוָּה צְבָּאִית:

וִיְחַלֵּמִ לְבְלִ־חָטָּׁם לְבְלִּדְחָמָּוֹן יִשְׂרָאֵלֵ לְמֵאֵישׁ וְעַּדִּאִשְׁהֹ לְאִישׁ חַלָּת לֶחֶםׁ אַחָׁת וְאָשְׁפְּר אָחְׁד וַאֲשִׁישָׁה אָחֲת וַיֵּלֶךְ בְּלִּ הְעָם אִישׁ לְבֵיהְוֹּ:

וּיָשְׁב דִּיָּר לְבָבֵרְ אָת־בִּיתִּוֹ (ס) וַהֵּצֵּא מִת־נְּכְבָּר חַיּוֹם מֵלֶךְ יִשְׁרָאֵת דָּוָּר וַהֹּאִמֶּר חַיּוֹם לְשִׁינִי אַמְהַוֹת עֲבְּדִּיו בְּהִנְּלְוֹת נְּגְלְוֹת אַחָר הְבְקִים:

81

- And David said unto Michal: 'Before the Lord, who chose me above thy father, and above all his house, to appoint me prince over the people of the Lord, over Israel, before the Lord will I make metry.
- And I will be yet more vile than thus, and will be base in mine own sight; and with the handmaids whom thou hast spoken of, with them will I get me honour.'
- And Michal the daughter of Saul had no child unto the day of her death.
- And it came to pass, when the king dwelt in his house, and the Lord had given him rest from all his enemies round about,
- that the king said unto Nathan the prophet: 'See now, I dwell in a house of cedat, but the ark of God dwelleth within cuttains.'
- And Nathan said to the king: 'Go, do all that is in thy heart; for the LORD is with thee.'
- And it came to pass the same night, that the word of the Lord came unto Nathan, saying:
- Go and tell My servant David: Thus saith the LORD: Shalt thou build Me a house for Me to dwell in?
- for I have not dwelt in a house since the day that I brought up the children of Israel out of Egypt, even to this day, but have walked in a tent and in a tabernacle.
- In all places wherein I have walked among all the children of Israel, spoke I a word with any of the tribes of Israel, whom I commanded to feed My people Israel, saying: Why have ye not built Me a house of cedat?
- Now therefore thus shalt thou say unto My servant David: Thus saith the LORD of hosts: I took thee from the sheep, that thou shouldest be prince over My people, over Israel.

- ניַאמָר דִּוִד אָל־מִיכַל לִפְּנֵי יְחִוָּה אֲשֶׁר בְּחַר־בֶּי מֵאָבִיךְ וּמִכְּל־בֵּיהֹוֹ לְצֵּוֹת אָתָי לְפְנֵי יְחִוְּה:
- נְעָם־הָאַמָּהוֹת אֲשֶׁר אָמֶרִהְ עִּשָּׁם אִּבְּבָרָה: וְנְקַלְּהִי עּוֹד מִיּאָת וְהָוִיִּהִי שְׁפָּל בְּעֵינָיִ
- ני ולמיכל בַּת־שָאוּל לא־הָיָה לָה יָלֶר עַר יִים מוֹהָה: (פ)
- לְוִ מִּפְׁבֵּׁיִב מִבְּּלְ_אָיֶבֶּׁיִנִי: בווא נוֹטְיִ בִּירִנְאָּב עַפֵּׁלְבְּ בִּבִּיעִׁוִ וֹיִנִינָָע עַנִּיִּעַ
- ֶּ נֵיּאִמֶּר תַמֶּלֶנְ אֵלְנִינִ תַּנְּרָיִא רְאֵר נְּא אָנְכִּי יוִאֶּר בְּבֵּיִת אָרְזִיִם וֹאָרוֹן תַאֵּלְנְיִם מְלֵבְיִים מַמֶּלֶנְ אֵלְנִינִ עַנְּיִּה וֹאָרוֹן תַאֵּלְנְיִם
- ۆك ھَمَّى خَالْيَا ھَقَكَ: تَاجَمُد ثَنَا عُرِيَةِكِكَ خَمِ عَمَد حُالِحُكَكَ
- * נְיָהְי בַּלְּיֵלְי הַצְיָּאִ (ס) נְיְהִי ְדְּבָר־יְהְוֶֹה * מִיְהִי בַּלַיְלְי הַצְיָּאִ (ס)
- אָלֶוֹר יְּרְוְּוִֹי תַאַּטֵּׁר טִּבְּנֶר בֶּיִר בְּשִׁבְּתֵּי: 2 בְּוֹר וְאֵעַּרְתַּ אֶלְ־עַּבְּרָר אֶלְ־דָּוִּר (ס) כִּר
- י װְּלְאֵ נְמִּלְטִׁי ְ בְּאָטֵלְ וּבְמִּמְּבֶּן: בְּנֵי וְמְּבְאֵלְ מִמְּצְּרָוֹם לַמִּיִּנִם תַּנִּיִם תַזְּיִר בְּנֵי לְאִ נְמִּבְטִׁי ְ בְּבְּוֹם לְמִיְנִם תַנְּלִם תַזְּיִם בְּנֵי לָאִ נְמִּבְטִׁי ְ בְּבְּיִם לְמִיְנִם תַנְּלָם תַּיִּם
- לאמֶר לְמֶּר לְאֵרְנִינֶם לְיִ בָּּיִּת אֲבֶּוֹים: בְאמָר בִּוֹּיִנִי לְבְׁמִּיִּת אָת־עַּמָּי אָת־יִשְּׂרָאֵל בְּלֵל אַמֶּר דִּפְּרָמִי אָת־אַחַר מִּבְמֵּי יִשְׂרָאֵל בְלֵל אַמֶּר הַהְהַיַּ
- וְעַמְּה בְּה־תֹאִמֵּר לְעַבְּיֵּי לְדָוֹד בָּה אָמֵר " יְהְוָה צְבְאׁוֹת אֲנֵי לְקַחָתִּיףִ מָּן־הַנָּוֶה מֵאַחַר הַצְּאֹן לְהְוָוֹת נְגִּיד עַל־עַמָּי עַל־ ישׂראל:

- And I have been with thee whithersoever thou didst go, and have cut off all thine enemies from before thee; and I will make thee a great name, like unto the name of the great ones that are in the earth.
- And I will appoint a place for My people Israel, and will plant them, that they may dwell in their own place, and be disquieted no more; neither shall the children of wickedness afflict them any more, as at the first,
- even from the day that I commanded judges to be over thing people Israel; and I will cause thee to rest from all thine enemies. Moreover the Lord telleth thee that
- When thy days are fulfilled, and thou shalt sleep with the fathers, I will set up thy seed after thee, that shall proceed out of thy body, and I will establish his kingdom.
- He shall build a house for My name, and I will establish the throne of his kingdom for ever.
- I will be to him for a father, and he shall be to Me for a son; if he commit iniquity, I will chasten him with the rod of men, and with the stripes of the children of men;
- but My mercy shall not depart from him, as I took it from Saul, whom I put away before thee.
- And thy house and thy kingdom shall be made sure for ever before thee; thy throne shall be established for
- According to all these words, and according to all this vision, so did Nathan speak unto David. .

- נְאָנִינִ מִּמֵּׁלִּ בְּכִלְ אֵמֵּׁר הַלְּכִּיִּ נִאַכְרָחָר אָת־בְּלִ-אִיָבֶּיף מִפְּנִיְף וִעְּשָׁׁתִּי לְוּ שֵׁם נְאָנִיְרַ בְּשֵּׁם הַנְּדִלִּים אֲשֶׁר בְּאֶבֶּין:
- ظِلِ نَصَيْبِ هَنَ كَنَانَ نَهُمُكُ جَنَانَ هُطُمْنَ مَكِادَ لَعَايُرَا نَهُدُهُمْ نَسَدُنَانَ، كِلاَ مَخْمُ هَنَكُنَا لَعَايُرَا كِلَّا نَصَيْبًا هَنَانَانَ، كُلاَ مَخْمُ هُنَانًا:
- בָנוּ נִמְלְאַנּ נָמָנִף וְשֶׁכַבְּתָּ אָתַ־אֲבֹמָנִף נְהַקִּימִתָּי אֶת־זַרְעֲדָּ אַהַבְּיִרְ אֲשֶׁר נֵצֵא מְמַעְיִינִי אֶת־מַמְלְבָּתְּי
- ַ מַמְלְכְשׁׁיִ מַּגַבְמִּגְ װּ טִּגְאַ וֹבְנִגִּבְ בַּנִע לְאָמֵּגִ וְּכִנִּנִיּנֵג אָּעַבְפַּשָּא
- יבְנְגְמֵּ, בְּנֵי, אָבֶם: אַמֶּרְ בְּתַעֵּוֹלְוֹי וְהְכִחְמִּיוֹ בְּשָׁבֶּם אֵנְשִׁים נְבְנְגְמִי בְּתַעְּיִים:
- מקם שְאִיל אַשֶּׁר הַסְרָתִי מִלְּפָּנֵיף: בּ וְחַסְרָי לֹא־יָסְרֹתִי מִמְּנִּוּ בַּצִּשָּׁר הַסִרֹתִי
- בְּסְאֵּבְ וֹנְיֵנֵע לְכִוּן מַּגַרַמִּנְלֶם: " נְנִאָמָן בּּיחָךְ וּמְמָלְכִסָּף עַּגַּלֶם:
- בְּלִ תַדְּבְרֵים תְאֵׁלֶּה וּכְלִל תַחִוּנִיוֹ תַזָּה בְּן דְּבֶּר נְמֻן אֶלְ־דְּוֶד: (פּ)

הפטרת תוריע

The Haftarah is II Kings 4:42 – 5:19. For Shabbat HaḤodesh the Maftir and Haftarah are on page 176.

And there came a man from Baal-shalishah, and brought the man of God bread of the first-fruits, twenty loaves of barley, and fresh ears of corn in his sack. And he said: 'Give unto the people, that they may eat.'

וְאָנְהַ בְּאַ מִבָּהַלְ הַּגְּלֵהְוָ וְיֵּאָמֶר עֵּן לְהָם הַּתְּלְנִים וְכַּוֹם בִּבּנּוּנִם הָּמָּרִים לְטִם הַאָּלְנִים לְטִם בִּבּנּוּנִם הָּמָּרִים לְטִם הַאָּנְהָם בְּאִיהִם

- And his servant said: 'How should I set this before a hundred men?' But he said: 'Give the people, that they may eat; for thus saith the LORD: They shall eat, and shall leave thereof.'
- So he set it before them, and they did eat, and left thereof, according to the word of the LORD.
- Now Maaman, captain of the host of the king of Aram, was a great man with his master, and held in esteem, because by him the LORD had given victory unto Aram; he was also a mighty man of valout, but he was a leper.
- And the Arameans had gone out in bands, and had brought away captive out of the land of Israel a little maid; and she waited on Maaman's wife.
- And she said unto her mistress: 'Would that my lord were with the prophet that is in Samaria! then would he recover him of his leprosy.'
- And he went in, and told his lord, saying: 'Thus and thus said the maid that is of the land of Israel.'
- And the king of Aram said: 'Go now, and I will send a letter unto the king of Israel.' And he departed, and took with him ten talents of silver, and six thousand pieces of gold, and ten changes of raiment.
- And he brought the letter to the king of Israel, saying: 'And now when this letter is come unto thee, behold, I have sent Naaman my servant to thee, that thou mayest recover him of his leprosy.'
- And it came to pass, when the king of Israel had read the letter, that he tent his clothes, and said: 'Am I God, to kill and to make alive, that this man doth send unto me to recover a man of his leprosy? but consider, I pray you, and see how he seeketh an occasion against me.'
- And it was so, when Elisha the man of God heard that the king of Israel had rent his clothes, that he sent to the king, saying: 'Wherefore hast thou rent thy clothes? let him come now to me, and he shall know that there is a prophet in Israel.'

- אָלָל וְהוִתֵּר: ניֹאמֶר תֵּן לְעָם וִיֹאבֶלוּ בֵּי לָה אָמֶר יְהוָה אַלָל וְהוִתָּר:
- ** וּיִהַן לְפְנֵיהָם וַיּאִכְלִיּ וַיּיֹהָרוּ פִּדְבָר יְרְוְה: (פ)
- וְנַעֲמֶׁן שַׁר־צְּבָא מֶלֶּה־צִּרָׁם חָיָָה אִישׁ יִּהְוֹּל לְפְּנֵי אֲדֹנִיוֹ וּנְשָׂא פִּנִּים כִּי־בָּוֹ נְתַּן־ יִהְנָׁה הְּשׁוּעָה לַאֲּרֶָם וְהָאִישׁ הָיָָה גִּבָּוֹר חַיִל מְצֹרֶע:
- זְּאֵבֶׁם נְאֵאֵּנְ יְנְיּבְיִם נְיִּאֲבָּנִ אָּאָט וּהְּבָאֵלְ מוֹאָבֶם נִאָּגִּי יְנִינְיִם נִיּאָבָּנִ אָּאָט וּהָבָאָלְ:
- ַ נּילאָמֶר אָלְ־נְּבְרְהָה אַחֲלֵר אָרִי לִפָּנֵי הַנְּבָרְא אַמֶּר בְּשִׁמְרָוֹן אָז יָאֶלָר אָתִי מְצְּרִינְהְיִי
- נִיְבֹא נַיַּגַר לַארֹנֶיו לֵאמָר בָּזָאַת וְכִזֹאָת יַּנְיַאָּת יַּנְיַאָּת יַבְּזָאַת וְכִזֹאַת
- ַ יַּבָא הַפָּפָר אָל־מָלֶך יִשְׂרָאַל לֵאמָר יְעַמְּה בְּבֹוֹא הַפָּפָר הַזָּה אֵלֶּיךְ הַנָּה יִשְׁלְחָתִּי אֵלֶירְ אָת־נַעֲמָן עַבְּדִּי יַאֲסָפְּתִּי מְצְּרַעְתְּיֹּ:
- וִיְהִׁי בִּקְרֹאֵ מָלֶדִּיִשִׁׁרָאֵל אָת־תַסָּפָּר וַיִּקְרָע בְּגָּדִּיו וַיֹּאמֶר תַאֵלֹתִים אָנִי לְחָמֵית וְלְתַחֲיֹוֹת בִּי־זֶת שׁלֵחַ אֵלִי לֶאֵסָׁף אָישׁ מִצְּרַעְתִּוֹ בָּי אַדְּ־דְּעוּ־נָאׁ וּרְאִׁוּ בְּי־מִתְאַנֶּר הְוּא לֵי:
- يَّذِنِ، خَشَٰثِمَ قُدْ رَهُ لَكُنَّهُ خُنَشِنَٰكُمْ تَشَرَّكُ كَمْضِكُ كُشِكِ كُنَّكُ خُنَّائِهِ، نَنْضُكِّكِ تَشَرِّكُ كَمْضِكُ كُشِكِ كُنْكُ خُنْكُ، نَنْضُكِكِ تَنْشِكُ خُشُولُمَ، كُنْكُمْ كَنْكُمْ خُنْكُمْ خُنْكُ

- So Naaman came with his horses and with his chariots, and stood at the door of the house of Elisha.
- And Elisha sent a messenger unto him, saying: 'Go and wash in the Jordan seven times, and thy flesh shall come back to thee, and thou shalt be clean.'
- But Naaman was wroth, and went away, and said: 'Behold, I thought: He will surely come out to me, and stand, and call on the name of the Lord his God, and wave his hand over the place, and recover the leper.
- Are not Amanah and Pharpar, the rivers of Damascus, better than all the waters of Israel? may I not wash in them, and be clean? So he turned, and went away in a rage.
- And his servants came near, and spoke unto him, and said: 'My father, if the prophet had bid thee do some great thing, wouldest thou not have done it? how much rather then, when he saith to thee: Wash, and be clean?'
- Then went he down, and dipped himself seven times in the Jordan, according to the saying of the man of God; and his flesh came back like unto the flesh of a little child, and he was clean.
- And he returned to the man of God, he and all his company, and came, and stood before him; and he said: 'Behold now, I know that there is no God in all the earth, but in Israel; now therefore, I pray thee, take a present of thy servant.'
- But he said: 'As the LORD liveth, before whom I stand, I will receive none.' And he urged him to take it; but he refused.
- And Maaman said: 'If not, yet I pray thee let there be given to thy servant two mules' burden of earth; for thy servant will henceforth offer neither burnt-offering nor sacrifice unto other gods, but unto the LORD.

- עלנע לְאֶלְוְמֶּׁת: נוֹלאָ זֹמְטוֹ לִסְנִסְׁוּ וּלִבְלִּבָּוְ נִוּמְּלָבְ פִּטִּעַ
- خَلِكَ نَمْتُات: الْدُلَامُّةُ شَحَمَـ هُمُّنَاتِ مِّنَالِهُا لَيْشِّتَ خُمُّلِكُ تَنْشِكِّالِ مُكْرِّدًا لِمُكْرِيقُم مَّلِكُمْكُ كَامِرُكِ خُمُّلِكُ عَالَيْكُمْ مُنْكِالًا عَالَيْكُ الْمُكْلِكُ عَالَيْكُ الْمُكْلِكُ عَالَيْكُ الْمُكْلِكُ عَلَيْكُ الْمُكْلِكُ عَلَيْكُ الْمُكْلِكُ عَلَيْكُ الْمُكْلِكُ عَلَيْكُ الْمُكْتِلِكُ عَلَيْكُ الْمُكْلِكُ عَلَيْكُ الْمُكْلِكُ عَلَيْكُ الْمُكْتِلِكُ عَلَيْكُ الْمُكْلِكُ عَلَيْكُ الْمُكْتِلِكُ عَلَيْكُ الْمُكْتِلِكُ عَلَيْكُ الْمُكْتِلِكُ عَلَيْكُ الْمُكْتِلِكُ عَلَيْكُ الْمُكْتِلِكُ عَلَيْكُ الْمُكْتِلِكُ عَلَيْكُ اللّهُ الْمُكْتِيكُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ الْمُكْتِلِكُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عِلْكُ عَلَيْكُ ْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُ عَلَيْكُمْ لِي عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمُ عَلِيكُ عَلَيْكُمُ ع
- וּקִּצְרְ נִעְטָּן וַיֵּלֵךְ וּיֹאמֶר הַבָּּה אָטָרָהִי אֵלַיו נַצְא יָצִּיֹא וְעָמֵר וְקָרָא בְּשָׁם יְהְנָה אֵלְהִיוּ וְהַנִּיף יָדְיׁ אָלְ־הַפְּקִּוֹם וְאָסָרְ הַפְּצְרֶע:
- הַלֹאׁ טוֹבֵ (כ׳ אִבנה)[ק׳ אֲמָנָה] וּפַּרְפָּׁר נְהַרַוֹת דַּמָּשֶׁק מִכֹּל מֵימֵי יִשְׁרַאֵּל הַלָּאִ־ אֶרְתַץְ בָּהֶם וְשְּׁתְּרְתִּי וַיֶּפֶּן וַיֵּלֶרְ בְּחַמֶּה:
- יזהְמְּע וֹאָּלֵּב כֹּרְאָמָר אָלֶּיוֹב וְיַאָלִיוּ מְלֵינִ בְּבֶּר גְּרִיִלְ יוֹנְבָּרָא יִּבֶּר אָלֶיוֹּ יִמְלֵיוּ וּוּגְּשָׁי וֹאָלִי כִּירִאָנִי אַבִּי
- ي يَزْتِه يَزْمُجُرُ جَنْلِياً شِوْنَا جَمِشِرَا جَهِرَا يُرْسَ بَهُرُبَرِات يَزِشِدَ جَشِنَا جَجِشِّد يَوْد جِمَا يَنْمِيَّد:
- וִיּשְׁבֵׁ אֵל־אִישׁ הָאֵלֹהִים הָוּא וְבֶל־מַחָנֹהוּ וַיְּבֹאׁ וַיְצְמָד לְפָּנִיוֹ וַיֹּאמֶר הַנָּח־נָא יָדִשְׁהִּי פֵּי אֵין אֵלֹהִיםׁ בְּכְל־הַאָּהֶץ פֵּי אָם־ בְּיִשְׂרָאֵל וְעַמָּה קַח־נָא בְרָבֶה מֵאָת עַבְּדֵּך:
- ניًאמֶר חַי־יְהֹוָה אֲשֶׁר־עָּטָרְהִי לְפָּנָיו אָם־ אָקֶּח נִיְפְּצַר־בָּוֹ לְלַחַת נִיְטְאֵן:
- נ"אמֶר" נַעַמָּן נְלֵא יָתַּן־נָא לִעַבְדָּוּדְּ מִשָּׂא צַמֶּר־פְּרָדָים אֲדָמָה בִּי לִוֹא־יַעֲשֶׁה עֹוֹד עַבְּדְּוּדְׁ עֹלֶה נִגֶּבַה לֵאלֹהַים אֲחַרִים כָּי אִם־לִיהְוֶה:

- In this thing the Lord pardon thy servant: when my master goeth into the house of Rimmon to worship there, and he leaneth on my hand, and I prostrate myself in the house of Rimmon, when I prostrate myself in the house of Rimmon, the Lord pardon thy servant in this thing.'
- And he said unto him: 'Go in peace.' So he departed from him some way.
- לִּבְבֶּר תַנְּה יִסְלֵח יִהְוָה לִעַבְּבֵּוִף בְּבָּוֹא אַדֹּנֵי בֵית־רִמּוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֹיִת שְׁמָּה וְהָוּאוּ נִשְׁעֵּן עַל־יָדִי וְהִשְׁתַּחֲוֹיִתִּי בֵּית רִמֹּן בּּהִשְׁתַחְנִיְתִּי בֵּית רִמֹּן יִסְלַח־(כתיבאני נִיאְמֶר לֵוֹּ לֵדְּ לְשְׁלְוֹם נֵיֵלֶךְ מֵאִתִּוֹ בְּבְרַת־

הפטרת מצרע

The Haftarah is II Kings 7:3 - 7:20. On the Shabbat before Pesah, read the Haftarah on page 181. On Rosh Ḥodesh, read the Haftarah on page 166.

ξ:IIV

äŗ¼: (a)

Now there were four leprous men at the entrance of the gate, and they said one to another: 'Why sit we here until we die?

- If we say: We will enter into the city, then the famine is in the city, and we shall die there; and if we sit still here, we die also. Now therefore come, and let us fall unto the host of the Arameans; if they save us alive, we shall live; and if they kill us, we shall but die.'
- And they rose up in the twilight, to go unto the camp of the Arameans; and when they were come to the outermost part of the camp of the Arameans, behold, there was no man there.
- For the Lord had made the host of the Arameans to hear a noise of chariots, and a noise of horses, even the noise of a great host; and they said one to another: 'Lo, the king of Israel hath hired against us the kings of the Hittites, and the kings of the Egyptians, to come upon us.'
- Wherefore they arose and fled in the twilight, and left their tents, and their horses, and their asses, even the camp as it was, and fled for their life.

- וְאַרְבְעָּה אָנְשָׁים הָיִיִּ מְצרְעָה אָנָחָוּנִי יִשְׁבָּים וַיְּאִמְרוּיׁ אָישׁ אֶלְ־רֵעָּהוּ מְה אֲנָחָנִּי יִשְׁבָּים פְּה עַר־מֶחְנֵּנּ:
- זְטְיְט וֹאִם_וֹמִיטֵוּנוּ וֹמִטְנוּני: לְכִנּ וִוֹפְּלְטִ אָלְ_מִטְוֹנִט אִּדְׁם אִם_וֹטִינִּנּ וֹמֵטִוּנוּ מָּם וֹאִם_וֹמָלֵנוּ פִּט וֹמָטִנוּ וֹמִטָּט אִם_אֹמָוֹנוּנְ זִּרְנָא טִמְיִר וֹטִבֹמֹּך פֹּמִירִ
- ניָקַמוּ בַּנְּשֶׁרְ לְבִוֹא אֶלִם וְהַנָּה אֲרָה ניָבֹאוּ מַר־קִצֵּה מַהֲנָה אֲרָם וְהַנָּה אֵין־שֶׁם אֵישׁ:
- ניקהמו נינוסו בנּשֶׁף ניעוָבוּ אָת־אָהֵלִיהָם וְאָת־סְּוֹסֵיהָם וְאָת־חֲמָבֵיהָם הְמַחַנֶּה כַאֲשֶׁר־הָיא נִינָסוּ אֶל־נַפְשֶׁם:

- And when these lepers came to the outermost part of the camp, they went into one tent, and did eat and drink, and carried thence silver, and gold, and raiment, and went and hid it; and they came back, and entered into another tent, and catried thence also, and went and hid it.
- Then they said one to another: 'We do not well; this day is a day of good tidings, and we hold our peace; if we tarry till the morning light, punishment will overtake us; now therefore come, let us go and tell the overtake us; now that for the come, let us go and tell the ding's household.
- So they came and called unto the porters of the city; and they told them, saying. 'We came to the camp of the Arameans, and, behold, there was no man there, neither voice of man, but the horses tied, and the asses tied, and the tents as they were.'
- And the porters called, and they told it to the king's household within.
- And the king arose in the night, and said unto his servants: 'I will now tell you what the Arameans have done to us. They know that we are hungry; therefore are they gone out of the camp to hide themselves in the field, saying: When they come out of the city, we shall take them alive, and get into the city.'
- And one of his servants answered and said: 'Let some take, I pray thee, five of the horses that remain, which are left in the city— behold, they are as all the multitude of Israel that are left in it; behold, they are as all the multitude of Israel that are consumed—and let us send and see.'
- They took therefore two chariots with horses; and the king sent after the host of the Arameans, saying: 'Go and see.'

- נִיִּבְאוּ חָמִצֹּרְעִּים חָאֵלֵּה עַד־קִצֵּה חַמִּחַנָּה נִיִּבְאוּ אָל־אָהָל אָחָד נִּיאִׁכְלָוּ נִיִּשִׁהוּ נִישִׁצִּוּ מִשְּׁם בֶּסֶף וְזָחָב וּבְּנָדִים נֵילְכִוּ נַיִּשְׁתִּוּ נִיִּשְׁבוּ נִיִּבֹאוֹ אָל־צִּחָל אַחֶר נַיִּשְׁצִּוּ מִשְּׁם נֵילְכִוּ נַיַּשְׁמְנוּ:
- ניאטרו אָיש אָל־בעָהו לא־בֵןו אַנָחָנוּ פּ עשִׁים הַיִּוֹם הַזָּה יוֹם־בְּשָּבֶה הֹוּא נִאַנָחָנוּ טַחְשִׁים וְחַבֶּינוּ עַד־אָוֹר הַבָּקֶר וּמְצְאָנוּ עְוֹן וְעַמְּהֹ לְבָּוּ וְנְבֵּאָה וְנַנִּיְדְה בֵּית הַמֶּלֶף:
- נְּבְאִּנִּ נִיּקְרְאִנֵּ אֶלִ־שִׁעָּר חָעִיר ׁנִיַּנִּידִּי לְחָםׁ לֵאמֶר בָּאִנִּי אֶלִּ־עַחֲנָת אֲלָם וְהַנָָּּר אֵיִּן־ שֶׁם אָישׁ וְקַוֹל אָדֶם בָּי אִם־חַסָּוּס אָסִיר וְתַחֲמָוֹר אָסִיר וְאֹהָלִים כַּאֲשֶׁר־הֵמְּה:
- رِبْمِت: چَرْنَمَت:
- וִּלְקִם חַמָּׁלֵךְ לַיָלִח וַיּאִמֶּר אָלִיצָּלִר חַמָּׁלָךְ לַלְם אָת אֲשָׁר־עָשׁי אָל־עֲבָּלִי אַגִּידְתֹ־נָא לִלֶּם אָת אֲשָׁר־עָשׁי לָנִי אֲדָם יְדְעִיּ בְּי־רְעַבָּים אֲנַּחָנִי וַיֵּצְאִי מִן־חַמַּחַנֶּה לְחַחְבָּה (כ׳ בהשרה)[ק׳ בַשְּׁבָה] לֵאמֹר העיר נבא:
- ַנַּעַן אָהָׁד מִעַבְּדָּיִוּ נַיּאִמָּר וָיִקְחִוּ־נָּאָ זִמִּשְּׁה מִן־תַסּיִּסִים הַנִּשְׁאָרִים אַשֶּׁר נִשְׁאַרוּ־בָה הַנָּם בְּכְלִ־(כ׳ ההמון)[ק׳ הַמָּוֹן] ישְׂרָאֵל אַשֶּׁר נִשְׁאַרוּ־בָּה הַנְּׁם בְּכְלֹ־הַמִּוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־תְּמִּוּ וְנִשְׁלְחָה וְנְרְאֵה:
- יַ נּיִּקְחָרִּ שְׁנֵּי הֵבֶּב סּיּסֵים נִיִּשְׁלָּח חַמֶּלֶּךְ אַחַבֵּי מְחַנֵּה־אָרֶם לֹאִלָּר לְכָּוּ וּרְאָוּ:

And they went after them unto the Jordan; and, lo, all the way was full of garments and vessels, which the Arameans had cast away in their haste. And the messengers returned, and told the king.

And the people went out, and spoiled the camp of the Arameans. So a measure of fine flour was sold for a shekel, and two measures of barley for a shekel, according to the word of the Lord.

And the king appointed the captain on whose hand he leaned to have the charge of the gate; and the people trod upon him in the gate, and he died as the man of God had said, who spoke when the king came down to him.

And it came to pass, as the man of God had spoken to the king, saying: 'Two measures of barley for a shekel, and a measure of fine flour for a shekel, shall be to-morrow about this time in the gate of Samaria';

and that captain answered the man of God, and said: 'Now, behold, if the LORD should make windows in heaven, might such a thing be?' and he said: 'Behold, thou shalt see it with thine eyes, but shalt not eat thereof;

it came to pass even so unto him; for the people trod upon him in the gate, and he died.

ײֵלְכָּרִּ אַחָבִיהָםׁ עַּדִּחַיַּרָדֵּן וְתִּנָּה כְּלִּ הַגָּּרֶךְ מְלֵאָה בְגָדִיםׁ וְכֵלִּים אֲשֶׁרִ הִשְּׁלִיכִּרְּ אֲבֶם (כ׳ בהחפּים)[ק׳ בְּחְפִּזָּם] וִיְשֶׁבׁרְּ הַמַּלְאְבִים וַיַּגָּדוּ לַמֶּלֶךְ:

ניצא קַלְּם נִיְבְּוּי אָת עַחֲנָה אֲרָם נִיְהִי סְאָה־סֹלֶת בְּשֶׁקֵל וְסָאתַנִם שִׁעֹרֶים בְּשֶׁקֵל בְּדְבַר יְהְוְה:

ױַמַּּלֶּף הִפְּלֵיר אָת־הַשָּׁלִישׁ אֲשָׁר־נִשָּׁעֵּן נִיָּמָת פַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אַישׁ הָאֵלֹהִים אֲשֶׁר דְּבֶּר בְּרֶדֶת הַשָּׁלָּף אֵלְיוּ:

ניְהִי בְּדַבֵּר אֵישׁ הַאֱלִהִים אָל־הַמֶּלָהִּ לאמָר סָאתַיִם שִׁעּרִים בְּשָׁקֵל וְסָאָה־סֹלֶת בְשֶׁקֵל יְהְיֶה בְּעֵת מְחָר בְשִׁעָר שׁמְרְוֹן:

וּנִעּן הַשָּׁלִישׁ אָת־אָישׁ הָאָלֹהִים וּיֹאִעַר יי וְהַבַּּה יְהִנְּה עַשָּׁה אַרְבּוֹת בַּשָּׁמִים הַיְהְיָה בַּדְּבֶּר הַזָּה וּיֹאִמֶּר הִנְּּךְּ רֹאָה בְּעִינֶּיךְ יִּמְשֶּׁם לְאַ תֹאְבֵל:

וֹּנְטְנֵי: (ס) זְּנְטִי: (ס)

REURLI XAR' CIR

The Haftarah is Ezekiel 22:19. On the Shabbat before Pesah, read the Haftarah on page 181.

Moreover the word of the Lord came unto me,

:Sariyes

'Mow, thou, son of man, wilt thou judge, wilt thou judge the bloody city? then cause her to know all her abominations.

And thou shalt say: Thus saith the Lord God: O city that sheddest blood in the midst of thee, that thy time may come, and that makest idols unto thyself to defile

אַלִי לֵאָלָר: אַלִי בְאַלָּר:

וַאַמָּה בֶּן־אָדָם הַתִּשְׁפָּט הָתִשְׁפָּט אָת־עָּיר הַדְּמִים וְהַוֹּדִישְׁהְ אָת בְּל־חּוֹעֲיהָ:

וְאָמִרְמִּ כָּה אָמַר אֲדֹנֵי יֶהוֹה עַיר שׁבֶּכֶת הֶם בְּתּוֹכֶה לְבַוֹא עִמְּה וִעְשְׁתָּה גִּלּיּלֵים עָלֶיהְ לְשְׁמְאֶה:

- thou art become guilty in thy blood that thou hast shed, and art defiled in thine idols which thou hast made; and thou hast caused thy days to draw near, and art come even unto thy years; therefore have I made thee a reproach unto the nations, and a mocking to all the countries!
- Those that are near, and those that are far from thee, shall mock thee, thou defiled of name and full of tumult.
- Behold, the princes of Israel, every one according to his might, have been in thee to shed blood.
- In thee have they made light of father and mother; in the midst of thee have they dealt by oppression with the stranger; in thee have they wronged the fatherless and the widow.
- Thou hast despised My holy things, and hast profaned My sabbaths.
- In thee have been talebearers to shed blood; and in thee they have eaten upon the mountains; in the midst of thee they have committed lewdness.
- In thee have they uncovered their fathers' nakedness; in thee have they humbled her that was unclean in her impurity.
- And each hath committed abomination with his neighbour's wife; and each hath lewdly defiled his daughter-in-law; and each in thee hath humbled his sister, his father's daughter.
- In thee have they taken gifts to shed blood; thou hast taken interest and increase, and thou hast greedily gained of thy neighbours by oppression, and hast forgotten Me, saith the Lord GoD.
- Behold, therefore, I have smitten My hand at thy dishonest gain which thou hast made, and at thy blood which hath been in the midst of thee.
- Can thy heart endure, or can thy hands be strong, in the days that I shall deal with thee? I the LORD have spoken it, and will do it.
- And I will scatter thee among the nations, and disperse thee through the countries, and I will consume thy filthiness out of thee.
- And thou shalt be profaned in thyself, in the sight of the nations; and thou shalt know that I am the LORD.'

- ڹؚ؏ڂ۪۫ۄٛٮ ڂ۪ڂڔۦڽۼڎڋڹٮ؞ ۼڛڗڹڽڔ؋؇ڞۺڎڽۄۻڔ؈ڔ؈ڔڎڔڎڔڽۻڔڂڎڹؙڡ ڣڿڽۿڎ؆ۻۺڮڎڔڿڔڮڔ؋
- ז הַפְּרַבְּיִת וְהָרַחֹלֵיִת מִמֶּר יִהְקַלְּסִרְבָּרְ
 ז הַפְּרַבְּיִת הַמְּרִינְמִר:
- לְּמִתְּן אֶּפְּוֹי יֵהְיבְאָרְ אָּיִשׁ לְזְּרִעִּוֹ תְּוֹי בְּוֹדִ י הנה בְשִׁיאֵי יִשְּׁרְאָרְ אָיִשׁ לִזְּרִעִּוּ תְּוֹי בְּוֹדִ
- ج אָב נִאִם הַקַּלִּי בְּדִּ לַגֵּר שָׁשִׂי בַּשִּׂשֶׁק בְּתּוֹבֵדְּ יָתִּיִם וְאַלְטָנֶת תָּוֹנִי בֶּדְּ:
- इव्याम्याद्याः विद्यान्त्रे विद्यान्त्रे । विद्यान्ते । विद्यान्त्रे । विद्यान्त्रे । विद्यान्त्रे । विद्या
- ַ אַנְשָׁי רָבָיל הָיי בֶּף לְמַעַּן שְׁפְּף דָּח וָאָל־ הֶהָרִים אֲכְלוּ בְּף וְמָה עִשְׁי בְתּוֹבֶף:
- ַ אָר־פַלְּחָוֹ שִׁמֵּא בִּוֹמָּה נְשָּׁישׁ אָר־אֲחֹחָוֹ אָר־פַלְחָוֹ שִמֵּא בִּוִּמָָּה וְאָישׁ אָת־אֲחֹחָוֹ בַת־אָבֶיוּ שְּנָּה־בֵּף:

- יַ הַנִּעְּלִיר לִבֶּרְ אָם מָחֲזַלְּנָר יָדִירְ דִבָּרְתִּי אַשֶּׁר אַנִּי מִשֶּׁר אִיתָּךְ אַנִּי יְהֹוֶה דִבְּרְתִּי יַיִ
- ַ װְשְׁמְשְׁהָ מִּמְׁבְּ מִמֶּׁבֵּ בּי נְשִׁפּׁתְּנִיתְ אִנְשִׁבְּ מִמֶּבִּ:
- ְנְחָלְהְּ בֶּּוֹדְ לְעֵינֵי גּוֹיָם וְיָדֻעַהְּ בִּי־אָנֵי יְהֹוְה: (פ)

And the word of the LORD came unto me, saying:

'Son of man, the house of Israel is become dross unto Me; all of them are brass and tin and iron and lead, in the midst of the furnace; they are the dross of silver.

Therefore thus saith the Lord GOD: Because ye are all become dross, therefore, behold, I will gather you into the midst of Jerusalem.

ַנְיָהְי דְּבַּרְיְהְוָה אֵלָי לֵאמָר:

יבן־אָדְם הִיוּ־לִי בֵית־יִשְׂרָאָל (כ׳ װּבַרְיֵלְ וְשִׂשְׁכֶתׁ בְּתַּיֹר בְּנִר סְגִּים בֶּסֶר הַיְוּ: (ס)

و، ﴿ خُدَا چَہ عِمَا ۖ عِبَالِا يَعَالَٰہ بِعِا يَبَارُه جَجَّاتِه جُمَيْه خِدا بَہِرِ، طَجِّا هِبَهُه هِذَّ مِبَارً بِدَنَهِجِهِ:

הפטרת קדשים

The Haftarah is Amos 9:7 – 9:15.

∠:XI

Are ye not as the children of the Ethiopians unto Me, O children of Israel? saith the Lord. Have not I brought up Israel out of the land of Egypt, And the Philistines from Caphtor, And Aram from Kir?

Behold, the eyes of the Lord God Are upon the sinful kingdom, And I will destroy it from off the face of the earth; Saving that I will not utterly destroy the house of Jacob, Saith the Lord.

For, lo, I will command, and I will sift the house of Israel among all the nations, Like as corn is sifted in a sieve, Yet shall not the least grain fall upon the earth.

All the sinners of My people shall die by the sword, That say: 'The evil shall not overtake nor confront us.'

In that day will I raise up The tabernacle of David that is fallen, And close up the breaches thereof, And I will raise up his ruins, And I will build it as in the days of old;

That they may possess the remnant of Edom, And all the nations, upon whom My name is called, Saith the Lord that doeth this.

הַלִּוֹא כִבְנֵי ׁ כִשִּׁיִּם אַמָּם לֵי בְּנֵי ִשִּׂרָאֵל נְאָם־יְחְנְָּה הַלַּוֹא אָת־יִשְׁרָאֵל הַצֵּלִיהִי מִאֶּרֶץ מִצְרַיִם וּפְּלִשְׁתִּיִּם מִכּפְּתְּוֹר נַאֲרֶם מִקְּיר:

הגוה עיניו אַדֹּנָי יָהוֹה בַּמִּמְלְבָּהֹ חַחַשְּׂאָה יְהִשְׁמַרְתֵּי אֹמָה מִעָּל פָּנֵי חָאֲדָמָה אָפָס כִּי לְא תַשְׁמֵיר אַשְׁמֵיר אָת־בֵּית יַעַּקֹב נְאָם־ יְהוְה:

ئْرِאַ_نَפْبَرَ مُدَّنِ طُمَّةُ لِي نَائِمُ نِوْمُ خُرُبِ אُنا_قَنْ نَشُرُكُمْ وَكُشُّك نَوْمُ فَوْخُرُب ئُنا خُرِي مُثَرِّ مُمَّةُ لِي نَائِمُ نِنْ خُرُّمِ لِيَّالِمُ

י בּחַבְּר יִמְנּתּ כְּלְ חַמָּאָי עַמָּי הָאִמְרִים לְאִ− יי בּחַבֶּר יִמְנּתּ כְּלְ חַמָּאָי עַמָּי הָאָמְרִים לְאַ−

בּיַוֹם תַהֹוּא אָקֵים אָת־סָבָּת דָּוִיד תַנֹּפֵּלֶת וְגַרְרְתַּי אָת־פִּרְצִיהָוֹ וַתַּרְסֹתָיוֹ אָלִים וּבְנִיתִיהַ כִּימֵי עוֹלְם:

לְמָּמּן ''יִרְשׁׁי אָת־שִׁאָרִית אָדִים וֹאָם־יִרֹּוָר הַגּּוֹיְם אַשֶּׁר־נִקְרָא שָׁמִּי עֵּלִיהָם נִאָם־יִרֹּוָר מְשֶׁר וְּאִת: (פ)

٤ı

Behold, the days come, saith the LORD, That the plowman shall overtake the reaper, And the treader of grapes him that soweth seed; And the mountains shall drop sweet wine, And all the hills shall melt.

And I will turn the captivity of My people Israel, And they shall build the waste cities, and inhabit them; And they shall plant vineyards, and drink the wine thereof; They shall also make gardens, and eat the fruit of them.

And I will plant them upon their land, And they shall no more be plucked up Out of their land which I have given them, Saith the LORD thy God.

הנה ימים چאים ואם־יִחוֹה וִנגִּשׁ חוֹרֵשׁ בַּפּּצֵּׁר וְדֹרֵף עַּנְבֶים בְּמִשֵּׁף הַזְּרֵע וְהִשָּׁיפּוּ הֶהְרִים עַּסְיס וְכְלְ־הַגְּבְעָוֹת הִּתְּמִוֹגְגְנָה:

וְמְּמָנִעְ וְיִּאְכֵּוְ אָטַ_פּּׁבְרִינֵים: יְמִּמִּנְעַ וְיִּאְבִי וְנְּמָׁהַּ בְּבָׁנְיִם וְאָטִּ אָטַ_יִּנְדָׁט וְאַבְּיִבְּיָנִי אָטַ אָטַ אָטַרִּיִּבְּיָנִי אָנַרִּבְּיָּ

יי וּנְטִּעְּהִים עַל־אַרְטָהָם וְלֹאׁ יִנְּהָשׁׁי עֹּוֹד מעַל אַרְטָהָם אֲשֶׁר נָתַהִּי לְהָם אָטָר יְהֹנָה אֱלֹהֶיף:

הפטרת אמור

The Haftarab is Ezektel 44:15 - 44:31.

But the priests the Levites, the sons of Zadok, that kept the charge of My sanctuary when the children of Israel went astray from Me, they shall come near to Me to minister unto Me; and they shall stand before Me to offer unto Me the fat and the blood, saith the Lord GoD;

they shall enter into My sanctuary, and they shall come near to My table, to minister unto Me, and they shall keep My charge.

And it shall be that when they enter in at the gates of the inner court, they shall be clothed with linen garments; and no wool shall come upon them, while they minister in the gates of the inner court, and within.

They shall have linen tires upon their heads, and shall have linen breeches upon their loins; they shall not gird themselves with any thing that causeth sweat.

And when they go forth into the outer court, even into the outer court to the people, they shall put off their garments wherein they minister, and lay them in the holy chambers, and they shall put on other garments, that they sanctify not the people with their garments.

וְהַפִּהָלִים הַלְוֹיִם בְּגֵּרִ צִּדִּיִּק אֲשֶׁר שִׁמְרִיּ מִּמְלֵּי הַמָּה יִקְרְבִּי אֵלִי לְשִׁרְתִּגִּי וְעָּהְרָ לְפְּנִי לְהַקְּרִיב לִי חֲלֶב נְדָּׁם נְאֶם אֲדֹנָי הֵהְוֹה:

אָלְטֹוֹּג לְמָּבׁנֹיֹנְג וֹמָּמֹבׁנִג אָנַ_מִּמְּמַבְּיֹנֵג.
 יי יְמָּט וֹבָּאִג אָבְ_מִלֵּבַּמְּג וֹנִימָּט וֹלַבֹּנ אָבְ_

ְנְבְּיִׁמְׁהְ: בְּגְּבֵרִ פְּשְׁׁהָיִם בְּשְׁגַּבֵּרִ הָחָצֵּר הַפְּּנִימָּר בְּגְבֵר פְשְׁהָיִם לְבְּשָׁה וְלְאִ-וַצְּלָּה עַּבְּיִהָם בְּגָבִי פְשְׁהָיִם

פֹּאֶבֶׁנְ פֹּאִנִיתְ וֹבְינִ מִּכְ_לֵּאִ וַבְּאָהֶּם וּמִלְּנִסׁ בּאָבֵּו פֹאָנַנִם וֹבְנִי מִּכְ_בִאָהָּם וּמִלְנִסׁוֹ

וְבְצֵאֹהֶם צֶלֹ־הָחְצֶׁר תַחִיצִּוֹלְּה צֶלֹ־הָחְצֵּר
 תַחִיצִּוֹלְה צֶלְ־הַעְם יִפְּשִׁטֵּי צֶתּרְבִּוְדִיהָם
 צַשֶׁרֹ הַפְּּה הְשָׁרְתַם בְּם וְהַנִּיחִי אֹוֹהֶם בְּלְשֶׁלְת תַפְּהָדֵים וְלְבְשׁי בְּנְדֵים צַחַרְים וְלִאֵייִקְדִישְׁי צֶתְרִם בְּבְּנְדֵיהֶם:

81

- Neither shall they shave their heads, nor suffer their locks to grow long; they shall only poll their heads.
- Neither shall any priest drink wine, when they enter into the inner court.
- Neither shall they take for their wives a widow, nor her that is put away; but they shall take virgins of the seed of the house of Israel, or a widow that is the widow of a priest
- And they shall teach My people the difference between the holy and the common, and cause them to discern between the unclean and the clean.
- And in a controversy they shall stand to judge; according to Mine ordinances shall they judge it; and they shall keep My laws and My statutes in all My appointed seasons, and they shall hallow My sabbaths.
- And they shall come near no dead person to defile themselves; but for father, or for mother, or for sister that hath had no husband, they may defile themselves.
- And after he is cleansed, they shall reckon unto him seven days.
- And in the day that he goeth into the sanctuary, into the inner court, to minister in the sanctuary, he shall offer his sin-offering, saith the Lord GoD.
- And it shall be unto them for an inheritance: I am their inheritance; and ye shall give them no possession in Israel: I am their possession.
- The meal-offering, and the sin-offering, and every guilt-offering, they, even they, shall eat; and every devoted thing in Israel shall be theirs.
- And the first of all the first-fruits of every thing, and every heave-offering of every thing, of all your offerings, shall be for the priests; ye shall also give unto the priest the first of your dough, to cause a blessing to rest on thy house.
- The priests shall not eat of any thing that dieth of itself, or is torn, whether it be fowl or beast.

- יקסְמִוּ אָת־רָאשִׁיהֶם: יְקְסְמִוּ אָת־רָאשִׁיהֶם:
- אַמֶּׁר מִּנְינֵר אַלְמִּלְּנִי מִכְּנֵוֹ וּמֵּׁנוּ: אִם_בִּתּילְנִי מִנְּנַתְ בָּּוּת וִשִּׁנִאְלְ וָנֵוֹאַלְמִּנִּתְ אָמְּרְ מִּנְנִי מִנְּנַתְ בָּּוּנִי וִשְּׁנִאְיִ
- לְּמְּרִיר יְוֹדִעְּם: מְּקְיִוֹר יְוֹדִעָּם:
- וְעַלִּירִב חֲמָּה יַעַמְּדָּוּ (כ׳ לִשׁפַם)[ק׳ לִמִשְׁפְּׁם] בְּמִשְׁפָּטָי (כ׳ ושפּטהו)[ק׳ יִשְׁפְּטֻהוּ] וְאָת־תּוֹרֹתַי וְאָת־חָמִּתִּי בְּבְלִ מוֹעַדֵּי יִשְׁמְרוּ וְאָת־שַּבְּחוֹתַי יָקַדֵּשׁוּ:
- װּ אָמֶר־לֹאַ־הִיְהָה לָאָישׁ יִשְּׁמָּאִי: לְאָב יֶּלְאֶם יּלְבָּן יּלְבָּת לָאָח יּלְאָחִיּת אַשְּׁרִילְאָם יִלְבָּן יּלְבָּת לָאָח יּלְאָחִיּת
- ַ װּבְיוֹם בֹאֵוֹ אָל־הַפְּדֵשׁ אָל־הָחָצֵר הַפְּנִימִיתֹ לְשְׁרֵת בַּפְּּדֵשׁ יַקְרָיב חַפָּאתָוֹ נְאֶם אֲדֹנֶי יֶהוְה:
- לאַטּנְּנִּי לְטִּםְ לֵּנְטִׁלֶּנִי אָּנִי נְּטִׁלְטִׁם: ** נְטִּנְטִׁי לְטִׁםְ לֵנְטִׁלֶנִי אָנִי נְּטִלְטִׁם
- וֹלֵבְ ְעֵנֵם בּוֹמִּבְאָבְ לְעֵם וֹנִנֵּנִי הַמִּלְטִׁבְ וֹנִיםַמָּאִנִ וֹנִיאָּמָּם עַמָּנִי יִאָלְנִם
- 30 מפל קרופות פל מפל קרופותיטם לפהנים יהנה והאשית 194 קל-ביהף:
- چِל־נְבֵלֶתׁ יִשְׁבַּבְּׁה מִן־הִעִּיִר יִמִּן־הַבְּהַמָּה לְאִ יאִכְלִי הַכֹּהָנִים: (פ)

ı٤

הפטרת בהר

.72:28 – 8:28 drimins is Jeveminh 3dT

And Jeremish said: 'The word of the LORD came unto me, saying:

Behold, Hanamel, the son of Shallum thine uncle, shall come unto thee, saying: Buy thee my field that is in Anathoth; for the right of redemption is thine to buy it.'

- So Hanamel mine uncle's son came to me in the court of the guard according to the word of the LORD, and said unto me: 'Buy my field, I pray thee, that is in Anathoth, which is in the land of Benjamin; for the right of inheritance is thine, and the redemption is thine; buy it for thyself.' Then I knew that this was the word of the LORD.
- And I bought the field that was in Anathoth of Hanamel mine uncle's son, and weighed him the money, even seventeen shekels of silver.
- And I subscribed the deed, and sealed it, and called witnesses, and weighed him the money in the balances.
- So I took the deed of the purchase, both that which was sealed, containing the terms and conditions, and that which was open;
- and I delivered the deed of the purchase unto Baruch the son of Merish, the son of Mahseish, in the presence of Hansmel mine uncle['s son], and in the presence of the witnesses that subscribed the deed of the purchase, before all the Jews that sat in the court of the guard.
- And I charged Baruch before them, saying:
- Thus saith the LORD of hosts, the God of Israel: Take these deeds, this deed of the purchase, both that which is sealed, and this deed which is open, and put them in an earthen vessel; that they may continue many days.

- אָלְר: יִרְטְּיָר: בְיֵאָלֶר: בְּיִרִיּ הְיָרִי רְבָּרִייִּהְוֹּה אָלָיִי אָלָיִי אָלָיִי אָלָיִי אָלָיִי
- رَادُ مَهُوْم بَادُهُمْ كَا ـهَذُم هُهُدًا خَطَائِيهِ فَمَ هَكُرَاهُ مُعَمِّد طَرَبَ كِأَبْ هُن هُذَر هُهُدَ فَهَرَبِين خَادُ مَهُوْم بَادُهُمْ كُلُ مِنْ هُهُمْ اللّهُ فَا سَعْدًا
- ַנִּבָא אֵלֵי חֲנַמִּאֵׁל בָּן־דִּדִׁי כִּדְבָר יְחִוָּחֹ אֵל חֲצַר חַפַּפְרָחֹ וַיַּאִמֶּר אֵלֵי קַנָּר גָּא אָת־שָּׂדִי אֲשֶׁר־בַּעֲנָחִוֹת אֲשֶׁרוּ בְּאֵהֶץ בּנְיָמִין בִּי־לְףְ מִשְׁפָּט חַיְרֻשָּׁה יּלְףְ הַנְּאָלֶּח קְנֵּת־לְּךְ נְאֵדֵּע בָּי דְבַר־יְחִוְּה הְנְאֹ:
- ، װֵאָפְנִע אָת־תַשְּׂלֵה מֵאָת חַנִּמָאֵל בָּן־דִּדָּר אַשֶּׁר בַּעַּנְתִּית וֵאָשִׁקְלָּה־לִּיֹ אָת־תַבְּּסֶף שְׁבְּעָה שְּׁקְלִים וַעַּשְׁרָה תַבְּסֶף:
- יי נִאָּמְלַבְ בַּמָפֶבּ נֵאָנְוָם: מי נֹאָמְלַבְ בַּמָפֶבּ נֵאָנְוָם:
- ַ נְאָקָּה אָת־סָפֶּר הַמִּקְּנָה אָת־הֶחָהָנִּם הַ נְאָקָה אָת־סָפֶּר הַמִּקְנָה אָת־הֶחָהָנִּם הַ נְאָקָה אָת־הָבְּיִה
- וֹאַגַּנִיתְ אָּטַ־בָּרְנּוֹב לְהֵנִנִיטִם לָאִלְּנִי:
- פֹּה־אָמַר יְהִוָֹה צְבָאִוֹת אֵלִהֵי יִשִּׁרְאֵׁל לְקַוֹת אָת־תַסְפְּרֵים הָאֵלֶה אֵת סֵפֶר תַמִּקְנְה תַּגְּׁה וְאֵת הֶחְהִנִם וְאָת סֵפֶר תַנְּלִּיִּ תַּנְּה וְנְתַהָם בְּכְלִי־חָרֶשׁ לְמָעַן יַעַמְרִּ יָמָים רַבְּים: (0)

- For thus saith the LORD of hosts, the God of Israel: Houses and fields and vineyards shall yet again be bought in this land.'
- Now after I had delivered the deed of the purchase unto Baruch the son of Neriah, I prayed unto the LORD, saying:
- Ah Lord God! behold, Thou hast made the heaven and the earth by Thy great power and by Thy ouststretched arm; there is nothing too hard for Thee;
- who showest metcy unto thousands, and recompensest the iniquity of the fathers into the bosom of their children after them; the great, the mighty God, the LORD of hosts is His name;
- great in counsel, and mighty in work; whose eyes are open upon all the ways of the sons of men, to give every one according to his ways, and according to the fruit of his doings;
- who didst set signs and wonders in the land of Egypt, even unto this day, and in Israel and among other men; and madest Thee a name, as at this day;
- and didst bring forth Thy people Israel out of the land of Egypt with signs, and with wonders, and with a strong hand, and with an outstretched arm, and with great terror;
- and gavest them this land, which Thou didst swear to their fathers to give them, a land flowing with milk and honey;
- and they came in, and possessed it; but they hearkened not to Thy voice, neither walked in Thy law; they have done nothing of all that Thou commandedst them to do; therefore Thou hast caused all this evil to befall them;
- behold the mounds, they are come unto the city to take it; and the city is given into the hand of the Chaldeans that fight against it, because of the sword, and of the famine, and of the pestilence; and what Thou hast spoken is come to pass; and, behold, Thou

- בֵּי כָּה אָמָר יְהֹוָה צְבָאִוֹת אֶלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַּוֹד יִקְנִי בְתַּיִם וְשְׁרִוֹת וּכְרָמִים בְּצָּרֶץ הַוְּאִת: (פ)
- δ_{11} $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{$
- אַהַה אַבְּרָ יָהוֹה הַנָּהו אַמָּה עִשִּׁיה זי אָת־הַשְׁעַיִם וְאָת־הָאָׁבֶץ בְּכְּחָף הַנְּדִּוֹל הּבְּזְרִעַּף הַנְּטוּיְה לְא־יִפְּלֵא מִמְּף כְּל־ דְּבֶר:
- עַּשָּׁה הַטָּר לֵאֲלָפִּים וּמִשַּׁצֵּׁם עַנֵּוֹן אָבֹוּת אָל־הֵיק בְּנֵיהָם אַחֲרֵיהָם הָאֵל הַנָּדוֹל הַנְּבּׁוֹר יְהְנָה צְבְאִיה שְׁמְוֹ:
- לְאִישִׁ כַּבְׁבַלְיוּ וְכִפְּבֵי תַּהֵּלְלְיוּ: פַּׁשְׁיִוּע הַּלְ-כָּלְ-בַּבְׁבַרִּ בָּוֹּ אָבְם לְעַּע נוֹך הַהָּבָּי וְנִר הַהָּלִּיִנִ אָּמָּר בִּינִי?
- ي אֵשֶׁר־שַׁמְהָ אֹתֹוֹת וּמִפְּתָים בְּאֵבֵץ־מִצְיַרִים עַר־תַּיִּוֹם תַזָּה וּבְיִשְׂרָאֵל וּבְאָדֶם וַתַּעֲשֶׁה־ לְךְ שֵׁם כַּיִּוֹם תַזְּה:
- ַ נִתּצָא אָח־עַמְּוּ אָח־יִשְׂרָאָל מֵאָרֵיִי מִצְרָיִם בְּאָתַּיֹת יּבְמוֹפְּתִּים יּבְיֵּד חֲזָקָר יּבְאָזְרַיִעַ נְמוּיְה יּבְמוֹרֶא גְָּדִיל:
- נִיּתֵּן לְהָם אָת־הָאָבֵץ הַזּּאָת אָשֶׁר־ נִיּתְּבְּנְיְהְ לַאֲבוֹהָם לְתָת לָהָם אָבֶץ זָבָת הְלֶב וּדְבֶּשׁ:
- ַנַּיַבְאָּנְ נֵּיְרְשָׁנִּ אִלְּיִב וְלְאִ־שְׁמְּנִּנִּ בְּקּוֹלֶּוּ (כִּ בְּלְ־אֲשֶׁר צִּנְיִּמָּר לְחֲבֵם לַעֲשָׁוּת לָאִ שְּׁשִּׁנִּ נְבְּתְרְאָשֶׁר צִּנְיִּמָּר לְחֲבֵם לֵּעֲשְׁנִי בִּוֹּאָת:
- הבַּה הַפֹּלְלִית בָּאוּ הִעִּיר לִלְבְׁדָה ֹיְהָעֵּיר נִהְּנְׁה בִּיֻר הַכַּשְׁדִּים הַנִּלְחָמֵים עַלֶּיהָ מִפְּנֵי הַתֵּרֵב וְהַרַעָּב וְתַדְּבֶר וַאֲשֶׁר דִּבָּרְתְּ הָיָה וְהִנְּךְּ רֹצֶה:

- Yet Thou hast said unto me, O Lord God: Buy thee the field for money, and call witnesses; whereas the city is given into the hand of the Chaldeans.'
- Then came the word of the Lord unto Jeremish, saying:
- Behold, I am the Lord, the God of all flesh; is there any thing too hard for Me?
- 97 זְּיְהְיִרְ בְּבְרִייִּהְדְּיִ אֶּלְיִרִּ: לְאָלִירִי לְאָלִירִי בְאָלִירִי
- رم بيوتر پيور بمثل پيرٽي، چِکَ چِپِيَر ڀِيمَفِود مين بوتر پيور بمثل پيکٽي، چِکَ چِپِيَر ڀِيمَفِود

הפטרת בחקתי

7 Haftarab is Jevemiab 161:61 – 91:71

O LORD, my strength, and my stronghold, And my refuge, in the day of affliction, Unto Thee shall the nations come From the ends of the earth, and shall say: 'Our fathers have inherited nought but lies, Vanity and things wherein there is no profit.'

Shall a man make unto himself gods, And they are no gods?

- Therefore, behold, I will cause them to know, This once will I cause them to know My hand and My might; And they shall know that My name is the LORD.
- The sin of Judah is written With a pen of iron, and with the point of a diamond; It is graven upon the tablet of their heart, And upon the horns of your alters.
- Like the symbols of their sons are their altars, And their Asherim are by the leafy trees, Upon the high hills
- O thou that sittest upon the mountain in the field, I will give thy substance and all thy treasures for a spoil, And thy high places, because of sin, throughout all thy borders.
- And thou, even of thyself, shalt discontinue from thy heritage That I gave thee; And I will cause thee to serve thine enemies In the land which thou knowest not; For ye have kindled a fire in My nostril, Which shall burn for ever.

- יהוָה אָבוּהֹנינוּ הָבֶל וְאֵין־בָּם מוֹעִיל: גּוֹיָם יָבֹאוּ מֵאַפְּסִי־אְּהֶץ וְיִאִּמְרִוּ אַדִּ־שִׁמֶּר יְהִיָּם יְבֹאוּ מֵאַפְּסִי־אְׁהֶץ וְיִאִּמְרִוּ אַדִּ־שִׁמֶּרִ יְהְיָּה אַבוֹהַינוּ הָבֶל וְאֵין בְּּם מוֹעִיל:
- ײַ הַיִּשְׁמִּר כִּוֹ אָבֶם אֵלְהָים וְהַמָּה לָא אֵלְהִים:
- יַב לְבֵּוֹ הָנְגַי מְיֹדִימְם בַּפָּעַם הַוּאָת אִוֹדִיעֵם אָת־יָדִי וְאָת־נְּבוּרָהָי וְיָדְעִּי בִּי־שְׁמָי יְהְנֶה: (ס)
- הַמַּאַת יְהוּדְה בְּתּיבֶה בִּעֵּט בַּרָזֶל בְּצִפָּׂהָן שְׁמִיר חֲרוּשְׁׁר עַל־לַוּחַ לִבְּם וּלְקַרְּנִית מִזְּבְּחוֹתֵיכֶם:
- בְּקְּלֵן מְּלְ יִּבְּמִנִע בַּיִּבְבְיִנִע: בּ בִּוֹבְּׁב בַּנִינִם מִוֹבִּטוִנְיָם וֹאָמִבִינִים מַּלְמֵּן
- % װְלְרִי בְּשְּׁבְיִי הֵילְבִּ לְלַאָּגְּרִוּמֶיִּהְ לְבָּיִ הַ הַבְּיִרִ בְּשִּׁבְיִי הֵילְבִּ לְלַאָּגִּרִימֵיִּהְ לְבָּיִ
- וְשְׁמִּשִׁיִּה וּבְּדִּ מִנְּחֲלֵהְוּ אֵּשֶׁר נָתָהִי לֶּדִּ יְהַעְּבְדְתִּיִּרְ אָת־אָּיְבֶּיִרְ בָּאָרֵץ אֵשֶׁר לֹא־ יְהַבְּרִי (ס)

- Thus saith the Lord: Cursed is the man that trusteth in man, And maketh flesh his arm, And whose heart departeth from the Lord.
- For he shall be like a tamarisk in the desert, And shall not see when good cometh; But shall inhabit the parched places in the wilderness, A salt land and not inhabited.
- Blessed is the man that trusteth in the Lord, And whose trust the Lord is.
- For he shall be as a tree planted by the waters, And that spreadeth out its roots by the river, And shall not see when heat cometh, But its foliage shall be luxuriant; And shall not be anxious in the year of drought, Neither shall cease from yielding fruit.
- The heart is deceitful above all things, And it is exceeding weak—who can know it?
- I the Lord search the heart, I try the reins, Even to give every man according to his ways, According to the fruit of his doings.
- As the partridge that broodeth over young which she hath not brought forth, So is he that getteth riches, and not by right; In the midst of his days he shall leave them, And at his end he shall be a fool.
- Thou throne of glory, on high from the beginning, Thou place of our sanctuary,
- Thou hope of Israel, the LORD! All that forsake Thee shall be ashamed; They that depart from Thee shall be written in the earth, Because they have forsaken the LORD, The fountain of living waters.
- Heal me, O Lord, and I shall be healed; Save me, and I shall be saved; For Thou art my praise.

- פָּהו אָמָר יְחוָה אָרָוּר חַנֶּבֶר אַשָּׁר יִבְטָּח בְּאָדְׁם וְשָׂם בְּשֶּׁר זְרֹעָוֹ וּמִן־יְחוָה יָסִוּר לְבְּוֹ:
- נלא משב: (ס) מוּב וֹמִלוֹ שׁנִינִםְ פּמּוּבְּׁר אָנִץ מִלְטִוֹר " וֹטִיִׁנִ פַּמּּרִמָּר בִּמִּרִבָּׁ וֹלִאִינִּאִי בִּיִּינִבוּאִ
- ָּבְרֵוּךְ הַנְּבֶר אֲשֶׁר יִבְּטָּח בַּיהֹוָה וְהָנֶה, יְהָנֶה יְהֹוָה מִבְטַּחְוֹי:
- ، 'יִשְׁלֵּח שְׁבָּיִל שְׁבָּיל עַל־עָּיִם וְעַלְ-יִּיבָל יִשְׁלַח שְׁרִשְׁיִ וְלָא (כ׳ ירא)[ק׳ יִרְאָה] בִּי־ יָבֹא חֹם וְהְיֶה עָלֵהוּ רַשְּׁנָן וּבִשְׁנָת בַּצְּהֶת לְא יִדְאָׁג וְלְא יָמִישׁ מִעְּשְׁיִה פֶּרִי:
- מַלֶּד עַבֶּר מִכָּלְ נְאֵנַהְ עַנִּא מֵי יֵדְעֵּנִי:
- ַ אָּנָּג יְחִיְּנָה חַמָּר לֵב בֹחַן פִּלְיִנִּה וֹלְמָּה אָנָי יְחְיָּנְה הַפְּרִי עַעֲּלְלֵּינ: (ס)
- יי פּפַא כְבוֹד מָרָוֹם מֵרַאֹמִּוֹן מָקֹוֹם מַקְדְּשְׁנוּ:
- מְקְוָר יִשְׂרָאֵל יְחִוָּה בְּל־עֹּוָבֵּיף יִבָּשׁוּ (כ׳ יסורי)[ק׳ וְסוּרַיּוֹ בְּאֲבֶץ יִבְּהֵבוּ בָּי עַּיְבָוּ מְקְוֹר מֵיִם־חַיֵּים אָת־יְחְוֶה: (פ)
- יִם רְפְּאָנִי יְתֹּוֹתְ וְאֵבְׁהָא תּוֹשִׁיעֵנִי וְאִּנְשֵׁעֵּה. בּי רְפְאָנִי יְתֹּוֹתְ וְאֵבְּהָא תּוֹשִׁיעֵנִי וְאִנְשֵׁעֵּה בָּי

מפטיר לשבת ראש חודש

The Maftir for Shabbat Rosh Hodesh is Numbers 28:9 - 15.

And on the sabbath day two he-lambs of the first year without blemish, and two tenth parts of an ephah of fine flour for a meal-offering, mingled with oil, and the drink-offering thereof.

This is the burnt-offering of every sabbath, beside the continual burnt-offering, and the drink-offering thereof.

And in your new moons ye shall present a burnt-offering unto the Lord: two young bullocks, and one tam, seven he-lambs of the first year without blemish:

and three tenth parts of an ephah of fine flour for a meal-offering, mingled with oil, for each bullock; and two tenth parts of fine flour for a meal-offering, mingled with oil, for the one ram;

and a several tenth part of fine flour mingled with oil for a meal-offering unto every lamb; for a burnt-offering of a sweet savour, an offering made by fire unto the Lord.

And their drink-offerings shall be half a hin of wine for a bullock, and the third part of a hin for the the sand the fourth part of a hin for a lamb. This is the murnt-offering of every new moon throughout the months of the year.

And one he-goat for a sin-offering unto the Lord; it shall be offered beside the continual burnt-offering, and the drink-offering thereof.

«יווע השְבָּה שָׁנֵר בְבָשִׁים בְּנֵר שָׁנָה הְמִימִם וּשְׁנֵי שָשְׁרֹנִים סָׁלֶת מִנְחָה בְּלִּילֶה בַשֶּׁמֶן וָנִסְבְּוֹ:

₀. עֹלַר שַׁבַּּר בְּשַׁבַּתִּוֹ עַל־עֹלַר הַתְּטָיר וְנִסְבֶּה: (פ)

خני־שְׁנָה שְׁבְעָה הְּמָה הְּמָה הַלְּה עִּלְה הְבְעָה פְּרִים בְּנִי־בְקָר שְׁנַיִם וְצַּיִל אָחָׁד בְּבְשָּׁים הְיִם בְּנִי־שְׁנָה שְׁנִים הַקְּרִיכוּ עַלְּה בְּבְשָׁים

نْهِٰدَتِّهِد مِشْدَنَت وَجْمَ مِنِمِن چَدَجُرِّه جَشِّهِا كَظِّد بَهُبَهِ نَهِدٍ، مِشْدَنْت وَجْمَ فِيْ مِنْكِلَّهُ جَشِّهُا كِهُرَّد بِهُبَاد:

۽ ٻوښرا وښانا چردي جيښير حرچچښ بېټيد فځم يرين ډيټن هښ حربڼد:

، װָסְפֵּיהָם חֲצֵי תַהִין ִיִהָנָה לַפָּׁר וּשָׁלִישָּׁת תַתַין לְאַיִל וּרְבִיעָּת תַתֵּין לַבֶּבֶשׁ יְיֵוְ זֵאֹת עֹלָת הֹדֶשׁ בְּחְדְשׁׁוֹ לְחָדְשֵׁי תַשְּׁנֶה:

יִשְׁמְּיִר עִּזְּיִם אֶּחֲד לְחַשָּׂאִת לִיהֹוְגִּד עַל־עַלְחַ הַהְּמֶּיד יִנְשֶׂה וְנִסְבְּוֹ: (ס)

הבטרת שבת ראש הודש

.42 - 1:60 dainel ei deschi Rosh Hodesh is Isainh 60:1 - 24.

Thus saith the LORD: The heaven is My throne, and the earth is My footstool; where is the house that ye may build unto Me? And where is the place that may be My resting-place?

For all these things hath My hand made, and so all these things came to be, saith the Lords but on this man will I look, even on him that is poor and of a contrite spirit, and trembleth at My word.

> ֻלה אַמַר יְהוָה הַשִּׁמֵים כִּסְאִׁי וְהָאָהֵץ הַרָם בּוּלְלְי אֵי־זֶת בַּיִתֹ אֲשֶׁר הִּבְנִּר־לִּי וְאֵי־זֶת מְקְוֹם מְנִיחְתִי:

He that killeth an ox is as if he slew a man; he that sacrificeth a lamb, as if he broke a dog's neck; He that offereth a meal-offering, as if he offered swine's blood; he that maketh a memorial-offering of frankincense, as if he blessed an idol; according as they have chosen if he blessed an idol; according as they have chosen if he pominations;

Even so I will choose their mockings, And will bring their fears upon them; Because when I called, none did answer; When I spoke, they did not hear, But they did that which was evil in Mine eyes, And chose that in which I delighted not.

Hear the word of the LORD, Ye that tremble at His word: Your brethren that hate you, that cast you out for My name's sake, have said: 'Let the LORD be glorified, That we may gaze upon your joy', But they shall be ashamed.

Hark! an uproar from the city, Hark! it cometh from the temple, Hark! the LORD rendereth recompense to His enemies.

Before she travailed, she brought forth; Before her pain came, She was delivered of a man-child.

Who hath heard such a thing? Who hath seen such things? Is a hand born in one day? Is a nation brought forth at once? For as soon as Zion travailed, She brought forth her children.

Shall I bring to the birth, and not cause to bring forth shut the Lord; Shall I that cause to bring forth shut the womb? Saith thy God.

Rejoice ye with Jerusalem, And be glad with her, all ye that love her; Rejoice for joy with her, All ye that mourn for her;

That ye may suck, and be satisfied With the breast of her consolations; That ye may drink deeply with delight Of the abundance of her glory.

For thus saith the LORD: Behold, I will extend peace to her like a river. And the wealth of the nations like an overflowing stream, and ye shall suck thereof: Ye shall be borne upon the side, and shall be dandled upon the knees.

As one whom his mother comforteth, So will I comfort you; and ye shall be comforted in Jerusalem.

שׁוֹהֵט הַשִּׁוֹר מַבֶּּה־אִׁישׁ זּוֹבֶחַ הַשָּׁרֹ עַּׂרֵף בְּׁלֶב מַעַּלֵה מִנְחָהֹ דַּם־חֲזִּיר מַזְבָּיר לְבֹּנָה מְבָרֵף אֲנֵן נַם־הַמָּה בֶּחֲרוּ בְּדַרְכֵיהָם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם נַפְּשָׁׁם חָפֵצְה:

נִם-אַנִּי אָבִתַר בְּתַעַּלְלֵיהָם וּמְּגִּוּרִיִּם יְלְא שְׁמֵעִּי וַיִּעֲשָׁי חָרַעִּ בְּעֵּינִּי וּבָאַשֶּׁר לְאִ־חָפַּצְּהִי שָּׁבְתַּר בְּתַעְּלְּלֵיהִ הְבָּאַשֶּׁר

יִּכְבָּר יְהְוְֹה וְנְרְצֵּה בְשִׁמְחַהָבָרִים אָלִ־דְּבָרִוֹ אָמְרוּ אֲחֵילֶם שׁנְאֵילֶם מְנָדִּילֶם לְמָעַן שְׁמִּי יְבְבַּר יְהְוְֹה וְנְרְצֵה בְשִׁמְחַהְבָּם וְתֵם יִבְשׁוּי

ع كِنْمُ שِعْبَالْ مِيْدِ جَنْمُ مِيَادِجُرُ جِنْمُ بِيَانُِت مِنْفِوْتُ بِمِيْدِ جِنْدُ مِيَادِجُرُ جِنْدُ بِيَانُتُ

ָ בְּטָהֶם מְּהָיל יָלְדָה בְּטָּהֶם יָבִוֹא חֲבֶל לָה וְהִמְּלִישָׁה זָבֶר: מי־שמע הזֹאָם מי האדל האָלה הוּנּחַל

מִי־שְׁמָע בִּזֹאָת מֵי רָאָל בָאֵׁלֶּה הַיִּיּחַל אֶנֶיץ בְּיִוֹם אֶחָׁד אִם־יִּנְלֵד גִּוִּי פַּעַם אֶחָת בִּי־חָלְה גַּם־יָלְדֶה צִּיּוֹן אֶת־בָּנֵיהָ:

ַ װַאָּנִי אַּמְּבִּיר וְלְאַ אִיּלִיר יִאַמַּר יְהֹוְיָה
 ַ הַאָּנִי אַמְּבִּיר וְלְאַ אִיּלִיר יִאַמַּר יְהוֹיְהַ

שִׁישִׁי אִּקְהֹ מְשׁׁוֹשׁ בְּלְ־חַמְּּחָאַבְּלִים עָּלֵיהָ: שִׁישִׁי אִּקְהֹ מְשׁׁוֹשׁ בְּלִ־חַמְּחָאַבְּלִים עָּלֵיהָ: - אַתְבְיּים מִישְׁרִי

לְמָעַן מְיִנְקוּ וְיִהְעָעַנְּהֶטֶם מִשָּׁר תַּנְּחָבֶּי לְמָעַן מְּנְאֵי וְהִהְעַנְהָה מִנִּיז כְּבוֹרֶה: (ס)

בִּי־בָּהו אָמָר יְהֹנָה הִנְנִי נִמָּה־אֵלֵיהָ בְּנָהָר שְׁלִים וְבְנָחַל שׁוֹמֵף בְּבָוֹד גּוֹיָם וְינַקְמֵּם עַלְ־צַּר הְנְמָשׁגּ וְעַל־בָּרְכָּיִם הְשְׁעֵּמְיוּ

بخدكيم لاَمُن فَدُتَامِد: خَهْرِم لاَمُّد هَوْدٍ فَدَتَامُوْدِ حَدًا لِمُرْدِر لِمُدَّتَامُوْتِ

٤ı

And when ye see this, your heart shall rejoice, and your bones shall flourish like young grass; and the hand of the Lord shall be known toward His servants, and He will have indignation against His enemies.

For, behold, the LORD will come in fire, And His chariots shall be like the whirlwind; to render His anger with fury, And His rebuke with flames of fire.

For by fire will the LORD contend, And by His sword with all flesh; And the slain of the LORD shall be many.

They that sanctify themselves and purify themselves to go unto the gardens, behind one in the midst, Eating swine's flesh, and the detestable thing, and the mouse, Shall be consumed together, saith the LORD.

For I [know] their works and their thoughts; [the time] cometh, that I will gather all nations and tongues; and they shall come, and shall see My glory.

And I will work a sign among them, and I will send such as escape of them unto the nations, to Tarshish, Pul and Lud, that draw the bow, to Tubal and Javan, to the isles afar off, that have not heard My fame, neither have seen My glory; and they shall declare My glory among the nations.

And they shall bring all your brethren out of all the nations for an offering unto the Lord, upon horses, and in chariots, and in fitters, and upon mules, and upon swift beasts, to My holy mountain Jerusalem, saith the Lord, as the children of Israel bring their offering in a clean vessel into the house of the Lord.

And of them also will I take for the priests and for the Levites, saith the Lord.

For as the new heavens and the new earth, which I will make, shall remain before Me, saith the LORD, so shall your seed and your name remain.

וְּנְעָם אֶת־אִּיְבֶּיוֹ: (ס) הְפְּרַחְנְה וְנִיִרְעָה יַד־יְּהֹנְה אֶת־עֲבְּיִּיוּ הְפְּהַהְיִּה וְתִּיְבְיִיוּ: (ס)

בי קי־תַנָּה יְהֹנָה בְּאֵשׁ יָבֹוֹא וְכַסּוּפָּה מַרְפְבֹתָּיוּ לְהָשָׁיב בְּחַמָּהׁ אַפּֿוּ וְנַעֲּרָתִּוֹ בְּלַהַבִּי־אֵשׁ:

₆₁ چי בְאֵשׁ יְהְוָה נִשְׁפְּׁם יּבְחַרְבִּיּ אָת־כְּלְ־בְּשָׂר וְרַבִּי חַלְּלֵי יְהוָה:

ַ הַמִּהְקִּדִּשִּׁים וְהַמִּמְהַרִּים אָלִרהַנִּנִּית אַחָר הַחַזִּיר וְהַשֶּׁקֵץ וְהִעִּבְבָּר יַהְדֵּר יָהָבָּר יָהָבָר הַחַזִּיר וְהַשֶּׁקֵץ וְהָעַבְבָּר יַהְדֵּר יָהָבָר

אָת־בְּלִיהַגּוֹיָם וְהַלְּשׁנִוֹת וּבָאוּ וְרָאִוּ אָת־בְּלִ-הַגּוֹיָם וְהַלְשׁנִוֹת וּבָאוּ וְרָאִוּ אָת־בְּבוֹדְי:

, אֶל־תַגּוֹיִם אַנֹת וִשִׁלִּחָהִי אָתִם וִפָּלִיטִׁים הָבָל וְיֵוֹן הָאִיֵּים הָרְחֹלִים אֲשֶׁר לְאִ־שְׁמִּעִּ אֶת־שְׁמִעִי וְלֹאִ־רָצִּוּ אֶת־בְּבוֹדִּי וְהִגִּיִרוּ אֶת־בְּבוֹדִי בַּגּוֹים:

וְהַבֵּיאִּי אָתַ־כְּלֹאַהִיהָָם מִכְּלִרֹהַוֹּיָם מְנְחָהוּ לִיהִוֹּה בַּסּיסִׁים יֶּבְרֶּבֶׁהִם וּבַפְּרָדִים וּבַכְּרְבָּרִוֹת עַל תַר קְדִשִׁי יִהִשְׁלַם אָמַר יְחִוְּה כַּאֲשֵׁר יָבִּיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אָת־חַמִּנְחָה בִּכְלִי שָהֻוֹר בֵּית יְהְוְה:

ַ װְסִרְמְהָם אָמָּה לַכֹּהָנִים לַלְוּיָם אָמָר יִהְוָה:

دٍ، حَمَّقِר مَهْرَاء مَنِ مَثِرَاء ذَهُرًا הَيَّالُهُم هُهُد هُرُ مَهُن مَثِرَاء ذَهُرًا مَيْنَا مِنْ هُمُد مُثِر مَهُن مَثِرًاء ذُهُرًا

- And it shall come to pass, that from one new moon to another, and from one sabbath to another, shall all flesh come to worship before Me, Saith the LORD.
- And they shall go forth, and look Upon the carcasses of the men that have rebelled against Me; For their worm shall not die, Neither shall their fire be quenched; And they shall be an abhorring unto all flesh.
- וְהַיִּה מְבֵּי חֹֹבֵשׁ בְּחַדְשׁׁוֹ וּמִבֵּי שַבָּתּ בְּשַּבַתִּוֹ יָבַוֹּא כְל־בְּשָּׁר לְהִשְׁתַחֲוֹת לְפָּנֵי אָמָר יְהֹוְה:
- וְנִצְאָר וְרָאָר בְּפִּגְרֵי הָאָנְשִׁים הַפּשִׁעָים בָּי הָיָר הַרָאָלן לְכָל־בָּשֶׂר: והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה

הפטרת שבת מחר חודש

The Haftarab for Shabbat Mahar Ḥodesh is I Samuel 20:18 – 42.

And Jonathan said unto him: 'To-morrow is the new moon; and thou wilt be missed, thy seat will be empty.

- And in the third day thou shalt hide thyself well, and come to the place where thou didst hide thyself in the day of work, and shalt remain by the stone Ezel.
- $\mbox{\sc And I}$ will shoot three attows to the side-ward, as though I shot at a matk.
- And, behold, I will send the lad: Go, find the arrows. If I say unto the lad: Behold, the arrows are on this side of thee; take them, and come; for there is peace to thee and no hurt, as the LORD liveth.
- But if I say thus unto the boy: Behold, the arrows are beyond thee; go thy way; for the LORD hath sent thee
- And as touching the matter which I and thou have spoken of, behold, the LORD is between me and thee for ever.
- So David hid himself in the field; and when the new moon was come, the king sat him down to the meal to
- And the king sat upon his seat, as at other times, even upon the seat by the wall, and Jonathan stood up, and Abner sat by Saul's side; but David's place was empty.

- יפָּקר מוֹשְׁבֶּף: יפָּקר מוֹשְׁבֶף:
- אָבֶּלְ הַאָּבֶן הַאָּגֵלְ: אָשֶּׁרְיִּסְתַּרְהָ שֶּׁם בְּנִים הַמַּצְּשָׁה וְנָשְּׁבְּהָ יי וְשִׁכְּשְׁהַ מִּבֶר הָאָר וּבְאָלַ אָלְ_הַמַּלְיִם
- ە رېجۇد ئېرتېد تەنىلادە خىۋى ھىۋىد خۇھۇلىدۇد ئېرتىۋىۋىدە
- ڔۤהנֵהٚ אָשָׁלָה אָת־הַנָּעַר לֵּךְ מָצָא אָת־הַהִּצִּים אִם־אָמֹר אַמָּר לַנַּעַר הַנָּה הַהִצַּיםו מִמְּךְ וָהֵנָּה קָהָנַּװִבָּאָה פִּי־שָׁלִוֹם לְךְּ וְאֵין דְּבֶּר חִי־יְהְוָה:
- ַ נְאָם־פָּׁה אִמָּר לִמֶּׁלֶם הַנָּה הַהָּצִּים מִמָּךְ נְהָלְאָה לֵּךְ פֵּי שִׁפַּהָדָן יְהְוָה:
- בּינֵי וּבֵינְףְ עַּשְׁר דִּבָּרְנִי אֲנֵי וְאָהָה הִנָּה יְהֹנָה בְּינֵי וּבִינְףְ עַּד־עוֹלֶם: (ס)
- +2
 !!@qqr p;r py pw
 !!@c

 rigit
 (
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
 u
- ريْשֶׁב 'הַמֶּׁלֶה עַל'-מִישָׁבֿוּ בְפַעַםוּ בְּפַעַם אָל'-מִישַׁבֹ תַּקִּיר וַיִּּקְם יְהַוֹּנְהָוֹ וַיֵּשֶׁב אַבְנָר מְצָּד שְׁאָּיּל וַיִּפְּקֵד מְקָוֹם דְּוָד:

82

- Nevertheless Saul spoke not any thing that day; for he thought: 'Something hath befallen him, he is unclean; surely he is not clean.'
- And it came to pass on the morrow after the new moon, which was the second day, that David's place was empty, and Saul said unto Jonathan his son: 'Wherefore cometh not the son of Jesse to the meal, neither yesterday, nor to-day?'
- And Jonathan answered Saul: 'David earnestly asked leave of me to go to Beth-lehem;
- and he said: Let me go, I pray thee; for our family hath a sacrifice in the city; and my brother, he hath commanded me; and now, if I have found favour in thine eyes, let me get away, I pray thee, and see my brethren. Therefore he is not come unto the king's table.
- Then Saul's anger was kindled against Jonathan, and he said unto him: 'Thou son of perverse rebellion, do not I know that thou hast chosen the son of Jesse to thine own shame, and unto the shame of thy mother's nakedness?
- For as long as the son of Jesse liveth upon the earth, thou shalt not be established, nor thy kingdom. Wherefore now send and fetch him unto me, for he deserveth to die.'
- And Jonathan answered Saul his father, and said unto him: 'Wherefore should he be put to death? what hath he done?'
- And Saul cast his spear at him to smite him; whereby Jonathan knew that it was determined of his father to put David to death.
- So Jonathan arose from the table in fierce anger, and did eat no food the second day of the month, for he was grieved for David, and because his father had put him to shame.
- And it came to pass in the morning, that Jonathan went out into the field at the time appointed with David, and a little lad with him.

- ְּרֵאׁ־ִרְבֶּר שְׁאָּוּל מְאָּוּמָה בַּיַּוֹם תַהָּוּא כִָּי מְתַרֹ מִקְרֵה הוֹא בִּלְתֵּי שָׁתָּוֹר הוֹיא כִּי־לְא יַ
- וּיָהִי מִמְּחֵבֵת חַחָּדִשׁ חַשֵּׁנִי וַיִּפְּקָר מִקִּוֹם בַּגְּר (פ) וַיָּאִמֶר שָׁאִּיל אָל־יָהוֹנְתֵן בְּנֹי אַל־חַלְּחֶם:
- ניַעַן יְהוֹנָהָן אָת־שָׁאָיל נִשְׁאָל נִשְׁצָל דָּיָצָל דָּיָרָ מִעְמָּהָי עַד־בָּית לְחֶם:
- ַנּאִמֶר שַׁלְחֵנִי נְאִ בָּי זָּבַחֹ מִשִׁפְּחָׁר יַ לְנִּי בָּעִּיר וְהַוּאִ צִּנְּת־לִי אָהָי וְשַּׂהָּת אָם־מָצֵאִהִי חֵוֹ בִּעִינִּיף אָמֶלְטָּה נָּא וְאֶרְאֵה אָת־אֶחְיִ עַל־בֵּן לֹא־בְּא אֶל־שֶׁלְחַן הַמֶּלֶךְ: (ס)
- ניִחַראַן שָׁאִיל בִּיחָוֹנְלָן נַיָּאִמָּר לֹוֹ בֵּן־נַשְׁוַתְ חַמַּרְדִּיתּ חֲלֵוֹא יָדַעְּחִי בִּי־בֹחָר אַמֶּּהְ לְבֶּן־יִשְׁי לְבְּשִׁתְּּהְ וּלְבָשֶׁת עֶּרְוָת אָמֶּף:
- בֵּר כְלְ־חַיָּמִׁים אֲשֶׁר בֶּן־יִשִּׁיׁ חַיִּ עַלִּ־חָאֲדַמְּׁה לָא חִכּוֹן אַמָָּה וּעַלְכּוּחָדְּ וְעַמְּׁה שְׁלָח וְקַח אֹחוֹ אֵלִי בָּי בֶּן־מָוֶת הְוּא: (ס)
- ַנַּעַּלְ יְהַוֹּבְּמָּן אָת־שָּאִּיל אָבָיו נַיַּאִמֶּר אֵלֶיו לְמָּה יוּטָת מֶה עְּשֶׂה:
- נְּמֶלְ מְּאַנּלְ אֵת־הַחַבָּנִת עָלְי לְהַכָּתִוּ נִּלְהַעָּ יְהַוּנְתְּוֹ כִּי־בֵּלְה הָיֹא מִעָּם אָבִיוּ לְחַבָּתִוּ אָת־דְּיִר: (ס)
- נְיֵּקְם 'יְהְוָנִינֵן מֵמָם תַּאֵּלְטֵוּ בְּטֵבׁי. אָבּ וְלְאִאְכְּלְ בְּיִּוֹם תַּוֹּלְצִיִּא תַּשִּׁנִּי לֶטֵם כָּי מְּלְאִי אְבְּלְ בִּיִּוֹם תַּמִּבְ תַּאָבִיי: (ס)
- ניתי حقوר ניצא יהונתן השָהה לְמוֹעֵר דְּוָדְ וְנַעַּר קַשְׁן עִמְּוֹ:

- beyond him. which I shoot.' And as the lad ran, he shot an arrow And he said unto his lad: 'Run, find now the arrows
- and said: 'Is not the arrow beyond thee?' which Jonathan had shot, Jonathan cried after the lad, And when the lad was come to the place of the arrow
- and came to his master. stay not.' And Jonathan's lad gathered up the arrows, And Jonathan cried after the lad: 'Make speed, hasten,
- David knew the matter. But the lad knew not any thing; only Jonathan and
- unto him: 'Go, carry them to the city.' And Jonathan gave his weapons unto his lad, and said
- exceeded. one another, and wept one with another, until David ground, and bowed down three times; and they kissed place toward the South, and fell on his face to the And as soon as the lad was gone, David arose out of a
- Between my seed and thy seed, for ever.' saying: The LORD shall be between me and thee, and as we have sworn both of us in the name of the LORD, And Jonathan said to David: 'Go in peace, forasmuch

- בַּיִוֹאָ, לְבַּהְּלָבוִי: אַמֶּר אָנָכִי מוָנֵה הַנַּעַר דָּץ וְהוּא־יָרֶה וַיַּאִמֶּר קְנַעֲּרֹוֹ הָץ מְצָא נָא אָת־הַחָבִּים
- تَكْرِيم مَتَاجًا مُفَلَا تَتَاكُمُهُ لَا يَعْلِيهِ فَيُعْلِدُ ئىيئڭا تنظبى ئىيئبا ھتات، يىزمى تېھد וַיְּבְאָ חַנַּמַר עַד־מְקוֹם חַהַבָּי אֲשֶׁר יָרֶה
- החצי)[ק׳ הַחִּצִּים] נִיָּבְאׁ אֶל־אֲדֹנֶיו: אַל־תַּצְּמִר וַיְלַลืם נַעַר יְהְוֹנְתָן אָת־(כ׳ ניקָבֶא יְהְוֹנְתְּןֹ אַבְּבֵי, הַנְּעַר מְבֵבֶר הָיִהְיָה הָיִּשָּׁה
- יְדְעִי אָת־תַדְּבֶּר: (סֹ) וֹנַנֹּמַר לאַ־יָּנַעַע מָאַיּמָר אַר יָּהְיָּנְעָן וְדָּוָֹר
- ניאמר לו לף הביא העיר: تنقا نبائما هم حجرد هج ستمد هَمُد جُن
- אָנַרַנְיִּנְיִי עַרַיְּדָּוֹרָ הַנְּיִּרִייִּ וֹיִשְּׁלַנוּ אָנִתְ אָּטַ בַמְּטַנּ וֹיִּבְכּנְ אָּנָתְ לְאַּפְּׁיוֹ אָרְצְּהְ וַיִּשְׁמַּחִוּ שְׁלָהֵ פְּעְּמִים بَالِمَارِ خَيْ لَلَٰلِهِ كُالِ مُنْجَمَّرُ بَاثِلًا لَنْظِم
- זַרְעַּהָ עַר־עוֹלֶם: (פּ) יְהְנְּה יִהְנֶיהוּ בַּינָר וּבִּינָה וּבָּין זַרְעָּי וּבָּין נשְּׁבְּעְנִי שְׁנְיִנִי צִּנְעִוּנִי בְּשָׁם יְהוְתַ לֵאמֹר וּגֹאָמֶר יִרוּלִינוֹ לְבוֹר בֻבַּ לְחָלָוִם אָּמֶּרְ
- The Mastir for Shabbat Zakhor is Deuteronomy 25:17 19.

Remember what Amalek did unto thee by the way as

GLWR ICIT

בְּצַאַנְכֶם מִמָּגַלְוֹם: ye came forth out of Egypt; إحَّار يُومَ يُخْفِد بِهِنْ جُلِّ يَفِيرُم جَيْرِةً 71:VXX

wast faint and weary; and he feared not God. of thee, all that were enfeebled in thy rear, when thou how he met thee by the way, and smote the hindmost וֹנֹיגֹה וֹלַאָ וֹבֹא אֶׁלַבַוֹים: خَم_نَثْثَاثِمُكْرِي 袋山岸に上 ואַטֿע kàr qri etrir ĖĿ

89 I

Therefore it shall be, when the Lord thy God hath given thee rest from all thine enemies round about, in the land which the Lord thy God giveth thee for an inheritance to possess it, that thou shalt blot out the remembrance of Amalek from under heaven; thou shalt not forget.

ְיִחְיֵּה בְּחָנֵית יְהֹנָת אֱלֹהֵיִיף أَלְוּ ִּמְכָּל־אִּיִבָּיִף מְּפְבִּיב בְּאָבֵיִּץ אֲשֵׁר יְהִנִּה־אֱלֹהֶיִף נֹמֵן לְףְ נְחֵלְה לְרִשְׁמְׁה הִמְּחָה אָתְחַבָּר עֲמָלֵל מִתַּחַת הַשְּׁמְיִם לְאׁ הִשְׁבֶּח: (פ)

REURLI ERURI ICIR

The Haftarah for Shabbat Zakhor is I Samuel 15:2 - 34.

Thus saith the LORD of hosts: I remember that which Amalek did to Israel, how he set himself against him in the way, when he came up out of Egypt.

Now go and smite Amalek, and utterly destroy all that they have, and spare them not; but slay both man and woman, infant and suckling, ox and sheep, camel and ass.'.

And Saul summoned the people, and numbered them in Telaim, two hundred thousand footmen, and ten thousand men of Judah.

And Saul came to the city of Amalek, and lay in wait in the valley.

And Saul said unto the Kenites: 'Go, depart, get you down from among the Amalekites, lest I destroy you with them; for ye showed kindness to all the children of Israel, when they came up out of Egypt.' So the Kenites departed from among the Amalekites.

And Saul smore the Amalekites, from Havilah as thou goest to Shur, that is in front of Egypt.

And he took Agag the king of the Amalekites alive, and utterly destroyed all the people with the edge of the sword.

בּגְּבֶּ בַּהְּבְעִי מִפָּגִּבִים: אַּמִּבְ הַּמְּעִ הַּמְּלְטִּ מִפָּגִּבִים: בּּע אַמִּבְ הַמָּעִ הַּמְלְטִּ לִּיִּמִּבְאָנִם פַּלֵּבְטִּי אָנִם

עַּמִּה לֵּךְ וְהִפִּימְׁה אָת־עֵּמָלֵל וְהָחֲרַמִּמָם אָת־כְּל־אַשֶׁר־לֹוֹ וְלָא תַחָמָל עָלֵי וְהַמַתְּה מֵאִישׁ עַד־אִשָּׁר מֵעַלִל וְעַד־יוֹנֶל מְשָּׁוֹר וְעַד־שֶׁׁה מִנְּמֶל וְעַד־חֲמִּוֹר: (ס)

אָּטַ־אָישׁ יְהוּדֶה: מְאַנִים אֶלֶּךְ רַוְּלִי וַעֲּשֶׂרֵת אַלְפָּים נִיִּשְׁמַּעְ מֵאִילִ אָנִרְ הָנְּשְׁרָּי

נֹלְאֵ מֵּאַנְ מַרַ מַנְ מַׁלֵּטְ נַנְיֵבְ בַּנְּטַבְיּ

אַמֶּר מַּלְבְּּלֵּוֹ מִצְּרֵיִם: בּ נֵינֵב אָאִנִּלְ אָּטַבְּמַמְלֵלִ מְטִוֹנִלְטִ בּנִאָּבַ מְּנִר

וֹאָטַ-פֹּלְ בַבֹּאֹם בַּנִוֹנִים לָפּּיַבְּנַבְּיּ * נּיִּנִיפָּׁהָ אָטַ־אָדִּיִּ מִלְּצַׁבַהַּמִּלָטִ בַּיִּ

But Saul and the people spared Agag, and the best of the sheep, and of the oxen, even the young of the second birth, and the lambs, and all that was good, and would not utterly destroy them; but every thing that was of no account and feeble, that they destroyed utterly.

saying:

It repenteth Me that I have set up Saul to be king; for he is turned back from following Me, and hath not performed My commandments.' And it grieved Samuel; and he cried unto the Lord all night.

And Samuel rose early to meet Saul in the morning; and it was told Samuel, saying: 'Saul came to Carmel, and, behold, he is setting him up a monument, and is gone about, and passed on, and gone down to Gilgal.'

And Samuel came to Saul; and Saul said unto him: 'Blessed be thou of the LORD; I have performed the commandment of the LORD.'

And Samuel said: 'What meaneth then this bleating of the sheep in mine ears, and the lowing of the oxen which I hear?'

And Saul said: 'They have brought them from the Amalekites; for the people spared the best of the sheep and of the oxen, to sacrifice unto the LORD thy God; and the rest we have utterly destroyed.'

Then Samuel said unto Saul: 'Stay, and I will tell thee what the Lore Dath said to me this night.' And he said unto him: 'Say on.'

And Samuel said: 'Though thou be little in thine own sight, art thou not head of the tribes of Israel? And the Lord anointed thee king over Israel;

and the Lord sent thee on a journey, and said: Go and utterly destroy the sinners the Amalekites, and fight against them until they be consumed.

ײִַּחִמִל שָׁאִּיּל וְחַעָּׁם עַל־אָגָּיִּ וְעַל־מֵימָב הַצּאִּן וְחַבָּקְׁר וְחַמִּשְׁנִים וְעַל־הַבָּרִים וְעַל־כָּל־חַמִּיֹב וְלָאִ אָבִּוּ חַחֲרִימִָם הָחֵרִימוּ: (פּ)

oı וְיְהְיֹ דְּבַר־יְּהֹנְה אֶלִישְׁמוּאֵל לֵאמִר:

ָבִישְׁמִּי בֵּי־הִמְלַבְּמִּי אָת־שְׁאִּיל לְמֶּלֵךְ בִּי־שְׁבַ מֵּאַחֲרִַּי וְאָת־דְּבָרֵי לֵאׁ הַקִּים וַיִּתַר לְשְׁמִּיּאֵל וַיּּוְעָּק אָל־יְהְנָה בְּלִ־תַּלֵּיְלָה:

נישָׁבָּם שְׁמִוּאֵל לְקְרָאִת שָׁאָוּל הַבָּקָר וְהַנָּּה לִשְׁמוּאֵל לֵאמֹר בָּא־שָׁאָוּל הַפַּרְמָלְה הַנְּלְנְּל:

ַנִּבָא שְׁמִּצֵּל אֶל־שְׁאִָּוּל נַיַּאִמֶּר לַוֹּ שְׁאִּוּל בְּרְוּך אַמְּרֹ לִירֹנְוֹה הַקִּיִּלִּתִי אֶת־דְּבָר יְתְּנְׁה:

ְּנְבְּיִבְ עַבְּלְּבְ אַמֶּב אִנְכָּג מִּמֶמּ: בּי נֵגָאמָב מִּמנאָב נִמָּב לִנִּבְ עַבָּאָן עַזָּיִב בִּאָּוֹנִי

نْ مَوْد שָׁאָגל מַשָּׁמָלֵקֵי הֵבִּיאָּים אֲשֶׁר יְבְּחַ לִיהְוָה אֵלֹהֵיף וְאָת־הַיּוֹמָר הָהֵלְה לְמָשַׁן (פ)

נִּאִמֶר שְׁמִנִּאֵלְ אֵלְ-שְׁאָנִלְ חֲבֶרָּ נִאַנִּידָה קְּוְּ אֵתְ אֲשֶׁר דְּבֶּר יְהְנָה אֵלִי הַלְּיֵלָה (כ׳ ניאַמרו)[ק׳ נִנְּאָמֶר] לְוֹ דַּבָּר: (ס)

ְּנְיִנְּיִׁנְ לְּמִּלְנְּ הַּלְ_וֹמְּבְׁנִּאְ בְּנֵּינְּנְ בְּאָתִּ מִּבְׁמֵּוּ וֹמִּבְאָלִ נְנְּאָמִׁר מִּמִנִּאְכִ בִּלְנִאִּ אָם_לַמָּוֹ אַטִּׁרִ

וִישְׁלְחַוּךְ יְחֹנֶת בְּדָרֶךְ וַיּאׁמֶר לֵךְּ יְתַחֲרַמְמָּה אֶת־הַחַשָּאִים אֶת־עַּמְלֵל יְתַחְרָמְהָּ בֹּי עַּר כַּלּוֹהֶם אֹהֶם:

17

- Wherefore then didst thou not hearken to the voice of the Lord, but didst fly upon the spoil, and didst that which was evil in the sight of the Lord?
- And Saul said unto Samuel: 'Yea, I have hearkened to the voice of the Lord, and have gone the way which the Lord sent me, and have brought Agag the king of Amalek, and have utterly destroyed the Amalekites.
- But the people took of the spoil, sheep and oxen, the chief of the devoted things, to sacrifice unto the LORD thy God in Gilgal.
- And Samuel said: 'Hath the LORD as great delight in burnt-offerings and sacrifices, As in hearkening to the voice of the LORD? Behold, to obey is better than sacrifice, And to heatken than the fat of rams.
- For rebellion is as the sin of witchcraft, And stubbornness is as idolatry and teraphim. Because thou hast rejected the word of the Lord, He hath also rejected thee from being king.
- And Saul said unto Samuel: 'I have sinned; for I have transgressed the commandment of the LORD, and thy words; because I feared the people, and hearkened to their voice.
- Now therefore, I pray thee, pardon my sin, and return with me, that I may worship the Lord.'
- And Samuel said unto Saul: 'I will not return with thee; for thou hast rejected the word of the Lord, and the Lord hath rejected thee from being king over larael.'
- And as Samuel turned about to go away, he laid hold upon the skirt of his robe, and it rent.
- And Samuel said unto him: 'The LORD hath rent the kingdom of Israel from thee this day, and hath given it to a neighbour of thine, that is better than thou.
- And also the Glory of Israel will not lie nor repent; for He is not a man, that He should repent.'
- Then he said: 'I have sinned; yet honour me now, I pray thee, before the elders of my people, and before Israel, and return with me, that I may worship the LORD thy God.'

- خْذَبْدْ رَمْ مُوْدِ جَيْدُكِ بِمَيْدِ مُوْدِيْدُ يَجْدَ بَهْذِدُ يَوْمُونُ بَيْدِ جَيْدِدُ بِمِيْدِ بِهُوْد فِهْزِد اِدْيُود فِيْدَ يُحْدَّ فِيْدَ جَوْدِد بِمَيْد فِوْدِ اِدْوْد نِمَيْد فِيْدَ جَدَّ فِي الْأَوْدِ فِي الْأَوْدِي
- « ﺟּקּוֹל יָהֹוֹה נִאֵּלֵּף בַּהָּהָף אֲשֶׁר שְׁלִחָנִי יְהְוָּה נִאָּבִיא אָת־אָּנֵּל מֵלֶּךְ עֲמָלְחַנִּי יְהְוְּה נִאְּבִיא אָת־אָנֵּל מֵלֶּךְ עֲמָלְחַנִּי
- נִימָּח חִשְּׁם מִחַשְּׁלֶל צָאׁן וּבְּקָר הֵאִשְׁיתּהַחַהֶם לּוְבָּחַ לִּיהנְׁה אֱלֹהֵיף בַּנּּלְנֵּל: (ס)נִיּאִמֶר שְׁמוּאֵל חַחַפֵּץ לֵיהנְה בְּעֹלַוֹת בְּעֹלַוֹת בּוֹת שִׁמֹּע בַּמִּלֹ יְהוֹת הַנְּה שׁמֹּע
- בָּי חַשַּאַת־קָטָם מֶּרִי וְאָגָן וּחְרֶפִּים תַפְּצָר יַעַּן מְאַסְתַּ אֶת־דְּבָּר יְחִנְּח וַיִּמְאָסְךָּ מְמֶּלֶדְּ: (ס)
- ֶּנְאָמֶׁרְ אֵּתְ־הַלְּם וֹאֵּאֶׁמֵּת בְּּקוֹלְם: בְּיִשְׁבֶּרְ אָתִ־פִּּי־יְּהְנָה וֹאָת־דְּבָּנִיִּרְ בָּי נְּאָמֶר אָאַנִי אָת־פִּי־יִּהְעָּרִי
- נְאָהְטַבְוֹנִי לְּירְנְהְ: בּ נְעַּהְי שָׂא גָא אָת־חַטָּאָתִי וְשָׁיִּב עַפְּיִי יִּ
- נּיִּאִמָּר שְׁמִּנּאֵל' אָל־שְׁאִּנִל לִאִ אָשִׁנִּר עִּמָּרִ בָּי מָאַסְמָּׁת אָת־דְּבָּר יְחֹנְׁת נַיִּמְאָסְדֵּ יְחֹנְׁת מְהְיִנְת מֶלֶּךְ עַל־יִשְׁבְּצִל: (ס)
- נּיפְׁב מְּמנּאַלְ לְלְכְׁפׁע נּיִּחַזֵּל בִּלָּוֹשׁ בְּלָּנִשׁ נּיפְּׁב מְּמנּאַלְ לְלְכְׁפֹע נִיּחַזֵּל בִּלָּוֹשׁ
- וְנְּאַמֶּר אֵלְיוֹ יִשְׁרָאֵל מָעָלִיף תַּיִּוֹח אָת־עַּמְלְכַּוּת יִשְׁרָאָל מִעָּלִיף תַּיִּוֹם נְּאָמֶר אֵלְיוֹ תַּשְׁרָ
- לא אָבֶם הָנֵּא לְהַנְּמֵם: נְנֶם נָצָּה יִמְבִאָל לָא יָמָפֵר וָלָא יָנָתָם בָּי
- ְּנְיֵאְמִּבְ יַמְּלֵּבְ אֵּכְנֵינִּי אֵּכְ וְלֵּזִי_מִּמִּּ וְנֵּזֵּבְ וֹאָבְאֵלְ וְלֵּאִמָּבְ יַמְּלֵּאִלִּ וְאָנִּבְ מִּמְּנִ

- So Samuel returned after Saul; and Saul worshipped the LORD.
- Then said Samuel: 'Bring ye hither to me Agag the king of the Amalekires.' And Agag came unto him in chains. And Agag said: 'Surely the bitterness of death is at hand.'
- And Samuel said: As thy sword hath made women childless, So shall thy mother be childless among women. And Samuel hewed Agag in pieces before the LORD in Gilgal.
- Then Samuel went to Ramah; and Saul went up to his house to Gibeath-shaul.

- לְּיחְנְׁח: (ס) נְיֵשְׁרֵי (ס)
- ַ נַאָּמֶר שְׁמוּאֵל הַגִּישׁוּ אֵלֵי אָתִראַגָּע נַיֵּאָמֶר אֲנְג עַמְלֵל נַיֵּלֶך אֵלְיוּ אָגָּג מִעַרְצָּת נַיִּאָמֶר אֲנְג אָבֶן סְר מַר־הַמְּוֶת: (ס)
- אָת־אָגָג לְפָבֵּנִי יְהְנְהָ בַּנִּלְּגָּלְ: (ס) בּוֹ־הִשְׁבַּל מִנְּשִׁים אִמָּוֹד וַיִּשִׁפָּר שִׁמִּיאָלִ تَـْאַמֶּר שִׁמִּיאֵל בַּאָשֶׁר שִׁבְּלָר נָשִׁים חַרְבָּּדְ
- אָּלְ־בֵּיקוֹ גִּבְעָּה שְׁאִּילִ: מַּלְּךְ שְׁמִוּאָל הְרָמָתָה וְשָׁאָּיל עָלֶר

erwn ern

The Maftir for Shabbat Parah is dumbers 19:1 – 22.

I:XIX

eaying:
And the Lord spoke unto Moses and unto Aaton,

- This is the statute of the law which the LORD hath commanded, saying: Speak unto the children of Israel, that they bring thee a red heifer, faultless, wherein is no blemish, and upon which never came yoke.
- And ye shall give her unto Eleazar the priest, and she shall be brought forth without the camp, and she shall be slain before his face.
- And Eleazar the priest shall take of her blood with his finger, and sprinkle of her blood toward the front of the tent of meeting seven times.
- And the heifer shall be burnt in his sight; her skin, and her flosh, and her blood, with her dung, shall be burnt.
- And the priest shall take cedar-wood, and hyssop, and scarlet, and cast it into the midst of the burning of the heifer.
- Then the priest shall wash his clothes, and he shall bathe his flesh in water, and afterward he may come into the camp, and the priest shall be unclean until the even.

זאת הָקַת הַמּוֹרָה אֲשֶׁר־צִּוָּה יְהִוָּה לֵאמָר הַבֵּרוּ אֶל־בְּנֵי יִשִּׁרְאֵל וִיִּקְתַּוּ אֵלֶּיוִדְּ פְּרָה אֲדֻפְּׁה הְמִימָּה אֲשֶׁר אֵיוִ־בָּה מׁוּם אֲשֶׁר לא־עְּלֶה עְלֵיהְ עְלִּ:

تزيور زيرن څرحيڤر نڅرعينارا څعيد:

- וּנְתַמָּם אֹבָה אָל־אָלִשְּׁיָרָ תַפֹּתֵּוְ וְהוֹצֶיא אִתְּהֹ אָל־מִתַוּיץ לַמַּתַנְּה וִשְׁתַט אֹתָה לְפָּנֵיו:
- ַ נְלַלֵּח אָלְמִּזְרַ תַּכְּתֵּוֹ מִגַּמִּה בָּאָבָבָּעִוּ וְתִּיָּּח אָלְ-נַכַּח פְּנֵי אִתִלְ-מוִתָּר מִדְּמָה שָּׁבַּע פְּעְּלֵים:
- ן אָת־בְּשְׂרָה וְאָת־דִּמְה עַל־פִּרְשָׁה יִשְׂרִוֹר: 13 יִשְׁרָר אָת־בְּמָה עַל־פִּרְשָׁה יִשְׂרִוֹר:
- ، וְלְקַח הַפֹּהֵן עֵץ אָרֶז וְאֵזִּר וּשְׁנֵי תּוֹלְעַתּ וְהִשְּלֵיךְ אָלְ־תִּוֹךְ שְׁרֵפָת הַפְּרֶה:
- ְּרְבָּׁסְ בְּגָּבְׁיוֹ תַכּהֵוֹ וְרָחָץ בְּשִּׁרוֹ בַּמָּיִם וְצָּחַר יָבָאׁ צֶל־תַמָּחָנָה וְטְמָא תַכֹּהֵוֹ עַר־הְעֶּרֵב:

- And he that burneth her shall wash his clothes in water, and bathe his flesh in water, and shall be unclean until the even.
- And a man that is clean shall gather up the ashes of the heifer, and lay them up without the camp in a clean place, and it shall be kept for the congregation of the children of Israel for a water of sprinkling, it is a purification from sin.
- And he that gathereth the ashes of the heifer shall wash his clothes, and be unclean until the even; and it shall be unto the children of Israel, and unto the stranger that sojourneth among them, for a statute for ever.
- He that toucheth the dead, even any man's dead body, shall be unclean seven days;
- the same shall purify himself therewith on the third day and on the seventh day, and he shall be clean; but if he purify not himself the third day and the seventh day, he shall not be clean.
- Whosoever roucheth the dead, even the body of any man that is dead, and purifieth not himself—he hath defiled the tabernacle of the Lord—that soul shall be cut off from Israel; because the water of sprinkling was not dashed against him, he shall be unclean; his uncleanness is yet upon him.
- This is the law: when a man dieth in a tent, every one that cometh into the tent, and every thing that is in the tent, shall be unclean seven days.
- And every open vessel, which hath no covering close-bound upon it, is unclean.
- And whosoever in the open field toucheth one that is slain with a sword, or one that dieth of himself, or a bone of a man, or a grave, shall be unclean seven days.
- And for the unclean they shall take of the ashes of the burning of the purification from sin, and running water shall be put thereto in a vessel.

- ְּהַשְּׁרֵוֹ בְּּמְנִם וְטְמֵא צִּר־הְעֶּרֶב:
- וּאָסָף אַישׁ מִהֹוֹר אָת אַפֶּר תַפְּּנְה וְהִנְּיִח מִחִוּץ לְמַּחֲנָה בְּמָקַוֹם שָּהַוֹר וְהַיְמָה לְעַּבֹת בְּנִי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶנֶה לְמֵי נְדֶּה חַמָּאת הְוֹא:
- َ رَجِوْه بَهٰمُף هُمَّاجُوْد يَنْفِت هُمَّاجِنَاً هُمَّاجِنَاً الْ اِنْفِيْمُ فِدَّبَنِيْكِ اِبْدِيْمَ حُجِيْدٌ اِنْفِتَهُمُ اِكِيْدِ بَيْدِ جَمَادِهِ كُبِيَوْمَ فَاكِمَّا
- ְנְמִנְם: ' בַּנְלָּהַ בַּׁמִנִי לַכְּלַ בְיֵנֹפָּהָ אָבִׁם וֹסִמִא הָבַהָּנִי
- הוא יקחשא־בו ביַּוֹם השָּלִישֵׁי וּבִּיִּוֹם השְׁבִישִּי יִשְׁהַר וָאִם־לֹא יִתְחַשְׁא בַּיַּוֹם השְׁלִישֶׁי וּבִיּוֹם הַשְּבִישִּי לְא יִשְׁהַר:
- בְּלְ־חַנּגַעַ בְּמֵח בְּנָפָשׁ חָאָדִׁם אֲשָׁרִיִלִּהִּת נִּלְאׁ יִחְחַשָּׁא אָתִּ־מִשְׁכֵּן יְחִנָּחׁ שָּמֹא נְדְּח תֹאֵדֹלְ מְלֵיוֹ שָמֵא יִחְנֶה שָּׁה שָׁמָאָתִּוֹ בְוֹּ:
- אָר הַמּוֹרָה אָרָם בִּי־יָנִמִּה בְּאָהָל בִּלְהַלְּהַלְּ וְכְּלִ-אַּשָׁר בְּאָהָל בִּאָהָל יִמְים: יִמְמָא שֶׁבְעַּת יָמִים:
- ַ אַלְגְיִ מְּמֵא הִוּא: בּי וְכִלְ כְּלֵּי פְּתִּים אַמֶּר אֵין־צְמָיִר פְּחָיִלִ
- נְלֵלְ אֲשֶׁרִינְּעִ עַּלִּבְּׁנָרִ אֲשֶׁרִינְּעִּע עַּלִּבְּּנָרִ תַשְּׂנִרִּר בְּחַלַלִּחַנֶּבְ אַנִּ בְמֶת אִּנִּ־בְּעֵצֶם אָדֶם אַּנִ הְלְּבְּרִ יִשְׁמָא שְׁבְעָּת יָמְים:
- הַלְּיִנ מִּיִם עַיִּנִם אֵבְ_פַּבְּי:
 בַּלְטִעוּ לַמִּמְא מִהַפֹּע מִבְּפַּע בַּעַמְאָט וֹנְעַן

- And a clean person shall take hyssop, and dip it in the water, and sprinkle it upon the tent, and upon all the vessels, and upon the persons that were there, and upon him that touched the bone, or the slain, or the dead, or the grave.
- And the clean person shall sprinkle upon the unclean on the third day, and on the seventh day; and on the seventh day he shall purify him; and he shall wash his clothes, and bathe himself in water, and shall be clean at even
- But the man that shall be unclean, and shall not purify himself, that soul shall be cut off from the midst of the assembly, because he hath defiled the sanctuary of the LORD; the water of sprinkling hath not been dashed against him: he is unclean.
- And it shall be a perperual statute unto them; and he that sprinkleth the water of sprinkling shall wash his clothes; and he that toucheth the water of sprinkling shall be unclean until even.
- And whatsoever the unclean person toucheth shall be unclean; and the soul that toucheth him shall be unclean until even.

- וְלְמָח אֵּוֹוֹב וְמְבָל בַּמֵּיִם אֵישׁ מְחוֹר וְחִזְּח עַל־הָאָהֵל וְעַל־בָּלִּרהַבֵּלִּים וְעַלְ־הַנְּפְשׁוֹת אֲשֶׁר הֵיי־שָׁם וְעַל־הַנֹּגַע בַעֶּצֶם אַנְ בֶּחְלְל אָנְ בַמֶּח אָנְ בַקְּבָר:
- ور ן הַזְּהַ הַשְּׂהִרִ עַלְ־הַשְּׂמֵא בַּיִּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יבַיִּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְחִשְּׁאִי בַּיִּוֹם הַשְּׁבִיעִי יְבְבָּס בְּגְדֵיו וְרְחַץ בַּמָּיִם וְשְׁהֵר בְּעֶּהֵב:
- بْهِرْكُ هِنْهِ الْاِرْةِ الْهُوْلِةِ الْمُرَافِةُ الْمُرَافِةِ الْمُرَافِةِ الْمُرَافِةِ الْمُرَافِةِ الْمُر إَمَازُمُ فِيْهُ فِي ثِوْلَةٍ مَهِارِكُ فِرْ هُمَّ طَهِانِهُ اِبَاهُ:
- וְהִיְהָה לְהָם לְחֻפֵּת עּוֹלִם וּעַזָּה מֵי־הַנִּדְהֹ יְכְבֵּס בְּנְדְיוֹ וְהַנֹּגַעַ בְּמֵי הַנִּדְּה יִשְׂמָא עַד־הְעֶּרֶב:
- עַנְּנְמָּע שַּׁמְּלֵא מַּע_עַמְּלֶּב: (פּ) עַנְּנְאָ אָמֶּע_נִנִּמ_בָּנִ עַמְּטֵא נֹמְלֵא וֹעַנָּפָּמִ

הפטרת פרשת פרה

The Haftarah for Shabbat Parah is Ezekiel 36:16 - 38.

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Saying:

Say

- 'Son of man, when the house of Israel dwelt in their own land, they defiled it by their way and by their doings; their way before Me was as the uncleanness of a woman in her impurity.
- Wherefore I poured out My fury upon them for the blood which they had shed upon the land, and because they had defiled it with their idols;
- and I scattered them among the nations, and they were dispersed through the countries; according to their way and according to their doings I judged them.
- And when they came unto the nations, whither they came, they profaned My holy name; in that men said of them: These are the people of the LORD, and are gone forth out of His land.

- בּן־אָדִׁם בֵּית יִשְׁרָאֵל יִשְׁבָּים עַל־אַדְטָהָם וִיְטַמְּאָנּ אוֹהָה בְּדַרְבֶּם וּבַעָּלִילוֹהָם בְּטַמְאַתְ הַנְּיְה הְיְהָה דַרְבֶּם לְפָּנֵי:
- מְּמֵּאֵינִה: אַמֶּבַהְמָּבְרֵּי מַלְ-הָאָבֶץ יִּבְּיִלְיָהָם מְאֵמֶבְיִּמְפְׁבִּי מַלְ-הָאָבֶץ יִּבְיִנְיִם מַלְ
- لْحَمَّذِ، ذِينَاتِ شُوَمُنَا،ت: ** ثَمُوْدًا مِنتِ فَيَيْتِ ثَنَاكِهُ خُمُّلُمُنِي خُيَلُوْتِ
- ֵ וַיִּבֹוֹא אֵל־תַגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאִי שְׁם וַיְתַלְלִּי אָת־שֵׁם קְדִשִׁי בָּאֵמָר לָהָם עַם־יְּהְוָָה אֵלֶה ימֵאַרְצִיׁ יָצְאִיּ:

- But I had pity for My holy name, which the house of Israel had profaned among the nations, whither they came.
- Therefore say unto the house of Israel: Thus saith the Lord God: I do not this for your sake, O house of Israel, but for My holy name, which ye have profaned among the nations, whither ye came.
- And I will sanctify My great name, which hath been profaned among the nations, which ye have profaned in the midst of them; and the nations shall know that I am the Lord, when I shall be sanctified in you before their eyes.
- For I will take you from among the nations, and gather you out of all the countries, and will bring you into your own land.
- And I will sprinkle clean water upon you, and ye shall be clean; from all your uncleannesses, and from all your idols, will I cleanse you.
- A new heart also will I give you, and a new spirit will I put within you; and I will take away the stony heart out of your flesh, and I will give you a heart of flesh.
- And I will put My spirit within you, and cause you to walk in My statutes, and ye shall keep Mine ordinances, and do them.
- And ye shall dwell in the land that I gave to your fathers; and ye shall be My people, and I will be your God.
- And I will save you from all your uncleannesses; and I will call for the corn, and will increase it, and lay no famine upon you.
- And I will multiply the fruit of the tree, and the increase of the field, that ye may receive no more the reproach of famine among the nations.

- ְיִמְּבְאָּרְ בַּנְּנְוֹם אַׁמֶּבְ בַּׁאֵּנְ מֵּמֶּב: (פּ) נְאָטִׁנְלְ מַּלְ מֵּם לֵּבְׁמִּנ אָמֶּב טַבְּלְטַנְ בַּנִע
- לבו אַנִיר לְבֵּית־יִשִּׁרָאֵל כָּה אַנִיר אַדִּיָר בֵּי אִם־לְשֵׁם קַּדְשִׁי אֲשֶׁר חִלַּלְהָָם בַּגּוּיָם אַשֶּׁר־בָּאהָם שֲׁם:
- וְקַדַּשְׁתִּי אָת־שְׁמֵי חַנְּדִוֹל חַמְחֻלָּל' בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר חַלַלְמֶם בְּחִיבָם וְיָדְעֹּי הַגּוֹיִם בִּי־אֲנֵי יְחֹנְה נְאֶם אֲדֹנֵי יֶהוֹה בְּהַקּדִשִׁי בְבֶם לְעֵינֵיהֶם:
- אָלְ-אַּבְׁמִּנְבֶּם: אָנְבֶם מִפְּלְ-חָאָבְאָנִת וְחֵבֵאָתַּ, אָנְבֶם בּאָנְהָיִם וְלַפַּאָנַרִּ אָנִבְם וִלְפַּאָנַרִּ
- אָטַבְם: מְפָּׁלְ מְּמִאִנִינִיכֶּם נִמִּבְּלְיִנְיִכֶּם אָמִּדֵּר זְיִבְלֵּטִּׁי הַּבִּיבָם מִנִם מְעִנְיִנִים נִמְעַרְטִּׁם
- מְבְּמְּׁנְכְם וֹנִטַעַּׁ, לְכֵּם לֶרַ בַּמְּּנֵּ אָשָּׁוֹ בַּעַרְבָּכִים וַנִּסְרָטָּ, אָעַ־לֶרַ נִאָּבָּוֹ וֹנִטַעַּׁ, לִכִּם לֵרָ טִּדְּמִּ וֹרָנִם נִדִּאָּרִ
- נְהְּמְּנִים: אָמְּבַבְּנִיםׁפֹּּן שִּבְּבִי וּמִמְּפֹּׁמָּו שִׁמְּמִנִר אָמַבַנִים: אָשַּׁן בִּלֵבְבָּבָם וֹהָמָנִי. אָש
- נְאַלְנִים: נְנְיֵנְיֵם לְּיִ לְמְּּם נִאָּנְרָי אָנִינִר לְכֵּם נִאַּלְנֵים:
- בׁמֶּב: אָּלְ-טַבַּנְּלְ וְטַבְּבִּינֵי. אָטְוָ וְלְאָ-אָנֵּוֹ הַּלְיָכֶם בוּעְהָּמִּנִי. אָטַבְם מִבְּלְ הַמִּאִנִי.כָים וְלַבַּאָטִי.
- ְּוְתִרְבֵּיִתִּי אָת־פְּרֵי חָטֵּץ וּקִנּיבָת חַשָּׁדֶת לְמַעַן אֲשֶׁר לֵא תִקְחָוּ עָּוֹד חֶרְפָּת רָעָב בַּנּוֹיְם:

מפטיר לפרשת החודש

- Then shall ye remember your evil ways, and your doings that were not good; and ye shall loathe yourselves in your own sight for your iniquities and for your abominations.
- Not for your sake do I this, saith the Lord God, be it known unto you; be ashamed and confounded for your ways, O house of Israel.
- Thus saith the Lord GOD: In the day that I cleanse you from all your iniquities, I will cause the cities to be inhabited, and the waste places shall be builded.
- And the land that was desolate shall be tilled, whereas it was a desolation in the sight of all that passed by.
- And they shall say: This land that was desolate is become like the garden of Eden; and the waste and desolate and ruined cities are fortified and inhabited.
- Then the nations that are left round about you shall know that I the Lord have builded the ruined places, and planted that which was desolate; I the Lord have spoken it, and I will do it.
- Thus saith the Lord GOD: I will yet for this be inquired of by the house of Israel, to do it for them; I will increase them with men like a flock.
- As the flock for sacrifice, as the flock of Jerusalem in her appointed seasons, so shall the waste cities be filled with flocks of men; and they shall know that I am the LORD.'

GLWR LAIT

- הְּנְנִיכִּם וֹמֹלְ טֵנְהַבְנִינִיכֶּם: אָמִּב לְאַ-סִנְבַׁים נִּלְסִּטָם בֹּפֹּנִיכָּם הָּלְ נִזְּכַבְטִׁם אָעַ-גַּבְבִּנִכֵּם טִבְּאָים נִמִּמְלְבִיכֵם
- رِه לִמִעַנְבֶם אֵנִי־עֹשָׁה נָאָם אֲדֹנֵי וָהוֹה ינְדָע לְבֶם בַּוֹשׁוּ וְהִבְּלְמָוּ מִיּדְרָבִיבֶם בֵּית ישְׂרָאֵל: (ס)
- ַּ ਫ਼ੇਜ אַמַר אַדֹּנֵי יָהוֹה פִּיוֹם שַהַרֵי אָהִכֶּם מִּכְּל עַּוֹנְוֹמִיכֶם וְהִוֹשַׁבְתִּי אָת־הֵעָּרִים וְנְבְנִי הֶהֲרְבִוֹת:
- הְּמִּמְׁע לְמִּנִגֹּ פֹּלְ_מִּנִּבֵּי: ** נְטִאָּבֵּא עַּנְּהֵמָּע שַּמִּבִּיג עַעַער אָהָגָּר עַיְנִינָּעַ
- ג וְאָמְרֹוּ הָאָהֵץ הַלֵּזוּ הַנְּשִׁמָּה הָיְהָה ְבְּגַן־עֵּדֵן וְהָעְרֵים הָחֲרֵבָוֹת וְהַנְשִׁמָּוֹת וְהַנְּהֵרֶסְוֹת בְּצוּרָוֹת יָשֶׁבוּ:
- גני יְהְנְה בַּגִּיִם אֲשֶׁר יִשְׁאֲרוֹ סְבִיבְוֹתִיכֶם בֵּיוּ אֲנֵי יְהְנְׁה בְּנִיתִּי הַנָּהֵרֶסׁוֹת נְשִׁעְּהִי הַנְשִׁמָּׁה אֲנֵי יְהְנְה דְּבָּרְחִי וְשָׁשֶׁרוֹ יְשְׁאָרוֹ סְבִיבְוֹתִיכֶם בֵּיוּ
- ָּלָה אָמָר אֲדֹנֶי וֵהוֹה עֹוֹד זָאָת אָדְרֵשׁ קְבֵית־יִשְׂרָאֵל לַעֲשָׂוֹת לָהָם אַרְבֶּּה אֹתָם פַּצְאוֹ אָדֶם:
- ג פְצָאן קְּדְשִׁים פְצָאן יְרוּשֶׁלִם בְּנָוֹיִשְׁגִּיה בוּ מְּהְיֶּינְתׁ הֶעְּרֵים הָחֲבֵבֹּוֹת מְלֵאִוֹת צָּאוֹ אָבְיִם וְיָּדְשִׁים פְצָאוֹ יְרוּשֶׁלִם בְּנָוֹיִשְׁ

The Maftiv for Shabbat HaḤodesh is Exodus 12:1 – 20.

And the Lord spoke unto Moses and Aaron in the land of Egypt, saying:

- This month shall be unto you the beginning of months; it shall be the first month of the year to you.
- מאַנום לְאמִני: בּיִאַ נֹּאָמָר וִהְוֹעִ אָּלִ-מִמֵּנִי וֹאָלִ-אַנִּיוּן בִּאָנִין
- תַּהְבֶשׁ תַּגָּת לְבֶם רַאִּשׁ חֲדָשִׁים רִאִּשִּׁוֹן הוּאַ לְבֶּם לְחָדְשֵׁי תַשְּׁנְת:

- Speak ye unto all the congregation of Israel, saying: In the tenth day of this month they shall take to them every man a lamb, according to their fathers' houses, a lamb for a household;
- and if the household be too little for a lamb, then shall he and his neighbour next unto his house take one according to the number of the souls, according to every man's eating ye shall make your count for the lamb.
- Your lamb shall be without blemish, a male of the first year; ye shall take it from the sheep, or from the goars;
- and ye shall keep it unto the fourteenth day of the same month; and the whole assembly of the congregation of Israel shall kill it at dusk.
- And they shall take of the blood, and put it on the two side-posts and on the lintel, upon the houses wherein they shall eat it.
- And they shall eat the flesh in that night, roast with fire, and unleavened bread; with bitter herbs they shall
- Eat not of it raw, not sodden at all with water, but roast with fire; its head with its legs and with the inwards thereof.
- And ye shall let nothing of it remain until the morning; but that which remaineth of it until the morning ye shall burn with fire.
- And thus shall ye eat it: with your loins girded, your shoes on your feet, and your staff in your hand; and ye shall eat it in haste—it is the LORD's passover.
- For I will go through the land of Egypt in that night, and will smite all the first-born in the land of Egypt, both man and beast, and against all the gods of Egypt I will execute judgments: I am the LORD.
- And the blood shall be to you for a token upon the houses where ye are; and when I see the blood, I will pass over you, and there shall no plague be upon you to destroy you, when I smite the land of Egypt.

- דַּבְרוּ אֵל־כְּל־עַּדָת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בָּעְשָׁר לַתַּדֶשׁ תַּגָּת יְיִקְתַוּ לְהָם אֵישׁ שֶׁר לְבֵית־אָבְת שֶׁר לַבְּיִת:
- וָאִם־וִמְעַט הַבַּּיִתְ מִהְוָיִה מִשָּׁה וְלְקָח הֹוּא וּשְׁבֵנֶוֹ הַקְּרָב אָל־בֵּיקִוֹ בְּמִכְסָת וְפְשָׁת אָישׁ לְפֵּי אְבְלוֹי הְּלִסוּ עַל־הַשֶּׁה:
- , שָׂה הְמָים זְבֶר בֶּן־שְׁנֶה יִהְיֵה לְכֶה מִן־הַפְּבְשִׂים וּמִן הְעָזִּים הְּמֶּחוּ:
- ְּ וְהָנְה לְכֶם לְמִשִּׁמֶּהִת עַּר אַרְבָּעָה עַּשֶּׁר יום לַתַּדֶשׁ תַזֶּה וְשָׁחֲמָּר אִּתֹּר בָּל קתַל מְבְתּ־יִשְׂרָאֵל בֵּין הַעַּרְבָּיִם:
- װְמְבְּוִנְיִ מִּלְ_מְּרְרָרִים יִאָּבְּלְּרְוּ: מְצְּוִנִי עַּלְ־מְרְרָיִם יִאָּבְלְּרוּ:
- מַּגַבְּבֶּׁנֵ בַּאָמֵ שַׁמְּנִבְּנֵי: נְבְאָבַנְיַנִינֵר מִמֵּנִי מַגַבַּבָּבׁר וְעַנְּעָר מִמֶּנִי
- וְעְבַרְתֵּי בְּאֵבֶץ מִצְרֵים בַּצְּיֵלְה תַּוָּה וְתִבְּיתִי כְלְ־בְּכוֹר בָּאֲבֶץ מִצְרַיִם מֵאָדֶם שְׁפְּטֵים אֲנִי יְתְּבְרֹר בָּאֲבֶץ מִצְרַיִם מֵאָדֶם שְׁפְּטֵים אֲנִי יְתְּנְה:
- וְהָנִהְ הַבְּׁם לְבָׁם לְאָת עָל הַבָּמִים אֲשֵׁר אַמָּם שְׁם וְרָאִיתִּי אָת־הַדָּׁם יִּפְסָהָתִּי עַלֹבֶּם רְאָא־יְהְנָה בְבֶם נָּגָף לְעַשִּׁהִית בְּהַכֹּתִי בְאָרֵץ מִצְרֵים:

٤ı

And this day shall be unto you for a memorial, and ye shall keep it a feast to the LORD; throughout your generations ye shall keep it a feast by an ordinance for

Seven days shall ye eat unleavened bread; howbeit the first day ye shall put away leaven out of your houses; for whosoever eateth leavened bread from the first day until the seventh day, that soul shall be cut off from largel.

And in the first day there shall be to you a holy convocation, and in the seventh day a holy convocation; no manner of work shall be done in them, save that which every man must eat, that only may be done by you.

And ye shall observe the feast of unleavened bread; for in this selfsame day have I brought your hosts out of the land of Egypt; therefore shall ye observe this day throughout your generations by an ordinance for ever.

In the first month, on the fourteenth day of the month at even, ye shall eat unleavened bread, until the one and twentieth day of the month at even.

Seven days shall there be no leaven found in your houses; for whosoever eateth that which is leavened, that soul shall be cut off from the congregation of Israel, whether he be a sojourner, or one that is born in the land.

Ye shall eat nothing leavened; in all your habitations shall ye eat unleavened bread.'

- ְיְהִיָּה ׁ הַּנִּם הַנֵּה לְבֶם לְיִבְּרִוֹן וְחַגֹּמָם אִתִּוֹ הַגְּ לִיהַנְּה לְדֹרִהֵיכֶם הֻפָּת עּוֹלֶם מְחְגָּהוּ:
- עָבְעָּת יָמִיםׁ עַצִּוֹת תּאִבֶּלִי אָּךְ בִּיֵּוֹם יִי הְרִאִשׁוֹן תַּשְׁבָּיִתוּ שָּׂאֶר מִבְּתִּיכָם בָּיוּ בְּלִ־אֹבֵל חְמֵּץ וָנְבְרְהָתׁ חַנָּפָשׁ חַהִּוֹא מִישְׁבְאֵל מִיּוֹם חָרִאשׁוֹן עַקְרָא־לְּדֶשׁ וּבִּיּוֹם יִנְשְׁבִישִׁי מִקְרָא־לְדֶשׁׁ יִהְעֵּלִד לְבֶּה בְּלִ־מְלְאַבְתֹ לֹא־יִנְשָׁתֵּר בְהָם אַּךְ צַּשֶׁר יִאְבֵל לְבְל־נְפְשׁ הְוּא לְבַרְוֹ יִעְשָׂת לְבֶם:
- ישְׁמֵרְמֵם אָת־תַּמִּצִּיתׁ כִּי בְּעָּצָם ֹתַיִּוֹם תַזָּּה זי הוֹצֵאתִי אָת־צִּבְאוֹתֵיכֶם מֵצָּהֶץ מִצְּרָיִם יִשְׁמַרְמֶם אָת־תַיִּנִם תַזָּה לְדִרֹתִיכֶם חֻמָּת עוֹלֶם:
- בראשֿן בְּצִּרְבְּטְּּה נִיִּם לַחָּדֵשׁ בִּטָּרִים האָכְלוּ מַצִּּת עַּד נִים הָאָחָד וְעָשְׁרָים לַחָבָּשׁ בְּעֶרֶב:
- עקעת ימִים שָאֵר לֹא יִמְצֵא בְּבָּחִיכֶם בֵּיוּ בְּלְ־אֹבֵל מַחְמָׁצֶת וְנְכְרְתָּה תַנֶּפֶשׁ תַהִוּאֹ מְצְּתַת יִשְׂרָאֵל בַּגֵּר וּבְאָוְרָח תַּאֶבֶץ:
- שאְבְלְוּ מַּגִּוְע: (פּ) בּלְ-מַטִמְמָּמִ לָאִ עאִכִּלְוּ בִּכִלְ מוּשָׁבָּׁנִיכְם

הפטרת פרשת החודש

The Haftarah for Shabbat HaHodeesh is Ezekiel 45:16 - 46:18.

All the people of the land shall give this offering for the prince in Israel.

خزنبن جزنبن جزنب چزن بېرخ:

And it shall be the prince's part to give the burnt-offerings, and the meal-offerings, and the drink-offerings, in the feasts, and in the new moons, and in the sabbaths, in all the appointed seasons of the house of Israel; he shall prepare the sin-offering, and the peace-offering, and the burnt-offering, and the peace-offerings, to make atonement for the house of Israel.

Thus saith the Lord GOD: In the first month, in the first day of the month, thou shalt take a young bullock without blemish; and thou shalt purify the sanctuary.

And the priest shall take of the blood of the sin-offering, and put it upon the door-posts of the house, and upon the four corners of the settle of the altar, and upon the posts of the gate of the inner court.

And so thou shalt do on the seventh day of the month for every one that erreth, and for him that is simple; so shall ye make atonement for the house.

In the first month, in the fourteenth day of the month, ye shall have the passover; a feast of seven days; unleavened bread shall be eaten.

And upon that day shall the prince prepare for himself and for all the people of the land a bullock for a sin-offering.

And the seven days of the feast he shall prepare a burnt-offering to the LORD, seven bullocks and a rams without blemish daily the seven days; and a he-goat daily for a sin-offering.

And he shall prepare a meal-offering, an ephah for a bullock, and an ephah for a ram, and a hin of oil to an ephah.

In the seventh month, in the fifteenth day of the month, in the feast, shall he do the like the seven days; to the sin-offering as well as the burnt-offering, and the meal-offering as well as the oil.

Thus saith the Lord GOD: The gate of the inner court that looketh toward the east shall be shut the six working days; but on the sabbath day it shall be opened, and in the day of the new moon it shall be opened.

וְעֵלֹ חַנְּשָׁיֹא יִחְנִׁה הָעּוֹלָוֹת וְחַמִּנְחָהֹ וְחַנֵּסֶוּ בַּחַנִּים וּבָחֲדָשִׁים וּבַשַּבְּתִּוֹת בְּבֶלִ מוֹעֲבֵי בֵּית יִשְׁרָאֵל הִוּא־יַעֲשֶׁה אָת־חַחַשָּאַת וְאָת־חַמִּנְחָׁה וְאֶת־חַעּילָה וְאֵת־חַשְּׁלְמִים לְכַפֶּר בְּעַר בֵּית־יִשְׂרָאֵל: (ס)

בּה־אָמִר אֲדֹנֵר יֵהוֹה בָּרִאשׁוֹן בָּאָחָר לַחֹגִשׁ הַפָּח פַּר־בָּן־בָּקָר הָמָים וָחִמֵּאהָ אָת־הַמְּקְדֵּשׁ:

، بَرْجًا הَفَيَا مِيْتَ مَنَهُ؉ بَنْهَائِي كَفَائِيَا مَفِرَه لِهُمْ هَلَاقِه هَوْنِه لِيَهَائِيَه كَفَائِيَة بُرُعُ مِنْهَا فِيهُمْ فَيُومُ فَيْهِا فَيْهَا فَيْهَا

ײַ וְבֶן מִּעֲשֶׁרֹ בְּשִׁבְעָּר בַּוֹדֶשׁ מֵאָישׁ שֹֹנֶר מְפְּתִי וְכְפַּרְמֶם אָת־תַבְּיִת:

ַ ਫ਼੍ਰੇਟ ਜ਼ੁਰੂਰ ਜ਼੍ਰੇਨ ਕ੍ਰੇਫ਼੍ਰੇਨ ਜ਼੍ਰੇਟ ਜ਼ਰ੍ਹੇਨ ਜ਼ੁਰੂਰ ਪ੍ਰੋਟਰ ਜੁਵ੍ਰੇਰ ਜ਼੍ਰੇਨ ਯ਼੍ਰੇਟ ਜ਼੍ਰੇਟਰ ਕੁਝ੍ਹੇਨ ਸ਼੍ਰੇਟ੍ਰੀ

ְּנְשְׂטְת חַנְּשִׁיאׁ בַּיִּוֹם חַהֹהִיּא בַּעֲדֵוֹ וּבְעָד בְּל־עַם הָאָרֶץ פָּר חַמְּאת:

ى بەجىۋىر يېزىت ئىقىلا ھۆۋىد كۈدتۇت بەجىۋى ھۆدەت ئەجۇن ھىڭدت ئەندىت كۈنت بەجۇن يېزىت ئىقىلا ھۆۋىد ھۇرى كۈنتى:

ي ، ימִנְחָה אֵיפָה לַפָּר וְאֵיפָה לָאָיִל יַעֲשָׂר יְשֶׁמֶן הֵין לְאֵיפְה:

בּשְּׁבִישִּׁי בְּחֲמִשְּׁהֹ עִּשָּׁר יָוֹם לַחֹֹדֶשׁ בָּחִׁמְאִתִּ יַעֵּשָׂה כְאֵלֶה שִׁבְעַּת הַיָּמִים בְּחַמָּאִת בְּעַלֶּה וְכַמִּנְחֵה וְכַשֶּׁמֶן: (ס)

פֹה־אָמַר´ אֵדְנָר יָהוִהֹ שַׁעַר הָחָצֶר הפְּנִימִיתֹ הַפֹּנָה קַדְּׁים יִהְיָה סָגִּיר שֵׁשֶׁת יְמֵי הְמַעֲשֶׂה וּבְיִוֹם הַשִּׁבְּתִ יִפְּהֵחַ וּבְיִוֹם הַחְזֶבְשׁ יִפְּתֵחַ:

XLVI:1

- And the prince shall enter by the way of the porch of the gate without, and shall stand by the post of the gate, and the priests shall prepare his burnt-offering and his peace-offerings, and he shall worship at the threshold of the gate; then he shall go forth; but the gate shall not be shut until the evening.
- Likewise the people of the land shall worship at the door of that gate before the Lord in the sabbaths and in the new moons.
- And the burnt-offering that the prince shall offer unto the Lord shall be in the sabbath day six lambs without blemish and a ram without blemish;
- and the meal-offering shall be an ephah for the ram, and the meal-offering for the lambs as he is able to give, and a hin of oil to an ephah.
- And in the day of the new moon it shall be a young bullock without blemish; and six lambs, and a ram;
- and he shall prepare a meal-offering, an ephah for the bullock, and an ephah for the ram, and for the lambs according as his means suffice, and a hin of oil to an ephah.
- And when the prince shall enter, he shall go in by the way of the porch of the gate, and he shall go forth by the way thereof.
- But when the people of the land shall come before the LORD in the appointed seasons, he that entereth by the way of the north gate to worship shall go forth by the way of the south gate; and he that entereth by the way of the south gate; and he that entereth by the morth gate; he shall not return by the way of the gate north gate; he shall not return by the way of the gate north gate; he shall not return by the way of the gate north gate; he shall not return by the way of the gate north gate; he shall not return by the way of the gate north gate; he shall not return by the way of the gate north gate; he shall not return by the way of the gate north gate; he shall not return by the way of the way of the way of the way of the way of the way of the way of the south gate; he shall north gate; he shal
- And the prince, when they go in, shall go in in the midst of them; and when they go forth, they shall go forth together.
- And in the feasts and in the appointed seasons the meal-offering shall be an ephah for a bullock, and an ephah for as he is able to give, and a hin of oil to an ephah.

- יבָא הַנָּשִׁיא דֻּבֶּוּ אִילָם הַשַּׁעַר מִהִיץ וְעָמֵר עַל־מְזּוּזָת הַשַּׁעַר וְעָשָׁי הַכֹּהָנִים אָת־מְיֹלְתוֹ וְאָת־שְׁלָמִיו וְהִשְׁמַהָוָה עַל־מְבְּתֵּן הַשִּׁעַר וְיָצְא וְהַשָּׁעַר לֹא־יִסְּגֵר עַר־הְעֵּרֵב:
- ַ נִהשְׁפַּהָוֹת יבֶּהֵדְשִׁים לְפָּנֵי יָהֹוָה: בְּשַּׁבְּהָוֹת יבֶהֵדְשִׁים לְפָּנֵי יְהְוָה:
- ְּ וְהָעִלְּה אֲשֶׁר־יַקְרֶב הַנְּשָׂיא לִיהֹוְהְ בְּיִוֹם הַשְּׁבְּׁת שִׁשְּׁה כְּבְשָׁים הְמִימָם וְאָיִל הְמִים:
- : ימְנְחָה ֹאֵיפְּה לְאַּיִל וְלַבְּבְשָׁים מִנְחָה מַתַּה יְדְיׁ וְשֶׁמֶן הֵין לְאֵיפֶה: (ס)
- י ילְנִים נַאָּנִק טַמְנִמָּם נִבְּנֵנִי י ילְנִים בַּעְבָּה פָּר בָּן־בָּקָר הָמִימָם וְאָּמָרִי
- رَאֵיפָּה כַפְּׁר וָאֵיפָּה לַאַּיִל יַעֲשָׂה מִנְחָה וְלַפְּבְשִׁים כַּאֲשֶׁר תַּשִּׁיג יָדִוֹ וְשֶׁמֶן תִין לְאֵיפְה:
- א יִבְרַוֹא הַנְּשְׁיִא בֵּרֶהְ אִילְם הַשִּׁעַּרִ יָבְוּא אַנְם הַשִּּעַרִּ יָבְוּא:
- « תַבְּא עַם־תָאָׁרֶץ לִפְּנֵי יָתִּיֹת בַּמּוֹעֲדִים • תַבְּא בֶרֶף־שָׁעַר צָפֿוֹן לְתִשְׁתַּחָוֹת יֵצֵא בֶּרֶף־שָׁעַר נְּגֶב וְתַבָּא בֶּרֶף־שָׁעַר נְּגֶב יֵצֵא בֶרֶף־שָׁעַר צְפְּוֹנָת לַא יָשׁוּב בֻּרֶף תַשַּׁעַר אֲשֶׁר־בָּא בֹוֹ כֵּי וָכְחָוֹ (כ׳ יצאו)[ק׳ יֵצֵא]:
- ַ װַנְּשִׁיא בְּתוֹכֶם בְּבוֹאָם יָבוֹא וּבְצֵאמָם : יי װְתַּנְשִׁיא בְּתוֹכֶם בְּבוֹאָם יָבוֹא וּבְצֵאמָם
- וּבַחַגַּים וּבַמּוֹעֲדִׁים מִחְיָה חַמִּנְחָה אֵיפֶּה לַפְּר ְוְאֵיפֶּה לְאַּיִל וְלִבְּבָשִׁים עַתַּת יָדִוֹ וְשֶׁמֶן הֵין לְאֵיפֶה: (פ)

after his going forth one shall shut the gate. he doth on the sabbath day; then he shall go forth; and prepare his burnt-offering and his peace-offerings, as him the gate that looketh toward the east, and he shall freewill-offering unto the LORD, one shall open for a burnt-offering or peace-offerings as a And when the prince shall prepare a freewill-offering,

daily; morning by morning shalt thou prepare it. without blemish for a burnt-offering unto the LORD And thou shalt prepare a lamb of the first year

perpetual ordinance. a meal-offering unto the LORD continually by a the third part of a hin of oil, to moisten the fine flour: morning by morning, the sixth part of an ephah, and And thou shalt prepare a meal-offering with it

continual burnt-offering. meal-offering, and the oil, morning by morning, for a Thus shall they prepare the lamb, and the

his sons; it is their possession by inheritance. any of his sons, it is his inheritance, it shall belong to Thus saith the Lord GoD: If the prince give a gift unto

shall be for his sons. shall return to the prince; but as for his inheritance, it servants, it shall be his to the year of liberty; then it But if he give of his inheritance a gift to one of his

every man from his possession. his own possession; that My people be not scattered possession; he shall give inheritance to his sons out of inheritance, to thrust them wrongfully out of their Moreover the prince shall not take of the people's

הפטרת שבת הגדול

- אַבֿבֿי צאַנִי: וֹהֹמִשׁ בֹּנִים עַמִּבִּעׁ וֹנֹגֹּא וֹסִינַר אָעַ_עַמָּהַנַ לְבְׁיִם וֹמְמְׁבַי אָנַבְאַלְנוּוָ וֹאָנַבַאָּלְלָּיִוּ כַּאָּאָב נְדְבָה לַיהוָה וּפְּמָח לוֹ אָת־הֹשִׁעַר הַפֹּנֶה וְבֶּי־יַנְשָׂתְ הַנְּשָׁיא נְדְבְּה עּוֹלֶה אּוֹ־שְׁלְמִים"
- ליהוְה בַּבְּקֶר בַּבְּקֶר תַּעֲשֶׂה אֹתְוֹ: نْجُحُمْ جُا مِبْنَا مَثِينَ مَيْمُ مِنِجُنَا حَيْنَاتُ
- : ١١١١ אָת־הַסָּבֶת מִנְחָה לַיהוָה חֻקּוֹת עוֹלָם هَهْرِهِ بَهْرَجُكِ لَهُمُّا هُجُرِهُرِهِ بَكِيرًا جُلِّهِ יִּמֹנְטִוֹעַ עַהַּמְּטֵע הַּלֶּגִּו בַּבָּעָבו בַּבָּעָב
- עוֹלַת מְּמִיד: (ס) نْعُنِ بَعْظُ لِيُعْلِي لِيُقْطِ الْمُعْلِ فَخُكُد الْمُعْلِينِ لِيَعْلِي لِيَعْلِي لِيَعْلِي الْمُعْلِي الْمُ <u>ַ</u> XL_TÇÇW にはない)(へ) (⊂,
- אַטְוָּמָם הָיא בְּנָהַלֶּה: (ס) לאַישׁ מִבְּנְיוֹ נַחֲלְתָוֹ הָיא לְבָּנָיוֹ מְּהָיָהָ حَمَّا عِنْ لِا يُعَالِّرُ إِيمَانُهُ جِدَّ رَفِرًا مَوْضٌ * فَهَرُمُ
- אַב נְחַלְתִוּ בְּנָיִוּ לְמָם מִהְיֶה: וְהְיָהָה לְיִ עִּר־שְׁנָת הַדְּרֹוֹר וְשְׁבָת לַנְּשִׂיא וְבֶּי יִמֵּן שַּׁמְּנְה מִנְּחֲלְתִּי לְאַחַד מֵעֲבָּדְיִי
- אַהָּב לאַ־יָפָּצוּ עַּמִּי אָיִשׁ מַאָּדָוֹיָוּיִי מֹאַטַוֹּטִים מֹאַטַוֹּטִי תֹנִיבַל אָטַבַּלּגָוּג לַמָּהַּגָּ إَلَّهُ إِفِّ لَوَيْهُمُ فِوْلِكِرُمُ لِهُمَ كُبَائِنَهُمُ

The Haftarah for Shabbat HaGadol is Malacki 3:4 - 24.

4:III

TRT

in ancient years. pleasant unto the LORD, as in the days of old, and as Then shall the offering of Judah and Jerusalem be

כּימֵי עוֹלָם וּכְשְׁנִים קַרְמִנּיְת: וְעְּרְבָּה לֵיהוָֹה מִנְחָת יְהוּדָה וִירְוּשֶׁלְם

And I will come near to you to judgment; and I will be a swift witness against the sorcerers, and against those adulterers, and against those that oppress the hireling in his wages, The widow, and the fatherless, and that turn aside the stranger from his right, and fear not Me, Saith the LORD of hosts.

For I the Lord change not; and ye, O sons of Jacob, are not consumed.

From the days of your fathers ye have turned aside from Mine ordinances, and have not kept them. Return unto you, Saith the LORD of hosts. But ye say: 'Wherein shall we return?'

Will a man rob God? Yet ye rob Me. But ye say: Wherein have we robbed Thee?' In tithes and heave-offerings.

Ye are cursed with the curse, Yet ye rob Me, Even this whole nation.

Bring ye the whole tithe into the store-house, that there may be food in My house, and try Me now herewith, Saith the Lord of hosts, if I will not open you the windows of heaven, and pour you out a blessing, that there shall be more than sufficiency.

And I will rebuke the devourer for your good, and he shall not destroy the fruits of your land; Weither shall your vine cast its fruit before the time in the field, Saith the LORD of hosts.

And all nations shall call you happy; For ye shall be a delightsome land, Saith the LORD of hosts.

Your words have been all too strong against Me, Saith the LORD. Yet ye say: 'Wherein have we spoken against thee?'

Ye have said: 'It is vain to serve God; and what profit is it that we have kept His charge, and that we have walked mournfully because of the Lord of hosts?

And now we call the proud happy; yea, they that work wickedness are built up; yea, they try God, and are delivered.'

וְמָטֵר בְּמְיִׁפְםׁ לִמִּשִׁפָּטׁ וְחָיֵרִתִּיוּ צֵּרִ לְשָׁקֶר וּבְּמִשְׁקֵּי שְׁכַר־שָׁכִּיר צִּלְמָּנָׁה וְיָהִשְׁבָּעִים וְמָטֵר וּבְמִשְׁקֵי שְׁכַר־שָׁכִּיר צִּלְמָנָה וְהָנִשְׁבָּעִים וְמְטֵבְיִה בְּמִבְשְׁבֵּי

לְאִ כֹלְנִים: ** בַּנְ אֵנָ וֹעַוְעַ לָאָ הָּנְנִינִ וֹאִטָּם בַּּנִי וֹהַלְּבִ

יְהְנְיִׁהְ אַּבְּאַנְתּ נְאַמְּרְטֵּם פַּמֶּׁת נְּאָנִהּ יָּבְאָ הְּמִּרְטָּם הְּוּבִּנִ אָּכְּיְ נְאַהָּוּבָּת אָכְּיִבְּם אָמָּר בי לְמִימָּי אַבְיִינְיִם הַרְמֵּם בַּמָּׁת נְאָהִיבּי בְּלָאִי

הַיִקְבַּע אָדָׁם אֱלֹהִים כָּי אַמָם קֹבְעָּיִם אֹהִי וַאַמִרְמָם בַּמָּה קִבְעַּיִּוּך הַמַּעַשָּׁר הַהְּקְבּייִם

ַ בַּמְאַבְׁעִ אַטֵּׁם זָאָבְּיִם וָאָטִי אַטֵּם לִבְעָיִם בּגְּיִי כְּלְיִּ:

קליאו אָת־בְּל־חַמִּעַשָּׁר אָל־בֵּית קאוֹצָר יִתִּי שָׂרֶף בְּבֵיהִׁי וּבְחָנָוּנִי נָאׁ בְּזֹאת אָטָר יְתְנָת צְבְאַוֹת אִם־לְא אָפְתַּח לָכֶם אָת צַרְבַּוֹת חַשְּׁמַיִם וַחֲרִילִתִּי לְבֶּם בְּרְבֶּת עַר־בְּלִי־דֶר:

וִנִּעַרִּתִּי לְכָםׁ בֵּאִבֵּל וְלֹאִ-יַשְׁחָת לְכָם אָת-פְּרֵי הְאֲדָמָה וְלֹא-הָשָּבֶּל לָכֶם הַנָּפֶּן בַּשְּׂגֶה אָמָר יְהְוָה צְּבְאִוֹת:

וָאַמֶּרוּ אָמָבׁם בְּלְ־תַּגּוֹנִם בִּי־תִּהְוָּ אַמָם אָבֶיץ הַפֶּץ אָמָר יְהְנָה צְבְאִיה: (פ)

מִעַנּגְבּנְנִ מְּלֶנְנִ מְלֶנְנִי מִּלְנְנִי מִּלְנְנִי מִּלְנְנִי מִּלְנִנִי מִּלְנִנִי מִּעְנִישְׁם יי טוֹלִי מִלְיִ צִּלִבוּכֵם אָמָּב וֹעִוֹנְעַ נִאָּמִּבְשְּׁם

אַטִרְהַּטִם שָׁוָא עֲבָר אֵלֹהָים וּטִה־בָּצַע כָּי שְׁטַרְנוּ מִשְׁטַרְחֹּוֹ וְכָי הַלַּבְנוּ קַדְּרַנִּיח מִפְּנֵי יְהְוָה צְבְאִוֹח:

نـَــــُــُمْدِكُ بَكُـــُكُـــُــ لَــَــُــُكُــــ بَكَـــُكُــــُ فِكَالُولَا فِكَالُولَا فِكَالُمُ لَا يَك أَمْنِيكُ لِهُولُكُولا فِيهُمُكِــُــكُ لَــَــُكُولاً فِيهُالِيكُ فِي الْفَالِيكُ فِي الْفَالِيكُ فِي الْفَاكِ

הפטרת שבת הגדול

- Then they that feared the LORD Spoke one with another; and the LORD hearkened, and heard, and a book of remembrance was written before Him, for them that feared the LORD, and that thought upon His name.
- And they shall be Mine, saith the LORD of hosts, in the day that I do make, even Mine own treasure; and I will spare them, as a man spareth His own son that serveth him.
- Then shall ye again discern between the righteous and the wicked, between him that serveth God and him that serveth Him not.
- For, behold, the day cometh, It burneth as a furnace; and all the proud, and all that work wickedness, shall be stubble; and the day that cometh shall set them ablaze, Saith the LORD of hosts, that it shall leave them meither root nor branch.
- But unto you that fear My name shall the sun of righteousness arise with healing in its wings; and ye shall go forth, and gambol as calves of the stall.
- And ye shall tread down the wicked; for they shall be ashes under the soles of your feet in the day that I do make, Saith the LORD of hosts.
- Remember ye the law of Moses My servant, which I commanded unto him in Horeb for all Israel, even statutes and ordinances.
- Behold, I will send you Elijah the prophet Before the coming Of the great and terrible day of the Lord.
- And he shall turn the heart of the fathers to the children, and the heart of the children to their fathers; lest I come and smite the land with utter destruction. [Behold, I will send you Elijah the prophet before the coming of the great and terrible day of the Lord.]

- ، אַז וִדְבְּרָוּ יִרְאֵי יִרֹהָָר אָנִישׁ אָל־רֵעֵּרוּ ניקשָׁב יְהוָהׁ נִישְּׁמָׁע נִיּכְּהֵב סָפָּר וִבְּרָוֹן קְפְּנִיוֹ לְיִרְאֵי יְהוְה וּלְחֹשְׁבֵּי שְׁמְוֹ:
- אַב װְאַבְּטִׁם וּבְאַנְיָנִם לְאָאָהֶב לְאָ הַּבְּדְרוּ: (פּ)
- בִּי־הַנָּה תַּיּוֹם בָּא בּעֵר כַּתַּנָּוּר וְחָיֹּוּ כְל־זֵדִׁים וְכְל־עֹשֶׁה רִשִׁעָּה לִשׁ וְלִהַם אֹתְׁם תַיַּוֹם תַבְּא אָמַר יְהְנָה צְבְאִׁוֹת אֲשֶׁר לֹא־יַעַּזְּב לָהֶם שָׁרֶשׁ וְעָּנְף:
- מְּנְבֵּׁל: ימִנְפֵּא בֹּכִּוֹפֵּי, הַ וֹנְאִמֶם יִפְּמְּטֵם בַּמִּיְלֵי וְזְנִינְיִי לַכְּם וֹנִאָּ, מִּמִּ, מִּמָמָת בִּגִלִי
- נְעַלְּנְיָם בְּיִּלִם אֲנֵוֹר אֲנֵוֹ עַשֶּׁה אָמָר יְהֹוָה רַגְלִיכֶם בַּיּוֹם אֲשֶׁר אֲנֵי עַשֶּׁה אָמָר יְהוָה נְעַמְּיָה: (פ)
- בּ זִּבְרֵי תּוֹרָת מֹשֶׁת עַבְּיִּי צִּשִׁרֹ צִּוֹּיִתִּי צִּוֹתִּי בְחֹרֵב עַל־כְּל־יִשְׂרָצֵּל חֻקִּים וּמִשְׁפְּמִים:
- הגַּה אָנֹכִי שׁלֵחַ לְבֶׁם אָת אֵלִיֶּה הַנְּבִיא לְפְנֵי ֻבּוֹא יַוֹם יְהֹנְה הַנְּדִוֹל וְהַנּוֹרֶא:
- וְהַשָּׁיִב לֵב־אָבוֹתׁ עַל־בָּוִּים וְלֵב בָּנִים עַל־אַבוֹתָם פָּן־אַבֿוֹא וְהַבֵּיתָי אָת־הָאָרֶץ הֵרֶם:הנה אנכי שילה לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא